A CONCISE

ORIYA DICTIONARY

BY

RAI MADHUSUDAN RAO, BAHADUR,
Retired Inspector of Schools

ସୁଖ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲସମୂହର ଭୂତପୂର୍ବ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର
ରାୟ୍ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ବାହାଦୁର-ସଙ୍କଳିତ

ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣ

CUTTACK:
PRINTED AND PUBLISHED AT THE ORISSA MISSION PRESS,
BY S. F. ROBINSON,
1929

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଛାତ୍ର, ଛାତ୍ରୀ ଓ ଅପର ପାଠକ-ପାଠିକାମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁଲଭ ଖଣ୍ଡେ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନର ଅଭାବ-ପୂରଣାର୍ଥ ଏହି "ସୁଖ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଅଧୁନାତନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ବା ପ୍ରଚଳନ-ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମୁଦାୟ ଶବ୍ଦ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଅଛି । ବିଶେଷ୍ୟ-କ୍ରିୟା-ପ୍ରଭୃତି ରୂପରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ବର୍ଗୀକରଣ, ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଧାତୁ-ପ୍ରତ୍ୟୟାଦି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତଦ୍ଭବ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ମୂଳ-ନିରୂପଣ, ଏସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି । ମୁଁ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରାକୃତିକ ଅଭିଧାନ ଖଣ୍ଡିକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଖବୋଧ୍ୟ ଓ ଉପଯୋଗୀ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି, ଯେତେଦୂର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସାହିତ୍ୟ-ସେବୀ ସୁଧୀବର୍ଗଙ୍କର ବିବେଚ୍ୟ ।

ଉପସଂହାରରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ପୁରୀ-ଜିଲ୍ଲା-ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାସନ-ନିବାସୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଅର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦାସ ମହାଶୟ ଏହି ଅଭିଧାନର ସଂକଳନ ବିଷୟରେ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତନ୍ନିମିତ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଚିର-କୃତଜ୍ଞ ରହିଲି ।

କଟକ,
୮–୮–୧୯୧୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ।

ସାଙ୍କେତିକ ଚିହ୍ନ ।

ବି.	... ... ବିଶେଷ୍ୟ ।
ବିଂ.	... ... ବିଶେଷଣ ।
ସଂ.	... ... ସର୍ବନାମ ।
କ୍ରି.	... ... କ୍ରିୟା ।
ଅଂ.	... ... ଅବ୍ୟୟ ।
କ୍ରି. ବିଂ.	... ... କ୍ରିୟାବିଶେଷଣ ।

ସୁଖବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଅ ଅବ୍ୟୟ, ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ, ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଅଅଁଳା | ଅଏଁଳା } ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଅଁଇଠା | ଅଇଣ୍ଠା } ବି. ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ।

ଅଁସାଇ-ବି. ଘାଅରେ କିବା ପଚ୍‌ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ପୋକ ।

ଅଇନା-ବି. ଦର୍ପଣ ।

ଅଇଣ୍ଡିଆ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଶୁର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅଇର-ବି. ଅରି, ଶତ୍ରୁ ।

ଅଂଘ୍ରି-ବି. ଚରଣ ।

ଅଂଶ-ବି. ଭାଗ ।

ଅଂଶତଃ-କ୍ରି. ବିଂ. କିୟଦଂଶରେ ।

ଅଂଶୀ-ବିଂ. (ଅଂଶ-ଇନ୍) ଭାଗୀ ।

ଅଂଶୁ-ବି. କିରଣ, ସୂତ୍ର ।

ଅଂଶୁକ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ।

ଅଂଶୁମାନ୍-ବି. (ଅଂଶୁ-ମତୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂଶୁମାଳୀ-ବି. (ଅଂଶୁ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂସ-ବି. ସ୍କନ୍ଧ ।

ଅକଣ୍ଟକ-ବିଂ. କଣ୍ଟକଶୂନ୍ୟ, ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ଅକଣ୍ଡା-ବିଂ. ଯାହା କଣ୍ଡା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅକଥନୀୟ-ବିଂ. (ଅ-କଥ୍ + ଅନୀୟ) ଅକଥ୍ୟ ।

ଅକପଟ-ବିଂ. ସରଳ ।

ଅକର୍ମ୍ମକ-ବିଂ. (ବ୍ୟାକରଣରେ) ଯାହାର କର୍ମ ନାହିଁ ।

ଅକର୍ମ୍ମଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-କର୍ମ୍ମନ୍-ଯ) ଅକର୍ମା, ନିକମା ।

ଅକରକରା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକରାନ୍ତି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକଲ୍-ବି. ବୁଦ୍ଧି ।

ଅକାଳ-ବି. କଠିନ ଅବସ୍ଥା ।

ଅକଳଙ୍କ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।

ଅକଳନ୍ତ | ଅକଳିତ } ବିଂ. ଯାହା କଳନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅକସ-ବି. ଅଦୌଷ୍ଠ, ବାଦ ।

ଅକସ୍ମାତ୍-ଅଂ. (ଅ-କସ୍ମାତ୍) ହଠାତ୍ ।

ଅକାଠ / ଅକାଠ୍ୟ } ବି. ଯେଉଁ ଔଷଧ ଖାଇଲେ ବା ଧାରଣ କଲେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କାଟେ ନାହିଁ ।

ଅକାଣ୍ଡେ-କ୍ରି.ବି.(ଅ-କାଣ୍ଡ=ସମୟ)ଅକସ୍ମାତ୍ ।

ଅକାଠ୍ୟ-ବି. ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ।

ଅକାନବନ୍ଦି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଅକାତ / ଅକାତକାତ } ଯାହା କାତଦ୍ୱାରା ମଡ଼ାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅକାଳ ବି. ଦୁଃସମୟ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଅକାଳକୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ଅକର୍ମଣ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଅକିଞ୍ଚନ-ବି. (ଅ-କିଞ୍ଚନ) ଦରିଦ୍ର, ନଧନ ।

ଅକିଞ୍ଚିତ୍କର-ବି. (ଅ-କିଞ୍ଚିତ୍-କର) ସାମାନ୍ୟ, ତୁଚ୍ଛ ।

ଅକୀର୍ତ୍ତି-ବି. ନିନ୍ଦା, ଦୁର୍ନାମ ।

ଅକୁତୋଭୟ-ବି.(ଅ-କୁତଃ-ଭୟ) ନିର୍ଭୟ ।

ଅକୁଣ୍ଠିତ-ବି. (ଅ-କୁଣ୍ଠ୍-ତ) ଅବ୍ୟାହତ, ଅସଂକୁଚିତ ।

ଅକୂଳ-ବି. ଅପାର ।

ଅକୂପାର-ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅକୃତଜ୍ଞ-ବି. (ଅ-କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେ ଉପକାର ମାନେ ନାହିଁ; ନମକ୍‌ହରାମ୍ ।

ଅକୃତ୍ରିମ-ବି. (ଅ+କୃ+ତ୍ରିମ) ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଅକ୍ତ-ବି. (ଅଞ୍ଜ୍+ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଅକ୍ଲେଶ-ବି. ଅନାୟାସ ।

ଅକ୍ଷ-ବି. ପଶା; ଗ୍ରହଭ୍ରମଣପଥ ।

ଅକ୍ଷତ-ବି. (ଅ-କ୍ଷତ) ଆଘାତଶୂନ୍ୟ; ଅଖଣ୍ଡିତ; ବି. ଅଭଗ୍ନ ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଅକ୍ଷଦଣ୍ଡ-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡ ।

ଅକ୍ଷମ-ବି. (ଅ-କ୍ଷମ) ଶକ୍ତିହୀନ ।

ଅକ୍ଷମାଳା-ବି. ଜପମାଳା ।

ଅକ୍ଷୟ-ବି. (ଅ-କ୍ଷୟ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ଅକ୍ଷର-ବି. ଅ, ଆ ପ୍ରଭୃତି ବର୍ଣ୍ଣ ; ବି. ଅଚ୍ୟୁତ ।

ଅକ୍ଷରେଖା-ବି. ଭୂଗୋଳକ ଉପରେ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖାବିଶେଷ ।

ଅକ୍ଷାଂଶ-ବି. ବିଷୁବରେଖାର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମକୁ ୯୦ ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ; ସେହି ଏକ ଏକ ଅଂଶର ନାମ ଅକ୍ଷାଂଶ ।

ଅକ୍ଷି-ବି. ଚକ୍ଷୁ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅଖଣ୍ଡିତ ।

ଅଖ-ବି. (ଅକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଗାଡ଼ିର ଦୁଇ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କାଷ୍ଠଦଣ୍ଡ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅଖଞ୍ଜ-ଅସୁବିଧା ।

ଅଖଣ୍ଡ-ବି. (ଅ-ଖଣ୍ଡ) ସମଗ୍ର, ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଅଖା-ବି. ଝୋଟନିର୍ମିତ ବସ୍ତା ।

ଅଖାଡ଼ୁଆ-ବି. ବିବେଚନାଶୂନ୍ୟ (ଲୋକ) ।

ଅଖାତ-ବି. (ଅ+ଖନ୍-ତ) (ଭୂଗୋଳରେ) ଉପସାଗର ।

ଅଖିଆ-ବି. ଯେ ଖାଇ ନ ଥାଏ

ଅଖିଳ-ବି. ସମଗ୍ର ।

ଅଖୁଣ-ବି. ଯାହାର ଖୁଣ ନାହିଁ ।

ଅଖ୍ୟାତି-ବି. ନିନ୍ଦା ।
ଅଗ-ବି. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ଅଗଣନ-ବିଂ. (ଅ-ଗଣ୍+ଅନ) ଅସଂଖ୍ୟ ।
ଅଗଣା-ବି. (ଅଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ଗୃହମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମେଲାଭୂମି ।
ଅଗଣା-ବିଂ. (ଗଣ୍ଧାତୁରୁ) ଅସଂଖ୍ୟ ।
ଅଗଣ୍ୟ-ବିଂ (ଅ-ଗଣ୍-ଯ) ଅସଂଖ୍ୟ ।
ଅଗନା|ଅଗନି-ବିଂ. ଅଗମ୍ୟ ।
ଅଗତି-ବିଂ. ନିରୁପାୟ ।
ଅଗତ୍ୟା-ଅଂ. ଅନ୍ୟ ଗତି ନ ଥିବାରୁ ।
ଅଗମ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ+ଗମ୍-ଯ) ଯାହା ଗମନର ଅଶକ୍ୟ ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅଗର-ବି. (ଅଗୁରୁ ଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।
ଅଗବଥୁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଅଗାଡ଼ି-ବି. ଯେଉଁ ଧାନରେ ଚାଉଳ ନ ଥାଏ, ଅସାର ।
ଅଗାଧ-ବିଂ. ଅତଳସ୍ପର୍ଶ ; ଅତି ଗଭୀର ।
ଅଗାଧୁଆ-ବିଂ. ଯେ ଗାଧୋଇ ନାହିଁ ।
ଅଗାର-ବି. ଗୃହ ।
ଅଗୁରୁ-ବି. କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।
ଅଗୋଚର-ବିଂ. ଅଜ୍ଞାତ ।
ଅଗ୍ନି-ବି. ନିଆଁ, ଅନଳ ।
ଅଗ୍ନିଶର୍ମା-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଶର୍ମନ୍) ମହାକ୍ରୋଧୀ ।
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ-ବି. (ଅଗ୍ନି+ସ୍ତୁ+ମ) ଯାଗବିଶେଷ ।
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର-ବି. (ଅଗ୍ନି+ହୁ+ତ୍ର) ଦୈନିକ ହୋମ ।
ଅଗ୍ର-ବି. ଶିଖର ।
ଅଗ୍ରଜ-ବି. (ଅଗ୍ର-ଜନ୍-ଅ) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ।
ଅଗ୍ରଣୀ-ବି. (ଅଗ୍ର+ନୀ) ନେତା, ସେନାପତି ।
ଅଗ୍ରତେ-ଅଂ. ସମ୍ମୁଖରେ ।
ଅଗ୍ରହାୟଣ-ବି. ମାର୍ଗଶୀର୍ଷମାସ ।
ଅଗ୍ରିମ-ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ଇମ) ଅଗ୍ରଗୁସ ।
ଅଘ-ବି. ପାପ ।
ଅଘଟନ-ବିଂ. (ଅ+ଘଟ୍+ଅନ) ଅସୁନ୍ଦର, ଅସମ୍ଭବ ।
ଅଙ୍କ-ବି. (ଅନ୍କ୍+ଅ) ଚିହ୍ନ, ସଂଖ୍ୟା, କଳଙ୍କ, କୋଡ଼ ।
ଅଙ୍କନ-ବି. (ଅନ୍କ୍+ଅନ) ଚିହ୍ନକରଣ, ରେଖା ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନ କରିବା ।
ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ପାଟୀଗଣିତ ।
ଅଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଅନ୍କ୍+ତ) ଚିହ୍ନିତ ।
ଅଙ୍କୁର-ବି. ଗଜା ।
ଅଙ୍କୁଶ-ବି. ହସ୍ତିତାଡ଼ନ ଦଣ୍ଡ ।
ଅଙ୍ଗ-ବି. ହସ୍ତ ପଦାଦି; ଦେହର ଅଂଶ ।
ଅଙ୍ଗଦ-ବି. ବାଜୁ ।
ଅଙ୍ଗନ-ବି. ଅଗଣା ।
ଅଙ୍ଗନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଅଙ୍ଗରାଗ-ବି. ଚନ୍ଦନପ୍ରଭୃତି ଗାତ୍ରଲେପନ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଅଙ୍ଗରଖା-ବି. (ଅଙ୍ଗ-ରକ୍ଷା) ଏକପ୍ରକାର କୁର୍ତ୍ତା ।

ଅଙ୍ଗା-ବି. ଘରର ଏକପଟ ।

ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ-ବି. ଦୂଷିତ ବାଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଅଙ୍ଗୀକାର-ବି.(ଅଙ୍ଗ-ଇ+କୃ+ଅ) ସ୍ୱୀକାର, ସମ୍ମତ ।

ଅଙ୍ଗୀକୃତ-ବିଂ. ସ୍ୱୀକୃତ ।

ଅଙ୍ଗୁଛ-ବି. ଗାମୁଛ ।

ଅଙ୍ଗୁର-ବି. ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ।

ଅଙ୍ଗୁରୀୟ-ବି. ମୁଦି ।

ଅଙ୍ଗୁଳି-ବି. ଆଙ୍ଗୁଳି ।

ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-ବି. ବୁଢ଼ାଆଙ୍ଗୁଳି ।

ଅଚର-ବିଂ. (ଅ-ଚର୍-ଅ) ସ୍ଥାବର ।

ଅଚଳ ବିଂ. (ଅ-ଚଳ୍-ଅ) ଗତିହୀନ, ବି. ପର୍ବତ ।

ଅଚାନକ-ବି. ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ମାତ୍ରଭୟ ।

ଅଚିନ୍ତ୍ୟ-ବିଂ. ଯାହା ଚିନ୍ତାର ଅତୀତ ।

ଅଚିହ୍ନା-ବିଂ. ଅପରିଚିତ ।

ଅଚିର-ବିଂ. କ୍ଷଣିକ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଚିରାତ୍-ଅଂ. ଅବିଳମ୍ବେ; ଶୀଘ୍ର ।

ଅଚେତନ-ବିଂ. ଚେତନାଶୂନ୍ୟ; ଜଡ଼ ।

ଅଛୁତ
ଅଛୁଆଁ } ବିଂ. ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ (ଜାତକାଳ) ।

ଅଛି-କ୍ରି. (ଅସ୍ତିଶବ୍ଦରୁ) ହେବା ବା ରହିବା ଅର୍ଥରେ ।

ଅଚ୍ଛ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।

ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ+ଛିଦ୍+ଯ) ଯାହା ଛେଦନ କରିବାର ନୁହେଁ ।

ଅଜ-ବିଂ. ଜନ୍ମରହିତ; ବି. ଛେଳି ।

ଅଜଗର-ବି. ବୃହତ୍ ସର୍ପ ।

ଅଜଡ଼ା-ବିଂ. ଡଲା ।

ଅଜଣା-ବିଂ. ଅଜ୍ଞ; ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅଜପା-ବିଂ. ଯାହା ମୁଖରେ ଜପାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଜମର-ବିଂ. (ଅଜରାମର ଶବ୍ଦରୁ) ଯେ ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ବା ମରେ ନାହିଁ ।

ଅଜର-ବିଂ. (ଅ+ଜୃ+ଅ) ଜରାରହିତ । ବି. ଦେବତା ।

ଅଜସ୍ର-ବିଂ. ଅବିରତ ।

ଅଜା-ବି. (ଅଜ-ଆ) ମାଈଛେଳି ।

ଅଜା-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ମାତାମହ ବା ପିତାମହ ।

ଅଜାଡ଼ିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ଜମାହୋଇ ପଡ଼ିବା ।

ଅଜାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଢାଳିବା ।

ଅଜାଶୁର-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟଶ୍ୱଶୁର) ସ୍ୱାମୀର ବା ପତ୍ନୀର ପିତାମହ ବା ମାତାମହ ।

ଅଜିନ-ବି. ମୃଗଚର୍ମ ।

ଅଜିର-ବି. ଅଗଣା ।

ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଅ-ଜୃ+ତ) ଉଦରାମୟ ରୋଗ ।

ଅଜେୟ-ବିଂ. (ଅ+ଜି+ଯ) ଯାହାକୁ ଜଣା ଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞାନ, ମୂର୍ଖ ।

ଅଜ୍ଞତା-ବି. ମୂର୍ଖତା ।

ଅଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଅ-ଜ୍ଞା+ଯ) ଜ୍ଞାନାତୀତ ।

ଅଞ୍ଚଳ-ବି. ଶାଢୀର ପଣତ ; ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଞ୍ଜନ-ବି. (ଅଞ୍ଜ୍+ଅନ) କଜ୍ଜଳ ।

ଅଟକ-ବି. ବାଧା, ବନ୍ଦ ।

ଅଟକଳ-ବି. ଅନୁମାନ ; ଅନ୍ଦାଜ ।

ଅଟକାଳି-ବି. ଯାଉ ।

ଅଟନ-ବି. (ଅଟ୍+ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।

ଅଟଳ ବିଂ. ସ୍ଥିର ।

ଅଟଣୀ-ବି. ବନ୍ଧ ।

ଅଟା-ବି. ଗହମ ଓ ଯଉଆଦିର ଚୂନା ।

ଅଟ୍ଟହାସ-ବି. ଉଚ୍ଚହାସ ।

ଅଟ୍ଟାଳୀ }
ଅଟ୍ଟାଳିକା } ବି. କୋଠାଘର ।

ଅଟେଇ-ବି. ଗୋରୁଖୁଅଡ଼ ।

ଅଠଚାଳିଶ-ବିଂ. ୪୮ ।

ଅଠତିରିଶ-ବିଂ. ୩୮ ।

ଅଠର-ବିଂ. (ଅଷ୍ଟାଦଶଶବ୍ଦଜ) ୧୮ ସଂଖ୍ୟା ।

ଅଠଷଠି-ବିଂ. ୬୮ ।

ଅଠସ୍ତୁରି-ବିଂ. ୭୮ ।

ଅଠା-ବି. ଯୋଡିବାପାଇଁ ନିର୍ଯ୍ୟାସ ବା ଲେହ ।

ଅଠାଇଶ-ବିଂ. ୨୮ ।

ଅଠାକାଠି }
ଅଠାକାଣ୍ଡିଆ } ବି. ପକ୍ଷୀ ଧରିବାର ଏକପ୍ରକାର କଳ ।

ଅଠାନବେ-ବିଂ. ୯୮ ।

ଅଠାବନ-ବିଂ. ୫୮ ।

ଅଠାଳିଆ-ବିଂ. ଅଠାଯୋଗୁଁ ଚଟଚଟିଆ ।

ଅଠାଶୀ-ବିଂ ୮୮ ।

ଅଡ଼ଙ୍ଗ-ବି. ଗଜାଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ବା ଲୁଣର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥାନ ।

ଅଡ଼ା-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ମାଣ ; ପୋଷା ଶୁଆ ରଖିବାର ଲୌହନିର୍ମିତ ଆଧାର ।

ଅଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଚଳାଇବା । (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ।

ଅଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ହେବା ; ଅବାଧ୍ୟ ହେବା ।

ଅଡୁଆ-ବିଂ. ଜଟିଳ ; ଗୋଳମାଳିଆ ; ଅଶକ୍ତ ।

ଅଢ଼ଙ୍ଗ-ବି. (ଦେଶଜ) ସାନପିଣ୍ଡା ।

ଅଢ଼ପା-ବିଂ. (ଅ-ଢପ୍+ଅ) ଅସୁନ୍ଦର ।

ଅଢ଼େଇ-ବି. ଦୁଇ ଓ ଏକର ଅଧେ ।

ଅଢ଼େଇଆ-ବି. ଅଢେଇସେରିଆ ମାଣ, ଅଢ଼େଇଗୁଣ ।

ଅଢ଼େଇଦିନିଆ-ବିଂ. ଅଳ୍ପକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

ଅଣ-ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଅଣକ-ବି. ଡଙ୍କା ।

ଅଣଖିଳା-ବି. ଗାଡ଼ିଚକ ଅଟକାଇବାର ଖିଲ ।

ଅଣଖୁଆ-ବି. (ଅନକ୍ଷୁଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ତୃଣବିଶେଷ ।

ଅଣଞ୍ଚାଶ-ବିଂ. ୪୯ ।

ଅଣନବେ-ବିଂ. ୮୯ ।

ଅଣନାଡି-ବି. ନାଡ଼ିର ପୁଅ ।

ଅଣପୁରୁଷା-ବିଂ. ନପୁଂସକ ।

ଅଣବାବୁଆ-ବିଂ. ଜାରଜ ।

ଅଣସର-(ଅନବସରଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ନାନ ରଥଯାତ୍ରାର ପୂର୍ବ ଏକପକ୍ଷକାଳ ।

ଅଣା-ବି. ଟଙ୍କାର ଷୋଳଭାଗର ଭାଗେ ।

ଅଣାଅଣି-କ୍ରି. ୬୧ ।

ଅଣି-ବି. ଏକପଣାମୂଲ୍ୟର ମୁଦ୍ରା ।

ଅଣୁ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମକଣିକା ।

ଅଣୁବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଣୁ-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର କ୍ଷୁଦ୍ର ପଦାର୍ଥ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅଣେଇବା-କ୍ରି. ଏକଅଙ୍ଗକୁ ଟଳେଇବା ।

ଅଣ୍ଟା-ବି. କଟିଦେଶ ।

ଅଣ୍ଟାଖୋସା-ବି. ଘଣ୍ଟ ।

ଅଣ୍ଟି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ରର ପାକ୍ଷୀକୃତ ସମ୍ମୁଖାଂଶ ।

ଅଣ୍ଟିଧନ-ବି. ଅଣ୍ଟିରେ ରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଅଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଯଥେଷ୍ଟ ହେବା ।

ଅଣ୍ଟେଇବା-କ୍ରି. ଅଣ୍ଟାରେ ଟେକିବା ।

ଅଣ୍ଡ, ଅଣ୍ଡା } ବି. (ଅମ୍+ଡ) ଡିମ୍ବ ।

ଅଣ୍ଡଜ-ବିଂ. (ଅଣ୍ଡ-ଜନ୍-ଅ) ଡିମ୍ବରୁ ଜାତ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡାଳିବା-ବି. ଦଣ୍ଡିବା ।

ଅଣ୍ଡିର-ବିଂ. (ଅଣ୍ଡ+ଇର) ପୁଂସ ବା ପୁରୁଷ-ଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡିରାଚଣ୍ଡୀ-ବି. ଲଜ୍ଜାଶୂନ୍ୟା ନାରୀ ।

ଅତଏବ-ଅ. (ଅତଃ-ଏବ) ଏହିହେତୁରୁ ।

ଅତଡା-ବି. (ଅତଟଶବ୍ଦଜ) ନଦୀତଟ ।

ଅତଣ୍ଡ୍ରି-ବି. (ଦେଶଜ) ଯେଉଁପରି ଲତାବିଶେଷ ।

ଅତର-ବି. ଗୋଲାପାଦି ଫୁଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତରଳ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅତରା-ବି. କର୍ଣ୍ଣବାଧକ ଶବ୍ଦ ।

ଅତର୍କିତ-ବିଂ. (ଅ-ତର୍କିତ) ଅଲକ୍ଷିତ, ହଠାତ୍ ।

ଅତର୍ଚ୍ଛି-(ଅତି+ଭର୍ଚ୍ଛ) ମହାଭୟ ।

ଅତଳ-ବିଂ. ଅଗାଧ ।

ଅତଳସ୍ପର୍ଶ-ବିଂ. (ଅତଳ-ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ଅଗାଧ; ଅତିଗଭୀର ।

ଅତସୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ ।

ଅତି-ଆଧିକ୍ୟ-ବାଚକ ଉପସର୍ଗ । ଅ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତିକ୍ରମ-ବି. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଲଙ୍ଘନ ।

ଅତିକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ତ) ଅତୀତ, ଲଙ୍ଘିତ ।

ଅତିଥି-ବି. ଅଭ୍ୟାଗତ ।

ଅତିପାତ-ବି. (ଅତି-ପତ୍-ଅ) ଯାପନ ।

ଅତିବଡୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଅତିବାଦ-ବି. ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ।

ଅତିମାନୁଷ-ବିଂ ଅଲୌକିକ ।

ଅତିରିକ୍ତ-ବିଂ ଅଧିକ ।

ଅତିରେକ-ବି. (ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଆଧିକ୍ୟ ।

ଅତିବାହିତ-ବିଂ. ଯାପିତ ।

ଅତିଶୟ-ବି. (ଅତି-ଶୀ-ଅ) ଅତିରେକ; ବିଂ. ଅତିରିକ୍ତ ।

ଅତିଶୟୋକ୍ତି-ବି. ଅତ୍ୟୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ଅତିସାର-ବି. ଉଦରାମୟ ।

ଅତୀତ-ବି॰. ଭୂତ, ବିଗତ ।

ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି॰. ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଅଗୋଚର, ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅତୀବ-ବି॰. (ଅତି-ଇବ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତୁଲ, ଅତୁଲ୍ୟ-ବି॰. ଅନୁପମ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ-ବି॰. (ଅତି-ଅନ୍ତ) ଅଧିକ ।

ଅତ୍ୟୟ-ବି. (ଅତି-ଇ-ଅ) ଅତିକ୍ରମ ।

ଅତ୍ୟାଚାର-ବି. (ଅତି-ଆ-ଚର୍-ଅ) ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଅତ୍ୟାହିତ-ବି. (ଅତି-ଆ-ଧା-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ ।

ଅତ୍ୟୁକ୍ତି-ବି. (ଅତି-ବଚ୍-ତି) ଅଧିକ ଉକ୍ତି ; ବଢ଼ାଇ କହିବା ।

ଅତ୍ର-ଅ॰. (ଇଦମ୍-ତ୍ର) ଏଠାରେ ।

ଅତ୍ରତ୍ୟ-ବି॰. ଏତତ୍‌ସ୍ଥାନୀୟ ।

ଅତ୍ରି-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।

ଅଥ-ଅ॰. ଅନନ୍ତର ।

ଅଥଚ-ଅ॰. ତଥାପି ।

ଅଥର୍ବ-ବି. ଚତୁର୍ଥ ବେଦ ।

ଅଥବା-ଅ॰. କିମ୍ବା ; ଅବା ।

ଅଥୟ-ବି॰. ଅସ୍ଥିର ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଥର୍ପା-ବି॰. (ଅସ୍ଥିରପାଦ ଶବ୍ଦରୁ) ଅଶାଡ଼ୁଆ ।

ଅଥଳ-ବି॰. (ଅ-ସ୍ଥଳ) ଗଭୀର ।

ଅଥାଉ-ପିଠାସିଝାଇବା ପାତ୍ର ।

ଅଦା-ବି. (ଆର୍ଦ୍ରକ ଶବ୍ଦଜ). ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର କନ୍ଦ ।

ଅଦାଉତି-ବି. ଅକସ ।

ଅଦାଲତ-ବି. ବିଚାରାଳୟ ।

ଅଦିତି-ବି. ଦେବମାତା ।

ଅଦୂର-ବି॰. ନିକଟ ।

ଅଦୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅ-ଦୃଶ୍+ତ) ଭାଗ୍ୟ ; ବି॰. ଅଦେଖା ।

ଅଦ୍ୟ-ଅ॰. ଆଜି ।

ଅଦ୍ୟତନ-ବି॰. (ଅଦ୍ୟ-ତନ) ଆଜିର ।

ଅଦ୍ୟାବଧି-ଅ॰. (ଅଦ୍ୟ-ଅବଧି) ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅଦ୍ୱିତୀୟ-ବି॰. (ଅ-ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ଯାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତ-ବି. (ଅ-ଦ୍ୱୈତ) ଯହିଁରେ ଦ୍ୱୈତ ବା ଭେଦ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତବାଦୀ-ବି॰. (ଅଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ଭୁତ-ବି॰. ବିସ୍ମୟଜନକ ।

ଅଦ୍ରି-ବି. ପର୍ବତ ।

ଅଧ, ଅଧା, ଅଧେ-ବି. (ଅର୍ଦ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଃ-ଅ॰. ନିମ୍ନ ; ତଳ ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଧଃପାତ-ବି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା ; ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବା ।

ଅଧମ-ବି. ନୀଚ, ଅପକୃଷ୍ଟ ।
ଅଧମର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଅଧମ-ଋଣ) ଧାରୁଆ ।
ଅଧମାଙ୍ଗ-ବି. (ଅଧମ-ଅଙ୍ଗ) ପାଦ ; ଚରଣ ।
ଅଧର-ବି. ନିମ୍ନ ଓଷ୍ଠ ।
ଅଧର୍ମ-ବି. ପାପ ; ଦୁଷ୍କୃତ ।
ଅଧର୍ଦ୍ଧ-ବି. ପଇସାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।
ଅଧଲିକିଆ-ବି. (ଅଧଲାଶବ୍ଦରୁ) ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧଲାଏ ।
ଅଧସ୍ତନ-ବି. (ଅଧଃ-ତନ) ନିମ୍ନସ୍ଥ; ଅଧୀନସ୍ଥ ।
ଅଧି-ଅ. ଆଧିକ୍ୟ ବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।
ଅଧିକ-ବି. (ଅଧି-କ) ବେଶୀ ।
ଅଧିକନ୍ତୁ-ଅ. (ଅଧିକଂ-ତୁ) ଅଳ୍ପଉମଧ୍ୟ ।
ଅଧିକରଣ-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅନ) ଆଧାର, ବ୍ୟାକରଣ-କାରକବିଶେଷ ।
ଅଧିକାର-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱତ୍ୱ, ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
ଅଧିକାରୀ-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଇନ୍) ପ୍ରଭୁ ।
ଅଧିକୃତ-ବି. ଅଧୀନ ।
ଅଧିଗତ-ବି. (ଅଧି-ଗମ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ, ଜ୍ଞାତ ।
ଅଧିଗମ୍ୟ-ବି. (ଅଧି-ଗମ୍-ଯ) ସୁଗମ୍ୟ ।
ଅଧିତ୍ୟକା-ବି. (ଅଧି-ତ୍ୟକ-ଆ) ପର୍ବତର ଉପରସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।
ଅଧିନାୟକ-ବି. (ଅଧି-ନୀ-ଅକ) ପ୍ରଧାନ ନେତା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ।
ଅଧିପ-ବି. (ଅଧି-ପା-ଅ) ରାଜା, ପ୍ରଭୁ ।
ଅଧିମାସ-ବି. (ଅଧି=ଅଧିକ-ମାସ) ମଳମାସ ।
ଅଧିରୂଢ଼-(ଅଧି-ରୁହ୍-ତ) ଉଚ୍ଚରେସ୍ଥିତ, ଆରୂଢ଼ ।
ଅଧିରୋହଣ-ବି. (ଅଧି-ରୁହ୍-ଅନ) ଆରୋହଣ ।
ଅଧିବାସ-ବି. (ଅଧି-ବସ୍-ଅ) ନିବାସ ; ଯଜ୍ଞାରମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିନର କର୍ମ ।
ଅଧିବାସୀ-ବି. (ଅଧି-ବସ୍-ଇନ୍) ନିବାସୀ ।
ଅଧିବେଶନ-ବି. (ଅଧି-ବିଶ୍-ଅନ) ବୈଠକ ।
ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ-ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ତୃ+ଈ) ସର୍ବୋପରି ସ୍ଥିତକାରିଣୀ ।
ଅଧିଷ୍ଠାନ-ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।
ଅଧୀତ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ତ) ପଠିତ ।
ଅଧୀନ-ବି. (ଅଧି-ଇନ) ବଶୀଭୂତ ; ଆଶ୍ରିତ ।
ଅଧୀର-ବି. (ଅ-ଧୀର) ଅଥୟ ; ଅସହିଷ୍ଣୁ ।
ଅଧୀଶ୍ୱର-ବି. (ଅଧି-ଈଶ୍-ବର) ସମ୍ରାଟ୍ ।
ଅଧୁନା-ଅ. ଏବେ ; ସମ୍ପ୍ରତି ।
ଅଧୁନାତନ-ବି. (ଅଧୁନା-ତନ) ଆଧୁନିକ ।
ଅଧୁଲି-ବି. ଏକଟଙ୍କାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।
ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଧୀର-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା; ବି. କାତର ।
ଅଧୋଗତି-ବି. (ଅଧଃ-ଗତି) ଅବନତି ।
ଅଧୋଡ଼ା-ବି. ଅଧବୁଡ଼ା ।
ଅଧୋବାୟୁ-ବି. ଅପାନବାୟୁ ।
ଅଧୋଭୁବନ-ବି. (ଅଧଃ-ଭୁବନ) ପାତାଳ ।
ଅଧୋମୁଖ-ବି. (ଅଧଃ-ମୁଖ) ନତମୁଖ ।
ଅଧୋକ୍ଷଜ-ବି. (ଅଧଃ-ଅକ୍ଷ-ଜନ୍-ଅ) ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ଅଧି-ଅକ୍ଷ) ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ ।

ଅଧ୍ୟୟନ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅନ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ଅଧ୍ୟବସାୟ-ବି. (ଅଧି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗ ।

ଅଧ୍ୟା-ବି. ଦେବତା ନିକଟରେ ଅଭୀଷ୍ଟଲାଭାର୍ଥ ଉପବାସାଦି କରି ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ।

ଅଧ୍ୟାପକ-ବି. (ଅଧି-ଇ- (ଣିଜନ୍ତ)-ଅକ) ଶିକ୍ଷକ ।   [ଶିକ୍ଷାଦାନ ।

ଅଧ୍ୟାପନା-ବି. (ଅଧି-ଇ-(ଣିଜନ୍ତ)-ଅନ-ଆ)

ଅଧ୍ୟାୟ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ ।

ଅଧ୍ୟାସ-ବି. (ଅଧି-ଅସ୍-ଅ) ଆରୋପ, ଏକ ବସ୍ତୁରେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁର ବୋଧ ।

ଅଧ୍ୟାହାର-ବି. (ଅଧି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟର ପୂରଣ ।

ଅଧ୍ୟେତା-ବି. (ଅଧି-ଇ-ତୃ) ଛାତ୍ର ।

ଅଧ୍ରୁବ-ବିଂ. ଅନିଶ୍ଚିତ ।

ଅଧ୍ୱ-ବି. ମାର୍ଗ ; ଉପାୟ ।

ଅଧ୍ୱଗ-ବିଂ. (ଅଧ୍ୱ-ଗମ୍-ଅ) ପଥିକ ।

ଅଧ୍ୱର-ବି. ଯଜ୍ଞ ।

ଅଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟୁ-ବି. ଯଜୁର୍ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।   [ମୂର୍ଖ ।

ଅନକ୍ଷର-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅକ୍ଷର) ବର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନହୀନ ;

ଅନଘ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଘ) ନିଷ୍ପାପ ।

ଅନଙ୍ଗ-ବି. (ଅନ୍-ଅଙ୍ଗ) କାମଦେବ ।

ଅନଟନ-ବି. ଅଭାବ ।

ଅନଡ୍ୱାନ୍-ବି. ବୃଷ ; ବଳଦ ।

ଅନତିଦୂର-ବି. (ଅନ୍-ଅତି-ଦୂର) ଅଧିକ ଦୂର ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଧିକ) ଅଧିକ ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକାରଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. ଅଧିକାର ବହିର୍ଭୂତ ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅନନ୍ତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତ) ଅସୀମ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର, ବାସୁକି ।

ଅନନ୍ତର-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତର) ଅବ୍ୟବହିତ ପରେ ।

ଅନନ୍ତବିଜୟ-ବି. ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଶଙ୍ଖ ।

ଅନନ୍ତବ୍ରତ-ଭାଦ୍ର ଶୁକ୍ଳଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ ଆଚରିତ ବ୍ରତ ।

ଅନନ୍ୟଗତି-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ଗତି) ଯାହାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ ।   [ଚିତ୍ତ ।

ଅନନ୍ୟମନା-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ମନଃ) ଏକାଗ୍ର-

ଅନନ୍ୟସାଧାରଣ-ବିଂ. ଅଲୋକସାମାନ୍ୟ ।

ଅନପତ୍ୟ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପତ୍ୟ) ସନ୍ତାନହୀନ ।

ଅନପେତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଅନଭିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞ ।

ଅନଭିମତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି-ମନ୍-ତ) ଅନଭିପ୍ରେତ ; ମତବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅନମ୍ବର-ବି. (ଅନ୍-ଅମ୍ବର) ଅବସ୍ତ୍ର ।

ଅନର୍ଗଳ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଗଳ) ଅବାଧ ।

ଅନର୍ଥ-ବି. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ) ଅନିଷ୍ଟ, କଳହ ।

ଅନର୍ଥକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ-କ) ନିରର୍ଥକ, ଅକାରଣ ।

ଅନର୍ଘୀପ—ବିଂ. ଅପରିମିତ ।
ଅନର୍ହ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ହ) ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅନଳ—ବି. ଅଗ୍ନି ।
ଅନଳ୍ପ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଳ୍ପ) ଅଧିକ ; ମହତ୍ ।
ଅନବଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅବଦ୍ୟ) ଅନିନ୍ଦନୀୟ ।
ଅନବଧାନତା—ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ଧା-ଅନ-ତା) ଅମନୋଯୋଗ ।
ଅନବରତ—କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅନ୍-ଅବ-ରମ୍-ତ) ସର୍ବଦା, ନିରନ୍ତର ।
ଅନବସର—ବି. (ଅନ୍-ଅବସର) ଅନବକାଶ ।
ଅନବସ୍ଥିତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।
ଅନଶନ—ବି. (ଅନ୍-ଅଶ୍-ଅନ) ଉପବାସ ।
ଅନଶ୍ୱର—ବିଂ. (ଅ-ନଶ୍-ବର) ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅନସୂୟା—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅସୂୟା) ଦ୍ୱେଷରହିତା ; ବି. ଅତ୍ରିଋଷିଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।
ଅନାଇବା—କ୍ରି. ଚାହିଁବା ।
ଅନାଉଣି—ବି. ଚାହାଣି ; କଟାକ୍ଷ ।
ଅନାଗତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଯାହା ଆସି ନାହିଁ ; ଭବିଷ୍ୟତ୍ । [ଆଚର ।
ଅନାଚାର—ବି. (ଅନ୍ ଆ-ଚର୍-ଅ) ଗର୍ହିତ
ଅନାଜି—କ୍ରି. ପଇବା ।
ଅନାଡ଼ି—ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।
ଅନାତପ—ବି. (ଅନ୍-ଆତପ) ଛାୟା ।
ଅନାଥ—ବିଂ. (ଅ-ନାଥ) ନିରାଶ୍ରୟ ।
ଅନାଦର—ବି.(ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ଅ) ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।
ଅନାଦି—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆଦି) ଆଦିରହିତ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନାଦୃତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ତ) ଅବଜ୍ଞାତ ।
ଅନାମୟ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆମୟ) ରୋଗହୀନ ; ବି. ଆରୋଗ୍ୟ ।
ଅନାମିକା—ବି. (ଅ-ନାମନ୍-ଇକ୍-ଆ) କନିଷ୍ଠାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ ଅଙ୍ଗୁଳି । [ନୁହେ ।
ଅନାୟତ୍ତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆୟତ୍ତ) ଯାହା ଆୟତ୍ତ
ଅନାୟାସ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆୟାସ) ଅକ୍ଳେଶ ।
ଅନାରସ—ବି. ସପୁରିପଣସ ।
ଅନାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଋ-ଯ) ଅସଭ୍ୟ ; ନୀଚ ।
ଅନାବିଳ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆବିଳ) ନିର୍ମଳ ।
ଅନାବୃତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ବୃ-ତ) ଖୋଲା ; ଆବରଣଶୂନ୍ୟ । [ଅଭାବ ।
ଅନାବୃଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ବୃଷ୍-ତି) ବୃଷ୍ଟିର
ଅନାସ୍ଥା—ବି. ଅଯତ୍ନ ; ଅନାଦର । [ବାସ ।
ଅନାହାର—ବି. (ଅନ୍-ଆହାର) ଅନଶନ, ଉପ-
ଅନାହୂତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ହ୍ୱେ-ତ) ଅନିମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଅନିଚ୍ଛା—ବି. (ଅନ୍-ଇଚ୍ଛା) ଇଚ୍ଛାର ଅଭାବ ; ଅନଭିଳାଷ ।
ଅନିତ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ନିତ୍ୟ) ନଶ୍ୱର ।
ଅନିନ୍ଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିମିଷ, ଅନିମେଷ—ବିଂ. ପଲକଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିୟତ—ବିଂ. (ଅ-ନି-ଯମ୍-ତ) ଅସ୍ଥିର ; ଅନିଶ୍ଚିତ । [ବଚନାତୀତ ।
ଅନିର୍ବଚନୀୟ—ବିଂ (ଅ-ନିର୍ ବଚ୍-ଅନୀୟ)

ଅନଲ-ବି. (ଅନ୍-ଅଲ) ପବନ ।

ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ-ବି°. (ଅ-ନି-ବୃ-ଯ) ଯାହାର ନିବାରଣ ଅଶକ୍ୟ ।

ଅନିଷ୍ଟ-ବି. (ଅନ୍-ଇଷ୍-ତ) ଅପକାର ; ହାନି ।

ଅନୀକିନୀ-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ଅନୀତ-ବି. (ଅ-ନୀ-ତ) ଦୁର୍ନୀତ ; ଅନାଚାର ।

ଅନୁ-ଅ°. ପଶ୍ଚାଦ୍‌ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅନୁକମ୍ପା-ବି. (ଅନୁ-କମ୍ପ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକରଣ-ବି. (ଅନୁ-କୃ-ଅନ) ଅନ୍ୟପରି କରିବା ।

ଅନୁକଳ୍ପ-ବି. ଗୌଣବିଧି ।

ଅନୁକୂଳ-ବି°. ସପକ୍ଷ ; ସଦୟ ।

ଅନୁକ୍ରମ-ବି. (ଅନୁ-କ୍ରମ୍-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

ଅନୁକ୍ରମଣିକା-ବି. ଭୂମିକା ।

ଅନୁକ୍ରୋଶ-ବି, (ଅନୁ-କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକ୍ଷଣ-କ୍ରି°. ବି°. (ଅନୁ-କ୍ଷଣ) ସର୍ବଦା ।

ଅନୁଗତ-ବି°. (ଅନୁ-ଗମ୍-ତ) ଆଶ୍ରିତ ।

ଅନୁଗାମୀ-ବି°. (ଅନୁ-ଗମ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍-ଗାମୀ ।

ଅନୁଗ୍ରହ-ବି. (ଅନୁ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଦୟା ; ପ୍ରସାଦ ।

ଅନୁଗୃହୀତ-ବି°. ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ।

ଅନୁଚର-ବି°. (ଅନୁ-ଚର୍-ଅ) ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ, ସଙ୍ଗୀ ।

ଅନୁଚିକୀର୍ଷା-ବି. (ଅନୁ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଅନ୍ୟପରି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଅନୁଚିତ-ବି°. (ଅନ୍-ଉଚିତ) ଅବିହିତ ।

ଅନୁଜ-ବି. (ଅନୁ-ଜନ୍-ଅ) ସାନଭାଇ ।

ଅନୁଜା-ବି. ସାନଭଉଣୀ ।

ଅନୁଜୀବୀ-ବି°. ସେବାକାରୀ ।

ଅନୁଜ୍ଞା-ବି. (ଅନୁ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଜ୍ଞା ।

ଅନୁଜ୍ଞାତ-ବି°. ଆଦିଷ୍ଟ ।

ଅନୁତପ୍ତ-ବି°. (ଅନୁ-ତପ୍-ତ) ଅପରାଧନିମିତ୍ତ ସନ୍ତପ୍ତ ।

ଅନୁତାପ-ବି. ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ।

ଅନୁତ୍ତମ-ବି°. ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାହିଁ ।

ଅନୁଦାର-ବି°. (ଅନ୍-ଉଦାର) ନୀଚାଶୟ ।

ଅନୁଦିନ-କ୍ରି.ବି°. ପ୍ରତିଦିନ ।

ଅନୁଦ୍ବେଗ-ବି°. ଯାହାର ଉଦ୍ବେଗ ନାହିଁ ।

ଅନୁଧାବନ-ବି. (ଅନୁ-ଧାବ୍-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍-ଗମନ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅନୁନୟ-ବି. (ଅନୁ-ନୀ-ଅ) ବିନୟ ।

ଅନୁନାସିକ-ବି°. (ଅନୁ-ନାସିକା-ଅ) ନାସିକା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଅନୁପମ-ବି°. (ଅନ୍-ଉପମା) ଉପମାରହିତ ; ଅତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁପଯୁକ୍ତ-ବି°. (ଅନ୍-ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ), ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନୁପାତ-ବି. (ଅନୁ-ପତ୍-ଅ) ଗଣିତରେ ଏକ ରାଶିସହ ଅନ୍ୟ ରାଶିର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଅନୁପାନ-ବି. (ଅନୁ-ପା-ଅନ) ଔଷଧ ସେବନ ସଙ୍ଗରେ ପାନୀୟ ବା ସେବ୍ୟ ରସାଦ ।

ଅନୁପ୍ରସ୍ଥ-ବି°. ପ୍ରସ୍ଥାନୁସାରୀ ।

ଅନୁପ୍ରାସ-ବ. (ଅନୁ-ପ୍ର-ଅସ୍-ଅ) ଅକ୍ଷର-ସାମ୍ୟଘଟିତ କାବ୍ୟାଲଙ୍କାର । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍-

ଅନୁବାଦ-ବ. (ଅନୁ-ବଦ୍-ଅ) ଭର୍ଜମା ।

ଅନୁଭବ-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ଅ) ବୋଧ, ଉପଲବ୍ଧି ।

ଅନୁଭବୀ-ବଂ. (ଅନୁଭବ-ଇନ୍) ଯେ ଅନୁଭବ କରେ ।

ଅନୁଭାବ-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ଘଞ୍) ପ୍ରଭାବ ; ଅଳଙ୍କାରଶାସ୍ତ୍ରରେ ଭାବବ୍ୟଞ୍ଜକ ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗାଦି ।

ଅନୁଭୂତ-ବଂ. (ଅନୁ-ଭୂ-ତ) ଉପଲବ୍ଧ ।

ଅନୁଭୂତି-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନୁଭବ ।

ଅନୁମତ-ବଂ. (ଅନୁ-ମନ୍-ତ) ଅନୁମୋଦିତ ।

ଅନୁମତି-ବ. (ଅନୁ-ମନ୍-ତି) ଅନୁଜ୍ଞା ; ମଞ୍ଜୁର ।

ଅନୁମାନ-ବ. (ଅନୁ-ମା-ଅନ) ହେତୁଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ ।

ଅନୁମିତ-ବଂ. (ଅନୁ-ମା-ତ) ହେତୁ ବା ତର୍କଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଅନୁମିତି-ବ. (ଅନୁ-ମା-ତି) ଅନୁମାନ ।

ଅନୁମେୟ-ବଂ. (ଅନୁ-ମା-ଯ) ଅନୁମାନଯୋଗ୍ୟ । [ଦାନ ।

ଅନୁମୋଦନ-ବ. (ଅନୁ-ମୁଦ୍-ଅନ) ସମ୍ମତି-

ଅନୁଯାୟୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ଯା-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ; ସଦୃଶ ।

ଅନୁଯୋଗ-ବ. (ଅନୁ-ଯୁଜ୍-ଅ) ଅଭିଯୋଗ ।

ଅନୁରକ୍ତ-ବଂ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ନେହୀ, ଆସକ୍ତ ।

ଅନୁରକ୍ତି-ବ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ତି) ସ୍ନେହ, ଆସକ୍ତି ।

ଅନୁରାଗ-ବ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି ।

ଅନୁରାଗୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ଇନ୍) ସ୍ନେହୀ ।

ଅନୁରାଧା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ଅଛି ।

ଅନୁରୁଦ୍ଧ-ବଂ. ଯାହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ-

ଅନୁରୂପ-ବଂ. ସଦୃଶ ; ତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁରୋଧ-ବ. (ଅନୁ-ରୁଧ୍-ଅ) ଉପରୋଧ, ସୁପାରସ୍ ।

ଅନୁଲୋମ-ବଂ. ଲୋମବତ୍ କ୍ରମାନୁସାରୀ ।

ଅନୁଶୟ-ବ. (ଅନୁ-ଶୀ-ଅ) ଅନୁତାପ ।

ଅନୁଶାସନ-ବ. (ଅନୁ-ଶାସ୍-ଅନ) ଆଜ୍ଞା ; ଉପଦେଶ ।

ଅନୁଶିଷ୍ୟ-ବ. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ । [ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅନୁଶୀଳନ-ବ,(ଅନୁ-ଶୀଲ୍-ଅନ)ଆଲୋଚନା;

ଅନୁଶୋଚନା-ବ. (ଅନୁ-ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗତ ବିଷୟପାଇଁ ଖେଦ ।

ଅନୁଷଙ୍ଗ-ବ. ସମ୍ପର୍କ ; ପଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ୱୟ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-ବ. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଧର୍ମକର୍ମ ।

ଅନୁଷ୍ଠିତ-ବଂ. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ତ) ଆରବ୍ଧ, ସମ୍ପାଦିତ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ବ. (ଅନୁ-ସମ୍-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ଅନୁସରଣ-ବ. (ଅନୁ-ସୃ-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗମନ ।

ଅନୁସାରୀ-ବଂ. (ଅନୁ-ସୃ-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ।

ଅନୁସାରେ-କ୍ରି. ବଂ. ଅନୁକ୍ରମେ

ଅନୁସ୍ୱାର-ବ. ଅନୁନାସିକ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅନୂଢ଼—ବିଂ. (ଅନ୍-ବହ୍-ତ) ଅବିବାହିତ ।
ଅନୂନ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଊନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଅନୂପ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପ୍) ଜଳପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନ ।
ଅନୂରୁ—ବି. (ଅନ୍-ଊରୁ) ଅରୁଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାରଥି ।
ଅନୃଣୀ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଋଣ-ଇନ୍) ଯାହାର ଋଣ ନାହିଁ ।
ଅନୃତ—ବିଂ. ମିଥ୍ୟା ; ଅସତ୍ୟ ।
ଅନେକ—ସଂ. (ଅନ୍-ଏକ) ଏକରୁ ଅଧିକ ।
ଅନୈକ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଏକ-ଯ) ଐକ୍ୟର ଅଭାବ ।
ଅନୋକହ—ବି. ବୃକ୍ଷ । [ଭାବ ।
ଅନୌଚିତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଉଚିତ-ଯ) ଅନୁଚିତ
ଅନ୍ତ—ବି. ଶେଷ ; ସୀମା ।
ଅନ୍ତକ—ବି. (ଅନ୍ତ-କ) ଯମ ।
ଅନ୍ତବୁଜୁଳା—ବି. ଅନ୍ତ୍ରସମୂହ ।
ଅନ୍ତର୍, ଅନ୍ତଃ—ଅ. ଭିତରେ । [ମନ ।
ଅନ୍ତଃକରଣ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-କରଣ) ହୃଦୟ,
ଅନ୍ତତଃ—ଅ. (ଅନ୍ତ-ତସ୍) ନିତାନ୍ତପକ୍ଷେ ।
ଅନ୍ତଃପାତୀ—ବିଂ. (ଅନ୍ତଃ-ପତ୍-ଇନ୍) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅନ୍ତଃପୁର—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପୁର) ଅନ୍ଦରମହଲ ।
ଅନ୍ତର—ବି. (ଅନ୍ତ-ର-ଅ) ପ୍ରଭେଦ ; ବ୍ୟବଧାନ ।
ଅନ୍ତରଙ୍ଗ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଗମ୍-ଅ) ଆତ୍ମୀୟ ।
ଅନ୍ତରାୟ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇ-ଅ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ବିଘ୍ନ । [ଉହାଡ଼ ।
ଅନ୍ତରାଳ—ବି. (ଅନ୍ତର-ଲା-ଅ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର,

ଅନ୍ତରିତ—ବିଂ. (ଅନ୍ତର୍-ଇତ) ଦୂରୀଭୂତ ; ଅପହୃତ ।
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ।
ଅନ୍ତରୀପ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଅପ୍-ଅ) ଯେଉଁ ସ୍ଥଳଭାଗ କ୍ରମେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇ ଜଳମଧ୍ୟକୁ ଯାଇଥାଏ ।
ଅନ୍ତର୍ଗତ—ବିଂ. (ଅନ୍ତଃ-ଗମ୍-ତ) ମଧ୍ୟଗତ ।
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ଅନ) ତିରୋଧାନ ।
ଅନ୍ତର୍ବତ୍ନୀ—ବିଂ. ଗର୍ଭବତୀ ।
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ—ବିଂ. (ଅନ୍ତର୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ—ବିଂ. (ଅନ୍ତର୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଯେ ମନକଥା ଜାଣେ, ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନ୍ତର୍ହିତ—ବିଂ. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ତ) ତିରୋହିତ ।
ଅନ୍ତିକ—ବି. ସନ୍ନିଧାନ ।
ଅନ୍ତିମ—ବିଂ. (ଅନ୍ତ-ଇମ) ଶେଷ, ଚରମ ।
ଅନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ—ବି. ସୂତିକାଗୃହ ।
ଅନ୍ତେବାସୀ—ବି. (ଅନ୍ତେ-ବସ୍-ଇନ୍) ଶିଷ୍ୟ ।
ଅନ୍ତ୍ୟ—ବିଂ. (ଅନ୍ତ-ଯ) ଶେଷ ; ନୀଚ ।
ଅନ୍ତ୍ୟଜ—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଜନ୍-ଅ) ନୀଚଜାତୀୟ ଲୋକ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଯଜ୍-ତି) ଶବଦାହାଦି
ଅନ୍ତ୍ର—ବି. ଉଦରସ୍ଥ ନାଡ଼ୀ ।
ଅନ୍ଦାଜ—ବି. ଅନୁମାନ ।
ଅନ୍ଦେଶା—ବି. ଅପେକ୍ଷା ।
ଅନ୍ଧ—ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ; ଅଜ୍ଞ ତମସ୍ ।

ଅନ୍ଧକାର-ବି. (ଅନ୍ଧ-କୃ-ଅ) ଅନ୍ଧାର ।
ଅନ୍ଧପୁଟୁଳି-ଅକ୍ଷି ଉପରେ ବନ୍ଧା ପଟି ।
ଅନ୍ଧାରକଣା-ବି. ସନ୍ଧିରେ ଯାହାକୁ ଦିଶେ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ଧାରପକ୍ଷ-ବି. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।
ଅନ୍ଧୁଣୀ-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ଧ ।
ଅନ୍ନ-ବି. (ଅଦ୍-ତ) ଭାତ ; ଖାଦ୍ୟ ।
ଅନ୍ନଦା-ବି. (ଅନ୍ନ-ଦା-ଅ) ଅନ୍ନଦାୟିନୀ, ଦୁର୍ଗା ।
ଅନ୍ନପ୍ରାଶନ-ବି. ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ନଭକ୍ଷଣ ।
ଅନ୍ନମୟକୋଷ-ବି. ସ୍ଥୂଳଶରୀର ।
ଅନ୍ୟ-ସ. ଭିନ୍ନ, ଅପର ।
ଅନ୍ୟତମ-ବି. ଅନେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।
ଅନ୍ୟତର-ବି. ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।
ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅ. (ଅନ୍ୟ-ତ୍ର) ଅନ୍ୟଠାରେ ।
ଅନ୍ୟଥା-ଅ. (ଅନ୍ୟ-ଥା) ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ।
ଅନ୍ୟଦା-ଅ. ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ।
ଅନ୍ୟମନସ୍କ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟମନା ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ) ଅଉ ଅଉ ।
ଅନ୍ୟାୟ-ବି. ଅବିଚାର ।
ଅନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି. ଅନୁଚିତ ; ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅନ୍ୟୂନ-ବି. ନ୍ୟୂନ ନୁହେ ; ସମସ୍ତ ।
ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ), ପରସ୍ପର ।
ଅନ୍ୱୟ-ବି. (ଅନୁ-ଇ-ଅ) ବଂଶ ; ବାକ୍ୟରେ ପଦମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଅନ୍ୱିତ-ବି. (ଅନୁ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।
ଅନ୍ୱେଷଣ-ବି. (ଅନୁ-ଇଷ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ଅନ୍ୱେଷ୍ଟବ୍ୟ-ବି. ଅନୁସନ୍ଧେୟ ।
ଅପ-ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ଅପକୃଷ୍ଟ ।
ଅପକର୍ମ-ବି. ନୀଚ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ ।
ଅପକର୍ଷ-ବି. (ଅପ-କୃଷ୍-ଅ) ନିକୃଷ୍ଟତା ।
ଅପକାର-ବି. (ଅପ-କୃ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ ।
ଅପକାରୀ-ବି. (ଅପ-କୃ-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ।
ଅପକୀର୍ତ୍ତି-ବି. (ଅପ-କୀର୍ତ୍ତି) ଅପଯଶ ।
ଅପକୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅପ-କୃଷ୍-ତ) ନିକୃଷ୍ଟ ; ହୀନ ।
ଅପକ୍ୱ-ବି. କଞ୍ଚା, ଅପରିଣତ ।
ଅପଘନ-ବି. ଶରୀର, ଅଙ୍ଗ ।
ଅପଘାତ-ବି. (ଅପ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗ ବ୍ୟତୀତ ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ୟ କାରଣ ।
ଅପଚୟ-ବି. (ଅପ-ଚି-ଅ) କ୍ଷତି ।
ଅପଚାର-ବି. (ଅପ-ଚର୍-ଅ) ଅପଥ୍ୟଗ୍ରହଣ ।
ଅପଚିତ-ବି. ନଷ୍ଟ ।
ଅପଟୁ-ବି. ଅକ୍ଷମ ।
ଅପଢ଼-ବି. ବଶେଧ ।
ଅପତ୍ୟ-ବି. ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ସନ୍ତାନ ।
ଅପଥ୍ୟ-ବି. (ଅ-ପଥ୍ୟ) ରୋଗୀର ଅଭୋଜ୍ୟ ।
ଅପଦସ୍ଥ-ବି. (ଅ-ପଦ-ସ୍ଥା-ଅ) କର୍ମଚ୍ୟୁତ ; ଅପମାନିତ ।
ଅପଦାର୍ଥ-ବି. ଅସାର ।
ଅପଦେଶ-ବି. ଛଳ ।
ଅପନୟନ-ବି. (ଅପ-ନୀ-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନୀତ—ବିଂ. ଦୂରୀକୃତ ।

ଅପନୋଦନ—ବି.(ଅପ-ନୁଦ୍-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନ୍ତ୍ରୀ—ବି. ଜନ-ସଞ୍ଚାର-ଶୂନ୍ୟ ବସ୍ତିର ସ୍ଥାନ ।

ଅପଭ୍ରଂଶ—ବି. ମୂଳ ଶବ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଅପମାନ—ବି. (ଅପ-ମା-ଅନ) ଅବଜ୍ଞା, ଅନାଦର ।

ଅପମୃତ୍ୟୁ—ବି. (ଅପ-ମୃତ୍ୟୁ) ବଜ୍ରାଘାତରେ [ମୃତ୍ୟୁ ।

ଅପଯଶଃ—ବି. ନିନ୍ଦା ।

ଅପର—ବିଂ. ଅନ୍ୟ, ଭିନ୍ନ ।

ଅପରାଜିତ—ବିଂ. (ଅ-ପରା-ଜି-ତ) ଅଜିଣା, ଅପ୍ରତିହତ ।

ଅପରାଧ—ବି. (ଅପ-ରାଧ୍-ଅ) ଦୋଷ ।

ଅପରାଦ୍ଧ—ବିଂ. (ଅପ-ରାଧ୍-ତ) ଅପରାଧୀ ।

ଅପରାହ୍ନ—ବି. (ଅପର-ଅହନ୍-ଅ) ଦିନର ଶେଷଭାଗ ।

ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ଛଦ୍-ତ) ମଳିନ ।

ଅପରିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ଅସୀମ ।

ଅପରିଣତ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ନମ୍-ତ) ଅପକ୍ୱ ।

ଅପରିମିତ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ମା-ତ) ପରିମାଣରହିତ ।

ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ହୃ-ଯ) ଯାହାକୁ [ଏଡ଼ିବା ଅସାଧ୍ୟ ।

ଅପରୂପ—ବିଂ. ଅଦ୍ଭୁତ ।

ଅପରୋକ୍ଷ—ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅପର୍ତ୍ତିଆଣି—ବି. ବହୁ ସନ୍ତାନ ମଲାପରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ସନ୍ତାନ ।

ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ—ବି. (ଅ-ପରି-ଆପ୍-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅପଳାପ—ବି. (ଅପ-ଲପ୍-ଅ) ଅସ୍ୱୀକାର ।

ଅପବର୍ଗ—ବି. ମୋକ୍ଷ ।

ଅପବାଦ—ବି. (ଅପ-ବଦ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା ।

ଅପବ୍ୟୟ—ବି. (ଅପ-ବି-ଇ-ଅ) ବୃଥା ଖରଚ ।

ଅପସରିବା—କ୍ରି. ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ଅପସାରିତ—ବିଂ. (ଅପ-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ଅପସୃତ—ବିଂ. (ଅପ-ସୃ-ତ) ଅପଗତ ।

ଅପସ୍ମାର—ବି. ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗ ।

ଅପହତ—ବିଂ. (ଅପ-ହନ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଅପହରଣ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅନ) ଚୋରି ।

ଅପହାରକ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅକ) ଚୋର ।

ଅପହ୍ନବ, ଅପହ୍ନୁତି } (ଅପ-ହ୍ନୁ-ଅ, ତି) ଅପଲାପ ।

ଅପା—ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଭଗିନୀ ।

ଅପାଙ୍ଗ—ବି. (ଅପ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ଷୁର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; କଟାକ୍ଷ ।

ଅପାତ୍ର—ବିଂ. ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅପାଦାନ—ବି. (ଅପ-ଆ-ଦା-ଅନ) କାରକବିଶେଷ ।

ଅପାମାର୍ଗ—ବି. ଅପାମାରଙ୍ଗ ଗୁଳ୍ମ ।

ଅପାୟ—ବି. (ଅପ-ଇ-ଅ) ବିନାଶ ; କ୍ଷତି ।

ଅପାର—ବିଂ. ଅସୀମ ।

ଅପାଳକ—ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି । [ନାହିଁ ।

ଅପାଳିଠେ—ବିଂ. ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ସାରି ବାହୁଡ଼େ

ଅପିତ
ଅପିତୃ } ବ. (ଅପି-ତ,ତୃ) ଅଙ୍କୁର; କଳ୍କ ।

ଅପିଧାନ–ବ. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅପିହିତ–ବ. (ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅପୁତ୍ରକ–ବ. ପୁତ୍ରହୀନ ।

ଅପୂର୍ଣ୍ଣ–ବ. ଅସମାପ୍ତ, ଆଂଶିକ ।

ଅପୂର୍ବ–ବ. ଅଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ।

ଅପେକ୍ଷା–ବ. (ଅପ-ଈକ୍ଷ-ଆ) ଅନାଇ ରହିବା; ତୁଳନା ; ଆକାଂକ୍ଷା ।

ଅପେକ୍ଷିତ–ବ. (ଅପ ଈକ୍ଷ-ତ) ଆକାଂକ୍ଷିତ ।

ଅପେୟ–ବ. (ଅ-ପା-ଯ) ପାନର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅପୋଗଣ୍ଡ–ବ. ଶିଶୁ । [ନୁହେ ।

ଅପୌରୁଷେୟ–ବ. ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ-ରଚିତ

ଅପ୍ରକଟ–ବ. ଅପ୍ରକାଶ ।

ଅପ୍ରକୃତ–ବ. କଳ୍ପିତ ; ଅଯଥାର୍ଥ ।

ଅପ୍ରତିଭ–ବ. (ଅ-ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ହତବୁଦ୍ଧି, ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରତିମ–ବ. (ଅ-ପ୍ରତିମା) ନିରୁପମ, ଅତୁଲ୍ୟ ।

ଅପ୍ରତିହତ–ବ. (ଅ-ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ରହିତ ।

ଅପ୍ରତୁଳ–ବ. ଅଭାବ । [ଅଗଣିତ ।

ଅପ୍ରମେୟ–ବ. (ଅ-ପ୍ର-ମା-ଯ) ପ୍ରମାଣର

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ–ବ. ଅନୁଷ୍ଠିତ ; ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରାକୃତ–ବ. ଅସାଧାରଣ ।

ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ
ଅପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟବହାର } ବ. ନାବାଳକ ।

ଅପ୍ସରା–ବ. (ଅପ୍-ସୃ-ଅସ୍)ସ୍ୱର୍ଗବେଶ୍ୟା ।

ଅଫିମ–ବ. ଅଫୁ ।

ଅବ–ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ବିସ୍ତାର, ଅଲମ୍ବନ ।

ଅବକାଶ–ବ. (ଅବ-କାଶ୍-ଅ) ଅବସର, ଛୁଟି ।

ଅବଖୁରା–ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଅବଗତ–ବ. (ଅବ-ଗମ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ ।

ଅବଗତି–ବ. (ଅବ-ଗମ୍-ତି) ଜାଣିବା ।

ଅବଗାହ–ବ. (ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବେଶ ।

ଅବଗାହନ–ବ. ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ସ୍ନାନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠନ–ବ. (ଅବ-ଗୁଣ୍ଠ-ଅନ) ଓଢ଼ଣା, ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠିତ–ବ. ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ–ବ. (ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ ।

ଅବଚ୍ଛେଦ–ବ. (ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ସୀମା ; ବିଚ୍ଛେଦ ।

ଅବଜ୍ଞା–ବ. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅନାଦର, ଅବମାନ ।

ଅବଜ୍ଞାତ–ବ. ଅନାଦୃତ ।

ଅବଜ୍ଞେୟ–ବ. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଯ) ଅନାଦରଣୀୟ ।

ଅବଢ଼ା–ପୁରୀ ବଡ଼ଦେଉଳର ଅନ୍ନ ।

ଅବତଂସ–ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଅବତରଣ–ବ. (ଅବ-ତୃ-ଅନ) ଅବରୋହଣ ।

ଅବତରଣିକା–ବ. ଭୂମିକା ।

ଅବତାର-ବି. (ଅବ-ତୃ-ଅ) ଦେବତାର ଦେହପରିଗ୍ରହ ।
ଅବତାରଣା-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବନା ।
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଅବ-ତୃ-ତ) ନିମ୍ନକୁ ଆଗତ ।
ଅବଦାତ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ; ପବିତ୍ର ।
ଅବଦାନ-ବି. ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।
ଅବଦ୍ୟ-ବିଂ ନିନ୍ଦନୀୟ ।
ଅବଧାନ-ବି. (ଅବ-ଧା-ଅନ) ମନୋଯୋଗ ; ଚଟଶାଳୀର ଶିକ୍ଷକ ।
ଅବଧାରଣ-ବି. (ଅବ-ଧୃ-ଇ-ଅ) ସ୍ଥିରୀକରଣ ।
ଅବଧାରିତ-ବିଂ. ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ଅବଧି-ବି. (ଅବ-ଧା-ଇ) ସୀମା, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଅବଧୀରଣା-ବି. ଅବଜ୍ଞା ।
ଅବଧୀରିତ-ବିଂ. ଅବଜ୍ଞାତ ।
ଅବଧୂତ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଅବଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ବଧ୍-ଯ) ବଧର ଅଯୋଗ୍ୟ, ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେ ।
ଅବନତ-ବିଂ. (ଅବ-ନମ୍-ତ) ନଇଁଥିବା ; ପ୍ରଣତ, ଅଧୋଗତ । [ଗତ ।
ଅବନତି-ବି. (ଅବ-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣତି, ଅଧୋ-
ଅବନୀ-ବି. ପୃଥିବୀ ।
ଅବନ୍ତୀ-ବି. ମାଳବଦେଶ ।
ଅବବୋଧ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।
ଅବଭାସ-ବି. ପ୍ରକାଶ ; ଭ୍ରମ ।
ଅବଭୃଥ-ବି. ଯଜ୍ଞାନ୍ତେ ସ୍ନାନ । [ମାନ ।
ଅବମାନନା-ବି. (ଅବ-ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ଅପ-

ଅବମାନିତ-ବିଂ. ଅପମାନିତ ।
ଅବୟବ-ବି. (ଅବ-ଯୁ-ଅ) ଅଙ୍ଗ ; ଶରୀର ।
ଅବର-ବିଂ. (ଅ-ବର) ନିକୃଷ୍ଟ, କନିଷ୍ଠ ।
ଅବରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅବ-ରୁଧ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।
ଅବରୋଧ-ବି. (ଅବ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପୁର, ବେଷ୍ଟନଦ୍ୱାରା ରୋଧ ।
ଅବରୋହ-ବି. (ଅବ-ରୁହ୍-ଅ) ଅବତରଣ ; ଓହ୍ଲ ।
ଅବରୋହଣ-ବି. ଓହ୍ଲାଇବା ।
ଅବର୍ଯ୍ୟା-ବିଂ. କୁତ୍ସିତ । [ଗ୍ରହଣ ।
ଅବଲମ୍ବନ-ବି. (ଅବ-ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ ;
ଅବଳା-ବି. (ଅ-ବଳ-ଆ) ସ୍ତ୍ରୀ ; ନାରୀ ।
ଅବଲୀଳା-ବି. (ଅବ-ଲୀଳା) ଅନାୟାସ ।
ଅବଲେହ-ବି. (ଅବ-ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିଖାଇବାର ଔଷଧ ।
ଅବଲୋକନ-ବି. (ଅବ-ଲୁକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ଅବଲୋକିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ ।
ଅବଶ-ବିଂ. ଅନାୟତ୍ତ ।
ଅବଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅବ-ଶିଷ୍-ତ) ବାକି ।
ଅବଶେଷ-ବି. (ଅବ-ଶିଷ୍-ଅ) ପରିଶେଷ ; ଶେଷ ।
ଅବଶ୍ୟ-ଅ. ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ।
ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ-ବିଂ. (ଅବଶ୍ୟ-ଭୂ-ଣିନ୍-ଇନ୍) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।
ଅବଷ୍ଟମ୍ଭ-(ଅବ-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଅ) ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।
ଅବସନ୍ନ-ବିଂ. (ଅବ-ସଦ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ ; କ୍ଲାନ୍ତ ।

ଅବସର-ବି. (ଅବ-ସୃ-ଅ) ଅବକାଶ ।
ଅବସାଦ-ବି. (ଅବ-ସଦ୍-ଅ) କ୍ଲାନ୍ତି ।
ଅବସାନ-ବି. (ଅବ-ସୋ-ଅନ) ଶେଷ ।
ଅବସିତ-ବି. (ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ ।
ଅବସ୍ଥା-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ) ଦଶା ।
ଅବସ୍ଥାନ-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।
ଅବସ୍ଥିତ-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥିତ ।
ଅବହିତ-ବି. (ଅବ-ଧା-ତ) ମନୋଯୋଗୀ ।
ଅବହେଳା-ବି. ଅଧିକ ହେଳା ।
ଅବା-ଅ. ଅବା ।
ଅବାକ୍-ବି. ବାକ୍ୟହୀନ ।
ଅବାଙ୍ମୁଖ-ବି. ଅଧୋମୁଖ ।
ଅବାଚୀ-ବି. ଦକ୍ଷିଣଦିଗ୍ ।
ଅବାଚ୍ୟ-ବି. (ଅ-ବଚ୍-ଯ) ଅକଥ୍ୟ ।
ଅବାଟ-ବି. ଅମଡ଼ା ପଥ ।
ଅବାଧ-ବି. ବାଧାରହିତ ।
ଅବାଧ୍ୟ-ବି. (ଅ-ବାଧ୍-ଯ) ଅବଶୀଭୂତ ।
ଅବାନ୍ତର-ବି. (ଅବ-ଅନ୍ତର) ପ୍ରଧାନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅବାରିତ-ବି. (ଅ-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଅରୁଦ୍ଧ ।
ଅବିକଳ-ବି. ଠିକ୍, ଅବିକୃତ ।
ଅବଗୁଣ-ବି. ଦୋଷ ।
ଅବିଚଳିତ-ବି. ସ୍ଥିର, ଦୃଢ଼ ।
ଅବିଚାର-ବି. ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ।
ଅବିତଥ-ବି. ଯଥାର୍ଥ, ସତ୍ୟ ।
ଅବିଦିତ-ବି. ଅଜ୍ଞାତ ।
ଅବିଦ୍ୟା-ଅଜ୍ଞାନ, ମାୟା ।
ଅବିଧି-ବି. ଅନିୟମ ।
ଅବିନୟ-ବି. ଧୃଷ୍ଟତା, ଅଶିଷ୍ଟତା ।
ଅବିନଶ୍ୱର-ବି. (ଅ-ବିନଶ୍ୱର) ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ।
ଅବିନୀତ-ବି. (ଅ-ବିନୀତ) ଉଦ୍ଧତ ; ଗର୍ବୀ ।
ଅବିମୃଷ୍ୟକାରୀ-ବି. (ଅ-ବି-ମୃଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ୍) ଯେ ବିଚାର ନ କରି କର୍ମ କରେ ।
ଅବିର-ବି. ଫଗୁ ।
ଅବିରତ-ବି. (ଅ-ବି-ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିରଳ-ବି. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ଅବିରାମ-ବି. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ । [ଶୂନ୍ୟ ।
ଅବିବେକୀ-ବି. (ଅ-ବିବେକ-ଇନ୍) ବିବେକ-
ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଅ-ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିହିତ-ବି. (ଅ-ବି-ଧା-ତ) ଅନୁଚିତ ।
ଅବୀରା-ବି. ପତିପୁତ୍ରହୀନା ।
ଅବୁଝ୍-ବି. ଯେ ବୁଝେ ନାହିଁ ।
ଅବେକ୍ଷଣ-ବି. (ଅବ-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦେଖିବା ।
ଅବୈତନିକ-ବି. (ଅ-ବେତନ-ଇକ) ଯେ ବେତନଭୋଗୀ ନୁହେ । [କ୍ରିକ ।
ଅବୈଧ-ବି. (ଅ-ବିଧି-ଅ) ଅସଙ୍ଗତ ; ଅଯୌ-
ଅବୋଧ-ବି. (ଅ-ବୋଧ) ଅଜ୍ଞାନ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ-ବି. ଅପ୍ରକାଶିତ ।
ଅବ୍ୟୟ-ବି. (ଅ-ବି-ଇ-ଅ) ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର ବିଭକ୍ତି ନ ଥାଏ । ବି. ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅବ୍ୟର୍ଥ-ବି. (ଅ-ବ୍ୟର୍ଥ) ସଫଳ ।

ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ-ବି. (ଅ-ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।

ଅବ୍ୟବହିତ-ବି. (ଅ-ବି-ଅବ-ଧା-ତ) ବ୍ୟବଧାନଶୂନ୍ୟ, ସନ୍ନିହିତ । [ରହିତ ।

ଅବ୍ୟାହତ-ବି. (ଅ-ବି-ଆ-ହନ୍-ତ) ବ୍ୟାଘାତ-

ଅବ୍ୟାହୃତି-ବି. (ଅ-ବି-ଆ-ହୃ-ତି) ନିସ୍ତାର, ପରିତ୍ରାଣ ।

ଅବ୍ଜ-ବି. (ଅପ୍-ଜନ୍-ଅ) ଶଙ୍ଖ ; ପଦ୍ମ ।

ଅବ୍ଦ-ବି. ବର୍ଷ ।

ଅବ୍ଧି-ବି. (ଅପ୍-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅଭକ୍ତି-ବି. (ଅ-ଭକ୍ତି) ଘୃଣା ; ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅଭୟ-ବି. (ଅ-ଭୀ-ଅ) ଭୟଶୂନ୍ୟ, ବି. ଆଶ୍ୱାସ ।

ଅଭାଗା-ବି. ହତଭାଗ୍ୟ ।

ଅଭାଗ୍ୟ-ବି. ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଅଭାଜନ-ବି. ଅପାତ୍ର, ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଭାବ-ବି. ହୀନତା, ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଅଭାବନୀୟ-ବି. (ଅ-ଭୂ-ଅନୀୟ) ଅଚିନ୍ତନୀୟ ।

ଅଭି-ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ନୈକଟ୍ୟ, ସର୍ବତୋଭାବ ।

ଅଭିଖ୍ୟା-ବି. ନାମ ; ଶୋଭା ।

ଅଭିଗମନ-ବି. ଅଭିମୁଖେ ଗମନ ।

ଅଭିଘାତ-ବି.(ଅଭି-ହନ୍-ତ) ଆଘାତ, ହତ୍ୟା ।

ଅଭିଜାତ-ବି. (ଅଭି-ଜନ୍-ତ) କୁଳୀନ, ଉଚ୍ଚବଂଶୀୟ ।

ଅଭିଜ୍ଞ-ବି. (ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ଅଭିଜ୍ଞତା-ବି. (ଅଭିଜ୍ଞ-ତା) ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।

ଅଭିଜ୍ଞାନ-(ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ଚିହ୍ନ, ସ୍ମାରକବସ୍ତୁ ।

ଅଭିଧା-ବି. ନାମ, ଅର୍ଥ । [କୋଷ ।

ଅଭିଧାନ-ବି. (ଅଭି-ଧା-ଅନ) ନାମ ; ଶବ୍ଦ-

ଅଭିଧେୟ-ବି. (ଅଭି-ଧା-ଯ) ବାଚ୍ୟ ।

ଅଭିନନ୍ଦନ-ବି. (ଅଭି-ନନ୍ଦ୍-ଅନ) ପ୍ରଶଂସା, ସାଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ଅଭିନୟ-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ଅ) ନାଟକପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ଅଭିନବ-ବି. (ଅଭି-ନୁ-ଅ) ନୂତନ ।

ଅଭିନିବିଷ୍ଟ-ବି. (ଅଭି-ନି-ବିଶ୍-ତ)' ମନୋଯୋଗୀ ।

ଅଭିନିବେଶ-ବି. (ଅଭି + ନି + ବିଶ୍-ଅ) ଏକାନ୍ତ ମନୋଯୋଗ । [ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।

ଅଭିନୀତ-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ତ) ରଙ୍ଗଭୂମିରେ

ଅଭିନେତା-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ତୃ) ଅଭିନୟକାରୀ ।

ଅଭିନ୍ନ-ବି. (ଅ-ଭିଦ୍-ତ) ଭେଦରହିତ ।

ଅଭିପ୍ରାୟ-ବି. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଆଶୟ, ଭାବ । [ସମ୍ମତ ।

ଅଭିପ୍ରେତ-ବି. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।

ଅଭିଭାବକ-ବି. (ଅଭି-ଭୂ-ଅକ) ରକ୍ଷକ ।

ଅଭିଭୂତ-ବି. ଅଚ୍ଛନ୍ନ, ଅବସନ୍ନ ।

ଅଭିମତ-ବି. (ଅଭି-ମନ୍-ତ) ମତ ; ବି. ଅଭୀଷ୍ଟ ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ-ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର । [କାର ।

ଅଭିମାନ-ବି. (ଅଭି-ମା-ଅନ) ଗର୍ବ ; ଅହଂ-

ଅଭିମୁଖ-ବି. (ଅଭି-ମୁଖ) ସମ୍ମୁଖ ।

ଅଭିଯାନ-ବି. (ଅଭି-ଯା-ଅନ) ଆକ୍ରମଣ, ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ବି°. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତ) ଆକ୍ରାନ୍ତ; ପ୍ରତିବାଦୀ । [ଦୋଷୀ; ବାଦୀ ।

ଅଭିଯୋକ୍ତା-ବି.(ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ଅଭିଯୋଗ-

ଅଭିଯୋଗ-ବି. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ଅ) ନାଲିଶ ।

ଅଭିରାମ-ବି°. (ଅଭି-ରମ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ ।

ଅଭିରୁଚି-ବି. (ଅଭି-ରୁଚ୍-ଇ) ସ୍ପୃହା, ଇଚ୍ଛା ।

ଅଭିଲଷିତ-ବି°. (ଅଭି-ଲଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ, ଇଷ୍ଟ ।

ଅଭିଲାଷ-ବି. (ଅଭି-ଲଷ୍-ଅ) ସ୍ପୃହା, ବାଞ୍ଛା ।

ଅଭିବାଦନ-ବି. (ଅଭି-ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବନ୍ଦନ, ପ୍ରଣାମ ।

ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ-ବି°. (ଅଭି-ବ୍ୟଞ୍ଜ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଅଭିଶପ୍ତ-ବି°. (ଅଭି-ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।

ଅଭିଶାପ-ବି. (ଅଭି-ଶପ୍-ଅ) ଶାପ, ଅଭିସମ୍ପାତ ।

ଅଭିଷବ-ବି. ଯଜ୍ଞସ୍ନାନ ।

ଅଭିଷିକ୍ତ-ବି°. (ଅଭି-ସିଚ୍-ତ) ସ୍ନାତ, ଉଚ୍ଚପଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।

ଅଭିଷେକ-ବି. (ଅଭି-ସିଚ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଜଳ ସେଚନପୂର୍ବକ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପନ ।

ଅଭିସନ୍ଧି-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ଧା-ଇ) ଗୁପ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ । [ଶାପ ।

ଅଭିସମ୍ପାତ-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ଅଭି-

ଅଭିସାର-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅ) ସଙ୍କେତସ୍ଥାନକୁ ଗମନ । [ସଙ୍କେତସ୍ଥାନଗାମିନୀ ।

ଅଭିସାରିକା-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅକ-ସ୍ତ୍ରୀ-ଆ)

ଅଭିହିତ-ବି°. (ଅଭି-ଧା-ତ) କଥିତ ।

ଅଭୀଷ୍ଟ-ବି°. (ଅଭି-ଇଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।

ଅଭୁକ୍ତ-ବି°. (ଅ-ଭୁଜ୍-ତ) ଯେ ଭୋଜନ କରିନାହିଁ ।

ଅଭୂତପୂର୍ବ-ବି°. ଅଘଟିତପୂର୍ବ । [ସ୍ନାନ ।

ଅଭେକା-ବି°.(ଅ-ବେଶଶବ୍ଦରୁ ଭେକ) ବସ୍ତ୍ର-

ଅଭେଦ୍ୟ-ବି°.(ଅ-ଭିଦ୍-ଯ) ଭେଦର ଅଶକ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟଙ୍ଗ-ବି. (ଅଭି-ଅଞ୍ଜ୍-ଅ) ତୈଳମର୍ଦ୍ଦନ ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତର-ବି. (ଅଭି-ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟର୍ଥନା-ବି. (ଅଭି-ଅର୍ଥ-ଅନ-ଆ) ଭଦ୍ର ଅତିଥି ପ୍ରତି ସମାଦର । [ଶିକ୍ଷିତ ।

ଅଭ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ଅଭି-ଅସ୍-ତ) ଅଭ୍ୟାସଦ୍ୱାରା

ଅଭ୍ୟାଗତ-ବି. (ଅଭି-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଅତିଥି ।

ଅଭ୍ୟାସ-ବି. (ଅଭି-ଅସ୍-ଅ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଅନୁଶୀଳନ । [ସେଚନ ।

ଅଭ୍ୟୁକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଭି-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜଳ-

ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅଭ୍ୟୁଦୟ ।

ଅଭ୍ୟୁଦୟ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ଇ-ଅ) ଉନ୍ନତି ।

ଅଭ୍ର-ବି. ଆକାଶ ; ମେଘ ; ମେଘକାଳଧାତୁ ।

ଅଭ୍ରଙ୍କଷ-ବି°. ଆକାଶସ୍ପର୍ଶୀ, ମେଘସ୍ପର୍ଶୀ ।

ଅଭ୍ରାନ୍ତ-ବି°. (ଅ-ଭ୍ରମ୍-ତ) ଭ୍ରମଶୂନ୍ୟ ।

ଅମଙ୍ଗ-ବି°. ଅସମ୍ମତ । [ଅଶୁଭ ।

ଅମଙ୍ଗଳ-ବି. (ଅ-ମଙ୍ଗଳ) ମଙ୍ଗଳଶୂନ୍ୟ,

ଅମଡ଼ା-ବି°. (ଅ-ମର୍ଦ୍ଦଧାତୁରୁ) ଯାହା କେହି ମାଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଅମତ-ବି. (ଅ-ମନ୍-ତ) ଅସମ୍ମତ ।

ଅମପା-ବି. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଯାହା ମପା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମର-ବି. (ଅ-ମୃ-ଅ) ଦେବତା, ବି. ମରଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅମରପୋଈ-ବି. ଉଦ୍ଭିଦବିଶେଷ ।

ଅମରାବତୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନଗରୀ ।

ଅମଳ-ବି. (ଅ-ମଳ) ନିର୍ମଳ ।

ଅମଲ-ବି. ମାଦକର ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅମଲ-ବି. ଅଧିକାର ।

ଅମା-ଅ. (ଅ-ମା) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଅମାତ୍ୟ-ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଅମାନତି-ଫା. ବି. ଅର୍ପିତ ।

ଅମାନିଆ-ବି. ଯେ ମାନେ ନାହିଁ ।

ଅମାପ-ବି. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଅପରିମିତ ।

ଅମାବସ୍ୟା }
ଅମାବାସ୍ୟା } ବି. (ଅମା-ବସ୍-ଯ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ଶେଷତିଥି ।
ଅମାସ୍ୟା }

ଅମାୟିକ-ବି. (ଅ-ମାୟା-ଇକ) ଅକପଟ ।

ଅମାର-ବି. ଶସ୍ୟାଗାର, କୋଠି ।

ଅମାରି-ବି. ହାତୀଉପରସ୍ଥ ହାଉଦା ।

ଅମାଲୁ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଅମିତ-ବି. (ଅ-ମା-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅମିନ-ଫା. ବି. ଭୂମିପରିମାପକ କର୍ମଚାରୀ ।

ଅମିୟ-ବି. (ଅମୃତଶବ୍ଦରୁ) ଅମୃତ ।

ଅମିଶ୍ର-ବି. (ଅ-ମିଶ୍ର) ନିସେଲା ।

ଅମୀର୍-ବି. ଧନୀ ।

ଅମୁକ }
ଅମୁକେଇ } (ଅମୁକଶବ୍ଦରୁ) ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅମୂଳକ-ବି. (ଅ-ମୂଳ-କ) ମୂଳଶୂନ୍ୟ ; ମିଥ୍ୟା ।

ଅମୂଲ୍ୟ-ବି. (ଅ-ମୂଲ୍ୟ) ଯାହାକୁ କେହି ମୂଲ୍ୟଦ୍ୱାରା କିଣି ନ ପାରେ । [ଅବିନାଶୀ ।

ଅମୃତ-ବି. (ଅ-ମୃ-ତ) ସୁଧା, ସୁସ୍ୱାଦୁ ବସ୍ତୁ, ବି.

ଅମୃତମଣୋହି-ଜଗନ୍ନାଥଠାକୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅର୍ପିତ ।

ଅମେଧ୍ୟ-ବି. (ଅ-ମେଧ୍ୟ) ଅପବିତ୍ର ।

ଅମେୟ-ବି. (ଅ-ମା-ଯ) ଅପରିମେୟ ।

ଅମେଲ-ବି. ପ୍ରଭେଦ ।

ଅମୋଘ-ବି. (ଅ-ମୋଘ) ଅବ୍ୟର୍ଥ ।

ଅମ୍ବକ-ବି. ଚକ୍ଷୁ, ନେତ୍ର ।

ଅମ୍ବର-ବି. ଆକାଶ; ବସ୍ତ୍ର ।

ଅମ୍ବା-ବି. ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବିକା-ବି. ଜଗନ୍ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବୁ-ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ବୁଜ-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ବୁଦ-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ଅମ୍ବୁଧି-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ବୁରାଶି-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ରାଶି) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ଭଃ-ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ଭୋଜ-ବି. (ଅମ୍ଭଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ଭୋଦାମୀ-ବି. ଜଳପର ଧନକୁ ଯେ ଢାଳି ଦିଏ, ବଡ଼ ଦାତା ।

ଅମ୍ଳ-ବି. ଖଟା ।

ଅମ୍ଳ ଭ୍ରିଆ-ବି°. ଠାକୁରଙ୍କନିମିତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ।

ଅଯତ୍ନ-ବି. ଅନାଦର, ଅନାସ୍ଥା ।

ଅଯଥାର୍ଥ-ବି°. (ଅ-ଯଥା-ଅର୍ଥ) ଅପ୍ରକୃତ ।

ଅୟନ-ବି. ପଥ, ଗତି ।

ଅଯଶଃ-ବି. (ଅ-ଯଶଃ) ଅଖ୍ୟାତି ।

ଅୟସ୍-ବି. ଲୌହ ।

ଅୟସ୍କାନ୍ତ-ବି. ଚମ୍ବକ ।

ଅଯାଚିତ-ବି°. (ଅ-ଯାଚ୍-ତ) ଅପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଅଯୁକ୍ତ-ବି°. (ଅ-ଯୁଜ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।

ଅଯୁଗ୍ମ-ବି°. (ଅ-ଯୁଗ୍ମ) ବିଷମ ।

ଅୟୁତ-ବି°. ଦଶସହସ୍ର ।

ଅୟି }
ଅୟେ } କୋମଳ ସମ୍ବୋଧନପଦ ।

ଅଯୌକ୍ତିକ-ବି°. (ଅ-ଯୁକ୍ତି-କ) ଯୁକ୍ତିବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅର-ବି. ଚକ୍ରର ନାଭି ଓ ନେମିରେ ସଂଯୋଜିତ କାଷ୍ଠ ।

ଅରକ୍ଷିତ-ବି°. (ଅ-ରକ୍ଷ୍-ତ) ନିରାଶ୍ରୟ ।

ଅରଖ୍-ବି. କର୍ପାସ ।

ଅରଗଳ-ବି. କିଳିଣୀ ।

ଅରଘଟ୍ଟ-ବି. ଅରଯୁକ୍ତ ଜଳ କାଢ଼ିବା ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅରଜ-ବି. ନିବେଦନ ; ଦରଖାସ୍ତ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅରଟ-ବି. (ଅରଘଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର

ଅରଣା-ବି°. (ଅରଣ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ୟ ।

ଅରଣି-ବି. ଘର୍ଷଣଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ବାହାର କରିବାର କାଷ୍ଠ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବି. ବନ ।

ଅରଣ୍ୟାନୀ-ବି. ମହାରଣ୍ୟ ।

ଅରବିନ୍ଦ-ବି. ପଦ୍ମ ।

ଅରମା-ବି°. ଅପରିଷ୍କୃତ ।

ଅରାଜକ-ବି°. (ଅ-ରାଜନ୍-କ) ରାଜଶୂନ୍ୟ ।

ଅରାତି-ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ଅରି-ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ଅରିନ୍ଦମ-ବି°. (ଅରିଂ-ଦମ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନକାରୀ ।

ଅରିଷ୍ଟ-ବି. ମଙ୍ଗଳ ; ରିଷ୍ଟ । [ଅଶୁଭଲକ୍ଷଣ ।

ଅରୁଆ-ବି. (ବୈଦିକ ଅରୁତ=ଅଭଙ୍ଗା)

ଅରୁଚି-ବି. ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅରୁଣ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟସାରଥି ; ବି°. ଲୋହିତ ।

ଅରୁଣିମା-ବି. (ଅରୁଣ-ଇମନ୍) ରକ୍ତିମା ।

ଅରୁନ୍ଧତୀ-ବି. ବଶିଷ୍ଠପତ୍ନୀ, ତାରାବିଶେଷ ।

ଅର୍କ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଅର୍ଗଳ-ବି. କବାଟର କିଳିଣୀ ।

ଅର୍ଘ-ବି. ମୂଲ୍ୟ ।

ଅର୍ଘ୍ୟ-ବି°. (ଅର୍ଘ-ଯ) ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ ।

ଅର୍ଚ୍ଚନା-ବି. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ।

ଅର୍ଚ୍ଚିତ-ବି°. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ପୂଜିତ ।

ଅର୍ଚ୍ଚିଃ-ବି. ଦୀପ୍ତି ; ଜ୍ୱାଳା ।

ଅର୍ଜନ-ବି. (ଅର୍ଜ୍-ଅନ) ଉପାର୍ଜନ ।

ଅର୍ଣ୍ଣବ-ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅର୍ଥ-ବି. ଧନ ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଅର୍ଥକରୀ-ବିଂ. (ଅର୍ଥ-କୃ-ଅ-ଈ) ଯଦ୍ୱାରା ଧନ-ଲାଭ ହୁଏ ।

ଅର୍ଥାନ୍ତର-ବି. (ଅର୍ଥ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଅର୍ଥ ।

ଅର୍ଥୀ-ବିଂ. (ଅର୍ଥ୍-ଇନ୍) ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଅର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ଅର୍ଦ୍ଦ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଦୁଇ ସମାଂଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର-ବି. ଖଣ୍ଡଚନ୍ଦ୍ର ; ଧକ୍କା ।

ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ-ବି. ଶରୀରର ଅର୍ଦ୍ଧ, ପତ୍ନୀ ।

ଅର୍ପଣ-ବି. (ଋ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସମର୍ପଣ ।

ଅର୍ପିତ-ବିଂ (ଋ-ଣିଚ୍-ତ) ଦତ୍ତ ।

ଅର୍ଭକ-ବି. (ଅର୍ଭ-କ) ବାଳକ, ଶିଶୁ ।

ଅର୍ଯ୍ୟମା-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅର୍ବାଚୀନ-ବିଂ. ନୂତନ ; ଅଧମ ।

ଅର୍ବୁଦ-ବି. ଦଶକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ଅର୍ଶ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅର୍ହ-ବିଂ. (ଅର୍ହ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ, ଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଳକ-ବି. ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁନ୍ତଳ ।

ଅଳକା-ବି. କୁବେରପୁରୀ ।

ଅଳକ୍ତ-ବି. ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ମନ୍ଦଲକ୍ଷଣ ।

ଅଲକ୍ଷିତ-କ୍ରି. ବିଂ. ଅଦୃଶ୍ୟଭାବରେ ।

ଅଲକ୍ଷ୍ୟ, ଅଲଖ } ବିଂ. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅଦୃଶ୍ୟ ।

ଅଳଙ୍କାର-ବି. (ଅଲମ୍-କୃ-ଅ) ଭୂଷଣ ।

ଅଳଙ୍କୃତ-ବିଂ. (ଅଲମ୍-କୃ-ତ) ଭୂଷିତ ।

ଅଲଗା-ବିଂ. (ଅଲଗ୍ନଶବ୍ଦରୁ) ପୃଥକ୍ ।

ଅଲଗୁଣି-ବି. ବସ୍ତ୍ର ରଖିବାନିମିତ୍ତ ରଜ୍ଜୁ ବା ଦଣ୍ଡ ।

ଅଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବିଂ (ଅ-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅନତିକ୍ରମଣୀୟ ।

ଅଲଣା-ବିଂ. (ଅଲବଣଶବ୍ଦଜ) ଲବଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅଳତା-ବି. (ଅଳକ୍ତଶବ୍ଦରୁ) ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଳନ୍ଧୁ-ବି. (ଅଳଂ-ଧୂମଶବ୍ଦରୁ) ଧୂଆଁଘଟିତ ଝୁଲ ।

ଅଳସ-ବି. (ଅ-ଲସ୍-ଅ) ଅଳସୁଆ ।

ଅଳି-ବି. ଭ୍ରମର ।

ଅଳିପ୍ରା-ବି. ଝାଡୁଆ ।

ଅଲଭ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ଲଭ୍-ଯ) ଅପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଅଳାବୁ-ବି. ଲାଉ ।

ଅଳିନ୍ଦ-ବି. ବାରନ୍ଦା ।

ଅଳୀକ-ବି. ମିଥ୍ୟା ।

ଅଲୌକିକ-ବିଂ.(ଅ-ଲୋକ-ଇକ)ଅସାମାନ୍ୟ ।

ଅଳ୍ପ-ବିଂ. ଈଷତ୍ ; କମ୍ ।

ଅଲ୍ୟଳି-ବିଂ. ସ୍ୱେଚ୍ଛା ।

ଅଶକ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଶକ୍-ତ) ଅସମର୍ଥ ।

ଅଶନ-ବି. (ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଅଶନି-ବି. ବଜ୍ର ।

ଅଶରଣ-ବିଂ. ନିରାଶ୍ରୟ ।

ଅଶରୀରୀ-ବିଂ. ଶରୀରହୀନ ।

ଅଶାନ୍ତି-ବି. (ଅ-ଶମ୍-ତି) ସନ୍ତାପ ।

ଅଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବିଂ. ଶାସ୍ତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅ-ଶିଷ୍ଟ) ଅଭଦ୍ର ।

ଅଶୀତ-ବିଂ. ଅଶୀ ।
ଅଶୁଚ-ବିଂ. ଅପବିତ୍ର ।
ଅଶେଷ-ବିଂ. ଅନନ୍ତ ।
ଅଶୋକ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ବିଂ. ଶୋକଶୂନ୍ୟ ।
ଅଶୌଚ-ବି. (ଅ-ଶୌଚ) ଅଶୁଦ୍ଧି ।
ଅଶ୍ମ-ବି. ପ୍ରସ୍ତର ।
ଅଶ୍ରଦ୍ଧା-ବି. ଅଭକ୍ତି ।
ଅଶ୍ରୁ-ବି. ଲୋତକ, ଲୁହ ।
ଅଶ୍ଳୀଳ-ବିଂ. (ଅ-ଶ୍ରୀ-ଲ) ଜଘନ୍ୟ, ଅଭଦ୍ର ।
ଅଶ୍ଳେଷା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଶ୍ୱ-ବି. ଘୋଟକ ।
ଅଶ୍ୱତର-ବି. ଖଚର ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥ-ବି. ଓସ୍ତଗଛ ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା-ବି. ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର । [ଯଜ୍ଞ ।
ଅଶ୍ୱମେଧ-ବି. (ଅଶ୍ୱ-ମେଧ) ଅଶ୍ୱବଳିସହିତ
ଅଶ୍ୱିନୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟ-ବିଂ. ଆଠ । [ଶ୍ଳୋକ ।
ଅଷ୍ଟକ-ବି. ଅଷ୍ଟଶ୍ଳୋକବିଶିଷ୍ଟ ରଚନା । ଆଠ
ଅଷ୍ଟଦିକ୍-ବି. ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ଓ ଅଗ୍ନି, ନୈଋତ, ବାୟୁ, ଈଶାନକୋଣ ।
ଅଷ୍ଟଧା-ଅ. ଆଠପ୍ରକାର ।
ଅଷ୍ଟମ-ବିଂ. ଆଠର ପୂରଣ ।
ଅଷ୍ଟମୀ ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାଦଶ-ବିଂ. ଅଠର ।
ଅଷ୍ଟାବକ୍ର-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାବିଂଶତି-ବିଂ. ଅଠାଇଶ ।

ଅଷ୍ଠି, ଅଷ୍ଠି-ବି. ଟାକୁଆ ।
ଅଷ୍ଠୀବତ୍-ବି. ଅଣ୍ଠୁ ।
ଅସଂଖ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ) ଅଗଣ୍ୟ ।
ଅସଙ୍ଗତ-ବିଂ. (ଅ-ସମ-ଗମ୍-ତ) ଅଯୁକ୍ତ ।
ଅସତି-ବିଂ. ଅସ୍ଥିରତା ।
ଅସତ୍-ବିଂ. (ଅ-ସତ୍) ଅସାଧୁ, ଅବିଦ୍ୟମାନ ।
ଅସତୀ-ବି. କୁଳଟା ।
ଅସତ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ସତ୍ୟ) ମିଥ୍ୟା ।
ଅସନା-ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ ।
ଅସଭ୍ୟ-ବିଂ. ଅଭଦ୍ର ।
ଅସମସାହସିକ-ବିଂ. ଦୁଃସାହସୀ ।
ଅସମ୍ବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅ-ସଂ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।
ଅସମ୍ଭବ-ବିଂ. (ଅ-ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଯାହା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଅସମ୍ଭାଳ-ବିଂ. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ।
ଅସରପା-ବି. (ଅସ୍ରପଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।
ଅସରନ୍ତି-ବିଂ. ଅଶେଷ ।
ଅସର୍ଫି-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।
ଅସରା-ବି. (ଅସାରଶବ୍ଦଜ) ଧାରବୃଷ୍ଟି ।
ଅସଲ୍-ବିଂ. ମୂଳ, ମୂଳଧନ ।
ଅସବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ଭିନ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ।
ଅସାଧାରଣ-ବିଂ. ଅସାମାନ୍ୟ ।
ଅସାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନର ଅଶକ୍ୟ ।
ଅସାର-ବିଂ. ସାରଶୂନ୍ୟ ।
ଅସି-ବି. କରବାଳ, ଖଡ୍ଗ ।
ଅସିତ-ବିଂ. (ଅ-ସିତ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅସୀମ-ବିଂ. (ଅ-ସିମନ୍-ଅ) ସୀମାରହିତ ।
ଅସୁର-ବି. ରାକ୍ଷସ, ଦୈତ୍ୟ ।
ଅସୁରୁଣୀ-ବି. ଅସୁସ୍ତ୍ରୀ ।
ଅସୁଲ୍-ବି. ଅଦାୟ ।
ଅସୁସାର-ବି. (ଅ-ସୁ-ସୃ-ଅ) ଅସୁବିଧା ।
ଅସୂର୍ଯ୍ୟଂପଶ୍ୟା-ବିଂ. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି ନାହିଁ ।
ଅସୂୟା-ବି. (ଅ-ସୂ-ଅ) ଦ୍ୱେଷ ; କ୍ରୋଧ ।
ଅସୃକ୍-ବି. ରକ୍ତ ।
ଅସ୍ତ-ବିଂ. (ଅସ୍-ତ) କ୍ଷିପ୍ତ ; ବି. ଅସ୍ତଗମନ ।
ଅସ୍ତାବଲ-ବି. (ଇଂ-ଷ୍ଟେବଲ୍) ଘୋଡ଼ାଶାଳ ।
ଅସ୍ତମିତ-ବିଂ. (ଅସ୍ତଂ-ଇ-ତ) ଅସ୍ତଗତ; ନଷ୍ଟ ।
ଅସ୍ତାଚଳ-ବି. (ଅସ୍ତ-ଅଚଳ) କଳ୍ପିତ ପଶ୍ଚିମ ପର୍ବତ ।
ଅସ୍ତିତ୍ୱ-ବି. (ଅସ୍ତି-ତ୍ୱ) ବିଦ୍ୟମାନତା ।
ଅସ୍ତୁ-କ୍ରିଂ. ହେଉ ।
ଅସ୍ମଦୀୟ-ବିଂ. ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଅସ୍ତ୍ର-ବି. ଶସ୍ତ୍ର । [ପାଦ ।
ଅ-ସ୍ଥାନ-ବି. (ଅ-ସ୍ଥାନ) ମନ୍ଦସ୍ଥାନ, ଅଯୋଗ୍ୟ
ଅ-ସ୍ଥାବର-ବିଂ. ଚଳନ୍ତି ।
ଅସ୍ଥି-ବି. ହାଡ଼ ।
ଅ-ସ୍ଥିର-ବିଂ. ଚଞ୍ଚଳ ।
ଅ-ସ୍ପୃଶ୍ୟ-ବିଂ. ଛୁଇଁବାର ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅସ୍ଫୁଟ-ବିଂ. ଅପ୍ରକାଶିତ, କ୍ଷୀଣ ।
ଅସ୍ମିତା-ବି. (ଅସ୍ମି-ତା) ମୁଁ ଅଛି ଏହି ଜ୍ଞାନ ।
ଅସ୍ର-ବି. ଅଶ୍ରୁ ; କୋଣ ।

ଅହଙ୍କାର-ବି. (ଅହଂ-କୃ-ଅ) ଗର୍ବ; ଦମ୍ଭ ।
ଅହଃ-ବି. ଦିନ ; ଦିବସ ।
ଅହନ୍ତା-ବି. (ଅହଂ-ତା) ଅହଙ୍କାର; ଗର୍ବ ।
ଅହର୍ନିଶ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅହଃ-ନିଶା-ଅ) ସର୍ବଦା ; ନିରନ୍ତର ।
ଅହରହ-କ୍ରିଂ ବି. (ଅହଃ-ଅହଃ) ପ୍ରତିଦିନ ।
ଅହ୍ୟ-ବିଂ. ସଧବା ।
ଅହି-ବି. ସର୍ପ ।
ଅହି-ତୁଣ୍ଡିକ-ବି. ସାପୁଆକେଳା ।
ଅ-ହିଂସା-ବି. ପରପୀଡ଼ାବର୍ଜନ; ଦୟା ।
ଅ-ହିତ-ବି. ଅମଙ୍ଗଳ, ଅପକାର ।
ଅହି ନକୁଳତା-ବି. ସ୍ୱାଭାବିକ ଶତ୍ରୁତା ।
ଅହି-ଫେନ-ବି. ଅଫିମ ।
ଅହୀର-ବି. ଗଉଡ଼ ।
ଅ-ହେତୁକ, ଅ-ହୈତୁକ — ବିଂ. ହେତୁଶୂନ୍ୟ । [ଧନ ।
ଅହୋ-ଅ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ; ସମ୍ବୋ-
ଅହୋରାତ୍ର-ବି. (ଅହଃ-ରାତ୍ର) ଦିବାରାତ୍ର ।

ଆ

ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆ-ଅ. ଈଷତ୍-ସୀମା-ବ୍ୟାପ୍ତି-ବୈପରୀତ୍ୟ-ବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଆଃ-ଅ. ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖସୂଚକ ସ୍ୱର ।
ଆଂଶିକ-ବିଂ. (ଅଂଶ-ଇକ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଆଁଶୁ-ବି. (ଅଂଶୁ ଶବ୍ଦଜ) ସୂକ୍ଷ୍ମସୂତ୍ର ।

ଆଇନ-ବି. ରାଜନିୟମ; ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆଇଁଷ-ବି. (ଆମିଷ ଶବ୍ଦଜ) ମାଛ ମାଂସାଦି ।

ଆଉଁସିବା-କ୍ରିଂ. (ଆମର୍ଶଣ ଶବ୍ଦଜ) ଦେହରେ ହାତ ବୁଲାଇବା ।

ଆଈ-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟା ଶବ୍ଦଜ) ମାତାମହୀ; ପିତାମହୀ ।

ଆଉଜିବା-କ୍ରିଂ. ଏକଆଡ଼କୁ ଢଳିବା ।

ଆଉ-ଅଂ. ପୁଣି; ଅପର; ଅନ୍ୟ ।

ଆଉଟିବା-କ୍ରି. (ଆ-ବୃତ୍‌ଧାତୁରୁ) ତରଳକରିବା, ତାପଦ୍ୱାରା ଘନ କରିବା ।

ଆଙ୍କୁଡ଼ି / ଆଙ୍କୁଶୀ } ବି. (ଅଙ୍କୁଶ ବା ଆକର୍ଷଣୀଶବ୍ଦରୁ) ଫଳାଦି ତୋଳିବାର ନଳୀ ।

ଆକଟ-ବି. ଶାସନ; ତାଡ଼ନା ।

ଆକର-ବି. (ଆ-କୃ-ଅ) ଖଣି ।

ଆ-କର୍ଣ୍ଣ-ଅଂ. କର୍ଣ୍ଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆକର୍ଣ୍ଣନ-ବି. ଶ୍ରବଣ ।

ଆକର୍ଷଣ-ବି. (ଆ-କୃଷ୍‌-ଅନ) ଟାଣିବା ।

ଆକସ୍ମିକ-ବିଂ. (ଅକସ୍ମାତ୍‌-ଇକ) ହଠାତ୍‌ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଆକାଂକ୍ଷା-ବି. (ଆ-କାଂକ୍ଷ୍‌-ଅ) ଅଭିଳାଷ ।

ଆକାର-ବି. (ଆ-କୃ-ଅ) ଆକୃତି; ମୂର୍ତ୍ତି ।

ଆକାଶ-ବି. (ଆ-କାଶ୍‌-ଅ) ଗଗନ; ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ।

ଆକାଶ-କୁସୁମ-ବି ଅଳୀକ ବା ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ।

ଆକାଶବାଣୀ-ବି. ଶୂନ୍ୟୋଚ୍ଚାରିତ ଦୈବବାଣୀ ।

ଆକୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଆ-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ଆକୁଞ୍ଚନ-ବି. (ଆ-କୁଞ୍ଚ୍‌-ଅନ) ସଙ୍କୋଚ ।

ଆକୁଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ସଂକୁଚିତ, ଈଷତ୍‌ ବକ୍ରୀଭୂତ ।

ଆ-କୁଳ-ବିଂ. ବ୍ୟଗ୍ର; ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

ଆ-କୃତି-ବି. ଆକାର ।

ଆ-କୃଷ୍ଟ ବିଂ. (ଆ-କୃଷ୍‌-ତ) ଆକର୍ଷିତ; ମୁଗ୍ଧ ।

ଆକ୍ରନ୍ଦନ-ବି. (ଆ-କ୍ରନ୍ଦ୍‌-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।

ଆ-କ୍ରମଣ-ବି. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ଅନ) ଚଢ଼ାଉ; ଆରୋହଣ ।

ଆକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ତ) ଅଧିକୃତ; ଅଭିଭୂତ ।

ଆକ୍ରାନ୍ତି-ବି. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ।

ଆକ୍ରୋଶ ବି. (ଆ-କ୍ରୁଶ୍‌-ଅ) କ୍ରୋଧ; ଭର୍ତ୍ସନା ।

ଆକ୍ଷେପ-ବି. (ଆ-କ୍ଷିପ୍‌-ଅ) ଖେଦ; ଆକର୍ଷଣ ।

ଆଖଣ୍ଡଳ-ବି. (ଆ-ଖଣ୍ଡ-ଅଳ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଆଖର-ବିଂ. ଶେଷ ।

ଆଖଡ଼ା-ବି. (ଅକ୍ଷୀଡ଼ ଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟାୟାମ ବା ନୃତ୍ୟ ଗୀତାଦି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଆଖି-ବି. (ଅକ୍ଷି ଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ର ।

ଆଖିପତା-ବି. (ଅକ୍ଷିପତ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ରାବରଣ ।

ଆଖିପିଛୁଡ଼ା-ବି. ପଲକ ।

ଆଖିଫୁଟା-ବି. ଅନ୍ଧ ।

ଆଖୁ-ବି. ମୂଷିକ ।

ଆଖୁ-ବି. (ଇକ୍ଷୁ ଶବ୍ଦଜ) ଇକ୍ଷୁବୃକ୍ଷ ।

ଆଖେଟ-ବି. ମୃଗୟା ।

ଆଖ୍ୟା-ବି. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ) ନାମ ।

ଆଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ତ) କଥିତ ।

ଆଖ୍ୟାନ-ବି. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) କଥା; ବିବରଣ ।

ଆଖ୍ୟାୟିକା-ବି.(ଆ-ଖ୍ୟା-ଅକ-ଆ) ଇତିହାସ ।
ଆଗ-ବି. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦରୁ)ସମ୍ମୁଖ; ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ।
ଆଗତ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆଗନ୍ତୁକ-ବି. (ଆ-ଗମ୍-ତୁ-କ) ଅଭ୍ୟାଗତ ;
ଅତିଥି ।
ଆଗକୁହା-ବିଂ. ଯେ ସମୟ-ପୂର୍ବରୁ କହେ ।
ଆଗତୁରା-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ତ୍ୱରା) ଅଶୀଘ୍ର ।
ଆଗଭର } କ୍ରିଂ. ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ।
ଆଗବଢ଼ି }
ଆଗମ-ବି. (ଆ-ଗମ୍-ଅ) ବେଦାଦି ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଆଗହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ପୂର୍ବରୁ । [ସ୍ଥିତ ।
ଆଗମନ-ବି. (ଆ-ଗମ୍-ଅନ) ଆସିବା ; ଉପ-
ଆଗାମୀ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ ;
ଭାବୀ । [ପଟବାଏ ।
ଆଗୁଳା-ବି. (ଅର୍ଗଳ ଶବ୍ଦଜ) ଯେ ଅଗୁଳେ ବା
ଆଗୁସାର-ବିଂ. (ଅଗ୍ରସର ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସର ।
ଆଗେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ ଅଗ୍ରେ ; ପୂର୍ବେ ।
ଆଗୋ-ଅଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନେ ।
ଆଗ୍ନେୟ-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଏୟ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଆଗ୍ରହ-ବି. (ଆ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ବ୍ୟଗ୍ରଯତ୍ନ ।
ଆଘାତ-ବି. (ଆ-ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର ; ବଧ ।
ଆଘ୍ରାଣ-ବି. (ଆ-ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ ;
ଶୁଙ୍ଘିବା ।
ଆଘ୍ରାତ-ବିଂ. ଶୁଙ୍ଘା ହୋଇଥିବା ।
ଆଙ୍କିବା-(ଅଙ୍କ୍ ଧାତୁରୁ) ଅଙ୍କନ କରିବା ।
ଆଙ୍ଗୁଠି-ବି. (ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଆଙ୍ଗୁଳ-ବି. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳିପ୍ରସ୍ଥ ପରି-
ମାଣ ।
ଆଙ୍ଗୁଳି-ବି. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଆଚମନ-ବି. (ଆ-ଚମ୍-ଅନ) ମୁଖପ୍ରକ୍ଷାଳନ ।
ଆଚମ୍ବିତ-ବିଂ. ଚକିତ ।
ଆଚମ୍ବିତେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ହଠାତ୍, ଚକିତଭାବରେ ।
ଆଚରଣ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଅନ-ଅ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ;
ବ୍ୟବହାର ।
ଆଚରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଚର୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ, କୃତ ।
ଆଚାର-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅମ୍ଳଦ୍ରବ୍ୟ । [ହିତ ।
ଆଚାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ; ପୁରୋ-
ଆଚ୍ଛନ୍ନ-ବି. (ଆ-ଛଦ୍-ତ) ଆବୃତ; ଅଭିଭୂତ ।
ଆଚ୍ଛା } ବିଂ. (ଅଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଭଲ ; ଅଂ. ହଉ ।
ଅଚ୍ଛା }
ଆଚ୍ଛାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆବୃତ ।
ଆଚ୍ଛୁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଆଜ, ଆଜି-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅଦ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅଦ୍ୟ ।
ଆଜିକାଲି-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଧୁନା ।
ଆଜହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଜଠାରୁ । [ଜୀବନ ।
ଆଜନ୍ମ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜନ୍ମ) ଜନ୍ମାବଧି ; ଯାବ-
ଆଜାନୁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜାନୁ) ଜାନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଆ-ଜୀବ-ବି. ଜୀବିକା ।
ଆଞ୍ଜ-(ଅଞ୍ଜ୍ ଧାତୁରୁ) କଳନା ।
ଆଞ୍ଜିବା-କ୍ରିଂ. କୁଣ୍ଡାଇବା ; କଳନା କରିବା ।
ଆଜ୍ଞପ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ତ) ଆଦିଷ୍ଟ ।

ଆଜ୍ଞା—ବ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଦେଶ ।

ଆଟିକା—ବ. ଛୋଟ ହାଣ୍ଡି ।

ଆଟୁଘର—ବ. (ଅଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମାଟିକୋଠା ।

ଅଟୋପ—ବ. ଆଡ଼ମ୍ବର ।

ଆଠ—ବି. (ଅଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ୮ ସଂଖ୍ୟା ।

ଆଠକାଳବାରମାସି— (ଅଷ୍ଟକାଳ, ଦ୍ୱାଦଶମାସ) ବର୍ଷଯାକ ।

ଆଠମଙ୍ଗଳା—ବ. ବିବାହର ଅଷ୍ଟମଦିନ ।

ଆଡ଼—ସଂ. (ଅର=କୋଣ, ନିକଟ) ଦିଗ ; ଓସାର ; ବି. ବନ୍ଧ ।

ଆଡ଼କେ—କ୍ରି. ବି. ଏକଅଡ଼େ ।

ଆଡ଼ମ୍ବର—ବ. ଜାକଜମକ ।

ଆଡ଼ଣୀ—ବ. ରଜାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚଳୁଥିବା ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ପଙ୍ଖା ।

ଆଡ଼ରୁଷା—ବ. ଅଳ୍ପ ରୁଷିବା ।

ଆଡ଼ୀ—ବ. ମୃଗୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାନ ।

ଆଡ଼େଇବା—କ୍ରି. ଏକଅଡ଼କୁ କରିଦେବା ।

ଆଢ୍ୟ—ବି. ଧନୀ ; ସମ୍ପନ୍ନ ।

ଆଢୁଆଳ—ବ. ଅନ୍ତରାଳ ।

ଆଣି—ବ. ଗର୍ବ ; ଠେକ ।

ଆଣିବା—କ. (ଆ-ନୀ ଧାତୁରୁ) ଆନୟନ କରିବା ।

ଅଣ୍ଟା—ବି. ଦୃଢ଼ । ବ. ଗର୍ବ ।

ଆଣ୍ଟେ—କ୍ରି. ବି. ଦୃଢ଼ରୂପେ ।

ଆଣ୍ଠୁ—ବ. (ଅଷ୍ଠିବତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଜାନୁସନ୍ଧି ।

ଆଣ୍ଠୁଆ—ବ. ଅଣ୍ଠୁର ମାଡ଼ ।

ଆଣ୍ଠିଏ / ଆଣ୍ଠୁଆଣି } ବ. ଅଣ୍ଠୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ।

ଆଣ୍ଠୁକୁଡ଼ା—ବି. ଅପୁତ୍ରକ, ନିଃସନ୍ତାନ ।

ଅଣ୍ଠେଇବା—କ୍ରି. ଅଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ବସିବା ।

ଆଣ୍ଡୁଅ—ବି. ଏକବାଗିଆ । [ଳିବା ।

ଆଣ୍ଡୋଳିବା—କ୍ରି. (ଆନ୍ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଅଣ୍ଡା-

ଆତଙ୍କ—ବ. (ଆ-ତନ୍କ୍-ଅ) ଭୟ ; ଶଙ୍କା ।

ଆତଙ୍ଗ—ବ. (ଆତଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।

ଆତ—ବ. ସ୍ୱନାମବିଖ୍ୟାତ ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।

ଆତତାୟୀ—ବି. ବ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।

ଆତପ—ବ. (ଆ-ତପ୍-ଅ) ରୌଦ୍ର ; ବି. ଅରୁଆ ।

ଆତପତ୍ର—ବ. (ଆତପ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଛତ୍ର ।

ଆତଯାତ—ବ. ଯାତାୟାତ ।

ଆତସବାଜି—ବ. ଅଗ୍ନିକ୍ରୀଡ଼ା । [ପରାୟଣ ।

ଆତିଥେୟ—ବି. (ଅତିଥି-ଏୟ) ଅତିଥିସେବା-

ଆତିଥ୍ୟ—ବ. (ଅତିଥି-ଯ) ଅତିଥିସେବା ।

ଆତିଶଯ୍ୟ—ବ. (ଅତିଶୟ-ଯ) ଆଧିକ୍ୟ ; ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।

ଆତୁର—ବି. କାତର ; ଅଧୀର । [ବାଦ୍ୟ ।

ଆତୋଦ୍ୟ—ବ. (ଆ-ତୁଦ୍-ଯ) ବୀଣା ପ୍ରଭୃତି

ଆତ୍ମଗତ—କ୍ରି. ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଗମ୍-ତ) ସ୍ୱଗତ ; ମନେ୨ । [ଯୋଗୁଁ ବିଷାଦ ।

ଆତ୍ମଗ୍ଲାନି—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଗ୍ଲୈ-ତି) ନିଜ ଅପରାଧ-

ଆତ୍ମଘାତୀ—ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଘାତ-ଇନ୍) ଆତ୍ମହତ୍ୟାକାରୀ ।

ଆତ୍ମଜ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜନ୍-ଅ) ପୁତ୍ର ।

ଆତ୍ମଜା—ବ. ଦୁହିତା ।

ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ-ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜ୍ଞା-ଅନ) ନିଜ ବା ଆତ୍ମ-ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ । [ପ୍ରସନ୍ନତା ।

ଆତ୍ମପ୍ରସାଦ-ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ପ୍ରସାଦ) ଆତ୍ମାର

ଆତ୍ମବଳି-ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ବଧ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆତ୍ମହତ୍ୟା ।

ଆତ୍ମମ୍ଭରି-ବଂ. (ଆତ୍ମନ୍-ଭୃ-ଇନ୍) ସ୍ୱାର୍ଥପର ; ପେଟୁ । [ଆୟତ୍ତ ।

ଆତ୍ମସାତ୍-ଅଂ. (ଆତ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଆପଣାର

ଆତ୍ମା-ବ. ଜୀବାତ୍ମା ; ଆପେ ।

ଆତ୍ମୀୟ-ବଂ. (ଆତ୍ମନ୍-ଈୟ) ଆତ୍ମସମ୍ପର୍କୀୟ ; କୁଟୁମ୍ବ ; ବନ୍ଧୁ ।

ଆତ୍ମୀୟତା-ବ. ବନ୍ଧୁତା ।

ଆଦର-ବ. (ଆ-ଦୃ-ଅ) ସମ୍ମାନ ।

ଆଦରିବା-କ୍ରିଂ. ଆଦରସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଆଦର୍ଶ-ବ. (ଆ-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦର୍ପଣ ; ଅନୁକରଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଆଦାନ-ବ. (ଆ-ଦା-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ।

ଆଦାୟ-ବ. (ଆ-ଦା-ଯ) ଗ୍ରହଣ ।

ଆଦି-ବ. ପ୍ରଥମ ; ମୂଳ ।

ଆଦିକବି-ବ. ବାଲ୍ମୀକି ; ସ୍ରଷ୍ଟା ।

ଆଦିତ୍ୟ-ବ. (ଅଦିତି-ଯ) ରବି ; ଦେବତା ।

ଆଦିପୁରୁଷ-ବ. ବଂଶର ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ।

ଆଦିମ-ବଂ. (ଆଦି-ମ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦ୍ୟ ।

ଆଦିଷ୍ଟ-ବଂ. (ଆ-ଦିଶ୍-ତ) ଆଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆଦୃତ-ବଂ. (ଆ-ଦୃ-ତ) ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ ; ସମ୍ମାନିତ ।

ଆଦେଶ-ବ. (ଆ-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା ; ହୁକୁମ ।

ଆଦୌ-କ୍ରିଂ. ବଂ. (ଆଦିଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଥମରେ ।

ଆଦ୍ୟ-ବଂ. (ଆଦି-ଯ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦିମ ।

ଆଦ୍ୟନ୍ତ-ବଂ. (ଆଦି-ଅନ୍ତ) ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ

ଆଦ୍ୟୋପାନ୍ତ-ବଂ. (ଆଦି-ଉପ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷଯାଏ ।

ଆଧାନ-ବ. (ଆ-ଧା-ଅନ) ସମ୍ପାଦନ ; କରଣ ।

ଆଧାର-ବ. (ଆ-ଧୃ-ଅ) ପାତ୍ର ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଧି-ବ. (ଆ-ଧା-ଇ) ମନଃପୀଡ଼ା ; ଗଚ୍ଛିତସମ୍ପତ୍ତି ।

ଆଧିକ୍ୟ-ବ. (ଅଧିକ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଆଧିଦୈବିକ-ବଂ. (ଅଧିଦେବ-ଇକ) ଦୈବ-ଜାତ ।

ଆଧିପତ୍ୟ-ବ. (ଅଧିପତି-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ; ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।

ଆଧିଭୌତିକ-ବଂ. (ଅଧିଭୂତ-ଇକ) ଭୂତ-ମାନଙ୍କରୁ ଜାତ । [ଇଦାନୀନ୍ତନ ;

ଆଧୁନିକ-ବଂ. (ଅଧୁନା-ଇକ) ଇଦାନୀନ୍ତନ ;

ଆଧେୟ-ବଂ. (ଆ-ଧା-ଯ) ଆଧାରରେ ରକ୍ଷ-ଣୀୟ ।

ଆଧୋରଣ-ବ. ହାତୀର ମହାନ୍ତ ।

ଆଧ୍ମାତ-ବଂ. (ଆ-ଧ୍ମା-ତ) ସ୍ଫୀତ, ଗର୍ବିତ ।

ଆଧ୍ମାନ-ବ. (ଆ-ଧ୍ମା-ଅନ) ବାୟୁଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ; ଫୁଲିବା ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ-ବଂ. (ଅଧି-ଆତ୍ମନ୍-ଇକ) ଆତ୍ମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆନ-ବଂ. (ଅନ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ଅନ୍ୟ ।

ଆନତ-ବଂ. (ଆ-ନମ୍-ତ) ଅବନତ ।

ଆନଦ୍ଧ-ବଂ. (ଆ-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।

ଆନନ-ବ. (ଆ-ଅନ୍-ଅନ) ବଦନ ; ମୁଖ ।

ଆନନ୍ଦ-ବ. (ଆ-ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ ; ହର୍ଷ ।

ଆନନ୍ଦିତ-ବିଂ. ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ଆନୟନ-ବି. (ଆ-ନୀ-ଅନ) ଆଣିବାର ।

ଆନୀତ-ବିଂ. (ଆ-ନୀ-ତ-) ଅଣାଯାଇଥିବା ।

ଆନୁକୂଲ୍ୟ-ବି. (ଅନୁ-କୂଲ-ଯ) ସାହାଯ୍ୟ ।

ଆନୁଗତ୍ୟ-ବି. (ଅନୁଗତ-ଯ) ଅନୁଗତଭାବ ।

ଆନୁପୂର୍ବିକ-ବିଂ.(ଅନୁ-ପୂର୍ବ-ଇକ) କ୍ରମାନୁସାରୀ ।

ଆନୁମାନିକ-ବିଂ. (ଅନୁମାନ-ଇକ) ସମ୍ଭାବ୍ୟ ।

ଆନୁଷଙ୍ଗିକ-ବିଂ. (ଅନୁଷଙ୍ଗ-ଇକ) ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ସଂଲଗ୍ନ ।

ଆନ୍ତରିକ-ବିଂ. (ଅନ୍ତର-ଇକ) ମନୋଗତ ।

ଆନ୍ଦୋଳନ-ବି. (ଆ-ଦୋଳ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ; ଆଲୋଚନା ।

ଆନ୍ୱୀକ୍ଷିକୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ତର୍କଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆପଠ-ବି. ଆବରଣ ।

ଆପଠ୍ଠ-ବିଂ. (ଅପ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ବଣସ୍ତ ।

ଆ-ପଣି-ବି. ବିକ୍ରୟସ୍ଥାନ ; ହାଟ ।

ଆପଣ-ସର୍ବଂ (ଆତ୍ମନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଭବାନ୍ ବା ତୁମ୍ଭେ ।

ଆପତ୍ତି-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ତି) ବିରୁଦ୍ଧଯୁକ୍ତି ; ବାଧା ।

ଆପଦ୍-ବି. (ଆ-ପଦ୍) ବିପଦ ; ଦୁଃଖ ।

ଆପନ୍ନ-ବିଂ. (ଆ-ପଦ୍-ତ) ବିପଦ୍‌ଗ୍ରସ୍ତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆପାତତଃ-ଅବ୍ୟ. (ଆପାତ-ତସ୍) ସମ୍ପ୍ରତି : ଇଦାନୀଂ ।

ଆ-ପାମର-ବିଂ. ମୂର୍ଖଲୋକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆପିଲ, ଅପିଲ୍-ବି. (ଇଂ) ପୁନର୍ବିଚାର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆପୀନ-ବି. ଗାଭୀର ସ୍ତନ, ପଧା ।

ଆପୁ-ବି. ଅଫିମ ।

ଆପେ-ସର୍ବ. (ଆତ୍ମନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱୟଂ ; ନିଜେ ।

ଆପେକ୍ଷିକ-ବିଂ. (ଅପେକ୍ଷା-ଇକ) ଅପେକ୍ଷା-ଘଟିତ ।

ଆପ୍ତ-ବିଂ. (ଆପ୍-ତ) ଅଭ୍ରାନ୍ତ ; ଆତ୍ମୀୟ ; ହିତ ।

ଆପ୍ୟାୟିତ-ବିଂ.(ଆ-ପ୍ୟାୟ୍-ତ) ତୃପ୍ତ ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ଆପ୍ଲୁତ-ବିଂ. (ଆ-ପ୍ଲୁ-ତ) ସ୍ନାତ ; ମଗ୍ନ ।

ଆବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଆ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ବ୍ୟାପୃତ ।

ଆଭରଣ-ବି. (ଆ-ଭୃ ଅନ) ଅଳଙ୍କାର ।

ଆଭା-ବି. (ଆ-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି । [ଦୀପ୍ତି ।

ଆଭାସ-ବି. (ଆ-ଭାସ୍-ଅ) ସୂଚନା ; ସାଦୃଶ୍ୟ ;

ଆଭିଜାତ୍ୟ-ବି. (ଅଭିଜାତ-ଯ) କୌଳିନ୍ୟ, ବଂଶମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

ଆଭିମୁଖ୍ୟ-ବି. (ଅଭିମୁଖ-ଯ) ସମ୍ମୁଖୀନତ୍ୱ ।

ଆଭୀର-ବି. ଗଉଡ଼ ; ଗୋପାଳ ।

ଆଭୋଗ-ବି. (ଆ-ଭୁଜ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର ।

ଆମ-ସଂ. ବିଂ. ଅପକ୍ୱ ; ବି. ପେଟରୁ ପଡ଼ିବା ଝାଳ । [ଆନୟନ ।

ଆମଦାନି-ବି. ଆୟ ; ଦେଶାନ୍ତରରୁ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର

ଆମନ୍ତ୍ରଣ-(ଆ-ମନ୍ତ୍ର-ଅନ)ସମ୍ବୋଧନ ; ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।

ଆମୟ-ବି. ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି ।

ଆମଳକ-ବି. ଅଁଳା ।

ଆମଲା-ବି. ବେତନଭୋଗୀ କର୍ମଚାରୀ ।

ଆମାଶୟ-ବି. (ଆମ-ଆଶୟ) ପାକାଶୟ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଆମିଷ-ବି. ମାଂସ ଓ ମତ୍ସ୍ୟାଦି ।

ଆମୂଳଚୂଳ- କ୍ରି. ବି. ମୂଳରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆମୋଦ-ବି. (ଆ-ମୁଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ ; ସୁଗନ୍ଧ ।

ଆମ୍ର-ସଂ. ବି. ଅମ୍ବ ।

ଆମ୍ବ-ବି. (ଆମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ର ।

ଆମ୍ବଡ଼ା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଆମ୍ବିଳ-ବିଂ. (ଅମ୍ଳଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଳ । ବି. ଅମ୍ଳରସ-ଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଆୟ-ବି. (ଆ-ଯା-ଅ) ଲାଭ ; ଧନାଗମ ।

ଆୟତ-ବି. (ଆ-ଯମ୍-ତ) ସମକୋଣୀ ସମାନ୍ତ-ରାଳ କ୍ଷେତ୍ର ; ବିଂ. ବିସ୍ତୃତ ।

ଆୟତନ-ବି.(ଆ-ଯତ୍-ଅନ) ପରିସର; ମନ୍ଦିର ।

ଆୟତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଯତ୍-ତ) ଅଧୀନ ।

ଆୟସୀ-ବି. (ଅୟସ୍-ଅ-ଈ) ଲୌହମୟୀ ।

ଆୟା-ବି. ଧାତ୍ରୀ ; ଦାସୀ ।

ଆୟାତ-ବି.(ଆ-ଯା-ତ) ଆଗମନ; ବିଂ. ଆଗତ ।

ଆୟାସ-ବି. (ଆ-ଯସ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ, କ୍ଲାନ୍ତି ।

ଆୟୁଃ-ବି. ଜୀବନ ; ପରମାୟୁ ।

ଆୟୁଧ-ବି. (ଆ-ଯୁଧ୍-ଅ) ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁର୍ବେଦ-ବି. (ଆୟୁଃ-ବିଦ୍-ଅ) ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. (ଆୟୁଷ୍-ମତ୍) ଦୀର୍ଘାୟୁ ।

ଆୟୋଜନ-ବି. (ଆ-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ଆହରଣ ।

ଆରକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ରନ୍ଜ୍-ତ) ଈଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆରଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଅରଣ୍ୟ-ଅ) ଅରଣ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆରଣ୍ୟକ-ବି. (ଅରଣ୍ୟ-କ) ବନବାସୀ ।

ଆରତ-ବି. (ଆ-ରମ୍-ତ) ନିବୃତ୍ତ ; ଅଳସ ।

ଆରବ୍ଧ-ବିଂ. (ଆ-ରଭ୍-ତ) ଯାହା ଆରମ୍ଭ କରା-ହୋଇଅଛି ।

ଆରମ୍ଭ-ବି. (ଆ-ରଭ୍-ଅ) ଉପକ୍ରମ ।

ଆରବ, ଆରାବ-ବି. (ଆ-ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଆରସି-(ଆଦର୍ଶ ଶବ୍ଦରୁ) ଦର୍ପଣ ; ଆଦର୍ଶ ।

ଆରାଧନା-ବି. (ଆ-ରାଧ୍-ଅନ-ଆ) ଉପାସନା ।

ଆରାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଆ-ରାଧ୍-ଯ) ଉପାସ୍ୟ ।

ଆରାମ-ବି. (ଆ-ରମ୍-ଅ) ଉପବନ ।

ଆରାମ-ବି. ସୁସ୍ଥତା ।

ଆରିଷା-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଆରୂଢ଼-ବିଂ. (ଆ-ରୁହ୍-ତ) ଅଧିରୂଢ଼ ।

ଆରେ-ଅବଜ୍ଞାସୂଚକ ସମ୍ବୋଧନ ଶବ୍ଦ ।

ଆରେକ-ବିଂ. ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ଆରୋଗ୍ୟ-ବି. (ଅରୋଗ-ଯ) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ।

ଆରୋପ-ବି. (ଆ-ରୁପ୍-ଅ) କଳ୍ପନା ; ଲଗା-ଇବା ।

ଆରୋହ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆରୋହଣ ।

ଆରୋହଣ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ) ଚଢ଼ିବା ।

ଆରୋହଣୀ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ୍-ଈ) ସୋପାନ ।

ଆରୋହୀ-ବିଂ. (ଆ-ରୁହ୍-ଇନ୍) ଆରୋହଣକାରୀ ।

ଆର୍ଜବ, ଆର୍ଜିବ-ବି. (ଋଜୁ-ଅ) ସରଳତା ।

ଆର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଋ-ତ) ପୀଡ଼ିତ ; ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଆର୍ତ୍ତି-ବି. (ଆ-ଋ-ତି) ପୀଡ଼ା ।

ଆର୍ଦ୍ର-ବିଂ. (ଅର୍ଦ୍-ର) ଓଦା ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।

ଆର୍ଦ୍ରକ-ବି. (ଆର୍ଦ୍ର-କ) ଅଦା ।

ଆର୍ଦ୍ରା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଆର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଋ-ଯ) ସଭ୍ୟ; ପୂଜ୍ୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ବି. ଆର୍ଯ୍ୟଜାତି।

ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତ-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟ-ଆବର୍ତ୍ତ) ହିମାଳୟ ଓ ବିନ୍ଧ୍ୟପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ।

ଆଲଟ-ବି. (ଦେଶଜ) ରାଜବ୍ୟଞ୍ଜନ ବା ପଙ୍ଖା।

ଆଲତ-ବି. (ଆରବୀ ଶବ୍ଦଜ) ମାସ୍ତଜନା।

ଆଲମ୍ବ-ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍-ଅ) ଆଶ୍ରୟ।

ଆଲମ୍ବନ-ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଅବଲମ୍ବନ; ଆଶ୍ରୟ।

ଆଲୟ-ବି. (ଆ-ଲୀ-ଅ) ଗୃହ।

ଆଲବାଲ-ବି. ଗଛର ମନା।

ଆଲସ୍ୟ-ବି. (ଅଲସ-ଯ) ଅଲସୁଆପଣ; ମାନ୍ଦ୍ୟ। [କଥାବାର୍ତ୍ତା।

ଆଲାପ-ବି. (ଆ-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ;

ଆଳି, ଆଳୀ-ବି. ସଖୀ; ଶ୍ରେଣୀ।

ଆଲିଙ୍ଗନ-ବି. (ଆ-ଲିଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଆଶ୍ଳେଷ, ପରସ୍ପର ବକ୍ଷମିଳନ।

ଆଲୀଢ଼-ବି. (ଆ-ଲିହ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ; ଆସ୍ୱାଦିତ।

ଆଳୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ ବିଶେଷ ଓ ତାହାର ମୂଳ।

ଆଲୁଅ-ବି. (ଆଲୋକ ଶବ୍ଦଜ) ଆଲୋକ; ପ୍ରକାଶ।

ଆଲେଖ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଲିଖ୍-ଯ) ଚିତ୍ର; ଛବି।

ଆଲୋ-ଅ. ନାର ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନ।

ଆଲୋକ-ବି. (ଆ-ଲୋକ୍-ଅ) ଦର୍ଶନ; ଆଲୁଅ।

ଆଲୋକନ-ବି. (ଆ-ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ।

ଆଲୋଚନା-ବି. (ଆ-ଲୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆନ୍ଦୋଳନ; ଚର୍ଚ୍ଚା।

ଆଲୋଡ଼ନ-ବି. (ଆ-ଲୁଡ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ; ଆନ୍ଦୋଳନ।

ଆଲୋଡ଼ିତ-ବି. (ଆ-ଲୁଡ୍-ତ) ଆନ୍ଦୋଳିତ।

ଆବର-ଅ. ଅପର, ପୁଣି। [ଆଦରିବା।

ଆବରିବା-(ଆ-ବୃଧାତୁରୁ) ମୋର ବୋଲି

ଆବରଣ-ବି. (ଆ-ବୃ-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ।

ଆବର୍ଜନା-ବି. (ଆ-ବୃଜ୍-ଅନ-ଆ) ଝାଟୁଆ।

ଆବର୍ତ୍ତ-ବି. (ଆ-ବୃତ୍-ଅ) ଜଳଭଉଁରି; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ।

ଆବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ଆ-ବୃତ୍-ଅନ) ଭଉଁରାଇବା; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ।

ଆବଳି }
ଆବଳୀ } ବି. ଶ୍ରେଣୀ; ପଂକ୍ତି।

ଆବଶ୍ୟକ-ବି. (ଅବଶ୍ୟ-କ) ପ୍ରୟୋଜନୀୟ।

ଆବସଥ-ବି. (ଆ-ବସ୍-ଅଥ) ଆବାସ।

ଆବହ-ବି. (ଆ-ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ। ବି. ବାୟୁବିଶେଷ।

ଆବହମାନ-ବି. ଚିର ପ୍ରଚଳିତ; କ୍ରମାଗତ।

ଆବାସ-ବି. (ଆ-ବସ୍-ଅ) ଗୃହ। [ଅଧିଷ୍ଠାନ।

ଆବାହନ-ବି. (ଆ-ବହ୍-ଇ-ଅନ) ନିମନ୍ତ୍ରଣ;

ଆବିର୍ଭାବ-ବି. (ଆବିସ୍-ଭୂ-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଦୟ।

ଆବିର୍ଭୂତ-ବି. (ଆବିସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଉଦ୍ଭୂତ।

ଆବିଷ୍କାର-ବି. (ଆବିସ୍-କୃ-ଅ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ।

ଆବିଷ୍କୃତ-ବି. (ଆବିସ୍-କୃ-ତ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶିତ।

ଆବିଷ୍କ୍ରିୟା-ବି. (ଆବିସ୍-କ୍ରିୟା) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ।

ଆବିଷ୍ଟ-ବି. (ଆ-ବିଶ୍-ତ) ନିବିଷ୍ଟ।

ଆବୁ-ବି. ଅଷ୍ଟମାଂଶ ; ରୋଗବିଶେଷ ।
ଆବୃତ-ବି. (ଆ-ବୃ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।
ଆବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ୍-ତ) ଅଭ୍ୟସ୍ତ; ପୁନରାଗତ ।
ଆବୃତ୍ତି-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ୍-ତି) ପଠନ ; ଅଭ୍ୟାସ ।
ଆବେଗ-ବି. (ଆ-ବିଜ୍-ଅ) ମନର ବେଗ ; ଭାବର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।
ଆବେଦନ-ବି. (ଆ-ବିଦ୍-ଇ-ଅନ) ନିବେଦନ ।
ଆବେଶ-ବି. (ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଅଧିଷ୍ଠାନ ; ମନୋଯୋଗ ।
ଆଶ-ବି. (ଆଶା ଶବ୍ଦଜ) ଆଶା ।
ଆଶଙ୍କା-ବି. (ଆ-ଶଙ୍କ୍-ଅ) ସନ୍ଦେହ ; ଭୟ ।
ଆଶୟ-ବି. (ଆ-ଶୀ-ଅ) ଅଭିପ୍ରାୟ ; ଆଶ୍ରୟ ।
ଆଶା-ବି. ଆକାଂକ୍ଷା ; ଦିଗ ।
ଆଶିସ୍-(ଆଶାଃ) ଶୁଭକାମନା । [ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ଆଶୀର୍ବାଦ-ବି. (ଆଶିସ୍-ବଦ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ-
ଆଶୀବିଷ-ବି. ସର୍ପ ।
ଆଶୁ-କ୍ରି· ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।
ଆଶୁଗ-ବି. (ଆଶୁ-ଗମ୍-ଅ) ଶର ।
ଆଶୁ-ତୋଷ-ବି. ମହାଦେବ । [ଜନକ ।
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ବିସ୍ମୟ ; ବିଂ. ବିସ୍ମୟ-
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ-ବିଂ. (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ଅନୁ-ଇ-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ; ବିସ୍ମିତ । [ସ୍ଥାନ ।
ଆଶ୍ରମ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ମୁନିମାନଙ୍କର ବାସ-
ଆଶ୍ରୟ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରି-ଅ) ରକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।
ଆଶ୍ରା-ବି. (ଆଶ୍ରୟଶବ୍ଦଜ) ଆଶ୍ରୟ ।
ଆଶ୍ରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ରି-ତ) ଶରଣାଗତ ।

ଆଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।
ଆଶ୍ଳେଷ-ବି. (ଆ-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।
ଆଶ୍ୱାସ-ବି.(ଆ-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଆଶାଦାନ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।
ଆଶ୍ୱିନ-ବି. ମାସବିଶେଷ ।
ଆଷାଢ଼-ବି. ମାସବିଶେଷ ।
ଆସକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ସନ୍ଜ୍-ତ) ଅନୁରକ୍ତ ।
ଆସକ୍ତି-ବି. ପ୍ରବଳ ଅନୁରାଗ ।
ଆସନ-ବି. (ଆସ୍-ଅନ) ବସିବାସ୍ଥାନ ।
ଆସନ୍ତା-ବିଂ. ଆଗାମୀ । [ବର୍ତ୍ତୀ ।
ଆସନ୍ନ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ନିକଟ-
ଆସବ-ବି. ମଦ୍ୟ ।
ଆସାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆସାମୀ-ବି. ପ୍ରତିବାଦୀ ।
ଆସାର-ବି. (ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃଷ୍ଟିପତନ ।
ଆସିବା-କ୍ରି. ଆଗମନ କରିବା ।
ଆସୀନ-ବିଂ. (ଆସ୍-ଈନ) ଉପବିଷ୍ଟ ; ସ୍ଥିତ ।
ଆସୁରିକ-ବିଂ. (ଅସୁର-ଇକ) ଅସୁରଯୋଗ୍ୟ ।
ଆସ୍କନ୍ଦିତ-ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ ।
ଆସ୍ତରଣ-ବି. (ଆ-ସ୍ତୃ-ଅ-ଅନ) ଶଯ୍ୟା ।
ଆସ୍ତିକ-ବିଂ. (ଅସ୍ତି-ଇକ) ଈଶ୍ୱରବାଦୀ ।
ଆସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଆ-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।
ଆସ୍ଥା-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅ) ଯତ୍ନ, ଆଦର ।
ଆସ୍ଥାନ-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସଭା ; ବଡ଼ ମସ୍ଥାନ ।
ଆସ୍ପଦ-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ ; ପାତ୍ର ।
ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. ଗର୍ବ ; ଆସ୍ଫାଳନ ।

ଆସ୍ଫାଳନ–ବି. ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶ ।
ଆସ୍ୟ–ବି. (ଅସ୍-ଯ) ମୁଖ ; ଆନନ ।
ଆସ୍ୱାଦ–ବି. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ମଧୁରାଦି ରସ ।
ଆସ୍ୱାଦନ–ବି. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଇ-ଅନ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରହଣ ।
ଆହତ–ବିଂ. (ଆ-ହନ୍-ତ) ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆହରଣ–ବି. (ଆ-ହୃ-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ ।
ଆହବ–ବି. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ ; ଯଜ୍ଞ ।
ଆହା–ଅଂ. ଖେଦସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଆହାର–ବି. (ଆ-ହୃ-ଅ) ଭୋଜନ ; ଖାଦ୍ୟ ।
ଆହାର୍ଯ୍ୟ–ବିଂ. (ଆ-ହୃ-ଯ) ଆହରଣୀୟ ; ଭକ୍ଷ୍ୟ ।
ଆହୁତି–ବି. (ଆ-ହୁ-ତି) ଯଜ୍ଞାଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।
ଆହୁରି–ଅଂ. ପୁଣି, ଅଉ ।
ଆହୁଲା–ବି. କ୍ଷେପଣୀ, ନୌକାଚାଳନ ଦଣ୍ଡ ।
ଆହୂତ–ବିଂ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ତ) ଆମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଆହ୍ନିକ–ବିଂ. (ଅହନ୍-ଇକ) ଦୈନିକ । ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାବନ୍ଦନାଦି ।
ଆହ୍ଲାଦ–ବି. (ଆ-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ । [ହନ ।
ଆହ୍ୱାନ–ବି. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅନ) ସମ୍ବୋଧନ; ଅବା-

ଇ

ବି. ହ୍ରସ୍ୱ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଇଃ–ଅଂ. ଖେଦ ଓ ଘୃଣା ବା ବିରକ୍ତିସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଇକ୍ଷୁ–ସଂ. ବି. ଆଖୁଗଛ । [ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଇଙ୍କଡ଼ି–ବି. (ସଂ. ଇଙ୍କୁଡ଼ଶବ୍ଦରୁ) ଇକ୍ଷୁଜାତୀୟ
ଇଙ୍ଗିତ–ବି. (ଇନ୍ଗ୍-ତ) ସଙ୍କେତ ; ଠାର ; ଥଟା ।
ଇଙ୍ଗୁଦୀ–ସଂ. ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଇଚଡ଼ା–ବି. କଣ୍ଟିପଣସ ।
ଇଚ୍ଛା–ବି. (ଇଷ୍-ଅ) ବାଞ୍ଛା ; ସ୍ପୃହା ।
ଇଚ୍ଛୁ, ଇଚ୍ଛୁକ–ବିଂ. (ଇଷ୍-ଉ) ଇଚ୍ଛାଯୁକ୍ତ ।
ଇଜ୍ଜତ–ବି. ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।
ଇଜରା–ବି. କରଦ ଅଦାୟକରିବା କ୍ଷମତା ।
ଇଜାହାର–ବି. ଅଭିଯୋଗ ବର୍ଣ୍ଣନ ।
ଇଜ୍ୟା–ବି. (ଯଜ୍-ଯ-ଆ) ଯଜ୍ଞ ; ପୂଜା ।
ଇଟା–ବି. (ଇଷ୍ଟକଶବ୍ଦରୁ) ପୋଡ଼ା ମାଟିଖଣ୍ଡ ।
ଇଡ଼ା–ସଂ. ବି. ଶରୀରର ନାଡ଼ୀବିଶେଷ ।
ଇଡ଼ିବା–କ୍ରି. (ଇଡ଼୍ଧାତୁରୁ) ଟାଳିବା ।
ଇତ–ବିଂ. (ଇ-ତ) ଗତ, ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଇତର–ସଂ. ବିଂ. ଅନ୍ୟ, ନୀଚ ।
ଇତରେତର–ବିଂ. (ଇତର-ଇତର) ପରସ୍ପର ।
ଇତସ୍ତତଃ–ଅଂ. (ଇତଃ-ତତଃ) ଏଣେତେଣେ ।
ଇତି–ଅଂ. (ଇ-ତି) ସମାପ୍ତି ।
ଇତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟତା–ବି. ଏହାର ଔଚିତ୍ୟ ।
ଇତିମଧ୍ୟେ–କ୍ରି. ବିଂ. ଏଥିମଧ୍ୟେ ।
ଇତିବୃତ୍ତ–ବି. (ଇତି-ବୃତ୍-ତ) ଇତିହାସ ।
ଇତିହାସ–ବି. (ଇତିହ-ଅସ୍-ଅ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ ।
ଇତ୍ୟାଦି–ଅଂ. (ଇତି-ଆଦି) ପ୍ରଭୃତି ।
ଇଦାନୀଂ–ଅଂ. (ଇଦମ୍-ଦାନୀଂ) ଅଧୁନା ।
ଇଦାନୀନ୍ତନ–ବିଂ. ଆଧୁନିକ ।
ଇନାମ୍–ବି. ପୁରସ୍କାର ।

ଇନ୍ଦିରା-ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌ଧାତୁ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
ଇନ୍ଦୀବର-ବି. ନୀଳକଇଁ, ନୀଳପଦ୍ମ ।
ଇନ୍ଦୁ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଇନ୍ଦୁମତୀ-ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ମତୁ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ; ଅଜ-ରାଜାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।
ଇନ୍ଦୁର-ବି. ମୂଷିକ ।
ଇନ୍ଦୁଲେଖା-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌-ର) ଦେବରାଜ । ବି॰. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ-ବି. ଭେଲକିବାଜୀ ; କୁହୁକ ।
ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବି. ବାଜୀକର ।
ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜି-କ୍ୱିପ୍) ରାବଣପୁତ୍ର ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ଧନୁ-ବି. ମେଘଦେହରେ ପତିତ ବିବର୍ଣ୍ଣ ଧନୁ ।
ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ପ୍ରସ୍ଥ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଦିଲ୍ଲୀ । [ବିଶେଷ ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ) ଯବାକୃତି ଔଷଧି ବୀଜ-
ଇନ୍ଦ୍ରଲୁପ୍ତ-ବି. ଚନ୍ଦାପଡ଼ିବା ରୋଗ ।
ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ, ଶଚୀ ।
ଇନ୍ଦ୍ରାୟୁଧ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଆୟୁଧ) ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ।
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଇୟ) ଦର୍ଶନ ଶ୍ରବଣାଦି ପଞ୍ଚ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ହସ୍ତ ପଦାଦି ପଞ୍ଚ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ଇନ୍ଧନ-ବି. (ଇନ୍ଧ୍‌-ଅନ) ଜଳିବାର କାଷ୍ଠାଦି ।
ଇଭ-ବି. ହସ୍ତୀ ।
ଇୟତ୍ତା-ବି. (ଇୟତ୍‌-ତା) ସୀମା ।
ଇରମ୍ମଦ-ବି. ବଜ୍ରାଗ୍ନି ।
ଇରାବତୀ-ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଇଳା-ବି. ପୃଥିବୀ ; ମନୁଙ୍କ କନ୍ୟା ।
ଇଲ୍ଲକା-ବି. ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ।
ଇଶାଦୀ-ବି॰. ସାକ୍ଷୀ ।
ଇଶାରା-ବି. ସଙ୍କେତ ।
ଇଷୁ-ବି. ବାଣ, ଶର । [ବାଞ୍ଛା ।
ଇଷ୍ଟ-ବି॰. (ଇଷ୍‌-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ; ପ୍ରିୟ । ବି.
ଇଷ୍ଟକ-ସ୍ତ୍ରୀ॰. ବି. ଇଟା ।
ଇଷ୍ଟି-ବି. (ଯଜ୍‌-ତି) ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମ ।
ଇସ୍‌-ଅ॰. ଘୃଣାବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଇସ୍ତିହାର-ବି. ଘୋଷଣା ।
ଇସ୍ପାତ-ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଲୌହ ।
ଇହକାଳ-ବି. ଜନ୍ମଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ।
ଇହଲୋକ-ବି. ଏହି ସଂସାର ।

ଈ

ବି. ଚତୁର୍ଥ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଈଃ-ଅ॰. ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଘୃଣା-ବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।
ଈକ୍ଷଣ-ବି. (ଈକ୍ଷ୍‌-ଅନ) ଚକ୍ଷୁ ; ଦର୍ଶନ ।
ଈକ୍ଷିତ-ବି॰. (ଈକ୍ଷ୍‌-ତ) ଦୃଷ୍ଟ । [ବିପଦ୍ ।
ଈତି-ବି. (ଇ-ତି) ଅତିବୃଷ୍ଟି, ଅନାବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୃତି
ଈଦୃଶ-(ଇଦମ୍‌-ଦୃଶ୍‌-ଅ) ଏପ୍ରକାର ।
ଈପ୍ସା-ବି. (ଆପ୍‌-ସନ୍‌-ଅ) ବାଞ୍ଛା ।
ଈର୍ଷା, ଈର୍ଷ୍ୟା-ବି. ପରଶ୍ରୀକାତରତା ; ହିଂସା ।
ଈଶ-ବି. (ଈଶ୍‌-ଅ) ଈଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।

ଈଶାନ–ବ. (ଈଶ୍-ଅନ) ମହେଶ୍ୱର ; ଉତ୍ତର-
ପୂର୍ବ କୋଣ ।

ଈଶାନୀ–ବ. (ଈଶ୍-ଅନୀ) ଦୁର୍ଗା ।

ଈଶ୍ୱର–ବ. (ଈଶ୍-ବର) ମହାଦେବ ; ପର-
ମେଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।

ଈଷତ୍–ସଂ. ବ. ଅଳ୍ପ, କିଞ୍ଚିତ୍ । [ଈଷ ।

ଈଷା–ସଂ. ବ. ଲାଙ୍ଗଳ ଦଣ୍ଡ ; ଲଙ୍ଗଳର

ଈହା–ବ. (ଈହ୍-ଅ) ଚେଷ୍ଟା ; ଯତ୍ନ ; ଇଚ୍ଛା ।

ଉ ବ. ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱର, ସମ୍ବୋଧନ-ଭୟ
ବିସ୍ମୟସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଉଃ–ଅଂ. କ୍ରୋଧ ବା କ୍ଲେଶବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଉଅ–ଅଜୁଆ ।

ଉଆସ–ବ. (ଆବାସଶବ୍ଦଜ) ରାଜବାଟୀ; ନଅର ।

ଉଁଆସ–(ଅମାବାସ୍ୟା ଶବ୍ଦରୁ) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଉଇ–ବ. ପିପୀଲିକାବିଶେଷ ।

ଉଇଁବା–କ୍ରି (ଉଦୟଶବ୍ଦରୁ) ଉଦିତ ହେବା ।

ଉକୁଣୀ–ବ. (ଉତ୍କୁଣଶବ୍ଦରୁ) କେଶକୀଟ ।

ଉକୁଟେଇବା–କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଉକ୍ତ–ବି. (ବଚ୍-ତ) କଥିତ ।

ଉକ୍ତି–ବ. (ବଚ୍-ତି) କଥା ; ବଚନ ।

ଉକ୍ଷ–ବ. ବଳଦ ବା ଷଣ୍ଢ ।

ଉଖୁଡ଼ା–ବ. ଗୁଡ଼ମିଶ୍ରିତ ଖଇ ।

ଉଗ୍ର–ବି. ତୀବ୍ର ; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ଉଗ୍ରଚଣ୍ଡା–ବ. ଚଣ୍ଡିକା ଦେବୀ ।

ଉଗ୍ରତା–ବ. ପ୍ରଚଣ୍ଡତ୍ୱ ।

ଉଗ୍ରସେନ–ବ. କଂସର ପିତା । [ଦେବା ।

ଉଘେଇବା–କ୍ରି. ଦୋଷ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଗାଳି-

ଉଚିତ–ବି. (ଉଚ୍-ଇତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ ; ଯୋଗ୍ୟ ।

ଉଚ୍ଚ–ବି. ଉନ୍ନତ ।

ଉଚ୍ଚରିତ–ବି. (ଉତ୍-ଚର୍-ତ) ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ;
କଥିତ ।

ଉଚ୍ଚଳିତ–ବି.(ଉତ୍-ଚଳ୍-ତ)ନିର୍ଗତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।

ଉଚ୍ଚାଟ–ବ. ଚଞ୍ଚଳତା ; ଉଦବେଗ ।

ଉଚ୍ଚାଟନ–ବ. ଚଞ୍ଚଳକରଣ ; ଉଦ୍‌ବେଗ ।

ଉଚ୍ଚାବଚ–ବି. ଉଚ୍ଚନୀଚ ।

ଉଚ୍ଚାରଣ–ବ. (ଉତ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ ;
ଶବ୍ଦକରଣ ।

ଉଚ୍ଚୈଃ–ଅଂ. ଉଚ୍ଚ, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ।

ଉଚ୍ଚୈଃଶ୍ରବା–ବ. (ଉଚ୍ଚୈଃ-ଶ୍ରବସ୍) ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର
ଘୋଟକ ; ବ. ବଧିର । [ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଉଚ୍ଛୁଣି–ଅଂ. ଏକ୍ଷଣି ; ବର୍ତ୍ତମାନ (ଗ୍ରାମ୍ୟ

ଉଚ୍ଛୁର–ବ. ବିଳମ୍ବ, ଡେରି । [ଉଠିବା ।

ଉଚ୍ଛୁଳିବା–କ୍ରି. ତରଳପଦାର୍ଥ ଉପରକୁ

ଉଚ୍ଛନ୍ନ–(ଉତ୍-ଛଦ୍-ତ) ବ୍ୟସ୍ତ ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଉଚ୍ଛଳିତ–ବି. (ଉତ୍-ଶଲ୍-ତ) ସବେଗେ
ଉତ୍ଥିତ ।

ଉଚ୍ଛିନ୍ନ–ବି. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ; ଉନ୍ମୂଳିତ ।

ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ–ବି. (ଉତ୍-ଶିଷ୍-ତ) ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ;
ଅଇଣ୍ଠା ।

ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ–ବି. (ଉତ୍-ଶୃଙ୍ଖଳ) ଉଦ୍ଦାମ ;
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ । [ଲନ ।

ଉଚ୍ଛେଦ–ବ. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ଅ) ବିନାଶ ; ଉନ୍ମୂ-

ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଶ୍ୱସିତ; ବହ୍ୱଙ୍ୟକ୍ତ।

ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ–ବି. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଃଶ୍ୱାସ; ଅଶ୍ୱାସ; ଭାବପ୍ରକାଶ; ଅଧ୍ୟାୟ।

ଉଜ୍ଜୟିନୀ–ବି. ଅବନ୍ତୀପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ।

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଜ୍ୱଳ) ତେଜୋମୟ; ନିର୍ମଳ।

ଉଜାଣି–କ୍ରି. ବିଂ. (ଉଦ୍ୟାନ ଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ରୋତର ବିପରୀତ ଦିଗରେ।

ଉଜିର–ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ।

ଉଜୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ନଷ୍ଟ ହେବା।

ଉଜ୍ଜୃମ୍ଭଣ–ବି. (ଉତ୍-ଜୃମ୍ଭ୍-ଅନ) ହାଇମାରିବା।

ଉଝାଳିବା–କ୍ରିଂ. (ଉଜ୍ଜ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ପରିଷ୍କାର କରିବା।

ଉଟେଁର୍–ବିଂ. ଅକାରଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ)।

ଉଞ୍ଚ–ବିଂ. ଉଚ।

ଉଟେଁରିବା–କ୍ରି. ଅଘାତାର୍ଥ ଠେକିବା।

ଉଣ୍ଟି–ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଗୁଣ୍ଡିକେବା।

ଉଠଜି–ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା।

ଉଠିଆ–ବି. (ଉତ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଅବାଧୀ।

ଉଠିବା–କ୍ରି. ଉତ୍ଥିତ ହେବା; ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା।

ଉଡୁ–ବି. ତାରା।

ଉଡୁପ–ବି. ତାରାନାଥ; ଚନ୍ଦ୍ର; ଭେଲା।

ଉଡ୍ଡୟନ–ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ଅନ) ଉଡିବା।

ଉଡ୍ଡୀନ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଡୀ-ତ) ଉତ୍ପତିତ; ଯେ ଉଡେ।

ଉଡ୍ଡୀୟମାନ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଡୀ-ଯ-ଅନ) ଉଡନ୍ତା।

ଉଣ୍ଡିବା–କ୍ରି. ଖୋଜିବା; ଠଉରାଇବା।

ଉତ୍–ଅଂ. ଉଚ୍ଚତା ଓ ଅତିରେକ ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ।

ଉତ୍କଟ–ବିଂ. ଅତିଶୟିତ; ଗର୍ବିତ। [ବେଗ।

ଉତ୍କଣ୍ଠା–ବି. (ଉତ୍-କଣ୍ଠ-ଅ) ଭାବନା; ଉଦ୍-

ଉତ୍କଣ୍ଠିତ–ବିଂ. ଉଦ୍‌ବେଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ।

ଉତ୍କର୍ଷ–ବି. (ଉତ୍-କୃଷ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା।

ଉତ୍କଳ–ବି. ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ।

ଉତ୍କଳିକା–ବି. ଉତ୍କଣ୍ଠା।

ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ–ବିଂ. (ଉତ୍-କୃ-ତ) ଖୋଦିତ।

ଉତ୍କୃଷ୍ଟ–ବିଂ (ଉତ୍-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ।

ଉତ୍କୋଚ–ସଂ.ବି. ଲାଞ୍ଚ; ରସବତୂ। [କ୍ରାନ୍ତ।

ଉତ୍କ୍ରାନ୍ତ–ବିଂ. (ଉତ୍-କ୍ରମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗତ, ଅତି-

ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ବିଂ (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ।

ଉତ୍କ୍ଷେପ–ବି. (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷେପ।

ଉତ୍ଖାତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଖନ୍-ତ) ଉନ୍ମୂଳିତ।

ଉତ୍ତପ୍ତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ତପ୍-ତ) ଉଷ୍ଣ; ସନ୍ତପ୍ତ।

ଉତ୍ତମ–ବିଂ. (ଉତ୍-ତମ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ।

ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ–ବି. (ଉତ୍ତମ-ଋଣ) ଋଣଦାତା।

ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ–ବି. (ଉତ୍ତମ-ଅଙ୍ଗ) ମସ୍ତକ; ଶିର।

ଉତ୍ତର–ବି. (ଉତ୍-ତର) ଉତ୍ତରଦିଗ; ପ୍ରତିବଚନ; ପରବର୍ତ୍ତୀ; ଅଧିକ।

ଉତ୍ତରକାଳ–ବି. ଭବିଷ୍ୟତ ସମୟ।

ଉତ୍ତରଣ–ବି. (ଉତ୍-ତରଣ) ନଦ୍ୟାଦି ପାର ହେବା।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ-ବିଂ. (ଉତ୍ତର ଅଧିକାର-ଇନ୍) ଦାୟାଦ; ପରେ ଅଧିକାରୀ ।

ଉତ୍ତରାୟଣ-ବ. (ଉତ୍ତର-ଅୟନ) ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତରଅଡ଼କୁ ଗତି ।

ଉତ୍ତରାଷାଢ଼ା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଉତ୍ତରୀୟ-ବ. (ଉତ୍ତର-ଈୟ) ଚଦର; ଆଚ୍ଛାଦନବସ୍ତ୍ର ।

ଉତ୍ତରୋତ୍ତର-କ୍ରି ବିଂ. (ଉତ୍ତର-ଉତ୍ତର) ପରେ ପରେ; କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।

ଉତ୍ତାନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ତନ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ ; ଚିତ୍ ।

ଉତ୍ତାପ-ବ. (ଉତ୍-ତପ୍-ଅ) ତାପ; ଉଷ୍ଣତା ।

ଉତ୍ତାରେ-ଅ. (ଉତ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପରେ ।

ଉତ୍ତାଳ-ବିଂ. (ଉତ୍-ତଲ-ଅ) ଉନ୍ନତ ; ଅତିଉଚ୍ଚ ; ଭୀଷଣ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଉତ୍-ତୃ-ତ) ପାରଗତ;କୃତ-

ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ-ବିଂ. (ଉତ୍-ତୁଙ୍ଗ) ଅତିଉଚ୍ଚ ।

ଉତ୍ତେଜକ-ବିଂ. ଉଦ୍ଦୀପକ ; ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ ।

ଉତ୍ତେଜନା-ବ. (ଉତ୍-ତିଜ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଦୀପନା ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ।

ଉତ୍ତେଜିତ-ବିଂ. ଉଦ୍ଦୀପିତ । [ଟେକିବା ।

ଉତ୍ତୋଳନ-ବ. (ଉତ୍-ତୁଲ-ଅନ) ଉତ୍ଥାପନ ;

ଉତ୍ଥାନ-ବ.(ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ)ଉଠିବା; ଉଦ୍ୟମ ।

ଉତ୍ଥାପନ-ବ. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଇ-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଉଠାଇବା ।

ଉତ୍ଥାପିତ-ବିଂ. ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ଉତ୍ଥିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉନ୍ନତ ।

ଉତ୍ପତ୍ତି-ବ. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଉଦ୍ଭବ ; ଜନ୍ମ ।

ଉତ୍ପନ୍ନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଉଦ୍ଭୂତ ; ଜାତ ।

ଉତ୍ପଳ-ବ. ପଦ୍ମ । [ଉତ୍ତୋଳନ ।

ଉତ୍ପାଟନ-ବ. (ଉତ୍-ପାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୂଳନ ;

ଉତ୍ପାତ-ବ. (ଉତ୍-ପତ୍-ଅ) ଉପଦ୍ରବ ; ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ।

ଉତ୍ପାଦନ-ବ. (ଉତ୍-ପାଦ-ଅନ) ଜନ୍ମାଇବା ।

ଉତ୍ପାଦକ-ବିଂ. ଉତ୍ପତ୍ତିକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଜନ୍ମାଏ ।

ଉତ୍ପୀଡ଼ନ-ବ. (ଉତ୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ାଦେବା; ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଉତ୍ପ୍ରେକ୍ଷା-ବ. (ଉତ୍-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅର୍ଥାଲଙ୍କାରବିଶେଷ; ବିତର୍କ । [ସିତ ।

ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଫୁଲ୍ଲ୍-ଅ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ; ବିକ-

ଉତ୍ସ-ବ. (ଉଦ୍-ସ) ପ୍ରସ୍ରବଣ ; ଝର ।

ଉତ୍ସଙ୍ଗ ବ. (ଉତ୍-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) କୋଡ଼ ।

ଉତ୍ସନ୍ନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ସଦ୍-ତ) ନଷ୍ଟ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ-ବ. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।

ଉତ୍ସବ-ବ. (ଉତ୍-ସୁ-ଅ) ଆନନ୍ଦାନୁଷ୍ଠାନ ।

ଉତ୍ସାରିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଳିତ ।

ଉତ୍ସାହ-ବ.(ଉତ୍-ସହ-ଅ)ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟଗ୍ରତା ।

ଉତ୍ସାହିତ-ବିଂ.(ଉତ୍-ସହ-ଇ-ତ) ଉତ୍ତେଜିତ ।

ଉତ୍ସୁକ-ବିଂ. (ଉତ୍-ସୁ-କ) ବ୍ୟଗ୍ର । [ଦତ୍ତ ।

ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ବିସୃଷ୍ଟ ;

ଉତ୍ସେଧ-ବ. (ଉତ୍-ସିଧ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚତା ।

ଉଦ, ଉଦକ-ବ. ଜଳ ।

ଉଦଗ୍ର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଅଗ୍ର) ଉନ୍ନତ, ଉଦ୍ଧତ ।
ଉଦଧି-ବି. (ଉଦ-ଧି) ସମୁଦ୍ର ।
ଉଦନ୍ତ-ବି. (ଉତ୍-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା ; ସମ୍ବାଦ ।
ଉଦୟ-ବି. (ଉତ୍-ଇ-ଅ-) ଉତ୍ଥାନ; ପ୍ରକାଶ; ବୃଦ୍ଧି ।
ଉଦର-ବି. ପେଟ ।
ଉଦାତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ଦା-ତ) ଉଚ୍ଚ; ମହତ୍; ବଦାନ୍ୟ ।
ଉଦାନ-ବି. ଶରୀରର ବାୟୁବିଶେଷ ।
ଉଦାର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ଋ-ଅ) ମହତ୍, ବଦାନ୍ୟ ।
[ତ୍ୟାଗୀ; ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ।
ଉଦାସୀନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆସ୍-ଈନ) ସଂସାର-
ଉଦାହରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଆ-ହୃ-ଅନ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ; ନିଦର୍ଶନ ।
ଉଦାହୃତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଉଦିତ-ବିଂ. ଉତ୍ଥିତ ; ପ୍ରକାଶିତ ।
ଉଦୀଚୀ-ବି. ଉତ୍ତରଦିଗ ।
ଉଦୀରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଈର୍-ଅନ) ଉଚ୍ଚାରଣ ।
ଉଦୀରିତ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ଉଦୁମ୍ବର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ଉଦୂଖଳ-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି କାଣ୍ଡିବାର ପାତ୍ର ।
ଉଦ୍‌ଗତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗମ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉତ୍ଥିତ ।
ଉଦ୍‌ଗମ-ବି. (ଉତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।
ଉଦ୍‌ଗାତା-ବିଂ.(ଉତ୍-ଗୈ-ତୃ) ସାମବେଦଗାୟକ ।
ଉଦ୍‌ଗାର } ବି. (ଉତ୍-ଗୃ-ଅ, ଅନ) ବମନ ;
ଉଦ୍‌ଗିରଣ } ନିଃସରଣ ।

ଉଦ୍‌ଗୀର୍ଣ୍ଣ ବିଂ. (ଉତ୍-ଗୃ-ତ) ବମିତ ।
ଉଦ୍‌ଗ୍ରୀବ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗ୍ରୀବା-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗ୍ରୀବ ; ଉନ୍ମୁଖ ।
[ଚନ ।
ଉଦ୍‌ଘାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ଘାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୋ-
ଉଦ୍ଦାମ-ବିଂ. (ତ୍-ଦାମ୍-ଅ) ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ।
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ ।
ଉଦ୍ଦୀପନ-ବି. (ଉତ୍-ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ ।
ଉଦ୍ଦେଶ-ବି. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ-ଯ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ଉଦ୍ଧତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ହନ-ତ) ଧୃଷ୍ଟ ; ଅବିନୀତ ।
ଉଦ୍ଧବ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସଖା ।
ଉଦ୍ଧାର-ବି.(ଉତ୍-ହୃ-ଅ)ମୋଚନ; ପରିତ୍ରାଣ ।
ଉଦ୍ଧାରକ-ବି. ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରେ ।
ଉଦ୍ଧୃତ-ବିଂ.(ଉତ୍-ହୃ-ତ)ମୋଚିତ; ଉତ୍ତୋଳିତ ।
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ-ବି. (ଉଦ୍-ବନ୍ଧନ) ଗଳାରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ମରିବା ।
ଉଦ୍‌ବୋଧନ-ବି. (ଉତ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଜାଗ୍ରତ-କରଣ ; ଜ୍ଞାନୋତ୍ପାଦନ ।
ଉଦ୍ଭବ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ, ଉତ୍ପତ୍ତି ।
ଉଦ୍ଭାବନ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନୂତନ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ; ନୂତନ କଳ୍ପନା ।
ଉଦ୍ଭାସିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପ୍ତ ; ଶୋଭିତ ।
ଉଦ୍ଭିଜ୍ଜ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-ଜନ୍-ଅ)ତରୁଲତାଦି ।
ଉଦ୍ଭିଦ-ବି. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ମାଟି ଭେଦି ଯେ ଉଠେ ; ବୃକ୍ଷାଦି ।
ଉଦ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭୂ-ତ) ଜାତ, ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଉଦ୍ୟତ-ବଂ. (ଉତ୍-ଯମ୍-ତ) ପ୍ରବୃତ୍ତ; ଉଦ୍ଯୁକ୍ତ ।
ଉଦ୍ୟମ-ବ.(ଉତ୍-ଯମ୍-ଅ) ଉଦ୍‌ଯୋଗ; ଚେଷ୍ଟା ।
ଉଦ୍ୟାନ-ବ. (ଉତ୍-ଯା-ଅନ) ଉପବନ ।
ଉଦ୍‌ଯାପନ-ବ. (ଉତ୍-ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବ୍ରତାଦି ସମାପନ ।
ଉଦ୍‌ଯାପିତ-ବଂ. ସମାପିତ । [ଯତ୍ନ ।
ଉଦ୍‌ଯୋଗ-ବ. (ଉତ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ଉଦ୍ୟମ ;
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ-ବଂ ଯତ୍ନଶୀଳ, ଉଦ୍ୟମୀ ।
ଉଦ୍ରିକ୍ତ-ବଂ. ଉତ୍ତେଜିତ । [ଜନା ।
ଉଦ୍ରେକ-ବ. (ଉତ୍-ରିଚ୍-ଅ) ବୃଦ୍ଧି; ଉତ୍ତେ-
ଉଦ୍‌ବାହ-ବ. (ଉତ୍-ବହ୍-ଅ) ବିବାହ ।
ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ-ବଂ. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ତ) ଚଞ୍ଚଳ, ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ।
ଉଦ୍‌ବାହୁ-ବଂ. ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱବାହୁ ।
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ-ବଂ. (ଉତ୍ ବୁଧ୍-ତ) ଜାଗରିତ ।
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ-ବଂ. (ଉତ୍ ବୃତ୍-ତ) ଅତିରିକ୍ତ ; ବଳକା । [ଭୟ ।
ଉଦ୍‌ବେଗ-ବ. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ଅ) ଉତ୍କଣ୍ଠା ;
ଉଦ୍‌ବେଳ } ବଂ. (ଉତ୍-ବେଳା) ଉଚ୍ଛଳିତ,
ଉଦ୍‌ବେଳିତ } ସୀମାତିକ୍ରାନ୍ତ ।
ଉଧଃ-ବ. ଗୋସ୍ତନ ।
ଉଧାର-ବ. ଋଣ । [ଉଥିତ ।
ଉନ୍ନତ-ବଂ. (ଉତ୍-ନମ-ତ) ଉଚ୍ଚ ; ଉପରକୁ
ଉନ୍ନତି-ବ. (ଉତ୍-ନମ୍-ତି) ଉପରକୁ ଉଠିବା; ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି । [ହୀନ ।
ଉନ୍ନିଦ୍ର-ବଂ.(ଉତ୍-ନିଦ୍ରା-ଅ) ଜାଗରିତ; ନିଦ୍ରା-

ଉନ୍ନୀତ-ବଂ. (ଉତ୍-ନୀ-ତ) ଉନ୍ନତପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉନ୍ମଜ୍ଜନ-ବ. (ଉତ୍-ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଜଳରୁ ଉତ୍ଥାନ । [ପାଗଳ ।
ଉନ୍ମତ୍ତ-ବଂ. (ଉତ୍-ମଦ୍-ତ) ଉନ୍ମାଦଗ୍ରସ୍ତ ;
ଉନ୍ମନା-ବଂ. ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ; ଅନ୍ୟମନସ୍କ ।
ଉନ୍ମାଦ-ବ. (ଉତ୍-ମଦ୍-ଅ) ଚିତ୍ତବିଭ୍ରମ ।
ଉନ୍ମାର୍ଗ-ବ. କୁପଥ । [ଉନ୍ମେଷ ।
ଉନ୍ମୀଳନ-ବ. (ଉତ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ବିକାଶ ;
ଉନ୍ମୁକ୍ତ-ବଂ. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ତ) ମୁକ୍ତ ।
ଉନ୍ମୁଖ-ବଂ. (ଉତ୍-ମୁଖ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ; ଉତ୍ସୁକ ।
ଉନ୍ମୂଳନ-ବ. (ଉତ୍-ମୂଳି-ଅନ) ଉତ୍ପାଟନ ।
ଉନ୍ମୂଳିତ-ବଂ. ଉତ୍ପାଟିତ ।
ଉନ୍ମେଷ-ବ (ଉତ୍-ମିଷ୍-ଅ) ଉନ୍ମୀଳନ ।
ଉନ୍ମୋଚନ-ବ. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ଅନ) ଫିଟାଇ-ଦେବା । [ଉପସର୍ଗ ।
ଉପ-ଅ. ସାମୀପ୍ୟ-ହୀନତା-ସାଦୃଶ୍ୟ-ବୋଧକ
ଉପକଣ୍ଠ-ବଂ. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।
ଉପକଥା-ବ. (ଉପ-କଥା) କାହାଣି ।
ଉପକରଣ-ବ. (ଉପ-କୃ-ଅନ) ଉପାଦାନ ; ସାମଗ୍ରୀ ।
ଉପକାର-ବ. (ଉପ-କୃ-ଅ) ହିତ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଉପକାରୀ-ବଂ. ହିତକାରକ ।
ଉପକୂଳ-ବ. ସମୁଦ୍ରତୀର ।
ଉପକୃତ-ବଂ. (ଉପ-କୃ-ତ) ଉପକାରପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପକ୍ରମ-ବ. (ଉପ-କ୍ରମ୍-ଅ) ଆରମ୍ଭ ।
ଉପକ୍ରମଣିକା-ବ. ପ୍ରସ୍ତାବନା ; ଆରମ୍ଭଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ।

ଉପଗତ–ବି. (ଉପ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।
ଉପଗ୍ରନ୍ଥ–ବି. (ଉପ-ଗ୍ରନ୍ଥ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଉପଚୟ–ବି. (ଉପ-ଚି-ଅ) ବୃଦ୍ଧି ; ପୁଷ୍ଟି ।
ଉପଚାର–ବି.(ଉପ-ଚର୍-ଅ) ଶୁଶ୍ରୂଷା; ସେବା; ଚାଟୁବାକ୍ୟ । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।
ଉପଚିକୀର୍ଷା–ବି. (ଉପ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଉପକାର
ଉପଚିତ–ବି°. ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପଜୀବିକା–ବି. ଜୀବନୋପାୟ ; ବୃତ୍ତି ।
ଉପଜୀବୀ–ବି°. (ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ରୟକାରୀ ।
ଉପଜୀବ୍ୟ–ବି°. ଜୀବିକାପ୍ରଦ । [ହାର ।
ଉପଢୌକନ–ବି. (ଉପ-ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପ-
ଉପ-ତ୍ୟକା–ବି. ପର୍ବତର ନିକଟ ନିମ୍ନଭୂମି ।
ଉପଦଂଶ–ବି.(ଉପ-ଦନ୍‌ଶ୍-ଅ) କୁତ୍ସିତ ରୋଗ-ବିଶେଷ ।
ଉପଦିଷ୍ଟ–ବି°. (ଉପ-ଦିଶ୍-ତ) ଶିକ୍ଷିତ, ଆଦିଷ୍ଟ ।
ଉପଦେଶ–ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅ) ଶିକ୍ଷାଦାନ ।
ଉପଦେଶକ, ଉପଦେଷ୍ଟା–ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅକ, ତୃ) ଶିକ୍ଷାଦାତା ।
ଉପଦ୍ରବ–ବି. (ଉପ-ଦ୍ରୁ-ଅ) ଉତ୍ପାତ ।
ଉପଦ୍ରୁତ–ବି°. ଉତ୍ପୀଡିତ ।
ଉପଦ୍ୱୀପ–ବି. ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱୀପ ।
ଉପଧର୍ମ–ବି. (ଉପ-ଧୃ-ମ) କାଳ୍ପନିକଧର୍ମ ।
ଉପଧା–ବି. (ଉପ-ଧା-ଅ) ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣର ପୂର୍ବ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଉପଧାନ–ବି. ତକିଆ ।

ଉପନୟନ–ବି. (ଉପ-ନୀ-ଅନ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର-ଧାରଣ ସଂସ୍କାର ।
ଉପନିବେଶ–ବି. (ଉପ-ନି-ବିଶ୍-ଅ) ଦେଶା-ନ୍ତରନିବାସ ।
ଉପନିଷଦ୍–ବି. ବେଦର ଅନ୍ତଭାଗ ।
ଉପନୀତ–ବି°. (ଉପ-ନୀ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।
ଉପନ୍ୟାସ–ବି. (ଉପ-ନି-ଅସ୍-ଅ) ଉପକଥା ; କଥାନ୍ୟାସ ।
ଉପପତି–ବି. ଗୁପ୍ତପତି ; ଜାର ।
ଉପପତ୍ତି–ବି. (ଉପ-ପଦ୍-ତି) ଯୁକ୍ତି; ମୀମାଂସା ।
ଉପ-ପତ୍ନୀ–ବି. (ଉପ-ପତ୍ନୀ) ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଉପପାଦ୍ୟ–ବି°. (ଉପ-ପଦ୍-ଯ) ଯୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ମୀମାଂସ୍ୟ ।
ଉପଭୋଗ–ବି.(ଉପ-ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖାଦି ଭୋଗ ।
ଉପମା–ବି.(ଉପ-ମା) ଅର୍ଥାଳଙ୍କାର; ତୁଳନା ।
ଉପମାନ–ବି. (ଉପ-ମା-ଅନ) ଯ ଦ୍ୱାରା ଉପମା ଦିଆଯାଏ ।
ଉପମିତ–ବି°. (ଉପ-ମା-ତ) ତୁଳିତ ।
ଉପମେୟ–ବି°. (ଉପ-ମା-ଯ) ତୁଳନୀୟ ।
ଉପଯୁକ୍ତ–ବି°. ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ)ଯୋଗ୍ୟ; ସମର୍ଥ; ଉଚିତ । [ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଉପଯୋଗ–ବି. (ଉପ-ଯୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର,
ଉପଯୋଗୀ–ବି°.(ଉପ-ଯୁଜ୍-ଇନ୍)ଉପଯୁକ୍ତ ।
ଉପରତି–ବି. (ଉପ-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।
ଉପରାଗ–ବି. (ଉପ-ରନ୍‌ଜ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗ୍ରହଣ ।
ଉପରୋଧ–ବି. (ଉପ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନୁରୋଧ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟୁପରି–ଅ°. (ଉପରି-ଉପରି) ପୁନଃ ୨ ; ଗୋଟିକ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ।
ଉପଳ–ବି. ପ୍ରସ୍ତର; ପାଷାଣ ।
ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ–ବି. (ଉପ-ଲକ୍ଷ-ଅ-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
ଉପଲକ୍ଷିତ–ବି°. ସୂଚିତ । [ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପଲବ୍ଧ–ବି°.(ଉପ-ଲଭ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଅନୁଭୂତ;
ଉପବନ–ବି. ଉଦ୍ୟାନ । [ଉପାସ ।
ଉପବାସ–ବି. (ଉପ-ବସ୍-ଅ) ଅନାହାର;
ଉପବିଷ୍ଟ–ବି°. (ଉପ-ବିଶ୍-ତ) ଅସୀନ ।
ଉପବୀତ–ବି. (ଉପ-ବି-ଇ-ତ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର ।
ଉପବେଶନ–ବି. (ଉପ-ବିଶ୍-ଅନ) ଆସନଗ୍ରହଣ ।
ଉପଶମ–ବି. (ଉପ-ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ନିବୃତ୍ତି ।
ଉପସଂହାର–ବି. (ଉପ-ସମ୍-ହୃ-ଅ) ନାଶ; ସମାପ୍ତି ।
ଉପସର୍ଗ–ବି. (ଉପ-ସର୍ଗ) ଉପଦ୍ରବ; ରୋଗବିକାର ; ଅବ୍ୟୟ ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଉପସ୍ଥ–ବି. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅ) ପୁଂଚିହ୍ନ ।
ଉପସ୍ଥାନ–ବି. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଉପସ୍ଥିତି ।
ଉପସ୍ଥିତ–ବି°. (ଉପ-ସ୍ଥା-ତ) ସମୀପେ ସ୍ଥିତ ; ଆଗତ ।
ଉପସ୍ୱତ୍ୱ–ବି. (ଉପ-ସ୍ୱତ୍ୱ) ଆୟ ; ଲାଭ ।
ଉପହାର–ବି. (ଉପ-ହୃ-ଅ) ଉପଢୌକନ ।
ଉପହାସ–ବି. (ଉପ-ହସ୍-ଅ) ଅବଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ପରିହାସ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଉପାଖ୍ୟାନ–ବି. (ଉପ-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ଆଖ୍ୟା-
ଉପାଡ଼ିବା–କ୍ରି. (ଉତ୍ପାଟନ ଶବ୍ଦଜ) ଉଖାଡ଼ିବା ।

ଉପାତ୍ତ–ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ତ) ଗୃହୀତ; ଲବ୍ଧ ।
ଉପାଦାନ–ବି.(ଉପ-ଆ-ଦା-ଅନ)ଉପକରଣ ।
ଉପାଦେୟ–ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ଯ) ଉତ୍ତମ ; ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ଉପାଧାନ–ବି. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଅନ) ତକିଆ ।
ଉପାଧି–ବି. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଇ) ଉପନାମ ; ପଦବୀ ।
ଉପାଧ୍ୟାୟ–ବି.(ଉପ-ଅଧି-ଇ-ଅ)ଅଧ୍ୟାପକ ।
ଉପାନହ–ବି. (ଉପ-ଆ-ନହ୍) ଜୋତା ।
ଉପାନ୍ତ–ବି. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।
ଉପାୟ–ବି. (ଉପ-ଇ-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ପନ୍ଥା ।
ଉପାୟନ–ବି. ଉପହାର ।
ଉପାର୍ଜ୍ଜନ–ବି. (ଉପ-ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅର୍ଜ୍ଜନ ।
ଉପାଲମ୍ଭ–ବି. (ଉପ-ଆ-ଲଭ୍-ଅ) ତିରସ୍କାର ।
ଉପାସକ–ବି°. (ଉପ-ଆସ୍-ଅକ) ପୂଜକ ।
ଉପାସନା–ବି. (ଉପ-ଆସ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ; ସେବା ।
ଉପାସ୍ୟ–ବି. (ଉପ-ଆସ୍-ଯ) ପୂଜ୍ୟ ; ସେବ୍ୟ ।
ଉପୁଜିବା–କ୍ରି°. (ଉପଜାତ ଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ମିବା ।
ଉପୁଡ଼ିବା–କ୍ରି°. ଉଖୁଡ଼ିପଡ଼ିବା । [ତ୍ୟାଗ ।
ଉପେକ୍ଷା–ବି. (ଉପ-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅନାଦର ;
ଉପେତ–ବି°. (ଉପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।
ଉପେନ୍ଦ୍ର–ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।
ଉପୋଷିତ–ବି°. (ଉପ-ବସ୍-ତ) ଉପବାସୀ ।
ଉପୋଦ୍ଘାତ–ବି. ଉପକ୍ରମ ।
ଉପ୍ତ–ବି°. (ବପ୍-ତ) ବୁଣା (ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଉଭ, ଉଭୟ୍—ବି॰. ଦୁଇ, ଦ୍ୱୟ ।

ଉଭା—ବି॰. ଠିଆ ।

ଉଭେଇଯିବା—କ୍ରି॰. ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ।

ଉମର—ବି. ବୟସ ।

ଉମା—ବି. (ଉ-ମା) ପାର୍ବତୀ ।

ଉରଃ—ବି. ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ; ହୃଦୟ ।

ଉରଗ—ବି. (ଉରସ୍-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।

ଉରଜ, ଉରସିଜ—ବି.(ଉରସ୍-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତନ ।

ଉରୁ—ବି. ଜଂଘ ।

ଉରୁ—ବି॰. ବିଶାଳ ।

ଉର୍ଣ୍ଣନାଭ—ସଂ. ମାକଡ଼ସା ।

ଉର୍ଣ୍ଣା—ବି. ମେଷଲୋମ ।

ଉର୍ବ୍ବରା—ବି॰. ଫଳୋତ୍ପାଦକ ।

ଉର୍ବ୍ବଶୀ—ବି. ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।

ଉର୍ବ୍ବୀ—ବି. ପୃଥିବୀ ।

ଉଲଟେ—ବି॰. ବିପରୀତ ।

ଉଲ୍ଖ—ବି. (ଉଲ୍ଲେଖଶବ୍ଦଜ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଉଲୁଗୁଣା—ବି. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସହ ତିରସ୍କାର ।

ଉଲୂକ—ବି. ପେଚା ।

ଉଲ୍କା—ବି. ଆକାଶରୁ ପତିତ ଅଗ୍ନିମୟ ପିଣ୍ଡ ।

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ—ବି. (ଉତ୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମ ।

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ—ବି॰. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।

ଉଲ୍ଲମ୍ଫନ—ବି. (ଉତ୍-ଲମ୍ଫ୍-ଅନ) କୁଦିବା ।

ଉଲ୍ଲସିତ—ବି॰. (ଉତ୍-ଲସ୍-ତ) ଆନନ୍ଦିତ ।

ଉଲ୍ଲାସ—ବି. (ଉତ୍-ଲସ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ ; ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଉଲ୍ଲିଖିତ—ବି॰.(ଉତ୍-ଲିଖ୍-ତ)ଉପରେ ଲିଖିତ; ପୂର୍ବ୍ବ କଥିତ ।

ଉଲ୍ଲେଖ—ବି. (ଉତ୍-ଲିଖ୍-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ଉଲ୍ଲୋଳ—ବି॰. (ଉତ୍-ଲୋଳ) ଅତି ଅନ୍ଦୋଳନମୟ ।

ଉଶନା—ବି. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଉଶୀର—ବି. ବେଣା ମୂଳ ।

ଉଷତ—ବି॰. ଆନନ୍ଦିତ, ।

ଉଷା—ବି. ପ୍ରଭାତକାଳ ।

ଉଷିତ—ବି॰. ବାସି ।

ଉଷ୍ମା—ବି॰. (ଉଷ୍ମନ୍ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱେଦ ।

ଉଷ୍ଟ୍ର—ବି. ଓଟ ।

ଉଷ୍ଣ—ବି॰. ତପ୍ତ ।

ଉଷ୍ଣୀଷ—ବି. ପଗଡ଼ି ; ପାଗ ।

ଉସ୍ୱାସ—ବି॰. ଲଘୁ ; ହାଲୁକା ।

ଉସ୍କେଇବା—କ୍ରି॰. ତେଜିବା ; ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ; ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ।

ଉହା—ବି. କୁମ୍ଭାର ଚକ୍କି ।

ଉହାଡ଼—ବି. ଅନ୍ତରାଳ ; ଆବରଣ ।

ଊ

ବି. ଷଷ୍ଠ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ।

ଊଢ଼—ବି॰. (ବହ୍-ତ) ବିବାହିତ ।

ଊଣା—ବି॰. (ଊନଶବ୍ଦଜ) ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।

ଊଧଃ—ସଂ. ବି. ପଶୁର ସ୍ତନ ।

ଊନ—ବି॰. ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।

ଊରୁ-ବ. (ଊର୍ଣ୍ଣ+ଉ) ଜାନୁର ଉପରଭାଗ ।
ଊର୍ଜସ୍ୱଲ-ବଂ. (ଊର୍ଜସ୍-ବଲ) ଅତିତେଜସ୍ୱୀ ।
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ବଂ. ଉତ୍ତୋଳିତ; ବ. ଉପରଅଡ଼ ।
ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ-ବଂ. (ଊର୍ଣ୍ଣା-ନାଭି) ମାକଡ଼ସା ।
ଊର୍ମ୍ମି-ବ. ତରଙ୍ଗ; ଲହରି ।
ଊର୍ମ୍ମିଲା-ବଂ. (ଊର୍ମ୍ମି-ଲ-ଆ) ଊର୍ମ୍ମିଯୁକ୍ତ ; ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପତ୍ନୀ ।
ଊଷର-ବଂ. ଲବଣାକ୍ତ; ବ. ଲବଣାକ୍ତ ଭୂମି ।
ଊହ-ବ. (ଊହ୍-ଅ) ବିତର୍କ ।
ଊହ୍ୟ-ବଂ. (ଊହ୍-ଯ) ତର୍କଣୀୟ; ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ଋ

ବ. ସପ୍ତମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଋକ୍-ବ. ଋଗ୍ବେଦ; ବେଦମନ୍ତ୍ର ।
ଋକ୍ଷ-ବ. ଭଲ୍ଲୁକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।
ଋଜୁ-ବଂ. ସରଳ; ସଳଖ ।
ଋଣ-ବ. (ଋ-ତ) କରଜ; ଉଧାର ।
ଋଣୀ-ବ. (ଋଣ-ଇନ୍) ଖାତକ ।
ଋତ-ବଂ. ସତ୍ୟ; ପୂଜିତ ।
ଋତୁ-ବ. ମାସଦ୍ୱୟବ୍ୟାପୀ କାଳ, ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ବର୍ଷା, ଶରତ୍, ହେମନ୍ତ, ଶିଶିର ଓ ବସନ୍ତ ; ସ୍ତ୍ରୀରଜ ।
ଋତୁମତୀ-ବଂ. (ଋତୁ-ମତ୍-ଈ) ରଜସ୍ୱଳା ।
ଋତୁରାଜ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।
ଋତ୍ୱିକ୍-ବ. (ଋତୁ-ଯଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୁରୋହିତ ।
ଋଦ୍ଧି-ବ. (ଋଧ୍-ତି) ସମ୍ପଦ୍ ; ଭବ ।
ଋଷଭ-ବ. ବୃଷଭ; ସଙ୍ଗୀତ ବାଦ୍ୟର ସପ୍ତସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ।
ଋଷି-ବ. (ଋଷ୍-ଇ) ମୁନି ।
ଋଷିକୁଲ୍ୟା-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟ-ବ. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟମୂକ-ବ. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟଶୃଙ୍ଗ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

ଏ

ବ. ଅଷ୍ଟମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ; ସର୍ବ.-ଏହି, ଏହା ।

ଏଇ-ସର୍ବ. (ଏତତ୍ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ।
ଏକ-ବ. ଅଙ୍କସଂଖ୍ୟା ; ବଂ. ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।
ଏକକ-ବଂ. (ଏକ-କ) ଏକାକୀ; ବ. ଅଙ୍କସଂଖ୍ୟା ।
ଏକକାଳୀନ-ବଂ. ଏକ କାଳରେ ଯେ ଘଟେ ।
ଏକଚର୍ଯ୍ୟା-ବଂ. ସମାଜଚ୍ୟୁତ ।
ଏକଦୃଷ୍ଟିଯ୍ୟା-ବଂ. ଏକାଗ୍ର ।
ଏକଚତ୍ୱଳଶ-ବଂ. ୪୧ ।
ଏକତଃ-ଅଂ. (ଏକ-ତସ୍) ଏକଦିଗରେ; ଏକ-[ପକ୍ଷରେ ।
ଏକତନ୍ତ୍ରୀ, ଏକତାରା } ବ. ଏକତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।
ଏକତମ-ବଂ. ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।
ଏକତର-ବଂ. ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।
ଏକତା-ବ. ଐକ୍ୟ; ସାମ୍ୟ ।
ଏକତାନ-ବ. ଏକତ୍ର ମିଳିତ ସ୍ୱର; ବଂ. [ଏକାଗ୍ର ।
ଏକତ୍ରିଂଶ-ବଂ. ୩୧ ।

ଏକତ୍ର–କ୍ରି. ବି. ଏକ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏକତ୍ୱ–ବି. ଐକ୍ୟ ; ଅଭେଦ ।

ଏକଦା–କ୍ରି. ବି. ଏକ ସମୟରେ ।

ଏକଦେଶ–ବି. କୌଣସି ଅଂଶ ।

ଏକଧା–ଅ. ଏକପ୍ରକାରେ ।

ଏକବାଗିୟା–ବି. ଅବାଧ୍ୟ ।

ଏକଲ୍ଲା–ବି. (ଏକଲ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକାକୀ ।

ଏକଷଠି–ବି. ୬୧ ।

ଏକସ୍ତରି–ବି. ୭୧ ।

ଏକା–ବି. (ଏକ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକଲା ।

ଏକାକୀ–ବି. ଏକକ ; ଅସହାୟ ।

ଏକାଗ୍ର–ବି. (ଏକ-ଅଗ୍ର) ଏକ ବିଷୟରେ ନିବିଷ୍ଟ ।

ଏକାଗ୍ରତା–ବି. ଏକ ବିଷୟରେ ଅଭିନିବେଶ ।

ଏକାତ୍ମା–ବି. (ଏକ-ଆତ୍ମା) ଏକପ୍ରାଣ ।

ଏକାଦଶୀ–ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।

ଏକାନବେ–ବି. ୯୧ ।

ଏକାନ୍ତ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ; ନିର୍ଜ୍ଜନ ।

ଏକାନ୍ନ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ) ଏକତ୍ର ପାକ ।

ଏକାନ୍ନବର୍ତ୍ତୀ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପାକରେ ଖାଆନ୍ତି ।

ଏକାବନ–ବି. ୫୧ ।

ଏକାମ୍ରକାନନ–ବି. (ଏକ-ଆମ୍ର-କାନନ) ଭୁବନେଶ୍ୱରତୀର୍ଥ ।

ଏକାଶୀ–ବି. ୮୧ ।

ଏକୀକରଣ–ବି. (ଏକ-ଇ-କୃ-ଅନ) ଏକତ୍ର ସ୍ଥାପନ ।

ଏକୁଟିଆ–ବି. ଏକାକୀ ।

ଏକୁନ–ବି. ମୋଟ ।

ଏକୁଆ } ବି. ଦିନଛଡ଼ା ଜ୍ୱର ।
ଏକୋଇ }

ଏକୋଇଶ–ବି. ୨୧ ।

ଏକୋଦର–ବି. (ଏକ-ଉଦର) ସହୋଦର ।

ଏକୋଦ୍ଦିଷ୍ଟ–ବି. ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ।

ଏକ୍ଷଣି–କ୍ରି. ବି. (ଏତତ୍-କ୍ଷଣ) ଏହିକ୍ଷଣରେ ।

ଏଠାରେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଲଙ୍ଘିବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଏତେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ପରିମାଣରେ ।

ଏଣ–ବି ମୃଗ ।

ଏଣିକି–କ୍ରି. ବି. ଏ ଆଡ଼କୁ ।

ଏଣୀ–ବି. (ଏଣ-ଈ) ମୃଗୀ ।

ଏଣୁ–ଅ. ଏହି ହେତୁରୁ ।

ଏଣେ–ଅ. ଏଆଡ଼େ ।

ଏଣେତେଣେ–ଅ. ଏଆଡ଼େ ସେଆଡ଼େ ।

ଏଣ୍ଡୁଅ–ବି. ସରୀସୃପବିଶେଷ, କୃକଳାସ ।

ଏଣ୍ଡୁରି–ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଏତାଦୃଶ–ବି. (ଏତତ୍-ଦୃଶ୍) ଏପ୍ରକାର ।

ଏତାବତ୍–ବି. (ଏତତ୍-ବତ୍) ଏତତ୍ ପରିମାଣ; ଏତେ ।

ଏତେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ।

ଏମନ୍ତ–ବି. ଏପ୍ରକାର ।

ଏରଣ୍ଡ–ବି. ଗବଗଛ ।

ଏରୁଣ୍ଡି-ବ. ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।

ଏଳା-ବ. ଅଳେଇଚ ।

ଏବଂ-ଅ. ଏହି ପ୍ରକାରେ ; ଅଧିକ ।

ଏବଂ-ବିଧ-ବି. ଏହିପ୍ରକାରେ ।

ଏବେ-ଅ. ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଂପ୍ରତି ।

ଏଷଣା-ବ. (ଇଷ୍-ଅନ୍-ଆ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ଏସ୍ରାର-ବ. ସେତାର ସଦୃଶ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଐ

ନବମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

[ଭାବ ।

ଐକମତ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ମତ-ଯ) ଏକମତ ହେବାର

ଐକାନ୍ତିକ-ବି. (ଏକାନ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରଗାଢ଼; ଦୃଢ଼ ।

ଐକାହିକ-ବି. (ଏକ-ଅହନ୍-ଇକ) ଏକଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐକ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ଯ) ଏକତା ।

ଐଚ୍ଛିକ-ବି. (ଇଚ୍ଛା-ଇକ) ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐତିହାସିକ-ବି. (ଇତିହାସ-ଇକ) ଇତିହାସ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ।

ଐତିହ୍ୟ-ବ. (ଇତି-ହ-ଯ) ପ୍ରବାଦ ।

ଐନ୍ଦବ-ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ୍-ଇକ) କୁହୁକୀ, ବାଜୀକର ।

ଐରାବତ-ବ. (ଇରା-ବତ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରହସ୍ତୀ ।

ଐଶ-ବି. (ଈଶ-ଅ) ଈଶ୍ୱରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଈଶ୍ୱର-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ; ବିଭବ ।

ଐହିକ-ବି. (ଇହ-ଇକ) ଇହକାଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଓ

ଦଶମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ବ. ବ୍ରହ୍ମା ; ଅ. ସମ୍ବୋଧନ ।

ଓଁ-ଅ. ପ୍ରଣବ; ଓଙ୍କାର ।

ଓଉ-ବ. ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।

ଓକାର-ବ. ଗୋଇ ; ଗୃହଚ୍ଛିଦ୍ର ।

ଓଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଅର୍ଗଳଶବ୍ଦରୁ) ଅଟକାଇବା ।

ଓଘ-ବ. ପ୍ରବାହ ; ତରଙ୍ଗ ।

ଓଜଃ-ବ. ତେଜ; ବଳ ।

ଓଜନ-ବ. ତୌଲ ।

ଓଜର-ବ. ହେତୁ ; ଛଳ ।

ଓଜସ୍ୱୀ-ବି. (ଓଜସ୍-ବିନ୍) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।

ଓଝ-ବ. ବର୍ଗମୂଳ ବାହାର କରିବା । [ଭଙ୍ଗ ।

ଓଝା-ବ. (ଉପାଧ୍ୟାୟ ଶବ୍ଦରୁ) ଶିକ୍ଷକ ; ଗଣି-

ଓଟାରିବା-କ୍ରି. ଆକର୍ଷଣ କରିବା; ଟାଣିବା ।

ଓଡ଼ାଙ୍କ-ବ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାଳୀରେ ମିଶାଣ ।

ଓଡ଼ିଆ-ବି. (ଓଡ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ଉତ୍କଳୀୟ ।

ଓଡ୍ର, ଓଡ୍ର-ବ. ଉତ୍କଳଦେଶ ।

ଓଢ଼ଣା-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର ମୁଖ ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।

ଓତପ୍ରୋତ-ବି. ସବୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପ୍ତ । [ବସ୍ତ୍ର ।

ଓଡ଼ା-ବ. (ଉତ୍ତରୀୟଶବ୍ଦଜ) ଚଦର; ଉତ୍ତରୀୟ-

ଓଦନ-ବ, ଭାତ ।

ଓଲଟା-ବି. ବିପରୀତ ।

ଓଲଣ-ବ. ମିସ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କର ମାପିବା ଦଉଡ଼ି ।

ଓଲୁ-ବି. ବୁଦ୍ଧିହୀନ ।

ଓଲଉଠା-ବ. ବସୁଖସେଗ ।

ଓଳି-ବ. ଛପରର ଶେଷଭାଗ; ଦନ୍ତାର୍ଦ୍ଧ; ମୃତ୍ତିକା-
ପାତ୍ରବିଶେଷ । [ନିର୍ମିତ ବୁକୁଲା ।

ଓଳିଆ-ବ. ଶସ୍ୟାଦି ବାନ୍ଧି ରଖିବାପାଇଁ ପାଳ-

ଓଷଧି-ବ. ଜ୍ୟୋତିର୍ଲତା; ଔଷଧ ।

ଓଷଧୀଶ-ବ. (ଓଷଧି-ଈଶ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଓଷ୍ଠ-ବ. ଓଠ ।

ଓଷ୍ଠ୍ୟ-ବି. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଓସା-ବ. (ଉପବାସଶବ୍ଦଜ) ଉପବାସ; ବ୍ରତ ।

ଓସାର-ବ. ପ୍ରସ୍ଥ ; ଚୌଡ଼ା ।

ଓହଳ-ବ. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦଜ) ବରଗଛରୁ ତଳକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାହାରେ ।

ଓହଳିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ଖସିବା; ଝୁଲିବା ।

ଓହ୍ଲାଇବା-କ୍ରି. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦରୁ) ଅବତରଣ କରିବା ।

ଔ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଔଚିତ୍ୟ-ବ. (ଉଚିତ-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ।

ଔତ୍ସୁକ୍ୟ-ବ. (ଉତ୍ସୁକ-ଯ) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଆଗ୍ରହ ।

ଔଦରିକ-ବି. (ଉଦର-ଇକ) ଉଦରମ୍ଭରି; ପେଟୁ । [ବଦାନ୍ୟତା ।

ଔଦାର୍ଯ୍ୟ-ବ (ଉଦାର-ଯ) ଉଦାରତା;

ଔଦାସ୍ୟ, ଔଦାସୀନ୍ୟ } ବ. (ଉଦାସ-ଉଦାସୀନ-ଯ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଅନାସ୍ଥା ।

ଔପନିବେଶିକ-ବି. (ଉପନିବେଶ-ଇକ) ଉପନିବେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ନିର୍ମିତ ଆସନ ।

ଔରଭ୍ର-ବ. (ଉରଭ୍ର=ମେଷ+ଅ) ଲୋମ-

ଔରସ-ବି. (ଉରସ୍-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ଉତ୍ପାଦିତ; ଧର୍ମପତ୍ନୀଜାତ ।

ଔର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୈହିକ-ବି.(ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ଦେହ-ଇକ) ମୃତର ସତ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଔଷଧ-ବ. ଭେଷଜ; ରୋଗନାଶକ ବସ୍ତୁ ।

ଔଷ୍ଠ୍ୟ-ବ. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

କ ପ୍ରଥମ ହଲ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ; ବ. ଜଳ; ବ୍ରହ୍ମା ।

କଅଣ, କଣ-ସର୍ବ. (କିଂ.ଶବ୍ଦଜ) କିସ ।

କଅଁଳ-ବି. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦୁ; ନରମ ।

କଇଁ-ବ. (କୁମୁଦଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

କଇଁଆ-ବ. ଚନ୍ଦୁଲୀ ।

କଇଁଥା-ବି. ଦରସିଝା; ଅପକ୍ୱ ।

କଇଁଛ, କଇଁଛି-ବ. କଚ୍ଛପ ।

କଇଚ-ବ. ବେତନିର୍ମିତ ଧାନ୍ୟାଧାର ।

କଉ-ବ. (କବୟୀଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

କଉଡ଼ି-ବ (କପର୍ଦ୍ଦଶବ୍ଦଜ) ବରାଟକ ।

କଏଦ-ବ. ଅବରୋଧ; ବନ୍ଦ ।

କଏଦୀ-ବ. ବନ୍ଦୀ ।

କଂସ-ବ. କଂସ ନାମକ ଅସୁର ।

କକୁଦ୍-ବ. ବୃଷଭର ଚୂଳ ।

କକୁଦ୍ମାନ୍-ବ. ମତ୍ତବୃଷ ।

କକୁଭ୍-ବି. ଦିଗ । [ପଥ ।
କକ୍ଷ-ବି. କାଖ ; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ; ଗ୍ରହର ଭ୍ରମଣ
କଙ୍କ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ।
କଙ୍କୀ-ବି. ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କଣ-ବି. କରଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କତିକା-ବି. ପାନିଆଁ ।
କଙ୍କାଳ-ବି. ଅସ୍ଥି-ପଞ୍ଜର । [ବିଶେଷ ।
କଖାରୁ-ବି. (କର୍କାରୁଶବ୍ଦଜ) ଲତା ଓ ଫଳ-
କଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳ-ବି. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କଚ-ବି କେଶ ; ବୃହସ୍ପତି ପୁତ୍ର ।
କଚଟି-ବି. ମଣିବନ୍ଧ ।
କଚଡା-ବି. ମୂଳରୁ କଟା ଧାନଗଛର ବନ୍ଧା ବିଡା; ସବଳରେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପ କରା ପତନ ।
କଚରି-ବି. ଅଳିଆ ।
କଚ୍ଡିବା-କ୍ରି. ସବଳେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପକରିବା ।
କଚୁ-ବି. ସାରୁଗଛ ।
କଚୁରି-ବି. ପିଷ୍ଟକ ବିଶେଷ ।
କଚେରି-ବି. ବିଚାରାଳୟ ; କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ।
କଚ୍ଚା-ବି. ଅପକ୍ୱ ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
କଚ୍ଚ-ବି. (କଷଶବ୍ଦଜ) ମାପ ।
କଚ୍ଛା-ବି. (କଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭୂ ଅଂଶ ।
କଚ୍ଛ-ବି. ଜଳମୟ ଦେଶ ; କଷ୍ଟ ।
କଚ୍ଛପ-ବି. (କଚ୍ଛ-ପା-ଅ) କୂର୍ମ୍ମ, କଇଁଛ ।
କଚ୍ଛୁ-ବି. କାଛୁ ।
କଜ୍ଜଳ-ବି. ଅଞ୍ଜନ ; ବିଂ. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।
କଞ୍ଚା-ବିଂ. ଅପକ୍ୱ ; ଅସିଦ୍ଧ ।
କଞ୍ଚି-ବି. (କୁଞ୍ଚୀଶବ୍ଦଜ) କୋଲପକାଠି ।
କଞ୍ଚୁକ-ବି. ସାପର କାତି ; ବସ୍ତ୍ର ।
କଞ୍ଚୁକୀ-ବି. (କଞ୍ଚୁକ-ଇନ୍) ଅନ୍ତଃପୁରର କ୍ଲୀବ-ରକ୍ଷକ ; ସର୍ପ ।
କଞ୍ଜ-ବି. (କଂ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।
କଟ-ବି. ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡଦେଶ ।
କଟକ-ବି. (କଟ୍-ଅକ) ପର୍ବତର ସାନୁବଳୟ ; ରାଜଧାନୀ ; ପାଦଭୂଷଣ ; ଶିବିର ।
କଟକଣା-ବି. ବନ୍ଦୋବସ୍ତ; ଅଟକ ।
କଟରି-ବି. ଭାଟିଆ; ଗିନା ।
କଟା-ବିଂ. (କର୍ତ୍ତନଶବ୍ଦଜ) ଛେଦିତ ।
କଟାକଟି-ବି. ହଣାହଣି । [ଗ୍ରହାଣି ।
କଟାକ୍ଷ-ବି. (କଟ-ଅକ୍ଷି) ଅପାଙ୍ଗଦୃଷ୍ଟି; ଅଡ଼-
କଟାର, କଟାରି-ବି. ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଟାଳି-ବି. ଓଜନ ପରିମାଣ; ଜିଦ୍ ।
କଟାସ-ବି. ବନ୍ୟ ବିଡାଳ ।
କଟାହ-ବି. ଲୌହକଡେଇ ।
କଟି-ବି. ଅଣ୍ଟା ।
କଟିବନ୍ଧ-ବି. (କଟି-ବନ୍ଧ) କମରବନ୍ଧ ।
କଟୁ-ବିଂ. କଡୁଆ; କର୍କଶ । [ରକ୍ଷକ ।
କଟୁଆଳ-ବି. (କୋଷ୍ଠପାଳଶବ୍ଦରୁ) ନଗର-
କଟୁକୀ-ବି. ଔଷଧବିଶେଷ ।
କଟୁରି-ବି. (କଟାରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଠ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ; ଉପନିଷଦ୍‌ବିଶେଷ ।
କଠାଉ-ବି. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ; ଖଡମ ।
କଠିନ-ବିଂ. ଦୃଢ; ଶକ୍ତ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଦୁଃସହ ।

କଠିମ୍ନା-ବ. ଖଡ଼ି ।

କଠୋର-ବଂ. (କଠ-ଓର) କଠିନ ; ଦୁଷ୍କର ।

କଡ଼ମଡ଼-କ୍ରି. ବଂ. କଠିନଦ୍ରବ୍ୟର ଚର୍ବଣଶବ୍ଦ ।

କଡ଼ା-ବ. କଉଡ଼ି ; ଧାତୁନିର୍ମିତ ବଳୟ ; ବଂ. କଠୋର ।

କଡ଼ି-ବ. କଡ଼ିକାଠ ।

କଡୁଆ-ବଂ. (କଟୁ ଶବ୍ଦଜ) କଟୁ ।

କଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବାହାରକରିବା ।

କଢ଼ି, କଢ଼-ବ. (କଳିଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପକଳି ।

କଣ, କଣା-ବ. ଅଣୁ; ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।

କଣା-ବ. (କାଣଶବ୍ଦଜ) ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ; ଛିଦ୍ର ।

କଣାଦ-ବ. (କଣ-ଅଦ) ଅଣୁବିଷୟକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଣେତା ମୁନି । [କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ ।

କଣି-ବ. ବାଂଶର ଶାଖା; ବଡ଼ ମୁଗ ପଞ୍ଚଡର

କଣିକା-ବ. (କଣ-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ ; ଏକ-କଣା ।

କଣ୍ଟା-ବ. ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ମାପ ।

କଣ୍ଟକ-ବ. କଣ୍ଟା ; ଶତ୍ରୁ । [କିଂଯୁକ୍ତ ।

କଣ୍ଟକିତ-ବ. (କଣ୍ଟକ-ଇତ) ରୋମାଞ୍ଚିତ; କଣ୍ଟ-

କଣ୍ଟି-ବ. ଲଙ୍ଗଳସ୍ଥ କାଷ୍ଠଖଣ୍ଡବିଶେଷ ।

କଣ୍ଠ-ବ. ଗଳଦେଶ ; ଗଳା

କଣ୍ଠନାଳୀ-ବ. ଗଳାର ନାଳୀ ।

କଣ୍ଠସ୍ଥ-ବଂ. (କଣ୍ଠସ୍ଥା-ଅ) ମୁଖସ୍ଥ ।

କଣ୍ଠୀ-ବ. କଣ୍ଠର ମାଳା ।

କଣ୍ଠ୍ୟ-ବଂ (କଣ୍ଠ-ଯ) କଣ୍ଠୋଚ୍ଚାରିତ ।

କଣ୍ଡରା-ବ. (କନସଶବ୍ଦଜ) ନାଡ଼ିବିଶେଷ ।

କଣ୍ଡୁ-ବ. କୁଣ୍ଡିଆ; କୁଣ୍ଡେଇହେବା ।

କଣ୍ୱ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

କତରା-ବ. ଛିଣ୍ଡା ମଶିଣା ।

କତି-ବ. (କମ୍-ଅତି) କେତେକ ।

କତି-ବଂ. ନିକଟ ; ବ. ପାଖ ।

କତିପୟ-ବଂ. କେତେକ ।

କଥଞ୍ଚିତ୍-ଅଂ. କୌଣସିପ୍ରକାରେ ।

କଥନ-ବ. (କଥ୍-ଅନ) ଉକ୍ତି; କହିବା ।

କଥନୀୟ-ବଂ. (କଥ୍-ଅନୀୟ) ବକ୍ତବ୍ୟ; କହି-ବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

କଥା-ବ. (କଥ୍-ଅ) ଉକ୍ତି; ଗଳ୍ପ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।

କଥିତ-ବଂ. (କଥ୍-ତ) ବ୍ୟକ୍ତ; ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

କଥୋପକଥନ-ବ. (କଥା-ଉପକଥନ) କଥା-ବାର୍ତ୍ତା ।

କଥ୍ୟ-ବଂ. (କଥ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ ।

କଦକ୍ଷର-ବ. (କୁ-ଅକ୍ଷର) କୁତ୍ସିତ ଅକ୍ଷର ।

କଦନ-ବ. (କଦ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ନ; ବିନାଶ; ପାପ ।

କଦନ୍ନ-ବ. (କୁ-ଅନ୍ନ) ଦୂଷିତ ଅନ୍ନ ।

କଦମ୍ବ-ବ. ନୀପବୃକ୍ଷ ।

କଦର-ବ. ସୁବିଧା; ଉପାୟ ।

କଦର୍ଯ୍ୟ-ବଂ. କୁତ୍ସିତ; ନୀଚ ।

କଦଳୀ-ବ. ରମ୍ଭାବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।

କଦା-ଅଂ. (କମ୍-ଦା) କେବେ ।

କଦାକାର-ବଂ. (କୁ-ଆକାର) ବଣ୍ଡୀ ।

କଦାଚ, କଦାଚନ, କଦାଚିତ୍-ଅଂ. କୌଣସି ସମୟରେ, ଅତି ବିରଳଭାବରେ ।

କଦାମ୍ବର-ବ. କୁତ୍ସିତ ଅମ୍ବର ।

କଦାପି-ଅ°, (କଦା-ଅପି) କେବେହେଁ ।
କଦୁଷ୍ଣ-ବି°. ଅଳ୍ପଉଷ୍ଣ ।
କଦ୍ରୁ-ବି. କଶ୍ୟପଋଷିଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ।
କନକ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
କନିଷ୍ଠ-ବି°.(କନ୍=କ୍ଷୁଦ୍ର-ଇଷ୍ଠ) ବୟସରେ ସାନ ।
କନିଷ୍ଠା-ବି°. ବୟସରେ କ୍ଷୁଦ୍ରା । ବି. କାଣି-ଅଙ୍ଗୁଳି ।
କନୀନିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।
କନୀୟସୀ-ବି°. କନିଷ୍ଠା ।
କନୀୟାନ୍-ବି°. (କନ୍-ଇୟସ୍) କନିଷ୍ଠ; କ୍ଷୁଦ୍ର ।
କନ୍ଥା-ବି. ଜୀର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ରରଚିତ ଆସ୍ତରଣ ବା ଆଚ୍ଛାଦନ ।
କନ୍ଦ-ବି. ଅଙ୍କୁରପ୍ରଭବ ଭକ୍ଷଣୀୟ ମୂଳ ।
କନ୍ଦର, କନ୍ଦରା-ବି. ପର୍ବତଗୁହା ।
କନ୍ଦର୍ପ-ବି. (କଂ-ଦୃପ୍-ଅ) କାମ; ମଦନ ।
କନ୍ଦଳ-ବି. ନୂତନାଙ୍କୁର; କଳହ ।
କନ୍ଦୁକ-ବି. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ଖେଳନା ।
କନ୍ଧର-ବି. (କଂ-ଧୃ-ଅ) ଗ୍ରୀବା; କାନ୍ଧ ।
କନ୍ୟା-ବି. ପୁତ୍ରୀ; ଅବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସ୍ୱନାମ-ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବା ରାଶି ।
କପଟ-ବି. ଛଳ; ଶଠତା ।
କପଟୀ-ବି°. (କପଟ-ଇନ୍) କପଟଯୁକ୍ତ ।
କପର୍ଦ୍ଦ, କପର୍ଦ୍ଦକ-ବି. କଉଡ଼ି; ଶିବଙ୍କ ଜଟା ।
କପାଟ, କବାଟ-ବି. ଦ୍ୱାରର ଆବରଣ ।
କପାଳ-ବି. ଲଲାଟ; ଭାଗ୍ୟ; ଖପର ।
କପାଳିଆ-ବି°. ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ।
କପି-ବି. ବାନର; ମାଙ୍କଡ଼ ।
କପିକଳ-ବି. ଭାରଦ୍ରବ୍ୟ ଉଠାଇବାର କଳ ।
କପିତ୍ଥ-ବି. କଇଥଗଛ ଓ ଫଳ ।
କପିଳ-ବି°. ପିଙ୍ଗଳ । ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।
କପିଶ-ବି°. ମାଟିଆରଙ୍ଗ ।
କପୋତ-ବି. କାପ୍ତାପକ୍ଷୀ ।
କପୋଳ-ବି. ଗଣ୍ଡଦେଶ ।
କପୋଳ-କଳ୍ପିତ-ବି°. ମନଗଢ଼ା ଅଲୀକ କଥା ।
କଫ-ବି, ଶ୍ଳେଷ୍ମ ।
କଫୋଣି-ବି. କହୁଣି ।
କବନ୍ଧ-ବି. ମସ୍ତକଶୂନ୍ୟ ଦେହ ।
କବାବଚିନି-ବି. ମସଲାବିଶେଷ ।
କବାଲା-ବି. ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରିବାର ପତ୍ର ।
କବୁଲ-ବି. ସ୍ୱୀକାର ।
କବୁଲିୟତି-ବି. ସ୍ୱୀକାରପତ୍ର ।
କବ୍ଜା-ବି. କବାଟ ସଂଯୋଜକ ଲୌହାଦି ନିର୍ମିତ କଳ ।
କମ-ବି°. ସୁନ୍ଦର ବି. ସୁନ୍ଦର ଶିଳ୍ପକର୍ମ ।
କମ୍ ବି°. ଅଳ୍ପ ।
କମଠ-ବି. କୂର୍ମ; କଚ୍ଛପ ।
କମଣ୍ଡଳୁ-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ର ।
କମନୀୟ-ବି°. (କମ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।
କମର-ବି. କଟି; ଅଣ୍ଟା ।
କମଳ-ବି. ପଦ୍ମ; ଜଳ ।
କମଳା-ବି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

କମଳା-ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।

କମଳାକର-ବ. (କମଳ-ଆକର) ଯେଉଁ ପୁଷ୍କ-ରଣୀରେ ଅନେକ ପଦ୍ମ ଥାଏ ।

କମଳାସନ-ବ. ପଦ୍ମାସନ; ବ୍ରହ୍ମା । [ଲତା ।

କମଳିନୀ-ବ. (କମଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମ-

କମ୍ପ }
କମ୍ପନ } ବ. (କମ୍ପ-ଅ, ଅନ) କମ୍ପିବା; ଥରିବା ।

କମ୍ପମାନ-ବି. କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।

କମ୍ପିତ-ବି. (କମ୍ପ୍-ତ) କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।

କମ୍ବଳ-ବ. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।

କମ୍ବୁ-ବ. ଶଙ୍ଖ । [ଗଳଦେଶ ।

କମ୍ବୁ-ଗ୍ରୀବା-ବ. ଶଙ୍ଖପରି ରେଖାତ୍ରୟଯୁକ୍ତ

କର-ବ. (କୃ-ଅ) ହସ୍ତ; କରଣ; ହସ୍ତିଶୁଣ୍ଡ; ଖଜଣା ।

କରକଚ-ବ, ଅତପ ତାପଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲବଣ ।

କରକଣ୍ଟ-ବ. ଇଟା ବା ପଥରଗୁଣ୍ଡି ।

କରକା-ବ. କୁଆପଥର ।

କର-କୋଷ୍ଠୀ-ବ. ଭାଗ୍ୟସୂଚକ ହସ୍ତଚିହ୍ନ ।

କରଙ୍କ-ବ. ଡବା ।

କରଚୁଲି-ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଡଙ୍କା ।

କରଜ-ବ. (କର-ଜନ୍-ଅ) ନଖ ।

କରଞ୍ଜ-ବ. କରଞ୍ଜଗଛ ।

କରଟକ-ବ କାକ ।

କରଡ଼ା-ବି. ଦୃଢ; ଶକ୍ତ; ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କରଡ଼ି-ବ. (କଣ୍ଟରଶବ୍ଦଜ) ବାଉଁଶ ଗଜା ।

କରଣ-ବ. (କୃ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟ; କାରକବିଶେଷ; ଜାତିବିଶେଷ ।

କରଣୀ-ବ. (କୃଧାତୁରୁ) ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ରାଜମିସ୍ତ୍ରି-ମାନଙ୍କର ଲୌହନିର୍ମିତ ଶସ୍ତ୍ର । [ଉଚିତ ।

କରଣୀୟ-ବି. (କୃ-ଅନୀୟ) ଯାହା କରିବା

କରଣ୍ଡ-ବ. ପେଟରା । [କରପତ୍ର ।

କରତ-ବ. (କରପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ) କାଠଚିରିବା ଶସ୍ତ୍ର;

କରତଳ-ବ. (କର-ତଳ) ହସ୍ତର ତଳ ।

କରତାଳ-ବ. ଝାଞ୍ଜ ।

କରତାଳି-ବ. ହାତତାଳି ।

କରଦ-ବି. (କର-ଦା-ଅ) କରପ୍ରଦ ।

କର-ପତ୍ର-ବ. ହସ୍ତତଳ; କରତ ।

କର-ପୁଟ-ବ. ଯୋଡ଼ହାତ, ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

କରବାଳ-ବ. ଖଡ୍ଗ, ତରବାରି ।

କରବୀର-ବ. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କରଭ }
କଲଭ } ବ. ହସ୍ତି-ଶାବକ; ଉଷ୍ଟ୍ର-ଶାବକ ।

କରମାଳା-ବ. ଜପମାଳା ।

କର-ରୁହ-ବ. ନଖ; ଅଙ୍ଗୁଳି । [ବିଶେଷ ।

କରଲା-ବ. (କାରବେଲ୍ଲଶବ୍ଦରୁ) ତିକ୍ତଫଳ-

କରଁଠି-ବ. ପିତ୍ତଳ ବା କଂସାନିର୍ମିତ ଗୋଲାକାର ଫରୁଆ ।

କରାର-ବ. ସ୍ୱୀକାର ।

କରାଳ-ବି. ଭୟାନକ; ବୃହତ !

କରିଣୀ-ବ. ହସ୍ତିନୀ । [ଅଂଶ ।

କରିଷ-ବ. (କର୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଳର ଚତୁ-

କରୀ-ବି. (କର-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ ।
କରୀର-ବି. ବଂଶାଙ୍କୁର, ବାଉଁଶଗଜା ।
କରୁଣ-ବିଂ. (କୃ-ଉନ) ଶୋକୋଦ୍ଦୀପକ ; ଦୟାର୍ଦ୍ର ।
କରୁଣା-ବି. ଦୟା ।
କରେଣୁ-ବି. ହସ୍ତିନୀ ।
କରୋଟି-ବି. ମସ୍ତକର ଅସ୍ଥି; ମୁଣ୍ଡର ଖପୁରି ।
କର୍କଟ-ବି. କଙ୍କଡ଼ା; କର୍କଟରାଶି ।
କର୍କଟକ୍ରାନ୍ତି-ବି. ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିଷୁବବୃତ୍ତଠାରୁ ୨୩½ ଅଂଶ ଉତ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷରେଖା ଅଛି ।
କର୍କଟୀ, କର୍କଟିକା-ବି. କାକୁଡ଼ି; କଙ୍କଡ଼ା ।
କର୍କନ୍ଧୁ-ବି. ବରକୋଳି ଗଛ ଓ ଫଳ ।
କର୍କର-ବି. ଗୋଡ଼ି ।
କର୍କଶ-ବିଂ. କଠିନ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ରୁକ୍ଷକଣ୍ଠ; ଖରସ୍ପର୍ଶ ।
କର୍କାରୁ-ବି. କଖାରୁ ।
କର୍ଜ-ବି. ଋଣ ।
କର୍ଣ୍ଣ-ବି. (କର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ; ଜଣେ ବୀରର ନାମ; ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କୋଣଦ୍ୱୟ-ଯୋଜକ ରେଖା ।
କର୍ଣ୍ଣ-କୁହର-ବି. କର୍ଣ୍ଣର ଛିଦ୍ର ।
କର୍ଣ୍ଣ-ଗୂଥ-ବି. କାନର ମଇଳା ।
କର୍ଣ୍ଣ-ଧାର-ବି. ନାବିକ; ମାଝି ।
କର୍ଣ୍ଣ-ପୂର-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କର୍ଣ୍ଣବେଧ-ବି. କାନଫୋଡ଼ା ; କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟରେ ଛିଦ୍ର କରିବାର ସଂସ୍କାରବିଶେଷ ।
କର୍ଣ୍ଣାଟ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଗିଣୀବିଶେଷ ।
କର୍ଣ୍ଣିକା-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କର୍ଣ୍ଣିକାର-ବି. କନିଅରଗଛ ।
କର୍ଣ୍ଣୀରଥ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରରଥ ।
କର୍ଣ୍ଣେ-ଜପ-ବିଂ. କାନକୁହା; ଗୋଇନ୍ଦା ।
କର୍ତ୍ତନ-ବି. (କୃତ-ଅନ) ଛେଦନ ।
କର୍ତ୍ତରୀ-ବି. (କୃତ-ଅର-ଈ) କଟୁରୀ ; କତୁରୀ ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (କୃ-ତବ୍ୟ) କରଣୀୟ ।
କର୍ତ୍ତା-ବି. (କୃ-ତୃ) କାର୍ଯ୍ୟକାରକ; ବିଧାତା ।
କର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (କୃତ-ତ) ଛେଦିତ ।
କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ-ବି. (କର୍ତ୍ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧିକାର; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
କର୍ଦ୍ଦମ-ବି. କାଦୁଅ; ପଙ୍କ ।
କର୍ପଟ-ବି. ଛିଣ୍ଡା ଲୁଗା ।
କର୍ପୂର-ବି. ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।
କର୍ପୂର-ରସ-ବି. ପାରଦ ।
କର୍ବୁର-ବିଂ. ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ; ବି. ରାକ୍ଷସ ।
କର୍ବୁରିତ-ବିଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣରେ ରଞ୍ଜିତ ।
କର୍ମ୍ମ-ବି. (କୃ-ମନ୍) କାର୍ଯ୍ୟ ; ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କର୍ମ୍ମ ; ବ୍ୟାକରଣରେ କାରକବିଶେଷ ।
କର୍ମ୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବି. କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାନ ।
କର୍ମ୍ମଚାରୀ-ବିଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଯେ ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟର କର୍ମ୍ମ କରେ ।
କର୍ମ୍ମଠ-ବିଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଠ) କର୍ମ୍ମଦକ୍ଷ; ପାରଗ ।
କର୍ମ୍ମଣ୍ୟ-ବିଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଯ) କର୍ମ୍ମଯୋଗ୍ୟ ।
କର୍ମ୍ମଧାରୟ-ବି. ସମାସବିଶେଷ ।
କର୍ମ୍ମାନ୍ତର-ବି. (କର୍ମ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟକର୍ମ୍ମ ।

କର୍ମାର–ବି. (କର୍ମନ୍-ଋ-ଅ) କମାର ।
କର୍ମିଷ୍ଠ–ବି°. (କର୍ମନ୍-ଇଷ୍ଠ) କର୍ମକୁଶଳ ।
କର୍ମୀ-ବି. (କର୍ମନ୍-ଇନ୍) କର୍ମକାରୀ ।
କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ–ବି. (କର୍ମ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ହସ୍ତପଦ ପ୍ରଭୃତି କର୍ମଜନକାଦ୍ଦକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ । [ମାଣ ।
କର୍ଷ–ବି. (କୃଷ୍-ଅ) କର୍ଷଣ; କରଷନାମକ ପରି-
କର୍ଷକ–ବି. (କୃଷ୍-ଅକ) କୃଷିଜୀବୀ; ଚଷା ।
କର୍ଷଣ–ବି. (କୃଷ୍-ଅନ) ଚଷକାମ; ଆକର୍ଷଣ ।
କର୍ଷିତ–ବି°.(କୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚଷ କରଯାଇଥିବା ।
କଳ–ବି. (କଲ୍-ଅ) ମଧୁର ଅସ୍ଫୁଟ ଧ୍ୱନି ।
କଳ–ବି. ଯନ୍ତ୍ର ।
କଳକଣ୍ଠ–ବି°. ସୁସ୍ୱରବାନ୍ । ବି. କୋକିଳ ।
କଳକଳ–ବି. (କଳ-କଳ) କୋଳାହଳ ।
କଳଙ୍କ–ବି. ମଇଳାଦାଗ; ଅପଯଶ ।
କଳଙ୍କିତ–ବି°. (କଳଙ୍କ-ଇତ) କଳଙ୍କଯୁକ୍ତ ।
କଳଙ୍କୀ, କଳଙ୍କିନୀ–ବି°. (କଳଙ୍କ-ଇନ୍, ଈ. ସ୍ତ୍ରୀ) ଦୁର୍ନାମ ଅଛି ଯାହାର ।
କଳତ୍ର- ବି. ଭାର୍ଯ୍ୟା; ସ୍ତ୍ରୀ ।
କଳଧୌତ–ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
କଳନା–ବି. (କଲ୍-ଅନ-ଆ) ଧାରଣା; ଗଣନା ।
କଳମ–ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ; ଲେଖନୀ; ବୃକ୍ଷ-ଶାଖାରୁ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଛୋଟ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ।
କଳମ୍ବ–ବି. ଶର ।
କଳବଳ–ବି°. ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅସ୍ଥିର ।

କଳଶ, କଳସ–ବି. (କ-ଲସ୍-ଅ) ଘଟ, ଗରା ।
କଳହ–ବି. କଜିଆ; ବିବାଦ ।
କଳହଂସ–ବି. ରାଜହଂସ ।
କଳା–ବି. (କଲ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରର ଷୋଡ଼ଶଭାଗ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଚିତ୍ରାଦି ବିଦ୍ୟା; କାଳର ଅଂଶ-ବିଶେଷ ।
କଳା–ବି°. (କାଳଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।
କଳା-ନିଧି–ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।
କଳାପ–ବି. ସମୂହ; ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।
କଳାପୀ–ବି.(କଳାପ-ଇନ୍) ମୟୂର; କୋକିଳ ।
କଳାବାନ୍–ବି°. (କଳା-ବତ୍) ଗୀତାଦି କଳା-ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ।
କଳି–ବି. ୪ର୍ଥ ଯୁଗ; କଳହ; ପୁଷ୍ପକଳି ।
କଳିଅଡ଼–ବି. ହାତଗଡ଼ୁ ।
କଳିକା–ବି. କୋରକ; କଢ଼ ।
କଳିଙ୍ଗ–ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।
କଳିଜା–ବି. ହୃତ୍ପିଣ୍ଡ ।
କଳିତ–ବି°. (କଲ୍-ତ) ଧୃତ; ଗଣିତ ।
କଳିନ୍ଦ–ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
କଳିନ୍ଦନନ୍ଦିନୀ–ବି. ଯମୁନାନଦୀ; କାଳିନ୍ଦୀ ।
କଳୁଷ–ବି. ଦୋଷ; ପାପ ।
କଳୁଷିତ–ବି°. ଦୂଷିତ; ପାପଯୁକ୍ତ ।
କଳେବର–ବି. ଶରୀର; ଗାତ୍ର ।
କଳ୍କ–ବି. ତୈଳାଦି ପାକରେ ଦେୟ ଔଷଧଦ୍ରବ୍ୟ ।
କଳ୍କୀ–ବି. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦଶମ ଅବତାର ।

କଳ୍ପ-ବି. (କୢପ୍-ଅ) ବେଦାଙ୍ଗ ଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ; ଏକସହସ୍ର ଯୁଗ; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ତୁଲ୍ୟ-ବାଚକ ।

କଳ୍ପତରୁ-ବି. ଅଭୀଷ୍ଟ ଫଳପ୍ରଦ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବୃକ୍ଷ ।

କଳ୍ପନା-ବି. (କୢପ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଭାବନା; ଉଦ୍ଭାବନାଶକ୍ତି । [କାଳ ।

କଳ୍ପାନ୍ତ-ବି. (କଳ୍ପ-ଅନ୍ତ) ଯୁଗାନ୍ତ; ପ୍ରଳୟ-

କଳ୍ପିତ-ବି॰. (କୢପ୍-ତ) ଉଦ୍ଭାବିତ; ରଚିତ; ମନଗଢ଼ା ।

କଳ୍ମଷ-ବି. ପାପ । [ବି॰. ଅଧମ ।

କଲ୍ୟ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ; ଶତବଦନ; ଅଗାମୀଦିନ;

କଲ୍ୟାଣ-ବି. (କଲ୍ୟ-ଅଣ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ।

କଲ୍ଲୋଳ-ବି. ମହାତରଙ୍ଗ; ଆନନ୍ଦ ।

କଲ୍ଲୋଳିନୀ-ବି. ତରଙ୍ଗିଣୀ; ନଦୀ ।

କବଚ-ବି. ସାଞ୍ଜୁ, ବର୍ମ୍ମ; ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

କବର-ବି. ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତଦେହର ନିଧାନ ।

କବରୀ-ବି. କେଶପାଶ, ଜୁଡ଼ା ।

କବଳ-ବି. ଗ୍ରାସ ।

କବଳିତ-ବି॰. ଗ୍ରସ୍ତ; ଭକ୍ଷିତ ।

କବି-ବି. (କବ୍-ଇ) କାବ୍ୟକର୍ତ୍ତା; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

କବି-ତା-ବି. କବିତ୍ୱ ।

କବୋଷ୍ଣ-ବି॰. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷତ୍ ଉଷ୍ଣ ।

କବ୍ୟ-ବି. ପିତୃଲୋକୋଦ୍ଦେଶେ ଦେୟ ଖାଦ୍ୟ ।

କଶା-ବି. ଚାବୁକ ।

କଶେରୁ-ବି. ପୃଷ୍ଠର ଅସ୍ଥି ।

କଶ୍ୟପ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।

କଷ-ବି. (କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର; ଦାଗ ।

କଷଣ-ବି. (କଷ୍-ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ଦୁଃଖ ।

କଷା-ବି. (କଷାୟ ଶବ୍ଦରୁ) କଷାରସ ।

କଷାୟ-ବି. ରସବିଶେଷ; ସୁଗନ୍ଧ ନିର୍ଯ୍ୟାସ । ବି॰. ଅନୁଜ୍ଜ୍ୱଳ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ; ସୁଗନ୍ଧ ।

କଷାୟିତ-ବି॰. (କଷାୟ-ତ) ଲୋହିତୀକୃତ ।

କଷିତ-ବି॰. ପରୀକ୍ଷିତ । [ଟାଣିବା ।

କଷିବା-କ୍ରି॰. ପରୀକ୍ଷା କରିବା; ଦୃଢ଼ରୂପେ

କଷ୍ଟ-ବି. (କଷ୍-ତ) କ୍ଲେଶ; ବି॰. ଦୁଃଖଜନକ ।

କଷ୍ଟି-ବି. (କଷ୍-ତି) କଷ୍ଟିପଥର ।

କସ୍ତୁରୀ-ବି. ମୃଗନାଭି । [ଯୋଗସ୍ଥଳ ।

କହୁଣୀ-ବି. (କଫୋଣିଶବ୍ଦଜ) ବାହୁ ଓ ହସ୍ତର

କହ୍ଲାର-ବି. ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।

କାଂସ୍ୟ-ବି. କଁସା (ତମ୍ବା ଓ ରଙ୍ଗମିଶ୍ରିତ ଧାତୁ) ।

କାକ, କୁଆ-ବି. କାଉ, ବାୟସ ।

କାକତାଳୀୟ-ବି॰. ଅକସ୍ମାତ୍ ଘଟିତ ।

କାକପକ୍ଷ-ବି. କ୍ଷତ୍ରିୟ ବାଳକର ମୁଣ୍ଡର ଦୁଇ-ପାଖରେ ଥିବା କେଶ ।

କାକବନ୍ଧ୍ୟା-ବି. (କାକ-ବନ୍ଧ୍ୟା) ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ କାକ-ପରି ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ।

କାକର-ବି. ଶିଶିର । [ମଧୁରଧ୍ୱନି ।

କାକଳି-ବି. (କୁ-କଲ୍-ଇ) ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର

କାକତୁଆ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

କାକୁ-ବି. ବକ୍ରୋକ୍ତ କଣ୍ଠଧ୍ୱନି; ବକ୍ରୋକ୍ତି ।

କାକୁତ୍ସ୍ଥ-ବି. (କକୁତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ରାଜା ।

କାକୋଦର-ବ. ସର୍ପ ।

କାଙ୍କି-ବ. ମାଟି ଖୋଳିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।

କାଙ୍କ୍ଷା-ବ. (କାଙ୍କ୍ଷ୍-ଅ) ଅଭିଳାଷ; ବାଞ୍ଛା ।

କାଙ୍କ୍ଷିତ-ବିଂ. (କାଙ୍କ୍ଷ୍-ତ) ଅଭିଲଷିତ ।

କାଗଜ-ବ. ତୃଣାଦି ନିର୍ମିତ ପଦାର୍ଥ ଯାହା ଉପରେ କାଳିରେ ଲେଖାଯାଏ ।

କାଗଜି-ବ. ଏକଜାତୀୟ ଲେମ୍ବୁ ।

କାଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳୀ-ବ. ଭିକ୍ଷୁକ ।

କାଚ-ବ. ସ୍ୱଚ୍ଛ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ ପଦାର୍ଥ ।

କାଚିବା-କ୍ରିଂ ଧୋଇବା ।

କାଞ୍ଚନ-ବ. (କନ୍-ଅନ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ ; ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

କାଞ୍ଚୀ-ବ. ମେଖଳା, କଟିଭୂଷଣ ।

କାଜୀ-ବ. ମୁସଲମାନ ବିଚାରକ ।

କାଞ୍ଜି-ବ ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ ଅନ୍ନର ଅମ୍ଳଜଳ ।

କାଟିବା-କ୍ରିଂ. କର୍ତ୍ତନ କରିବା ।

କାଠ-ବ. (କାଷ୍ଠଶବ୍ଦରୁ) ଦାରୁ; ଇନ୍ଧନ ।

କାଣ-ବିଂ. ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ ।

କାଣ୍ଡ-ବ. ଗଛର ଗଣ୍ଡି ; ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟାୟ ; ବ୍ୟାପାର ; ଶର ।

କାଣ୍ଡ-ଜ୍ଞାନ-ବ. ସ୍ଥୂଳଜ୍ଞାନ ; ପ୍ରକରଣବୋଧ ।

କାତର-ବିଂ. ବ୍ୟାକୁଳ; ଦୁଃଖିତ; ଭୀତ ।

କାତର୍ଯ୍ୟ-ବ. କାତରତା ।

କାତି-ବ. ମତ୍ସ୍ୟର ବା ସର୍ପର ଶଳ୍କ ; କ୍ଷୁର ।

କାତ୍ୟାୟନୀ-ବ. ଦୁର୍ଗା ।

କାଦମ୍ବ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ହଂସ ; କାଦମ୍ବ ପକ୍ଷୀ ।

କାଦମ୍ବିନୀ-ବ. ମେଘମାଳା ।

କାଦୁଅ-ବ. (କର୍ଦ୍ଦମଶବ୍ଦଜ) ପଙ୍କ ।

କାନ-ବ (କର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

କାନନ-ବ. ବନ । [ଜାତ ।

କାନୀନ-ବିଂ. (କନ୍ୟା-ଈନ) କୁମାରୀଗର୍ଭରୁ

କାନ୍ତ-ବିଂ. (କମ୍-ତ) ମନୋରମ; ପ୍ରିୟ ; ବି. ସ୍ୱାମୀ ।

କାନ୍ତା-ବ. ପ୍ରିୟା, ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

କାନ୍ତାର-ବ. ଗହନବନ ।

କାନ୍ତି-ବ. (କମ୍-ତି) ଦୀପ୍ତି; ଶୋଭା ।

କାନ୍ୟକୁବ୍ଜ-ବ. କନାଉଜ ପ୍ରଦେଶ ।

କାନ୍ଦିବା-କ୍ରିଂ. (କ୍ରନ୍ଦଧାତୁରୁ) କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ।

କାପ-ବ. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।

କାପଟ୍ୟ-ବ. (କପଟ-ଯ) କପଟତା ।

କାପଡ଼-ବ. (କର୍ପଟଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ର; ଲୁଗା ।

କାପୁରୁଷ-ବ. (କୁ-ପୁରୁଷ) ନିନ୍ଦନୀୟ ଲୋକ ; ଭୀରୁ ଲୋକ ।

କାପେଡ଼ୀ-ବ. ଲୁଗାବ୍ୟବସାୟୀ ।

କାମ-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ; କାମନା ।

କାମଚାରୀ-ବିଂ. (କାମ-ଚର୍-ଇନ୍) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଗାମୀ ।

କାମଦୁଘା-ବ. (କାମ-ଦୁହ୍-ଅ) କାମଧେନୁ ।

କାମଧେନୁ-ବ. ଅଭୀଷ୍ଟଦାୟିନୀ ଧେନୁ ।

କାମପାଳ-ବ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

କାମ-ରୂପ-ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।

କାମ-ରୂପ, କାମ-ରୂପୀ } ବିଂ. ଯଥେଚ୍ଛାରୂପ ଧାରଣକାରୀ ।

କାମଳ–ବ. ରୋଗବିଶେଷ ।
କାମିନୀ–ବ. (କମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
କାମୀ–ବିଂ. (କାମ-ଇନ୍) କାମୁକ ।
କାମୁକ–ବିଂ. (କମ୍-ଉକ) କାମାତୁର ।
କାମ୍ପି–ବିଂ. କୃପଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।
କାମ୍ବୋଜ–ବ. ଦେଶ ବିଶେଷ ।
କାମ୍ୟ–ବିଂ. (କମ୍-ଯ) ଅଭିଳଷଣୀୟ ।
କାୟ–ବ. ଦେହ ।
କାୟା–ବ. (କାୟଶବ୍ଦଜ) ଦେହ ।
କାୟସ୍ଥ–ବ. (କାୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ ।
କାୟିକ–ବିଂ. (କାୟ-ଇକ) ଦୈହିକ ।
କାରକ–ବିଂ. (କୃ-ଅକ) କର୍ମ-କର୍ତ୍ତା ; ବ୍ୟାକ-ରଣର କର୍ତ୍ତାଦି କାରକ ।
କାରଣ–ବ. (କୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହେତୁ; ନିମିତ୍ତ ।
କାରଣ୍ଡବ–ବ. ହଂସବିଶେଷ । [କରାଏ ।
କାରୟିତା–ବ. (କୃ-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା
କାରବାର–ବ. (ଫାର୍ସୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।
କାରା–ବ. ବନ୍ଦୀଶାଳା ।
କାରାଗାର–ବ. (କାରା-ଅଗାର) ବନ୍ଦୀଗୃହ ।
କାର } ବିଂ. ଯେ କରେ ।
କାରୀ }
କାରିଗର–ବ. (କାରିକରଶବ୍ଦଜ) ଶିଳ୍ପୀ ।
କାରୁ–ବ. (କୃ-ଉ) ଶିଳ୍ପୀ ।
କାରୁଣିକ–ବିଂ. (କରୁଣା-ଇକ) ଦୟାଳୁ ।
କାରୁଣ୍ୟ–ବ. (କରୁଣା-ଯ) ଦୟା; କରୁଣା ।

କାର୍କଶ୍ୟ–ବ. (କର୍କଶ-ଯ) କଠିନତା ।
କାର୍ତ୍ତିକ–ବ. (କୃତ୍ତିକା-ଯ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ; ମାସ ବିଶେଷ । [ପତି ।
କାର୍ତ୍ତିକେୟ–ବ. (କୃତ୍ତିକା-ଏୟ) ଦେବ ସେନା-
କାର୍ପଣ୍ୟ–ବ. (କୃପଣ-ଯ) କୃପଣତା; ଦରିଦ୍ରତା ।
କାର୍ପାସ–ବ. କପା; ତୂଳା ।
କାର୍ମୁକ–ବ. (କର୍ମନ୍-ଉକ) ଧନୁ ।
କାର୍ଯୀ–ବ. (କାର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦରୁ) କର୍ମଗ୍ରସ୍ତ ।
କାର୍ଯ୍ୟ–ବ. (କୃ-ଯ) କର୍ମ; ପ୍ରୟୋଜନ । ବିଂ. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ–ବ. କର୍ମସ୍ଥାନ ।
କାର୍ଶ୍ୟ–ବ. (କୃଶ-ଯ) କୃଶତା; କ୍ଷୀଣତା ।
କାର୍ଷାପଣ–ବ. କାହାଣ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
କାଳ–ବ. (କଳ-ଅ) ସମୟ; ମୃତ୍ୟୁ । ବିଂ. କୃଷ୍ଣ-
କାଳ-କୂଟ–ବ. ଗରଳ ; ବିଷ ।
କାଳ-କ୍ଷେପ–ବ. ସମୟ ଯାପନ ।
କାଳ-ଗ୍ରାସ–ବ. ମୃତ୍ୟୁ ।
କାଳ-ଚକ୍ର–ବ. ବାରମାସଜ୍ଞାପକ ବର୍ଷଚକ୍ର ।
କାଳ-ପୁରୁଷ–ବ. ଯମଦୂତ; ପୁରୁଷାକୃତି ନକ୍ଷତ୍ର-ପୁଞ୍ଜ ।
କାଳ-ବେଳା–ବ. ଦିନର ଅଶୁଭଅଂଶ ।
କାଲି } ବ. (କଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବଅର, ବିଂ. ଅତି ଶୀତଳ ।
କାଲ୍ଲି }
କାଳାନ୍ତର–ବ. (କାଳ-ଅନ୍ତର) ସମୟାନ୍ତର ; ଅନ୍ୟସମୟ ।
କାଳି–ବ. (କାଳଶବ୍ଦଜ) ମସୀ; କଜ୍ଜଳ ।

କାଳିକା-ବ. ଚଣ୍ଡୀଦେବୀ; ମେଘାବଳୀ ।
କାଳିନ୍ଦୀ-ବ. (କଳିନ୍ଦ-ଅ-ଈ) ଯମୁନାନଦୀ ।
କାଳିମା-ବ.(କାଳ-ଇମନ୍) କୃଷ୍ଣତା; ମଳିନତା ।
କାଳୀ-ବ. କାଳିକା ଦେବୀ ।
କାଳୀୟ-ବ. (କାଳ-ଈୟ) ସର୍ପବିଶେଷ ।
କାଲୁଣୀ-ବ. (କାଲ-ଉଣୀ) ବୟସ୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀ ।
କାଳେ-ଅ. ଯଦି; କୌଣସି ସମୟରେ ।
କାଳ୍ପନିକ-ବି. (କଳ୍ପନା-ଇକ) କଳ୍ପନାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଅବାସ୍ତବ ।
କାବା-ବି. ହତବୁଦ୍ଧି ।
କାବେରୀ-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।
କାବ୍ୟ-ବ. (କବି-ଯ) କବିତା ; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ; [ଶୁକ୍ରତାସ ।
କାଶ-ବ. ରୋଗବିଶେଷ; ତୃଣବିଶେଷ ।
କାଶୀ-ବ. (କାଶ-ଈ) ବାରଣସି ।
କାଶ୍ମୀର-ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।
କାଶ୍ମୀରଜ-ବ. କୁଙ୍କୁମ ।
କାଶ୍ୟପ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।
କାଷାୟ-ବ. (କଷାୟ-ଅ) କଷାୟରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ।
କାଷ୍ଠ-ବ. କାଠ ।
କାଷ୍ଠା-ବ. ସୀମା; ସମୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
କାସାର-ବ. (କ-ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।
କାହା-ସର୍ବ.(କିମ୍ଶବ୍ଦଜ)କେଉଁ; କିସ; କାହାର ।
କାହାଣ-ବ. (କାର୍ଷାପଣଶବ୍ଦଜ) ଷୋଡ଼ଶପଣ ।
କାହାଣି-ବ. (କଥନଶବ୍ଦଜ) ଗଳ୍ପ ।
କାହାର / କାହାର } ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ।
କାହାରିକି-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କାହାକୁ ।
କାହାଳି-ବ. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
କାହିଁ-ଅ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଠାରେ ।
କାହିଁକି-ଅ. କହେତୁରୁ ।
କାହୁଁ-ଅ. କେଉଁଠାରୁ ।
କାହ୍ନୁ-ବ. (କୃଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
କି-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ; ଅ. କିମ୍ବା ।
କିଅଁ-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କାହିଁକି ।
କିଆ-ବ. (କେତକଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କିଆରି-ବ. (କେଦାରଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ।
କିଏ-ସର୍ବ (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ।
କିଛି-ସର୍ବ. (କିଞ୍ଚିତ ଶବ୍ଦରୁ) କିଞ୍ଚିତ ।
କିତା-ବ. ଜମିର ଏକଖଣ୍ଡ ।
କିତାପ-ବ. ପୁସ୍ତକ ।
କିନାରା-ବ. ତୀର; ପାର୍ଶ୍ୱ; ବସ୍ତ୍ରର ଧଡି ।
କିଙ୍କର-ବ. (କିଂ-କୃ-ଅ) ଭୃତ୍ୟ ।
କିଙ୍କିଣୀ-ବ. ଘୁଙ୍ଗୁର; କଟିଭୂଷଣ ।
କିଞ୍ଚିତ-ସର୍ବ. (କିଂ-ଚିତ୍) କିଛି ।
କିନ୍ତୁ-ଅ. (କିଂ-ତୁ) ପରନ୍ତୁ ।
କିନ୍ନର-ବ. (କିଂ-ନର) କିଂପୁରୁଷ ; ସ୍ୱର୍ଗର ଗାୟକ ।
କିପରି-ଅ. କେମନ୍ତେ ।
କିପାଇଁ / କିପାଁ } ଅ. କହେତୁରୁ ।

କମିଆ-ବ. ମନ୍ତ୍ରଯନ୍ତ୍ର ।
କମ୍ବଦନ୍ତୀ- ବ. (କମ୍-ବଦ୍-ଶତୃ-ଈ) ଜନରବ ।
କମ୍ବା-ଅ. (କମ୍-ବା) ଅଥବା ।
କମ୍ଭୂତ-ବି. (କମ୍-ଭୂ-ତ) କୀଦୃଶ; କପ୍ରକାର ।
କମ୍ହିର-ବ. (କୁମ୍ଭୀରଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭୀର ।
କିଂଶୁକ-ବ. ପଳାଶବୃକ୍ଷ ।
କିଯ୍ତୁରି-ବି., ଅ. (କିମ୍-ଯତୁ) କିଛୁ; କେତେକ ।
କିରଣ-ବ. (କୃ-ଅନ) ଅଂଶୁ ।
କିରଣମାଳୀ-ବ. (କିରଣ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
କିରାତ-ବ. ବ୍ୟାଧ; ଚିରେଇଭା ।
କିରାନି-ବ. ଯେ ଇଂରାଜୀ ପତ୍ରାଦି ନକଲ କରେ ।
କିରୀଟ-ବ. ମୁକୁଟ ।
କିଲା-ବ. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ଖୁଣ୍ଟି; କାଠି ।
କିଳିବା-କ୍ରି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦ କରିବା ।
କିଳିଣି-ବ. କବାଟ ବନ୍ଦ କରିବାର ହୁଡୁକା ।
କିଲ୍ବିଷ-ବ. ପାପ ।
କିଲ୍ଲା-ବ. ଗଡ଼ ।
କିଶଳୟ-ବ. ନବପଲ୍ଲବ ।
କିଶୋର-ବି. ବାଲ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ବ. ବାଳକ ।
କିସ-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ ।
କିସ୍ତି-ବ. ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ; ନୌକା ।
କୀଚକ-ବ. ବାଉଁଶ; ଦ୍ରୁପଦରାଜାଙ୍କର ଶଳା ।
କୀଟ-ବ. (କୀଟ୍-ଅ) କୃମି; ପୋକ ।
କୀଟାଣୁ-ବ (କୀଟ-ଅଣୁ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର କୀଟ ।

କୀଦୃକ୍, କୀଦୃଶ-ବି. (କିମ୍-ଦୃଶ୍-କ୍ୱିପ୍, ଅ) କପ୍ରକାର ।
କୀର-ବ. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।
କୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।
କୀର୍ତ୍ତନ-ବ. (କୃତ-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; କଥନ ।
କୀର୍ତ୍ତି-ବ. (କୃତ-ତି) ଯଶଃ; ସୁଖ୍ୟାତି ।
କୀର୍ତ୍ତିତ-ବି. (କୃତ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।
କୀଲନ-ବ. (କୀଲ୍-ଅନ) ଦୃଢୀକରଣ; ସ୍ଥିରୀକରଣ ।
କୁ-ଅ. ମନ୍ଦ; ବ. ପୃଥିବୀ ।
କୁଆଁ-କ୍ରି.ବ. ସଦ୍ୟୋଜାତ ଶିଶୁର କ୍ରନ୍ଦନଧ୍ୱନି ।
କୁଆ-ବ. (କାକଶବ୍ଦଜ) କାକ ।
କୁଆ-ତାରା-ବ. (କାକ-ତାରା) ଶୁକ୍ରତାରା ।
କୁଆପଥର-ବ. (ଗ୍ରା) କରକା ।
କୁଆବୁଆ-ବି. ଅସ୍ଥିର; ବ୍ୟସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ।
କୁକୁଡ଼ା-ବ. (କୁକ୍କୁଟଶବ୍ଦଜ) କୁକ୍କୁଟ ।
କୁକୁର-ବ. (କୁକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱାନ; କୁତ୍ତା ।
କୁକ୍କୁଟ-ବ. କୁକୁଡ଼ା ।
କୁକ୍ଷି-ବ. ଗର୍ଭ; ଉଦରଗହ୍ୱର ।
କୁଙ୍କୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. (କୁଞ୍ଚ୍ ବା କୁଣ୍ଠ୍ଧାତୁ) ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା ।
କୁଙ୍କୁମ-ବ. ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
କୁଚ-ବ.(କୁଚ୍-ଅ) ଯୁବତୀର ସ୍ତନ; ପୟୋଧର
କୁଚକ୍ର-ବ. (କୁ-ଚକ୍ର) ଚକ୍ରାନ୍ତ, କୁମନ୍ତ୍ରଣା ।
କୁଜ-ବ. (କୁ-ଜନ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ।

କୁବ୍ଜ–ବି. (କୁବ୍ଜ ଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ । [ବକ୍ର ।

କୁବ୍ଜା–ବିଂ. (କୁବ୍ଜଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ର; ଯାହାର ପୃଷ୍ଠ

କୁଜି–ବିଂ. ସ୍ଥାନ (ଯଥା କୁଜଦ୍ୱଂସ) ।

କୁଜ୍ଝଟି, କୁଜ୍ଝଟିକା } ବି.(କୁ-ଝଟ୍-ଇ-ଇକ୍-ଆ) କୁହୁଡ ।

କୁଞ୍ଚ–ବି. (କୁଞ୍ଚ୍ ଧାତୁର) ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ।

କୁଞ୍ଚକୁଞ୍ଚିଆ–ବିଂ. କୁଞ୍ଚିତ ।

କୁଞ୍ଚା–ବି. ମାପିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

କୁଞ୍ଚାଇବା–କ୍ରି. କୁଞ୍ଚିତ କରିବା ।

କୁଞ୍ଚିତ–ବିଂ. (କୁଞ୍ଚ୍-ତ) ବକ୍ରୀକୃତ; ନମ୍ରୀକୃତ ।

କୁଞ୍ଚିବା–କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ସଜାଡ଼ିବା ।

କୁଞ୍ଚୀ–ବି. ଚାବି ; କୋଲପକାଠି ।

କୁଞ୍ଜ–ବି. ଲତାଗୃହ ।

କୁଞ୍ଜର–ବି. ହସ୍ତୀ ।

କୁଟ–ବି. ଦୁର୍ଗ; ପର୍ବତ ।

କୁଟଜ–ବି. ଗିରିମଲ୍ଲିକା, ପିତାକୋରୁଅ ।

କୁଟା–ବି. ଶୁଖିଲା ନଡ଼ା । ବିଂ. ଛେଦ୍ୟ ।

କୁଟିବା–କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା; ଛେଚିବା ।

କୁଟିଳ–ବିଂ. ବକ୍ର; କପଟଯୁକ୍ତ ।

କୁଟୀର–ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା; ସାନଚାଳଘର ।

କୁଟ୍ଟଣା–ବି. (କୁଟ୍ଟନ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରର ସହାୟ ପୁରୁଷ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

କୁଟ୍ଟଣୀ–ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରର ସହାୟ

କୁଟ୍ଟଉଣୀ–ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧାନ କୁଟେ ।

କୁଟୁମ୍ବ–ବି. ପରିବାରବର୍ଗ ।

କୁଟ୍ମଳ–ବି. ମୁକୁଳ; ଫୁଲକଢ଼ି ।

କୁଠାର–ବି. କୁରାଢ଼ୀ; ଟାଙ୍ଗିଆ ।

କୁଡ଼ିଆ–ବି. (କୁଟୀର ଶବ୍ଦଜ) ସାନଚାଳଘର ।

କୁଡ଼ି–ବିଂ. (କୁଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧବିଶେଷ; ସଞ୍ଚି ବା ଗଦା ।

କୁଡ଼ାଇବା–କ୍ରି. ଗଦା କରିବା ।

କୁଣିଆ–ବି ଅତିଥି, ବନ୍ଧୁ ।

କୁଣ୍ଠ, କୁଣ୍ଠିତ–ବିଂ. ସଙ୍କୁଚିତ; ଜଡ଼ ।

କୁଣ୍ଡ–ବି. ଜଳପାତ୍ର ।

କୁଣ୍ଡଳ–ବି. ଗୋଲାକାର ବେଷ୍ଟନ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।

କୁଣ୍ଡିଆ–ବି. କଣ୍ଡୁରୋଗ ।

କୁଣ୍ଡେଇବା–କ୍ରି. (କଣ୍ଡୂୟନ ଶବ୍ଦଜ) ନଖରେ ଆଁଚୁଡ଼ିବା; ପାନିଆରେ କେଶ ପ୍ରସାଧନ କରିବା ।

କୁଣ୍ଢ–ବି. ବିସ୍ତାରିତ ବାହୁଦ୍ୱୟର ପରିମାଣ ।

କୁଣ୍ଢାଇବା–କ୍ରି. ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା ।

କୁତ–ବି. ଅନୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ।

କୁତ୍ରାପି–ଅ. (କୁତ୍ର-ଅପି) କୌଣସିଠାରେ ।

କୁତ୍ସା–ବି. (କୁତ୍ସ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଗ୍ଳାନି; ଭର୍ତ୍ସନା ।

କୁତ୍ସିତ–ବି. (କୁତ୍ସ୍-ତ) କଦର୍ଯ୍ୟ; ଜଘନ୍ୟ ।

କୁଦ–ବି. (କୁର୍ଦ୍ଦ ଧାତୁରୁ) ଡେପ; ଡିଅଁ ।

କୁଦିବା–କ୍ରି. ଡେଇଁବା ।

କୁଦ୍ଦାଳ–ବି. କୋଦାଳ; କୋଡ଼ି ।

କୁନ୍ତ–ବି. ଭଲ୍ଲ; ବର୍ଚ୍ଛା ।

କୁନ୍ତଳ–ବି କେଶ ।

କୁନ୍ତୀ–ବି. ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଜନନୀ ।

କୁନ୍ଥାଇବା-କ୍ରି. (କୁନ୍ଥନ ଶବ୍ଦଜ) କୁନ୍ଥନ କରିବା ।

କୁନ୍ଦ-ବି. ପୁଷ୍ପ ବିଶେଷ ।

କୁନ୍ଦନ } ବି. ଚିକ୍କଣ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାରରେ ହୀରକାଦି ବସାଇବା କାମ ।
କୁନ୍ଦ }

କୁନ୍ଦିବା-କ୍ରି. ଯନ୍ତ୍ରରେ ଚିକ୍କଣ କରିବା ।

କୁପିତ-ବିଂ. (କୁପ୍-ତ) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ।

କୁବଳୟ-ବି. ନୀଳପଦ୍ମ ।

କୁବେର-ବି. ଯକ୍ଷପତି ।

କୁବ୍ଜ-ବିଂ. ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ; କୁଜା ।

କୁମର-ବି. (କୁମାରଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ।

କୁମାର-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ; ବାଳକ ।

କୁମୁଦ-ବି. କଇଁଫୁଲ ।

କୁମୁଦିନୀ-ବି. (କୁମୁଦ-ଇନ୍-ଈ) କୁମୁଦପୁଷ୍କରିଣୀ; କୁମୁଦଲତା ।

କୁମେରୁ-ବି. ପୃଥିବୀର ଦକ୍ଷିଣ କେନ୍ଦ୍ର ।

କୁମ୍ପା-ବି. ତୈଳ ରଖିବାର ପାତ୍ର ।

କୁମ୍ଭ-ବି. (କ-ଉମ୍ଭ୍-ଅ) ଗଜକୁମ୍ଭ; ଘଟ ।

କୁମ୍ଭକ-ବି. ଯୋଗସାଧନ ବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ବି. ରାବଣାନୁଜ ରାକ୍ଷସ ।

କୁମ୍ଭକାର-ବି. (କୁମ୍ଭ-କୃ-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ; କୁମ୍ଭାର ।

କୁମ୍ଭାଟୁଆ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭାର } ବି. (କୁମ୍ଭକାର ଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭକାର-ଜାତି ।
କୁମ୍ହାର }

କୁମ୍ଭୀପାକ-ବି. ନରକବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭୀର-ବି. କୁମ୍ହିର ।

କୁରଙ୍ଗ-ବି. (କୁ-ରଙ୍ଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ମୃଗ ।

କୁରାଢ଼ି-ବି. (କୁଠାରଶବ୍ଦଜ) କୁଠାର; ଟାଙ୍ଗିଆ ।

କୁରୁ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଜବଂଶବିଶେଷ ।

କୁରୁଡ଼ିବା } କ୍ରି. ହର୍ଷରେ ଧ୍ୱନି କରିବା ।
କୁରୁଳିବା }

କୁରୁବକ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କୁରୁବିନ୍ଦ-ବି. (କୁରୁ-ବିନ୍ଦ୍-ଅ) ପଦ୍ମରାଗମଣି ।

କୁର୍ତ୍ତି-ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ।

କୁଳ-ବି. ବଂଶ; ସମୂହ ।

କୁଳ-ବୁଡ଼ା-ବିଂ. କୁଳଗୌରବ ଲୋପକାରୀ ।

କୁଳଟା-ବି. (କୁଳ-ଅଟ୍-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ଭ୍ରଷ୍ଟା ।

କୁଳା-ବି. (କୁଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ପାଛୁଡ଼ିବାର ପାତ୍ର ।

କୁଳାଙ୍ଗାର-ବିଂ. (କୁଳ-ଅଙ୍ଗାର) ବଂଶର ଅଙ୍ଗାର ବା ଅଧମ ।

କୁଳାଚାର-ବି. (କୁଳ-ଆଚାର) କୁଳଧର୍ମ ।

କୁଳାୟ-ବି. ନୀଡ଼; ପକ୍ଷୀର ବସା ।

କୁଲାଲ-ବି. କୁମ୍ଭକାର ।

କୁଳି } ବି. ତୁଣ୍ଡରେ ପାଣି ନେଇ କଲକଲ କରି ନିକ୍ଷେପ ।
କୁଳୁକୁଞ୍ଚା }

କୁଳି-ବି. ମୂଲିଆ ।

କୁଳିଶ-ବି. (କୁଳି-ଶୀ) ଇନ୍ଦ୍ରର ବଜ୍ର ।

କୁଳୀନ-ବିଂ. (କୁଳ-ଇନ୍) ଉତ୍ତମ କୁଳୋଦ୍ଭବ ।

କୁଳୀର-ବି. କଙ୍କଡ଼ା ।

କୁଶ-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

କୁଶଳ-ବି. ମଙ୍ଗଳ; କଲ୍ୟାଣ; ନିପୁଣ ।

କୁଶଳୀ-ବିଂ. (କୁଶଳ-ଇନ୍) କୁଶଳଯୁକ୍ତ; କଲ୍ୟାଣବିଶିଷ୍ଟ ।

କୁଶୀଲବ-ବି. ନଟ; ନର୍ତ୍ତକ ।

କୁଷ୍ଠ-ବି. ମହାବ୍ୟାଧି ।

କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ପାଣିକଖାରୁ ।

କୁଷୀଦ }
କୁସୀଦ } ବି. (କୁ-ସଦ୍-ଅ) ସୁଧ ।

କୁସୁମ-ବି. ପୁଷ୍ପ ।

କୁସୁମିତ-ବିଂ. (କୁସୁମ-ଇତ) ପୁଷ୍ପିତ ।

କୁସୁମେଷୁ-ବି. (କୁସୁମ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।

କୁହକ }
କୁହୁକ } ବି. ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ଭେଲ୍କି ।

କୁହର-ବି. (କୁ-ହୃ-ଅ) ଗହ୍ୱର; କୁହୁଧ୍ୱନି ।

କୁହରିବା-କ୍ରିଂ. କୁହୁକୁହୁଧ୍ୱନି କରିବା ।

କୁହାଟ-ବି. ଉଚ୍ଚଡାକ ।

କୁହାଟିବା-କ୍ରିଂ. ଉଚ୍ଚଡାକ ଦେବା ।

କୁହୁ-ବି. ଅମାବାସ୍ୟା; କୋକିଳଧ୍ୱନି ।

କୁହୁଳିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିଯୋଗେ ପ୍ରଧୂମିତ ହେବା ।

କୁହେଳି-ବି. କୁଜ୍ଝଟୀ ।

କୂଅ-ବି. (କୂପଶବ୍ଦଜ) କୂପ ।

କୂଜନ-ବି. (କୂଜ୍-ଅନ) ଅବ୍ୟକ୍ତ ଧ୍ୱନି ।

କୂଜିତ-ବି. (କୁଜ୍-ତ) ପକ୍ଷୀର ଧ୍ୱନି ।

କୂଟ-ବି. (କୂଟ୍-ଅ) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ମାୟା; [କପଟ ।

କୂଟସ୍ଥ-ବିଂ. ଉଦାସୀନ ।

କୂପ-ବି. କୂଅ; ଗର୍ତ୍ତ ।

କୂପ-ମଣ୍ଡୂକ-ବି. ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ।

କୂର୍ଚ୍ଚିକା-ବି. ତୁଳି ।

କୂର୍ପର-ବି. କହୁଣି; ଅଣ୍ଟୁ ।

କୂର୍ମ୍ମ-ବି. କଚ୍ଛପ ।

କୂଳ-ବି. ତୀର ।

କୃକଳାସ-ବି ଏଣ୍ଡୁଅ ।

କୃଚ୍ଛ୍ର-ବି. କଷ୍ଟ ।

କୃତ-ବିଂ. (କୃ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

କୃତକ-ବିଂ. କୃତ୍ରିମ ।

କୃତ-କୃତ୍ୟ-ବିଂ. କୃତାର୍ଥ । [କାରୀ ।

କୃତଘ୍ନ-ବିଂ. (କୃତ-ହନ୍-ଅ) ଉପକାରୀର ଅପ-

କୃତଜ୍ଞ-ବିଂ. (କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଉପକାର ସ୍ମରଣକାରୀ ।

କୃତ-ଦାର-ବିଂ. ବିବାହିତ (ପୁରୁଷ) ।

କୃତାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (କୃତ-ଅଞ୍ଜଳି) ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

କୃତାନ୍ତ-ବି. (କୃତ-ଅନ୍ତ) ଯମ ।

କୃତାର୍ଥ-ବିଂ. (କୃତ-ଅର୍ଥ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ।

କୃତି-ବି. (କୃ-ତି) କାର୍ଯ୍ୟ; ରଚନା ।

କୃତିତ୍ୱ-ବି. କୃତକାର୍ଯ୍ୟତା ।

କୃତୀ-ବିଂ. (କୃତ-ଇନ୍) କର୍ମକୁଶଳ ।

କୃତ୍ତି-ବି. (କୃତ୍-ତି) ଚର୍ମ ।

କୃତ୍ତିକା-ବି. ତୃତୀୟ ନକ୍ଷତ୍ର ।

କୃତ୍ତି-ବାସ-ବି. ଚର୍ମଧାରୀ; ମହାଦେବ ।

କୃତ୍ରିମ-ବିଂ. (କୃ-ତ୍ରିମ) ମନୁଷ୍ୟକୃତ; କଳ୍ପିତ ।

କୃତ୍ସ୍ନ-ବିଂ. ସକଳ ।

କୃନ୍ତନ-ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

କୃପଣ-ବିଂ. (କୃପ୍-ଅନ୍) ବ୍ୟୟକୁଣ୍ଠ; ନୀଚ ।

କୃପା-ବି. (କୃପ୍-ଅ) ଦୟା ।
କୃପାଣ-ବି. ଖଡ୍ଗ ।
କୃପାଳୁ-ବିଂ. (କୃପା-ଆଳୁ) ଦୟାଳୁ ।
କୃମି-ବି. କୀଟ ।
କୃଶ-ବିଂ. କ୍ଷୀଣ ।
କୃଶାନୁ-ବି. ଅଗ୍ନି ।
କୃଷକ-ବି. ଚଷା ।
କୃଷି-ବି. (କୃଷ୍-ଇ) ଚାଷବାସ ।
କୃଷୀବଳ-ବି. (କୃଷି-ବଳ) କୃଷକ ।
କୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (କୃଷ୍-ତ) ଚଷା ଯାଇଥିବା
କୃଷ୍ଣ-ବି. (କୃଷ୍-ନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. କଳା; ନୀଳ-
କୃଷ୍ଣ-ସାର-ବି. ମୃଗ ବିଶେଷ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
କୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (କୃଷ୍-ଯ) କର୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ।
କେଉଟ-ବି. (କୈବର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ ।
କେଉଁ
କେଉଁଣସି } (କିମ୍-ଶବ୍ଦଜ) କିଏ; କଣ ।
କେବଣ
କେକା-ବି. ମୟୂରଧ୍ୱନି ।
କେକୀ-ବି. (କେକା-ଇନ୍) ମୟୂର ।
କେଖିବା-କ୍ରି. ଭୁଷିଦେବା ।
କେଣେ-ଅଂ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଆଡ଼େ ।
କେଣ୍ଡା-ବି. ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ।
କେତକୀ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କେତନ-ବି. ଧ୍ୱଜ; ପତାକା; ଚିହ୍ନ; ସ୍ଥାନ ।
କେତୁ-ବି. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ପତାକା ।
କେତେ-ଅଂ. (କତିଶବ୍ଦଜ) କିପରିମାଣ ।
କେଦାର-ବି. କିଆର ।
କେନ୍ଦରା-ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
କେନ୍ଦୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ବିଶେଷ ।
କେନ୍ଦୁଆ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ର ।
କେନ୍ଦୁଳି-ବି. (କନ୍ଦଳୀ ଶବ୍ଦଜ) କନାଥିବା ଏକ
ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଗୋଲକ୍ଷେତ୍ରର ବା ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ।
କେମନ୍ତ-ଅଂ. (କିଂ ଓ ମତଶବ୍ଦରୁ) କିପ୍ରକାର ।
କେମ୍ପା-ବିଂ. ହସ୍ତ ଯାହାର ବଙ୍କ ।
କେୟୂର-ବି. ବାହୁଭୂଷଣ; ବାହୁ; ତାଡ ।
କେରା-ବି. ତୃଣାଦିର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଚ୍ଛ ।
କେଳା-ବି. ଜାତିବିଶେଷ ।
କେଳି-ବି. କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।
କେଳିଗୃହ-ବି. (କେଳି-ଗୃହ) କ୍ରୀଡ଼ାଗାର ।
କେବଳ-ବିଂ. ଏକମାତ୍ର; ଖାଲି ।
କେଶ-ବି. ବାଳ ।
କେଶ-ପାଶ-ବି. କେଶଗୁଚ୍ଛ ।
କେଶର } ବି. ପୁଷ୍ପକିଞ୍ଜଳ୍କ ; ସିଂହାଦିର ଗ୍ରୀବା-
କେସର } ଦେଶର ବାଳ ।
କେଶରୀ-ବି. (କେଶର-ଇନ୍) ସିଂହ ।
କେଶବ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ । [କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
କେଶବ-ବି. (କ-ଈଶ-ବ) ବା (କେଶ-ବ)
କେସନ-ଅଂ. କିପରି ।
କେହି
କେହୁ } ସର୍ବ. କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ।

କେତ୍ନେ–କ୍ରି. ବିଂ. କେତେବାରେ ।
କୈଟଭାରି–ବି.(କୈଟଭ-ଅରି)ନାରାୟଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
କୈତବ–ବି. (କିତବ-ଅ) ଛଳ; କପଟ ।
କୈରବ–ବି. କଇଁଫୁଲ ।
କୈଳାସ–ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
କୈବର୍ତ୍ତ–ବି. କେଉଟ ।
କୈବଲ୍ୟ–ବି. (କେବଳ-ଯ) ମୋକ୍ଷ ।
କୈଶୋର–ବି. (କିଶୋର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
କୋଇ–ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣାଦି ଅଉଟିବା ପାତ୍ର ।
କୋଇଲା–ବି.(ଇଂରାଜୀ କୋଲ୍ ଶବ୍ଦଜ)ଅଙ୍ଗାର ।
କୋଇଲି–ବି. (କୋକିଳଶବ୍ଦଜ) କୋକିଳ ।
କୋକ–ବି. ଚକ୍ରବାକ ।
କୋକନଦ–ବି. ରକ୍ତପଦ୍ମ; ଲାଲକଇଁ ।
କୋକିଳ–ବି. କୋଇଲି; ପିକ ।
କୋଚିଲା–ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
କୋଟର–ବି. ବୃକ୍ଷସ୍ଥ ଗହ୍ୱର ।
କୋଟି–ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶତଲକ୍ଷ ।
କୋଠ-ଭଣ୍ଡାର–ବି. (କୋଷ୍ଠ-ଭାଣ୍ଡାଗାର) ଭିତରର ଭଣ୍ଡାର ।
କୋଠରି–ବି. ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।
କୋଠା–ବି. ଅଟ୍ଟାଳିକା । [ଗାର ।
କୋଠି–ବି. (କୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଅମାର; ଶସ୍ୟା-
କୋଡ଼ି–ବି. ମାଟି ଖୋଳିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
କୋଡ଼ିବା–କ୍ରି. ମାଟି ଖୋଳିବା ।
କୋଢ଼ି–ବି. (କୁଷ୍ଠୀଶବ୍ଦଜ) କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ।
କୋଣ–ବି. ଗୃହାଦିର କଦକ୍; ଦୁଇରେଖାର ସନ୍ଧିସ୍ଥଳ ।

କୋତରା–ବିଂ. ମଳିନ ।
କୋଥଳି–ବି. ମୁଣି ।
କୋଦଣ୍ଡ–ବି. ଧନୁ ।
କୋଦା–ବିଂ. ମୋଟା ।
କୋପ–ବି. (କୁପ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।
କୋପନ–ବିଂ. (କୁପ୍-ଅନ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
କୋମଳ–ବିଂ. କଁଅଳ; ସୁକୁମାର ।
କୋୟୂର–ବି. ସେବକ ।
କୋରକ–ବି. କଢ଼ି; ମୁକୁଳ । [କୋଟର ।
କୋରଡ଼–ବି. (କୋଟରଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷର
କୋରଡା–ବି. ଯୁବକ ।
କୋଳ–ବି. କ୍ରୋଡ଼ । [ଧ୍ୱନି; ଗୋଳମାଳ ।
କୋଳାହଳ–ବି.(କୋଳ-ଅ-ହଲ୍-ଅ)କଳକଳ
କୋବିଦ–ବିଂ. ପଣ୍ଡିତ; ଜ୍ଞାନୀ ।
କୋଶ–ବି. ଖଡ୍ଗର ଖାପ; ପଣସପ୍ରଭୃତିର ପୃଷ୍ଠ ।
କୋଶ–ବି. (କ୍ରୋଶଶବ୍ଦଜ)୮୦୦୦ ହାତ ପରି-ମାଣ ।
କୋଷ–ବି. ଭଣ୍ଡାର; ଅଭିଧାନ ।
କୋଷ୍ଠ–ବି. ଉଦର; ଅନ୍ତଃପୁର ।
କୋଷ୍ଠୀ–ବି. ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।
କୋଷ୍ଣ–ବିଂ. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷଦୁଷ୍ଣ ।
କୋହ–ବି. (କୋପଶବ୍ଦଜ) ମନର ବିକଳଭାବ ।
କୋହଳ–ବିଂ. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ନରମ ।
କୌତୁକ–ବି.(କୁତୁକ-ଅ) କୁତୂହଳ; ଦର୍ପ ।
କୌତୂହଳ–ବି. (କୁତୂହଳ-ଅ) ଔତ୍ସୁକ୍ୟ ।
କୌପୀନ–ବି. କୌପୁଣୀ, ଲେଙ୍ଗୁଟି ।

କୌମାର-ବ. (କୁମାର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।

କୌମୁଦୀ-ବ. (କୁମୁଦ-ଅ-ଈ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।

କୌମୋଦକୀ-ବ. କୃଷ୍ଣଗଦା ।

କୌରବ-ବଂ. (କୁରୁ-ଅ) କୁରୁବଂଶୀୟ ।

କୌଳିକ-ବଂ. (କୁଳ-ଇକ) କୁଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

କୌଶଳ-ବ. (କୁଶଳ-ଅ) ନୈପୁଣ୍ୟ ।

କୌଶଲ୍ୟା-ବ. ଦଶରଥପତ୍ନୀ, ରାମମାତା ।

କୌଷେୟ-ବ. (କୋଷ-ଏୟ) ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର ।

କୌସ୍ତୁଭ-ବ. କୃଷ୍ଣବକ୍ଷମଣି ।

କ୍ରକଚ-ବ. କରତ ।

କ୍ରତୁ-ବ. ଯଜ୍ଞ ।

କ୍ରନ୍ଦନ-ବ. (କ୍ରନ୍ଦ-ଅନ) ରୋଦନ ।

କ୍ରମ-ବ. ପର୍ଯ୍ୟାୟ ; ନିୟମ; ପାଦକ୍ଷେପ ।

କ୍ରମଶଃ-କ୍ରି. ଦଂ. (କ୍ରମ-ଶସ୍) କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।

କ୍ରମିକ-ବଂ. (କ୍ରମ-ଇକ) କ୍ରମାଗତ ।

କ୍ରମେଲକ-ବ. ଉଷ୍ଟ୍ର ।

କ୍ରୟ-ବ. (କ୍ରୀ-ଅ) କଣିବା ।

କ୍ରବ୍ୟ-ବ. ମାଂସ ।

କ୍ରାନ୍ତ-ବଂ. (କ୍ରମ୍-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।

କ୍ରାନ୍ତି-ବ. (କ୍ରମ୍-ତି) ଅତିକ୍ରମଣ; କଳ୍ପିତ ରେଖା; ବଡ଼ାକର ତୃତୀୟାଂଶ । [ଷ୍ଠାନ ।

କ୍ରିୟା-ବ. (କୃ-ଯ-ଅ) କର୍ମ ; ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁ-

କ୍ରୀଡ଼ନକ-ବ. ଖେଳନା ।

କ୍ରୀଡ଼ା-ବ. (କ୍ରୀଡ଼୍-ଅ) ଖେଳ ।

କ୍ରୀତ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ତ) କଣାଯାଇଥିବା ।

କ୍ରୁଦ୍ଧ-ବଂ. (କ୍ରୁଧ୍-ତ) କୁପିତ ।

କ୍ରୂର-ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

କ୍ରେତବ୍ୟ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ତବ୍ୟ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ରେତା-ବ. (କ୍ରୀ-ତୃ) କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ।

କ୍ରେୟ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ଯ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ରୋଡ଼-ବ. କୋଳ ।

କ୍ରୋଡ଼ପତ୍ର-ବ. ପୁସ୍ତକର ଅତିରିକ୍ତ ପତ୍ର ।

କ୍ରୋଧ-ବ. (କ୍ରୁଧ୍-ଅ) କୋପ । [କୋପନ ।

କ୍ରୋଧୀ-ବଂ. (କ୍ରୋଧ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧଯୁକ୍ତ ;

କ୍ରୋଶ-ବ. (କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ୮୦୦୦ ହାତ ପରିମାଣ ।

କ୍ରୌଞ୍ଚ-ବ. ବକଜାତୀୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

କ୍ଲମ-ବ କ୍ଷମ ।

କ୍ଲାନ୍ତ-ବଂ. (କ୍ଲମ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ ।

କ୍ଲାନ୍ତି-ବ. (କ୍ଲମ୍-ତି) ଶ୍ରାନ୍ତି; ଶ୍ରମର କଷ୍ଟ ।

କ୍ଲିନ୍ନ-ବଂ. (କ୍ଲିଦ୍-ତ) କ୍ଲେଦଯୁକ୍ତ ।

କ୍ଲିଷ୍ଟ-ବଂ. (କ୍ଲିଶ୍-ତ) କ୍ଲେଶପ୍ରାପ୍ତ ।

କ୍ଲୀବ-ବଂ. (କ୍ଲୀବ୍-ଅ) ନପୁଂସକ; ଅକ୍ଷମ ।

କ୍ଲେଦ-ବ. (କ୍ଲିଦ୍-ଅ) ପୂଯ ଆଦି ମଳଯୁକ୍ତ ଜଳ ।

କ୍ଲେଶ-ବ. (କ୍ଲିଶ୍-ଅ) କଷ୍ଟ ।

କ୍ୱଚିତ୍-ଅ. କେଉଁଠାରେ; କୌଣସିଠାରେ ।

କ୍ୱଣନ, କ୍ୱଣିତ - ବ. (କ୍ୱଣ୍-ଅନ,ତ) ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।

କ୍ୱାଥ-ବ. (କ୍ୱଥ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧବସ୍ତୁର ରସ ।

କ୍ଷଣ-ବ. (କ୍ଷଣ୍-ଅ) ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ କାଳ; ଶୁଭକ୍ଷଣ ।

କ୍ଷଣଦା-ବ. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷଣ-ପ୍ରଭା-ବ. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

କ୍ଷଣିକ-ବି. (କ୍ଷଣ-ଇକ) କ୍ଷଣମାତ୍ରସ୍ଥାୟୀ ।

କ୍ଷତ-ବ. (କ୍ଷଣ୍-ତ) ବ୍ରଣ; ଘା । ବି. ବଦ୍ଧ; ବଦାର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷତି-ବ. (କ୍ଷଣ୍-ତି) ହାନି, କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷତ୍ର } ବ. (କ୍ଷତ-ତ୍ରୈ-ଅ-ଇୟ) କ୍ଷତ୍ରିୟ-
କ୍ଷତ୍ରିୟ } ଜାତି ।

କ୍ଷନ୍ତବ୍ୟ-ବି. (କ୍ଷମ୍-ତବ୍ୟ) କ୍ଷମାର ଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ଷପଣକ-ବ. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

କ୍ଷପା-ବ. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷପିତ-ବି. (କ୍ଷପ-ଣିଚ୍-ତ) ଯାପିତ; ନାଶିତ ।

କ୍ଷମ-ବି. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସମର୍ଥ ।

କ୍ଷମତା-ବ. ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

କ୍ଷମା-ବ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ଦୋଷମାର୍ଜନା ।

କ୍ଷୟ-ବ. (କ୍ଷି-ଅ) ହ୍ରାସ; ନାଶ; ରୋଗବିଶେଷ ।

କ୍ଷୟିତ-ବ. (କ୍ଷି-ଣିଚ୍-ତ) ହ୍ରାସିତ ।

କ୍ଷର-ବି. ନଶ୍ୱର ।

କ୍ଷରଣ-ବ. (କ୍ଷର୍-ଅନ) ଦ୍ରବିବା ।

କ୍ଷରିତ-ବି. ନିଃସୃତ ।

କ୍ଷବଥୁ-ବ. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷାତ୍ର-ବି. (କ୍ଷତ୍ର-ଅ) କ୍ଷତ୍ରିୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

କ୍ଷାନ୍ତ-ବି. (କ୍ଷମ୍-ତ) କ୍ଷମାଶୀଳ; ନିବୃତ୍ତ ।

କ୍ଷାନ୍ତି-ବ. (କ୍ଷମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି; କ୍ଷମା ।

କ୍ଷାମ-ବ. (କ୍ଷୈ-ତ) କ୍ଷୀଣ ।

କ୍ଷାର-ବ. (କ୍ଷର୍-ଅ) ଲବଣରସ; ଖାର ।

କ୍ଷାଳନ-ବ. (କ୍ଷାଳ୍-ଅନ) ଧୋଇପକାଇବା ।

କ୍ଷାଳିତ-ବି. ଧୌତ; ପରିଷ୍କୃତ ।

କ୍ଷିତି-ବ. (କ୍ଷି-ତି) ପୃଥିବୀ । [ଗ୍ରହ ।

କ୍ଷିତିଜ-ବ. (କ୍ଷିତି-ଜନ୍-ଅ) ଚକ୍ରବାଳ; ମଙ୍ଗଳ-

କ୍ଷିପ୍ତ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବକୀର୍ଣ୍ଣ ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

କ୍ଷିପ୍ର-ବି. ଶୀଘ୍ର; ଦ୍ରୁତ ।

କ୍ଷୀଣ-ବି. (କ୍ଷୀ-ଣ) କୃଶ ।

କ୍ଷୀର-ବ. ଜଳ; ଦୁଗ୍ଧ; ଅଠା ।

କ୍ଷୀରି-ବ. (କ୍ଷୀରଶବ୍ଦଜ) ପାୟସ ।

କ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ; ଅଦ୍ଭୁତ ;

କ୍ଷୁତ୍-ବ. କ୍ଷୁଧା । [ଦୁଃଖିତ ।

କ୍ଷୁତ-ବ. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍-ର) ଛୋଟ; କ୍ଷୁଦ୍ରାଶୟ ।

କ୍ଷୁଧା-ବ. (କ୍ଷୁଧ୍-ଅ) ଭୋକ ।

କ୍ଷୁବ୍ଧ-ବି. (କ୍ଷୁଭ୍-ତ) କ୍ଷୋଭପ୍ରାପ୍ତ; ବଚଳିତ ।

କ୍ଷୁର-ବ. (କ୍ଷୁର୍-ଅ) ନାପିତର ଖୁର ।

କ୍ଷେତ୍ର-ବ. କ୍ଷେତ; ତୀର୍ଥ; ଅଙ୍ଗ; ତ୍ରିକୋଣାଦ ।

କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ-ବି.(କ୍ଷେତ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; କୃଷକ ।

କ୍ଷେପ, କ୍ଷେପଣ-ବ. (କ୍ଷିପ୍-ଅ, ଅନ) ନକ୍ଷେପ; ଯାପନ ।

କ୍ଷେପଣୀ-ବ. (କ୍ଷିପ୍-ଅନ-ଈ) ଅହୁଲ୍ଲା ।

କ୍ଷେମ- ବ. (କ୍ଷି-ମ) କଲ୍ୟାଣ, ଶୁଭ ।

କ୍ଷୋଦ-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍-ଅ) ଗୁଣ୍ଡ; ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷୋଦିତ-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଅଙ୍କିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

କ୍ଷୋଭ୍–ବ. (କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ; ଉଦ୍‌ବେଗ;
କ୍ଷୋମ–ବ. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର । [ଆନ୍ଦୋଳନ ।
କ୍ଷୌଣୀ–ବ. ପୃଥିବୀ; ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ।
କ୍ଷୌଦ୍ର–ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ରା-ଅ) ମଧୁ ।
କ୍ଷୌମ–ବ. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।
କ୍ଷୌର–ବ. (କ୍ଷୁର-ଅ) ମୁଣ୍ଡନ; କ୍ଷୌରକର୍ମ୍ମ ।
କ୍ଷ୍ମା–ବ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସର୍ବଂସହା; ପୃଥିବୀ ।
କ୍ଷ୍ୱେଡ଼ିତ–ବ. ବୀରମାନଙ୍କର ସିଂହନାଦ ।

ଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ବ. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଖଇ–ବ. (ପ୍ରା: ଖଦିକାଶବ୍ଦଜ) ଲିଆ ।
ଖଇର୍–ବଂ. ଦରପକ୍ୱରଅ ।
ଖଇଁଷି–ବ. (ଦେଶଜ) ଖଡିକା ନିତି ମସ୍ୟ ଅରବାର ଯନ୍ତ୍ର । [ବୃକ୍ଷର ଅଠା ।
ଖଇର–ବ. (ପ୍ରା. ଖଦିରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ
ଖଗ–ବ. (ଖ-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ଖଗପତି–ବ. ବିଷ୍ଣୁବାହନ; ଗରୁଡ଼ ।
ଖଗୋଲ–ବ. ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ।
ଖଙ୍କାର–ବ. କଫ ମିଶ୍ରିତ ଛେପ ।
ଖଚ––ବ. ମିଛ; ଚୁଗୁଲି; ସଇଜଦା ।
ଖଚିତ–ବଂ. (ଖଚ୍-ତ) ଅନୁବଦ୍ଧ; ଭୂଷିତ ।
ଖଚୁଆ–ବ. ଚୁଗୁଲିଆ ।
ଖଜଣା–ବ. କର ।
ଖଜା–ବ. ପକ୍ୱ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବିଶେଷ ।

ଖଜାଞ୍ଚି–ବ. କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।
ଖଞ୍ଜ–ବଂ. (ଖଞ୍ଜ୍-ଅ) ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଖଞ୍ଜନ / ଖଞ୍ଜରୀଟ } କ୍ଷୁଦ୍ର ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଖଞ୍ଜଣୀ–ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖଞ୍ଜା–ବ. ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ଗୃହ । ବଂ. ସଜଡ଼ା; ଗଚ୍ଛିତ ।
ଖଞ୍ଜିବା–କ୍ରି. ସଜାଡ଼ି ଥୋଇବା ।
ଖଟା–ବ. ଅମ୍ଳ ।
ଖଟିଆ–ବ. ଦୋଳା; ଯାନବିଶେଷ ।
ଖଟିବା–କ୍ରି. ପରିଶ୍ରମ କରିବା; ସେବାକରିବା ।
ଖଟେଇ–ବ. ଅମ୍ଳପଦାର୍ଥ ।
ଖଟ୍ୱା–ବ. ଖଟ ।
ଖଡ଼ଖଡ଼ି–ବ. ଶିବିକା; ପାଲିଙ୍କି ।
ଖଡ଼ମ–ବ. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ।
ଖଡ଼ା–ବ. ଶାଗବିଶେଷ ।
ଖଡ଼ିକା–ବ. ସରୁ କାଠି । [ବ୍ୟବହୃତ) ।
ଖଡ଼ୀ–ବ. ଧଳା-ମୃତ୍ତିକାବିଶେଷ (ଲେଖିବାରେ
ଖଡ଼ୁ–ବ. ହାତର ବଳା ।
ଖଡ୍ଗ–ବ. ଗଣ୍ଡାର ଶୃଙ୍ଗ; ଖଣ୍ଡା, ତରବାରି ।
ଖଡ୍ଗୀ–ବଂ. (ଖଡ୍ଗ-ଇନ୍) ଖଡ୍ଗଧାରୀ; ବ. ଗଣ୍ଡାର ।
ଖଣତି–ବ. (ଖନିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମାଟି ଖୋଳିବାର
ଖଣି–ବ. (ଖନ୍-ଧାତୁରୁ) ଆକର । [ଅସ୍ତ୍ର ।
ଖଣ୍ଟ–ବ. ଦସ୍ୟୁ ।
ଖଣ୍ଡ–ବ. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅ) ଅଂଶ; ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ ।

ଖଣ୍ଡନ-ବ. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।
ଖଣ୍ଡା-ବ. ତରବାର ।
ଖଣ୍ଡିଆ-ବି. (ଖଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତଯୁକ୍ତ ।
ଖଣ୍ଡିତ-ବି. (ଖଣ୍ଡ୍-ତ) ଛିନ୍ନ ।
ଖଣ୍ଡୁଆ-ବ. ରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।
ଖତ-ବ. ପଶୁ ଗୋବର ପ୍ରଭୃତି; ସାର ।
ଖତମାଲ-ବ. (ଖ-ତମାଲ) ମେଘ ।
ଖତିୟାନ୍-ବ. ଜମି ଜମାର ହିସାବ କାଗଜ ।
ଖତେଇ ହେବା-କ୍ରି. ବିକୃତ ମୁଖଭଙ୍ଗୀସହ
ଖଦଡ଼ା-ବି. ଅଚିକ୍କଣ । [ଚିଡେଇବା ।
ଖଦି-ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଘୋଡା ।
ଖଦିର-ବ. ଖଇର ।
ଖଦ୍ୟୋତ-ବ. ଜଳକୁଳିଆ ପୋକ ।
ଖନନ-ବ. (ଖନ୍-ଅନ) ଖୋଳିବା ।
ଖନା-ବି. ଯେ ନାସିକାଯୋଗେ କଥା କହେ ।
ଖନିତ୍ର-ବ. (ଖନ୍-ଇତ୍ର) ଖଣତି ।
ଖପରା-ବ. (ଖର୍ପରଶବ୍ଦଜ) ଭଙ୍ଗାହାଣ୍ଡିର ଖଣ୍ଡ ।
ଖ-ପୁଷ୍ପ-ବ. ଅବାସ୍ତବ ବିଷୟ ।
ଖପୁରି-ବ. (ଖର୍ପରିଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ଖୋଲପା ।
ଖ-ମଣି-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଖମା, ଖଣା } ବ. ଖାଲ ।
ଖମାର-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି ରଖିବାର ଘର ।
ଖମ୍ବ, ଖୁମ୍ବ } ବ. ଖୁଣ୍ଟ; ଖମ୍ବ ।

ଖୟରାତି-ବ. ଦାନ, ବିତରଣ ।
ଖର-ବ. ଗର୍ଦ୍ଦଭ; ଅଶ୍ୱତର; ବି. ଉଗ୍ର; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।
ଖରକିବା-କ୍ରି. ଓଲେଇବା ।
ଖରଚ-ବ. ବ୍ୟୟ ।
ଖରଡ଼ା-ବ. ଗାଲ୍ଚ୍ । [ଅୟ ।
ଖରଡ଼ାପଣି-ବ. ଜମିଦାରମାନଙ୍କର କାଗେ-
ଖରଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଭଜିବା ।
ଖରା-ବ. (ଖରର ଅପଭ୍ରଂଶ) ସୂର୍ଯ୍ୟାତପ ।
ଖରାପ-ବି. ମନ୍ଦ; ଦୁଷ୍ଟ; ନଷ୍ଟ ।
ଖରିଦ୍-(ଫାର୍ସି) ବ. କ୍ରୟ ।
ଖର୍ଜୁର-ବ. ଖଜୁରି ।
ଖର୍ପର-ବ. ଖପରା; ମୁଣ୍ଡର ଖୋଲପା ।
ଖର୍ବ-ବ. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ବି. ବାମନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଖଳ-ବି. ଶଠ ।
ଖଲ୍-ବ. (ଖଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧ ମର୍ଦ୍ଦନପାତ୍ର ।
ଖଳା-ବ. ଧାନ ଅମଳ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ଖଲାସ-ବ. ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଖଳିଆ-ବି. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଖଲୀନ-ବ. ଲଗାମ ।
ଖବର-ବ. ସମ୍ବାଦ; ବାର୍ତ୍ତା ।
ଖସଡ଼ା-ବି. ପିଚ୍ଛିଳ ।
ଖସା-ବ. ଛଲ । [ଯିବା ।
ଖସିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା; ଅଲକ୍ଷିତେ ପଳା-
ଖାଇ-ବ. (ଖନ୍ଧାତୁଜ) ଗଡ଼ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଜଳାଶୟ ।

ଖାଇ-ବି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) କପାପିଞ୍ଜିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଖାଇବା-କ୍ରି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) ଭୋଜନ କରିବା ।
ଖାଉନ୍ଦ-ବିଂ. (ଫାର୍ଶି ଖାୱିନ୍ଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଭୁ ।
ଖାଣ୍ଡବ-ବି. ବନବିଶେଷ ।
ଖାତ-ବି. (ଖନ୍-ତ) ଗର୍ତ୍ତ ।
ଖାତକ-ବି. ଋଣୀ ।
ଖାତର୍-ବି. ସମ୍ମାନ ।
ଖାତା-ବି. ଲେଖିବା ବହି ।
ଖାଦ୍-ବି. ଅସାର ଅଂଶ ।
ଖାଦକ-ବିଂ. (ଖାଦ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷକ ।
ଖାଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଖାଦ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ । ବି. ଭୋଜନ
ଖାପ-ବି. ଅସିକୋଷ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଖାର-ବି. କ୍ଷାର ।
ଖାସ୍-ବିଂ. ଠିକ୍; ଅମିଶ୍ର; ସତ ।
ଖାରିଆ-ବିଂ. କ୍ଷାରଯୁକ୍ତ; ଲବଣାକ୍ତ ।
ଖାଲ୍-ବି. ଗହୀର ଜମି ।
ଖାଲି-ବିଂ. ଶୂନ୍ୟ; କେବଳ ।
ଖାସା-ବିଂ. ଉତ୍ତମ । [ଅଛି ।
ଖାସୁ-ବିଂ. ଯାହାର କୋଷ କର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ-
ଖିଆଲ-ବି. ଝୁଙ୍କ ।
ଖିଡକି-ବି. ଜଳାକବାଟି; ଝରକା ।
ଖିଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଖିଦ୍ + ଅନ) ଖେଦଯୁକ୍ତ ।
ଖିନ୍ନ-ବିଂ. (ଖିଦ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ; ଦୁଃଖିତ ।
ଖିଲ-ବି. ଘେଞ୍ଚକାଠି; ପାନବିଡ଼ିଆ ।
ଖିଲାନ-ବି. ତୋରଣାକାର ନିର୍ମାଣ ।

ଖୁଆ-ବି. ଦୁଗ୍ଧରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ; ଦଧି-
ମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ; ବାହୁମୂଳ ।
ଖୁଜୁଲି-ବି. କାଛୁ; କୁଣ୍ଡିଆ ।
ଖୁଡ଼ିଆ-ବି. କଳିହୁଡ଼ା ।
ଖୁଣୀ-ବିଂ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଖୁଣ୍ଟ-ବି. ସ୍ତମ୍ଭ ।
ଖୁଣ୍ଟା-ବି. ମେଖ; ଉଲୁଗୁଣା । [ବିଶେଷ ।
ଖୁଣ୍ଟିଆ-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ; ଉପାଧି-
ଖୁଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଠୋକିବା ।
ଖୁଡୁତା-ବି (ଖୁଲ୍ଲତାତ ଶବ୍ଦଜ) ପିତୃବ୍ୟ; ଦାଦି ।
ଖୁଡ଼ୀ-ବି. ପିତୃବ୍ୟ ପତ୍ନୀ ।
ଖୁଦ-ବି. (କ୍ଷୋଦ ଶବ୍ଦଜ) ତଣ୍ଡୁଳ କଣା ।
ଖୁନ୍ଦା-ବି. ମୁଖରେ ମୁଷ୍ଟ୍ୟାଘାତ । [ଖୁର ।
ଖୁର-ବି. କ୍ଷୌର କରିବା ଶସ୍ତ୍ର ; ଅଶ୍ୱାଦିଜନ୍ତୁର
ଖୁରାଣ୍ଟି-ବି. ମୃଗବିଶେଷ; ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖୁରୁଡ଼ି-ବି. ଶୁଖିଲା ନଡିଆ ।
ଖୁଲ୍ଲ-ବିଂ. କ୍ଷୁଦ୍ର ।
ଖୁଲ୍ଲତାତ-ବି. ପିତୃବ୍ୟ ।
ଖୁସି-ବି. ଇଚ୍ଛା । ବିଂ ଆନନ୍ଦିତ ।
ଖେଚର-ବି. (ଖେ-ଚର) ଆକାଶଗାମୀ ପକ୍ଷୀ ।
ଖେଚଡ଼ି-ବି. ଡାଲିଚାଉଳ ମିଶା ପକ୍ୱାନ୍ନ ।
ଖେଟ-ବି. ଗ୍ରହ ; ମୃଗୟା ।
ଖେଦ-ବି. (ଖିଦ୍-ଅ) ଶୋକ; ଦୁଃଖ ; ଶ୍ରମ ।
ଖେପ-ବି. (କ୍ଷେପଶବ୍ଦଜ) ନିକ୍ଷେପ; ଥର ।
ଖେପା-ବି. (କ୍ଷିପ୍ଧାତୁଜ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
ଖେଳା-ବି. କ୍ରୀଡ଼ା ।

ଖେସାର୍-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖୋଇ୍-ବି. ଅଭ୍ୟାସ ; ସ୍ୱଭାବ ।
ଖୋଜ-ବି. ଅଣ୍ଡାଦିର ପାଦଚିହ୍ନ ।
ଖୋଜିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ।
ଖୋଦ୍-ବି. ଆପେ ; ନିଜେ ।
ଖୋଦିତ-ବିଂ. କ୍ଷୋଦିତ ; ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଖୋପ-ବି. ବୃକ୍ଷାଦିର କୋଟର; ପାସଘର ।
ଖୋଲ୍-ବି. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।
ଖୋଲା-ବିଂ. ମେଲା ; ଅନାବୃତ ।
ଖୋସଣୀ-ବି. କଟିସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ରବନ୍ଧନୀ ।
ଖୋସା } ବି. (କୋଶ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥୂଲ; ପଣସର
ଖୋଷା } ପୁଟି ; କୁଡ଼ା ।
ଖୋସିବା-କ୍ରି. ଗୁଞ୍ଜିବା ।
ଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ଖ୍ୟାତି-ବି. (ଖ୍ୟା-ତି) ପ୍ରସିଦ୍ଧି ; ଯଶ ।
ଖ୍ୟାପନ-ବି. ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଗ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ତୃତୀୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଗ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ) ଗାମୀ ।
ଗଁଗଁ-ବି. କଷ୍ଟସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ଗଉଡ-ବି. ଜାତିବିଶେଷ; ଗୋପାଳ ।
ଗଉଡୁଣୀ-ବି. ଗୋପାଳୁଣୀ ।
ଗଉଣୀ-ବି.(ଗୋଣୀଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ପରିମାଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଗଗନ-ବି. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।
ଗଙ୍ଗଶିଉଳି-ବି. (ଗଙ୍ଗାଶେଫାଳୀ) ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ-[ବିଶେଷ ।
ଗଙ୍ଗା-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଦୀ; ଜାହ୍ନବୀ ।
ଗଙ୍ଗାଧର-ବି. (ଗଙ୍ଗା-ଧୃ-ଅ) ଶିବ ।
ଗଙ୍ଗାପ୍ରାପ୍ତି-ବି. ଗଙ୍ଗାତୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ।
ଗଛ-ବି. (ଗଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷ ।
ଗଛିବା-କ୍ରି. ଭୁଲନା କରିବା ।
ଗଚ୍ଛିତ-ବିଂ. ନ୍ୟସ୍ତ; ଜିମାହୋଇଥିବା ।
ଗଜ-ବି. ହସ୍ତୀ; ଦ୍ୱିହସ୍ତ ପରିମାଣ ।
ଗଜରିବା-କ୍ରି. ଅଙ୍କୁରିତ ହେବା ।
ଗଜା-ବି. ଅଙ୍କୁର; ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।
ଗଜାନନ-ବି. (ଗଜ-ଆନନ) ଗଣେଶ ।
ଗଞ୍ଜ-ବି. ଶସ୍ୟର କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ।
ଗଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ଗଂଜ୍-ଅନ) ତୁଚ୍ଛକାରୀ ।
ଗଞ୍ଜନା-ବି. (ଗଞ୍ଜ୍-ଅନ-ଆ) ଲାଞ୍ଛନା; ଯାତନା ।
ଗଞ୍ଜା-ବି. ପୁଂକୁକ୍କୁଟ; ପଢଗଛ ଓ ତାହାର ମାଦକ ଜଟା ।
ଗଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଲାଞ୍ଛନା କରିବା ।
ଗଠନ-ବି. ଆକୃତି; ନିର୍ମ୍ମାଣ ।
ଗଠିତ-ବି. ନିର୍ମିତ; ରଚିତ ।
ଗଡ଼-ବି. (ଗଡ୍-ଅ) ପରିଖା ; ଦୁର୍ଗ ।
ଗଡ଼ଦାଳି-ଅସମାପିକା-କ୍ରି. ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଭଳି ପଡ଼ିଯାଇ ।
ଗଡନ୍ତ } ବି. (ଗଡ୍ ଧାତୁଜ) କ୍ରମନିମ୍ନ ସ୍ଥାନ ।
ଗଡନ୍ତିଆ }

ଗଡ଼ବଡ଼-ବି. ଗୋଳମାଳ ।
ଗଡ଼ିଆ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଷ୍କରିଣୀ ।
ଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗ୍ରା) ଘୋଷିବା; ନିମ୍ନଗାମୀ ହେବା ।
ଗଡୁ-ବି. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ର ।
ଗଡ୍ଡଳିକା-ବି. (ଗଡ୍ଡୁରଶବ୍ଦଜ) ମେଷଶ୍ରେଣୀ ।
ଗଡ୍ଡଳିକା ପ୍ରବାହ-ବି. ଏକମେଷାନୁଗାମିନୀ ମେଷଶ୍ରେଣୀର ଗମନ; ମୂର୍ଖଦ୍ୱାରା ଅନୁକରଣ ।
ଗଢଣି-ବି. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ ।
ଗଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ କରିବା ।
ଗଣ-ବି. (ଗଣ୍-ଅ) ଦଳ; ସମୂହ ।
ଗଣକ-ବି. (ଗଣ୍-ଅକ) ଗଣନାକାରୀ; ଦୈବଜ୍ଞ ।
ଗଣତି-ବି. ଗଣନା ।
ଗଣନ, ଗଣନା-ବି. (ଗଣ୍-ଅନ-ଆ) ଗଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଗଣନୀୟ-ବିଂ. (ଗଣ୍-ଅନୀୟ) ଗଣ୍ୟ; ଯୋଗ୍ୟ ।
ଗଣିକା-ବି. (ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।
ଗଣିତ-ବି. (ଗଣ୍-ତ) ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର । ବିଂ. ଗଣା ।
ଗଣିବା-କ୍ରି. (ଗଣ୍ ଧାତୁରୁ) ସଂଖ୍ୟା କରିବା ।
ଗଣେଶ-ବି. (ଗଣ-ଈଶ) ଶିବପୁତ୍ର, ଗଜାନନ ।
ଗଣ୍ଠି-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥିଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗସନ୍ଧି; ବାଉଁଶର ସନ୍ଧି; ବସ୍ତ୍ରକ ଜର ବନ୍ଧନ; ପଣ ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ଗଣ୍ଠିଆ-ବିଂ. ଗଣ୍ଠିଯୁକ୍ତ; କୁଟିଳ ।
ଗଣ୍ଠିଧନ-ବି. ଯତ୍ନରକ୍ଷିତ ଧନ ।
ଗଣ୍ଠିର-ବି. ବୋକସ୍ । [ସ୍ଫୋଟକ ।
ଗଣ୍ଡ-ବି. (ଗଣ୍ଡ୍-ଅ) କପୋଳ; ଗଳଗ୍ରନ୍ଥି;
ଗଣ୍ଡଗୋଳ-ବି. ଅଧିକ କୋଳାହଳ; ବିବାଦ ।
ଗଣ୍ଡମୂର୍ଖ-ବିଂ. ଘୋରମୂର୍ଖ ।
ଗଣ୍ଡଗ୍ରାମ-ବି. ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ।
ଗଣ୍ଡମାଳା-ବି. ଗଳାର ଅବୁ ସମୂହ ।
ଗଣ୍ଡଶୈଳ-ବି. (ଗଣ୍ଡ-ଶୈଳ) କ୍ଷୁଦ୍ରପର୍ବତ ।
ଗଣ୍ଡା-ବି. ଯୁଦ୍ଧକଡ଼ା; ଗଣ୍ଡାରନାମକ ଜନ୍ତୁ ।
ଗଣ୍ଡି-ବି. ଗଳାଠାରୁ କଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହ; ଗଛର କାଣ୍ଡ ।
ଗଣ୍ଡିର-ବି. ଗଣ୍ଠିର; ବୋକସ୍ ।
ଗଣ୍ଡୂଷ-ବି. ଢୋକେ ପାଣି ।
ଗଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଗଣ୍-ଯ) ଗଣନୀୟ ।
ଗତ-ବିଂ. (ଗମ୍-ତ) ପ୍ରସ୍ଥିତ; ମୃତ; ପ୍ରାପ୍ତ; ଅତୀତ ।
ଗତି-ବି. (ଗମ୍-ତି) ଗମନ; ଉପାୟ; ଅବସ୍ଥା; ଆଶ୍ରୟ । [ଉପାୟାନ୍ତର ।
ଗତ୍ୟନ୍ତର-ବି. (ଗତି-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଗତି;
ଗଦ-ବି. (ଗଦ୍-ଅ) ରୋଗ ।
ଗଦ-ବି. ସର୍ପ ବିଷର ଔଷଧ ।
ଗଦା-ବି. (ଗଦ୍-ଅ) ମୁଦ୍ଗର; ସ୍ତୂପ ।
ଗଦାଇବା-କ୍ରି. ଜମା କରିବା ।
ଗଦି-ବି. ସିଂହାସନ; ମୋଟଶେଜ ।
ଗଦିତ-ବିଂ. (ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ବି. ବାକ୍ୟ ।
ଗଦ୍‌ଗଦ-ବି. ଜଳପତନ ଶବ୍ଦ; ହର୍ଷାଦିଜନିତ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।
ଗଦ୍ୟ-ବି. (ଗଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବିହୀନ ବାକ୍ୟ; କଥା । ବାର୍ତ୍ତିର ବାତୁଳୀ ।
ଗଧ-ବି. (ଗର୍ଦ୍ଦଭଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ଦ୍ଦଭ ।
ଗଧିଆ-ବିଂ. ଅଳସୁଆ; ବି. ବ୍ୟାଘ୍ରଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗନ୍ତବ୍ୟ–ବିଂ. (ଗମ୍-ତବ୍ୟ) ଗମ୍ୟ, ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ଗନ୍ତା–ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ।
ଗନ୍ତାଇତ–ବି. ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକ ।
ଗନ୍ତାଘର–ବି. ଭଣ୍ଡାରଘର ।
ଗନ୍ଧ–ବି. (ଗନ୍ଧ୍-ଅ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟର ଗ୍ରାହ୍ୟ-ପଦାର୍ଥ; ବାସନା ।
ଗନ୍ଧକ–ବି. (ଗନ୍ଧ୍-କ) ଉପଧାତୁବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧକାଷ୍ଠ–ବି. (ଗନ୍ଧ-କାଷ୍ଠ) ଅଗୁରୁକାଠ; ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଗନ୍ଧମାଦନ–ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧମାର୍ଜାର–ବି. ମୃଗନାଭିପ୍ର ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧମୃଗ–ବି. କସ୍ତୁରିକାମୃଗ ।
ଗନ୍ଧର୍ବ–ବି. ସ୍ୱର୍ଗଗାୟକ ।
ଗନ୍ଧବହ–ବି. (ଗନ୍ଧ-ବହ-ଅ) ବାୟୁ ।
ଗପ–ବି. (ଗଳ୍ପଶବ୍ଦଜ) କଥା; କାହାଣି ।
ଗପିବା–କ୍ରି. ବେଶି କହିବା ।
ଗବ–ବି. ଏରଣ୍ଡଗଛ, ଜଡ଼ାଗଛ ।
ଗବୀ–ବି. (ଗୋ-ଈ) ଗାଭୀ, ଗାଈ ।
ଗବ୍ୟ–ବିଂ. (ଗୋ-ଯ) ଗୋସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗଭସ୍ତି–ବି. କିରଣ । [ତେଜୀୟାନ୍ ।
ଗଭସ୍ତିମାନ୍–ବି. (ଗଭସ୍ତି-ମତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବିଂ.
ଗଭା–ବି. ଜୁଡାରେ ଖୋସା ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ ।
ଗଭୀର, ଗମ୍ଭୀର } ବିଂ. ଅଗାଧ; ପ୍ରଗାଢ; ଉଦାର ।
ଗମନ–ବି. (ଗମ୍-ଅନ) ଗତି ।

ଗମିବା–କ୍ରି. (ଗମ୍‌ଧାତୁଜ) ଗମନକରିବା; ପ୍ରବେଶକରିବା ।
ଗମ୍ଭୀରସାମନ୍ତ, ଗମ୍ଭୀରସାଆନ୍ତ } ବି. ଯୁବରାଜ; ରାଜପୁତ୍ର ।
ଗମ୍ଭୀରି–ବି. ଭିତରର କୋଠରି ।
ଗମ୍ୟ–ବିଂ. (ଗମ୍-ଯ) ଭୋଗ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ୟ; ଗମନ-
ଗୟଲ–ବି. ଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଗୟା–ବି. (ଗୟ-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୀର୍ଥ ।
ଗର–ବି. (ଗୄ-ଅ) ବିଷ ।
ଗର–ବି. ମୁଣ୍ଡିକାଠ; କାଠାଅଂଶ । [ବିଶେଷ ।
ଗରଗଡ଼–ବି. ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରଜାତ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଘାସ-
ଗରଜ୍–ବି. ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଗରଗର–ବିଂ. ସଗାନନ୍ଦ; ଜଡିତ ।
ଗରଦ–ବିଂ. (ଗର-ଦା-ଅ) ବିଷପ୍ରୟୋକ୍ତା ।
ଗରମ–ବିଂ. (ଘର୍ମଶବ୍ଦଜ) ତପ୍ତ ।
ଗରଳ–ବି. (ଗୄ-ଅଳ) ବିଷ ।
ଗରା, ଗଗରା } ବି. (ଗର୍ଗରୀଶବ୍ଦଜ) ପିତ୍ତଳ କଳସ ।
ଗରିମା–ବି. (ଗୁରୁ-ଇମନ୍) ଗୁରୁତ୍ୱ ।
ଗରିବ–ବିଂ. ଦରିଦ୍ର ।
ଗରିଷ୍ଠ, ଗରୀୟାନ୍ } ବିଂ. (ଗୁରୁ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଗୁରୁତର ।
ଗରୁ–ବିଂ. (ଗୁରୁଶବ୍ଦଜ) ଭାରି । [ବାହନ ।
ଗରୁଡ଼–ବି. (ଗରୁତ୍-ଡୀ-ଅ) ପକ୍ଷିରାଜ; ବିଷ୍ଣୁ-
ଗରୁତ୍–ବି. ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ଗରୁତ୍ମାନ୍-ବି. (ଗରୁତ୍-ମତ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ଗର୍ଗରୀ-ବି. ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ ଘଟ ।

ଗର୍ଜନ-ବି. (ଗର୍ଜ୍-ଅନ) ସିଂହାଦିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ, କ୍ରୋଧରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଗର୍ତ୍ତ-ବି. (ଗୃ-ତ) ଗହ୍ୱର ।

ଗର୍ଦ୍ଦଭ-ବି. (ଗର୍ଦ୍-ଅଭ) ଗଧ ; ମଠୁଆ ।

ଗର୍ଭ-ବି. (ଗୃ-ଭ) ଜରାୟୁ ; ଭ୍ରୂଣ ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ଗର୍ଭକ-ବି. (ଗର୍ଭ-କ) ଜୁଡ଼ା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୁଷ୍ପମାଳା ।

ଗର୍ଭକେଶର-ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧ୍ୟ କେଶର ।

ଗର୍ଭଣା-ବି. (ପ୍ରା) କନ୍ୟାସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ଗର୍ଭପାତ-ବି. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭସ୍ରାବ ।

ଗର୍ଭବତୀ-ବିଂ. (ଗର୍ଭ ବତ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।

ଗର୍ଭାଗାର-ବି. (ଗର୍ଭ-ଆଗାର) ଗମ୍ଭୀର ଘର ।

ଗର୍ଭାଙ୍କ-ବି. (ଗର୍ଭ-ଅଙ୍କ) ନାଟକର ଅଙ୍କମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରଅଙ୍କ ।

ଗର୍ଭାଧାନ-ବି. ଗର୍ଭଧାରଣର ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଗର୍ଭିଣୀ-ବିଂ. (ଗର୍ଭ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭବତୀ, ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା ।

ଗର୍ଭିତ-ବିଂ. (ଗର୍ଭ-ଇତ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଗର୍ବ-ବି. (ଗର୍ବ୍-ଅ) ଦର୍ପ ; ଅହଂକାର ।

ଗର୍ବୀ, ଗର୍ବିତ } ବିଂ. ଗର୍ବକାରୀ ; ଅହଂକୃତ ।

ଗର୍ହଣ-ବି. (ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା ।

ଗର୍ହିତ-ବିଂ. (ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ; ମନ୍ଦ ।

ଗଳ, ଗଳା } ବି. କଣ୍ଠ, ଗ୍ରୀବା ।

ଗଳଗଳ-କ୍ରି. ବିଂ. କୁଣ୍ଡେଇହେବା ; ସଳସଳ

ଗଳଗାଜି-କ୍ରି. ଗଳଗର୍ଜନ କରିବା ।

ଗଳି-ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।

ଗଳିତ-ବିଂ. (ଗଳ୍-ତ) କ୍ଷରିତ ; ପଚା ।

ଗଳିବା-କ୍ରି. (ଗଳ୍ଧାତୁଜ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା ; ତରଳିତ ହେବା ।

ଗଳୁ-ବି. କଣ୍ଡୂ ।

ଗଳ୍ପ-ବି. କଥା ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।

ଗବୟ-ବି. (ଗୋ-ଅୟ) ଗୋସଦୃଶ ପଶୁ ।

ଗବାକ୍ଷ-ବି. (ଗୋ-ଅକ୍ଷ) ଗୋନେତ୍ରାକାର ଖିଡ଼କି ।

ଗହଣ-ବି. ରଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ।

ଗହଣା-ବି. ଅଳଙ୍କାର ।

ଗହନ-ବି. ବନ ; ବିଂ. ଦୁର୍ଗମ ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଗହମ-ବି. (ଗୋଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗହଳ-ବି. ଲୋକଭିଡ଼ ; ଗୋଳମାଳ ।

ଗହିର-ବିଂ. (ଗଭୀରଶବ୍ଦଜ) ଗଭୀର ।

ଗହ୍ମାପୂର୍ଣ୍ଣିମା-ବି. ଶ୍ରାବଣ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ।

ଗହ୍ୱର-ବି. ଗର୍ତ୍ତ ; ଗୁହା ।

ଗାଁ-ବି. (ଗ୍ରାମଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମ ।

ଗାଈ-(ଗବୀଶବ୍ଦଜ) ମାଈଗୋରୁ ।

ଗାଇବା-କ୍ରି. (ଗୈଧାତୁଜ) ଗାନକରିବା ।

ଗାଙ୍ଗ-ବି. (ଗଙ୍ଗାଶବ୍ଦଜ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।

ଗାଙ୍ଗେୟ-ବି. (ଗଙ୍ଗା-ଏୟ) ଭୀଷ୍ମ ; କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଗାଞ୍ଜିଅ-ବି. ଟଙ୍କା ଗୁଞ୍ଜିରଖିବାର ଥଳୀ ।

ଗାଡ଼-ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗାଡ଼ି-ବି. ଶକଟ ।

ଗାଢ଼-ବି. (ଗାହ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ଘନ ।
ଗାଡ-ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧ୍ର; ଛିଦ୍ର ।
ଗାତ୍ର-ବି. ଦେହ; ଅଙ୍ଗ ।
ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ-ବି. ଗାମୁଛା ।
ଗାଥା-ବି. (ଗୈ-ଥ-ଆ) ଶ୍ଳୋକ; ଗୀତ ।
ଗାଦ-ବି. କାଣ୍ଟି, ମଇଳା ।
ଗାଦି-ବି. ସିଂହାସନ; ସମାସ୍ଥ ।
ଗାଧ-ବି. (ଗାଧ୍-ଅ) ଜଳସ୍ପର୍ଶ । [କରିବା ।
ଗାଧୋଇବା-କ୍ରି. ଗାତ୍ର ଧୌତ କରିବା; ସ୍ନାନ-
ଗାନ-ବି. (ଗୈ-ଅନ) ସଂଗୀତ ।
ଗାନ୍ଧନୀ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥନଶବ୍ଦଜ) ନମ୍ବଲଦ୍ୱାରା ଉଷ୍ମ-ବାଦ ବସାଇବା ।
ଗାନ୍ଧର୍ବ-ବିଂ. (ଗନ୍ଧର୍ବ-ଅ) ଗନ୍ଧର୍ବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗାନ୍ଧାରି-ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ଗାନ୍ଧାରୀ-ବି. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ପତ୍ନୀ ।
ଗାଭୀ-ବି. ଗାଈ ।
ଗାମୁଛା-ବି. ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ । [ଅଗମ୍ଭୀରଲ୍ଲ ।
ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଗମ୍ଭୀର-ଯ) ଗଭୀରତା,
ଗାୟକ-ବି. (ଗୈ-ଅକ) ଗାନକର୍ତ୍ତା ।
ଗାୟନ-ବି. (ଗୈ-ଅନ) ଗାଇବା ।
ଗାୟତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଗାୟତ୍ର-ନ୍ଦି-ଅ-ଇ) ଗାୟକର ତ୍ରାଣକାରୀ; ବି. ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଗାର-ବି. ରେଖା ।
ଗାରଡ଼-ବି. ଅଣିସ ମେଣ୍ଢା ।
ଗାରୁଡ଼ିଆ-ବିଂ. (ଗରୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଷ-ନାଶକ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ-ବିଂ. (ଗୃହସ୍ଥ-ଯ) ଗୃହସ୍ଥସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗାଲ୍-ବି. (ଗଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ।
ଗାଳି-ବି. କଟୂକ୍ତି ।
ଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଗଲ୍ଧାତୁଜ) ନିଗାଡ଼ିବା ।
ଗାଲିଚ୍-ବି. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ଆସନ ।
ଗାଲୁ-ବି. ମିଛ ।
ଗାଲୁଆ-ବିଂ. ମିଛୁଆ; ଭଣ୍ଡ ।
ଗିର-ବି. (ଗୃ-ଅ) ବଚନ ।
ଗିରା-ବି. ଗାର; ଗଜର ୧୬ ଭାଗର ଭାଗେ ।
ଗିରି-ବି. (ଗୃ-ଇ) ପର୍ବତ; କେତେକ ସନ୍ନ୍ୟା-ସୀଙ୍କ ଉପାଧି ।
ଗିରିଜା-ବି. (ଗିରି-ଜନ୍-ଅ) ପାର୍ବତୀ ।
ଗିରିଶ-ବି. (ଗିରି-ଶୀ-ଅ) ଶିବ ।
ଗିଲ୍-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।
ଗିଳିବା-କ୍ରି. ବି. ଗ୍ରାସକରିବା; ଗଲାଧଃକରଣ ।
ଗୀତ-ବି. (ଗୈ-ତ) ଗାନ; ବିଂ. ଗାନରେ କର୍ତ୍ତିତ । [ବିଶେଷ ।
ଗୀତା-ବି. (ଗୈ-ତ-ଆ) ଉପଦେଶ-ଶାସ୍ତ୍ର-
ଗୀତି-ବି. (ଗୈ-ତି) ଗାନ ।
ଗୀର୍ବାଣ-ବି. (ଗୀଃ-ବାଣ) ଦେବତା ।
ଗୀଷ୍ପତି-ବି.(ଗୀଃ-ପତି) ବାଚସ୍ପତି; ମହାପଣ୍ଡିତ ।
ଗୁଆ-ବି. (ଗୁବାକ ଶବ୍ଦଜ) ଗୁବାକ ।
ଗୁଆଁର-ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।
ଗୁଆଳୀ-ବି. ଗୋପିନୀ ।
ଗୁଗ୍ଗୁଲ-ବି. ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
ଗୁଚ୍ଛ-ବି. ଗୋଛା; ଫୁଲତୋଡ଼ା; ପେଣ୍ଡା ।

ଗୁଞ୍ଜ
ଗୁଞ୍ଜା } ବି. କାଇଁଚ ।

ଗୁଞ୍ଜନ-ବି. (ଗୁଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଗୁଣ୍‌ଗୁଣ୍ ଧ୍ୱନି ।

ଗୁଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଖୋସିବା ।

ଗୁଡ଼-ବି. ଇକ୍ଷୁ ରସାଦିରୁ ଜାତ ଶର୍କରା ।

ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ୍-ବି. ଦାରୁଚିନି ।

ଗୁଡ଼ା, ଗୁଡ଼ାକ, ଗୁଡ଼ାଏ, ଗୁଡ଼, ଗୁଡ଼କ,
ଗୁଡ଼ଏ-(ଗୁଚ୍ଛି ଶବ୍ଦଜ) ସମୂହ ।

ଗୁଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବି. ବେଢାଇବା ।

ଗୁଡ଼ାଖୁ-ବି. ଗୁଡ଼ତମାଖୁ ।

ଗୁଡ଼ିଆ-ବି. ଗୁଡ଼ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ।

ଗୁଡୁଚ
ଗୁଲୁଚ } ଲତାବିଶେଷ ।

ଗୁଣ-ବି. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ; ସତ୍ତ୍ୱ-ରଜଃ-ତମ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ତିନି ଗୁଣ; ଧନୁର ଜ୍ୟା; ସୂତ୍ର ।

ଗୁଣକ-ବି. (ଗୁଣ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ କରାଯାଏ ।

ଗୁଣା-ବି. ନାକର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଗୁଣିଆ-ବିଂ. (ଗୁଣୀଶବ୍ଦଜ) ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।

ଗୁଣିତ-ବିଂ. (ଗୁଣ୍-ତ) ପୂରିତ । [କରିବା ।

ଗୁଣିବା-କ୍ରି. ବି. ସ୍ମରଣକରିବା; ଅଙ୍କ ଗୁଣନ

ଗୁଣୀ-ବିଂ. (ଗୁଣ୍-ଇନ୍) ଗୁଣବାନ୍; ଯେ ମନ୍ତ୍ର-ଯନ୍ତ୍ର ଜାଣେ ।

ଗୁଣ୍ଠ-ବି. ଏକମାଣ ଭୂମିର ୨୫ଅଂଶ ।

ଗୁଣ୍ଡ
ଗୁଣ୍ଡି } ବି. (ଗୁଣ୍ଡ ଧାତୁରୁ) ଚୂନା; ତମାଖୁଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଗୁଣ୍ଡା-ବି. ଖଡର ଗାସ; ବିଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚା-ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗୁଣ୍ଡୁଚମୂଷା-ବି. ମୂଷିକବିଶେଷ ।

ଗୁପ୍ତ-ବିଂ. (ଗୁପ୍-ତ) ରକ୍ଷିତ; ଗୂଢ଼ ।

ଗୁପ୍ତି-ବି. (ଗୁପ୍-ତି) ଗୋପନ; ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଗୁମର-ବି. ଠେକ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାନ-ବି. ଦମ୍ଭ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାସ୍ତା-ବି. ହିସାବରକ୍ଷକ; ମୋହରର ।

ଗୁମ୍ଫ-ବି. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅ) ମୁଚ୍ଛ ।

ଗୁମ୍ଫନ-ବି. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା ।

ଗୁମ୍ଫା-ବି. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗୁମ୍ଫିତ-ବିଂ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।

ଗୁରୁ-ବି. (ଗୃ-ଉ) ଅଧ୍ୟାପକ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ବୃହସ୍ପତି ।

ଗୁରୁଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. ବି. ଶିଶୁର ଅଣ୍ଠରେ ଚାଲିବା ।

ଗୁରୁତ୍ୱ
ଗୁରୁତା } ବି. ମହତ୍ତ୍ୱ; ଓଜନ ।

ଗୁରୁ-ପାକ-ବିଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜର-ବି. ଗୁଜରାଟ ଦେଶ । [ବିଶେଷ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜରୀ-ବି. ଗୁଜରାଟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ରାଗିଣୀ-

ଗୁର୍ବୀ-ବିଂ. (ଗୁରୁ-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ; ଗୌରବବତୀ ।

ଗୁଳା-ବି ଶଗଡ ଯିବା ବାଟ; ଗୋଲାକାର; ମେଞ୍ଚାଏ । [ଗୋଟି ।

ଗୁଳି-ବି. ଗୁଳିକା ଶବ୍ଦଜ, ସୀସାର ବର୍ତ୍ତୁଳ

ଗୁଳ୍ମ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ; ଉଦରର ରୋଗ ବିଶେଷ ।

ଗୁବାକ-ବ. ଗୁଆଗଛ ; ଗୁଆ ।

ଗୁହ-ବ. (ଗୁଥଶବ୍ଦଜ) ବଷ୍ଠା ।

ଗୁହ-ବ. (ଗୁହ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଗୁହା-ବ. (ଗୁହ୍-ଆ) ଗହ୍ୱର ।

ଗୁହା-ବ. ସାକ୍ଷୀ ।

ଗୁହାରି-ବ. ଦୁଃଖ ଜଣାଣ ; ଅଭିଯୋଗ ।

ଗୁହାଳି-ବ. (ଗୋ-ଅଳୟ) ଗୋରୁ ରହିବାର ଗୃହ ।

ଗୁହ୍ୟ-ବି. (ଗୁହ୍-ଯ) ଗୋପନୀୟ ; ବ. ମଳଦ୍ୱାର ।

ଗୁହ୍ୟକ-ବ. (ଗୁହ୍ୟ-କ) କୁବେରଙ୍କ ଅନୁଚର ।

ଗୂଢ-ବି. (ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ ; ଗହନ ।

ଗୃଧ୍ନୁ-ବି. (ଗୃଧ୍-ନୁ) ଲୁବ୍ଧ ; ଲୋଭୀ ।

ଗୃଧ୍ର-ବ. (ଗୃଧ୍-ର) ଶାଗୁଣା ।

ଗୃହ-ବ. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଘର ; ନିକେତନ ।

ଗୃହସ୍ଥ-ବି. (ଗୃହ-ସ୍ଥା-ଅ) ଗୃହୀ ।

ଗୃହିଣୀ-ବ. (ଗୃହ୍-ଇନ୍-ଈ) ପତ୍ନୀ ; ଘରଣୀ ।

ଗୃହୀତ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ତ) ନୀତ ; ଧୃତ ; ସ୍ୱୀକୃତ ।

ଗୃହ୍ୟ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଅଧୀନ ; ଗୃହୋତ୍ପନ୍ନ ।

ଗେଙ୍ଗୁଟି-ବ. ଚୂନ; ପଥରବିଶେଷ ।

ଗେଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଠେସିବା ।

ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି-କ୍ରି. ବି. ଜବାଜବ ।

ଗେଣ୍ଡା-ବ. ଶାମୁକାଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗେଣ୍ଡାଳିଆ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଗେଣ୍ଡୁ-ବ ଶତବର୍ଗଫଳ ।

ଗେୟ-ବି. (ଗୈ-ଯ) ଗାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଗେରସ୍ତ-ବ. (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ପତ୍ନୀର ପତି ।

ଗେରୁ-ବ. (ଗୈରିକଶବ୍ଦଜ) ଗୈରିକ

ଗେଲ-ବ. ସୁଅଗ; ସସ୍ନେହ ପରିହାସ ।

ଗେହ-ବ. ଗୃହ ।

ଗେହ୍ଲା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ; ସ୍ୱେରନ୍ତା ।

ଗୈରିକ-ବ.(ଗିରି-ଇକ) ଗିରିମାଟି; ବି. ଗେରୁମାଟିରେ ରଞ୍ଜିତ ।

ଗୋ-ବ. ଗୋରୁ ; ବୃଷ; ପୃଥିବୀ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଗୋଇ-ବ. (ଗୋପ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ; ମର୍ମକଥା ।

ଗୋଈ-ବ. (ଗୋପୀଶବ୍ଦଜ) ଗଉଡୁଣୀ ।

ଗୋଇଠା-ବ. ଗୋଇଠିଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।

ଗୋଇଠି-ବ. ପାଦମୂଳ ।

ଗୋଇନ୍ଦା-ବ. ସନ୍ଧାନକାରୀ ।

ଗୋକୁଳ-ବ.(ଗୋ କୁଳ)ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋସମୂହ ।

ଗୋଖର-ବ. ସର୍ପବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣବିଶେଷ ।

ଗୋଖରୁ-ବ. ଔଷଧି ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଗୋଖା-ବ. ଜାତିବିଶେଷ ।

ଗୋଚର-ବି. (ଗୋ-ଚର) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ; ଗୋଚାରଣସ୍ଥାନ ।

ଗୋଛ-ବ. (ଗୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବଡ଼ା ।

ଗୋଜ-ବି. ମୁନିଆଁ ।

ଗୋଜଣା-ବ. ନିଆଁଖୁଣ୍ଟା ।

ଗୋଟା-ବି. ଅଖଣ୍ଡ ।

ଗୋଟାଏ / ଗୋଟିଏ — ବ. ଏକଗୋଟା; ଏକଗୋଟି ।

ଗୋଟି-ବ. (ଗୁଟିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗୋଲକ ; ରେଶମପୋକର ଗୋଟି ।

ଗୋଠ–ବ. (ଗୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଗୃହାଳ ; ଦଳ; କଟିଭୂଷଣ ।

ଗୋଠିଆ–ବି. ଗୋଠରେ ଥିବା ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ।

ଗୋଡ଼–ବ. ପାଦ ; ମୂଳ ।

ଗୋଡ଼ାଇବା–କ୍ରି. ଅନୁଧାବନ କରିବା ।

ଗୋଡ଼ି–ବ. ସାନ ଖପର୍ଦ୍ଦ ।

ଗୋତମ–ବ. ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନି ।

ଗୋତ୍ର–ବ. କୁଳର ଆଦ୍ୟପୁରୁଷ; ପର୍ବତ ।

ଗୋଦର–ବ. ଶ୍ଳୀପଦରୋଗ ।

ଗୋଦାବରୀ–ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋଦାମ–ବ. ଗଞ୍ଜ; ନାନାଦ୍ରବ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ।

ଗୋଧନ–ବ. ଗୋରୁସମୂହ ।

ଗୋଧା } ବ. ଗୋଧିସାପ ।
ଗୋଧିକା }

ଗୋଧୂମ–ବ. ଗହମ ।

ଗୋଧୂଳି–ବ. (ଗୋ-ଧୂଳି) ସାୟଂକାଳ ।

ଗୋପ–ବ. (ଗୋ-ପା-ଅ) ଗଉଡ଼ ।

ଗୋପନ–ବ. (ଗୁପ୍-ଅନ) ଲୁଚାଇବା; ରକ୍ଷଣ ।

ଗୋପନୀୟ–ବି. (ଗୁପ୍-ଅନୀୟ) ଗୁହ୍ୟ; ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ।

ଗୋପାଳ–ବ. (ଗୋ-ପାଳ) ଗଉଡ଼; କୃଷ୍ଣ ।

ଗୋପିକା } ବ.(ଗୋପ-ଈ)ଗଉଡୁଣୀ; ଗୋପପୁର ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଗୋପୀ }

ଗୋପୀଚନ୍ଦନ–ବ. ଧଳାମାଟି ।

ଗୋପୀନାଥ–ବ. କୃଷ୍ଣ, ନନ୍ଦସୁତ ।

ଗୋପୁର–ବ. ପୁରଦ୍ୱାର ।

ଗୋପ୍ତା–ବି. (ଗୁପ୍-ତୃ) ରକ୍ଷକ ।

ଗୋପ୍ୟ–ବି.(ଗୁପ୍-ଯ) ରକ୍ଷଣୀୟ; ଗୋପନୀୟ ।

ଗୋବର–ବ. ଗୋମୟ ।

ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ–ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ବତ ।

ଗୋମତୀ–ବ. (ଗୋ-ମତୁ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋମୟ–ବ. (ଗୋ-ମୟ) ଗୋବର ।

ଗୋମାୟୁ–ବ. (ଗୋ-ମା-ଉ) ଶୃଗାଳ ।

ଗୋମୁଖୀ–ବ. ଗଙ୍ଗାନଦୀର ଆଦିରୂପ ।

ଗୋରଡ଼ା–ବ. ଗୋରୁଖୁଆଡ଼; ଅଟେଳ ।

ଗୋରସ–ବ. (ଗୋ-ରସ), ଗବ୍ୟ ଦୁଗ୍ଧ; ଦଧି ।

ଗୋରା–ବି. (ଗୌରଶବ୍ଦଜ) ଶୁଭ୍ର ।

ଗୋରୀ–ବି. ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ।

ଗୋରୁ–ବ. (ଗୋଶବ୍ଦଜ) ବୃଷ; ଗାଈ ।

ଗୋରୋଚନା–ବ. (ଗୋ-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗୋମସ୍ତକର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗୋଳ–ବ. ପଣ୍ଡଗୋଳ: ଚହଳ ।

ଗୋଲ } ବ. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଦାର୍ଥ; ଭୂମଣ୍ଡଳର ପ୍ରତିକୃତି ।
ଗୋଲକ }

ଗୋଳମାଳ–ବ. ଚହଳ; ଗୋଳ ।

ଗୋଲା–ବ. ଧାନ୍ୟାଦିର ଅଗାର; ଗୋଲାକାର [ଲୌହପିଣ୍ଡ ।

ଗୋଲାବ୍–ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଗୋଲାମ୍–ବ. ଦାସ ।

ଗୋଳିଆ–ବି. ପଙ୍କିଳ ।

ଗୋଳିବା–କ୍ରି. ତରଳ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମିଶାଇବା ।

ଗୋଲୋକ-ବି. (ଗୋ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗ; ବୈକୁଣ୍ଠ ।
ଗୋବିନ୍ଦ-ବି. (ଗୋ-ବିଦ୍-ଅ) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
ଗୋଷ୍ଠ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ଥା) ଗୋଠ ।
ଗୋଷ୍ଠୀ-ବି. ସଙ୍ଘ; ପରିବାର; କୁଟୁମ୍ବ ।
ଗୋଷ୍ପଦ-ବି. (ଗୋ-ପଦ) ଗୋଖୁରଖନିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ଗୋସ୍ୱାମୀ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ୱାମିନ୍) ଗୋସାଇଁ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ଗୋସମୂହର ଅଧିକାରୀ ।
ଗୋହିରି-ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।
ଗୌଡ଼-ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ; ଗୋପାଳଜାତି ।
ଗୌଡ଼ୀ-ବି. କାବ୍ୟର ରୀତିବିଶେଷ; ଗୁଡ଼ଜାତ ସୁରା ।
ଗୌଣ-ବି॰. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଅପ୍ରଧାନ ।
ଗୌତମ-ବି. (ଗୌତମ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ; ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ଗୌର-ବି॰. ଶ୍ୱେତ; ଗୋରା ।
ଗୌରବ-ବି. (ଗୁରୁ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ; ସମ୍ମାନ ।
ଗୌରାଙ୍ଗ-ବି. (ଗୌର-ଅଙ୍ଗ) ଚୈତନ୍ୟଦେବ; ସୁନ୍ଦରକାୟ ।
ଗୌରୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ; ଅଷ୍ଟବର୍ଷୀୟା କନ୍ୟା; ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଗ୍ରଥିତ-ବି॰. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ତ) ଗୁନ୍ଥା; ଗୁମ୍ଫିତ ।
ଗ୍ରନ୍ଥ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ଅ) ପୁସ୍ତକ ।
ଗ୍ରନ୍ଥନ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା; ରଚନା ।
ଗ୍ରନ୍ଥି-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ଇ) ବଂଶାଦିର ସନ୍ଧି; ଶରୀରର ସନ୍ଧି; ଗଣ୍ଠି ।
ଗ୍ରନ୍ଥିଳ-ବି॰. (ଗ୍ରନ୍ଥି-ଲ) ଗ୍ରନ୍ଥିଯୁକ୍ତ ।
ଗ୍ରସନ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅନ) ଗ୍ରାସ ।
ଗ୍ରସ୍ତ-ବି॰. (ଗ୍ରସ୍-ତ) ଗଳିତ; ଆକ୍ରାନ୍ତ ।
ଗ୍ରହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହ; ଗ୍ରହଣ ।
ଗ୍ରହଣ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅନ) ନେବା; ସ୍ୱୀକାର; ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ରର ଗ୍ରାସ ।
ଗ୍ରହଣୀ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।
ଗ୍ରହଣୀୟ-ବି॰. (ଗ୍ରହ୍-ଅନୀୟ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ଗ୍ରହରାଜ-ବି. (ଗ୍ରହ-ରାଜା) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଗ୍ରହୀତା-ବି॰. (ଗ୍ରହ-ତୃ) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।
ଗ୍ରାମ-ବି. ବଡ଼ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଲ୍ଲୀ; ଗାଁ ।
ଗ୍ରାମଣୀ-ବି. (ଗ୍ରାମ-ନୀ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି ।
ଗ୍ରାମ୍ୟ-ବି॰. (ଗ୍ରାମ-ଯ) ଗ୍ରାମଜାତ; ନୀଚ; ଇତର ।
ଗ୍ରାସ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅ) କବଳ; ଭୋଜନ ।
ଗ୍ରାହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣ; କୁମ୍ଭୀର ।
ଗ୍ରାହକ, ଗ୍ରାହୀ } ବି॰. (ଗ୍ରହ୍-ଅକ, ଇନ୍) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।
ଗ୍ରାହ୍ୟ-ବି॰. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ; ଉପା-
ଗ୍ରୀବା-ବି. କଣ୍ଠ । [ଦେୟ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମ-ବି. ନିଦାଘ; ଉତ୍ତାପ ।
ଗ୍ରୈବେୟକ-ବି. (ଗ୍ରୀବା-ଏୟ-କ) ଗ୍ରୀବାର ଅଳଙ୍କାର । [ସାଦିତ ।
ଗ୍ଲପିତ-ବି॰. (ଗ୍ଲୈ-ଣିଚ୍-ତ) ମ୍ଳାନୀକୃତ; ଅବ-
ଗ୍ଲାନି-ବି. (ଗ୍ଲୈ-ନି) ମ୍ଳାନତ୍ୱ; ଅସୁସ୍ଥତା; ଅବସାଦ ।

ଘ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ ।

ଘଇତା–ବି (ଗୃହୀତୃଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ପତି (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘଉଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଉଡ଼ିଦେବା ।

ଘଞ୍ଚ–ବିଂ. (ଘନ ଶବ୍ଦଜ) ଘଞ୍ଚିଲିଆ; ଲଗାଲଗି ।

ଘଟ–ବି. (ଘଟ୍-ଅ) କଳସ; ଶରୀର ।

ଘଟକ–ବିଂ. (ଘଟ୍-ଅକ) ଯେ ଘଟାଏ ।

ଘଟଣ–ବି. (ଘଟନଶବ୍ଦଜ) ସୁଗଠନ; ସୁନ୍ଦର ।

ଘଟନା–ବି. (ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ; ବ୍ୟାପାର । ଯୋଜନା ।

ଘଟା–ବି. (ଘଟ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର; ସମୂହ ।

ଘଟାଇବା–କ୍ରି. (ଘଟ୍ଧାତୁଜ) ସାଧିବା ।

ଘଟାଟୋପ–ବି. (ଘଟ-ଆଟୋପ) ପାଲିଙ୍କି ପ୍ରଭୃତିର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘଟୀ, ଘଟିକା–ବି. (ଘଟଶବ୍ଦଜ) କାଳପରମାଣାର୍ଥ ଜଳରେ ସ୍ଥାପିତ ସଛିଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଟ; ଦ୍ୱିଦଣ୍ଡ କାଳ; ଘଡ଼ିଏ ସମୟ ।

ଘଟିତ–ବିଂ. (ଘଟ୍-ତ) ଗଠିତ; ଉପକରଣଯୁକ୍ତ ।

ଘଟିବା–କ୍ରି. (ଘଟ୍ଧାତୁଜ) ଉପାଗତ ହେବା; (ଘଟନାସମ୍ବନ୍ଧେ) ।

ଘଟ୍ଟ–ବି. ନଦୀପ୍ରଭୃତିର ଘାଟ ।

ଘଡ଼ଘଡ଼ୀ–ବି. ବଜ୍ରଶବ୍ଦ ।

ଘଡ଼ୀ–ବି. (ଘଟୀଶବ୍ଦଜ) ସମୟବୋଧକ ଯନ୍ତ୍ର; ଦୁଇଦଣ୍ଡ ପରିମିତ କାଳ; କ୍ଷୁଦ୍ରଖଣ୍ଡ ।

ଘଣା–ବି. ସୋରିଷ ପ୍ରଭୃତି ତେଲ ବାହାରକରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟ, ଘଣ୍ଟା–ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟା–ବି. ୨½ଦଣ୍ଡ କାଳ (ଇଂରାଜୀ ୬୦ ମିନିଟ)

ଘଣ୍ଟାପଥ–ବି. ରାଜମାର୍ଗ ।

ଘଣ୍ଟି–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟି; ଘୁଙ୍ଗୁର ।

ଘଣ୍ଟିକା–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟା; ଉପଜିହ୍ୱା ।

ଘତ–ବି. କୌଶଳ; ସୂତ୍ର ।

ଘନ–ବିଂ. ବହଳ; ଲଗାଲଗି; ପୂର୍ଣ୍ଣ । ବି. ମେଘ; ଲୌହମୁଦ୍ଗର; ଗଣିତରେ ରାଶିର ତ୍ରିଘାତ, ଯଥା:—୪ର ଘନ=୪×୪×୪ ।

ଘନ-କାଳ–ବି. ବର୍ଷାସମୟ ।

ଘନକ୍ଷେତ୍ର–ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ବେଧବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ।

ଘନ-ଘନ–କ୍ରି. ବିଂ. ଅନବରତ; ଶୀଘ୍ରଶୀଘ୍ର ।

ଘନଫଳ–ବି. ଗଣିତରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଉଚ୍ଚତାର ଗୁଣଫଳ ।

ଘନମୂଳ–ବି. ଘନୀକୃତ ରାଶିର ମୂଳରାଶି; ଯଥା- ୬୪ର ଘନମୂଳ ୪ ।

ଘନ-ରସ–ବି. ଜଳ; କର୍ପୂର ।

ଘନ-ସାର–ବି. କର୍ପୂର ।

ଘନାଘନ–ବି. ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ; ମତ୍ତହସ୍ତୀ; ସଂଘର୍ଷଣ ।

ଘନିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ଘନ-ଇଷ୍ଠ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘନ; ନିକଟସ୍ଥ ।

ଘମାଘୋଟ–ବି. ପ୍ରମତ୍ତଭାବ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘର–ବି. ଗୃହ ।

ଘରକରଣା–ବି. ଗୃହବ୍ୟାପାର ।

ଘରଚଟିଆ–ବି. ଚଟକପକ୍ଷୀ ।

ଘରଣୀ -ବ. ଗୃହିଣୀ ।

ଘଗ୍ରା-ବ. ଖାଞ୍ଜ; ଛିଦ୍ର ।

ଘର୍ଘର-ବ. ଚକ୍ରର ଶବ୍ଦ; ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।

ଘର୍ଘରିକା-ବ. ଘାଗୁଡ଼ି ।

ଘର୍ମ୍ମ-ବ. (ଘୃ-ମ) ଗ୍ରୀଷ୍ମ; ଝାଳ । ବିଂ. ଗରମ ।

ଘର୍ଷଣ-ବ. (ଘୃଷ୍-ଅନ) ମାର୍ଜନ; ଘସିବା ।

ଘଷି-ବ. ଶୁଷ୍କଗୋମୟ ।

ଘଷା-ବ. ଅଙ୍ଗ ସଂବାହନ । ବିଂ. ଘର୍ଷିତ ।

ଘଷିବା-କ୍ରି. (ଘର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ଷଣ କରିବା ।

ଘସ୍ର-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦିବସ ।

ଘା-ବ. (ଘାତଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ; ବ୍ରଣ ।

ଘାଇ-ବ. ବନ୍ୟାଯୋଗୁଁ ନଦୀବନ୍ଧ ଭଙ୍ଗଜନିତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳପଥ ।

ଘାଉଡ଼ି-ବ. ସର୍ପାଦି ଦଂଶନ ।

ଘାଗରା-ବ. ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଘାଗୁଡ଼ି-ବ.(ଘର୍ଘରଶବ୍ଦଜ,କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟିକା; ଘୁଙ୍ଗୁର ।

ଘାଟ-ବ. ତୁଠ; ନଦୀ ପାରହେବା ସ୍ଥାନ, ମାସୁଲ ଅଦାୟ କରିବା ସ୍ଥାନ ।

ଘାଟି-ବ. ଗିରିସଙ୍କଟ; ଦୁର୍ଗ ପାର୍ବତ୍ୟ ପଥ ।

ଘାଟିଆ-ବିଂ. ଘାଟଜଗୁଆଳି ।

ଘାଣ୍ଟିଆ-ବ. ତରକାରିବିଶେଷ ।

ଘାଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଗୋଳାଇବା ।

ଘାତ-ବ. (ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର; ବଧ; ଗଣିତରେ କୌଣସି ରାଶିର ସେହି ରାଶିଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ ।

ଘାତକ, ଘାତୀ ବିଂ. ବା ବ. (ହନ୍-ଅକ-ଇନ୍) ହନନକର୍ତ୍ତା । ବଧକାରୀ ।

ଘାତୁକ-ବିଂ. ବା ବ. (ଘାତ-ଉକ) ବଧକାରୀ; ନିଷ୍ଠୁର ।

ଘାରି-ବିଂ. (ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଅଭିଭୂତ ।

ଘାରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବା ।

ଘାଲି-ବ. କପଟ ନିଦ୍ରା ।

ଘାସ-ବ. (ଘସ୍-ଅ) ତୃଣ ।

ଘିଅ-ବ. (ଘୃତଶବ୍ଦଜ) ଘୃତ ।

ଘିକଅଁଟା-ବ. ଘୃତକୁମାରୀ ଗୁଳ୍ମ ।

ଘିନ୍-ବ. (ଘୃଣାଶବ୍ଦଜ) ଘୃଣା ।

ଘିମିରି-ବ. (ଘର୍ମ୍ମଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ମ୍ମବିଚର୍ଚ୍ଚିକା ।

ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବ. ସୁପ୍ତଲୋକଙ୍କର ନାସାଧ୍ୱନି ।

ଘୁଙ୍ଗୁରି-ବ. ଘଣ୍ଟି; କଟିଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଘୁଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ଅପସରିଯିବା ।

ଘୁଞ୍ଚାଇବା-କ୍ରି. ଚଳାଇବା ।

ଘୁଡ଼ି-ବ. ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ାଇବାପାଇଁ କାଗଜ- [ନିର୍ମିତ ଚକ୍ର ।

ଘୁଣ-ବ. କାଷ୍ଠକୀଟ ।

ଘୁମ-ବ. ମାଟିର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ଘୁମିବା-କ୍ରି. ବୁଲିବା; ଘୂରିବା ।

ଘୁମାଇବା-କ୍ରି. ବୁଲାଇବା ।

ଘୁମୁରିବା-କ୍ରି. ଏକପ୍ରକାର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ କରିବା ।

ଘୁରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ବୁଲିବା ।

ଘୁସ୍-ବ. ଲାଞ୍ଚ ।

ଘୁସୁରି-ବ. (ଘୃଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ଶୂକର; ବରାହ ।

ଘୁସୁରିଆ-ବିଂ. ଶୂକରରକ୍ଷକ ।

ଘୁଷୁରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣନ-ବି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ଅନ) ମଣ୍ଡଳାକାରେ ଭ୍ରମଣ; ଘୂରିବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ-ବିଂ. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ତ) ପରିଭ୍ରମିତ ।

ଘୃଣା-ବି. (ଘୃଣ୍-ଅ) ଅଶ୍ରଦ୍ଧା; ଅବଜ୍ଞା; ଦୟା ।

ଘୃଣିତ-ବିଂ. (ଘୃଣ୍-ତ) ଗୁଚ୍ଛୀକୃତ; ଅବଜ୍ଞାତ ।

ଘୃଣୀ-ବିଂ. ଘୃଣାଯୁକ୍ତ ।

ଘୃତ-ବି. (ଘୃ-ତ) ଘିଅ ।

ଘୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଘୃଷ୍-ତ) ଘଷାହୋଇଥିବା ।

ଘେନା-ବିଂ. ଗୃହୀତ ।

ଘେନିବା-କ୍ରି. ନେବା; ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଘେନାଇବା-କ୍ରି. ମନାଇବା; ବୁଝାଇବା ।

ଘେର-ବି. ବେଢ଼; ବେଢ଼ଣ; ପ୍ରାଚୀର ।

ଘେରି-ବିଂ. ଅବୃତ; ବି. ବେଡ଼ା ।

ଘେରିବା-କ୍ରି. ବେଢ଼ିବା ।

ଘୋଘା-ବି. ଗୋଳମାଳ ଶବ୍ଦ ।

ଘୋଟକ-ବି. ଘୋଡ଼ା ।

ଘୋଟିବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡ଼-ବି. ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡ଼ଣୀ-ବି. (ଦେଶଜ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡ଼ହେବା-କ୍ରି. ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବା ।

ଘୋଞ୍ଜ-ବି. (ଘୋଟୀଶବ୍ଦଜ) ମାଇ ଘୋଞ୍ଜ ।

ଘୋଣା-ବି. ଅଶ୍ୱ ବା ଶୂକରର ନାକ ।

ଘୋର-ବିଂ. (ଘୁର୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର; ଭୟଙ୍କର; ଦାରୁଣ ।

ଘୋରିବା-କ୍ରି. ଘଷି ଘଷି ଛଣ୍ଡାଇବା ।

ଘୋଳଦହି-ବି. ତକ୍ର, ଜଳମାତ୍ର ବର୍ଜିତ ଦଧି ।

ଘୋଳାବିନ୍ଧା-ବି. ବେଦନାବିଶେଷ ।

ଘୋଷ-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ; ଗଉଡ଼ସାହି ।

ଘୋଷଣା-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅନ-ଆ) ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବା; ପ୍ରଚାର ।

ଘୋଷିତ-ବିଂ. (ଘୁଷ୍-ତ) ପ୍ରଚାରିତ ।

ଘୋଷିବା-କ୍ରି. (ଘୁଷ୍ଧାତୁଜ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା; ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଘୋସାରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ପକାଇ ଟାଣିବା ।

ଘ୍ନ-ବିଂ. (ହନ୍ ଧାତୁରୁ) ନାଶକ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘ୍ରାଣ-ବି. (ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ; ନାସିକା ।

ଘ୍ରାତ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ତ) ଯାହା ଘ୍ରାଣ କରାଯାଇଅଛି ।

ଘ୍ରେୟ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ଯ) ଘ୍ରାତବ୍ୟ, ଘ୍ରାଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଙ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଣ୍ଣ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଚ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଣ୍ଣ; ଅ. ସୁଦ୍ଧା ଅର୍ଥରେ ତଥା ଓ କଦା ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

ଚଅଁର-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) ଚମରୀ-ପୁଚ୍ଛନିର୍ମିତ ବ୍ୟଜନବିଶେଷ ।

ଚଇତ-ବି. ଚୈତ୍ରମାସ ।

ଚଉ, ଚୌ-ବିଂ. (ଚତୁଃଶବ୍ଦଜ) ଚାରି (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ) ।

ଚଉକ-ବି.(ଚତୁଷ୍କଶବ୍ଦରୁ)ଚୂତୁଷ୍କୋଣ; ବଜାର ।

ଚଉଡ଼ୋଳ-ବି. (ଚତୁର୍ଦ୍ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଜଣ ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ବହନୀୟ ଶିବିକାବିଶେଷ ।

ଚଉଦ-ବିଂ. ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ।

ଚଉରା-ବି. (ଚତୁରସ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ବେଦି; ତୁଳସୀବୃକ୍ଷର ବେଦି ।

ଚଉରାଳିଶ-ବିଂ. ଚତୁଶ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶ, ୪୪ ।

ଚଇଁରୀ-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) କେଶ ନିର୍ମିତ ରଜ୍ଜୁ ।

ଚକ୍‌ଚକ୍-ବିଂ. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଚକ-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରର ଏକ ଅବର୍ତ୍ତନ ପରିମିତ ସ୍ଥାନ ।

ଚକଟା-ବି. ଦୁଗ୍ଧ ପାଚିଲାକଦଳୀ ଓ ଶର୍କରା ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ ।

ଚକଟିବା-କ୍ରି. ମିଶାଇବା; ମନ୍ଥିବା ।

ଚକଡ଼ା-ବି. ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ବଡ଼ଚଟାଣ; ସ୍ଥାନ;

ଚକମକି-ବି. ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର । [ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକା-ବିଂ. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲ ।

ଚକି-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟପେଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକିତ-ବିଂ. (ଚକ୍-ତ) ଭୟରେ କମ୍ପିତ; ବିସ୍ମିତ ।

ଚକିତେ-କ୍ରି. ବିଂ. ବିସ୍ମିତ ଭାବରେ; ସହସା ।

ଚକୁଳି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚକୁଳିଆପଣ୍ଡା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍କଳୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଚକୋର-ବି. (ଚକ୍-ଓର) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାପ୍ରିୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଚକ୍କର-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ରାକାର ଭ୍ରମଣ ।

ଚକ୍ତି-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଲାକାର ଖଣ୍ଡ ।

ଚକ୍ର-ବି. (ଚକ୍-ର) ଚକ; ଚକ୍ରାକାର ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରଦେଶ; କୁମ୍ଭକାରଯନ୍ତ୍ର; ସମୂହ; ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରଧର-ବି. (ଚକ୍ର-ଧୃ-ଅ) ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ବିଷ୍ଣୁ; ସର୍ପ ।

ଚକ୍ରପାଣି-ବି. (ଚକ୍ର-ପାଣି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ-ବି.(ଚକ୍ର-ବୃତ-ଇନ୍) ସମ୍ରାଟ୍; ସାର୍ବଭୌମ ରାଜା ।

ଚକ୍ରବାକ }
ଚକ୍ରବାକୀ } ବି. ଚକୁଆ ଚକୁଇ ପକ୍ଷୀ ।

ଚକ୍ରବାଳ-ବି.(ଚକ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି-ବି. ସୁଧର ସୁଧ ।

ଚକ୍ରାଙ୍ଗ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅଙ୍ଗ) ରଥ; ହଂସ ।

ଚକ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅନ୍ତ) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକ୍ରୀ-ବିଂ. (ଚକ୍ର-ଇନ୍) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ଷୁଃ }
ଚକ୍ଷୁ } ବି. (ଚକ୍ଷ୍-ଉସ୍) ଅକ୍ଷି; ଦୃଷ୍ଟି ।

ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବା-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବସ୍) ସର୍ପ; (ସର୍ପ ଅକ୍ଷିରେ ଶୁଣେ ବୋଲି ପ୍ରବାଦ) ।

ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. (ଚକ୍ଷୁଃମତ୍) ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ।

ଚଗଲା-ବିଂ. (ଚପଲଶବ୍ଦ) ଅସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚଙ୍ଗବା }
ଚଢ଼ିବା } କ୍ରି. (ଚର୍ଚ୍ଚଧାତୁରୁ) ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଚଙ୍କ୍ରମଣ-ବିଂ. (କ୍ରମ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଭ୍ରମଣ । [କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ଚଞ୍ଚଳ-ବିଂ. (ଚଲ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅସ୍ଥିର; ଚପଳ;

ଚଞ୍ଚଳା-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

ଚଞ୍ଚୁ-ବ. ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।

ଚଟକ-ବ. (ଚଟ୍-ଅକ) ଘରଚଟିଆ ।

ଚଟକଣା-ବ. ଚାପୁଡ଼ା ।

ଚଟକା-ବିଂ. ଚେପ୍ଟା ।

ଚଟାଣ-ବ. ଗୃହତଳ; ବିସ୍ତୃତ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଚଟି-ବ. ପଥିକମାନଙ୍କର ନିବାସ ।

ଚଟୁ-ବ. କାଠର ହତା ।

ଚଟୁଆ-ବ. ଫଡ଼ିଆ ।

ଚଟୁଣି-ବ. ଅମ୍ଳମିଶ୍ର ମୁଖରୋଚକ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଚଟୁଳ-ବିଂ. (ଚଟ୍-ଉଳ) ଚଞ୍ଚଳ; ଚାରୁ ।

ଚଟାଇ, ଚଟେଇ-ବ. ମସିଣା ।

ଚଡ଼କ-ବ. ବଜ୍ର ।

ଚଡ଼କିବା-କ୍ରି. ଅଳ୍ପ ଫାଟିବା ।

ଚଡା-ବ. ନଦୀମଧ୍ୟରେ ପଟୁମାଟିର ଦ୍ୱୀପ ।

ଚଢ଼େଇ, ଚଡ଼େଇ-ବ. ପକ୍ଷୀ ।

ଚଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଆରୂଢ଼ କରାଇବା ।

ଚଢାଉ-ବ. ଆକ୍ରମଣ ।

ଚଢିବା-କ୍ରି. ଆରୋହଣ କରିବା ।

ଚଣକ-ବ. ଚଣା; ବୁଟ ।

ଚଣ୍ଡ-ବିଂ. ଭୟଙ୍କର; ପ୍ରଖର; ଅସ୍ଥିରମତି ।

ଚଣ୍ଡାଳ, ଚାଣ୍ଡାଳ } ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଅଳ-ଅ) କ୍ରୂରକର୍ମୀଲୋକ; ଘୃଣିତ ପତିତଜାତିର ଲୋକ ।

ଚଣ୍ଡିକା, ଚଣ୍ଡୀ } ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଇକ-ଅ, ଈ) ଦୁର୍ଗା; ଅତି କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଚଉତର୍ଷ-ବ. (ଚତୁରସ୍ରକଳ) ଚତୁଷ୍କୋଣାକୃତ ବେଦି ।

ଚତୁର-ବିଂ. କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ; ନିପୁଣ ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚତୁରଙ୍ଗ-ବିଂ. (ଚତୁଃ-ଅଙ୍ଗ) ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ରଥ, ପଦାତି ଏହି ଚାରିଅଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ (ସେନା) ।

ଚତୁରଶୀତି-ବିଂ. (ଚତୁର୍-ଅଶୀତି) ୮୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁରସ୍ର-ବ. (ଚତୁର-ଅସ୍ର) ଚତୁଷ୍କୋଣ ।

ଚତୁରାନନ-ବ. (ଚତୁଃ-ଆନନ) ବ୍ରହ୍ମା ।

ଚତୁର୍ଥ-ବିଂ. (ଚତୁଃ-ଥ) ଚାରି ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଚତୁର୍ଥୀ-ବ. (ଚତୁର୍ଥ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ; ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଭକ୍ତିବିଶେଷ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ-ବିଂ. (ଚତୁର୍-ଦଶନ୍) ୧୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ-ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ଅମାବାସ୍ୟାର ପୂର୍ବ ତିଥି ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଧା-ଅଂ. (ଚତୁଃ-ଧା) ଚାରିପ୍ରକାରେ ।

ଚତୁର୍ଯୁଗ-ବ. (ଚତୁଃ-ଯୁଗ) ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର ଓ କଳି ।

ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ଚତୁଃ-ବର୍ଣ୍ଣ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ ଓ ଶୂଦ୍ର ।

ଚତୁର୍ବିଂଶତି-ବି. (ଚତୁଃ-ବିଂଶତି) ଚବିଶ ୨୪ ।

ଚତୁର୍ବିଧ-ବିଂ. (ଚତୁଃ-ବିଧ) ଚାରିପ୍ରକାର ।

ଚତୁର୍ବେଦ-ବ. (ଚତୁଃ-ବେଦ) ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଓ ଅଥର୍ବ ।

ଚତୁଷ୍କ-ବ. (ଚତୁଃ-କ) ଚତୁଃସ୍ତମ୍ଭଯୁକ୍ତ ମଣ୍ଡପ ।

ଚତୁଷ୍ଟୟ–ବିଂ. (ଚତୁର୍-ତୟ) ଚାରୋଟିଯାକ ।
ଚତ୍ୱର–ବି. ଅଙ୍ଗନ; ଅଗଣା ।
ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍–ବି.(ଚତୁର୍-ଦଶନ୍) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।
ଚନ୍ଦନ–ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ଅନ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ;
ଚନ୍ଦା–ବିଂ. ଟାଙ୍ଗସ । [ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଚନ୍ଦ୍ର–ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ର) ଚନ୍ଦ୍ରମା, ବିଧୁ, ଇନ୍ଦୁ, ଶଶୀ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକ–ବି. ମୟୂରପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରାକାର ଚିହ୍ନ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-କଳା–ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର କଳା; ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳର ଷୋଡ଼ଶ ଭାଗ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ–ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-କାନ୍ତ) ମଣିବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼–ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଚୂଡ଼ା) ମହାଦେବ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା–ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମା–ବି. (ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶାଳା–ବି. ରଥ କିମ୍ବା ପ୍ରାସାଦର ଶିରୋ-
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶେଖର–ବି. ଶିବ । [ଗୃହ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ହାର–ବି. କଟିର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରହାସ–ବି. ଖଡ୍ଗ; ରୌପ୍ୟ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାତପ–ବି.(ଚନ୍ଦ୍ର-ଆତପ)ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ଚାନ୍ଦୁଆ ।
ଚନ୍ଦ୍ରିକା–ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଇକ-ଆ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ମୟୂରପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରକ ।
ଚପ୍‌କନ୍–ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ବିଶେଷ ।
ଚପଟ–ବି. ପୀଡ଼ା; ଆଘାତ । [କାଷ୍ଠ ।
ଚପ୍ରାସୀ–ବି. ପିଅଦା; ହାକିମମାନଙ୍କର ଅଙ୍କା-
ଚପଳ–ବିଂ. (ଚପ୍-ଅଳ) ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଚପଳା–ବି. (ଚପଳ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ୍ । ବିଂ. ଅସ୍ଥିର ।

ଚପେଟ, ଚପେଟିକା–ବି. ଚାପୁଡ଼ା ।
ଚମ, ଚମଡ଼ା–ବି.(ଚର୍ମଶବ୍ଦଜ)ଦେହର ଛାଲ ।
ଚମକ–ବି. ଭୟରେ ଚିହୁଁକିବା ।
ଚମତ୍କାର–ବି. (ଚମତ୍-କୃ-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ;
ଚମତ୍କୃତ–ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ । [ବିସ୍ମୟ ।
ଚମର, ଚମରୀ–ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମାର–ବି. (ଚର୍ମକାରଶବ୍ଦଜ) ମୋଚିଜାତି-
ଚମୂ–ବି. ସେନା; ସୈନ୍ୟ । [ବିଶେଷ ।
ଚମୂପତି–ବି. ସେନାପତି ।
ଚମୂରୁ–ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମ୍ପକ–ବି. (ଚମ୍ପ୍-ଅକ) ଚମ୍ପାଗଛ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପଟ–ବି. ପ୍ରସ୍ଥାନ; ପଳାୟନ ।
ଚମ୍ପା–ବି. ଚମ୍ପକବୃକ୍ଷ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପୂ–ବି. ଗଦ୍ୟ ପଦ୍ୟମୟ କାବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଚମ୍ପେଇନେଉଳ–ବି. ଗୋଧିକାବିଶେଷ ।
ଚୟ–ବି. ସମୂହ, ରାଶି ।
ଚୟନ–ବି. (ଚି-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ତୋଳିବା ।
ଚର–ବି. (ଚର୍-ଅ) ଗୁପ୍ତ ଦୂତ । ବିଂ. ଜଙ୍ଗମ ।
ଚରକ–ବି. ବୈଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।
ଚରଖା–ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସୂତାକାଟିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଚରଣ–ବି. (ଚର୍-ଅନ) ପାଦ; ଶ୍ଳୋକର ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ପଦ୍ୟର ଏକଅଂଶ ।
ଚରଣାୟୁଧ–ବି. (ଚରଣ-ଆୟୁଧ) କୁକ୍କୁଟ ।
ଚରମ–ବିଂ. (ଚର୍-ଅମ) ଅନ୍ତିମ । ବି. ପିଠି ।
ଚରମାଚଳ–ବି. (ଚରମ-ଅଚଳ) ଅସ୍ତ ପର୍ବତ ।

ଚରସ୍-ବି. ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।
ଚରାଇବା-କ୍ରି. (ଚର୍‌ଧାତୁଜ) ପଶୁଙ୍କୁ ଘାସ ଖୁଆଇବା ।
ଚରାଚର-ବିଂ. (ଚର-ଅଚର) ଜଙ୍ଗମ ଓ [ସ୍ଥାବର ।
ଚରିତ-ବି. (ଚର୍-ତ) ଆଚରଣ; ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।
ଚରିତାର୍ଥ-ବିଂ. କୃତାର୍ଥ ।
ଚରିତ୍ର-ବି. (ଚର-ଇତ୍ର) ଆଚରଣ; ସ୍ୱଭାବ ।
ଚରିବା-କ୍ରି. (ଚର୍‌ଧାତୁଜ) ପଶୁମାନଙ୍କର ଘାସ ଖାଇବା ।
ଚରିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ଚର୍-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।
ଚରୁ-ବି. (ଚର୍-ଉ) ଯଜ୍ଞୀୟ ପାୟସାନ୍ନ ।
ଚର୍ଖା-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚରଖା ।
ଚର୍ଚ୍ଚରୀ-ବି. ଗୀତ ବାଦ୍ୟଯୁକ୍ତ ଉତ୍ସବବିଶେଷ ।
ଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍-ଅ) ଅନୁଶୀଳନ; ବିଚାର; ଲେପନ ।
ଚର୍ଚ୍ଚିତ-ବିଂ. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ଚନ୍ଦନଦ୍ୱାରା ଲେପିତ ।
ଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ଚର୍-ଯ-ଆ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ।
ଚର୍ବଣ-ବି. (ଚର୍ବ୍-ଅନ) ଚୋବାଇବା ।
ଚର୍ବ୍ୟ-ବିଂ. (ଚର୍ବ୍-ଯ) ଚର୍ବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଚର୍ବି-ବି. ଦେହସ୍ଥ ବସା ।
ଚର୍ମ-ବି. ଚମଡା; ଛାଲ ।
ଚଳ } ବିଂ. (ଚଳ୍-ଅଚ, ଅ) ଚଞ୍ଚଳ; ଗମନ-
ଚଳନ୍ତ } ଶୀଳ ।
ଚଳନ-ବି. (ଚଳ୍-ଅନ) ଗମନ; ଭ୍ରମଣ; କମ୍ପନ ।
ଚଳାକ-ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରକାରୀ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।
ଚଳାଣ-ବି. ଛଡଚିଠି; ପ୍ରେରଣ ।
ଚଳିତ-ବିଂ. (ଚଳ୍-ତ) ପ୍ରସ୍ଥିତ; ଚଳୁଥିବା ।
ଚଳିବା-କ୍ରି.ବି. (ଚଳ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା; ଘୁଞ୍ଚିବା ।
ଚଳିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ଚଳ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।
ଚଳୁ-ବି. (ଚଳ୍-ଉ) ଗଣ୍ଡୂଷ ।
ଚଳି-ବି. (ଚଳୁଶବ୍ଦଜ) ଏକଗଣ୍ଡୂଷ ।
ଚଶମା-ବି. ପ୍ରଚକ୍ଷୁ ।
ଚଷକ-ବି. ମଦ୍ୟପାନ ପାତ୍ର ।
ଚଷା-ବି. (କର୍ଷକଶବ୍ଦଜ) କୃଷକ ।
ଚଷାପୁଅ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ଚଷିବା-କ୍ରି. ହଳ ଲଗାଇବା ।
ଚହଟିବା-କ୍ରି. ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ।
ଚହଳ-ବି. କୋଳାହଳ ।
ଚହଲିବା-କ୍ରି. ହଲିବାଦ୍ୱାରା ପାତ୍ରରୁ ତରଳ-ପଦାର୍ଥ ବାହାରି ପଡ଼ିବା ।
ଚା-ବି. ପତ୍ରବିଶେଷ (ପାଣ୍ଡୁରୂପେ ପାନୀୟ) ।
ଚାଉଳ-ବି. ତଣ୍ଡୁଳ ।
ଚାକଚକ୍ୟ-ବି. ଦୀପ୍ତି; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ।
*ଚାକର-ବି. ଭୃତ୍ୟ; କର୍ମସ୍ଥ ।
ଚାକରାଣୀ-ବି. ଦାସୀ ।
ଚାକରୀ-ବି. ଭୃତ୍ୟର କର୍ମ ।
ଚାକୁ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଛୁରୀ ।
ଚାକୁଣ୍ଡା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଚାକ୍ଷୁଷ-ବିଂ. ଚକ୍ଷୁଗୋଚର; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।
ଚାଖଣ୍ଡ-ବି. ଦ୍ୱାଦଶଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।
ଚାଙ୍ଗି-ବି. ବାଉଁଗି; ଗଦା ।

ଚାଖିବା—କ୍ରି. (ଚକ୍ଷ୍ଧାତୁଜ) ଆସ୍ୱାଦନ କରିବା ।

ଚାଙ୍ଗୁ—ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି—ବି. ଡାଲା; ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚାଚେରୀ—ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚରୀଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳଯାତ୍ରାର ଉତ୍ସବ । [ପଥର ଛପା ।

ଚାଞ୍ଚ—ବି. ନାରିକେଳପତ୍ରନିର୍ମିତ ଆସନ, ଜଡିଆ-

ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ—ବି. (ଚଞ୍ଚଳ-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା ।

ଚାଞ୍ଛିବା—କ୍ରି. ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଛେଲିବା ।

ଚାଟ—ବି. (ଚଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଛାତ୍ର ।

ଚାଟଶାଳୀ—ବି. ଗୁରୁଶାଳା, ପାଠଶାଳା ।

ଚାଟିବା—କ୍ରି. ଲେହନ କରିବା ।

ଚାଟୁ—ବି. (ଚଟ୍-ଉ) ସ୍ତୁତିବାକ୍ୟ; ଖୋସାମୋଦ ।

ଚାଟୁକାର—ବିଂ. (ଚାଟୁ-କୃ-ଅ) ସ୍ତାବକ, ଖୋସା-ମୋଦିଆ ।

ଚାଣକ୍ୟ—ବି. ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରକାରବିଶେଷ ।

ଚାଣ୍ଡାଳ—ବି. ଘୃଣିତ ପତିତ ଜାତିର ଲୋକ ।

ଚାଣ୍ଡେ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।

ଚାତକ—ବି. ମେଘଜଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପକ୍ଷୀ ।

ଚାତର—ବି. ଗର୍ବ । [କୌଶଳ; ଛଳ ।

ଚାତୁରୀ—ବି. (ଚତୁର-ଅ-ଈ) ଚତୁରତା;

ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର-ଯ) ଚତୁରତା ।

ଚାତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ-ଯ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ଏହି ଜାତି ବର୍ଗ ।

ଚାଦର—ବି. ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର, ଓଢ଼ା ।

ଚାନ୍ଦନୀ—ବି. ଛାତ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ପକ୍କା ଅଗଣା ବା ଚଉତରା ।

ଚାନ୍ଦା—ବି. ଚେଦା ।

ଚାନ୍ଦୁଆ—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ।

ଚାନ୍ଦ୍ର—ବିଂ. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଚାନ୍ଦ୍ରାୟଣ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅୟନ) ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି ଓ କ୍ଷୟ ଅନୁସାରେ ପାଳିତ କଠିନ ବ୍ରତବିଶେଷ ।

ଚାପ—ବି. (ଚପ୍-ଅ) ଧନୁ; ଚାପିବାର ଭାର ।

ଚାପଡ଼ା, ଚାପୁଡ଼ା—ବି. (ଚପେଟଶବ୍ଦଜ) ଚପେଟାଘାତ ।

ଚାପଲ୍ୟ—ବି. (ଚପଳ-ଯ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ।

ଚାପିବା—କ୍ରି. ଭାରଦ୍ୱାରା ମାଡିବା ।

ଚାମଚ—ବି. (ଚମସଶବ୍ଦଜ) ଡଙ୍କି ।

ଚାମର—ବି. (ଚମର-ଅ) ବାଳବ୍ୟଜନ, ଚଅଁର ।

ଚାମୀକର—ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ଚାମୁଣ୍ଡା—ବି. (ଚଣ୍ଡ-ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଦୁର୍ଗା ।

ଚାର—ବି. (ଚରଶବ୍ଦଜ) ଗୁପ୍ତଚର; ଦେଉଳ ଉପରକୁ ଚଢିଯିବାପାଇଁ ବନ୍ଧା ସୋପାନ ।

ଚାରଣ—ବି. (ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭାଟ; ପଶୁ-ଚରାଇବା ।

ଚାରା—ବି. ଉପାୟ ।

ଚାରାଗଛ—ବି. ନବୋତ୍ପନ୍ନ ନୂଆଗଛ, ତଳି ।

ଚାରି—ବିଂ. (ଚତୁରଶବ୍ଦଜ) ୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାରିତ୍ର—ବି. (ଚରିତ୍ର-ଅ) ଚରିତ୍ର; ସାଧୁତ୍ୱ ।

ଚାରୁ—ବିଂ. (ଚର୍-ଉ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ଚାଳ—ବି. (ଚଳ-ଅ) ଗୃହର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଚାଳକ—ବିଂ. (ଚଳ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଚାଳକ ।

ଚାଳନା-ବି. ଚଳାଇବା; ପ୍ରେରଣା ।

ଚାଲି-ବି. ଚାଲିବାଢଙ୍ଗ; ବ୍ୟବହାର ।

ଚାଲିବା-କ୍ରି. (ଚଲ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା ।

ଚାଳିଶ-ବି°. (ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାଳିଶା-ବି. ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ସମୟରେ ନେତ୍ରର ବିକାର ।

ଚାଲୁଣୀ-ବି. (ଚାଳନୀ ଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟାଦି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଛିଦ୍ରଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ।

ଚାବୁକ-ବି. କୋରଡା ।

ଚାଷ-ବି. (ଚଷ୍-ଅ) କୃଷିକର୍ମ; ଭୂମିକର୍ଷଣ ।

ଚାହାଣି-ବି. ଅନାଇବା ।

ଚାହିଁବା-କ୍ରି. ଅନାଇବା ।

ଚିଅଁ-ବି. ତପ୍ତ ଲୌହଦ୍ୱାରା ଦାଗିବା ।

ଚିକ୍‌ଚିକ୍-ବି°. ଦୀପ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଚିକ୍ଟା-ବି°. (ଚିକ୍କଳ ଶବ୍ଦଜ) କର୍ଦ୍ଦମିତ; ଅଠାଳିଆ ।

ଚିକଣ-ବି°. (ଚିକ୍କଣ ଶବ୍ଦଜ) ମସୃଣ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।

ଚିକିତ୍ସକ-ବି. (କିତ୍-ସନ୍-ଅକ) ବୈଦ୍ୟ ।

ଚିକିତ୍ସା-ବି. (କିତ୍-ସନ୍-ଅ) ରୋଗର ପ୍ରତୀକାର ।

ଚିକିତ୍ସିତ-ବି°. ଯାହାକୁ ଚିକିତ୍ସା କରା ହୋଇଅଛି ।

ଚିକୀର୍ଷା-ବି. (କୃ-ସନ୍-ଅ) କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଚିକୀର୍ଷୁ-ବି°. (କୃ-ସନ୍-ଉ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ଚିକୁର-ବି. କେଶ ।

ଚିକ୍କଣ-ବି°. ସ୍ନିଗ୍ଧ; ମସୃଣ ।

ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି, ଚୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବି ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚିଞ୍ଚା-ବି. ତେନ୍ତୁଳି ।

ଚିଟାଉ-ବି. ଚିଠି, ପତ୍ର ।

ଚିଠା-ବି. ଖସଡ଼ା ।

ଚିଠି-ବି. ପତ୍ର; ଲିପି ।

ଚିଡ଼ିବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧ କରିବା; ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ଚିତ୍-ବି. (ଚିତ୍-କ୍ୱିପ୍) ଚୈତନ୍ୟ; ଜ୍ଞାନ ।

ଚିତ୍-ବି°. ଉତ୍ତାନ ।

ଚିତ୍କାର, ଚୀତ୍କାର-ବି. ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଚିତଡ଼ାଉ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚିତା-ବି. (ଚି-ତ-ଅ) ଶବଦାହ ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଚିତା-ବି. (ଚିତ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ତିଳକ ।

ଚିତ୍ତ-ବି. (ଚିତ୍-ତ) ଅନ୍ତଃକରଣ ।

ଚିତ୍ର-ବି°. (ଚିତ୍ର-ଣିଚ୍-ଅ) ରଞ୍ଜିତ ; ଲିଖିତ ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ବି. ଆଲେଖ୍ୟ; ଛବି; ନକ୍ସା ।

ଚିତ୍ରକ-ବି. (ଚିତ୍ର-କ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ, ବ୍ୟାଘ୍ରବିଶେଷ ।

ଚିତ୍ରଭାନୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।

ଚିତ୍ରରଥ-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବବିଶେଷ ।

ଚିତ୍ରା-ବି. (ଚିତ୍ର-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର ବିଶେଷ ।

ଚିନି-ବି. ଶୋଧିତ ଗୁଡ଼ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଚିନା-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରୌପ୍ୟାଦିର ଓଜନ ବିଶେଷ; ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚିନ୍ତନୀୟ, ଚିନ୍ତ୍ୟ-ବି°. ଚିନ୍ତାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଚିନ୍ତା-ବି. (ଚିନ୍ତ୍-ଅ) ଭାବନା, ସ୍ମରଣ; ଆଲୋଚନା ।

ଚିନ୍ତିତ-ବି°. (ଚିନ୍ତ୍-ତ) ଭାବିତ; ଆଲୋଚିତ ।

ଚିନ୍ମୟ-ବି°. (ଚିତ୍-ମୟ) ଜ୍ଞାନମୟ ।

ଚିପିଟ
ଚିପିଟକ } ବି. ଚୂଡ଼ାନାମକ ଖାଦ୍ୟ ।

ଚିପା-ବିଂ. କୃପଣ ।

ଚିପୁଡ଼ିବା
ଚୁପୁଡ଼ିବା } କ୍ରି. ହସ୍ତପୀଡ଼ନଦ୍ୱାରା ଜଳ ବା ରସ ବାହାର କରିବା ।

ଚିମୁଟା-ବି. ଅଗ୍ନି ଧରିବାର ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।

ଚିମୁଟିବା
ଚୁମୁଟିବା } କ୍ରି. ଦୁଇନଖଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିବା ।

ଚିର-କ୍ରି.ବିଂ. ଦୀର୍ଘକାଳ; ବହୁକାଳ । [ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଚିରଞ୍ଜୀବ-ବିଂ. (ଚିରଂ-ଜୀବ୍-ଅ) ଦୀର୍ଘାୟୁ-

ଚିରନ୍ତନ-ବିଂ. (ଚିରଂ-ତନ) ଚିରକାଳୀନ ।

ଚିରା-ବିଂ. (ଚୀରଶବ୍ଦଜ) ଛିଣ୍ଡା ।

ଚିରାୟୁଃ-ବି.(ଚିର-ଆୟୁଃ)ଚିରଜୀବୀ; ଦେବତା ।

ଚିରାଲି-ବି. ପତାକା ।

ଚିରିବା-କ୍ରି. ଛିଣ୍ଡାଇବା, ଫାଡ଼ିବା ।

ଚିରେତା-ବି. ଚିରତିକ୍ତ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଡାଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।

ଚିଲ-ବି. (ଚିଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ-

ଚିଲମ-ବି. ଧୂମପାନର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚିବୁକ-ବି. ଓଷ୍ଠ, ଓଠ ।

ଚିହିଁକିବା-କ୍ରି. ଚମକିବା ।

ଚିହ୍ନ-ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ଅ) ଦାଗ; ଲକ୍ଷଣ ।

ଚିହ୍ନା-ବିଂ. (ଚିହ୍ନିତଶବ୍ଦଜ) ପରିଚିତ ।

ଚିହ୍ନିତ-ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ତ) ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ; ଚିହ୍ନଦ୍ୱାରା

ଚୀନ୍-ବି. ଦେଶବିଶେଷ । [ଅଙ୍କିତ ।

ଚୀନା-ବି. (ଦେଶଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୀର-ବି. ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ; ଚିରକନା ।

ଚୀବର-ବି. (ଚି-ବର) ଚୀର; କୌପୀନ ।

ଚୁଆ-ବି. ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳବିଶେଷ ।

ଚୁଆଇବା-କ୍ରି. (ଚ୍ୟୁଧାତୁରୁ) କ୍ଷରିତ କରାଇବା ।

ଚୁକ୍ତି-ବି. ନିୟମ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରା-ବି. (ଛୁଚୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦଜ) ଗନ୍ଧମୂଷିକ ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରୀ-ବି. ବାଣବିଶେଷ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଚୁଙ୍ଗା, ଚୁଙ୍ଗୀ-ବି. ନଳ ।

ଚୁଟୀ-ବି. (ଚୂଡ଼ାଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ବନ୍ଧାବାଳ ।

ଚୁଡ଼ା-ବି. (ଚିପିଟଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୁନ-ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶମ୍ବୁକାଦି ଭସ୍ମ ।

ଚୁନା-ବି. ଗୁଣ୍ଡା; ବିଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଚୁଡ଼ି-ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ଚୁପ୍-ବିଂ. ନିଃଶବ୍ଦ ।

ଚୁମା-ବି. (ଚୁମ୍ବଧାତୁରୁ) ଚୁମ୍ବନ ।

ଚୁମ୍ବ
ଚୁମ୍ବନ } ବି. (ଚୁମ୍ବ-ଅ, ଅନ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସସ୍ନେହ ସ୍ପର୍ଶ ।

ଚୁମ୍ବିତ-ବିଂ. ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସ୍ପୃଷ୍ଟ; ସ୍ପୃଷ୍ଟ ।

ଚୁମ୍ବକ-ବି. ଅୟସ୍କାନ୍ତ ମଣି; ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାର ।

ଚୁରିବା-କ୍ରି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଚୁଲ୍ଲୀ-ବି. ରନ୍ଧନାର୍ଥ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ।

ଚୂଡ଼ା-ବି. ଶିଖା; ଶିଖର; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଚୂଡ଼ାକରଣ-ବି. ବାଳକର କେଶ ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଚୂଡାନ୍ତ-ବିଂ. (ଚୂଡା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ।

ଚୂଡା-ମଣି-ବି. ଶିରୋରତ୍ନ; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଚୂତ-ବି. (ଚୂଷ୍-ତ) ଆମ୍ରଗଛ; ଆମ୍ବ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣ } ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣ-ଅ, ଅକ) ଗୁଣ୍ଡା; ଚୂନା ।
ଚୂର୍ଣ୍ଣକ }

ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁନ୍ତଳ-ବି. ଅଳକ ।

ଚୂଳି-ବି. କେଶ; ଚୂଡା ।

ଚେଇଁବା-କ୍ରି. (ଚେତନାଶବ୍ଦରୁ) ଜାଗିବା ।

ଚେକା-ବି. ଘାସ ସଂଲଗ୍ନ ଚକ୍ରାକାର ମୃତ୍ତିକା-

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ଦଗା । [ଖଣ୍ଡ ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚେଟ-ବି. ଦାସ ।

ଚେଟୀ-ବି. ଚେର୍ଡ଼ି; ଦାସୀ ।

ଚେତଃ-ବି. (ଚିତ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ତ; ଚିତ୍ତ ।

ଚେତନ-ବିଂ. (ଚିତ୍-ଅନ) ଚେତନାଯୁକ୍ତ; ଜୀବନ; ଚେତନା ।

ଚେତନା-ବି.(ଚିତ୍-ଅନ-ଆ)ସଂଜ୍ଞା; ଚୈତନ୍ୟ ।

ଚେତିବା-କ୍ରି. (ଚେତନଶବ୍ଦଜ) ହେତବା ।

ଚେତାଇବା-କ୍ରି. ହେତାଇବା; ସତର୍କ କର-

ଚେପ୍ଟା-ବିଂ. ଚେପା; ଚୌଡ଼ା । [ଇବା ।

ଚେମଡା-ବିଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଛିଣ୍ଡେ ନାହିଁ ।

ଚେର-ବି. ମୂଳ ।

ଚେଲ-ବି. ବସ୍ତ୍ର; ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

ଚେଲା-ବି. ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ।

ଚେଷ୍ଟା-ବି. (ଚେଷ୍ଟ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି; କ୍ରିୟା; ଯତ୍ନ । [ବି. ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ କ୍ରିୟା ।

ଚେଷ୍ଟିତ-ବିଂ. (ଚେଷ୍ଟ୍-ତ) ଚେଷ୍ଟାଯୁକ୍ତ;

ଚେଟେହିଗ-ବି. ମୃଗର ଅଙ୍କୁର ।

ଚୈତନ୍ୟ-ବି. (ଚେତନ-ଯ) ଚେତନା; ଗୌରାଙ୍ଗନାମକ ଧର୍ମପ୍ରଚାରକ ।

ଚୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରସ୍ତରସ୍ତୂପ; ସମାଧିସ୍ଥାନ; ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କର ପୂଜାସ୍ଥାନ; ପୂଜ୍ୟବୃକ୍ଷ ।

ଚୈତ୍ର-ବି. (ଚିତ୍ରା-ଅ) ଚୈତ୍ରମାସ; ମଧୁମାସ ।

ଚୈତ୍ରରଥ-ବି. କୁବେରର ଉଦ୍ୟାନ ।

ଚୋଖା-ବି. (ଚୋକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ

ଚୋଚମିବା-କ୍ରି. ଚୁମ୍ବିବା । [ପ୍ରମାଣିତ ।

ଚୋଟ-ବି. ଅସ୍ତ୍ରର ଆଘାତ ।

ଚୋଠା-ବିଂ. ପାତ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ଚୋଦୟିତା-ବିଂ. (ଚୁଦ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରେରକ;

ଚୋଦିତ-ବିଂ.(ଚୁଦ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନିୟୋଜିତ ।

ଚୋପ-ବି. ସ୍ୱର; ଅକ୍ରିଅରନାମା ।

ଚୋପା-ବି. ପଇବା ପଞ୍ଜରର ଖୋଲ ।

ଚୋବାଇବା-କ୍ରି.(ଚର୍ବ୍ଧାତୁରୁ) ଚର୍ବଣକରିବା ।

ଚୋର-ବି. ପରଦ୍ରବ୍ୟାପହାରୀ ।

ଚୋରା-ବିଂ. ଅପହୃତ; ଗୁପ୍ତ ।

ଚୋରାବାଲି-ବି. ଧସାବାଲି ।

ଚୋରି-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ; ଅପହରଣ ।

ଚୋଲି-ବି. କାଞ୍ଚୁଲି; (ସ୍ତ୍ରୀ ପରିଧେୟ) ।

ଚୋଷିବା-କ୍ରି. (ଚୂଷ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂଷଣ; ଯେପରି ରସ ପିଇବା ।

ଚୋଷ୍ୟ–ବି. (ଚୁଷ୍-ଯ) ଚୁଷଣର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଚୌକସ–ବି. ଚାରିଅଡ଼କୁ ନଜର ଯାହାର ।
ଚୌକା–ବି. ରନ୍ଧନସ୍ଥାନର ମାର୍ଜନ ।
ଚୌକାଠ–ବି. (ଚତୁଃ-କାଷ୍ଠ) ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।
ଚୌକି–ବି. (ଚତୁଷ୍କୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ପହରା ।

ଚୌକିଆ, ଚୌକିଦାର – ବି. ପ୍ରହରୀ; ଜଗୁଆଳୀ ।

ଚୌଠ, ଚୌଥ – ବି. (ଚତୁର୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଭାଗର ଏକଭାଗ ।

ଚୌଠୀ–ବି. (ଚତୁର୍ଥୀଶବ୍ଦଜ) ତିଥିବିଶେଷ; ବିବାହର ଚତୁର୍ଥଦିନ ।
ଚୌଡ଼ା–ବି. ପ୍ରସ୍ଥପରିମାଣ; ପରିସର; ବିସ୍ତାର ।
ଚୌଧୁରୀ–ବି. (ଚତୁର୍ଦ୍ଧୁରୀଶବ୍ଦଜ) ଉପାଧିବିଶେଷ; ଯେ ସବୁ କର୍ମରେ ଧୁରନ୍ଧର ।
ଚୌପଟ–ବି. ଚାରିଗୁଣ ।
ଚୌପଦୀ–ବି. ଚାରିପଦରେ ସମାପ୍ତ ଗୀତ ।
ଚୌପାଢ଼ୀ–ବି. (ଚତୁଷ୍ପାଠୀଶବ୍ଦଜ) ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା; ବୈଠକଖାନା ।
ଚୌର–ବି. (ଚୋର-ଅ) ଚୋର । [ସମାନ ।
ଚୌରସ–ବି. (ଚତୁରସ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଅଡ଼େ
ଚୌଷନବେ–ବି. ଚତୁର୍ଣ୍ଣବତି; ୯୪ ।
ଚୌରାଶୀ–ବି. ଚତୁରଶୀତି; ୮୪ ।
ଚୌର୍ଯ୍ୟ–ବି. (ଚୋର-ଯ) ଚୋରକର୍ମ ।
ଚୌସାର–ବି. (ଚତୁଃସାରଶବ୍ଦଜ) ଖେଳାବିଶେଷ ।
ଚୌସ୍ତରି–ବି. ଚତୁଃସପ୍ତତି; ୭୪ ।

ଚ୍ୟବନ–ବି. (ଚ୍ୟୁ-ଅନ) କ୍ଷରଣ ।
ଚ୍ୟୁତ–ବି. (ଚ୍ୟୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପତିତ ।
ଚ୍ୟୁତି–ବି. (ଚ୍ୟୁ-ତି) ପତନ; ନାଶ ।

ଛ

ବ୍ୟଞ୍ଜନର ସପ୍ତମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଛଅ–ବି. (ଷଟ୍‌ଶବ୍ଦରୁ) ୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛଉର–ବି. (କ୍ଷୌରଶବ୍ଦଜ) କେଶମୁଣ୍ଡନ ।
ଛଇ–ବି. (ଛବିଶବ୍ଦଜ) ଲୋକର ବାହ୍ୟଦୃଶ୍ୟ; କେଶବିନ୍ୟାସ ।
ଛଇଲ–ବି. (ଛବିଲଶବ୍ଦଜ) କେଶବିନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା [ସୁନ୍ଦର ।
ଛଉ–ବି. ବେଶବିଶେଷ ।
ଛକି–ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ-ମିଳନ-ସ୍ଥାନ ।
ଛକିବା–କ୍ରି. ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଜଗିବା ।
ଛଞ୍ଚାଣ–ବି. ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ, ବାଜ ।
ଛଟକି–ବି. ଚଞ୍ଚଳ; ଦୁରନ୍ତଭାବ ।
ଛଟପଟ–ବି. ଯନ୍ତ୍ରଣାପ୍ରାପ୍ତ, କଲବଲ ।
ଛଟା–ବି. କିରଣଗୁଚ୍ଛ; କାନ୍ତି; ଭଙ୍ଗୀ; କପଟ ।
ଛଟାଙ୍କି–ବି. ସେରର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।
ଛଡ଼ା–ବି. ମାରିବା କ୍ଷୁର । [ନେବା ।
ଛଡ଼ାଇବା–କ୍ରି. ତ୍ୟାଗକରାଇବା; ବଳପୂର୍ବକ
ଛଡ଼ି–ବି. ହାତବାଡ଼ି ।
ଛଣ–ବି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଘରଘୋଡ଼ିବା ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ଛଣା–ବି. ଛାଣିବା ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍କୃତ ।
ଛଣି–ବି. (ଶଣଶବ୍ଦଜ) ଛଣପଟନିର୍ମିତ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛତା-ବି. (ଛତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଛତା ।
ଛତାଉଣ୍ଡି-ବି. (ଶତାବରୀଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଛତୁଆ-ବି. ଚାଉଳ ଓ ଜଉର ମଳି ।
ଛତିଶ-ବିଂ. ଷଟ୍ତ୍ରିଂଶତ୍; ୩୬ ।
ଛତୁ-ବି. (ଶକ୍ତୁଶବ୍ଦଜ) ଯବାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଛତୁ-ବି. (ଛତ୍ରାକଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଭିଦ ବିଶେଷ ।
ଛତ୍ର-ବି. (ଛଦ୍-ତ୍ର) ଛତା; ରାଜଚିହ୍ନବିଶେଷ; ଅନ୍ନାଦି ବିତରଣର ସ୍ଥାନ ।
ଛତ୍ର-ପତି-ବି. ରାଜା । [ବିଡା ।
ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ-ବି. (ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ) ନୃପନାଶ; ଅରାଜ-
ଛତ୍ରୀ-ବିଂ. (କ୍ଷତ୍ରିୟଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ।

ଛଦ ଛଦନ	ବି. (ଛଦ୍-ଅ,ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛଦ୍ମ-ବି. (ଛଦ୍-ମନ୍) କପଟ; ଛଳ ।
ଛନକା-ବି. ଦକା, ଭୟ ।
ଛନଛନ-ବିଂ. ଅତି ଚଞ୍ଚଳ; ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ।
ଛନ୍ଦ-ବି. ଅଭିଳାଷ; କପଟ; ସନ୍ନିପାତରୋଗ; ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ ।
ଛନ୍ଦଃ-ବିଂ. (ଛନ୍ଦ୍-ଅସ୍) ପଦର ବୃତ୍ତ; ବେଦ ।
ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ଛଦ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।
ଛପର-ବି. ଘରର ଚାଳ ।
ଛପନ-ବିଂ. ଷଟ୍ପଞ୍ଚାଶତ୍; ୫୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛପିବା-କ୍ରି. ଲୁଚିବା ।
ଛବିଶ-ବିଂ. ଷଡ୍ବିଂଶ; ୨୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛୟାଅଶୀ-ବିଂ. ଷଟ୍ଅଶୀତି; ୮୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛୟାନବେ-ବିଂ. ଷଟ୍ନବତି; ୯୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛୟାଳିଶ-ବିଂ. ଷଟ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶ; ୪୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛଳ-ବି. କପଟ; ଗୁରୁଗୁଣ; ଅଭିମାନ ।
ଛଳନା-ବି. (ଛଳ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।
ଛଳିବା-କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।
ଛବି-ବି. ପ୍ରତିରୂପ; ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି ।
ଛଷଠୀ-ବିଂ. ଷଟ୍ଷଷ୍ଟି; ୬୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛସ୍ତରି-ବିଂ. ଷଟ୍-ସପ୍ତତି; ୭୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛାଇ-ବି. (ଛାୟାଶବ୍ଦଜ) ଛାୟା ।
ଛାଇବା-କ୍ରି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବା ।
ଛାଉଣି-ବି. ଛପରବନ୍ଧ; ସୈନ୍ୟଶିବିର ।
ଛାଗ, ଛାଗଲ-ବି. ଛେଳି ।
ଛାଚ-ବି. ଢଙ୍ଗ, ନମୁନା ।
ଛାଟ, ଛାଟଣି-ବି. ଚାବୁକ ।
ଛାଞ୍ଚ-ବି. ଠିପା; ଅଙ୍କିତ ।
ଛାଞ୍ଚୁଣୀ-ବି. ଝାଡୁ ।
ଛାଡ଼-ବି. ତ୍ୟାଗ; ଅନୁମତି ।
ଛାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ତ୍ୟାଗ କରିବା । [କରିବା ।
ଛାଣିବା-କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ସାରାଂଶ ବାହାର
ଛାତ-ବି. (ଛାଦଶବ୍ଦଜ) କୋଠାଘରର ଆଚ୍ଛାଦନ ।
ଛାତ୍ର-ବି. (ଛତ୍ର-ଅ) ଶିଷ୍ୟ; ପଢ଼ୁଆ ।
ଛାଦନ-ବି. (ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ; ଢାଙ୍କିବା ।
ଛାଦିତ-ବିଂ. (ଛଦ୍-ଇ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ଆବୃତ ।
ଛାନ୍ଦୀ-ବିଂ. ଅବସ୍ଥିତ ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ।
ଛାନ୍ଦ-ବି. (ଛନ୍ଦଃଶବ୍ଦଜ) ପଦ୍ୟ; ପଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ପରିଚ୍ଛେଦ ବିଶେଷ ।
ଛାନ୍ଦସ-ବିଂ. (ଛନ୍ଦସ୍-ଅ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଛାପ-ବ. (ଛପ୍‌ଧାତୁଜ) ମୁଦ୍ରାଚିହ୍ନ ।
ଛାପା-ବ. ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ।
ଛାପାଖାନା-ବ. ମୁଦ୍ରାଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ।
ଛାମୁ-ବ. (ସମ୍ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ସମ୍ମୁଖ; ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ-ସୂଚକ ପଦ । [ପେଷ୍କାର ।
ଛାମୁକରଣ-ବ. ରଜା ବା ଜମିଦାରଙ୍କର
ଛାମୁଣ୍ଡିଆ-ବ. ଛାୟାମଣ୍ଡପ । [ସୁଙ୍ଘିଦେହୀ ।
ଛାୟା-ବ. (ଛୋ-ଯ-ଅ) ଛାଇ; କାନ୍ତି; ପ୍ରତିବିମ୍ବ;
ଛାୟାପଥ-ବ. ଆକାଶର ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଥ; ଦେବଯାନ ।
ଛାର-ବି. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ମନ୍ଦ; ଅଗ୍ରାହ୍ୟ; ନୀଚ ।
ଛାରଖାର-ବି. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ବିନଷ୍ଟ ।
ଛାରପୋକ-ବ. ଓଡ଼ଶପୋକ ।
ଛାଲ-ବ. ବକଳ; ପଶୁଚର୍ମ ।
ଛି-ଅ. ଘୃଣାସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ଛିଙ୍କ-ବ. ନାକଦ୍ୱାର ସଶବ୍ଦ ଶ୍ଳେଷ୍ମନିର୍ଗମନ ।
ଛିଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. (ସିଞ୍ଚନଶବ୍ଦଜ) ସେଚନ କରିବା ।
ଛିଟ-ବ. (ଚିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚିତ୍ରବସ୍ତ୍ର ।
ଛିଟା-ବ. ବିନ୍ଦୁ; କଣା ।
ଛିଡ଼ା-ବ. ଠିଆ ।
ଛିଡ଼ିକିବା-କ୍ରି. ଟିକିର ପଡ଼ିବା ।
ଛିଡ଼ିବା } କ୍ରି. (ଛିଦ୍‌ଧାତୁରୁ) ଛିନ୍ନ ହେବା ।
ଛିଣ୍ଡିବା }
ଛିଣ୍ଡା-ବି. (ଛିନ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଛିନ୍ନ ।
ଛିଣ୍ଡାଇବା-କ୍ରି. ଛିନ୍ନ କରିବା; ନଷ୍ଟ କରିବା ।
ଛିଣ୍ଡାଳ-ବ. କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଛିଦ୍ର-ବ. (ଛିଦ୍-ର) କ୍ଷୁଦ୍ରଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର; ଦୋଷ ।
ଛିନ୍ନ-ବି. (ଛିଦ୍-ତ) ଖଣ୍ଡିତ; ଛିଣ୍ଡା ।
ଛୁଆ-ବ. ପଶୁଶାବକ; ପିଲା ।
ଛୁଇଁ-ବ. ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଫଳବିଶେଷ ।
ଛୁଇଁବା-କ୍ରି. ସ୍ପର୍ଶକରିବା ।
ଛୁଞ୍ଚି-ବ. (ସୂଚୀଶବ୍ଦଜ) ସୂଚୀ ।
ଛୁରିଅନା-ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ଛୁରିକା } ବ. (ଛୁର୍-ଇକ-ଅ, ଇ) ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଛୁରୀ }
ଛୁରିତ-ବି. (ଛୁର୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।
ଛେଉଣ୍ଡ-ବି. (ଛେମଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପିତୃମାତୃହୀନ ପିଲା । [ବିଦ୍ଧ ।
ଛେକ-ବ. ବାର; ଠାକୁର ନିମିତ୍ତ ଭୋଗ-ଭାର-
ଛେଙ୍କା-ବ. ତପ୍ତ ଲୌହର ଦାଗ ।
ଛେଚିବା-କ୍ରି. କୁଟିବା ।
ଛେତ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ଛିଦ୍-ତବ୍ୟ) ଛେଦନଯୋଗ୍ୟ ।
ଛେଦ-ବ. (ଛିଦ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡ; ଭାଗ; ଛେଦନ ।
ଛେଦକ-ବି. (ଛିଦ୍-ଅକ) ଛେଦନକାରୀ ।
ଛେଦନ-ବ. (ଛିଦ୍-ଅନ) କର୍ତ୍ତନ ।
ଛେଦା-ବ. ଧଡ଼ିରହିତ ବସ୍ତ୍ର; ଏକପ୍ରକାର ଦହି ।
ଛେଦିତ-ବି. (ଛିଦ୍-ଇ (ଣିଚ୍)-ତ) କର୍ତ୍ତିତ ।
ଛେନା-ବ. ଦୁଗ୍ଧଜାତ ଏକପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ।
ଛେପ-ବ. (କ୍ଷିପ୍‌ଧାତୁଜ) ନିଷ୍ଠୀବନ; ଥୁଭକାର ।
ଛେରିବା-କ୍ରି. ତରଳ ମଳ ନିଃସାରଣ କରିବା ।

ଛେଲ୍ମ-ବ. ପରିମାଣବିଶେଷ ।

ଛେଲିବା-କ୍ରି. ଛିଞ୍ଚିବା ।

ଛେଳି-ବ. ଛାଗଳ ।

ଛେଳ-ବ. ଛଳ; କପଟ ।

ଛୋକାର-ବ.(ଶିତ୍କାରଶବ୍ଦଜ)ଉପପତ୍ନୀର ସ୍ୱର; ବେଶ୍ୟାର ସ୍ୱର; ଉଡୁଆ ।

ଛୋଟ-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସାନ; କନିଷ୍ଠ; ଅଧମ ।

ଛୋଟା-ବି. ଲେଙ୍ଗଡା ।

ଛୋଟୀ-ବି. ଲେଙ୍ଗଡ଼ି ।

ଜ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟମ ଅକ୍ଷର ।

ଜ-ଜାତ (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ)

ଜଉ-ବ. (ଜତୁଶବ୍ଦଜ) ଲାଖ ।

ଜକଜକ-ବି. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଜକାଜକି-କ୍ରି. ଲଗାଲଗି ।

ଜଖ-ବ. (ଯକ୍ଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ସୁନା ଅନେକ ଦିନଯାଏ ପୋତା ରହିଲେ ତାହା ଜଖ ପାଲଟିଯାଇ ଭ୍ରମଣଶୀଳ ହୁଏ; ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସର୍ପକୁ ଜଖ କହନ୍ତି ।

ଜଗଝମ୍ପ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜଗତ୍-ବ. (ଗମ୍-ଅତ୍) ସଂସାର ।

ଜଗତୀ-ବ. (ଜଗତ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଜଗଚ୍ଚକ୍ଷୁଃ-ବ. (ଜଗତ୍-ଚକ୍ଷୁଃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଜଗତ୍ପିତା-ବ. ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରକ୍ଷକ ।

ଜଗତ୍-ପ୍ରାଣ-ବ. ବାୟୁ; ପବନ ।

ଜଗଦମ୍ବା-ବ.(ଜଗତ୍-ଅମ୍ବା)ଜଗନ୍ମାତା; ଦୁର୍ଗା ।

ଜଗଦୀଶ-ବ. (ଜଗତ୍-ଈଶ) ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ-ବ. (ଜଗତ୍-ଧାତ୍ରୀ) ଦୁର୍ଗା ।

ଜଗନ୍ନାଥ-ବ. (ଜଗତ୍-ନାଥ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରଭୁ; ପୁରୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଠାକୁର ।

ଜଘନ-ବ. (ହନ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କଟି ।

ଜଘନ୍ୟ-ବି. (ଜଘନ-ଯ) ନୀଚ; ହେୟ ।

ଜଙ୍ଗମ-ବି. (ଗମ୍-ଅ) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାବର ।

ଜଙ୍ଗଲ-ବ. ଅରଣ୍ୟ; ପଡ଼ିଆଜମି ।

ଜଙ୍ଗଲୀ-ବି. ଅସଭ୍ୟ ।

ଜଂଘ-ବ. (ଜଙ୍ଘାଶବ୍ଦଜ) ଊରୁ ।

ଜଂଘା-ବ. (ଜଙ୍ଘ୍-ଅ) କଟିଠାରୁ ଅଣ୍ଠୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଜାନୁ ।

ଜଂଘିହରଡ଼ା-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ହରଡ଼ଗଛ ।

ଜଂଘିଆ-ବ. ଜାନୁ-ଆଚ୍ଛାଦକ ବସ୍ତ୍ର ।

ଜଟ୍ରିର-ବ. ଝଡ଼ ବୁଝିବା ।

ଜଞ୍ଜାଳ-ବ. ଆବର୍ଜନା; ଉତ୍ପାତ ।

ଜଟ-ବ. (ଜଟାଶବ୍ଦଜ) ଜଟା; ଜଡ଼ିତ କେଶ ।

ଜଟାଜୁଟ-ବ. ଏକତ୍ରିତ ଜଟାସମୂହ ।

ଜଟାମାଂସୀ-ବ.(ଜଟା-ମାଂସୀ)ଔଷଧିବିଶେଷ ।

ଜଟିଯ୍ରା-ବି. ଜଟାଯୁକ୍ତ ।

ଜଟିଳ-ବି. (ଜଟା-ଇଲ) ଜଟାଧାରୀ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଜଟୁଳି-ବ. ଦେହରେ ଥିବା କଳାଦାଗ ବା ଚିହ୍ନ ।

ଜଠର-ବ. ଉଦର; ଗର୍ଭ ।

ଜଠର-ଜ୍ୱାଳା-ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଧା ।

ଜଡ଼-ବିଂ. (ଜଲ୍-ଅ) ଅଚେତନ; ବୁଦ୍ଧିହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ଜଡ଼ତା-ବି. ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟତା; ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।

ଜଡ଼ା-ବି. ଗଛବିଶେଷ । ବିଂ. କାଲ ।

ଜଡ଼ି-ବି. ଔଷଧବୃକ୍ଷର ମୂଳ ।

ଜଡ଼ିତ-ବିଂ. ଲିପ୍ତ; ଅବେଷ୍ଟିତ ।

ଜଡ଼ିବା-କ୍ରି. ମିଶିବା; ଯୁକ୍ତ ହେବା ।

ଜଡ଼ିମା-ବି. (ଜଡ୍-ଇମନ୍) ଜଡ଼ଭାବ; ଜାଡ୍ୟ ।

ଜଡ଼ୌ-ବିଂ. ମଣିଖଚିତ ।

ଜଣ-ବି. (ଜନଶବ୍ଦଜ) ଲୋକ; ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜଣା-ବିଂ. (ଜ୍ଞାଧାତୁରୁ) ଜ୍ଞାତ ।

ଜଣାଣ-ବି. (ଜ୍ଞାଧାତୁଜ) ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଜତୁ-ବି. ଜଉ; ଲାକ୍ଷା ।

ଜତ୍ରୁ-ବି. ଗ୍ରୀବାସ୍ଥି ।

ଜନ-ବି. (ଜନ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜନକ-ବି. (ଜନ୍-ଅକ) ପିତା; ରାଜର୍ଷିବିଶେଷ ।

ଜନତା-ବି. (ଜନ-ତା) ଜନସମୂହ; ଭିଡ଼ ।

ଜନନ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନନୀ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ-ଈ) ମାତା ।

ଜନପଦ-ବି. ଦେଶ; ଲୋକାଳୟ ।

ଜନୟିତା-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ) ପିତା ।

ଜନୟିତ୍ରୀ-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ-ଈ) ମାତା । ବିଂ. ଉତ୍ପାଦିକା ।

ଜନରବ, ଜନ-ଶ୍ରୁତି } ବି. କିମ୍ବଦନ୍ତୀ; ଶୁଣାକଥା ।

ଜନସ୍ଥାନ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ଥାନବିଶେଷ ।

ଜନାନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମହଲ ।

ଜନାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ଜନ-ଅନ୍ତିକ) ଗୋପନ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ଜନ-ଅର୍ଦ୍-ଅନ) ବିଷ୍ଣୁ ।

ଜନି-ବି. (ଜନ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜନିତ-ବିଂ. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପାଦିତ ।

ଜନୀନ-ବିଂ (ଜନ୍-ଈନ) ଜନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜନ୍ତା-ବି. (ଯନ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ପାଣି ବୁହାଇବା ଢୋଧା ।

ଜନ୍ତୁ-ବି. (ଜନ୍-ତୁ) ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବ ।

ଜନ୍ଦା-ବି. ପିପୀଲିକା ବିଶେଷ ।

ଜନ୍ମ-ବି. (ଜନ୍-ମନ୍) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନ୍ମାନ୍ତର-ବି. (ଜନ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ।

ଜନ୍ମପତ୍ରିକା-ବି. କୋଷ୍ଠୀ; ଜାତକପତ୍ର ।

ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର କୃଷ୍ଣାଷ୍ଟମୀ ।

ଜପ-ବି.(ଜପ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରର ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଚାରଣ ।

ଜପମାଳା-ବି. ଅକ୍ଷମାଳା ।

ଜବା-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜବାବ-ବି. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ଜମା-ବି. ଆୟ; ସଞ୍ଚୟ ।

ଜମାଇବା-କ୍ରି. ସଞ୍ଚୟ କରିବା ।

ଜମାଉତ-ବି. ବୈରାଗୀଦଳ ।

ଜମି-ବି. ଭୂମି; କ୍ଷେତ୍ର ।

ଜମିଦାର-ବି. ଭୂମ୍ୟଧିକାରୀ ।

ଜମ୍ବାଲ-ବି. ଶୈବାଳ ।

ଜମ୍ବାଳିନୀ-ବି. ନଦୀ ।

ଜମ୍ବୀର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ଲେମ୍ବୁ ।

ଜମ୍ବୁ-ବି. ଜାମୁଗଛ; ଜମ୍ବୁଦ୍ୱୀପ ।
ଜମ୍ବୁନଦ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ଜମ୍ବୁକ-ବି. ଶୃଗାଳ; ଧୂର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ।
ଜମ୍ଭାରି-ବି. (ଜମ୍ଭ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଜୟ-ବି. (ଜି-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନ ।
ଜୟନ୍ତ-ବି. (ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ର-ପୁତ୍ର ।
ଜୟନ୍ତୀ-ବି. (ଜି-ଅନ୍ତୀ) ଦୁର୍ଗା; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଜୟପାଳ-ବି. ସାରକ ଔଷଧବିଶେଷ ।
ଜୟୀ-ବିଂ. (ଜୟ-ଇନ୍) ଜୟଶୀଳ; ଜୟଯୁକ୍ତ ।
ଜରଠ-ବିଂ. (ଜୃ-ଅଠ) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜରତ୍-ବିଂ. (ଜୃ-ଅତ୍) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜରତୀ-ବିଂ. ବୃଦ୍ଧା ।
ଜରଦ୍ଗବ-ବି. (ଜରତ୍-ଗୋ) ବୃଦ୍ଧ ବୃଷ ।
ଜରା-ବି. (ଜୃ-ଅ) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ; ଜୀର୍ଣ୍ଣତା ।
ଜରାୟୁ-ବି. ଗର୍ଭାଶୟ । [ଜାତ ।
ଜରାୟୁଜ-ବିଂ. (ଜରାୟୁ-ଜନ୍-ଅ) ଜରାୟୁରୁ
ଜର୍ଜ୍ଜର / ଜର୍ଜ୍ଜରିତ } ବିଂ. (ଜୃ-ଯଙ୍-ଅ,ତ) ଜୀର୍ଣ୍ଣ; ଅଭି-ଭୂତ ।
ଜଳ-ବି. (ଜଳ୍-ଅ) ପାଣି; ବାରି ।
ଜଳକା-ବିଂ. ଯେ ବହୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି-ପାରେ ନାହିଁ ।
ଜଳ-କର-ବି. ଜଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ରାଜସ୍ୱ ।
ଜଳ-ଚର-ବି. ଜଳଜନ୍ତୁ । ବିଂ. ଜଳସ୍ଥ ।
ଜଳଜ-ବି. (ଜଳ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ । ବିଂ. ଜଳ-
ଜଳଦ-ବି. (ଜଳ-ଦା-ଅ) ମେଘ । [ଜାତ ।

ଜଳଧର-ବି. (ଜଳ-ଧୃ-ଅ) ମେଘ ।
ଜଳଧି-ବି. (ଜଳ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଜଳନିଧି-ବି. (ଜଳ-ନି-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଜଳପାନ-ବି. ଜଳପାନ କରିବା; ଜଳଖିଆ; ଭୁଜା ବା ପିଷ୍ଟକାଦି ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଜଳ-ପ୍ରପାତ-ବି. ନିର୍ଝର, ଝରଣା । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ଜଳଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଧାରାଯନ୍ତ୍ର; ଜଳ ପରିଷ୍କୃତ କରିବାର
ଜଳା-ବି. ରନ୍ଧ୍ର; କଣା ।
ଜଳାକବାଟୀ-ବି. ଝରକା; ବାତାୟନ
ଜଳାଞ୍ଜଳି-ବି. (ଜଳ-ଅଞ୍ଜଳି) ଜଳର ଅଞ୍ଜଳା; ବିସର୍ଜ୍ଜନ ।
ଜଳାଶୟ-ବି. (ଜଳ-ଆଶୟ) ଜଳର ଆଧାର ।
ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ-ବି. (ଜଳ-ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ) ଜଳର ସ୍ଫୀତତା; ଜୁଆର ।
ଜଳୌକା-ବି. (ଜଳ-ଓକସ୍) ଜୋକ ।
ଜଳ୍ପ / ଜଳ୍ପନା } ବି. (ଜଳ୍ପ-ଅ,-ଅନ-ଆ) କଥନ; ଗଳ୍ପ ।
ଜଳ୍ପିତ-ବିଂ. କଥିତ ।
ଜଲ୍ଦି-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର । [ଜଳରାଶି ।
ଜଳସ୍ତମ୍ଭ-ବି. ମେଘରୁ ସ୍ତମ୍ଭାକାରରେ ପଡ଼ନ୍ତ
ଜହର-ବି. ବିଷ; ଗରଳ । [ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଜହ୍ନ-ବି. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା;
ଜହ୍ନୀ-ବି. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ଫଳବିଶେଷ ।
ଜହ୍ନୁ-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଜହ୍ନୁ-କନ୍ୟା-ବି. ଗଙ୍ଗାଦେବୀ ।

ଜାଈ—ବ. (ଜାତିଶବ୍ଦଜ) ଜାତିଫୁଲ ; କସ୍ତୁରୀମୃଗ-
ଜାଲ; ଦେହର ଚିହ୍ନବିଶେଷ ।
ଜାଉ—ବ. (ଜବାଗୁଶବ୍ଦଜ) ଅଲ୍ପମଣ୍ଡ ।
ଜାକ—ବି. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜାକିବା—କ୍ରି. ଉଡ଼ିବା ।
ଜାଗର—ବ. (ଜାଗୃ-ଅ) ଅନଦ୍ରା; ଶିବରାତ୍ରି ।
ଜାଗରଣ—ବ.(ଜାଗୃ-ଅନ) ନିଦ୍ରାରୁ ଉତ୍ଥାନ ।
ଜାଗରିତ—ବି. (ଜାଗୃ-ତ) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ।
ଜାଗରୂକ—ବି. (ଜାଗୃ-ଊକ) ଜାଗରଣଶୀଳ;
ଜାଗା—ବ. ସ୍ଥାନ । [ଜାଗ୍ରତ ।
ଜାଗିର—ବ. ସ୍ୱଜନଦତ୍ତ ଭୂଖଣ୍ଡ ।
ଜାଗ୍ରତ—ବି. (ଜାଗୃ-ଅତ) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ;
ସଚେତନ ।
ଜାଙ୍ଗଲିକ—ବ. (ଜାଙ୍ଗଲ-ଇକ) ବିଷବୈଦ୍ୟ ।
ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ—ବି. (ଜ୍ୱଲ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ଦେଦୀପ୍ୟମାନ ।
ଜାଡ଼—ବ. (ଜଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ହିମ; ଶୀତ ।
ଜାଡ୍ୟ—ବ. (ଜଡ଼-ଯ) ଜଡ଼ତା; ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟଭାବ ।
ଜାତ—ବି. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ ।
ଜାତକ—ବ. (ଜାତ-କ) ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।
ଜାତକର୍ମ—ବ. (ଜାତ-କର୍ମ) ଜନ୍ମସଂସ୍କାରବିଶେଷ ।
ଜାତବେଦାଃ—ବ. (ଜାତ-ବଦ୍-ଅସ୍) ଅଗ୍ନି ।
ଜାତି—ବ. (ଜନ୍-ତି) ଜନ୍ମଗତଶ୍ରେଣୀ; ବଂଶ;
ପ୍ରକାର; ଜାଈଫୁଲ ।
ଜାତିପାଠକ—ବ. ଜାତିବର୍ଗ ।
ଜାତିଫଳ—ବ. (ଜାତି-ଫଳ) ଜାଇଫଳ ।
ଜାତୀୟ—ବି. (ଜାତି-ଈୟ) ଜାତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଜାତୁଧାନ—ବ. ରାକ୍ଷସ ।
ଜାତ୍ୟ—ବି. (ଜାତି-ଯ) କୁଳୀନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଜାଦୁ—ବ. (ଯାଦୁଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମରୋଗବିଶେଷ ;
କୁହୁକ ; ମାୟା ।
ଜାନକୀ—ବ.(ଜନକ-ଈ) ଜନକକନ୍ୟା; ସୀତା ।
ଜାନପଦ—ବ. (ଜନପଦ-ଅ) ଜନପଦବାସୀ ।
ଜାନୁ—ବ. (ଜନ୍-ଉ) ଊରୁସନ୍ଧି; ଆଣ୍ଠୁ ।
ଜାଫ୍ରାନ୍—ବ. କୁଙ୍କୁମ । [ପରଶୁରାମ ।
ଜାମଦଗ୍ନ୍ୟ—ବ. (ଜମଦଗ୍ନି-ଯ) ଜମଦଗ୍ନିପୁତ୍ର,
ଜାମା—ବ. କୁର୍ତ୍ତା; ଅଙ୍ଗରଖା । [ଜ୍ୱାଇଁ ।
ଜାମାତା—ବ. (ଜା-ମା-ତୃ) କନ୍ୟାର ପତି ;
ଜାମି—ବ. (ଜନ୍-ମି) କନ୍ୟା; ଭଗିନୀ ।
ଜାମିନ୍—ବ. ବନ୍ଧକ; ପ୍ରତିଭୂ ।
ଜାମ୍ବବାନ୍—ବ. (ଜାମ୍ବ-ବତ୍) ଭଲ୍ଲୁକରାଜ
ଜାମ୍ବୁନଦ—ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ଜାୟୁ—ବ. ଔଷଧ ।
ଜାୟା—ବ. (ଜନ୍-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ । [ଦମ୍ପତି ।
ଜାୟାପତି—ବ. (ଜାୟା ଓ ପତି) ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ;
ଜାର—ବ. (ଜୄ-ଅ) ଉପପତି ।
ଜାରକ—ବି. ଯାହା ଜୀର୍ଣ୍ଣ କରାଏ; ପାଚକ ।
ଜାରଜ—ବ. (ଜାର-ଜନ୍-ଅ) ଉପପତିଜାତ
ସନ୍ତାନ ।
ଜାରଣ—ବ. (ଜୄ-ଅନ) ଭସ୍ମୀକରଣ ।
ଜାଲ—ବ. (ଜଲ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ଜାଳି-ବ. (ଜ୍ୱଲ୍ ଧାତୁରୁ) ଜାଳିବା କାଠ ।
ଜାଲ-ବ.(ଜଲ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ବା ପଶୁପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଯନ୍ତ୍ର ।
ଜାଲ୍-ବି. ମିଥ୍ୟା; କପଟ; କୃତ୍ରିମ ।
ଜାଲ-ପାଦ-ବ. ହଂସ ।
ଜାଲଜାଲୁଆ-ବି. ଅସ୍ପଷ୍ଟ । [ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।
ଜାଲିକ-ବି. (ଜାଲ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ ; ଧୀବର ;
ଜାଲିଚଟୁ-ବ. ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ଲୌହଯନ୍ତ୍ର; ତପ୍ତ-ଘୃତରୁ ପିଠା ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଜାଲି-ବ. ଜାଲପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ଶିଳ୍ପ ।
ଜାବୁଡ଼ା-ବ. ଝୁଣ୍ଟୁଡ଼ା ।
ଜାହାଜ-ବ. ଅର୍ଣ୍ଣବଯାନ; ବୋଇତ ।
ଜାହାଲା-ବ. ପାଣି ରଖିବାର ବୃହତ୍ପାତ୍ର ।
ଜାହ୍ନବୀ-ବ. (ଜହ୍ନୁ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା ।
ଜିଅଁା-ବ. କୀଟବିଶେଷ; ଜିଅନାଳ ।
ଜିଗମିଷା-ବ. (ଗମ୍-ସନ୍-ଅ)) ଗମନେଚ୍ଛା ।
ଜିଗର-ବ. ଜଡ୍ ।
ଜିଗୀଷା-ବ. (ଜି-ସନ୍-ଅ) ଜୟ କରିବାର [ଇଚ୍ଛା ।
ଜିଗୀଷୁ-ବି. ଜୟେଚ୍ଛୁ ।
ଜିଘାଂସା-ବ. (ହନ୍-ସନ୍-ଅ) ହନନେଚ୍ଛା ।
ଜିଘାଂସୁ-ବି. (ହନ୍-ସନ୍-ଉ) ହନନେଚ୍ଛୁ; ଶତ୍ରୁ ।
ଜିଘୃକ୍ଷା-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ସନ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣେଚ୍ଛା ।
ଜିଜୀବିଷା-ବ. (ଜୀବ୍-ସନ୍-ଅ) ବଞ୍ଚିବାର ଇଚ୍ଛା ।
ଜିଜ୍ଞାସା-ବ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଅ) ଜାଣିବାର ଇଚ୍ଛା ।; ପ୍ରଶ୍ନ ।
ଜିଜ୍ଞାସିତ-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ତ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବା ଯାହାକୁ ଜିଜ୍ଞାସା କରାଯାଏ ।
ଜିଜ୍ଞାସୁ-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଉ) ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।
ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଯ) ଜିଜ୍ଞାସାଯୋଗ୍ୟ ।
ଜିଣିବା-କ୍ରି. (ଜିଧାତୁରୁ) ଜୟ କରିବା ।
ଜିତ୍-ବି. (ଜି-କ୍ୱିପ୍) ଜୟକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ଜିତ-ବି. (ଜି-କ୍ତ) ପରାଜିତ ।
ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୟକାରୀ; ତପସ୍ୱୀ ।
ଜିତ୍ୱର-ବି. (ଜି-ବର) ଜୟଶୀଳ ।
ଜିନ-ବ. (ଜି-ନ) ତପସ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଜୟକାରୀ; ମୁନିବିଶେଷ ।
ଜିନସ-ବ. ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଜିଭ-ବ. (ଜିହ୍ୱାଶବ୍ଦଜ) ଜିହ୍ୱା ।
ଜିଲ୍ଲା-ବ. ଦେଶର ବିଭାଗ ।
ଜିଷ୍ଣୁ-ବ. (ଜି-ଷ୍ଣୁ) ଇନ୍ଦ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ; ଜୟକାରୀ ।
ଜିହୀର୍ଷା-ବ. (ହୃ-ସନ୍-ଅ) ହରଣେଚ୍ଛା ।
ଜିହ୍ମ-ବି. ବକ୍ର ।
ଜିହ୍ୱା-ବ. ଜିଭ, ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ଜୀଇବା-କ୍ରି. (ଜୀବ୍ଧାତୁରୁ) ବଞ୍ଚିବା ।
ଜୀମୂତ-ବ. (ଜି-ମୂ-ତ) ମେଘ ।
ଜୀମୂତ-ବାହନ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଜୀୟନ୍ତା-ବି. ଜୀବନ୍ତ ।
ଜୀର, ଜୀରକ } ବ. (ଜୃ-ଅ,-କ) ଜୀରା ।
ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଜୃ-ତ) ପୁରାତନ; ବୃଦ୍ଧ; ପରିପକ୍ୱ ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ସଂସ୍କାର-ବି. ମରାମତି ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣୋଦ୍ଧାର-ବି. (ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ଉଦ୍ଧାର) ମରାମତି; ସଂସ୍କରଣ ।

ଜୀବ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବନ ।

ଜୀବଦ୍ଦଶା-ବି. (ଜୀବତ୍-ଦଶା) ଜୀବନକାଳି ।

ଜୀବନ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅନ) ପ୍ରାଣ; ଜୀବିକା; ଜଳ; ମଜ୍ଜା; ବାୟୁ ।

ଜୀବନ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଅନ୍ତ) ଜୀଅନ୍ତା; ଜୀବିତ ।

ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୁକ୍ତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ସଂସାରବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ । [ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଜୀବନ୍ମୃତ-ବିଂ.(ଜୀବତ୍-ମୃତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ମୃତ-

ଜୀବଲୋକ-ବି. ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ।

ଜୀବାତୁ-ବି. ଜୀବିକା ।

ଜୀବାତ୍ମା-ବି. (ଜୀବ-ଆତ୍ମା) ଶରୀର-ବଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ।

ଜୀବିକା-ବି. (ଜୀବ୍-ଅକ-ଆ) ଜୀବନୋପାୟ; ବୃତ୍ତି । [ପ୍ରାଣ ।

ଜୀବିତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ତ) ଜୀବନଯୁକ୍ତ; ବି. ଜୀବନ;

ଜୀବିତେଶ-ବି. (ଜୀବିତ-ଈଶ) ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।

ଜୀବୀ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଜୀବନବିଶିଷ୍ଟ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦପରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜୁଆ-ବି. (ଦ୍ୟୂତଶବ୍ଦଜ) ଏକପ୍ରକାର ପଶାଖେଳ ।

ଜୁଆଁଇଁ-ବି. (ଜାମାତୃଶବ୍ଦଜ) ଜାମାତା ।

ଜୁଆଣି-ବି. ମସଲାବିଶେଷ ।

ଜୁଆର-ବି. ସମୁଦ୍ରରୁ ଆଗତ ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ ।

ଜୁଆଳି-ବି. (ଯୁଗଳଶବ୍ଦଜ) ଯୋଗ୍ୟ ଗୋରୁ କାନ୍ଧର କାଠ ।

ଜୁଇ-ବି. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜୁଗୁପ୍ସା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଘୃଣା ।

ଜୁଗୁପ୍ସିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦିତ; ଘୃଣିତ ।

ଜୁଗୋପିଷା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ଗୋପନ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜୁଡ଼ା-ବି. (ଚୂଡ଼ାଶବ୍ଦଜ) କେଶବିନ୍ୟାସ ବିଶେଷ ।

ଜୁଣ୍ଡି-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

ଜୁତା-ବି. ଜୋତା; ପାଦୁକା; ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଜୁଲାବ-ବି. ସାରକ ଔଷଧ ।

ଜୁଳୁଜୁଳା ପୋକ-ବି. ଖଦ୍ୟୋତ ।

ଜୁହାର-ବି. ବଶୀଭୂତଭାବରେ ହାତ ଯୋଡ଼ି ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ।

ଜୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଜୁଷ୍-ତ) ସେବିତ ।

ଜୁଠେ-ବି. (ଜୁଠ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ଜୂର-ବିଂ. (ଜ୍ୱରଧାତୁରୁ) ନଷ୍ଟ; ଉଜାଡ଼ ।

ଜୂଷ-ବି. (ଜୂଷ୍-ଅ) କ୍ୱାଥ; ଝୋଳ ।

ଜୃମ୍ଭକ-ବିଂ. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅକ) ଜୃମ୍ଭଣକାରୀ; ନିଦ୍ରାକାରକ ।

ଜୃମ୍ଭା
ଜୃମ୍ଭଣ } ବି. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅ-ଆ,ଅନ) ହାଇ-ପ୍ରକାଶ ।

ଜେଉଠି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଜେଠା-ବି.ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭାତ; ପିତାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଜେଠାଇ-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭାତର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜେଜବୁଡ଼ା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭାତ; ଜେଠାପା ।

ଜେତା-ବିଂ. (ଜି-ତୃ) ଜୟକର୍ତ୍ତା ।

ଜେନାମଣି ବି. ଖଦ୍ୟୋତ ।
ଜେମନ-ବି. (ଜମ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।
ଜେମା-ବି. (ଜାମିଶବ୍ଦଜ) ରାଜକନ୍ୟା ।
ଜେୟ-ବିଂ. (ଜି-ଯ) ଜେତବ୍ୟ; ଜୟ କରିବାର
ଜୈତ୍ର-ବିଂ. (ଜି-ତ୍ର) ଜୟଶୀଳ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଜୈନ-ବି. (ଜିନ-ଅ) ଧର୍ମମତବିଶେଷ; ଜିନ-ମତାବଲମ୍ବୀ ।
ଜୈମିନି-ବି. ମୀମାଂସାଦର୍ଶନ-ପ୍ରଣେତା ମୁନି ।
ଜୋକ-ବି. ଜଳୌକା ।
ଜୋଗାଡ଼-ବି. ଉଦ୍ୟୋଗ ।
ଜୋଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ରନ୍ଧନ ନିମିତ୍ତ ନାନାବିଧ ପଦାର୍ଥ ଆୟୋଜନ କରିବା ।
ଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ଜ୍ଞାତ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ତ) ବିଦିତ; ଜଣା ।
ଜ୍ଞାତବ୍ୟ-ବିଂ. ଜାଣିବାର ଯୋଗ୍ୟ; ଜ୍ଞେୟ ।
ଜ୍ଞାତା-ବି. (ଜ୍ଞା-ତୃ) ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।
ଜ୍ଞାତି-ବି. (ଜ୍ଞା-ତି) ସଗୋତ୍ର; ସପିଣ୍ଡ; କୁଟୁମ୍ବ ।
ଜ୍ଞାନ-ବି. (ଜ୍ଞା-ଅନ) ବୋଧ; ତତ୍ତ୍ୱବୋଧ ।
ଜ୍ଞାନୀ-ବିଂ. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ଜ୍ଞାନବାନ୍; ବିଜ୍ଞ; ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ । [ନାସିକା, ଜିହ୍ୱା, ତ୍ୱକ୍ ଏବଂ ମନଃ ।
ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ,
ଜ୍ଞାପନ-ବି. (ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଜ୍ଞାପନ, ଜଣାଇବା ।
ଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ଯ) ବୋଧଗମ୍ୟ; ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ।
ଜ୍ୟା-ବି. (ଜ୍ୟା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ; ଧନୁର୍ଗୁଣ; ବୃତ୍ତ-ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରେଖା । [ଜ୍ୟେଷ୍ଠ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଜ୍ୟାୟାନ୍-ବିଂ. (ବୃଦ୍ଧସ୍ଥାନେ ଜ୍ୟା-ଈୟସ୍)
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ-ବିଂ. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ) ଅଗ୍ରଜ; ବଡ଼ ।
ଜ୍ୟେଷ୍ଠା-ବିଂ. ଅଗ୍ରଜା । ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଜ୍ୟୋତିଃ-ବି. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଇସ୍) ତେଜଃ; ଦୀପ୍ତି; ଆଲୋକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।
ଜ୍ୟୋତିରିଙ୍ଗଣ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଖଦ୍ୟୋତ; ଜୁଳୁଜୁଳା ପୋକ ।
ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ } ବିଂ. (ଜ୍ୟୋତିଃ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍,
ଜ୍ୟୋତିର୍ବେତ୍ତା } ତୃ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।
ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ଆକାଶସ୍ଥ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦିଙ୍କର ଆକାର ଓ ଗତି ପ୍ରଭୃତି ନିରୂପକଶାସ୍ତ୍ର ।
ଜ୍ୟୋତିଷ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଅ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ।
ଜ୍ୟୋତିଷିକ-ବିଂ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇକ) ଜ୍ୟୋତିଷ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଜ୍ୟୋତିଷ୍କ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-କ) ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଦାର୍ଥ । [ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀ) ।
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. ଦୀପ୍ତିମାନ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ
ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ନ-ଆ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା; ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ।
ଜ୍ୱର-ବି. (ଜ୍ୱର୍-ଅ) ଗାତ୍ରତାପରୋଗ; ପୀଡ଼ା ।
ଜ୍ୱରଘ୍ନ ବିଂ. (ଜ୍ୱର-ହନ୍-ଅ) ଜ୍ୱରନାଶକ ।
ଜ୍ୱରିତ-ବିଂ. ଜ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।
ଜ୍ୱଲନ-ବି. (ଜ୍ୱଲ୍-ଅନ) ଦୀପନ; ଜ୍ୱାଲା; ଅଗ୍ନି ।
ଜ୍ୱଲନ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରଜ୍ୱଲିତ ।
ଜ୍ୱାଲା-ବି. (ଜ୍ୱଲ୍-ଅ) ଅଗ୍ନିଶିଖା; ଦାହ ।
ଜ୍ୱାଲାମୁଖୀ-ବି. ମୃତ୍ତିକା ଗର୍ଭରୁ ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଜ୍ୱଲିତ ବହ୍ନିମୟ ସ୍ଥଳୀ ।

ଝ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ନବମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଝଁକମକ-ବି. ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ବିଶେଷ ।
ଝକ୍‌ମାରି-ବି. ଅପରାଧ; ଦଣ୍ଡ ।
ଝଙ୍କାର-ବି. (ଝମ୍-କୃ-ଅ) ଗମ୍ଭୀରଧ୍ୱନି ।
ଝଗଡ଼ା-ବି. ବିବାଦ ।
ଝଗଡ଼ିହେବାର-କ୍ରି. ବି. ବିଚ୍ଛିନ୍ନହେବାର ।
ଝଂଝଟ୍-ବି. (ଝଙ୍-ଝଟ୍-ଅ) ବ୍ୟସ୍ତତା; ଜଞ୍ଜାଳ ।
ଝଞ୍ଜା-ବି. ଉଗ୍ରପବନ; ଝଡ ।
ଝଟ୍-କ୍ରି. ବି. (ଝଟିତିଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଶୀଘ୍ର,
ଝଟକ-ବି. କାନ୍ତି; ଶୋଭା । [ଅବିଳମ୍ବେ ।
ଝଟକିବା-କ୍ରି. ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ହେବା ।
ଝଟା / ଝାଟି -ବି. ବୃକ୍ଷ ଗୁଳ୍ମାଦିର ସରୁ ସରୁ ଶାଖା ।
ଝଟିକା-ବି. ତୋଫାନ; ବାତ୍ୟା ।
ଝଟିତି-କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।
ଝଡ଼ି-ବି. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ବୃଷ୍ଟିପାତ ।
ଝଡ଼ିପୋକ-ବି. ବୃଷ୍ଟିସୂଚକ ପୋକବିଶେଷ; ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ଉଇପିମ୍ପୁଡ଼ି ।
ଝଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୃକ୍ଷରୁ ପତ୍ରାଦିର ଖସିପଡିବା ।
ଝଣଝଣ / ଝଣତ୍କାର -ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଝନ୍‌ଝନ୍ ଶବ୍ଦ ।
ଝପଟ-ବି. ଦୌଡ଼ ।
ଝପଟିବା-କ୍ରି. ଦୌଡିବା ।
ଝମ୍ପ-ବି. କୁଦା ।

ଝରଣା-ବି. (ଝ୍ୱ-ଅ-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ସ; ନିର୍ଝର ।
ଝରକା-ବି. ବାତାୟନ; [illegible]
ଝରଝର-ବି. ଜଳାଦିର ପତନଶବ୍ଦ ।
ଝରୀ-ବି. ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ; ବବାଭରୁ ନିର୍ଗତ ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଝରିବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିତ ହୋଇବା ।
ଝରୁ-ବି. ଗଡୁ ।
ଝରୁବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିବା ।
ଝଲକିବା-କ୍ରି. ଝଲମଲ କରିବା; ଚମକିବା ।
ଝଲମଲ-କ୍ରି. ବି. ଚକଚକ ।
ଝଳ-ବି. ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି । [ମିଶିବା ।
ଝଳିବା-କ୍ରି. ଶୋଭପାଇବା; (ଧାତୁସମ୍ବନ୍ଧେ)
ଝଲକ-ବି. କାଂସ୍ୟ ନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଝଷ-ବି. (ଝଷ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ।
ଝଷକେତନ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଝାଉଁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଝାଉଁଳିବା-କ୍ରି. ମଉଳିଯିବା ।
ଝାଙ୍କ-ବି. ଦମ୍ଭ; ମତ୍ତତା ।
ଝାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଲୁଚି ଅନାଇବା ।
ଝାଞ୍ଜ-ବି. କରତାଳ ।
ଝାଞ୍ଜି-ବି. ଉଗ୍ରପବନ ।
ଝାଟୁଆ-ବି. ଅବର୍ଜନା; ଅଳିଆ ।
ଝାଡ଼-ବି. ଜଙ୍ଗଲ; କାଚନିର୍ମିତ ଅଲୋକପାତ୍ର ।
ଝାଡ଼ା-ବି. ମଳନିଃସରଣ ।
ଝାଡ଼ାକରି-ବି. ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି; ଓଲଉଠା ।

ଝାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ପରିଷ୍କାର କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଫୁଙ୍କିବା ।
ଝାଡ଼ୁ-ବି. ପଅଁସ; ଝାଡ଼ୁଣୀ ।
ଝାମ୍ପି-ବି. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ମସ୍ତକାବରଣ ।
ଝାମ୍ପିବା-କ୍ରି. (ଝାମ୍ପଶବ୍ଦଜ) ଉପରୁ ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ।
ଝାମ-ବି. (ଝମ୍ ଧାତୁଜ) ଅଗ୍ନିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ତ୍ତ; ମୂର୍ଚ୍ଛା ।
ଝାଳ-ବି. ଘର୍ମ; ସ୍ୱେଦ ।
ଝାଲର-ବି. ମଶାରି ପ୍ରଭୃତିରେ ଝୁଲୁଥିବା ବସ୍ତ୍ର ।
ଝାଳିବା-କ୍ରି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ଓ ଅଲଙ୍କାରାଦି ମସୃଣ କରିବା; ନିର୍ମଳ କରିବା ।
ଝାସ-ବି. ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳରେ ବା ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ ।
ଝିଅ-ବି. ଦୁହିତା ।
ଝିଆରି-ବି. ଝିଅର ଝିଅ ।
ଝିଙ୍କି-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ପଶୁବିଶେଷ ।
ଝିଙ୍କର-ବି. ବଡ଼ ଘୋଡ଼ା; ଖଚର ।
ଝିଙ୍କା-ବି. ଚୁଲ୍ଲୀ ଉପରେ ହାଣ୍ଡି ରଖିବାର ମୃତ୍ତିକାସ୍ତୂପ ।
ଝିଙ୍କାଝିଙ୍କି-କ୍ରି. ବି. ଓଟରଓଟର ।
ଝିଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।
ଝିଙ୍କାରି-ବି. ଝିଲ୍ଲୀପୋକ ।
ଝିଙ୍ଗାରଦେବା-କ୍ରି. ଘୃଣ ଲାଗି ଅସାର କରିବା ।
ଝିଟିପିଟି-ବି. ଏକପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ସରୀସୃପ ।
ଝିଣ୍ଟିକା-ବି. ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।
ଝିନ-ବିଂ. ସରୁ (ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଝିପ୍‌ଝିପ୍-ଅ. (ଅନୁକରଣଅବ୍ୟୟ) ମନ୍ଦମନ୍ଦ ବୃଷ୍ଟି ।
ଝିମିଟ-ବି. ମୁହୂର୍ତ୍ତ; ଅଳ୍ପ ସମୟ ।
ଝିମିଟିଖେଳ, ଝିମାଣିଖେଳ } ବି. ଡୁଡୁଖେଳ; ବାଗୁଡ଼ିଖେଳ ।
ଝିଲ-ବି. ଜୋର; କାଳୀ ।
ଝିଲ୍ଲିକା, ଝିଲ୍ଲୀ } ବି. ଝିଙ୍କାରି ।
ଝୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଏକ ଅଡ଼କୁ ବାଙ୍କିବା ।
ଝୁଣା-ବି. (ଧୂନାଶବ୍ଦରୁ) ଶାଳଗଛର ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।
ଝୁଣିବା-କ୍ରି. ରକ୍ତଶୋଷଣପୂର୍ବକ କାମୁଡ଼ିବା ।
ଝୁଣ୍ଟା-ବି. ଭୂମି ବିବାଦରେ ଅଟକସ୍ଥାପନ ।
ଝୁଣ୍ଟିଆ-ବି. ପଦାଙ୍ଗୁଳିର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।
ଝୁଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଚାଲିଲାବେଳେ ପଦାଙ୍ଗୁଳିରେ ଅଘାତ ପାଇବା ।
ଝୁମୁକା-ବି. ଖେଳନାବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣାଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।
ଝୁମ୍‌ଝୁମ୍-ଅ. (ଅନୁକରଣ) ଅଳଙ୍କାରାଦିର ଶବ୍ଦ ।
ଝୁମ୍ପା-ବି. ଫୁଲି; ଗୁଚ୍ଛ ।
ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଶାକ ।
ଝୁରିବା-କ୍ରି. ଶୋକ କରିବା ।
ଝୁଲି-ବି. ଅଲନ୍ଧୁ; ଅଗ୍ନିକଣା ।
ଝୁଲଣ-ବି. (ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଝୁଲିବାର ଉତ୍ସବ ।
ଝୁଲଣା-ବି. (ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳୀ ।
ଝୁଲି-ବି. (ଝୁଲଧାତୁରୁ) ମୁଣି; କୋଥଳୀ ।
ଝୁଲିବା-କ୍ରି. (ଝୁଲ୍ ଧାତୁଜ) ଦୋଳି ଖେଳିବା ।

ଝୋଟ-ବ. ନଳିତା ପ୍ରଭୃତ ଗଛର ଛାଲରୁ ବାହାରବା ସୂତା ।

ଝୋଲ-ବ. ଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଝୋଲ୍ଲ-ବ. ମୂର୍ଚ୍ଛା । [ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ।

ଝୋଲ୍ଲ ମାରବା-କ୍ରି. ଅଚେତନ ହେବା;

ଞ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦଶମବର୍ଣ୍ଣ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠକ-ବ. ଖାଇବା ଇଲସା ।

ଠକ୍କୁର-ବ. ପ୍ରଭୃଯୋଗତା; ସମକକ୍ଷତା ।

ଠଗର-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।

ଠଙ୍କ-ବ. ପର୍ବତର ନିମ୍ନଭୂମି; ଠାଙ୍ଗି; ଠାଙ୍ଗିଆ; ମୁଦ୍ରା ।

ଠଙ୍କଧର-ବ. (ଟଙ୍କ-ଧୃ-ଅ) ମହାଦେବ ।

ଠଙ୍କଶାଳା-ବ. ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଟଙ୍କା ମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଠଙ୍କା-ବ. (ଟଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ।

ଠଙ୍କାର-ବ. (ଟଂ-କୃ-ଅ) ଧନୁର ଜ୍ୟାଶବ୍ଦ ।

ଠଙ୍କି-ବ. ସ୍ୱଜନର ବିଶେଷ ।

ଠଙ୍କିତ-ବି. (ଟଙ୍କ-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ଠଙ୍କିଳ-ବି. (ଟଙ୍କ-ଇଲ) ପ୍ରସ୍ତରମୟ ।

ଠଙ୍ଗାଇବା-କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଠଣକା-ବ. ଟାଣିଧଇବା ରଜ୍ଜୁ ।

ଠଣାଠଣି-କ୍ରି. ବ. ଓଟପଓଟଇ ।

ଠପଠପ-କ୍ରି. ବି. ବୃଷ୍ଟିଜଳର ପତନଶବ୍ଦ ।

ଠପିବା-କ୍ରି. ବଳିବା; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଠଭ୍-ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।

ଠମକ-ବ. ଭେଙ୍ଗୁସ; ଘୋଷଣା ।

ଠଳଠଳ-ବି. ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଠଳବା-କ୍ରି. (ଟଲ୍ଧାତୁଜ) ବିଚଳିତ ହେବା;

ଠହଠହ-ବି. ଅତି ଗାଲ । [ଦୋହଲିବା ।

ଠହଲ-ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ ।

ଠହଲିଆ-ବ. ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଭୃତ୍ୟ ।

ଠହଲିବା-କ୍ରି. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ।

ଠା-ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଅବଜ୍ଞାଭାବରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ । [ଅଘାତ ।

ଠାକର-ବ. ଅଙ୍ଗୁଳି ଗଣ୍ଠିଦ୍ୱାରା ମସ୍ତକରେ

ଠାକରା-ବ. ଭାଲୁ ।

ଠାକିବା-କ୍ରି. ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବା ।

ଠାକୁଆ-ବ. ଆମ୍ବଫଳର ଅଣ୍ଠି; ତାକୁଡ଼ି ।

ଠାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ସିଲାଇ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡିବା ।

ଠାଙ୍କୁରିବା-କ୍ରି. ଲେମାଣ୍ଡିତ ହେବା; ଗଳଇବା ।

ଠାଙ୍ଗଣା-ବ. (ଟଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ସୋହାଗା ।

ଠାଙ୍ଗର-ବ. ପ୍ରସ୍ତରମୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ଠାଙ୍ଗରି-ବି. କେଶହୀନ ।

ଠାଙ୍ଗିଆ }
ଠାଙ୍ଗୀ } ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଠାର ।

ଠାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।
ଠାଣ-ବି. ଶକ୍ତ; କଠିନ ।
ଠାଣିବା-କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।
ଠାପର-ବି. ଥଟ୍ଟା ।
ଠାପୁ-ବି. ଦ୍ୱୀପ; ପଶୁମାନଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନ ।
ଠାଲଠୁଲ-ବି. ଠକାଠକ ।
ଠାଳିବା-କ୍ରି. ଭାଙ୍ଗିବା; ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ବକ କାଳ କାଟିବା; ଅମାନ୍ୟ କରିବା ।
ଠାଁସା-ବି. କର୍କଶ ।
ଠାହି-ବି. ଉପହାସମିଶ୍ରିତ ଥଟ୍ଟା ।
ଠାହୁଳ-ବି. ଥଟ୍ଟା; ପରିହାସ ।
ଠି-ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଦସ୍ତାଭାବରେ ବା କ୍ଷୁଦ୍ରତା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଠିଅ ବି. ଶୂର୍ପ ।
ଠିକର-ବି. କୁଦ; ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ।
ଠିକା-ବି. ତିଳକ; ବସନ୍ତରୋଗ ନିବାରଣାର୍ଥ ହସ୍ତରେ କ୍ଷତ କରି ବସନ୍ତବୀଜ ଗ୍ରହଣ ।
ଠିକାଇତ } ବି. ଯୁବରାଜ ।
ଠିକାଏତ }
ଠିକାଏ-କ୍ରି. ବି. କ୍ଷଣେ ।
ଠିକଠିକ-ବି. (ଅନୁକରଣ) ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ; କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର; ଛୋଟ ଛୋଟ ।
ଠିକିଏ-ବି. ଅଳ୍ପ । [ଅଳଂକାର ।
ଠିକିଲି-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରୂଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥ
ଠିକ୍ରି-ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଠିଙ୍କି-ବି. ଘୋରୁମାନଙ୍କ ଦେହର ଗାଣ୍ଠ ବିଶେଷ ।

ଠିଟ୍ଟିଭ-ବି. ଟେଁଟେଁୟାଁ ପକ୍ଷୀ ।
ଠିନ-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ । [ପରମାଣ ।
ଠିପ-ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱୟର ଅଗ୍ରଗୃହୀତ
ଠିପଣା-ବି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ ଲେଖା; ଜାତକ । [ଟେକି ଧରିବା କାଠ ।
ଠିପାଇ-ବି. (ତ୍ରିପାଦଶବ୍ଦଜ) ଶଗଡ଼ ଝୁରମୁଣ୍ଡି
ଠିପିଦେବା-କ୍ରି. (ଟିପ୍‌ଧାତୁଜ) ଠାରିଦେବା ।
ଠିପିବା-କ୍ରି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ କୌଣସି ବିଷୟ ଲେଖିବା ।
ଠିମା-ବି. ଗେଡ଼ା; ବାଙ୍ଗର; ଗଙ୍ଗ ।
ଠୀକା-ବି. ବିବୃତି; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ଠୀକାକାର-ବି. (ଟୀକା-କୃ-ଅ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ।
ଠେକ-ବି. ଉଚ୍ଚତା; ଗୌରବ; ମାନ ।
ଠେକା-ବି. ଲୋଷ୍ଟ୍ର; ଖପର ।
ଠେକାଠେକି-କ୍ରି. ବି. ପେଳାପେଳି; ଧସ୍ତଧର ।
ଠେକିବା-କ୍ରି. ଉଠାଇବା ।
ଠେସି-ବି. ବକ୍ରଦୃଷ୍ଟି ।
ଠେଲା-ବି. ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ।
ଠେହିବା-କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା; ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଠୋକା-ବି. (ଢୋକଶବ୍ଦଜ) ପିଣ୍ଡ ।
ଠୋକିବା-କ୍ରି. ଶସ୍ୟକୁ ଖୁଣ୍ଟିକରି ଖାଇବା ।
ଠୋକୀ } ବି. ବାଳିକା ।
ଠୋକଲୀ }
ଠୋକେଇ-ବି. ବେତା; ବେତୁଲ ।
ଠୋପ-ବି. ଖାଲ ।
ଠୋପର-ବି. ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।

ଟୋପା-ବ. ବନ୍ଦୁ ।
ଟୋପି-ବି. ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।
ଟୋଲ-ବି. ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା ।
ଟୋଳି-ବିଂ. ଚେପା ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠଉର-ବି. ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ହେଜ ।
ଠଉରାଇବା-କ୍ରି. (ସ୍ୱାଧାଭୁକ୍ତ) ହେଜ ସ୍ଥିର କରିବା ।
ଠଉରିବା-କ୍ରି. ସ୍ଥିର ରହିବା ।
ଠକ-ବିଂ. ପ୍ରତାରକ ।
ଠକାଠକି-କ୍ରି. ବି. (ଠକଶବ୍ଦଜ) ଭଣ୍ଡାଭଣ୍ଡି ।
ଠକିବା-କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।
ଠଣ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର । ବି. ଶୋଭା ।
ଠଣ୍ଠଣ୍-ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଠଣା-ବି. ଭାବ; କାନ୍ତିଶୋଭା ।
ଠରଠର-କ୍ରି. ବି. ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଠାରିବା ।
ଠସା-ବି. ଗୁଚ୍ଛ ।
ଠା-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥାନ; ଜାଗା ।
ଠାକୁର-ବି. (ଠକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଦେବପ୍ରତିମା; ପ୍ରଭୁ ।
ଠାକୁରାଣୀ-ବି. (ଠାକୁର-ଅଣୀ) ଦେବୀ; ରାଣୀ ।
ଠାଣି-ବି. ଢଙ୍ଗ; ଭଙ୍ଗୀ ।
ଠାପୁଆ-ବିଂ. ମଠୁଆ ।
ଠାବ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିରୂପଣ ।
ଠାର-ବି. ସଂକେତ ।
ଠିଆ-ବିଂ. (ସ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଛିଡ଼ା; ଉଭା ।
ଠିକ୍-ବିଂ. ଯଥାର୍ଥ ।
ଠିକଣା-ବି. ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ।
ଠିକା-ବିଂ. ଅଳ୍ପ ସମୟ ଲାଗି ନିଯୁକ୍ତ; ମୋଟାଏ କର୍ମ କରିଦେବା ଲାଗି ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ଠିକେ-କ୍ରି. ବିଂ. ସଂକ୍ଷେପରେ; ସ୍ଥୂଳରେ ।
ଠୁକ୍ଠୁକ୍-ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଠୁଣ୍ଟା-ବିଂ. ବାଙ୍ଗର; ଶଙ୍କାକୃତ ।
ଠୁଳ-ବିଂ. (ସ୍ଥୂଳଶବ୍ଦଜ) ଏକଠି; ରୁଣ୍ଡ ।
ଠେକ-ବି. ଅବଲମ୍ବନ; ଆଶ୍ରୟ ।
ଠେକା-ବି. ପାଗପ୍ରାୟ ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଧା ଲୁଗା ।
ଠେକି-ବି. ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଠେକୁଆ-ବି. ଶଶକ ।
ଠେଙ୍ଗ-ବି. ଜଳିଘୋଡ଼; ଉଚ୍ଚଭୂମି ।
ଠେଙ୍ଗା-ବି. ବଡ଼ବାଡ଼ି; ଯଷ୍ଟି ।
ଠେଲ୍ଠେଲି-କ୍ରି. ବି. ପେଲାପେଲି ।
ଠେଲିବା-କ୍ରି. ପେଲିଦେବା ।
ଠୋକର-ବି. ଅଘାତ ।
ଠୋଠୋ-ଅଂ. ହାସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଠୋଳି-ବି. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।
ଠୌର-ବି. ଠିକଣା ।

ଡ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଡକା-ବି. ଚିତ୍କାର; କ୍ରନ୍ଦନ; ଚହଲ ।
ଡକାଇତ-ବି. ଦସ୍ୟୁ; ହତ୍ୟାକାରୀ ଚୋର ।

ଡକାଇବା—କ୍ରି. ଲୋକଦ୍ୱାରା ଡାକିବା ।
ଡକାଡକି—କ୍ରି. ବି. ପରସ୍ପର ଅହ୍ୱାନ ।
ଡଗଡଗ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ।
ଡଗର—ବି. ଦୂତ; ଚର । [ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ ।
ଡଗରା—ବି. ରାଜାଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିବାପାଇଁ
ଡଙ୍କ—ବି. ଲତାର ଅଗ ।
ଡଙ୍କା—ବି. ଅଙ୍କୁଶ ।
ଡଙ୍କାରି—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଡଙ୍କି—ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ସ୍ନାନପାତ୍ର ।
ଡଙ୍କୁଣୀ—ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାଆଁଣୀ ।
ଡଙ୍ଗୀ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।
ଡଜନ—ବିଂ. (ଇଂରାଜୀ) ବାରଗୋଟା ପରିମିତ ।
ଡମ } ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।
ଡୋମ } [ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।
ଡମଣି—ବି. ଚୌକାଠରେ କବାଟ ଝୁଲାଇବାର
ଡମର—ବି. ଦଙ୍ଗା; ଅକ୍ରମଣ ।
ଡମରୁ—ବି. (ଡମ୍-ଋ-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ଚର୍ମାଚ୍ଛାଦନଯୁକ୍ତ
ଡମ୍ଫା—ବିଂ. ଧୃଷ୍ଟ; ଉଦ୍ଧତ । [ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଡମ୍ବର—ବି. ଆଡ଼ମ୍ବର ।
ଡରି—ବି. (ଡରଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।
ଡରକୁରା } ବିଂ. ଭୟାଳୁ ।
ଡରୁଆ }
ଡହକ—ବି. (ଦାହଶବ୍ଦଜ) ଦୀପ୍ତି ।
ଡହଡ଼—ବିଂ. (ଦହ୍‌ଧାତୁଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ ।
ଡହର—ବି. ଜନ୍ମଭୂମି ।

ଡାଁଆଣା—ବିଂ. ରଙ୍କ; ଅନ୍ଧାରଲେଖ
ଡାଁଆଣୀ—ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାକୁଣୀ; ପିଶାଚ ।
ଡାଁଶ—ବି. (ଦଂଶଶବ୍ଦଜ) ପଶୁଦଂଶକ ମକ୍ଷିକା ।
ଡାକ—ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ବି. ଅହ୍ୱାନଶବ୍ଦ; ସାଧାରଣଙ୍କର ଚିଠିପ୍ରଭୃତି ବହନ ।
ଡାକରା—ବି. ଅହ୍ୱାନ ।
ଡାକିବା—କ୍ରି. ଅହ୍ୱାନ କରିବା ।
ଡାକୁ—ବି. ଡକାଇତ ।
ଡାକୁଆ—ବିଂ. ଅହ୍ୱାନକାରୀ ।
ଡାଗରା—ବି. ବଡ଼ ଡଙ୍କୁଣୀ ।
ଡାଙ୍ଗ—ବି. ବାଡ଼ି; ଯଷ୍ଠି । [ଭୟଙ୍କର ।
ଡାମର—ବି. (ଡମ୍-ଅର) କୋଳାହଳ । ବିଂ.
ଡାମରାକୁଆ—ବି. ବଡ଼ ବଡ଼ କାଉ ।
ଡାମ୍ଫଣ—ବି. ବଡ଼ଛୁଞ୍ଚି ।
ଡାଳ—ବି. ଶାଖା ।
ଡାଳଚିନି—ବି. (ଦାରୁଚିନି) ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ ।
ଡାଲା—ବି. ବେତ ବା ବାଉଁଶରେ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।
ଡାଳିମ } ବି. ଦାଡ଼ିମ୍ବଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ଡାଳିମ୍ବ }
ଡାଲି—ବି. ଭଙ୍ଗା ମୁଗ ହରଡ ପ୍ରଭୃତିର ସୂପ ।
ଡାଲୁଅ—ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।
ଡାବ—ବି. ଔଷଧଡାଙ୍କିବା ।
ଡାହାଣ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣଶବ୍ଦଜ) ଦକ୍ଷିଣ ।
ଡାହୁକ—ବି. (ଦାତ୍ୟୂହଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଡିଆଁ—କ୍ରି. ବି. (ଡୀଧାତୁଜ) କୁଦା ।

ଡଙ୍ଗୀ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।

ଡିଣ୍ଡିମ—ବି. ଢୋଲବାଦ୍ୟ ।

ଡବା } ବି. କରଣ୍ଡ, ବଟା ।
ଡବିଆ }

ଡବଡବ—ବି. ଡିଣ୍ଡିମଧ୍ୱନି ।

ଡିମିରି—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଡିମ୍ବ—ବି. ଅଣ୍ଡା ।

ଡିମ୍ବଜ—ବି. (ଡିମ୍ବ-ଜନ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ଡିମ୍ଭ—ବି. ଶିଶୁ ।

ଡିହ—ବି. ବାସ୍ତୁଭୂମି ।

ଡୁଣ୍ଡୁଭ—ବି. ଧଣ୍ଡସର୍ପ ।

ଡୁବିବା—କ୍ରି. ବୁଡିବା ।

ଡେଇଁବା—କ୍ରି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) କୁଦିବା ।

ଡେଉଁରିଆ—ବି. ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ; ଶରୀରରେ ଧାରଣାର୍ଥ ଧାତୁନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଔଷଧାଧାର ।

ଡେଙ୍ଗା—ବିଂ. ଲମ୍ବା ।

ଡେଙ୍ଗୀ—ବିଂ. ଦୀର୍ଘାକୃତି (ସ୍ତ୍ରୀ) ।

ଡେଙ୍ଗୁରା—ବି. ନାଗରା; ନାଗରାଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।

ଡେଣା—ବି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ ।

ଡେଣୁଆ—ବି. (ଦେଶଜ) ପଥରଢେଲା; ଟେକା ।

ଡେମ୍ଫ—ବି. ଫଳ ଓ ଫୁଲର ନାଡ଼ ।

ଡେରା—ବି. ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ, ତମ୍ବୁ ।

ଡେରିବା—କ୍ରି. ଲଗାଇ ଥୋଇବା; ପାତିବା (କର୍ଣ୍ଣସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଡେବରି—ବିଂ. ବାମ, ବାଁ ।

ଡୋର } ବି. ରଜ୍ଜୁ; ଦଉଡ଼ି ।
ଡୋରି }

ଡୋରିଆ—ବି. ଗାରଗାରକିଆ ରେଖାରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଡୋଳା—ବି. ଅକ୍ଷିର ଧଁଗୁଳି ।

ଡୋଲି—ବି. (ଡୁଲ୍ ଧାତୁଜ) ଖଟିଆ ।

ଡୋଳି—ବି. ଖଟିଆ; ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ଡୌଲ—ବି. ଢଙ୍ଗ; ଗଢ଼; ଆକୃତି । ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ।

ଢ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଢକ୍କା—ବି. ବଡ଼ ଢୋଲ ।

ଢକ୍କାରି—ବି. ଢାକୁଟି ।

ଢଗ—ବି. ପ୍ରବାଦ; ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ-ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରବାଦ ।

ଢଙ୍ଗ—ବି. ଗଢ଼; ଆଚରଣ ।

ଢପ—ବି. ଉଚ୍ଚରଣ ।

ଢମ—ବି. ଆଡମ୍ବର; ଗର୍ବ ।

ଢମା—ବି. ଗୋରୁ ଖୁଆଇବାର ବାଂଶନିର୍ମିତ [ପାତ୍ର ।

ଢମାଳି—ବି. ଉଗମେଶା ନାନା କଥା ।

ଢଳଢଳ—କ୍ରି. ବିଂ. (ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଟଲ୍‌ଟଲ୍; ଛଳଛଳ୍; ଅସ୍ଥିର ।

ଢଳା—ବିଂ. ତରଳ ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଢଳିବା—କ୍ରି. ଏକ ଆଡକୁ ଟଳିବା ।

ଢାଇ—ବି. ମୁଣ୍ଡ ଲଢେଇ ।

ଢାଉଁଢାଉଁ—ବି. ବାଦ୍ୟଧ୍ୱନିବିଶେଷ ।

ଢାଉ—ବ. ପେରୁପର ଝୁଲନ୍ତ ଶଳା ।

ଢାଙ୍କିବା—କ୍ରି. ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା; ଘୋଡାଇ ରଖିବା ।

ଢାଙ୍କୁଣୀ—ବ. ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଢାଲ୍—ବ. ଚର୍ମନିର୍ମିତ ଫଳକ ।

ଢାଳ—ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଢାଳିବା—କ୍ରି. ଗଡାଇବା; ଅଜାଡ଼ିବା ।

ଢାଲୁ—ବିଂ. ଗଡ଼ାଣିଆ ।

ଢାଳେ—କ୍ରି. ବିଂ. ବାରେ; ଥରେ ।

ଢିଙ୍କି, ଢେଙ୍କି } ବ. ଧାନ କୁଟିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଢିପ—ବ. ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ; କୂଢ ।

ଢିମା—ବ. ଠେକା ।

ଢିଲା—ବିଂ. ହୁଗୁଳା; ଶିଥିଳ ।

ଢୁଳି—ବ. ନିଦ୍ରାର ଆବେଶ । [ପଡିବା ।

ଢୁଳାଇବା—କ୍ରି. ଝିମେଇବା; ନିଦରେ ଢଳି-

ଢେଉ—ବ. ଲହରୀ ।

ଢେଙ୍କା—ବ. ଢିପ ।

ଢେମଣା—ବ. ଜାର; ଉପପତି; ସର୍ପବିଶେଷ ।

ଢେର୍—ବିଂ. ବହୁତ ।

ଢେଲା—ବ. ଟେକା; ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ । [ବସ୍ତୁ ।

ଢୋକ—ବ. ଏକାଥରକେ ଗିଳିବାର ଜଳୀୟ

ଢୋକିବା—କ୍ରି. ଢୋକେ ପିଇବା ।

ଢୋଲ, ଢୋଲକ } ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଢୋଲା—ବିଂ. (ଢୋଲଶବ୍ଦଜ) ଫମ୍ପା ।

ଢୋଲିଆ—ବ. ଢୋଲବାଦ୍ୟକାରୀ । [ଲୋକ ।

ଢୌକନ—ବ. (ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପହାର; ଭେଟି;

ଣ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷୋଡଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତଅଁର—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରବିଶେଷ ।

ତଅଁରା—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ଲୁଗାବୁଣିବା ତନ୍ତୀ ।

ତଉଁରା—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ବୁଣା ଲୁଗା ।

ତକରାର—ବ. କଳହ; କଜିଆ ।

ତକିଆ—ବ. ମାଣ୍ଡି ।

ତକ୍ତା—ବ. କାଠପଟା ।

ତକ୍ତପୋଷ—ବ. କାଠପଟାର ଖଟ ।

ତକ୍ର—ବ. ଘୋଳଦହି । [କର୍ମା; ବଢେଇ ।

ତକ୍ଷକ—ବ. (ତକ୍ଷ୍-ଅକ) ନାଗବିଶେଷ; ବର୍ଦ୍ଧ-

ତକ୍ଷଣ—ବ. (ତକ୍ଷ୍-ଅନ) ବଢେଇର କାମ ।

ତଗର—ବ. ଟଗର ଫୁଲ ବା ଗଛ ।

ତଙ୍କ—ବ. (ତଙ୍କ୍-ଅ) ପଥର କାଟିବାର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ତଜବୀଜ—ବ. (ଆରବୀ) ବିଚାର ।

ତଞ୍ଚକ—ବ. (ବଞ୍ଚକଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଞ୍ଚକ; ପ୍ରତାରକ ।

ତଞ୍ଚକତା—ବ ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଶଠତା ।

ତଟ—ବ. (ତଟ୍-ଅ) କୂଳ; ତୀର ।
ତଟ୍‌କା—ବି°. ସଜ । [ଲୁପ୍ତ ।
ତଟସ୍ଥ—ବି°. (ତଟ-ସ୍ଥା-ଅ) ତୀରସ୍ଥ; ସ୍ତବ୍ଧ; ଉଦା-
ତଟିନୀ—ବ. (ତଟ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତଡ଼ାଗ—ବ. (ତଟ୍-ଅକ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରଣୀ ।
ତଡ଼ିତ୍—ବ. (ତଡ୍-ଇତ୍) ବିଦ୍ୟୁତ୍; ବିଜୁଳି ।
ତଡ଼ିତ୍‌ବାନ୍—ବି°. (ତଡ଼ିତ୍-ବତ୍) ବିଦ୍ୟୁଦ୍‌ଯୁକ୍ତ । ବ. ମେଘ । [ଦୂର କରଦେବା ।
ତଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଦେଶଜ) ବାହାର କରଦେବା ;
ତଣ୍ଟା—ବ. ଅଡୁଆ; ଆପଦ୍ ।
ତଣ୍ଟି } ତୁଣ୍ଟି } ବ. (ସ୍ୱୋଟିଶବ୍ଦଜ) ଗଳଦେଶ; ବେକ ।
ତଣ୍ଟିଆ—ବ. ଗଳାରେ ଧକା ।
ତଣ୍ଡ—ବ. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ବୃଥା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ।
ତଣ୍ଡି—ବ. ତୃଣବିଶେଷ ।
ତଣ୍ଡୁଳ—ବ. ଚାଉଳ ।
ତତ—ବି°. (ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।
ତତଲା—ବି°. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉଷ୍ଣ ।
ତତେଇବା—କ୍ରି. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବା ।
ତତ୍—ସ°. ସେ; ସେହି ।
ତତ୍‌କାଳ—ବ. ସେହି ସମୟ; କ୍ରି. ବି°. ଶୀଘ୍ର ।
ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍—ଅ°. ସେହିକ୍ଷଣି; ଅବିଳମ୍ବେ ।
ତତ୍ତ୍ୱ—ବ. (ତଦ୍-ତ୍ୱ) ମୂଳସତ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥଭାବ ; ତଥ୍ୟ ।
ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ—ବି°. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ।
ତତ୍ତ୍ୱତଃ—କ୍ରି. ବି°. ବସ୍ତୁତଃ । [ପଥଦର୍ଶକ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ—ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧା-ଅନ) କାର୍ଯ୍ୟ-
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ—ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧୈ-ଅକ) ତତ୍ତ୍ୱ-ନିରୂପଣକାରୀ; ପଥଦର୍ଶକ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ—ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ତତ୍ତ୍ୱନିରୂପଣ । [ବ୍ୟଗ୍ର ।
ତତ୍ପର—ବି°. (ତତ୍-ପର) ନିବିଷ୍ଟ; ସଚେଷ୍ଟ ;
ତତ୍ପୁରୁଷ—ବ. ସମାସବିଶେଷ ।
ତତ୍ର—ଅ°. (ତଦ୍-ତ୍ର) ସେଠାରେ ।
ତତ୍ରତ୍ୟ—ବି°. (ତତ୍ର-ତ୍ୟ) ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିତ ।
ତତ୍ରାପି—ଅ°. (ତତ୍ର-ଅପି) ତଥାଚ; ତେବେହେଁ ।
ତଥା—ଅ°. (ତଦ୍-ଥା) ସେହି ପ୍ରକାର ।
ତଥାଚ } ତଥାପି } ଅ°. (ତଥା-ଚ, ଅପି) ତେବେହେଁ ।
ତଥାସ୍ତୁ—ଅ°. (ତଥା-ଅସ୍ତୁ) ତାହା ହେଉ ।
ତଥି—ସ. (ତତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତହିଁରେ; ସେଠାରେ ।
ତଥ୍ୟ—ବ. (ତଥା-ଯ) ପ୍ରକୃତ କଥା; ସତ୍ୟ ।
ତଦ୍—ସ. (ତନ୍-ଅଦ୍) ସେହି । [ଉତ୍ତରୁ ।
ତଦନନ୍ତର—କ୍ରି. ବି°. (ତଦ୍-ଅନନ୍ତର) ତହିଁ-
ତଦର୍ଥ—କ୍ରି. ବି°. (ତଦ୍-ଅର୍ଥ) ସେଥିପାଇଁ ।
ତଦନ୍ତ—ବ. (ତଦ୍-ଅନ୍ତ) ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ; ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ତଦବଧି—କ୍ରି.ବି°.(ତଦ୍-ଅବଧି) ସେହି ସମୟରୁ ।
ତଦବସ୍ଥ—ବି°. (ତଦ୍-ଅବସ୍ଥା) ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥିତ ।
ତଦା—କ୍ରି ବି°. (ତଦ୍-ଦା) ସେହି ସମୟରେ ।

ତଦାନୀଂ–ଅ°. (ତଦ୍-ଦାନୀଂ) ସେତେବେଳେ ।
ତଦାନୀନ୍ତନ–ବି°. (ତଦାନୀଂ-ତନ) ତତ୍କାଳୀନ ।
ତଦୀୟ–ବି°. (ତଦ୍-ଈୟ) ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତଦ୍ଗତ–ବି°. (ତଦ୍-ଗତ) ତନ୍ନିଷ୍ଠ ; ସେଥିରେ ନିବିଷ୍ଟ ।
ତଦ୍ଦଣ୍ଡ–କ୍ରି. ବି°. (ତଦ୍-ଦଣ୍ଡ) ସେହିକ୍ଷଣି ।
ତଦ୍ଧିତ–ବି. (ତଦ୍-ହିତ) ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ତଦ୍ରୂପ–ବି°. (ତଦ୍-ରୂପ) ତତ୍ତୁଲ୍ୟ; ସେହିପରି ।
ତଦ୍ବ୍ୟତିରିକ୍ତ–ବି°. (ତଦ୍-ବ୍ୟତିରିକ୍ତ) ତାହା-
ତନଖା–ବି. ବେତନ । [ଛଡା ।
ତନୟ–ବି. (ତନ୍-ଅୟ) ପୁତ୍ର ।
ତନୟା–ବି. (ତନୟ-ଆ) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।
ତନିମା–ବି. (ତନୁ-ଇମନ୍) କୃଶତା ; ସୂକ୍ଷ୍ମତା ।
ତନୁ–ବି. (ତନ୍-ଉ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ବି°. ଅଳ୍ପ;
ତନୁ-ଛଦ–ବି. ବର୍ମ; କବଚ । [କୃଶ; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।
ତନୁଜ–ବି. (ତନୁ-ଜ) ପୁତ୍ର ।
ତନୁଜା–ବି. (ତନୁ-ଜା) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।
ତନୁ-ତ୍ୟାଗ–ବି. ଦେହତ୍ୟାଗ; ମରଣ ।
ତନ୍ତ–ବି. (ତନ୍ତ୍ରଧାତୁଜ) ଲୁଗାବୁଣିବାର କଳ ।
ତନ୍ତି–ବି. ତନ୍ତୁବାୟ ।
ତନ୍ତୁ–ବି. (ତନ୍-ତୁ) ସୂତ୍ର; ତାର; ସନ୍ତାନ ।
ତନ୍ତୁବାୟ–ବି. (ତନ୍ତୁ-ବେ-ଅ) ତନ୍ତି ।
ତନ୍ତ୍ର–ବି°. (ତନ୍-ତ୍ର) ଅଧୀନ; ବି. ରାଜ୍ୟଶାସନ;
ତନ୍ତ୍ରୀ–ବି°. (ତନ୍ତ୍ର-ଈ) ବୀଣା; ରଜ୍ଜୁ । [ସୂତ୍ର ।

ତନ୍ଦ୍ରା–ବି. (ତନ୍ଦ୍ର୍-ଅ) ଅଳ୍ପନିଦ୍ରା; ନିଦ୍ରାବେଶ ।
ତନ୍ଦ୍ରାଳୁ, ତନ୍ଦ୍ରିତ–ବି°. (ତନ୍ଦ୍ରା-ଆଳୁ, ଇତ) ନିଦ୍ରାଳୁ; ଅଳସ ।
ତନ୍ନତନ୍ନ–କ୍ରି. ବି°. (ତଦ୍-ନ, ତଦ୍-ନ) ତାହା ନୁହେଁ ତାହା ନୁହେଁ, ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖରୂପେ; ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁସୂକ୍ଷ୍ମରୂପେ । [ତଦାତ୍ମକ ।
ତନ୍ମୟ–ବି°. (ତଦ୍-ମୟ) ସେଥିରେ ନିମଗ୍ନ;
ତନ୍ୱୀ–ବି°. (ତନୁ-ଈ) କୃଶାଙ୍ଗୀ ।
ତପଃ–ବି. (ତପ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା ।
ତପ–ବି. (ତପସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ତପସ୍ୟା ।
ତପଶ୍ଚରଣ–ବି. (ତପଃ-ଚରଣ) ତପଃସାଧନ ।
ତପନ–ବି. (ତପ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତପନତନୟ–ବି. (ତପନ-ତନୟ) ଯମ ।
ତପନତନୟା–ବି. ଯମୁନାନଦୀ ।
ତପସ୍ୟା–ବି. (ତପସ୍-ଯ-ଆ) ତପଃ; ବ୍ରତଚର୍ଯ୍ୟା; ଧର୍ମସାଧନ । [ଯୋଗୀ; ମୁନି; ତାପସ ।
ତପସ୍ୱୀ–ବି. (ତପସ୍-ବିନ୍) ତପସ୍ୟାରେ ନିରତ
ତପୋଧନ–(ତପଃ ଧନ ଯାହାର) ତପସ୍ୱୀ ।
ତପୋବନ–ବି. (ତପଃ-ବନ) ମୁନିମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରମ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।
ତପ୍ତ–ବି°. (ତପ୍-ତ) ତାପଯୁକ୍ତ; ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା
ତବ–ସ. (ତ୍ୱଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ତୁମ୍ଭର ।
ତମଃ–ବି. (ତମ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ଧକାର; କାମକ୍ରୋଧାଦି ଉତ୍ତେଜକ ଗୁଣ ।
ତମ–ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପକର୍ଷବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ; ଅନ୍ଧକାର; ରାହୁ ।

ତମସୁକ-ବି. ଋଣଗ୍ରହଣର ଦସ୍ତାବିଜ ।
ତମସ୍ୱିନୀ-ବି. (ତମସ୍-ବିନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।
ତମା-ବି. (ତମ-ଆ) ରାତ୍ରି; ତମାଳ ବୃକ୍ଷ ।
ତମାଖୁ-ବି. (ତାମ୍ରକୂଟଶବ୍ଦଜ) ଧୂଆଁପତ୍ର ।
ତମାଦି-ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାତୀତ ।
ତମାଳ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ତମିସ୍ର-ବି. (ତମସ୍-ର) ଅନ୍ଧକାର ।
ତମୋମୟ-ବିଂ. (ତମଃ-ମୟ) ଅନ୍ଧକାରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ତମ୍ପ-ବି. ବିଷଧର ସର୍ପ ବିଶେଷ ।
ତମ୍ବା-ବି. (ତାମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁବିଶେଷ ।
ତମ୍ବି-ବି. ଧମକ-ଚମକ ।
ତମ୍ବୁ-ବି. ରାଉଟି; ଶିବିର ।
ତର-ବି. ଦୁଇମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପ-
କର୍ଷ-ବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ତର-ବି. ଅବସର ।
ତରକାରି-ବି. ଶାକ; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।
ତରକିବା-କ୍ରି. ସାବଧାନ ହେବା ।
ତରକ୍ଷୁ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ତରଙ୍ଗ-ବି. (ତୃ-ଅଙ୍ଗ) ଲହରୀ ।
ତରଙ୍ଗିଣୀ-ବି. (ତରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତରଣ-ବି. (ତୃ-ଅଣ) ପାରଗମନ ।
ତରଣି-ବି. (ତୃ-ଅନ-ଇ) ନୌକା; ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତରଣୀ-ବି. (ତୃ-ଅନ-ଈ) ନୌକା ।
ତରତର-କ୍ରି. ବିଂ. (ତରସ୍=ବେଗ) ଚଞ୍ଚଳ;
ଶୀଘ୍ର । [ମାସୁଲ ।
ତରପଣ୍ୟ-ବି. (ତର-ପଣ୍ୟ) ନଦୀପାର ହେବାର

ତରଭୁଜ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ତରମା-ବି. ବୃକ୍ଷାନ୍ତର ।
ତରଳ-ବିଂ. (ତୃ-ଅଳ) ଦ୍ରବ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ତରଳିବା-କ୍ରି. ଦ୍ରବହେବା ।
ତରବାରି-ବି. (ତର-ବୃ-ଅ-ଇ) ଖଣ୍ଡା ।
ତରସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ତରସ୍-ବିନ୍) ବେଗବାନ୍; ଦ୍ରୁତ-
ଗାମୀ ।
ତରାଜୁ-ବି. ଓଜନ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ତରାଟ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରି ରହିବା ।
ତରାଟିରହିବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ ବକ୍ର ଓ ବିସ୍ତୃତ
ତରି-ବି. (ତୃ-ଇ-ଈ) ନୌକା; ଭେଳା ।
ତରୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ବୃକ୍ଷ ।
ତରୁଣ-ବିଂ. (ତୃ-ଉନ) ଯୁବା; ନୂତନ ।
ତରୁଣୀ-ବି. (ତରୁଣ-ଈ) ଯୁବତୀ ।
ତରୁରୁହ-ବି. (ତରୁ-ରୁହ) ବୃକ୍ଷଉପରେ ଜାତ
ବୃକ୍ଷ; ମଞ୍ଜଗ । [ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।
ତର୍କ-ବି. (ତର୍କ୍-ଅ) ଯୁକ୍ତି; ବାଦାନୁବାଦ; କୟର;
ତର୍କିତ-ବିଂ. (ତର୍କ୍-ତ) ସମ୍ଭାବିତ; ଅନୁମିତ ।
ତର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ତର୍ଜ୍-ଅନ) ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ; କ୍ରୋଧ;
ଭର୍ତ୍ସନା । [ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ତର୍ଜ୍ଜନୀ-ବି. (ତର୍ଜ୍-ଅନ-ଈ) ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ
ତର୍ଜ୍ଜିତ-ବିଂ. (ତର୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ; ତାଡ଼ିତ ।
ତର୍ପଣ-ବି. (ତୃପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକ ପ୍ରୀତ୍ୟର୍ଥେ
ଜଳଦାନ; ପ୍ରୀଣନ ।
ତଳ-ବି. (ତଳ୍-ଅ) ଅଧୋଭାଗ; ପାତାଳ;
ମୂଳର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ମହଲ ।

ତଲବ-ବି. ଡକରା ।   ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ।
ତଲାତଲ-ବି. (ତଲ-ଅତଲ) ସପ୍ତପାତାଳ
ତଲାସ-ବି. (ଆରବୀ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ତଲ୍ପ-ବି. ଶଯ୍ୟା ।
ତଲି-ବି. ଧାନ ପ୍ରଭୃତିର ଗଜାତଳ ।
ତଲପା-ବି. ପାଦତଳ ।
ତବତ-ବିଂ. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତତଙ୍ଗ ।
ତସା-ବି. ରଶା ।
ତସୁ-ବି. (ତୁଷଶବ୍ଦଜ) ଧାନର ଚୋପା ।
ତସ୍କର-ବି. ଚୋର; ଅପହାରକ ।
ତହ-ବି. ଲୁଗାର ଭାଙ୍ଗ ।
ତହବିଲ-ବି. ସେକଡ଼; ପାଣ୍ଠି ।
ତହିଁ-ସ. ସେଠାରେ ।
ତହୁଁ-ସ. ସେଥିରୁ ।
ତାକ-ବି. ଠଣା ।   [ଯନ୍ତ୍ର ।
ତାକୁଡ଼ି-ବି. (ତର୍କୁଟୀଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର
ତାଚ୍ଛୀଲ୍ୟ-ବି. (ତଚ୍ଛୀଲ-ଯ) ପୂର୍ବସ୍ୱଭାବତା; ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।
ତାଟ-ବି. ତାଳ; ତାଟି ।
ତାଟଙ୍କ-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।
ତାଟଙ୍କା-ବିଂ. ହସ୍ତ; ସ୍ତବ୍ଧ ।
ତାଟି-ବି. ବାଉଁଶ ବା ତାଳପତ୍ର ନିର୍ମିତ ପରଦା ।
ତାଟିଆ-ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ତାଡ଼-ବି. ବାହୁଭୂଷଣ; ମାଟିପାତ୍ର; ମାଟିପାତ୍ରରେ ମଣ୍ଡଳଗାରିବା ।
ତାଡ଼କା-ବି. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।
ତାଡ଼ନ, ତାଡ଼ନା-ବି. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) କଠୋରଶାସନ; ଭର୍ତ୍ସନା; ପ୍ରହାର ।
ତାଡ଼ିତ-ବିଂ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହତ; ତିରସ୍କୃତ ।
ତାଡ଼ିତ-ବିଂ. (ତଡିତ୍-ଅ) ତଡିତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଖୋଲି ଉପାଡ଼ିବା ।
ତାଡ଼ି-ବି. (ତାଳଶବ୍ଦଜ) ତାଳ ବା ଖର୍ଜୁର ରସ ।
ତାଡ଼୍ୟ-ବିଂ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।
ତାଣ୍ଡବ-ବି. (ତଣ୍ଡୁ-ଅ) ନୃତ୍ୟ; ଉଦ୍ଧତନୃତ୍ୟ ।
ତାତ-ବି. ପିତା; ପୂଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି; ସ୍ନେହର ପାତ୍ର; ବତ୍ସ ।
ତାତି-ବି. ତପ୍ତି; ଉଷ୍ଣତା ।   [ଜାତ ।
ତାତ୍କାଳିକ-ବିଂ. (ତତ୍କାଳ-ଇକ) ସେହିକାଳ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତତ୍ପର-ଯ) ଅଭିପ୍ରାୟ; ମର୍ମ ।
ତାଦାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ତଦାତ୍ମ-ଯ) ତତ୍ସ୍ୱରୂପତା; ଅଭେଦ ।
ତାଦୃକ୍, ତାଦୃଶ-(ତଦ୍-ଦୃଶ) ସେହିପ୍ରକାର ।
ତାନ-ବି. (ତନ୍-ଅ) ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରବିସ୍ତାର ।
ତାନପୁରା-ବି. (ତାନ-ପୁରା) ବୀଣାକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।
ତାନ୍ତବ-ବିଂ. (ତନ୍ତୁ-ଅ) ତନ୍ତୁନିର୍ମିତ ।
ତାନ୍ତବତା-ବି. ଯେଉଁ ଗୁଣଯୋଗୁଁ ଟାଣିବାଦ୍ୱାରା ତନ୍ତୁ ବା ତାର ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।
ତାପ-ବି. (ତପ୍-ଅ) ଉଷ୍ଣତା; ଜ୍ୱର; ସନ୍ତାପ ।
ତାପସ-ବିଂ. (ତପସ୍-ଅ) ତପସ୍ୱୀ; ମୁନି ।

ତାପସ୍ୟ-ବି. (ତାପସ-ଯ) ତାପସର ଧର୍ମ; ତପସ୍ୱୀର ଆଚରଣ।

ତାପିଚ୍ଛ-ବି. ତମାଳବୃକ୍ଷ।

ତାପିତ-ବିଂ.(ତପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦୁଃଖିତ; ଖେଦାନ୍ୱିତ; ତାପଯୁକ୍ତ।

ତାମରସ-ବି. ପଦ୍ମ।

ତାମସ-ବିଂ.(ତମସ୍-ଅ)ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ; ତମୋ-ଗୁଣାନ୍ୱିତ।

ତାମ୍‌ସା-ବି. କୌତୁକ।

ତାମସିକ-ବିଂ. (ତାମସ-ଇକ) ତମୋଗୁଣାନ୍ୱିତ; କଲୁଷମୟ।

ତାମସୀ-ବି. (ତାମସ-ଈ) ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରି।

ତାମିସ୍ର-ବି. (ତମିସ୍ର-ଅ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ।

ତାମ୍ର-ବି. (ତମ୍-ର) ତମ୍ବା; ଧାତୁବିଶେଷ।

ତାମ୍ରକୂଟ-ବି. (ତାମ୍ର-କୂଟ) ଧୂଁଆପତ୍ର; ତମାଖୁ।

ତାମ୍ରଚୂଡ଼-ବି.(ତାମ୍ର-ଚୂଡ଼ା) କୁକ୍କୁଟ।

ତାମ୍ବୁ-ବି. ବସ୍ତ୍ରଗୃହ।

ତାମ୍ବୂଲ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ପତ୍ର (ଅହ୍ୱାସ୍କେ ଚୂନ ଗୁଆ ଖଇର ଓ ମସଲା ସଙ୍ଗେ ଚର୍ବିତ)।

ତାମ୍ବୂଲ-କରଙ୍କ-ବି. ପାନବଟା; ପାନଡବା।

ତାମ୍ବୂଲୀ-ବି. (ତାମ୍ବୂଲ-ଇନ୍) ତାମ୍ବୂଲବ୍ୟବସାୟୀ; ତାମ୍ବୁଲି ଜାତି।

ତାର-ବିଂ.(ତୃ-ଅ)ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ(ଶବ୍ଦସମ୍ବନ୍ଧରେ); ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ। ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ତନ୍ତୁ; ମୁକ୍ତା।

ତାରକ, ତାରକା } ବି. (ତୃ-ଅ-କ,ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର।

ତାରକ-ବିଂ. ଉଦ୍ଧାରକ।

ତାରକିତ-ବିଂ. (ତାରକା-ଇତ) ତାରକାଯୁକ୍ତ।

ତାରଣ-ବି. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର। ବିଂ. ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା।

ତାରତମ୍ୟ-ବି. (ତରତମ-ଯ) ନ୍ୟୂନତା ବା ଆଧିକ୍ୟ; ଇତରବିଶେଷ।

ତାରଲ୍ୟ-ବି. (ତରଳ-ଯ) ତରଳତା; ଚଞ୍ଚଳତା।

ତାରା-ବି. (ତୃ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର; ସଂସାର ଦୁଃଖନିସ୍ତାରକାରିଣୀ ଦେବୀ।

ତାରା-ପତି-ବି. (ତାରା-ପତି) ଚନ୍ଦ୍ର।

ତାରିଖ-ବି. (ଆରବୀ) ଦିବସ; ଦିନ।

ତାରିଣୀ-ବିଂ. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍-ଈ) ନିସ୍ତାରକାରିଣୀ।

ତାରିଫ୍-ବି. ପ୍ରଶଂସା।

ତାରୁଣ୍ୟ-ବି. (ତରୁଣ-ଯ) ଯୌବନାବସ୍ଥା।

ତାର୍କିକ-ବିଂ. (ତର୍କ-ଇକ) ତର୍କଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ।

ତାର୍କ୍ଷ୍ୟ-ବି. ଗରୁଡ଼ ପକ୍ଷୀ।

ତାଲ-ବି. (ତଲ୍-ଅ) ତାଲଗଛ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ କାଲ ଓ କ୍ରିୟାର ପରିମାଣ।

ତାଲ-ବୃନ୍ତ-ବି. ତାଲପତ୍ରର ବିଞ୍ଚଣା।

ତାଲବେତାଲ-ବି. ଉପଦେବତା ବିଶେଷ।

ତାଲବ୍ୟ-ବିଂ. (ତାଲୁ-ଯ) ତାଲୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ତାଲୁଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ।

ତାଲସଜ-ବି. ତାଲଫଳର କୋମଳ ଶସ୍ୟ।

ତାଲି-ବି. କୋଲପ।

ତାଲି-ବି. (ତାଲଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ କରତଳ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ।

ତାଲିମ-ବିଂ. (ଆରବୀ) ଶିକ୍ଷିତ।

ତାଳୀ-ବି. (ତାଳ-ଈ) ତାଳଜାତୀୟ ବୃକ୍ଷ ।

ତାଳୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ଜିହ୍ୱାର ଉପରସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ।

ତାଲୁକ-ବି. (ଆରବୀଶବ୍ଦ) ଜମିଦାରୀ ।

ତାଲେବର-ବିଂ. ଧନାଢ୍ୟ ।

ତାବତ୍-ଅଂ. (ତଦ୍-ପରିମାଣାର୍ଥେ-ବତୁ) ସେହି ପରିମାଣର, ସେତିକି । [ବିଶେଷ ।

ତାବିଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମନ୍ତ୍ରକବଚ; କଣ୍ଠଭୂଷଣ-

ତାସ୍-ବି. କ୍ରୀଡ଼ାର୍ଥ ଚିତ୍ରିତ କ୍ଷୁଦ୍ରପତ୍ର ।

ତାହା-ସ. (ତଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ସେହି ।

ତାହୁବା } କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ।
ତାଉବା }

ତିଅଣ-ବି. (ତେମନଶବ୍ଦଜ) ତରକାରି ।

ତିକ୍ତ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ତ) କଟୁ; ପିତା ।

ତିଗ୍ମ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ମ) ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।

ତିଗ୍ମରଶ୍ମି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ତିତିକ୍ଷା-ବି. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଅ) ସହିଷ୍ଣୁତା ।

ତିତିକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଉ) ସହିଷ୍ଣୁ ।

ତିତୀର୍ଷୁ-ବିଂ. (ତୃ-ସନ୍-ଉ) ତରଣେଚ୍ଛୁ ।

ତିତିର-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ତିଥି-ବି. (ଅତ୍-ଇଥି) ଚନ୍ଦ୍ରକଳାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି-ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିପଦ୍ ଦ୍ୱିତୀୟାଦି ଦିନ-ପରିମିତ-କାଳ ।

ତିନି-ବିଂ. (ତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତିନ୍ତିଡ଼ି-ବି. ତେନ୍ତୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ତିନ୍ତିବା-କ୍ରି. (ତିମ୍‌ଧାତୁଜ) ଆର୍ଦ୍ର ହେବା ।

ତିନ୍ଦୁ } ବି. କେନ୍ଦୁ ।
ତିନ୍ଦୁକ }

ତିମି-ବି. ପ୍ରକାଣ୍ଡ ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ତିମିଙ୍ଗିଳ-ବି. (ତିମିଂ-ଗିଳ) ତିମିକୁ ଗିଳେ ଯେ ସମୁଦ୍ରମତ୍ସ୍ୟ ।

ତିମିର-ବି. (ତିମ୍-ଇର) ଅନ୍ଧକାର ।

ତିରଶ୍ଚୀନ-ବିଂ. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ଈନ୍) ଟେଢ଼ା; ବକ୍ର ।

ତିରସ୍କରଣୀ-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅନ୍-ଈ) ପର୍ଦ୍ଦା;

ତିରସ୍କାର-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅ) ଭର୍ତ୍ସନା ।

ତିରସ୍କୃତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-କୃ-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ ।

ତିରୋଧାନ-ବି. (ତିରସ୍-ଧା-ଅନ) ଅଦର୍ଶନ; ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ; ଆଚ୍ଛାଦନ; ବ୍ୟବଧାନ ।

ତିରୋଭାବ-ବି. (ତିରସ୍-ଭୂ-ଅ) ଅଦର୍ଶନ ।

ତିରୋଭୂତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।

ତିରୋହିତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଧା-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।

ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବକ୍ର; ଟେଢ଼ା ।

ତିର୍ଯ୍ୟକ୍‌ଯୋନି-ବି. ପଶୁପକ୍ଷୀ ।

ତିଳ-ବି. (ତିଲ-ଅ) ରାଶି; ତିଳବତ୍ ଦେହସ୍ଥ ଚିହ୍ନ; ସୂକ୍ଷ୍ମକଳା; ଅତ୍ୟଳ୍ପ ।

ତିଳକ-ବି. (ତିଲ-ଅକ) ଲଲାଟରେ ଚନ୍ଦନାଦି-ଫୋଟା; ରାଜ ତିଳକ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ।

ତିଳୋତ୍ତମା-ବି. (ତିଲ-ଉତ୍ତମା) ଅପ୍ସରା ବିଶେଷ ।

ତିଷ୍ୟ-ବି. ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର; ପୌଷମାସ ।

ତୀଖ-ବିଂ. (ତୀକ୍ଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଉଚ୍ଚ ।

ତୀକ୍ଷ୍ଣ-ବିଂ. ସୂକ୍ଷ୍ମଅଗ୍ର; ଶାଣିତ; ଉଗ୍ର ।

ତୀର-ବ. (ତୀର୍-ଅ) ନଦୀକୂଳ; ବାଣ ।
ତୀରନ୍ଦାଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀଶବ୍ଦ) ତୀରକ୍ଷେପକ ।
ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ତୃ-ତ) ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।
ତୀର୍ଥ-ବ. (ତୃ-ଥ) ପୁଣ୍ୟସ୍ଥାନ ।
ତୀର୍ଥଙ୍କର-ବ. ଜୈନଧର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ୨୪ ଜଣ ମୁନି ତୀର୍ଥଙ୍କର ବା ପବିତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ତୀବ୍ର-ବି. (ତୀବ୍-ର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; କଟୁ; ଦୁଃସହ ।
ତୁ, ତୁହି-ସଂ. ତୁମ୍ଭେ ଶବ୍ଦର ନୀଚ ପ୍ରୟୋଗ ।
ତୁଙ୍ଗ-ବି. ଉନ୍ନତ; ଉଚ୍ଚ ।
ତୁଚ୍ଛ-ବି. ଅସାର; ହେୟ; ଶୂନ୍ୟ ।
ତୁଛ-ବି. (ତୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଶୂନ୍ୟ; ଖାଲି; କେବଳ ।
ତୁଟା-ବି. (ତ୍ରୁଟ୍ଧାତୁରୁ) ଭଙ୍ଗା ।
ତୁଟି-ବ. (ତ୍ରୁଟିଶବ୍ଦଜ) ହାନି; ଦୋଷ ।
ତୁଟିବା-କ୍ରି. (ତ୍ରୁଟ୍ଧାତୁରୁ) ଭାଙ୍ଗିବା ।
ତୁଠ-ବ. ନଦୀ ବା ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ସ୍ନାନ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ତୁଣ୍ଡ-ବ. ମୁଖଗହ୍ୱର; ଓଷ୍ଠାଧର ।
ତୁଣ୍ଡପୋଡା-ବ. କଣ୍ଟକବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ତୁଣ୍ଡି-ବ. ଗାଈ ଚରିବା ଜନ୍ତୁର ତୁଣ୍ଡବନ୍ଧନ ।
ତୁତ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; (ଏଥିରେ କୋଷକୀଟ ପାଳିତ ହୁଅନ୍ତି) ।
ତୁତସ୍ତ୍ୟା-ବ. (ତୁତ୍ଥକଶବ୍ଦଜ) ମହୁରତ୍ତିସ୍ଥ ।
ତୁନି-ବି. (ତୁଷ୍ଣୀମ୍ଶବ୍ଦଜ) ନୀରବ; ଚୁପ୍ ।
ତୁନ୍ଦ-ବ. ପେଟ ।
ତୁନ୍ଦିଳ-ବି. (ତୁନ୍ଦ-ଇଲ) ସ୍ଥୂଳୋଦର ।
ତୁନ୍ନ-ବି. (ତୁଦ୍-ତ) ବ୍ୟଥିତ ।

ତୁମୂଳ, ତୁମୁଳ-ବି. ଘୋର; ଉତ୍କଟ; ଭୟଙ୍କର ।
ତୁମ୍ବ, ତୁମ୍ବୀ-ବ. ଲାଉଖୋଳ; ବୀଣାଦି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ହାଣ୍ଡି ବା ଆଧାର ।
ତୁମେ, ତୁମ୍ଭେ-ସଂ. (ଯୁଷ୍ମଦ୍ଶବ୍ଦରୁ) ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।
ତୁରଗ, ତୁରଙ୍ଗ, ତୁରଙ୍ଗମ-ବ. (ତୁର-ଗମ୍-ଅ) ଅଶ୍ୱ ।
ତୁରନ୍ତ-କ୍ରି. ବି. (ତ୍ୱରନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଶୀଘ୍ର; ଚଞ୍ଚଳ ।
ତୁରୀ-ବ. ତୂରୀ; ମୁଖବାଦ୍ୟ ବିଶେଷ ।
ତୁରୀୟ-ବି. (ଚତୁର୍-ଈୟ) ଚତୁର୍ଥ । ବ. ପରବ୍ରହ୍ମ ।
ତୁର୍ଯ୍ୟ, ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଚତୁର୍-ଯ) ଚତୁର୍ଥ ।
ତୁଲ, ତୁଲ୍-ବ. (ତୁଲ-ଧାତୁରୁ) ତସର; ବସା । ବି. ସମତୁଲ ।
ତୁଳନା-ବ. (ତୁଲ୍-ଅନ-ଆ) ସାମ୍ୟବୈଷମ୍ୟ-ନିରୂପଣ ।
ତୁଳସୀ-ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ ।
ତୁଳା-ବ. (ତୁଲ୍-ଅ) ତୌଲିବାର ନିକ୍ତି; ସପ୍ତମ ରାଶି ।
ତୁଳା-ବ. (ତୂଲଶବ୍ଦଜ) ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା କପା; ଶିମିଳି ଗଛର ତୁଳା ।
ତୁଳାଦଣ୍ଡ-ବ. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ; ନିକ୍ତି ।

ତୁଳା-ଦାନ-ବ. ତୁଳାପୁରୁଷ; ନିଜ ଦେହର ଭାର ପରିମାଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିଦାନ ।

ତୁଳାମାନ-ବ. ତୁଳାଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପରିମାଣ ।

ତୁଳାଭଣ୍ଡା-ବ. ତୁଳା ପିଞ୍ଜିବା ଲୋକ ।

ତୁଳି,
ତୁଳିକା } ବ. (ତୁଳଧାତୁରୁ) ଚିତ୍ରକରର ବଉଁଳା ।

ତୁଳିତ-ବଂ. (ତୁଳ୍-ତ) ପରିମିତ; ଉପମିତ; ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ।

ତୁଳିବା-କ୍ରି. ତୁଳନା କରିବା; ତୌଲ କରିବା ।

ତୁଳୀ-ବ. (ତୁଳାଶବ୍ଦରୁ) ତୁଳାନିର୍ମିତ ଶେଯ ।

ତୁଲ୍ୟ-ବଂ. (ତୁଲ୍-ଯ) ସଦୃଶ; ସମାନ ।

ତୁଷ-ବ. (ତୁଷ୍-ଅ) ଧାନ୍ୟାଦିର ଚୋପା ।

ତୁଷାନଳ-ବ. (ତୁଷ୍-ଅନଳ) ତୁଷାଗ୍ନିରେ ଦେହଦାହରୂପ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ।

ତୁଷାର-ବ. (ତୁଷ୍-ଅର) ନୀହାର; ବରଫ ।

ତୁଷାର-ଗିରି-ବ. ହିମାଳୟ ।

ତୁଷ୍ଟ-ବଂ. (ତୁଷ୍-ତ) ତୃପ୍ତ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି ।

ତୁହିନ-ବ. ହିମ । ବଂ. ଶୀତଳ ।

ତୁହିନାଂଶୁ-ବ. (ତୁହିନ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ତୂଣ
ତୂଣୀ
ତୂଣୀର } ବ. ଶର ରଖିବାର ଚୁଙ୍ଗା; ବାଣାଧାର ।

ତୂର
ତୂରୀ } ବ. (ତୂର-ଅ-ଇ) କ୍ଷୁଦ୍ରଭେଦ ।

ତୂର୍ଣ୍ଣ-କ୍ରି. ବଂ. (ତୂର୍-ତ) ଶୀଘ୍ର ।

ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ତୁର୍-ଯ) ବିବିଧ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ତୂଲି
ତୂଲିକା } ବ. ଚିତ୍ରକରର ବର୍ଣ୍ଣ ଲେଖନୀ ।

ତୂଷ୍ଣୀଂଭାବ-ବ. (ତୂଷ୍ଣୀଂ=ନୀରବ+ଭାବ) ମୌନାବଲମ୍ବନ ।

ତୃଣ-ବ. (ତୃହ୍-ଣ) ଘାସ; କୁଟା ପ୍ରଭୃତି ।

ତୃଣଜୀବୀ-ବଂ. ତୃଣଭକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣଧାରଣକାରୀ ପ୍ରାଣୀ ।

ତୃଣଧାନ୍ୟ-ବ. ବାଲୁଙ୍ଗା ଧାନ ।

ତୃତୀୟ-ବଂ. (ତ୍ରି-ତୀୟ) ଦ୍ୱିତୀୟର ପୂରକ ।

ତୃତୀୟା-ବ. ତିଥିବିଶେଷ ।

ତୃତୀୟାଶ୍ରମ-ବ. (ତୃତୀୟ-ଆଶ୍ରମ) ବାନପ୍ରସ୍ଥାଶ୍ରମ ।

ତୃପ୍ତ-ବଂ. (ତୃପ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ତୃପ୍ତି-ବ. (ତୃପ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୃଷା
ତୃଷ୍ଣା } ବ. (ତୃଷ୍-ଅ) ପିପାସା; ଆକାଂକ୍ଷା; ଲୋଭ ।

ତୃଷ୍ଣାଳୁ-ବଂ. (ତୃଷ୍ଣା-ଆଳୁ) ପିପାସୁ ।

ତୃଷିତ-ବଂ. (ତୃଷ୍-ତ) ତୃଷାଯୁକ୍ତ ।

ତେଇଶ-ବଂ. ତ୍ରୟୋବିଂଶ, ୨୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେଜଃ-ବ. (ତିଜ୍-ଅସ୍) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରତାପ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି ଧାତୁ ।

ତେଜପତ୍ର-ବ. ଦାରୁଚିନି ପତ୍ର ।

ତେଜସ୍କର-ବଂ. (ତେଜସ୍-କୃ-ଅ) ତେଜୋବୃଦ୍ଧିକାରକ; ଶକ୍ତିକାରକ ।

ତେଜସ୍ୱାନ୍
ତେଜସ୍ୱୀ } ବଂ. (ତେଜସ୍-ବତୁ-ଵିନ୍) ପ୍ରଭାବଶାଳୀ; ବଳବାନ୍; ତେଜୋବିଶିଷ୍ଟ ।

ତେଜିତ-ବି. (ତିଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶାଣିତ; ଉତ୍ତେଜିତ । [ତେଜସ୍ୱୀ ।

ତେଜୀୟାନ୍-ବି. (ତେଜସ୍-ଈୟସ୍) ଅତି

ତେଜୋମୟ-ବି. (ତେଜସ୍-ମୟ) ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ; ତେଜଃପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ତେଢ଼ା-ବି. (ତର୍ଯ୍ୟକ୍ ଶବ୍ଦଜ) ବଙ୍କା ।

ତେଣିକି-କ୍ରି. ବି. ସେହି ଦଗକୁ ।

ତେଣେ-କ୍ରି. ବି. ସେ ଦଗରେ ।

ତେଣ୍ଟା-ବି. ମତ୍ସ୍ୟାଦି ଭେଦନ କରିବାର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଜଞ୍ଜ ଲ ।

ତେଣ୍ଟୁଆର-ବି. (ଟିଟ୍ଟିଭ ଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ତେଣ୍ଡା-ବି. ଜଳ ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ତେତାଲ୍ଲା-ବି. (ତ୍ରିତଳ ଶବ୍ଦଜ) ତିନିମହଲା ।

ତେତିଶ-ବି. (ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେତିକି-ବି. ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ତେତେ-ବି. ସେତେ; ତତ୍ପରିମିତ ।

ତେତେବେଳେ-ଅ. ସେହିସମୟରେ ।

ତେନ୍ତୁଳି-ବି. (ତିନ୍ତିଡ଼ୀ ଶବ୍ଦଜ) ଚିଞ୍ଚାବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଅମ୍ଳଫଳ ।

ତେପନ-ବି. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେମନ୍ତ-ବି. ସେହିପରି ।

ତେର-ବି. ୧୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେଲ-ବି. (ତୈଳଶବ୍ଦଜ) ମାଲପା; ମଥାଦହି ।

ତେଲଙ୍ଗା-ବି. ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।

ତେଲ୍ଲଉଣି-ବି. ପଲମ ।

ତେଲି-ବି. (ତୈଳିକ ଶବ୍ଦଜ) ତୈଳବ୍ୟବସାୟୀ ।

ତେଲୁଣୀ-ବି. ତେଲିଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ତେସନ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ ।

ତେସନେ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ । [(ପାତ୍ର) ।

ତୈଜସ-ବି. (ତେଜସ୍-ଅ) ଧାତୁନିର୍ମିତ

ତୈଳ-ବି. (ତିଲ୍-ଅ) ତିଳାଦିର ତେଲ ।

ତୈଲଙ୍ଗ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।

ତୈଳପା / ତୈଳପାୟିକା } ବି. (ତୈଳ-ପା-ଅ, ଅକ-ଆ) ତେଲପୋକ; ଅସରପା ।

ତୋ-ସ. (ତ୍ୱତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ତୋର ।

ତୋଟକ-ବି. ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ତୋଠା-ବି. ବଡ଼ ବଣିଷ ।

ତୋଡ଼-ବି. ବେଗ; ସ୍ରୋତର ବେଗ ।

ତୋଡ଼ା-ବି. ଟଙ୍କାର ଥଳୀ ।

ତୋଡ଼ି-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ତୋତା-ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।

ତୋପ-ବି. କମାଣ ।

ତୋୟ-ବି. (ତୁ-ୟ) ଜଳ ।

ତୋୟଧି / ତୋୟନିଧି } ବି. (ତୋୟ-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର; ସାଗର ।

ତୋରଣ-ବି. ବହିର୍ଦ୍ୱାର; ଫାଟକ ।

ତୋଷ୍ଟ-ବି. ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ତୋରାଣି-ବି. ପଖାଳ ଭାତର ଜଳ ।

ତୋଳକ-ବି. (ତୁଲ୍-ଅ-କ) ତୋଳା; ଏକଭରି ।

ତୋଳନ-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଓଜନ ।

ତୋଳା-ବି. (ତୋଳକଶବ୍ଦଜ) ଭରି, ୧୦ ମଶା ଓଜନ ।

ତୋଳିବା-କ୍ରି. (ତୁଲ୍ଧାତୁଜ) ଉଠେଇବା; ଚୟନ କରିବା; ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ତୋଶକ-ବି. ବିଛଣା; ଗଦି ।

ତୋଷ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ହର୍ଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୋଷଣ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅନ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟକରଣ ।

ତୋଷାମୋଦ-ବି. (ଯାବନିକ) ଚାଟୁବଚନ; ଖୋସାମୋଦ୍ ।

ତୋଷାଖାନା-ବି. (ଫାର୍ସିଶବ୍ଦ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଣ୍ଡାର ।

ତୋଷିତ-ବିଂ. (ତୁଷ୍-ଇତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ ।

ତୋଷିବା-କ୍ରି. (ତୁଷ୍ଧାତୁଜ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ।

ତୌଜି-ବି. ଜମି ଜମାଦିର ହିସାବପତ୍ର ।

ତୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତୂର୍ଯ୍ୟ-ଅ) ବାଦ୍ୟ ।

ତୌର୍ଯ୍ୟତ୍ରିକ-ବି. (ତୌର୍ଯ୍ୟ-ତ୍ରିକ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ ଓ ବାଦ୍ୟ ଏହି ତ୍ରିତୟ ।

ତୌଲ-ବି. ତୁଲାଯନ୍ତ୍ର ।

ତୌଲିବା-କ୍ରି. ଓଜନ କରିବା ।

ତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ; ବିସୃଷ୍ଟ ।

ତ୍ୟଜନ-ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ତ୍ୟାଗ-ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ; ବିସର୍ଜନ; ଦାନ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ତ୍ୟାଗୀ-ବିଂ. (ତ୍ୟାଗ-ଇନ୍) ବୈରାଗୀ ।

ତ୍ୟାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ଯ) ତ୍ୟାଗର ଯୋଗ୍ୟ; ବର୍ଜନୀୟ ।

ତ୍ରପା-ବି. (ତ୍ରପ୍-ଅ) ଲଜ୍ଜା ।

ତ୍ରପିତ-ବିଂ. (ତ୍ରପ୍-ତ) ଲଜ୍ଜିତ ।

ତ୍ରୟ-ବି. (ତ୍ରି-ଅୟ) ୩ ସଂଖ୍ୟା; (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗରେ ତ୍ରୟୀ) ।

ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍-ବିଂ. ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରୟୋଦଶ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ) ତେର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣବାଚକ । [ବିଶେଷ ।

ତ୍ରୟୋଦଶୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ-ଈ) ତିଥି-

ତ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ତ) ତ୍ରାସଯୁକ୍ତ; ଭୀତ; ଚକିତ ।

ତ୍ରାଣ-ବି. (ତ୍ରୈ-ଅନ) ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର; ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରାତା-ବିଂ. (ତ୍ରୈ-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ତ୍ରାସ-ବି. (ତ୍ରସ୍-ଅ) ଭୟ ।

ତ୍ରାସିତ- ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଭୀଷିତ ।

ତ୍ରାହି-କ୍ରି. (ତ୍ରୈ-ହି) ରକ୍ଷାକର; ବି. ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରି-ବିଂ. ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିଂଶ, ତ୍ରିଂଶତ୍ } ବିଂ. ୩୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିକ-ବି. (ତ୍ରି-କ) ମେରୁଦଣ୍ଡର ନିମ୍ନଭାଗ; କଟି; ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-କଟୁ-ବି. ଶୁଣ୍ଠି, ପିପ୍ପଳି ଓ ଗୋଲମରିଚ ।

ତ୍ରି-କାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା; ଭୂତ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ତ୍ରି-କାଳଜ୍ଞ-ବିଂ. (ତ୍ରିକାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) କାଳତ୍ରୟ-ବୃତ୍ତାନ୍ତଜ୍ଞାତା ।

ତ୍ରି-କୂଟ-ବି. ତିନିଶୃଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ବତ ।

ତ୍ରିକୋଣ-ବି. ତିନିକୋଣ; ତ୍ରିଭୁଜକ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରିକୋଣମଣ୍ଡଳ ଭୂମି-ବି. ଜଗନ୍ମୁହାଣ ନିକଟରେ ଥିବା ତ୍ରିକୋଣ ଭୂଖଣ୍ଡ । [ଭୂମଃ ।

ତ୍ରିଗୁଣ-ବି. (ତ୍ରି-ଗୁଣ) ତିନିଗୁଣ; ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ

ତ୍ରିଜାତକ-ବି. ଜାଇଫଳ, ଅଳାଇଚ ଓ ତେଜ-ପତ୍ର ।

ତ୍ରି-ତନ୍ତ୍ରି-ବି. ସେତାର ନାମକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ତ୍ରି-ତୟ-ବି. ତିନିଗୋଟି; ତ୍ରୟ ।

ତ୍ରି-ତାପ-ବି. (ତ୍ରି-ତାପ) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଆଧିଦୈବିକ ଓ ଆଧିଭୌତିକ ଏହି ତ୍ରିବିଧ ସନ୍ତାପ ।

ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ବି. ବାକ୍‌ଦଣ୍ଡ, ମନୋଦଣ୍ଡ, ଓ କାୟଦଣ୍ଡ ।

ତ୍ରିଦଣ୍ଡୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ତ୍ରିଦଶ-ବି. ଦେବତା । ବି. ତ୍ରିଂଶ ସଂଖ୍ୟକ ।

ତ୍ରିଦଶାରି-ବି. (ତ୍ରିଦଶ-ଅରି) ଦେବଶତ୍ରୁ; ଅସୁର ।

ତ୍ରିଦିବ-ବି. (ତ୍ରି-ଦିବ୍-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।

ତ୍ରିଦିବେଶ-ବି. (ତ୍ରିଦିବ-ଈଶ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ତ୍ରିଦୋଷ-ବି. (ତ୍ରି-ଦୋଷ) ବାତ, ପିତ୍ତ ଓ କଫର ଦୋଷ ।

ତ୍ରିଧା } ଅ. (ତ୍ରି-ଧା-ବିଧ) ତିନିପ୍ରକାର ।
ତ୍ରିବିଧ }

ତ୍ରି-ନବତି-ବି. ୯୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-ନୟନ-ବି. ଶିବ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବି. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-ପତ୍ର-ବି. ବେଲଗଛ ।

ତ୍ରିପଥଗା-ବି. (ତ୍ରିପଥ-ଗମ୍-ଅ-ଆ) ତ୍ରିପଥଗାମିନୀ; ଗଙ୍ଗା । [ତେପାସ୍ତ୍ର ।

ତ୍ରିପଦୀ-ବି. (ତ୍ରି-ପଦ୍-ଇ) ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ;

ତ୍ରିପାଦ-ବି. ତ୍ରିବିକ୍ରମ; ବିଷ୍ଣୁ; ବି. ତ୍ରିପାଦବିଶିଷ୍ଟ ।

ତ୍ରିପିଷ୍ଟପ } ବି. (ତ୍ରି-ପିଷ୍ଟପ,-ବିଷ୍ଟପ) ତ୍ରିଭୁବନ;
ତ୍ରିବିଷ୍ଟପ } ସ୍ୱର୍ଗ ।

ତ୍ରିପୁଣ୍ଡ୍ର-ବି. ଲଲାଟରେ ଭସ୍ମାଦିରଚିତ ତିନୋଟି ରେଖା । [ବ୍ରହ୍ମା; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିପୁରାରି-ବି. (ତ୍ରି-ପୁର-ଅରି) ତ୍ରିପୁର ରାକ୍ଷସର-

ତ୍ରିଫଳା-ବି. ହରଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା ଓ ଅଁଳା ।

ତ୍ରି-ବଳି-ବି. ଉଦରରେ ମାଂସର ସଂକୋଚ ଜନିତ ରେଖାତ୍ରୟ ।

ତ୍ରିଭୁଜ-ବି. ତ୍ରିକୋଣ କ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରି-ଭୁବନ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।

ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ତ୍ରି-ମୂର୍ତ୍ତି) ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର ।

ତ୍ରିଯମ୍ବକ-ବି. (ତ୍ରି-ଅମ୍ବକ=ନେତ୍ର) ଶିବ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିଯାମା-ବି. (ତ୍ରି-ଯାମା) ରଜନୀ ।

ତ୍ରିଲୋକୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଲୋକ-ଈ) ତ୍ରିଲୋକ; ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।

ତ୍ରି-ବର୍ଗ-ବି. ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ କାମ ।

ତ୍ରିବିକ୍ରମ-ବି. (ତ୍ରି-ବିକ୍ରମ) ତ୍ରିପଦଦ୍ୱାରା ତ୍ରିଲୋକବ୍ୟାପୀ ବାମନରୂପୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ତ୍ରିବୃତ୍-ବି. ତେଉଡ଼ି ଲତା ।

ତ୍ରି-ବୃତ୍ତ-ବି. ତ୍ରିଗୁଣିତ ।

ତ୍ରିବେଣୀ-ବି. (ତ୍ରି-ବେଣୀ) ଯେଉଁଠାରେ ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ ସରସ୍ୱତୀର ଯୋଗ ।

ତ୍ରିବେଦୀ ବି. (ତ୍ରି-ବେଦ-ଇନ୍) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ ଏହି ତିନିବେଦର ଜ୍ଞାତା (ବ୍ରାହ୍ମଣ) ।

ତ୍ରିଶତ-ବି. ତିନିଶ, ୩୦୦ ।

ତ୍ରି-ଶୂଳ-ବି. ତିଫଳକଯୁକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର, ଶିବାସ୍ତ୍ର ।

ତ୍ରିଶୂଳୀ-ବି. (ତ୍ରିଶୂଳ-ଇନ୍) ଶିବ ।

ତ୍ରି-ସନ୍ଧ୍ୟା-ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାୟାହ୍ନ ।

ତ୍ରି-ସପ୍ତ-ବି. ସାତର ତିନିଗୁଣ, ୨୧ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିସପ୍ତତି-ବି. ୭୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରୁଟି-ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ଇ) ନ୍ୟୂନତା; କ୍ଷତି; ଦୋଷ ।

ତ୍ରୁଟିତ-ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ତ) ଛିନ୍ନ; ଭଗ୍ନ ।

ତ୍ରେତା-ବି. (ତ୍ରି-ଇତ-ଆ) ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଗ ।

ତ୍ରେଧା-କ୍ରି. ବି. ତିନିପ୍ରକାରେ ।

ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ-ବି. ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ ତମଃ ଏହି ଗୁଣ-ତ୍ରୟର ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତ୍ରୈମାସିକ-ବି. (ତ୍ରିମାସ-ଇକ) ମାସତ୍ରୟ-

ତ୍ରୈରାଶିକ-ବି. (ତ୍ରିରାଶି-ଇକ) ତିନିରାଶି ଜଣା-ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ରାଶି ବାହାର କରିବାର ଗାଣି-ତିକ ନିୟମବିଶେଷ । [ପାତାଳ ।

ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ-ବି. (ତ୍ରିଲୋକ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ

ତ୍ରୋଟକ-ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଛେଦନ କରାଯାଏ । ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ ।

ତ୍ରୋଟି-ବି. ଚଞ୍ଚୁ; ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।

ତ୍ର୍ୟଂଶ-ବି. (ତ୍ରି-ଅଂଶ) ତୃତୀୟ ଅଂଶ ।

ତ୍ର୍ୟହସ୍ପର୍ଶ-ବି. (ତ୍ରି-ଅହନ୍-ସ୍ପର୍ଶ) ଏକଦିନରେ ତିନି ତିଥିର ମିଳନ ।

ତ୍ୱକ୍-ବି. (ତ୍ୱଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବଲ୍କଲ; ଚର୍ମ; ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ତ୍ୱତ୍-ସର୍ବ. ତୁମ୍ଭେ ।

ତ୍ୱଦୀୟ-ବି. (ତ୍ୱତ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତ୍ୱରା-ବି. (ତ୍ୱର୍-ଅ) ବେଗ; ଶୀଘ୍ରତା ।

ତ୍ୱରିତ-ବି. (ତ୍ୱର-ଇତ) ସତ୍ୱର ।

ତ୍ୱଷ୍ଟା-ବି. (ତ୍ୱକ୍ଷ୍-ତୃ) ବଣ୍ଣକର୍ମୀ; ବଢ଼େଇ ।

ତ୍ୱାଦୃଶ-ବି. (ତ୍ୱତ୍-ଦୃଶ) ତୁମ୍ଭସଦୃଶ ।

ତ୍ୱିଷାମ୍ପତି-ବି. (ତ୍ୱିଷାଂ=ତେଜସ୍ ଙ୍କର + ପତି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଥ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଥକା-ବି. (ସ୍ଥଗ୍‌ଧାତୁରୁ) କ୍ଳାନ୍ତ; ଶ୍ରାନ୍ତ ।

ଥକାମରା-ବି. (ସ୍ଥଗ୍ ଓ ମୃଧାତୁରୁ) କ୍ଳାନ୍ତିରେ ମ୍ରିୟମାଣ ।

ଥକିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥଗ୍‌ଧାତୁରୁ) ଅବସନ୍ନ ହେବା ।

ଥଙ୍ଗ୍‌ଥଙ୍ଗ୍-ବି. ଅସ୍ଥିର; ଅନିଶ୍ଚିତ ।

ଥଟା, ଥଟ୍ଟା } ବି. ପରିହାସ ।

ଥଟାରି-ବି. କଂସା ପିତ୍ତଳ ପାତ୍ର-ନିର୍ମାତା ।

ଥଣ୍ଟ-ବି. ଚଞ୍ଚୁ ।

ଥଣ୍ଡା-ବି. ଶୀତଳ; ଉତ୍ତାପହୀନ ।

ଥନ-ବି. (ସ୍ତନଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ତନ ।

ଥନଥନ-ବି. ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଥନହରା-ବି. ସ୍ତନରୋଗବିଶେଷ ।

ଥନ୍ତରା-ବି. ଯାହାର ମୁଣ୍ଡ ବା ଦାନ୍ତ ନାହିଁ ।

ଥନ୍ତଲ୍-ବି. ଫଁପା; ମୋଟା । [ଯବନଶବ୍ଦ ।
ଥପଥପ୍-ଅ. ଜଳୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଟୋପା ଟୋପା
ଥବିର-ବି. (ସ୍ଥବିରଶବ୍ଦଜ) ବୃଦ୍ଧ ।
ଥମ୍ଭିବା-କ୍ରି.(ସ୍ତମ୍ଭଶବ୍ଦଜ)ଅଟକିଯିବା; ରହିଯିବା ।
ଥୟ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥିର ।
ଥର-ବି. (ସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ବାର ।
ଥରକୁଥର-କ୍ରି. ବି. ବାରମ୍ବାର ।
ଥର୍‌ଥର-ବି. କମ୍ପିତ ।
ଥରିବା-କ୍ରି. କମ୍ପିବା; କମ୍ପିତ ହେବା ।
ଥଳ-ବି. (ସ୍ଥଳଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି; ଜଳରେ ପଶିଯିବା ଭଳି ସ୍ଥାନ ।
ଥଳୀ-ବି. (ସ୍ଥଳୀଶବ୍ଦଜ) ମୃଣୀ; ସ୍ଥଳୀ ।
ଥାକିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।
ଥାକୁଲ-ବି. ଅତି ମୋଟ ।
ଥାଟ-ବି. ସୈନ୍ୟ ।
ଥାତି-ବି. ଗଚ୍ଛିତ ଧନ ।
ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଭୂମି ।
ଥାନମୁଦ୍ରା-ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରଭାଗ ।
ଥାନା-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଜଗିବା ସ୍ଥାନ ।
ଥାମ୍ମୀ-ବି. (ସ୍ଥାମୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥାୟୀ ।
ଥାପିବା-କ୍ରି.(ଣିଜନ୍ତ ସ୍ଥାଧାତୁରୁ)ସ୍ଥାପନ କରିବା ।
ଥାଳ-ବି. ଖଉଖୋଲରେ ନିର୍ମିତ ଭକ୍ଷାପାତ୍ର ।
ଥାଳିଆ-ବି. (ସ୍ଥାଲୀଶବ୍ଦଜ) ଛୋଟଥାଳୀ; ରେକାବ । [ବିଶେଷ ।
ଥାଳୀ-ବି. (ସ୍ଥାଲୀଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର-

ଥିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।
ଥୁଆ-ବି. ସ୍ଥିତ; ରକ୍ଷିତ ।
ଥୁଆଥୋଇ-ବି. ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁନର୍ବିବାହ; କଉଣ ପଦାର୍ଥମାନ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ।
ଥୁକ-ବି. ଛେପ ।
ଥୁଣ୍ଟା-ବି. ଶାଖାହୀନ; ମୁଣ୍ଡା ।
ଥୁତ୍କାର-ବି. ଛେପ ପକାଇବା ।
ଥେଣ୍ଟା-ବି. ଅମାନିଆ; ଅବାଧ୍ୟ ।
ଥୋଇଲି-ବି. ଦାସୀ; ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଥୋଇବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ରଖିବା ।
ଥୋକେ, ଥୋକାଏ } ବି. କେତେକ; କେତେଗୁଡ଼ିଏ ।
ଥୋଡ଼-ବି. ଧାନର ଶିଂଷା; କଦଳୀଗଛରେ ନବୋଦ୍ଗତ କାଣ୍ଡ ।
ଥୋଡ଼ା-ବି. ଅଳ୍ପ ।
ଥୋଡ଼ିଆ, ଥୋରିଆ } ବି. ଯେ ବଳଦଦ୍ୱାରା ଭାର ବହନ କରେ ।
ଥୋପ-ବି. ବନଶିରେ ମାଛ ଧରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଆହାର ଦିଆଯାଏ ।
ଥୋପା-ବି. ଗୁଚ୍ଛ ।
ଥୋପିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୋହିପଡ଼ିବା ।
ଥୋମଣି-ବି. ପଶୁମାନଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ।
ଥୋବରି-ବି. ନିର୍ଲ୍ଲଜ୍ଜ; ଥକିଯିବା ।
ଥୋର, ଥୋରପାହାର } ବି. ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଦ — ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ଦାତା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଦଅଣା—ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରିବା ।

ଦଇନୀ କରିବା—କ୍ରି. (ଦେଶୀଶବ୍ଦ) ବିନତି

ଦଉଡ଼ି—ବି. (ଦେଶୀଶବ୍ଦ) ରଜ୍ଜୁ ।

ଦଉଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ) ଧାଇଁବା ।

ଦଂଶ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅ) ଦଂଶନ; ଡାଁଶ ।

ଦଂଶକ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦଂଶନ କରେ ।

ଦଂଶନ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅନ) ଦନ୍ତ ବା ନାହୁଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।

ଦଂଶିତ—ବିଂ. ଦନ୍ତାଦି ଦ୍ୱାରା ଆହତ ।

ଦଂଷ୍ଟ୍ରା—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଷ୍ଟ୍ର-ଅ) ବନ୍ୟପଶୁର ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ।

ଦକ / ଦକା } ବି. ଭୟ; ଚିନ୍ତା ।

ଦକ୍ଷ—ବିଂ. (ଦକ୍ଷ୍-ଅ) ସମର୍ଥ; ନିପୁଣ । ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ପ୍ରଜାପତି ବିଶେଷ ।

ଦକ୍ଷତା—ବି. (ଦକ୍ଷ-ତା) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ପଟୁତା ।

ଦକ୍ଷିଣ—ବିଂ. (ଦକ୍ଷ-ଇନ) ଡାହାଣ, ବାମେତର; ଉତ୍ତରର ବିପରୀତ (ଦିକ୍) । ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ ।

ଦକ୍ଷିଣା—ବି. ଗୁରୁ ବା ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଦତ୍ତଧନ; ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।

ଦକ୍ଷିଣାନିଳ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅନିଳ) ମଳୟପବନ ।

ଦକ୍ଷିଣା-ପଥ—ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ; ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ।

ଦକ୍ଷିଣାୟନ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅୟନ) ବିଷୁବରେଖାର ଦକ୍ଷିଣବର୍ତ୍ତୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମାର୍ଗ ।

ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଆବର୍ତ୍ତ) ଦକ୍ଷିଣ ଅଡ଼କୁ ଆବର୍ତ୍ତନ ।

ଦଖଲ—ବି. ଅଧିକାର ।

ଦଖଲ—ବିଂ. କର୍ଦ୍ଦମମୟ ।

ଦଗା—ବି. ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଠେଁଗ ।

ଦଗାଦିଆ / ଦଗାଦାର } ବିଂ. ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦଙ୍ଗା—ବି. କଳହ ।

ଦଗ୍ଧ—ବିଂ. (ଦହ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଭସ୍ମୀକୃତ ।

ଦଡ଼—ବିଂ. (ଦୃଢ଼ଶବ୍ଦଜ) ଶକ୍ତ; ମଜବୁତ ।

ଦଣ୍ଡ—ବି. (ଦଣ୍ଡ୍-ଅ) ଯଷ୍ଟି; ଶାସନ; ଶିକ୍ଷା; ୬୦ ପଳ ପରିମିତ ସମୟ ।

ଦଣ୍ଡକାକ—ବି. ଡାମରକୁଆ । [ବିଶେଷ ।

ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ—ବି. ରାମାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମହାରଣ୍ୟ-

ଦଣ୍ଡ-ଗ୍ରହଣ—ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ଅବଲମ୍ବନ (ଦଣ୍ଡୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ହସ୍ତରେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରନ୍ତି) ।

ଦଣ୍ଡଧର—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଧୃ-ଅ) ଯେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରେ; ରାଜା; ଯମ; ଦଣ୍ଡଧାରୀ ।

ଦଣ୍ଡନ—ବି. ଶାସନ ।

ଦଣ୍ଡନୀତି—ବି. ରାଜନୀତି ।

ଦଣ୍ଡନୀୟ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅନୀୟ) ଦଣ୍ଡାର୍ହ, ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦଣ୍ଡବତ୍—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବତ୍) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ । [ବିଧାନ ।

ଦଣ୍ଡବିଧି—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବିଧି) ଅପରାଧୀର ଦଣ୍ଡ-

ଦଣ୍ଡା–ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ଶଗଡ଼ ଧଣ୍ଡା; ଗୋରୁ ଛିବାର କାଠ ।

ଦଣ୍ଡାୟମାନ–ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅୟ୍-ଶାନଚ୍) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ସିଧାଭାବରେ ଠିଆ ।

ଦଣ୍ଡାର–ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଋ-ଅ) କୁଲାଲଚକ୍ର ।

ଦଣ୍ଡି–ବି. ଛାଣିବାର ଅଭରଣବିଶେଷ; ନଲି ।

ଦଣ୍ଡିତ–ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ୍-ତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡିଦାର–ବି. ଯେ ଖଟୁଲି ଇତ୍ୟାଦି ବହନ କରେ ।

ଦଣ୍ଡୀ–ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭୁଜାଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡୀଆସି–ବି. (ଦଣ୍ଡପାଣିଶବ୍ଦଜ) ଚୌକିଅ; ଋମ୍ବଠା ।

ଦଣ୍ଡ୍ୟ–ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

ଦତ୍ତ–ବିଂ. (ଦା-ତ) ଦାନକୃତ; ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ।

ଦତ୍ତକପୁତ୍ର–ବି. ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ।

ଦତ୍ତାପହାରୀ–ବିଂ. (ଦତ୍ତ-ଅପ-ହୃ-ଇନ୍) ଦତ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଯେ ଫେରିନିଏ ।

ଦଦରୀ–ବିଂ. ଦରଭଙ୍ଗା; ଫଟା ।

ଦଦ୍ରୁ–ବି. ଦାଦୁ; ଚର୍ମରୋଗ ।

ଦଧି–ବି. (ଧା-ଇ) ଦହି । [ଶୂନ୍ୟ ।

ଦଧିଚର–ବି. (ଦଧି-ଚର) ଦଧିମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ;

ଦଧିବାମନ–ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଦନା–ବି. ଠୋଲା ।

ଦନୁ–ବି. (ଦନ୍-ଉ) କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ; ରାକ୍ଷସମାତା ।

ଦନୁଜ–ବି. (ଦନୁ-ଜନ୍-ଅ) ରାକ୍ଷସ; ଦାନବ ।

ଦନ୍ତ–ବି. (ଦମ୍-ତ) ଦଶନ; ଦାନ୍ତ ।

ଦନ୍ତ-ଛଦ–ବି. ଓଷ୍ଠ । [ଘଷିବା ।

ଦନ୍ତଧାବନ–ବି. (ଦନ୍ତ-ଧାବ୍-ଅନ) ଦାନ୍ତ

ଦନ୍ତାବଳ–ବି. (ଦନ୍ତ-ବଳ) ଦୀର୍ଘଦନ୍ତ ହସ୍ତୀ ।

ଦନ୍ତୀ–ବି. (ଦନ୍ତ-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ; ପର୍ବତ । ବିଂ. ଦନ୍ତଯୁକ୍ତ ।

ଦନ୍ତୁର–ବିଂ. (ଦନ୍ତ-ଉର) ବହିର୍ଗତ ଦନ୍ତବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦନ୍ତୁରିତ–ବିଂ. କରଭଦାନ୍ତପରି ଉଗୁଡ଼ିତ ।

ଦନ୍ତ୍ୟ–ବିଂ. (ଦନ୍ତ-ଯ) ଦନ୍ତଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଦଂଦଶୂକ–ବିଂ. (ଦନଶ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ଦଂଶନଶୀଳ । ବି. ସର୍ପ; ରାକ୍ଷସ ।

ଦପ୍ତର–ବି. (ଆରବୀଭାଷା) ହିସାବ ବହି ।

ଦପ୍ତରୀ–ବି. ଯେ ଖାତାବହିମାନଙ୍କ ସଜାଡ଼ି ରଖେ; ଯେ ବହି ବାନ୍ଧେ ।

ଦଫା–ବି. (ଆରବୀଭାଷା) ପରିଚ୍ଛେଦ; ନିୟମ ।

ଦମ–ବି. (ଦମ୍-ଅ) ଦମନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ ।

ଦମ୍–ବି. ନିଶ୍ୱାସ; ବଞ୍ଚନା; ଜୀବନ ।

ଦମନ–ବି. (ଦମ୍-ଅନ) ଶାସନ; ବଶୀକରଣ; ନିବାରଣ ।

ଦମନୀୟ–ବିଂ. (ଦମ୍-ଅନୀୟ) ଦମନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦମୟନ୍ତୀ–ବି. (ଦମ୍-ଇ-ଅତୃ-ଈ) ନଳରାଜାଙ୍କ ମହିଷୀ ।

ଦମ୍ପତି–ବି. ଜାୟା ଓ ପତି; ପତି-ପତ୍ନୀ ।

ଦମ୍ଭ–ବି. (ଦମ୍ଭ୍-ଅ) ଗର୍ବ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ଦମ୍ଭୀ–ବିଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇନ୍) ଗର୍ବୀ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦମ୍ଭୋଳି–ବି. (ଦମ୍ଭ-ଲୀ-କ୍ୱିପ୍) ବଜ୍ର ।

ଦମ୍ୟ–ବିଂ. (ଦମ୍-ଯ) ଦମନ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦୟା—ବି. (ଦୟ୍-ଅ) କୃପା; ପରଦୁଃଖ-ହର-
  ଣେଚ୍ଛା ।   [ଦାନ କରେ ।
ଦୟାବୀର—ବି. ପରଦୁଃଖ-ହରଣାର୍ଥ ଯେ ପ୍ରାଣ
ଦୟାଳୁ—ବିଂ. (ଦୟା-ଆଳୁ) ଦୟାବାନ୍ ।
ଦୟିତ—ବିଂ. ପ୍ରିୟ । ବି. ପ୍ରଣୟୀ ।
ଦୟିତା—ବିଂ. ପ୍ରିୟା । ବି. ପ୍ରଣୟିନୀ ।
ଦର—ବିଂ. ଅଳ୍ପ । ବି. ଭୟ; ଖାଲ; ମୂଲ୍ୟ ।
ଦରଜୀ—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବସ୍ତ୍ରସୀବନକାରୀ ।
ଦରଦ୍—ବି. ବ୍ୟଥା; ଦୁଃଖ; ବେଦନା ।
ଦର୍ବାର୍—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସଭା ।
ଦରମାହା—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବେତନ ।
ଦରାଣ୍ଡିବା—କ୍ରି. ଅଣ୍ଡାଳିବା; ଖୋଜିବା ।
ଦରୀ—ବି. (ଦୃ-ଈ) ଗିରିକନ୍ଦର; ପର୍ବତଗୁହା ।
ଦରିଦ୍ର—ବିଂ. (ଦରିଦ୍ରା-ଅ) ନିର୍ଦ୍ଧନ ।
ଦରିଦ୍ରିତ—ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଧନୀକୃତ ।
ଦରେଟି—ବିଂ. ଅର୍ଦ୍ଧପକ୍ୱ; ଅସୁସ୍ଥ ।
ଦର୍ଓ୍ୱାନ୍—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଦ୍ୱାରବାନ୍ ।
ଦର୍ଦ୍ଦୁର—ବି. (ଦୃ-ଉର) ଭେକ; ମେଘ ।
ଦର୍ପ—ବି. (ଦୃପ୍-ଅ) ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ।
ଦର୍ପକ—ବି. (ଦୃପ୍-ଅକ) କନ୍ଦର୍ପ; ସିନ୍ଦୂର । ବିଂ.
  ଉତ୍ତେଜକ ।
ଦର୍ପଣ—ବି (ଦୃପ୍-ଅନ) ମୁକୁର, ଅର୍ଶି ।
ଦର୍ପହା—ବି. (ଦର୍ପ-ହନ୍-୦) ବିଷ୍ଣୁ । ବିଂ. ଦର୍ପ-
  ହାରୀ ।
ଦର୍ପୀ—ବିଂ. (ଦର୍ପ-ଇନ୍) ଦାମ୍ଭିକ; ଅହଙ୍କାରୀ ।
ଦର୍ବୀ—ବି. କରଚ୍ଛୁଲ ।
ଦର୍ଭ—ବି ତୃଣ ।
ଦର୍ଶ—ବି. (ଦୃଶ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟା; ଦର୍ଶନ ।
ଦର୍ଶକ—ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦେଖେ ।
ଦର୍ଶନ—ବି.(ଦୃଶ୍-ଅନ) ଅବଲୋକନ; ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୟା ।
ଦର୍ଶନୀୟ—ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ଅନୀୟ) ଦର୍ଶନଯୋଗ୍ୟ;
  ସୁନ୍ଦର ।   [ଦେଖାଇ ଦିଏ ।
ଦର୍ଶୟିତା—ବି. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯେ
ଦର୍ଶିତ—ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।
ଦର୍ଶୀ—ବିଂ. ଯେ ଦେଖେ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦଶେଷରେ
  ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।   [ଜଳଜାତ ସ୍ନାସ ।
ଦଳ—ବି. (ଦଳ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପାଖୁଡ଼ା; ସମୂହ;
ଦଳନ- ବି. (ଦଳ୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; ନିଷ୍ପୀଡ଼ନ ।
ଦଳ-ପତି—ବି. ସେନାପତି; ଗୋଷ୍ଠୀପତି ।
ଦଲମ—ବି. ଗୃହ ନିର୍ମାଣର ଉପକରଣ ।
ଦଳବେହେରା—ବି. ଦଳପତି; ପାଇକ ସର୍ଦ୍ଦାର ।
ଦଲାଲ—ବି. କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ।
ଦଳିତ—ବିଂ. (ଦଳ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ପିଷ୍ଟ ।
ଦଳିବା—କ୍ରି. ଦଳନ କରିବା ।
ଦବ }
ଦାବ } ବି. ବନାଗ୍ନି; ବନ ।
ଦବିଷ୍ଠ—ବିଂ. (ଦୂ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।
ଦଶ—ବିଂ. ୧୦ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦଶକ—ବିଂ.(ଦଶନ୍-କ) ଗଣିତରେ ଦଶସ୍ଥାନୀୟ ।
ଦଶ-କର୍ମ—ବି. ଗର୍ଭାଧାନାଦି ଦଶବିଧ ସଂସ୍କାର ।
ଦଶଦିକ୍—ବି. ଅଠଦିଗ ଓ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଅଧଃ ।
ଦଶଭୁଜା—ବି. (ଦଶ ଭୁଜ) ଦୁର୍ଗା ।

ଦଶମ-ବି. (ଦଶନ୍-ମ) ୧୦ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଦଶମିକ-ବି. (ଦଶମ-ଇକ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟାର ଦଶାଂଶର ଏକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଦଶମୀ-ବି. (ଦଶମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ଦଶମୂଳ-ବି. ପାଚନବିଶେଷ ।

ଦଶରଥ-ବି. ଯାହାଙ୍କର ରଥ ଦଶଦିଗକୁ ଯାଏ; ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପିତା ।

ଦଶହରା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ; ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ।

ଦଶା-ବି. (ଦନ୍‌ଶ୍-ଅ) ଅବସ୍ଥା; ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଦୀପର ବତି; ଗ୍ରହାବସ୍ଥାନସହିତ ଲୋକର ଭାଗ୍ୟ ।

ଦଶାବତାର-ବି. (ଦଶ-ଅବତାର) ମତ୍ସ୍ୟ, କୂର୍ମ, ବରାହ, ନୃସିଂହ, ବାମନ, ପରଶୁରାମ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର, କୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧ ଓ କଳ୍କୀ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ଏହି ଦଶ ଅବତାର ।

ଦଶା-ବିପର୍ଯ୍ୟୟ-ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।

ଦଶି-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତସୂତ୍ର ।

ଦଶିଆ-ବି. ମୋଟା ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଦଶେରକ-ବି. ମରୁଭୂମି ।

ଦସ୍ତଖତ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସ୍ୱାକ୍ଷର ।

ଦସ୍ତା-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତାବିଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଦଲିଲ । [ବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତି-ବି. (ଦେଶଜ) ଭୂମି ମାପିବାର ପରିମାଣ-

ଦସ୍ତୁର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା ।

ଦସ୍ୟୁ-ବି.(ଦସ୍-ଯୁ)ତସ୍କର; ଉତ୍ପୀଡ଼କକାରୀ ।

ଦହ-ବି. ହ୍ରଦ; ଜଳଯାଟ ।

ଦହନ-ବି. (ଦହ୍-ଅନ) ଜ୍ୱଳନ; ଅଗ୍ନି ।

ଦହଲ-ବି. କାତୁଆ ।

ଦହନାପ୍-ବି. (ଦହ୍-ଅନାପ୍) ଜ୍ୱଳନାପ୍ ।

ଦହି-ବି. (ଦଧିଶବ୍ଦଜ) ଦଧି; ଦୁଗ୍ଧର ଅମ୍ଳ-ସହିତ ବିକାର । [ହେଉଥିବା ।

ଦହ୍ୟମାନ-ବି. (ଦହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦଗ୍ଧ

ଦା-ବି. (ଦାବଶବ୍ଦଜ) ଧାନ କାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଦାଉ-ବି. ବୈରଭାବ; ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଦାଉଦାଉ-ବି. ଜଳଜଳ ।

ଦାଉଣୀ-ବି.(ଦାମନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅନେକ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ-ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ତ୍ୟ) ବିନ୍ଧ୍ୟଗିରିର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ଦେଶ ।

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-ବି.(ଦକ୍ଷିଣ-ଯ) ଅନୁକୂଳ; ସୌଜନ୍ୟ ।

ଦାଖଲ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରବେଶ କରିବା; ଅର୍ପଣ କରିବା; ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ।

ଦାଗ-ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍କ; କଳଙ୍କ ।

ଦାଗୀ-ବି. ଚିହ୍ନିତ; ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ।

ଦାଡ଼ିମ-ବି. ଡାଳିମ୍ବ ।

ଦାଢ଼-ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ଧାର ।

ଦାଢ଼ି-ବି. ଶ୍ମଶ୍ରୁ ।

ଦାଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. ଦମନ କରିବା; ଆବଦ୍ଧ କରିବା ।

ଦାଣ୍ଡ-ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ବାଟ ।

ଦାତବ୍ୟ-ବି. (ଦା-ତବ୍ୟ) ଦାନଯୋଗ୍ୟ; ଦେୟ ।

ଦାତା-ବିଂ. (ଦା-ତୃ) ଦାନକର୍ତ୍ତା ।
ଦାତ୍ୟୂହ-ବି. ଡାହୁକ ପକ୍ଷୀ ।
ଦାତ୍ର-ବି. (ଦୋ-ତ୍ର) ତୃଣାଦି ଛେଦନ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଦାଦନ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବଇନା ।
ଦାଦା-ବି. ବଡ଼ଭାଇ; ପିତୃବ୍ୟ; ପିତାମହ ।
ଦାଦି-ବି. ପିତୃବ୍ୟ । [ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।
ଦାନ-ବି. (ଦା-ଅନ); (ଦୋ-ଅନ) ବିତରଣ;
ଦାନପତ୍ର-ବି. ଦାନର ଦଲିଲ ବା ଲିପି ।
ଦାନବ-ବି. (ଦନୁ-ଅ) ଦୈତ୍ୟ; ଅସୁର ।
ଦାନବାରି-ବି. (ଦାନବ-ଅରି) ଦେବତା ।
ଦାନ-ବାରି-ବି. ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।
ଦାନ-ବୀର-ବି. ଦାନ ବିଷୟରେ ସର୍ବତ୍ୟାଗୀ ।
ଦାନ-ଶୀଳ-ବିଂ. ବଦାନ୍ୟସ୍ୱଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦାନା-ବି. ଶସ୍ୟାଦିର ବୀଜ ।
ଦାନୀ-ବିଂ. (ଦାନ-ଇନ୍) ଦାତା ।
ଦାନ୍ତ-ବିଂ. (ଦମ୍-ତ) ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନ କରେ; ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ଦାନ୍ତ-ବି. (ଦନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଦନ୍ତ । [କାଠି ।
ଦାନ୍ତକାଠି-ବି. ଦାନ୍ତ ପରିଷ୍କାର କରିବାର
ଦାନ୍ତଖୁଣ୍ଟା-ବି. ଦାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିବାର କାଠି ।
ଦାନ୍ତୁଡ଼ା } ବିଂ. (ଦନ୍ତୁରଶବ୍ଦଜ) ଯାହାର ବଡ଼
ଦାନ୍ତୁରା } ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ଅଛି ।
ଦାନ୍ତୁଣୀ-ବି. ଦନ୍ତୁରା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଦାମ-ବି. ମୂଲ୍ୟ ।
ଦାମ-ବି. (ଦାମନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ; ମାଳା ।

ଦାମୁଡ଼ି-ବି. ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ବଳଦ ।
ଦାମୋଦର-ବି. (ଦାମନ୍-ଉଦର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ଦାମ୍ପତ୍ୟ-ବିଂ. (ଦମ୍ପତି-ଯ) ଦମ୍ପତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଦାମ୍ଭିକ-ବିଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇକ) ଅହଙ୍କାରୀ; ଦର୍ପୀ ।
ଦାୟ-ବି. (ଦା-ଅ) ପୈତୃକ ଧନ; ଋଣ ।
ଦାୟକ-ବି. ଦାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ଦାୟାଦ-ବି.(ଦାୟ-ଅ-ଦା-ଅ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।
ଦାୟୀ-ବିଂ. (ଦା-ଇନ୍) ଦାତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ);
ଦାରା-ବି. (ଦୃ-ଅ) ପତ୍ନୀ । [ଦାୟଗ୍ରସ୍ତ ।
ଦାରକ-ବି. (ଦୃ-ଅକ) ପୁତ୍ର ।
ଦାରକର୍ମ-ବି. (ଦାର-କର୍ମନ୍) ବିବାହ ।
ଦାରଗ୍ରହଣ-ବି. (ଦାର-ଗ୍ରହଣ) ପତ୍ନୀଗ୍ରହଣ; ବିବାହ । [ରକ ।
ଦାରଣ-ବି. (ଦୃ-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବିଂ. ବିଦା-
ଦାରିକା-ବି. କନ୍ୟା; ବେଶ୍ୟା ।
ଦାରିତ-ବି.(ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ; ଭେଦିତ ।
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ବି. (ଦରିଦ୍ର-ଯ) ନିର୍ଧନତା ।
ଦାରୀ-ବି. (ଦାରିକାଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।
ଦାରୁ-ବି. (ଦୃ-ଉ) କାଷ୍ଠ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଦାରୁଣ-ବିଂ. (ଦୃ-ଉନ) କଠୋର; ଭୟଙ୍କର;
ଦାରୁହରିଦ୍ରା-ବି. ଦାରୁହଳଦୀ । [ଦୁଃସହ ।
ଦାର୍ଢ୍ୟ-ବି. (ଦୃଢ-ଯ) ଦୃଢତା ।
ଦାର୍ବାଟ-ବି. (ଦାରୁ-ଅଟ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣାଗୃହ ।
ଦାର୍ଶନିକ-ବିଂ. (ଦର୍ଶନ-ଇକ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ବେତ୍ତା ।

ଦାଣ୍ଡି-ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ମୃଗ ପ୍ରଭୃତିର ଡାଳି ।
ଦାବି-ବି. ବନ; ବନାଗ୍ନି ।
ଦାବାଗ୍ନି } ବି. (ଦାବ-ଅଗ୍ନି, ଅନଳ)
ଦାବାନଳ } ବନୋଦ୍ଭବ ଅଗ୍ନି ।
ଦାବି-ବି. ଅଧିକାର; ସ୍ୱତ୍ୱ ।
ଦାବିବା-କ୍ରି. ଚପିବା । [ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।
ଦାଶରଥି-ବି. (ଦଶରଥ-ଇ) ଦଶରଥର ପୁତ୍ର;
ଦାଶେରକ-ବିଂ. (ଦଶେରକ-ଅ) ମରୁଭୂମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଉଷ୍ଟ୍ର ।
ଦାସ-ବି. (ଦାସ୍-ଅ) ସେବକ; ଭୃତ୍ୟ ।
ଦାସକେରଣ୍ଡା-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଦାସତ୍ୱ-ବି. ଭୃତ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ।
ଦାସୀ-ବି. (ଦାସ୍-ଈ) ଚାକରାଣୀ ।
ଦାସ୍ୟ-ବି. (ଦାସ-ଯ) ଦାସତ୍ୱ; ସେବାଜୀବିକା ।
ଦାହ-ବି. (ଦହ୍-ଅ) ଦହନ; ଜ୍ୱାଳା ।
ଦାହକ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଅକ) ଦାହକାରୀ ।
ଦାହନ-ବି. (ଦହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ପୋଡ଼ିବା ।
ଦାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଯ) ଦହନଯୋଗ୍ୟ ।
ଦିଅଁ-ବି. (ଦେବଶବ୍ଦଜ) ଦେବତା ।
ଦିଅର-ବି. (ଦେବର ଶବ୍ଦଜ) ପତିର କନିଷ୍ଠ-ଭ୍ରାତା । [ଶୂନ୍ୟ ।
ଦିକ୍-ବି. (ଦିଶ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବାଦିଦିଗ; ଦେଶ;
ଦିକ୍ପାଳ-ବି. (ଦିକ୍-ପାଳ) ପୂର୍ବାଦିଦିଗର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠାତା; ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନି ଯମପ୍ରଭୃତି ।
ଦିଗନ୍ତ-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତ) ଦିକ୍‌ସମୂହର ଶେଷ ଭାଗ ।

ଦିଗନ୍ତର-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତର) ବିଦେଶ; ଅନ୍ୟଦିଗ ।
ଦିଗମ୍ବର-ବିଂ. (ଦିକ୍-ଅମ୍ବର) ବିବସ୍ତ୍ର; ବି. ଶିବ ।
ଦିଗ୍‌ଗଜ-ବି. (ଦିକ୍-ଗଜ) ପୂର୍ବାଦି ଅଠଦିଗର ଐରାବତାଦି ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଠ ହସ୍ତୀ ।
ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଦିକ୍ ନିରୂପଣକରିବାର ଯନ୍ତ୍ର
ଦିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ଦିହ୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।
ଦିଗ୍‌ବିଜୟ-ବି. (ଦିକ୍-ବି-ଜି-ଅ) ବିଦ୍ୟା ବା ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ନାନାଦିଗରେ ଜୟ ।
ଦିଗ୍ୱିଦିକ୍-ବି. (ଦିକ୍-ବିଦିକ୍) ପ୍ରଧାନ ଦିକ୍ ୪ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦିକ୍ ୪, ଏପରି ୮ ।
ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ଦିକ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଚକ୍ରବାଳ ।
ଦିତି-ବି. (ଦୋ-ତି) ଦୈତ୍ୟମାତା ।
ଦିତ୍ସା-ବି. (ଦା-ସନ୍-ଅ) ଦାନେଚ୍ଛା ।
ଦିଦି-ବି. ବଡ ଭଉଣୀ ।
ଦିଦୃକ୍ଷା-ବି. (ଦୃଶ୍-ସନ୍-ଅ) ଦର୍ଶନେଚ୍ଛା ।
ଦିନ-ବି. (ଦୋ-ଇନ) ଦିବସ ।
ଦିନକର } ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଦିନମଣି }
ଦିନକିଆ-ବିଂ. ଦୈନିକ; ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।
ଦିନପାତ-ବି. (ଦିନ-ପାତ) ଦିନଯାପନ ।
ଦିନମାନ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପରିମାଣ ।
ଦିନ-ଯୌବନ-ବି. ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।
ଦିନାନ୍ତ-ବି. (ଦିନ-ଅନ୍ତ) ସାୟଂକାଳ ।
ଦିବ୍-ବି. (ଦିବ୍‌ଧାତୁରୁ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।
ଦିବସ-ବି. (ଦିବ-ଅସ) ଦିନ ।

ଦିବା-ବି. ଦିନ ।

ଦିବାକର-ବି. (ଦିବା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦିବ୍ୟ-ବି°. (ଦିବ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ; ପବିତ୍ର; ସୁନ୍ଦର ।

ଦିବ୍ୟଚକ୍ଷୁ-ବି. ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ।

ଦିଶ-ବି. ଖଣ୍ଡ; ବୃତ୍ତ ।

ଦିଶିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦେଖାଯିବା ।

ଦିଶିଦିଶି-ଅ. ଦିଶେ ଦିଶେ ।

ଦିଷ୍ଟ-ବି°.(ଦିଶ୍-ତ)ଆଦିଷ୍ଟ; ଉପଦିଷ୍ଟ; ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।

ଦିସ୍ତା-ବି°. ସୂତା ଘଷର ଯିବା(ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ); ବି. ୨୪ ଫର୍ଦ୍ଦ କାଗଜ ।

ଦିହୁଡ଼ି-ବି. ମଶାଲ ।

ଦୀକ୍ଷା-ବି. (ଦୀକ୍ଷ-ଅ) ଉପଦେଶ; ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ; ଯଜ୍ଞାଦି କର୍ମରେ ବ୍ରତ ।

ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଦାତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।

ଦୀକ୍ଷିତ-ବି°. (ଦୀକ୍ଷ୍-ତ) ଉପଦିଷ୍ଟ; ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ।

ଦୀଘୀ-ବି. (ଦୀର୍ଘିକା ଶବ୍ଦଜ) ଦୀର୍ଘ ଜଳାଶୟ ।

ଦୀଧିତି-ବି. (ଦୀଧୀ-ତି) କିରଣ; ଆଲୋକ ।

ଦୀନ-ବି°. (ଦୀ-ନ) ଦରିଦ୍ର; କାତର; ନମ୍ର ।

ଦୀନ-ତା-ବି. ଦାରିଦ୍ର୍ୟ; କାତରତା; ନମ୍ରତା ।

ଦୀନାର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।

ଦୀପ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅ) ପ୍ରଦୀପ ।

ଦୀପକ-ବି°. (ଦୀପ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ; ପ୍ରକାଶକ; ବି. ସଙ୍ଗୀତର ରାଗବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।

ଦୀପ-ଦଣ୍ଡି-ବି. ପୁଷ୍କରିଣୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଉଳ-

ଦୀପନ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ; ବି°. ଉତ୍ତେ-

ଦୀପ-ବୃକ୍ଷ-ବି. ଦୀପାଧାର । [ଜକ ।

ଦୀପ-ଶଳାକା-ବି. ଦିଆଶଲାଇ ।

ଦୀପାଳୀ-ବି. (ଦୀପ-ଆଳୀ)ଦୀପମାଳା; ଦୀପାଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଦୀପିକା-ବି°. ପ୍ରକାଶିକା; ବି. ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।

ଦୀପିତ-ବି°. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ ।

ଦୀପ୍ତ-ବି°. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଦୀପ୍ତି ବି. (ଦୀପ୍-ତି) ପ୍ରଭା; ଦ୍ୟୁତି । [ମାନ୍ ।

ଦୀପ୍ତିମାନ୍-ବି°. (ଦୀପ୍ତି-ମତ୍) ପ୍ରଭାବିଶିଷ୍ଟ; ଦ୍ୟୁତି-

ଦୀପ୍ୟମାନ-ବି°. (ଦୀପ୍-ଯ-ଆନ) ଯାହା ଦୀପ୍ତି ପାଉଅଛି ।

ଦୀପ୍ର-ବି°. (ଦୀପ୍-ର) ଦୀପ୍ତିଶାଳୀ ।

ଦୀୟମାନ-ବି°. (ଦା-ଯ-ଆନ) ଯାହା ଦିଆଯାଉଅଛି । [ଦ୍ୱିମାତ୍ରାଯୁକ୍ତ (ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ) ।

ଦୀର୍ଘ-ବି°. (ଦ୍ରାଘ୍-ଅ) ଲମ୍ବା; ଅଧିକ; ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ;

ଦୀର୍ଘ-ଜିହ୍ୱ-ବି°. ଦୀର୍ଘ ଜିହ୍ୱା ଯାହାର; ବି. ସର୍ପ ।

ଦୀର୍ଘଜୀବୀ-ବି°. (ଦୀର୍ଘ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ଅଧିକ କାଳ ବଞ୍ଚେ । [କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ।

ଦୀର୍ଘ-ସୂତ୍ର-ବି. ଲମ୍ବାସୂତା; ବି°. ଅତିବିଲମ୍ବରେ

ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରତା-ବି. ବିଲମ୍ବଶୀଳତା ।

ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରୀ-ବି°. ଯେ ଅତିବିଲମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଦୀର୍ଘାୟୁଃ-ବି°. (ଦୀର୍ଘ-ଆୟୁସ୍) ଚିରଜୀବୀ ।

ଦୀର୍ଘିକା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-କ-ଆ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବି°. (ଦୃ-ତ) ବିଦାରିତ; ଭଗ୍ନ ।

ଦୁଇ-୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦୁଃଖ—ବି. (ଦୁଃଖ୍-ଅ) କ୍ଲେଶ; ଖେଦ; ମନସ୍ତାପ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [କାତର ।
ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତ—ବିଂ. (ଦୁଃଖ-ଅର୍ତ୍ତ) ଦୁଃଖରେ
ଦୁଃଖିତ—ବିଂ. (ଦୁଃଖ-ତ) ଦୁଃଖଯୁକ୍ତ ।
ଦୁଃଖୀ—ବିଂ. (ଦୁଃଖ-ଇନ୍) ଦୁଃଖିତ; ଦରିଦ୍ର ।
ଦୁଃଶାସନ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଶାସ୍-ଅନ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତ । ବି. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ମଧ୍ୟମ ଭ୍ରାତା ।
ଦୁଃଶୀଳ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଶୀଳ) ମନ୍ଦସ୍ୱଭାବ-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦୁଃଶ୍ରାବ୍ୟ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଶ୍ରୁ-ଯ) ଅଶ୍ରାବ୍ୟ ।
ଦୁଃସମୟ—ବି. (ଦୁର୍-ସମୟ) ମନ୍ଦ ସମୟ; ଅକାଳ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ । [ଦାୟକ ।
ଦୁଃସହ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ସହ୍-ଅ) ଅତି କ୍ଲେଶ-
ଦୁଃସାଧ୍ୟ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ସାଧ୍-ଯ) ଦୁଷ୍କର; ଅତିକଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । [ସାହସ ।
ଦୁଃସାହସ—ବି. (ଦୁର୍-ସାହସ) ଅନୁଚିତ
ଦୁଃସାହସିକ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ସାହସ-ଇକ) ଅସୀମସାହସିକ । [ପନ୍ନ ।
ଦୁଃସ୍ଥ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ଅ) ଦରିଦ୍ର; ଦୁରବସ୍ଥା-
ଦୁଃସ୍ଥିତ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ।
ଦୁଃସ୍ଥିତ—ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ।
ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ—ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ୱପ୍ନ) ଅଶୁଭ ସ୍ୱପ୍ନ ।
ଦୁକ୍‌ଦୁକ୍—କ୍ରି. ବିଂ. ହୃତପିଣ୍ଡର କମ୍ପନ ।
ଦୁକୂଳ—ବି. ରେଶମୀ ଲୁଗା; ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ।
ଦୁଗ୍ଧ—ବି. (ଦୁହ୍-ତ) ଦୁଧ ।
ଦୁଗ୍ଧ-ପୋଷ୍ୟ—ବିଂ. ଶିଶୁ ।
ଦୁଣ୍ଡୁଭ—ବି. (ଦ୍ରୁ-ଉଭ) ଧଣ୍ଡସାପ ।

ଦୁଦୁରା—ବି. ଧୁତୁର ।
ଦୁଧ—ବି. (ଦୁଗ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ପୟଃ, କ୍ଷୀର ।
ଦୁନ୍ଦୁଭି—ବି. (ଦୁନ୍ଦୁ-ଭି-ଇ) ବୃହତ ଢକ୍କା ।
ଦୁବ—ବି. (ଦୂର୍ବାଶବ୍ଦଜ) ଘାସବିଶେଷ ।
ଦୁରତିକ୍ରମ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଯାହା ଲଙ୍ଘିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ ।
ଦୁରଦୃଷ୍ଟ—ବି. (ଦୁର୍-ଅଦୃଷ୍ଟ) ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।
ଦୁରନ୍ତ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅନ୍ତ) ପରିଣାମରେ କ୍ଲେଶକର ।
ଦୁରପନେୟ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅପ-ନୀ-ଯ) ଯାହା ଅପନୟନ କରିବା କଠିନ ।
ଦୁରବଗାହ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ରବେଶ୍ୟ, ଜଟିଳ ।
ଦୁରବସ୍ଥ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅବସ୍ଥା) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପନ୍ନ ।
ଦୁରବସ୍ଥା—ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।
ଦୁରାକାଙ୍କ୍ଷା—ବି.(ଦୁର୍-ଆକାଙ୍କ୍ଷା) ଦୁଷ୍ଟ ଆକାଂକ୍ଷା; ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଭିଲାଷ ।
ଦୁରାଗ୍ରହ—ବି. (ଦୁର୍-ଆଗ୍ରହ) ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟା ।
ଦୁରାଚାର—ବି. (ଦୁର୍-ଆଚାର) କୁବ୍ୟବହାର । ବିଂ. ଦୁର୍ବୃତ୍ତ । [ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ଦୁରାତ୍ମା—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆତ୍ମନ୍) ଦୁଷ୍ଟ; ପାପାତ୍ମା;
ଦୁରାଧର୍ଷ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷଣୀୟ ।
ଦୁରାରୋହ—ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟେ ଆରୋହଣୀୟ; ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ।
ଦୁରାଶୟ—ବିଂ. (ଦୁର-ଆଶୟ) ଯାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଦୁଷ୍ଟ ।
ଦୁରାଶା—ବି. (ଦୁର୍-ଆଶା) ଅନୁଚିତ ଆଶା ।

ଦୁରାସଦ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ଦୁର୍ଲଭ ।

ଦୁରିତ-ବ. (ଦୁର୍-ଇତ) ପାପ; ଅନିଷ୍ଟ ।

ଦୁରୁକ୍ତି-ବ. (ଦୁର୍-ଉକ୍ତି) ଦୁର୍ବାକ୍ୟ ।

ଦୁରୂହ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଊହ୍-ଅ) ଦୁର୍ବୋଧ ।

ଦୁରୋଦର-ବ.(ଦୁର୍-ଆ-ଉଦର) ଦ୍ୟୂତକ୍ରୀଡ଼ା ।

ଦୁର୍ଗ-ବ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଗଡ଼ ।

ଦୁର୍ଗତ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗତ) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ; ଦରିଦ୍ର ।

ଦୁର୍ଗତି-ବ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ତି) ଦୁରବସ୍ଥା; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [ବିଂ. ମନ୍ଦ ଗନ୍ଧବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦୁର୍ଗନ୍ଧ-ବ. (ଦୁର୍-ଗନ୍ଧ) ମନ୍ଦଗନ୍ଧ; ପୂତିଗନ୍ଧ ।

ଦୁର୍ଗମ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଗମନୀୟ; କଠିନ; କଷ୍ଟକର ।

ଦୁର୍ଗା-ବ. (ଦୁର୍ ଗମ୍-ଅ-ଆ) ଶିବପତ୍ନୀ ।

ଦୁର୍ଗ୍ରହ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗ୍ରହ) ଅତିକଷ୍ଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ; ବ. ମନ୍ଦଗ୍ରହ ।

ଦୁର୍ଘଟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଘଟ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଘଟେ; ଦୁଃସାଧ୍ୟ । [ଘଟନା; ବିପଦ ।

ଦୁର୍ଘଟନା-ବ. (ଦୁର୍-ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ଅଶୁଭ

ଦୁର୍ଜ୍ଜନ-ବ. (ଦୁର୍-ଜନ) ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ।

ଦୁର୍ଜ୍ଜେୟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଜି-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଜିଣାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଜ୍ଞା-ଯ) ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦମ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଦମନୀୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା-ବ. (ଦୁର୍-ଦଶା) ଦୁରବସ୍ଥା ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ-ବିଂ.(ଦୁର୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ତ) ଯାହାକୁ ଦମନ କରିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ; ଦୁଷ୍ଟ । [ଦୁଃସମୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ-ବ. (ଦୁର୍-ଦିନ) ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ;

ଦୁର୍ଦ୍ଦୈବ-ବ. (ଦୁର୍-ଦୈବ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଧୃଷ୍-ଅ) ଅତିପ୍ରତାପୀ; ଦୁଃସହ ।

ଦୁର୍ନୟ-ବ. (ଦୁର୍-ନୟ) ଦୁଷ୍ଟନୀତି; ଉପଦ୍ରବ ।

ଦୁର୍ନାମ-ବ. (ଦୁର୍-ନାମନ୍) ନିନ୍ଦା; ଅଖ୍ୟାତି ।

ଦୁର୍ନିମିତ୍ତ-ବ. (ଦୁର୍-ନିମିତ୍ତ) ଅମଙ୍ଗଳ ଚିହ୍ନ ।

ଦୁର୍ନିବାର-ବିଂ. (ଦୁର୍-ନିବାର) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।

ଦୁର୍ନିରୀକ୍ଷ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ) ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ।

ଦୁର୍ନୀତି-ବ. (ଦୁର୍-ନୀ-ତି) ମନ୍ଦନୀତି ।

ଦୁର୍ବା-ବ. ଘାସବିଶେଷ; ଦୁବ ।

ଦୁର୍ବାର-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବୃ-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।

ଦୁର୍ବଳ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବଳ) ବଳହୀନ; କ୍ଷୀଣ ।

ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବୁଦ୍ଧି) ଦୁର୍ମ୍ମତି ।

ଦୁର୍ବୋଧ, ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ } ବିଂ. ସହଜରେ ଅବୋଧ୍ୟ; କଠିନ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ-ବ. (ଦୁର୍-ଭାଗ୍ୟ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଭାବନା-ବ. (ଦୁର୍-ଭାବନା) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଉଦ୍‌ବେଗ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ-ବ. (ଦୁର୍-ଭିକ୍ଷା) ଅକାଳ; ଯେଉଁ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଯୋଗୁଁ ଭିକ୍ଷ ନ ମିଳେ ।

ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଭିଦ୍-ଯ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଭେଦ୍ୟ । [(ଲୋକ) ।

ଦୁର୍ମ୍ମତି-ବି. (ଦୁର୍-ମତି) ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି; ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧି

ଦୁର୍ମ୍ମଦ-ବି. (ଦୁର୍-ମଦ) ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ଦୁର୍ମ୍ମନା-ବି. (ଦୁର୍-ମନଃ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଦୁର୍ମ୍ମନାୟମାନ-ବି. (ଦୁର୍-ମନ-ଅନ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଦୁର୍ମ୍ମୁଖ-ବି. (ଦୁର୍-ମୁଖ) କର୍କଶଭାଷୀ ।

ଦୁର୍ମ୍ମୂଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ମୂଲ୍ୟ) ମହାର୍ଘ ।

ଦୁର୍ଯୋଗ-ବି.(ଦୁର୍-ଯୋଗ)ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ଦୁଃସମୟ ।

ଦୁର୍ଯୋଧନ-ବି. (ଦୁର୍-ଯୁଧ୍-ଅନ) ମନ୍ଦଯୋଦ୍ଧା; ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ।

ଦୁଲ୍‌ଣା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଦୃତା (କନ୍ୟା) ।

ଦୁଲାଲ-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦୃତ ପୁତ୍ର । [ଗମ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଦୃଷ୍ଟି

ଦୁର୍ଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଲଙ୍ଘନୀୟ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ-ବି.(ଦୁର୍-ଲଭ-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ; ବିରଳ ।

ଦୁର୍ଲଳିତ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଳିତ) ଅତି ଗେହ୍ଲା ।

ଦୁର୍ବ୍ବହ-ବି. (ଦୁର୍-ବହ) କଷ୍ଟରେ ବହନୀୟ ।

ଦୁର୍ବ୍ବାକ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ବାକ୍ୟ) କଟୁବାକ୍ୟ; ଗାଳି ।

ଦୁର୍ବ୍ବିନୀତ-ବି. (ଦୁର୍-ବି-ନୀ-ତ) ଅବାଧ୍ୟ, ଅଶିଷ୍ଟ । ଦୁର୍ଘଟନା ।

ଦୁର୍ବ୍ବିପାକ-ବି. (ଦୁର୍-ବିପାକ) ମନ୍ଦପରିଣାମ;

ଦୁର୍ବ୍ବିସହ-ବି. (ଦୁର୍-ବି-ସହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ସହନୀୟ ।

ଦୁର୍ବୃତ୍ତ-ବି.(ଦୁର୍-ବୃତ୍-ତ) ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ ।

ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟିତ-ବି. (ଦୁର୍-ଚେଷ୍ଟିତ) ମନ୍ଦଚେଷ୍ଟା ।

ଦୁଷ୍କର-ବି. (ଦୁର୍-କୃ-ଅ) ଯାହା ଅତି କଷ୍ଟରେ କରଯାଏ; ଦୁଃଖସାଧ୍ୟ ।

ଦୁଷ୍କର୍ମ-ବି. (ଦୁର୍-କର୍ମନ୍) ମନ୍ଦକର୍ମ ।

ଦୁଷ୍କର୍ମୀ-ବି. ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀ ।

ଦୁଷ୍କାଳ-ବି. (ଦୁର୍-କାଳ) ମନ୍ଦକାଳ; ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଦୁଷ୍କୁଳ-ବି. ଦୁର୍-କୁଳ) ମନ୍ଦବଶ ।

ଦୁଷ୍କୃତ-ବି. (ଦୁର୍-କୃତ) ଦୁଷ୍କର୍ମ ।

ଦୁଷ୍କୃତି-ବି. (ଦୁର୍-କୃ-ତି) ଦୁଷ୍କର୍ମ ।

ଦୁଷ୍କୃତୀ-ବି. (ଦୁର-କୃତ-ଇନ୍) ଦୁଷ୍କୃତକାରୀ ।

ଦୁଷ୍ଟ-ବି. (ଦୁଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ଅଧାର୍ମିକ; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ । [ଅତି ପ୍ରତାପୀ ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରଧର୍ଷ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ;

ଦୁଷ୍ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ବୃତ୍-ତି) ମନ୍ଦପ୍ରବୃତ୍ତି ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରବେଶ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରବେଶ) ଦୁର୍ଗମ ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରମେୟ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରମେୟ) ଯାହାର ପରିମାଣ କରିବା କଠିନ ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରାପ୍ୟ) ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ।

ଦୁସ୍ତର-ବି. (ଦୁର୍-ତୃ-ଅ) ଦୁରତିକ୍ରମ, ଯାହା ପାରହେବା କଠିନ ।

ଦୁସ୍‌ମନ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀଭାଷା) ଶତ୍ରୁ ।

ଦୁହିତା-ବି. (ଦୁହ-ତୃ) କନ୍ୟା । (ପୂର୍ବ କାଳରେ କନ୍ୟାମାନେ ଗୋ ଦୋହନ କରୁଥିଲେ ।)

ଦୁହିଁବା-କ୍ରି. (ଦୁହ୍‌ଧାତୁରୁ) ଦୋହନ କରିବା ।

ଦୁହ୍ୟମାନ-ବି. (ଦୁହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହାକୁ ଦୋହନ କରଯାଉଅଛି ।

ଦୂତ-ବି.(ଦୁ-ତ) ବାର୍ତ୍ତାବହ; ସନ୍ଦେଶବାହକ ।

ଦୂତକା }
ଦୂତୀ } ବି. ବାର୍ତ୍ତା-ବାହକ ।

ଦୂତ୍ୟ-ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କାର୍ଯ୍ୟ; ଦୂତରଧର୍ମ ।

ଦୂର-ବି. ବହୁଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥିତ; ବି. ଅନ୍ତର ।

ଦୂରଦର୍ଶୀ-ବି. (ଦୂର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଦେଖିପାରେ ; ପରିଣାମଦର୍ଶୀ ; ବିଜ୍ଞ ।

ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ-ବି. (ଦୂର-ବୃତ-ଇନ୍) ଦୂରସ୍ଥିତ ।

ଦୂରବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଦୂର-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଅତିଦୂରସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ଦେଖିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଦୂରସ୍ଥ-ବି. (ଦୂର-ସ୍ଥା-ଅ) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦୂରୀକୃତ-ବି. (ଦୂର-ଈ-କୃ-ତ) ତାଡ଼ିତ ; ବହିଷ୍କୃତ । [ସାଉତ ।

ଦୂରୀଭୂତ-ବି. (ଦୂର-ଭୂ-ତ) ଦୂରକୁ ଅପ-

ଦୂର୍ବା-ବି. (ଦୂର୍ବ-ଅ-ଆ) ଦୁବଘାସ ।

ଦୂଷକ-ବି. (ଦୁଷ-ଅକ) ଯେ ଦୋଷଦିଏ ।

ଦୂଷଣ-ବି. (ଦୁଷ-ଅନ) ଦୋଷ ।

ଦୂଷିତ-ବି. (ଦୂଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ ; ନିନ୍ଦିତ ।

ଦୂଷ୍ୟ-ବି. (ଦୂଷ-ଯ) ଦୂଷଣୀୟ ; ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ଦୃକ୍-ବି. (ଦୃଶ୍-୦) ଚକ୍ଷୁ ।

ଦୃକ୍‌ପାତ-ବି. ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ ; ଦୃକ୍‌କ୍ଷେପ ।

ଦୃଢ଼-ବି. (ଦୃହ୍-ତ) କଠିନ ; ସମର୍ଥ ; ସ୍ଥିର ।

ଦୃଢ଼ତା-ବି. (ଦୃଢ-ତା) କାଠିନ୍ୟ ସ୍ଥିରତା ; ଅବିଚଳିତଭାବ ।

ଦୃଢ଼ନିଶ୍ଚୟ-ବି. ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଜ୍ଞ ; ସ୍ଥିରସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃଢ଼ବ୍ରତ-ବି. କାର୍ଯ୍ୟସାଧନରେ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃତି-ବି. (ଦୃ-ତି) ଭସ୍ତ୍ରା, ଚର୍ମ ।

ଦୃପ୍ତ-ବି. (ଦୃପ୍-ତ) ଗର୍ବିତ ।

ଦୃଷଦ-ବି. ବଟ୍ଟନଶିଳା ; ପ୍ରସ୍ତର । [ବସ୍ତୁ ।

ଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ଦୃଶ୍-ଯ) ଦର୍ଶନୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନୀୟ-

ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ-ବି. ନାଟକ (ରଙ୍ଗଭୂମିରେ ଅଭିନୀତ ।)

ଦୃଷ୍ଟ-ବି. (ଦୃଶ୍-ତ) ଅବଲୋକିତ; ଜ୍ଞାତ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ବି. (ଦୃଷ୍ଟ-ଅନ୍ତ) ଉଦାହରଣ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ବି. (ଦୃଶ୍-ତି) ଚକ୍ଷୁ ; ଦର୍ଶନ; ଜ୍ଞାନ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚର-ବି. ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଯାହା ଦେଖାଯାଏ । [ବିଦ୍ୟା ।

ଦୃଷ୍ଟିବିଜ୍ଞାନ-ବି. ଆଲୋକ ଓ ଦର୍ଶନବିଷୟକ

ଦେଇ-ବି. (ଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜକନ୍ୟା ; ଉତ୍କଳର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସଂଜ୍ଞା ।

ଦେଉଳ-ବି. (ଦେବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଦେବାଳୟ ।

ଦେଉଳିଆ-ବି. ଋଣପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ; ଦେଉଳର ସେବାପୂଜାଦି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।

ଦେଖଣାହାରୀ-ବି. ଦେଖିବା ଲୋକ ; ଦର୍ଶକ ।

ଦେଖିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦର୍ଶନ କରିବା ।

ଦେଢ଼ଶୁର-ବି. ପତିର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେଢ଼ଶାଶୁ-ବି. ପତ୍ନୀର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭଗିନୀ ।

ଦେଢ଼ }
ଦେଢ଼ା } ବି. ସାର୍ଦ୍ଧ ଏକ ।

ଦେଣା-ବି. ଋଣ । [ମାନ ।

ଦେଦୀପ୍ୟମାନ-ବିଂ.(ଦୀପ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କାନ୍ତିମ-

ଦେୟ-ବିଂ. (ଦା-ଯ) ଯାହା ଦେବା ଉଚିତ ।

ଦେରୀ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ବିଳମ୍ବ ।

ଦେବ-ବି. (ଦିବ୍-ଅ) ସୁର; ଦେବତା; ରଜା; ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକ ।

ଦେବକୀ-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜନନୀ ।

ଦେବଗୁରୁ-ବି. (ଦେବ-ଗୁରୁ) ବୃହସ୍ପତି ।

ଦେବତା-ବି. (ଦେବ-ତା) ଦେବ; ଅମର ।

ଦେବତ୍ର-ବିଂ.(ଦେବ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଦେବତାସେବା-ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ଦେବତ୍ୱ-ବି. (ଦେବ-ତ୍ୱ) ଦେବତାର ଗୁଣ ।

ଦେବ-ଦାରୁ-ବି. ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଦେବ-ଦେବ-ବି. ଦେବଶ୍ରେଷ୍ଠ; ମହାଦେବ ।

ଦେବ-ପୁତ୍ରୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପୁତ୍ରୀ; ଅମରାବତୀ ।

ଦେବଭୂତି-ବି. (ଦେବ-ଭୂତି) ମନ୍ଦାକିନୀ; ସ୍ୱର୍ଗ-

ଦେବ-ମଣି-ବି. କୌସ୍ତୁଭମଣି । [ଗଙ୍ଗା ।

ଦେବ-ମାତା-ବି. ଅଦିତି; କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ ।

ଦେବମାତୃକ-ବିଂ. (ଦେବ-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜଳୋତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ ।

ଦେବ-ଯୋନି-ବି. ଉପଦେବତା; ଭୂତ ପ୍ରେତ ।

ଦେବର-ବି. (ଦିବ-ଅର) ପତିର କନିଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେବରାଜ-ବି. (ଦେବ-ରାଜନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଦେବର୍ଷି-ବି. (ଦେବ-ଋଷି) ଦେବତା ଅଥବା ଋଷି; ନାରଦାଦିମୁନି ।

ଦେବଳ-ବି. ଦେବତା-ପୂଜାଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହକାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଦେବଶର୍ମା-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତିର ଉପାଧି ।

ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ-ବି. ବିଶ୍ୱକର୍ମା । [ଧନ ।

ଦେବ-ସ୍ୱ-ବି. ଦେବସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ ବସ୍ତୁ ବା

ଦେବା-କ୍ରି. ଦାନ କରିବା ।

ଦେବାଳୟ-ବି. ଦେଉଳ; ମନ୍ଦିର ।

ଦେବୀ-ବି.(ଦିବ୍-ଅ-ଈ) ଦେବତା; ଠାକୁରାଣୀ; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଦେବୋତ୍ତର-ବିଂ. (ଦେବ-ଉତ୍ତର) ଦେବ-ସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ । [ସ୍ଥାନ ।

ଦେଶ-ବି. (ଦିଶ୍-ଅ) ପୃଥିବୀର ଅଂଶବିଶେଷ;

ଦେଶକାଳଜ୍ଞ-ବିଂ.(ଦେଶ-କାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ଓ କାଳ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଦେଶାଚାର-ବି. (ଦେଶ-ଆଚାର) ଦେଶୀୟ ରୀତି; ଦେଶର ବ୍ୟବହାର । [ଦୂରଦେଶ ।

ଦେଶାନ୍ତର-ବି. (ଦେଶ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଦେଶ;

ଦେଶୀ-ବିଂ. (ଦେଶ-ଈୟ ପରବର୍ତ୍ତେ-ଈ) ସ୍ୱଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେଶୀୟ-ବିଂ. (ଦେଶ-ଈୟ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେହ-ବି. (ଦିହ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗ; ଶରୀର ।

ଦେହଳି } ବି. ଦ୍ୱାରସମୀପସ୍ଥ ସ୍ଥାନ; ଦ୍ୱାରର
ଦେହଳୀ } ତଳ ବା ଉପର କାଠ ।

ଦେହୀ-ବିଂ. (ଦେହ-ଇନ୍) ଦେହଧାରୀ; ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଦୈତ୍ୟ-ବି. (ଦିତି-ଯ) ଦିତିସୁତ; ଅସୁର ।

ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ-ବି. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଦୈତ୍ୟାରି-ବି. (ଦୈତ୍ୟ-ଅରି) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ; ଦେବତା ।

ଦୈନନ୍ଦିନ-ବି. (ଦିନ-ଦିନ-ଅ) ପ୍ରତି ଦିବସୀୟ ।
ଦୈନିକ-ବି. (ଦିନ-ଇକ) ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।
ଦୈନ୍ୟ-ବି. (ଦୀନ-ଯ) ଦୀନତା ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ।
ଦୈର୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଯ) ଦୀର୍ଘତା; ଲମ୍ବପରିମାଣ ।
ଦୈବ-ବି. (ଦେବ-ଅ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବି.-ଧାତୃ-ବିହିତ ; ବି. ବିଧାତା ।
ଦୈବଜ୍ଞ-ବି. (ଦୈବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଗଣକ ବି. ଯେ ଭାଗ୍ୟ ଗଣନା କରେ ।
ଦୈବ-ବାଣୀ-ବି. ଦେବତାର ବାଣୀ ।
ଦୈବ-ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବି. ଦୈବର ପ୍ରତିକୂଳତା ; କଷ୍ଟବିଡ଼ମ୍ବନା ।
ଦୈବଯୋଗ-ବି. ଦୈବଘଟଣା ।
ଦୈବାତ୍-ଅ. (ଦୈବ-ଅତ୍) ଦୈବବଶତଃ ; ଅକସ୍ମାତ୍ ; ହଠାତ୍ । [ଅଧୀନ ।
ଦୈବାୟତ୍ତ-ବି. (ଦୈବ-ଆୟତ୍ତ) ବିଧିବିଧାନର
ଦୈବିକ-ବି. (ଦେବ-ଇକ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦୈବଘଟିତ । [ସାରଣୀ ।
ଦୈବୀ-ବି. (ଦେବ-ଅ-ଈ) ବିଧିବିଧାନର ଅନୁ-
ଦୈଶିକ-ବି. (ଦେଶ-ଇକ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦେଶଜାତ ।
ଦୈହିକ-ବି. (ଦେହ-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଦୋକାନ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପଣ୍ୟଶାଳା ।
ଦୋଗ୍ଧା-ବି. (ଦୁହ୍-ତୃ) ଦୋହନକର୍ତ୍ତା ।
ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ-ବି. (ଦୁଲ୍-ଯଙ-ଅନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଦୋଳାୟମାନ । [କଟେ ।
ଦୋଭାଷୀ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଭାଷା) ଦୁଇ ଭାଷା ଯେ
ଦୋରୁଅ-ବି. ଅଙ୍ଗୁରସ । [ଦଣ୍ଡ ।
ଦୋର୍ଦ୍ଦଣ୍ଡ-ବି. (ଦୋର-ଦଣ୍ଡ) ବାହୁଦଣ୍ଡ ; ଭୁଜ-
ଦୋଳ-ବି. (ଦୁଲ୍-ଅ) ଦୋଳନ ; ଦୋଳ ; ଝୁଲଣ । [ଦୋହଲୁ ଥିବା ।
ଦୋଳାୟମାନ-ବି. (ଦୋଳ-ଯ-ଅନ) ଯାହା
ଦୋଳାୟିତ-ବି. (ଦୋଳ-ଯ-ତ) ଇତସ୍ତତଃ ଅନ୍ଦୋଳିତ ।
ଦୋଳୀ-ବି. ଝୁଲଣ ; ଡୋଲି । [କଳଙ୍କ ।
ଦୋଷ-ବି. (ଦୁଷ୍-ଅ) ଅପରାଧ ; ନିୟମଭଙ୍ଗ ;
ଦୋଷଗ୍ରାହୀ-ବି. (ଦୋଷ-ଗ୍ରହ-ଇନ୍) ଯେ
ଦୋଷା-ବି. ରାତ୍ରି । [ଦୋଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ।
ଦୋଷା-ତନ-ବି. ରାତ୍ରିକାଳୀନ ।
ଦୋଷାବହ-ବି (ଦୋଷ-ଆବହ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ ।
ଦୋଷୀ-ବି. ଅପରାଧୀ ।
ଦୋଷୈକଦର୍ଶୀ-ବି. (ଦୋଷ-ଏକ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଯେ କେବଳ ଦୋଷ ଦେଖେ ।
ଦୋସର-ବି. (ଦ୍ୱି-ସର) ଦ୍ୱିତୀୟ ; ସଙ୍ଗୀ ।
ଦୋସର୍ତ୍ତି-ବି. ଦ୍ୱିତୀୟ ; ଅନ୍ୟ ।
ଦୋହ-ବି. (ଦୁହ୍-ଅ) ଦୋହନ ।
ଦୋହଦ-ବି. (ଦୋହ-ଦ) ଗର୍ଭିଣୀର ଅଭି-ଲାଷ ; ଗର୍ଭଚିହ୍ନ ।
ଦୋହଦବତୀ-ବି. (ଦୋହଦ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।
ଦୋହନ-ବି. (ଦୁହ୍-ଅନ) ଦୁହିଁବା ; ସଂଗ୍ରହ-କରଣ ।
ଦୋହରା
ଦୋହର } ବି. ଦ୍ୱିତୀୟବାର ।

ଦୋହଲିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା ; ହଲିବା ।

ଦୋହି
ଦୋହାଇ } ବି. ଶପଥପୂର୍ବକ ସୁବିଶ୍ୱର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଦୌଡ଼ିବା-କ୍ରି.(ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ)ଶୀଘ୍ର ଗମନକରିବା ।

ଦୌତ୍ୟ-ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କର୍ମ ।

ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ଦୁରାତ୍ମନ୍-ଯ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତପଣ, ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଦୌର୍ବଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍ବଳ-ଯ) ଦୁର୍ବଳତା ।

ଦୌର୍ହୃଦ-ବି. (ଦୁର୍-ହୃଦ୍-ଅ) ଗର୍ଭ; ଗର୍ଭିଣୀର ସ୍ପୃହା ।

ଦୌଲତ-ବି. (ଆରବୀ) ଧନ । [ପାଳ ।

ଦୌବାରିକ-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଇକ) ଦ୍ୱାସ୍ଥ; ଦ୍ୱାର-

ଦୌହିତ୍ର-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ) ଦୁହିତାର ପୁତ୍ର ; ନାତି । [କନ୍ୟା; ନାତୁଣୀ ।

ଦୌହିତ୍ରୀ-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ-ଈ), ଦୁହିତାର

ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ-ବି. (ଦ୍ୟୌ-ପୃଥିବୀ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ।

ଦ୍ୟୁ-ବି. (ଦିବ୍-କ୍ୱିପ) ସ୍ୱର୍ଗ ; ଆକାଶ ; ଦିନ ।

ଦ୍ୟୁତି-ବି. (ଦ୍ୟୁତ-ଇ) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ; ଶୋଭା ।

ଦ୍ୟୁତିକର-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-କୃ-ଅ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।

ଦ୍ୟୁତିମାନ୍-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-ମତ୍) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୁ ମଣି-ବି ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ମ୍ନା-ଅ) ଧନ; ସୁବର୍ଣ୍ଣ; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁଲୋକ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ ।

ଦ୍ୟୂତ-ବି. (ଦିବ୍-ତ) ଜୁଆଖେଳ ।

ଦ୍ୟୋତକ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।

ଦ୍ୟୋତନ-ବି. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।

ଦ୍ୟୋତମାନ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଅନ) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୌ-ବି. ଆକାଶ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଦ୍ରଢ଼ିମା-ବି. (ଦୃଢ଼-ଇମନ୍) ଦୃଢ଼ତା ।

ଦ୍ରଢ଼ିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୃଢ଼-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଦୃଢ଼ ।

ଦ୍ରବ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅ) ତରଳ ।

ଦ୍ରବତ୍ୱ-ବି. ତରଳତ୍ୱ ।

ଦ୍ରବିଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଇନ) ଧନ ।

ଦ୍ରବୀକରଣ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଈଆଗମ-କରଣ) ଦ୍ରବ କରିବା ; ତରଳ କରିବା ।

ଦ୍ରବୀଭୂତ-ବିଂ. (ଦ୍ରବ-ଈ-ଭୂତ) ତରଳିତ ।

ଦ୍ରବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଯ) ପଦାର୍ଥ ; ସାମଗ୍ରୀ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତବ୍ୟ) ଦର୍ଶନୀୟ ; ଦର୍ଶନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତୃ) ଦର୍ଶକ ; ସାକ୍ଷୀ ।

ଦ୍ରାକ୍ଷା-ବି. କିସ୍‌ମିସ୍ ; ଅଙ୍ଗୁର ।

ଦ୍ରାଘିମା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଇମନ୍) ଦୈର୍ଘ୍ୟ; ଭୂଗୋଳ-ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଭୟମେରୁ-ଭେଦୀ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖା ।

ଦ୍ରାଘିମାନ୍ତର-ବି. (ଦ୍ରାଘିମା-ଅନ୍ତର) ଏକ ଦ୍ରାଘିମାଂଶଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ରାଘିମାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରତ୍ୱ ।

ଦ୍ରାଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଦୀର୍ଘ ।

ଦ୍ରାବକ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅକ) ଦ୍ରବକାରକ ।

ଦ୍ରାବଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦ୍ରବୀକରଣ ।

ଦ୍ରାବିଡ଼-ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ ; ବିଂ. ଦ୍ରାବିଡ଼-ଦେଶୀୟ ।

ଦ୍ରାବିତ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ତ) ତାଡ଼ିତ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।
ଦ୍ରାବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଯ) ତାପ ସଂଯୋଗେ ଦ୍ରବ-
ଦ୍ରୁଘଣ-ବି. ଲୌହ ମୁଦ୍ଗର । [ଣୀୟ ।
ଦ୍ରୁତ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ତ) ଶୀଘ୍ର ।
ଦ୍ରୁମ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ମ) ବୃକ୍ଷ ।
ଦ୍ରୋଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନ) ତାମ୍ରପାତ୍ର; ବୃହତ୍ଜଳାଶୟ; ମେଘବିଶେଷ; ପଇଶପଲ; ମହାଭାରତର ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
ଦ୍ରୋଣୀ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନ) ଜଳସେଚନୀ; ଜଳକୁଣ୍ଡ ।
ଦ୍ରୋହ-ବି. (ଦ୍ରୁହ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ; ହିଂସା ।
ଦ୍ରୋହୀ-ବି. (ଦ୍ରୁହ୍-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ; ଦ୍ୱେଷୀ ।
ଦ୍ରୌପଦୀ-ବି. (ଦ୍ରୁପଦ-ଅ-ଈ) ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କ କନ୍ୟା ।
ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ-ବି. (ଦ୍ୱିଶବ୍ଦଜ) ଯୋଡ଼ା; କଳହ; ଯୁଦ୍ଧ; ସମାସ ବିଶେଷ । [ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବି. (ଦ୍ୱି ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ୪୨
ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍-ବି. (ଦ୍ୱି-ତ୍ରିଂଶତ୍) ୩୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଦଶ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଦଶନ୍) ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଦଶୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱାପର-ବି. (ଦ୍ୱି-ପର) ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରର ତୃତୀୟ ଯୁଗ ।
ଦ୍ୱାର-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଅ) ଦୁଆର; କବାଟ; ଉପାୟ ।
ଦ୍ୱାରକା } ବି. (ଦ୍ୱାର-କ-ଆ) ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ
ଦ୍ୱାରିକା } ବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱାରପାଳ-ବି. ଦୌବାରିକ; ଦ୍ୱାରରକ୍ଷକ ।
ଦ୍ୱାରା-ଅ. (ଦ୍ୱାର-ଆ) କର୍ତ୍ତୃକ; ସାହାଯ୍ୟରେ ।
ଦ୍ୱାବିଂଶତି-ବି. (ଦ୍ୱି-ବିଂଶତି) ୨୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ୱାଷଷ୍ଟି-ବି. (ଦ୍ୱି-ଷଷ୍ଟି) ୬୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାସପ୍ତତି-ବି. (ଦ୍ୱି-ସପ୍ତତି) ୭୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱି ବି. ଦୁଇ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱିଗର୍ଭ-ବି. ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁର ଦେହରେ ଅପତ୍ୟ ଜନିତ ଦୁଇଟି ଗର୍ଭ ବା ଆଧାର ଥାଏ; ଯଥା, କାଙ୍ଗାରୁ ।
ଦ୍ୱିଗୁ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ସମାସ ବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱିଜ ବି. (ଦ୍ୱି-ଜା-ଅ) ଦେହର ଜନ୍ମ ଓ ଧର୍ମ ସଂସ୍କାରର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜନ୍ମ, ଉଭୟ ଯାହାର ଅଛି; ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ ଓ ବୈଶ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ; ଦନ୍ତ ।
ଦ୍ୱିଜରାଜ-ବି. (ଦ୍ୱିଜ-ରାଜନ୍) ଚନ୍ଦ୍ର; ଗରୁଡ଼ ।
ଦ୍ୱିଜିହ୍ୱ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଜିହ୍ୱା) ସର୍ପ ।
ଦ୍ୱିତୟ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତୟ) ଯୁଗ୍ମ; ଦ୍ୱୟ ।
ଦ୍ୱିତଳ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତଳ) ଦୋମହଲା ।
ଦ୍ୱିତୀୟ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ୨ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।
ଦ୍ୱିତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱିଦଳ-ବି. ଦ୍ୱିଦଳବିଶିଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ (ମୁଗପ୍ରଭୃତି) ।
ଦ୍ୱିଧା-କ୍ରି. ବି. ଅ. (ଦ୍ୱି-ଧା) ଦୁଇ ପ୍ରକାର; ବି.
ଦ୍ୱିପ-ବି. (ଦ୍ୱି-ପା-ଅ) ହସ୍ତୀ । [ସନ୍ଦେହ ।
ଦ୍ୱିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବି. ଦୁଇ ଅଧିକ ପଞ୍ଚାଶତ୍, ୫୨ ।
ଦ୍ୱିପଦ-ବି. (ଦ୍ୱି-ପଦ) ମନୁଷ୍ୟ; ପକ୍ଷୀ; ବି. ପଦ-
ଦ୍ୱିରଦ-ବି. (ଦ୍ୱି-ରଦ) ହସ୍ତୀ । [ଦ୍ୱୟ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦ୍ୱିରୁକ୍ତ-ବି. (ଦ୍ୱିଃ-ଉକ୍ତ) ଦୁଇବାର କଥିତ ।
ଦ୍ୱିରୁକ୍ତି-ବି. (ଦ୍ୱିଃ-ଉକ୍ତି) ଦୁଇଥର କଥିତକଥା ।
ଦ୍ୱିରେଫ-ବି. (ଦ୍ୱି-ରେଫ) ଭ୍ରମର; ମଧୁକର ।
ଦ୍ୱିବଚନ-ବି. ବ୍ୟାକରଣର ଦ୍ୱିତ୍ୱ ବୋଧକ ବିଭକ୍ତି ।

ଦ୍ୱିବିଧ-ବି. (ଦ୍ୱି-ବିଧ) ଦୁଇପ୍ରକାର ।
ଦ୍ୱିଷତ୍-ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍ ଅତ୍) ଶତ୍ରୁ ।
ଦ୍ୱୀପ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅପ୍-ଅ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ-ବେଷ୍ଟିତ ସ୍ଥଳ ; ବ୍ୟାଘ୍ରଚର୍ମ ।
ଦ୍ୱୀପୀ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଇନ୍) ବ୍ୟାଘ୍ର ।
ଦ୍ୱେଷ ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା; ଈର୍ଷା ।
ଦ୍ୱେଷୀ-ବି. (ଦ୍ୱେଷ୍-ଇନ୍) ଦ୍ୱେଷଯୁକ୍ତ ।
ଦ୍ୱେଷ୍ଟା-ବି. (ଦ୍ୱିଷ-ତୃ) ଦ୍ୱେଷକର୍ତ୍ତା ।
ଦ୍ୱୈତବାଦ ବି. (ଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଅ) ଯେ ମତରେ ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା ଭିନ୍ନ ।
ଦ୍ୱୈଧ-ବି. (ଦ୍ୱିଧ-ଅ) ଦ୍ୱିଧାର ଭାବ; ମତଭେଦ ; ସନ୍ଦେହ ।
ଦ୍ୱୈପାୟନ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଅୟନ) ଦ୍ୱୀପ ଯାହାର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ; ବ୍ୟାସଦେବ ।
ଦ୍ୱୈମାତୁର-ବି. (ଦ୍ୱିମାତୃ-ଅ) ଦୁଇ ମାତାର ସନ୍ତାନ ; ଗଣେଶ ।
ଦ୍ୱୈମାତୃକ ବି. (ଦ୍ୱି-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜଳ ଓ ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ସମଷ୍ଟି ।
ଦ୍ୱ୍ୟଣୁକ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅଣୁ-କ) ଦୁଇ ପରମାଣୁର
ଦ୍ୱ୍ୟର୍ଥ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଅର୍ଥ) ଦ୍ୱିବିଧ ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଧ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧଇଁ-ବି. ବାଣବେଗ ବିଶେଷ ।
ଧକ୍‌ଧକ୍-ବି. ବେଦନା-ବିଶେଷ ।
ଧକ୍କା-ବି. ଠେଲା ; ଆଘାତ ।
ଧକାଇବା-କ୍ରି. ଶରଣାସ୍ତ ପକାଇବା ।
ଧଟୀ-ବି. ଲୁଗାଧଡ଼ି ।
ଧଡ଼ ବି. ଶରୀର ।
ଧଡ଼ପଡ଼-କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର ।
ଧଡ଼ା ବି. (ଧଟଶବ୍ଦଜ) ତବ୍ଦୁ ; ଅର୍ଗଳକାଠ ।
ଧଡ଼ୀ-ବି. (ଧଟୀଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରର କନ ସ ।
ଧଡ଼ିଆ-ବି. କୃଶ ।
ଧଣ୍ଡ-ବି. (ଡୁଣ୍ଡୁଭଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଶେଷ ।
ଧଣ୍ଡା-ବି. ପୁଷ୍ପର ବଡମାଳା ।
ଧନ-ବି. (ଧନ୍-ଅ) ସମ୍ପତ୍ତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିରୂପ ଧ ।
ଧନଞ୍ଜୟ-ବି. (ଧନ-ଜି-ଅ) ଯେ ଧନ ଜୟ କରେ; ମଧ୍ୟମ ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ । [କୁବେର ।
ଧନଦ-ବି. (ଧନ-ଦା-ଅ) ଧନଦାତା ; ବ..
ଧନବାନ୍-ବି. (ଧନ-ବତ୍) ବହୁଶାଳୀ ।
ଧନାଗମ-ବି. (ଧନ-ଆଗମ) ଅର୍ଥାଗମ; ଅପ୍ର ।
ଧନଆ-ବି. (ଧନ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) କୋଥମିର ଫଳ ।
ଧନିକ-ବି. ଧନାଢ୍ୟ ।
ଧନିଷ୍ଠା-ବି. (ଧନ-ଇଷ୍ଠ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଧନୀ-ବି. (ଧନ-ଇନ୍) ଧନଶାଳୀ ।
ଧନୀ-ବି. ଯୁବତୀ ।
ଧନୁ, ଧନୁଃ } ବି. (ଧନ-ଉ, ଉସ୍) କାର୍ମ୍ମୁକ; ଚାରିହସ୍ତ ପରିମାଣ; ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବିଶେଷ ।
ଧନୁର୍ଗୁଣ-ବି. (ଧନୁଃ-ଗୁଣ) ଧନୁର ଜ୍ୟା ।
ଧନୁର୍ଦ୍ଧର-ବି. (ଧନୁଃ-ଧୃ-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ଧନ୍ୱୀ ।
ଧନୁର୍ବେଦ-ବି. (ଧନୁଃ-ବେଦ) ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟା ।

ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର-ବି. (ଧନୁଃ-ଟଙ୍କାର) ଧନୁଃଶବ୍ଦ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଧନୁଷ୍ପାଣି-ବିଂ. (ଧନୁଃ-ପାଣି) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧନେଶ-ବିଂ. (ଧନ-ଈଶ) ଧନସ୍ୱାମୀ ; ବି. କୁବେର ।

ଧନ୍ଦା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ ।

ଧନ୍ଦାଳହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ।

ଧନ୍ଦହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ।

ଧନ୍ୟ-ବିଂ. (ଧନ-ଯ) କୃତାର୍ଥ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ।

ଧନ୍ୟବାଦ-ବି. ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା; ସାଧୁବାଦ ।

ଧନ୍ୱନ୍ତରି-ବି. ଦେବଚିକିତ୍ସକ ।

ଧନ୍ୱୀ-ବିଂ. (ଧନ୍ୱ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ।

ଧପା-ବି. ଭଣ୍ଡାଇବା; ଠକିବା ।

ଧମକ-ବି. (ଧ୍ମା-ଅକ) ଭସ୍ତ୍ରାଚାଳକ କମାର ।

ଧମକ-ବି. ଭୟ-ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ଧମକାଇବା-କ୍ରି. ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଧମନୀ-ବି. (ଧ୍ମା-ଅନ-ଈ) ନାଡ଼ୀ; ଶିରା ।

ଧମ୍ମିଲ୍ଲ-ବି. ଅଳଙ୍କୃତ କେଶପାଶ ।

ଧର-ବିଂ. (ଧୃ-ଅ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଧରଣ-ବି. (ଧୃ-ଅନ) ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦ୍ଧତି; ଧାରଣ ।

ଧରଣା-ବି. ଅଧ୍ୟାପଡ଼ିବା ।

ଧରଣୀ-ବି. (ଧୃ-ଅନ-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରଣୀ-ଧର-ବି. ପର୍ବତ; ପରମେଶ ।

ଧରା-ବି. (ଧୃ-ଅ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରାତଳ-ବି. ପୃଥିବୀର ଉପରିଭାଗ ।

ଧରାଧର-ବି. (ଧରା-ଧର) ପର୍ବତ ।

ଧରିତ୍ରୀ-ବି. (ଧୃ-ଇତ୍ର-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରିବା-କ୍ରି. (ଧୃ-ଧାତୁରୁ) ଧାରଣ କରିବା ; ପୋଷିବା ।

ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ଧୃ-ତବ୍ୟ) ଧରିବାଯୋଗ୍ୟ ; ବିବେଚ୍ୟ ।

ଧର୍ମ-ବି. (ଧୃ-ମ) ଯେ ଜଗଧାରଣ ବା ରକ୍ଷା କରେ ; ଜୀବାତ୍ମାର ଈଶ୍ୱର-ବିଶ୍ୱାସ ; ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପୂଜା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀ ; ନ୍ୟାୟ ; ପୁଣ୍ୟ ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ, ଗୁଣ ।

ଧର୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବି. ତୀର୍ଥ ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ।

ଧର୍ମ-ଘଟ-ବି. ବୈଶାଖ ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଦାତବ୍ୟ ଶୀତଳପାନୀୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ; ସମବେତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ଧର୍ମ-ଚାରିଣୀ-ବିଂ. ସାଧ୍ୱୀ; ଧାର୍ମିକା ।

ଧର୍ମତଃ-ଅ. (ଧର୍ମ-ତସ୍) ଧର୍ମାନୁସାରେ ।

ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜ-ଇନ୍) ଯେ ଧର୍ମର ବାହ୍ୟଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଧାର୍ମିକ ନୁହେ ।

ଧର୍ମନିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ନିଷ୍ଠା) ଧର୍ମପରାୟଣ ।

ଧର୍ମ-ନୀତି-ବି. କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିଷୟକ ବୁଦ୍ଧି ।

ଧର୍ମ-ପତ୍ନୀ-ବି. ସହଧର୍ମିଣୀ ; ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର-ବି. (ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର) ଯୁଧିଷ୍ଠିର; ଧର୍ମାନୁସାରେ ଲବ୍ଧ ପୁତ୍ର ।

ଧର୍ମ-ବକ-ବି. କପଟଧାର୍ମିକ ଲୋକ ।

ଧର୍ମ-ଭୟ-ବି. ଅଧର୍ମ କଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ।

ଧର୍ମ-ରାଜ-ବି. (ଧର୍ମ-ରାଜା) ଯମ; ଯୁଧିଷ୍ଠିର ।

ଧର୍ମ-ଲକ୍ଷଣ-ବି. ଧୃତି, କ୍ଷମା, ଦମ, ଅସ୍ତେୟ, ଶୌଚ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ, ଧୀ, ବିଦ୍ୟା, ସତ୍ୟ, ଅକ୍ରୋଧ ଏହି ଦଶ ଧର୍ମଲକ୍ଷଣ ।

ଧର୍ମ-ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଧର୍ମ ଶାଳା-ବି. ଧର୍ମାର୍ଥ ଗୃହ ।

ଧର୍ମ-ଶୀଳ-ବିଂ. ଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମାଧିକରଣ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧି-କୃ-ଅନ) ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟର ବିଚାରସ୍ଥଳ; ଅଦାଲତ; ବିଚାରକ ।

ଧର୍ମାଧିକାରୀ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧିକାରୀ) ଯାହା ହାତରେ ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ ।

ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ବିଚାରପତି ।

ଧର୍ମାବତାର-ବି. (ଧର୍ମ-ଅବତାର) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ଧର୍ମ ।

ଧର୍ମାବହ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଅବହ) ଧର୍ମର ରକ୍ଷକ ।

ଧର୍ମାସନ-ବି. (ଧର୍ମ-ଆସନ) ବିଚାରାସନ ।

ଧର୍ମିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇଷ୍ଠ ଅତିଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇନ୍) ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ।

ଧର୍ମ୍ୟ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଯ) ଧର୍ମର ଅନୁଯାୟୀ ।

ଧର୍ଷ } ବି. (ଧୃଷ୍-ଅ, ଅନ) ସନ୍ତାପନ; ପରାଭବ;
ଧର୍ଷଣ } ଅବମାନନା ।

ଧର୍ଷିତ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅବମାନିତ; ପରାଭବପ୍ରାପ୍ତ ।

ଧଳା-ବିଂ. (ଧବଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱେତ, ଶୁକ୍ଳ ।

ଧବ-ବି. (ଧୂ-ଅ) ପତି; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧବଳ-ବିଂ. (ଧବ-ଅଳ) ଶୁକ୍ଳ ବି. ଶ୍ୱେତକୁଷ୍ଠ ।

ଧବଳିତ-ବିଂ. (ଧବଳ-ଇତ) ଶୁକ୍ଳୀକୃତ ।

ଧବଳିମା-ବି. (ଧବଳ-ଇମନ୍) ଶୁକ୍ଳତା ।

ଧାଇଁବା-କ୍ରି. (ଧାବ୍ଧାତୁଜ) ଦୌଡ଼ିବା; ଧାବମାନ ହେବା ।

ଧାଈ-ବି. (ଧାତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ଉପମାତା; ଦାଈ ।

ଧାଡ଼ି-ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ଧାତକୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧାତା-ବି. (ଧା-ତୃ) ବିଧାତା; ବିଂ. ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ଧାତୁ-ବି. (ଧା-ତୁ) ଦେହ ଧାରକବସ୍ତୁ; ଯଥା ବାତ, ପିତ୍ତ, କଫ, ଶୋଣିତ, ମାଂସ, ମେଦଃ, ମଜ୍ଜା, ଅସ୍ଥି, ଶୁକ୍ର ପ୍ରଭୃତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ରୌପ୍ୟ, କାଂସ୍ୟ, ତାମ୍ର, ସୀସା, ରଙ୍ଗ, ଲୌହ ଏହି ଅଷ୍ଟବିଧ ତୈଜସ ପଦାର୍ଥ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଭୂ. କୃ ପ୍ରଭୃତି କ୍ରିୟାବାଚକ ପ୍ରକୃତି; ସ୍ୱଭାବ; ଉପାଦାନ ।

ଧାତୁ-ଦ୍ରାବକ-ବି. ସୋହାଗା ।

ଧାତୁ-ମୟ-ବିଂ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଧାତ୍ରୀ-ବି. (ଧା-ତୃ-ଈ) ମାତା ନ ହୋଇ ଯେ ସ୍ତନ୍ୟ ପିଆଏ; ଅଁଳା ।

ଧାନ-ବି. (ଧାନ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟ ।

ଧାମ-ବି. (ଧା-ଅନ-ଇ) ଆଧାର ; ସ୍ଥାନ । (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଧାନୁଷ୍କ-ବିଂ. (ଧନୁଷ୍-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧାନ୍ୟ-ବି. (ଧା-ଅନ୍-ଯ) ଧାନ; ଓଷଧିବିଶେଷ ।

ଧାନ୍ୟକ-ବି. ଧନିଆ; ଧଣିଆ ।

ଧାମ–ବ. (ଧା-ମନ୍) ଗୃହ ; ଆଧାର ; ତେଜ ; ଶରୀର ; ଅଶ୍ବଦ । [ଗ୍ରାମ୍ଣାଂଶ ।

ଧାର–ବ. (ଧୃ-ଅ) ଋଣ ; ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ; ଅସ୍ତ୍ରର

ଧାରକ–ବିଂ. (ଧୃ-ଅକ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ଝାଡ଼ା ବନ୍ଦକାରକ । [ସଂବରଣ ।

ଧାରଣ–ବ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ; ପରିଧାନ;

ଧାରଣା–ବ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବୁଦ୍ଧିର ଏକାଗ୍ରତା ; ବିଶ୍ୱାସ ।

ଧାରା–ବ. (ଧୃ-ଆ) ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିରନ୍ତର କ୍ଷରଣ; ଜଳବର୍ଷଣ; ସ୍ରୋତ; ନିୟମ; ଅସ୍ତ୍ରର ତୀକ୍ଷ୍ଣଭାଗ । [ଯନ୍ତ୍ର ଗୃହ ।

ଧାରା-ଗୃହ–ବ. ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳିତ ଜଳଧାରା-

ଧାରା ଧର–ବ. ମେଘ । [ହୁଏ ।

ଧାରା ଯନ୍ତ୍ର–ବ. ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଜଳଧାରା ନିର୍ଗତ

ଧାରାବାହିକ } ବିଂ. (ଧାରା-ବହ-ଇକ, ଇନ୍)
ଧାରାବାହୀ } ଯାହା କ୍ରମାଗତ ଚାଲେ ଅସୁପ୍ତ, ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ ।

ଧାରା-ସମ୍ପାତ–ବ. ବେଗରେ ଜଳବର୍ଷଣ ।

ଧାରୀ–ବିଂ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ

ଧାରୁଆ–ବିଂ. ଋଣୀ । [ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଧାର୍ମିକ–ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇକ) ଧର୍ମଶୀଳ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟ–ବିଂ. (ଧୃ-ଯ) ଅବଧାରଣୀୟ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।

ଧାବକ–ବିଂ. (ଧାବ୍-ଅକ) ଦ୍ରୁତଗାମୀ; ବ. ରଜକ, ଧୋବା । [କ୍ରିୟା ।

ଧାବନ–ବ. (ଧାବ୍-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ଦୌଡ଼-

ଧାବମାନ–ବିଂ. (ଧାବ୍-ଆନ) ଯେ ଦୌଡ଼ୁଅଛି ।

ଧାବିତ–ବିଂ. (ଧାବ୍-ତ) ଦ୍ରୁତ-ଚଳିତ ।

ଧାସ–ବ. (ଧର୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତାପ ।

ଧିକ୍–ଅଂ. ଭର୍ତ୍ସନା । [ବୋଧକ ।

ଧିକ୍କାର–ବ. (ଧିକ୍-କାର) ଭର୍ତ୍ସନା; ଧିକ୍

ଧିକ୍କୃତ–ବିଂ. (ଧିକ୍-କୃ-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।

ଧିଠ–ବିଂ. (ଧୃଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଧତ; ନିର୍ଲ୍ଲଜ ।

ଧିମା–ବିଂ. ମନ୍ଥର; ଢିଲମ୍ବଶୀଳ ।

ଧିଷଣା–ବ. ବୁଦ୍ଧି ।

ଧୀ–ବ. (ଧ୍ୟୈ-କ୍ୱିପ୍) ବୁଦ୍ଧି; ମତ ।

ଧୀମାନ୍–ବିଂ. (ଧୀ-ମତ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ; ଜ୍ଞାନୀ ।

ଧୀର–ବିଂ (ଧୀ-ରା-ଅ) ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ; ଗମ୍ଭୀରସ୍ୱଭାବ ।

ଧୀରତା } ବ. (ଧୀର-ତା, ତ୍ୱ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ;
ଧୀରତ୍ୱ } ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ।

ଧୀବର–ବ. (ଧୀ-ବର) କେଉଟ ।

ଧୁକେଇବା–କ୍ରି. ଧୁକ୍‌ଧୁକ୍ ହେବା ।

ଧୁର୍ } ବ. ଭାର; ଶଗଡ଼ର ଅଗ୍ରଭାଗ; ଜୁଆ ।
ଧୁରା }

ଧୁରନ୍ଧର }
ଧୁରୀଣ } ବିଂ. (ଧୁରଂ-ଧର, ଧୁର୍-ଈନ, ଧୁର୍-ଯ, ଧୁର୍-ବହ-ଅ) ଭାରବାହକ ;
ଧୁର୍ଯ୍ୟ } କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ଅଗ୍ରଣୀ ।
ଧୁର୍ବହ }

ଧୁରୀୟ–ବିଂ. (ଧୁର୍-ଈୟ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ।

ଧୁବନ–ବିଂ. (ଧୂ-ଅନ) ପରିଚାଳକ; ବ. ଅଗ୍ନି ; କମ୍ପନ ।

ଧୁଆଁ–ବ. (ଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଧୂମ ।

ଧୂଅଁପତ୍ର-ବ. (ଧୂମ୍ରପତ୍ର) ତମାଖୁ ପତ୍ର ।
ଧୂତ ବିଂ. (ଧୂ-ତ) କମ୍ପିତ ।
ଧୂନକ-ବ. (ଧୂନ୍-ଅକ) ଧୁଣା ।
ଧୂନନ-ବ. (ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।
ଧୂପ-ବ. (ଧୂପ୍-ଅ) ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷର ଧୂମ ।
ଧୂପିତ ବିଂ. (ଧୂପ୍-ତ) ଧୂପଦ୍ୱାରା ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ।
ଧୂମ-ବ. (ଧୂ-ମ) ଧୂଅଁ ।
ଧୂମ-କେତୁ-ବ. ଲଞ୍ଜାତାରା ।
ଧୂମପ-ବିଂ. (ଧୂମ-ପା-ଅ) ଧୂମପାନକାରୀ ।
ଧୂମପାୟୀ-ବିଂ. (ଧୂମ-ପା-ଇନ୍) ଧୂମପାନକାରୀ ।
ଧୂମଳ-ବିଂ. (ଧୂମ-ଳ) ଧୂମଯୁକ୍ତ; କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ।
ଧୂମିକା-ବ. (ଧୂମ-ଇକ-ଅ) କୁଜ୍ଝଟିକା; କୁହୁଡ଼ି ।
ଧୂମ୍ର-ବିଂ. (ଧୂମ-ର-ଅ) କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଧୂର୍ଜଟି-ବ. (ଧୂର୍-ଜଟ୍-ଇ) ଶିବ ।
ଧୂର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ଧୂର୍-ତ) ଶଠ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।
ଧୂଳି-ବ. ଶୁଷ୍କରେଣୁ ।
ଧୂଳି-ପଟଳ-ବ. ଧୂଳିରାଶି । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଧୂସର-ବିଂ. (ଧୂ-ସର) ଧୂଳିଅବର୍ଣ୍ଣ; ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁ-
ଧୂସରିତ-ବିଂ. (ଧୂସର-ଇତ) ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ-
ବର୍ଣ୍ଣିତ । [ଲୁଣ୍ଠିତ ।
ଧୃତ-ବିଂ. (ଧୃ-ତ) ଗୃହୀତ; ଅବଲମ୍ବିତ; ସ୍ଥାପିତ;
ଧୃତ-ରାଷ୍ଟ୍ର-ବ. ମହାଭାରତୋକ୍ତ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ରାଜା ।
ଧୃତି-ବ. (ଧୃ-ତି) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ।
ଧୃତିମାନ୍ ବିଂ. (ଧୃତି-ମତ୍) ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ।
ଧୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ତ) ନିର୍ଲ୍ଲଜ୍ଜ; ଉଦ୍ଧତ ।
ଧୃଷ୍ଟ-ତା-ବ. ଉଦ୍ଧତସ୍ୱଭାବ ।
ଧେନ୍ଦ୍ର-ବିଂ. ମାଛଜାତିବିଶେଷ ।
ଧେଣ୍ଡୁରା-ବ. ଢୋଲର ବାଦ୍ୟଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।
ଧେନୁ-ବ. (ଧେ-ନୁ) ସବତ୍ସା ଗୋ ।
ଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଧୀର-ଯ) ଧୀରତା; ସହିଷ୍ଣୁତା ।
ଧୈବତ-ବ. ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ଧୋଇବା-କ୍ରି. (ଧୂଧାତୁରୁ) ଧୌତ କରିବା ।
ଧୋକା-ବ. ସନ୍ଦେହ; ସଂଶୟ ।
ଧୋଡି-ବ. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ର ।
ଧୋବ-ବିଂ. ଶୁଭ୍ର; ଧବଳ । [ଧୋବଣୀ ।
ଧୋବା-ବ. (ଧାବ୍-ଧାତୁଜ) ରଜକ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ଧୌତ-ବ. (ଧାବ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; କ୍ଷାଳିତ ।
ଧୌରେୟ-ବିଂ. (ଧୁର-ଏୟ) ଭାରବାହୀ;
ଧ୍ମାତ-ବ. (ଧ୍ମା-ତ) ଶବ୍ଦିତ । [ଅଗ୍ରଣୀ ।
ଧ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ତ) ଚକ୍ଷୁରରୂପେ ଚିନ୍ତିତ ।
ଧ୍ୟାତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ତବ୍ୟ) ଚକ୍ଷୁରରୂପେ
ଚିନ୍ତନୀୟ ।
ଧ୍ୟାନ-ବ. (ଧ୍ୟୈ-ଅନ) ଚକ୍ଷୁର ଚିନ୍ତନ ।
ଧ୍ୟେୟ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ଯ) ଧ୍ୟାନର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଧ୍ରୁବ-ବିଂ. (ଧ୍ରୁ-ଅ) ସ୍ଥିର; ନିଶ୍ଚିତ, ବ. ଧ୍ରୁବ-
ତାରା; ଅଶ୍ୱତ୍ଥଗଛ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ବାଳକ ଭକ୍ତ
ବିଶେଷ ।
ଧ୍ରୁବ-ପଦ } ବ. ଏକପ୍ରକାର ଗମ୍ଭୀର ସଂଗୀତ;
ଧ୍ରୁପଦ } ଗାନର ପୁନଃ ପୁନଃ ଗେୟ
ଅଂଶ ।
ଧ୍ରୁବରେଖା-ବ. ବିଷୁବରେଖା ।

ଧ୍ରୁବ-ଲୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ-ବିଶେଷ ।

ଧ୍ୱଂସ ବି. (ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅ) ନାଶ ; କ୍ଷୟ ।

ଧ୍ୱଂସନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅନ) ନାଶ; କ୍ଷୟ; ପତନ ।

ଧ୍ୱଜ-ବି. (ଧ୍ୱଜ-ଅ) ପତାକା ; ଚିହ୍ନ ।

ଧ୍ୱଜ-ଭଙ୍ଗ-ବି. କ୍ଲୀବତ୍ୱଜନକ ରୋଗବିଶେଷ ।

ଧ୍ୱଜା-ବି. (ଧ୍ୱଜ୍-ଆ) କେତନ ; ପତାକା ।

ଧ୍ୱନି-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ଇ) ଶବ୍ଦ ; ବ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟାର୍ଥ ।

ଧ୍ୱନିତ ବିଂ. (ଧ୍ୱନ୍-ତ) ନାଦିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ଧ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ. (ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଧ୍ୱାନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଧ୍ୱାନ୍ତ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ତ) ଅନ୍ଧକାର ।

ଧ୍ୱାନ୍ତାରି-ବି. (ଧ୍ୱାନ୍ତ-ଅରି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ଅଗ୍ନି ।

ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ. ଅଂ. ନିଷେଧ ବୋଧକ ବା ଅଭାବ ବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ନଅର-ବି. (ନଗର ଶବ୍ଦଜ) ରଜାର ଉଆସ ; ରାଜଭବନ ।

ନଇଁବା କ୍ରି. (ନମ୍‌ଧାତୁଜ) ନତହେବା ।

ନଈ-ବି. (ନଦୀଶବ୍ଦଜ) ନଦୀ ।

ନଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ବାଡ଼ି ।

ନଉତି ବି. ପରିମାପକ ବିଶେଷ ; ବଡ ହାଣ୍ଡି ।

ନଉରୁଣି-ବି. (ନଖରଞ୍ଜନୀ) ନଖକାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।

ନକଲ-ବି. ପ୍ରତିରୂପ; ଅନୁକରଣ; କୌତୁକ ।

ନକ୍‌ଶା-ବି. ଅଙ୍କିତ ରେଖା-ଚିତ୍ର ।

ନକୁଲ-ବି. ନେଉଳ ।

ନକ୍ତ-ବି. (ନଜ=ଲଜ୍ଜିତ ହେବା=ତ) ରାତ୍ରି ।

ନକ୍ତଚର-ବି. (ନକ୍ତ-ଚର୍-ଅ) ନିଶାଚର ; ରାକ୍ଷସ ।

ନକ୍ତମାଳ-ବି. (ନକ୍ତ-ଆ-ଅଲ୍-ଅ) କରଞ୍ଜବୃକ୍ଷ ।

ନକ୍ର-ବି. (ନ-କ୍ରମ୍-ଅ) କୁମ୍ଭୀର ।

ନକ୍ଷତ୍ର ବି. (ନ-କ୍ଷି-ଅତ୍ର) ତାରା ; ଅଶ୍ୱିନ୍ୟାଦି ସପ୍ତବିଂଶତି ତାରା । [ବିଶେଷ ।

ନଖ-ବି. (ନ-ଖନ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗୁଳିର ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି-

ନଖର-ବି. (ନଖ-ରା-ଅ) ନଖ; ପଶୁର ନଖ ।

ନଖରାୟୁଧ-ବି. (ନଖର-ଆୟୁଧ) ସିଂହ, ବ୍ୟାଘ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁମାନେ ନଖଦ୍ୱାରା ଅସ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ।

ନଖୀ-ବିଂ. (ନଖ-ଇନ୍) ନଖବିଶିଷ୍ଟ ; ସେତାର ପ୍ରଭୃତି ବଜାଇବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଡ଼ା ତାର ।

ନଗ-ବି. (ନ-ଗମ୍-ଅ) ପର୍ବତ ।

ନଗଦ-ବିଂ. ତତ୍‌କ୍ଷଣେ ମୂଲ୍ୟଦାନ ।

ନଗ-ପତି-ବି. ହିମାଳୟ ।

ନଗର, ନଗରୀ } ବି. (ନଗ-ର, ଈ) ଅଟ୍ଟାଳିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ; ବଡସହର ।

ନଗର-ପାଳ-ବି. ନଗର ରକ୍ଷକ ; କୋଟୁଆଳ ।

ନଗ୍ନ-ବିଂ. (ନଜ୍-ତ) ବିବସ୍ତ୍ର; ଲଙ୍ଗଳା ।

ନଗ୍ନକ-ବିଂ. (ନଗ୍ନ-କ) ବିବସ୍ତ୍ର ।

ନଗ୍ନିକା-ବି. (ନଗ୍ନ-ଇକ-ଆ) ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ନାରୀ ; ବିବସ୍ତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଚେତ୍-ଅ°. (ନ-ଚେତ୍) ନହୁବା ।

ନଜର-ବି. (ଆରବୀ) ଦୃଷ୍ଟି ; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ; ଉପହାର ।

ନଜୀର-ବି. (ଆରବୀ) ଉଦାହରଣ ।

ନଟ-ବି. (ନଟ୍-ଅ) ନର୍ତ୍ତକ ; ଅଭିନୟକାରୀ ।

ନଟନ-ବି. (ନଟ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ ।

ନଟୀ-ବି. (ନଟ୍-ଈ) ନର୍ତ୍ତକୀ; ଅଭିନୟକାରିଣୀ ।

ନଡ଼ା-ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ତୃଣ ।

ନଡ଼ିଆ-ବି. (ନାରିକେଳଶବ୍ଦଜ) ନାରିକେଳ ।

ନଣନ୍ଦ-ବି. (ନନାନ୍ଦୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭଉଣୀ ।

ନଣନ୍ଦୋଇ-ବି. ନଣନ୍ଦର ପତି ।

ନଣ୍ଡା-ବି°. ଶିଖାଶୂନ୍ୟ ।

ନତ-ବି°. (ନମ୍-ତ) ପ୍ରଣତ; ନମ୍ର ।

ନତି-ବି. (ନମ୍-ତି) ନମସ୍କାର; ନଇଁବା ।

ନତୁବା-ଅ°. (ନ-ତୁ-ବା) ନଚେତ୍; ଅଥବା ।

ନଥ-ବି. (ନସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ନାକର ଅଳଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ନଥା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବା କାଗଜର ଭାଲି ।

ନଥି-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଏକତ୍ର ଗୁନ୍ଥା କାଗଜ ।

ନଦ-ବି. (ନଦ୍-ଅ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜଳ ପ୍ରବାହ ।

ନଦୀ-ବି. (ନଦ୍-ଈ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ଜଳସ୍ରୋତ; ତଟିନୀ; ସରିତ୍ ।

ନଦୀକୂଳବନ୍ଧ-ବି, ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ନଦୀଜ-ବି°. (ନଦୀ-ଜ) ନଦୀରୁ ଜାତ ।

ନଦୀମାତୃକ-ବି°. (ନଦୀ-ମାତୃ-କ) ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟରେ ପାଳିତ (ଦେଶ) ।

ନଦ୍ଧ-ବି°. (ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ନନ୍ଦ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ; କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଳକ ପିତା; କୂପନନ ।

ନନ୍ଦକ-ବି°. (ନନ୍ଦ୍-ଅକ) ଆନନ୍ଦଜନକ

ନନ୍ଦନ-ବି. (ନନ୍ଦ-ଅନ) ପୁତ୍ର ।

ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ-ବି. କୃଷ୍ଣ ।

ନନ୍ଦା-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଆ) ଜଳାଧାର ; ପ୍ରତିପଦ୍, ଷଷ୍ଠୀ ଓ ଏକାଦଶୀ ଏହି ତିନି ତିଥି ।

ନନ୍ଦଆ-ବି. ବଡ଼ ଜଳକୁଣ୍ଡ ।

ନନ୍ଦି-ଘୋଷ-ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନଙ୍କର ରଥ; ପୁଣି ଜଗ-[ନ୍ନାଥରଥ ।

ନନ୍ଦିତ-ବି°. (ନନ୍ଦ-ତ) ଆନନ୍ଦିତ; ତୋଷିତ ।

ନନ୍ଦିନୀ-ବି. (ନନ୍ଦନ୍-ଈ) କନ୍ୟା; ଧେନୁବିଶେଷ ।

ନନ୍ଦୀ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଇନ୍)ଶିବଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅନୁଚର ।

ନପୁଂସକ-ବି. (ନ-ପୁଂସ୍-କ) କ୍ଲୀବ ।

ନପ୍ତା-ବି. (ନ-ପତ୍-ତୃ) ନାତି; ପୁଅ ବା କନ୍ୟାର [ପୁତ୍ର ।

ନପ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ନପତ୍-ତୃ-ଈ) ନାତୁଣୀ; ପୌତ୍ରୀ; ଦୌହିତ୍ରୀ ।

ନବସୀନ୍ଦା-ବି. ଲେଖକ ।

ନଭ, ନଭଃ-ବି. ଆକାଶ ।

ନଭଶ୍ଚର ବି°. (ନଭସ୍-ଚର-ଅ) ଆକାଶ-ବିହାରୀ; ବାୟୁ; ପକ୍ଷୀ; ମେଘ ।

ନଭସ୍ଥଳ-ବି. (ନଭସ୍-ସ୍ଥଳ) ଆକାଶଦେଶ ।

ନଭୋମଣି-ବ. (ନଭସ୍-ମଣି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ନଭୋମଣ୍ଡଳ-ବ. (ନଭସ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଅକାଶ-ମଣ୍ଡଳ ।

ନମଃ-ଅ. (ନମ୍-ଅସ୍) ନମସ୍କାର ।

ନମନ-ବ. (ନମ୍-ଅନ) ନତ ହେବା; ପ୍ରଣାମ ।

ନମନୀୟ-ବଂ. (ନମ୍-ଅନୀୟ) ନମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନମସ୍କାର-ବ. (ନମଃ-କୃ-ଅ) ଉକ୍ତିପୂର୍ବକ ମସ୍ତକର ନମନ । [ସ୍କାର କରାଯାଇଅଛି ।

ନମସ୍କୃତ-ବଂ. (ନମସ୍-କୃ-ତ) ଯାହାକୁ ନମ-

ନମସ୍ୟ-ବଂ. (ନମସ୍-ଯ) ପ୍ରଣମ୍ୟ ; ନମସ୍କାର-ଯୋଗ୍ୟ । [ଈଶ୍ୱରଚନା ।

ନମାଜ-ବ. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର

ନମିତ-ବଂ. (ନମି-ତ) ବକ୍ରୀକୃତ; ନମସ୍କୃତ ।

ନମୁଚି-ବ. (ନ-ମୁଚ-ଇ) ଅସୁରବିଶେଷ ।

ନମୁଚି-ସୂଦନ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ନମୁନା-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ଆଦର୍ଶ ।

ନମେରୁ-ବ. ପୁନ୍ନାଗବୃକ୍ଷ ।

ନମ୍ୟ-ବଂ. (ନମ୍-ଯ) ନମନୀୟ ।

ନମ୍ର-ବଂ. (ନମ୍-ର) ବିନୀତ; ଅନତ ।

ନମ୍ରତା-ବ. (ନମ୍ର-ତା) ବିନୀତଭାବ ।

ନୟ-ବ. (ନୀ-ଅ) ଉପଦେଶ; ନୀତି; ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର; କ୍ରୀଡ଼ାବିଶେଷ ।

ନୟନ-ବ. (ନୀ-ଅନ) ଚକ୍ଷୁଃ; ପ୍ରାପଣ ।

ନୟବିଦ୍-ବଂ. (ନୟ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ ।

ନର-ବ. (ନୃ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ପୁରୁଷ; ଅବତାର-ବିଶେଷ ।

ନରକ-ବ. (ନୃ-ଅକ) ପରଲୋକେ ପାପୀର ଦୁଃଖଭୋଗର ସ୍ଥାନ; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ ।

ନରକାନ୍ତକ-ବ. (ନରକ-ଅନ୍ତକ) ବିଷ୍ଣୁ; ନାରାୟଣ । [ଶ୍ରେଷ୍ଠପୁରୁଷ ।

ନରଦେବ-ବ. (ନର-ଦେବ) ନରମଧ୍ୟରେ

ନର-ପତି-ବ. ରାଜା ।

ନର-ପୁଙ୍ଗବ-ବ. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ନରମ-ବଂ. (ନମ୍ରଶବ୍ଦଜ ?) କୋମଳ ।

ନରଲୋକ-ବ. (ନର-ଲୋକ) ମନୁଷ୍ୟଲୋକ; ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ । [ବିହନୀୟ ଯାନ ।

ନରବାହନ-ବ. (ନର-ବାହନ) ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା

ନର-ସିଂହ-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନର-ହରି-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନରାଧମ-ବ. (ନର-ଅଧମ) ମନୁଷ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଅତି ହେୟ ।

ନରୋତ୍ତମ-ବ. (ନର-ଉତ୍ତମ) ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ନର୍ତ୍ତକ-ବ. (ନୃତ୍-ଅକ) ନଟ; ନୃତ୍ୟକାରକ ।

ନର୍ତ୍ତନ-ବ. (ନୃତ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ; ନାଚ ।

ନର୍ତ୍ତିତ-ବଂ. (ନୃତ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ନର୍ଦ୍ଦମା-ବ. ପାଣି ବହିଯିବାର ନଳା ।

ନର୍ଦ୍ଦିତ-ବଂ. (ନର୍ଦ୍ଦ-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ନର୍ମ୍ମ-ବ. (ନୃ-ମନ) କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।

ନର୍ମ୍ମଦ-ବ. (ନର୍ମ୍ମନ୍-ଦା-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ାସହଚର ।

ନର୍ମ୍ମଦା-ବ. (ନର୍ମ୍ମ-ଦା-ଅ-ଆ) ବିନ୍ଧ୍ୟାଚଳରୁ ନିର୍ଗତ ନଦୀବିଶେଷ ।

ନଳ-ବ. (ନଳ୍-ଅ) ଚୋଙ୍ଗୀ; ଉଦ୍ଭିଦ-ବିଶେଷ; ମାପ-ପଦ୍ଧତି; ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ନଲା-ବି. (ନାଲଶବ୍ଦଜ) ନର୍ଦ୍ଦମା ; ପ୍ରଣାଳୀ ।

ନଳିକା-ବି. (ନଳି-କ-ଅ) ନଳ; ଚୁଙ୍ଗା; ତୂଣ ।

ନଳିତା-ବି. (ନଳ-ତ-ଅ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନଳିତା ପତ୍ର; ଏ ଗଛରୁ ଝୋଟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

ନଳିନ-ବି. (ନଳ-ଇନ୍) ପଦ୍ମ ।

ନଳିନୀ ବି. (ନଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ କମଳସମୂହ । [ସରୁ ।

ନଲୀ-ବି. (ନଲଶବ୍ଦଜ) ନଳ; ବନ୍ଧୁକ; ବିଂ.

ନବ-ବିଂ. (ନୁ-ଅ) ନୂଆ, ନୂତନ ।

ନବ-ବିଂ. (ନବନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ୯ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଗ୍ରହ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ. ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର, ଶନି, ରାହୁ, କେତୁ ଏହି ନବଗ୍ରହ ।

ନବତି-ବିଂ. (ନବନ-ତି) ୯୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଦଳ-ବି. ନୂତନପତ୍ର ।

ନବ-ଦ୍ୱାର-ବି. କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟ, ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ, ନାସାଦ୍ୱୟ, ମୁଖ, ପାୟୁ ଓ ଉପସ୍ଥ, ଶରୀରର ଏହି ନବଦ୍ୱାର ।

ନବଧା-କ୍ରି.ବିଂ. (ନବନ୍-ଧା) ନବପ୍ରକାର ।

ନବ-ନବତି-ବିଂ. ୯୯, ସଂଖ୍ୟା ।

ନବନୀତ-ବି. ଲହୁଣୀ; ଲବଣୀ ।

ନବ-ବଧୂ-ବି. ନୂତନ ବିବାହିତାସ୍ତ୍ରୀ ।

ନବମ-ବିଂ. (ନବନ୍-ମ) ୯ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣ ।

ନବ-ମଲ୍ଲିକା }
ନବ-ମାଳିକା } ବି. ନଅଳୀ ଫୁଲ ।

ନବମୀ-ବିଂ. ତିଥିବିଶେଷ ।

ନବରଙ୍ଗ-ବି. ସଜାର ଉତ୍ସବ ।

ନବ-ରଙ୍ଗ-ବି. ନାନା ଭଙ୍ଗୀ ବା ଛଟା ।

ନବରତ୍ନ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମାଣିକ୍ୟ, ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦ, ହୀରକ ବଦ୍ରୁମ, ପଦ୍ମରାଗ, ମରକତ, ନୀଳକାନ୍ତ ଏହି ନବରତ୍ନ । ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ନଅଜଣ ସଭାପଣ୍ଡିତ ଯଥା ;—ଧନ୍ୱନ୍ତରି, କ୍ଷପଣକ, ଅମରସିଂହ, ଶଙ୍କୁ, ବେତାଳଭଟ୍ଟ, ଘଟକର୍ପର, କାଳିଦାସ, ବରାହମିହିର, ବରରୁଚି ।

ନବରସ-ବି. ଅଳଙ୍କାର ଶାସ୍ତ୍ରର ନବବିଧରସ, ଯଥା ;—ଶୃଙ୍ଗାର, ବୀର, କରୁଣ, ଅଦ୍ଭୁତ, ହାସ୍ୟ, ଭୟାନକ, ବୀଭତ୍ସ, ରୌଦ୍ର, ଶାନ୍ତ ଏହି ନବରସ ।

ନବାତ-ବି. କନ୍ଦ ।

ନବାନ୍ନ-ବି. (ନବ-ଅନ୍ନ) ନୂତନ ଅନ୍ନ ।

ନବାବ-ବି. କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜଦତ୍ତ ଉପାଧି ବିଶେଷ ।

ନବୀକରଣ-ବି. (ନବ-ଈ-କରଣ) ପୁନର୍ବାର ନୂତନ କରିବା ।

ନବୀନ-ବିଂ. (ନବ-ଈନ) ନୂତନ, ତରୁଣ ।

ନବୀଭୂତ-ବିଂ. (ନବ-ଈ-ଭୂ-ତ) ନୂତନତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ।

ନବୋଢ଼ା-ବି. (ନବ-ଊଢ଼ା) ନୂତନ ବିବାହିତା

ନବ୍ୟ-ବିଂ. (ନବ-ଯ) ନୂତନ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଶ୍ୱର-ବିଂ. (ନଶ୍-ବର) ନାଶଶୀଳ; ଅନିତ୍ୟ; ଅସ୍ଥାୟୀ । [ତୁଚ୍ଛ ।

ନଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନଶ-ତ) ନାଶପ୍ରାପ୍ତ; ପଳାୟିତ ;

ନଷ୍ଟ-ଚେତନ-ବିଂ. ହତଚେତନ; ଅଚେତନ ;

ନଷ୍ଟା-ବି. ଦୁଷ୍ଟରଜ ।
ନସିବ୍-ବି. (ଆରବୀ) ଅଦୃଷ୍ଟ ।
ନସ୍ୟ-ବି. (ନସ୍=ନାସା-ଯ) ନାସ (ନାସାରେ ଗୃହୀତ ତମାଖୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ) ।
ନସ୍ୟଧାନୀ-ବି. ନସ୍ୟାଧାର ।
ନହୁଣି-ବି. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲବଣୀ ।
ନହୁଷ-ବି. ଯଯାତିଙ୍କର ପିତା ।
ନା-ଅ. ନିଷେଧବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ନାକ-ବି. (ନ-ଅକ) ସ୍ୱର୍ଗ; (ନାସିକାଶବ୍ଦଜ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ନାକଚଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।
ନାକଗ୍ର-ବି. ମନ ।   [ବାର ଶସ୍ତ୍ର ।
ନାକୁଆସୀ-ବି. ନାକରୁ ବାଳ ବାହାର କରି-
ନାକ୍ଷତ୍ରିକ-ବି. (ନକ୍ଷତ୍ର-ଇକ) ନକ୍ଷତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ନାଗ-ବି. ସର୍ପ; ହସ୍ତୀ ।   [ଶ୍ୱର ବୃକ୍ଷ ।
ନାଗ କେଶର-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନାଗେ-
ନାଗ-ଚୂଡ଼-ବି. (ନାଗ-ଚୂଡ଼ା) ମହାଦେବ ।
ନାଗ-ଦନ୍ତ-ବି. କାନ୍ଥରେ ପୋତା କାଳା ।
ନାଗ-ପାଶ-ବି. ବରୁଣଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର; ସର୍ପରୂପ ପାଶ; ଦୁର୍ମୋଚ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥିବିଶେଷ ।
ନାଗର-ବି. (ନଗର-ଅ) ନଗରଜାତ ; ବି. ରସିକ; ଦେବନାଗର ଅକ୍ଷର ।
ନାଗରଙ୍ଗ-ବି. ନାରଙ୍ଗୀ ।
ନାଗରାଜ-ବି. (ନାଗ-ରାଜନ୍) ଅନନ୍ତ; ସର୍ପରାଜ; ଐରାବତ ହସ୍ତୀ ।
ନାଗରିକ-ବି. (ନଗର-ଇକ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ନାଗଣ୍ଠି-ବି. ରସିକା; କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ନାଗବଲ୍ଲୀ-ବି. ତାମ୍ବୁଲଲତା; ପାନଗଛ ।
ନାଗ-ଲୋକ-ବି. ପାତାଳ ।
ନାଗା-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀବିଶେଷ; ପାର୍ବତୀୟ ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ ।   [ସିଂହ ।
ନାଗାନ୍ତକ-ବି. (ନାଗ-ଅନ୍ତକ) ଗରୁଡ଼; ମୟୂର
ନାଗେଶ୍ୱର-ବି. (ନାଗ-ଈଶ୍ୱର) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ନାଚ-ବି. (ନୃତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ନର୍ତ୍ତନ ।
ନାଚାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଅସହାୟ, ନିରୁପାୟ ।
ନାଛିବା-କ୍ରି. (ଲକ୍ଷଧାତୁରୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ।
ନାଟ-ବି. (ନଟ୍-ଧାତୁରୁ) ନୃତ୍ୟ, ଅଭିନୟ ।
ନାଟକ-ବି. (ନଟ୍-ଅକ) ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ ।
ନାଟକୀୟ-ବି. (ନାଟକ-ଈୟ) ନାଟକସଂକ୍ରାନ୍ତ ।
ନାଟମନ୍ଦିର-ବି. ଦେବମନ୍ଦିରସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାସାଦ ।
ନାଟିକା-ବି. (ନଟ୍-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଟକବିଶେଷ ।   [ବିନୟ; ନୃତ୍ୟକ୍ରିୟା ।
ନାଟ୍ୟ-ବି. (ନଟ୍-ଯ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ ଏହି
ନାଟ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ନାଟଘର, ନାଟମନ୍ଦିର ; ରଙ୍ଗଭୂମି ।
ନାଡ଼ୀ-ବି. (ନଡ଼୍-ଇ) ରକ୍ତଧମନୀ ।
ନାଡ଼ୀନକ୍ଷତ୍ର-ବି. (ନାଡ଼ୀ-ନକ୍ଷତ୍ର) ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ।
ନାଡ଼ୀ-ବ୍ରଣ-ବି. ନାଲୀଘା ।
ନାଡ-ବି. ଘୋଡରେ ପ୍ରହାର ।
ନାତି-ବି. (ନପ୍ତୃଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ପୁତ୍ର ।
ନାତୁଣୀ-ବି. (ନପ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ଝିଅ ।

ନାଥ-ବ. (ନାଥ୍-ଅ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାଦ-ବ. (ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନାଦିତ-ବିଂ. (ନାଦ-ଇତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନାଦୀ-ବିଂ. (ନଦ୍-ଇନ୍) ଯେ ଶବ୍ଦକରେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ନାଦେୟ-ବିଂ. (ନଦୀ-ଏୟ) ନଦୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାନା-ଅଂ. ବହୁବିଧ ।

ନାନୀ-ବ. ବଡ଼ଭଉଣୀ ।

ନାନ୍ଦୀ-ବ. (ନନ୍ଦ୍-ଇ) ନାଟକାଦି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଦେବତାଦିଙ୍କର ସ୍ତୁତି ବା ବନ୍ଦନା; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ନାନ୍ଦୀ-ମୁଖ-ବ. ବିବାହାଦି ଶୁଭକର୍ମରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ।

ନାପିତ-ବ. ଜାତିବିଶେଷ; ଭଣ୍ଡାରି ।

ନାଭି-ବ. (ନହ୍-ଇ) ଉଦରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ନାହି । [ବ୍ରହ୍ମା ।

ନାଭିଜନ୍ମା-ବ. (ନାଭି-ଜନ୍ମନ୍) ପଦ୍ମଯୋନି;

ନାଭିସ୍ଥଳ-ବ. ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ।

ନାମ-ବ. ଅଖ୍ୟା; ଯଶ ।

ନାମକରଣ-ବ. (ନାମନ୍-କୃ-ଅନ) ବିଧିପୂର୍ବକ ସନ୍ତାନର ନାମଦେବା । [ଅଖ୍ୟା ।

ନାମଧେୟ-ବ. (ନାମନ୍-ଧେୟ) ନାମ; ସଂଜ୍ଞା;

ନାମ-ମୁଦ୍ରିକା-ବ. ନାମାଙ୍କିତ ମୁଦି ।

ନାମାବଳୀ-ବ. (ନାମ-ଅବଳୀ) ଦେବତାନାମାଙ୍କିତ ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନାୟକ-ବ. (ନୀ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି; ସେନାପତି; ପ୍ରଣୟୀପୁରୁଷ; ନେତା ।

ନାୟିକା-ବ. (ନୀ-ଅକ-ଆ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ପ୍ରଣୟିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନାୟେବ-ବ. (ଆରବୀ) ଜମୀଦାରର ପ୍ରତିନିଧି ।

ନାରଙ୍ଗୀ-ବିଂ. (ନରକ-ଇନ୍) ନରକଭୋଗୀ; ପାପିଷ୍ଠ ।

ନାରଖାର-ବ. ଛାରଖାର; ନଷ୍ଟ ।

ନାରଙ୍ଗ-ବ. ନାଗରଙ୍ଗ ଲେମ୍ବୁ ।

ନାରଦ-ବ. ଦେବର୍ଷିବିଶେଷ ।

ନାରାଚ-ବ. ଲୌହମୟ ବାଣ; ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ; ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ନାରାୟଣ-ବ. (ନାର=ନରସମୂହ-ଅୟନ=ଆଶ୍ରୟ) ପରମେଶ୍ୱର; ବିଷ୍ଣୁ ।

ନାରିକେଳ-ବ. ନଡ଼ିଆ ।

ନାରୀ-ବ. (ନର-ଅ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ।

ନାଳ-ବ. (ନଲ୍-ଅ) ମୃଣାଳ; ଜଳନିର୍ଗମ ପଥ; (ଲାକ୍ଷଣିକ) ମୁଖନିଃସୃତଜଳ ।

ନାଳି-ବ. ପଇଡର କୋମଳ ଶସ୍ୟ ।

ନାଲିଶ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ଅଭିଯୋଗ ।

ନାଳୀ-ବ. ପାଣି ଯିବାର ମାର୍ଗ ।

ନାଳୀକ-ବ. (ନାଳୀ-କୈ-ଅ) ଶର; ଶଲ୍ୟାସ୍ତ୍ର ।

ନାବ-ବ. (ନୌ-ଅ) ନୌକା ।

ନାବିକ ବ. (ନୌ-ଇକ) ନୌକାଚାଳକ; ମାଝି ।

ନାବୀ-ବ. ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ନୌକା; ଜାହାଜସମୂହ ।

ନାବ୍ୟ-ବିଂ. (ନୌ-ଯ) ନୌକାଦ୍ୱାରା ଗମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନାଶ-ବି. (ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ମୃତ୍ୟୁ ।
ନାଶକ-ବିଂ. (ନଶ୍-ଅକ) ନାଶକର୍ତ୍ତା ।
ନାଶନ-ବି. (ନଶ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦନ; ବିଲୋପନ ।
ନାଶିତ-ବିଂ. (ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିନାଶିତ; ନିହତ ।
ନାସ-ବି. (ନସ୍ୟ-ଶବ୍ଦଜ) ଧୂଁଆପତ୍ର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ନାସତ୍ୟ-ବି. ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଦ୍ୱୟ ।
ନାସା, ନାସିକା } ବି. ନାକ; ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ନାସ୍ତି-ଅଂ. (ନ-ଅସ୍ତି) ନାହିଁ ।
ନାସ୍ତିକ-ବିଂ. (ନାସ୍ତି-କ) ଯେଉଁ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ କିମ୍ବା ପରଲୋକ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ ।
ନାସ୍ତିକତା, ନାସ୍ତିକ୍ୟ } ବି. (ନାସ୍ତିକ-ତା, ଯ) ଈଶ୍ୱର ବା ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ।
ନାହା-ବି. (ନାଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।
ନାହା-ବି. (ନାବଶବ୍ଦଜ) ନୌକା ।
ନାହିଁ-ଅଂ. (ନିଷେଧାର୍ଥକ) ନାସ୍ତି ।
ନି-(ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅନ୍ତର୍ଭାବ; ଆଶ୍ରୟ; ଅଧୋଭାଗ; ନିବେଶ; ନିଷେଧ-ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।
ନିର୍, ନିଃ } (ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅଭାବ; ନିଷେଧ; ନିତାନ୍ତ; ବହିଷ୍କରଣ ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।
ନିଃକ୍ଷତ୍ରିୟ-ବିଂ. (ନିର୍-କ୍ଷତ୍ରିୟ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ରହିତ ।
ନିଃଶଙ୍କ-ବିଂ. (ନିର୍-ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।
ନିଃଶବ୍ଦ ବିଂ. (ନିର୍-ଶବ୍ଦ) ନୀରବ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ନିଃଶେଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଶେଷ) ଶେଷରହିତ;
ନିଃଶେଷିତ-ବିଂ. (ନିଃଶେଷ-ଇତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟୟିତ ବା ସମାପିତ ।
ନିଃଶ୍ରେଣୀ-ବି. (ନିଃ-ଶ୍ରେଣୀ) ନିଶୁଣୀ; ହିଡ଼ି ।
ନିଃଶ୍ୱସନ, ନିଶ୍ୱାସ } ବି. (ନିର୍-ଶ୍ୱସ-ଅନ, ଅ) ପ୍ରାଣ ବାୟୁର ନିଃସରଣ ।
ନିଃସଙ୍ଗ-ବିଂ. (ନିର୍ ସଙ୍ଗ) ସଙ୍ଗରହିତ; ସମ୍ପର୍କଶୂନ୍ୟ ।
ନିଃସନ୍ଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ସନ୍ଧି) ସନ୍ଧିରହିତ ।
ନିଃ-ସମ୍ବଳ-ବିଂ. ସଙ୍ଗତିଶୂନ୍ୟ [ଷ୍କରଣ ।
ନିଃସାରଣ-ବିଂ. (ନିର୍-ସର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବହିଂ
ନିଃସାରିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ସର୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ ।
ନିଃସୀମ-ବିଂ. ସୀମାରହିତ ।
ନିଃସୃତ-ବିଂ. (ନିର୍-ସୃ-ତ) ନିର୍ଗତ; ବହିର୍ଗତ ।
ନିଃସ୍ପୃହ-ବିଂ. ସ୍ପୃହାରହିତ; ନିଷ୍କାମ ।
ନିଃସ୍ରବ-ବି. (ନିର୍-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ଗମନ ।
ନିଃସ୍ୱ-ବିଂ. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ଦରିଦ୍ର; ଅସହାୟ ।
ନିଅଁ ବି. ଅଗ୍ନି ।
ନିଆଳୀ-ବି. (ନବମାଳିକାଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ନିଉଁଛାଳିବା-କ୍ରି. (ନି ଉଞ୍ଛ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାଇବା ।
ନିଉଁଛାଳି-ବି. (ନି ଉଞ୍ଛ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାପନା
ନିକ-ବିଂ. ସରୁ; ପରିଷ୍କୃତ । [କରିବା ।
ନିକଟ-ବିଂ. (ନି-କଟ୍-ଅ) ସମୀପ; ଅଦୂର ।
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ନିକଟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ସମୀପସ୍ଥିତ । [କ୍ଷିପ୍ତ ।
ନିକର-ବି. (ନି-କୃ-ଅ) ସମୂହ; ରାଶି; ବିଂ.

ନିକଷ ବି. (ନି-କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର ।

ନିକଷଣ-ବି. (ନି-କଷ୍ ଅନ)ଘର୍ଷଣ; ଉଲ୍ଲେଖନ ।

ନିକଷା-ବି. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ନିକଷାତ୍ମଜ-ବି. (ନିକଷା-ଆତ୍ମଜ) ରାବଣ ।

ନିକା ବି. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟଭୁକ୍ତା ବା ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ବିବାହ ।

ନିକାୟ-ବି. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ ; ଆଳୟ ।

ନିକାର ବି. (ନି-କୃ-ଅ) ପରାଭବ; ଅପମାନ ।

ନିକାଶ-ବି. (ନି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ ।

ନିକାଷ-ବି. (ନି-କଷ-ଅ) କର୍ଷଣ; ଘର୍ଷଣ ।

ନିକାସ ବି. (ଫାର୍ସୀ) ହିସାବ ପରିଷ୍କରଣ; ଜଳ-ନିର୍ଗମକ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ନିକ୍ତି-ବି. ସୁନା ରୁପା ପ୍ରଭୃତି ଓଜନ କରିବାର

ନିକୁଞ୍ଜ-ବି. ଲତାମଣ୍ଡପ; ଲତାଗୃହ ।

ନିକୁମ୍ଭ ବି. କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ରାକ୍ଷସର ପୁତ୍ର ।

ନିକୁରମ୍ବ-ବି. ନିଚୟ; ସମୂହ ।

ନିକୃତି-ବି. (ନି-କୃ-ତି) ତିରସ୍କାର; ଅପକାର ।

ନିକୃତ୍ତ-ବି॰. (ନି-କୃତ୍-ତ) ଛିନ୍ନ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ନିକୃଷ୍ଟ-ବି॰. (ନି-କୃଷ୍-ତ) ଅପକୃଷ୍ଟ; ନୀଚ ।

ନିକେତ } ବି. (ନି-କିତ୍-ଅ, ଅନ) ଗୃହ;
ନିକେତନ } ଆଳୟ ।

ନିକ୍ୱଣ-ବି. (ନି-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।

ନିକ୍ଷିପ୍ତ-ବି॰. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଫୋପଡ଼ା ହୋଇଥିବା; ନ୍ୟସ୍ତ । [ତ୍ୟାଗ ।

ନିକ୍ଷେପ-ବି. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) କ୍ଷେପଣ; ନ୍ୟାସ;

ନିଖ-ବି. (ନିକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ର କେଶକୀଟ ।

ନିଖଟୁ-ବି॰. ଯେ ଖଟେ ନାହିଁ; ଅଳସୁଆ ।

ନିଖର୍ବ-ବି॰. ବାମନ । ବି. ଦଶସହସ୍ରକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ନିଖାତ-ବି॰. (ନି-ଖନ୍-ତ) ଖନିତ; ପ୍ରୋଥିତ ।

ନିଖିଳ-ବି. (ନି-ଖିଲ) ସମସ୍ତ; ଅଖଣ୍ଡ ।

ନିଖୁଣ-ବି॰. ନାହିଁ ଖୁଣ ଯାହାର; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ନିଗଡ଼-ବି. (ନି-ଗଡ଼-ଅ) ବେଡ଼ି; ଲୌହ-ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ନିଗଡ଼ିତ-ବି॰. ଶୃଙ୍ଖଳ-ବଦ୍ଧ ।

ନିଗଦିତ-ବି॰. (ନି-ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ଉକ୍ତ ।

ନିଗମ-ବି. (ନି-ଗମ୍-ଅ) ବେଦ; ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।

ନିଗାଳିବା-କ୍ରି. (ନି-ଗଲ୍-ଣିଚ୍=ନିଗାଳି) ଗାଳିବା, ଚିପିବା ।

ନିଗୂଢ଼-ବି॰. (ନି-ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଅପ୍ରକାଶିତ ।

ନିଗୃହୀତ-ବି॰. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ; ଉତ୍-ପୀଡ଼ିତ ।

ନିଗ୍ରହ-ବି. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଅନୁଗ୍ରହର ବିପରୀତ ; ତାଡ଼ନା; ପୀଡ଼ନ; ତିରସ୍କାର; ଦଣ୍ଡ ।

ନିଚୟ-ବି. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।

ନିଚୁଳ-ବି. ବେତଗଛ ।

ନିଚୋଳ-ବି. (ନି-ଚୁଲ୍-ଅ) କଞ୍ଚୁକ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖା ।

ନିଛାଟିଆ-ବି॰. ନିର୍ଜ୍ଜନ ।

ନିଜ-ବି॰. (ନି-ଜନ୍-ଅ) ଆପଣାର ।

ନିଟ୍-ବି. ନିଶ୍ଚୟ ।

ନିଟଳ-ବି. କପାଳ ।

ନିଠେଇବା-କ୍ରି. ମଠେଇବା ।

ନିତମ୍ବ-ବି. (ନି-ତମ୍-ବ) ପିଣ୍ଡ; କଟି; ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ୱଦେଶ । [ମ୍ବବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନିତମ୍ବିନୀ-ବି. (ନିତମ୍ବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତ ନିତ-

ନିତଳ-ବି. (ନି-ତଳ) ପାତାଳବିଶେଷ ।

ନିତାନ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ତମ୍-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅତିଶୟ ।

ନିତି-କ୍ରି. ବିଂ. (ନିତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ନିତ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ତ୍ୟ) ସର୍ବଦା ବର୍ତ୍ତମାନ, ଶାଶ୍ୱତ; କ୍ରି. ବି. ପ୍ରତିଦିନ ।

ନିଦ-ବି. (ନିଦ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ନିଦ୍ରା ।

ନିଦର୍ଶନ-ବି. (ନି-ଦୃଶ୍-ଅନ) ଉଦାହରଣ; ଚିହ୍ନ; ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ନିଦା-ବିଂ. ଦୃଢ଼; ଅଚ୍ଛିଦ୍ର ।

ନିଦାଘ-ବି. (ନି-ଦହ୍-ଅ) ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଉତ୍ତାପ ।

ନିଦାନ-ବି. (ନି-ଦା-ଅନ୍) ମୂଳକାରଣ; ଅନ୍ତ ।

ନିଦାରୁଣ-ବିଂ. (ନି-ଦାରୁଣ) ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଦିଧ୍ୟାସନ-ବି. (ନି-ଧ୍ୟୈ-ସନ୍-ଅନ) ପ୍ରକାର ଧ୍ୟାନ । [ସମୀପ ।

ନିଦେଶ-ବି. (ନି-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅନୁମତି;

ନିଦେଶ-ବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ଆଜ୍ଞାବହ ।

ନିଦ୍ରା-ବି. (ନି-ଦ୍ରା-ଅ) ନିଦ; ଅଚେତନଭାବ ।

ନିଦ୍ରାଳୁ-ବିଂ. (ନିଦ୍ରା-ଆଳୁ) ନିଦ୍ରାଶୀଳ;

ନିଦ୍ରିତ-ବିଂ. ସୁପ୍ତ; ଅଚେତନ । [ଅଳସ ।

ନିଧନ-ବି. (ନି-ଧନ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ବିନାଶ ।

ନିଧାନ-ବି. (ନି-ଧାନ୍-ଅ) ଆଧାର; ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ରତ୍ନାଦି ।

ନିଧି-ବି. (ନି-ଧା-ଇ) ଆଧାର; ରତ୍ନ ।

ନିଧୁବନ-ବି. (ନି-ଧୂ-ଅନ) କମ୍ପନ; ରମଣ; କ୍ରୀଡାକୌତୁକ ।

ନିନାଦ-ବି. (ନି-ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିନାଦିତ-ବିଂ. (ନି-ନଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନିନୀଷା-ବି. (ନୀ-ସନ୍-ଅ) ନେବାର ଇଚ୍ଛା ।

ନିନ୍ଦକ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ-ଅକ) ନିନ୍ଦାକାରୀ ।

ନିନ୍ଦା-ବି. (ନିନ୍ଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; କୁତ୍ସା ।

ନିନ୍ଦନୀୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ନିନ୍ଦା-ଯୋଗ୍ୟ; ଦୂଷଣୀୟ ।

ନିନ୍ଦିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦ୍-ତ) ଦୂଷିତ; ଗର୍ହିତ ।

ନିନ୍ଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ନିପଟ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ନିପତିତ-ବିଂ. (ନି-ପତ୍-ତ) ଅଧଃପତିତ ।

ନିପାତ-ବି. (ନି-ପତ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ନିଧନ; ଅଧଃପତନ ।

ନିପାତନ-ବି. (ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ତଳେକ୍ଷେପଣ; ବିନାଶନ; ବ୍ୟାକରଣ-ବହିର୍ଭୂତ ପଦସାଧନ ।

ନିପାତିତ-(ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିନାଶିତ । [କୁଣ୍ଡ ।

ନିପାନ-(ନି-ପା-ଅନ) କୂପାଦିର ନିକଟସ୍ଥ ଜଳ-

ନିପୀଡ଼ନ-(ନି-ପୀଡ୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; କ୍ଲେଶଦାନ ।

ନିପୀଡ଼ିତ-(ନି-ପୀଡ୍-ତ) ନିଗୃହୀତ; ମର୍ଦ୍ଦିତ ।

ନିପୁଣ-ବିଂ. (ନି-ପୁଣ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ସମର୍ଥ ।

ନିବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ; ବଦ୍ଧ; ନିବେଶିତ ।

ନିବନ୍ଧ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ନିବନ୍ଧନ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅନ) କାରଣ; ହେତୁ; ଅବଲମ୍ବନ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦ; ବଧ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିଭ-ବିଂ. (ନି-ଭା-ଅ) ସଦୃଶ; ତୁଲ୍ୟ ।

ନିଭୃତ-ବିଂ. (ନି-ଭୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ, ନିର୍ଜନ ।

ନିମ ବି. (ନିମ୍ବଶବ୍ଦଜ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।

ନିମକ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଲବଣ ।

ନିମକ୍-ହାରାମ୍-ବିଂ. କୃତଘ୍ନ ।

ନିମଗ୍ନ-ବିଂ. (ନି-ମସ୍ଜ୍-ତ) ବୁଡ଼ିରହିଥିବା; ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତେ ଅବସ୍ଥ ।

ନିମଜ୍ଜନ-ବି.(ନି-ମସ୍ଜ୍-ଅନ)ଜଳରେ ବୁଡ଼ିବା; ଅବଗାହନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ବି. (ନି-ମନ୍ତ୍ର-ଅନ) ସାଦର ଆହ୍ୱାନ; ଭୋଜନାର୍ଥ ଆହ୍ୱାନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ମନ୍ତ୍ର-ତ) ସାଦରେ ଆହୂତ ।

ନିମିତ୍ତ-ବି. (ନି-ମିଦ୍-ତ) କାରଣ; ପ୍ରୟୋଜନ; ଲକ୍ଷଣ ।

ନିମିଷ } ବି.- { ନି-ମିଷ୍-ଅ } ପଲକ; ପକ୍ଷ୍ମ-
ନିମେଷ } { ନି-ମିଷ୍-ଘଞ୍ } ପାତ ।

ନିମୀଳନ-ବି. (ନି-ମୀଲ୍-ଅନ) ଆଖିବୁଜିବା; ସଙ୍କୋଚକରଣ ।

ନିମ୍ନ-ବିଂ. ନୀଚ; ଅଧଃସ୍ଥିତ ।

ନିମ୍ନ-ଗା-ବି. ନଦୀ ।

ନିମ୍ବ-ବି. ନିମ୍ବଗଛ । [ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିୟତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ସ୍ଥିର । କ୍ରି.

ନିୟତି-ବି. (ନି-ଯମ୍-ତି) ଐଶିକ ନିୟମ; ଭାଗ୍ୟ ।

ନିୟନ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତୃ) ଚାଳକ; ଶାସକ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ଯନ୍ତ୍ର-ତ) ଦମିତ ।

ନିୟମ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅ) ବନ୍ଧ; ବ୍ରତାଦି; ଇନ୍ଦ୍ରିୟଦମନ ।

ନିୟମ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ନିୟମାଧୀନ ।

ନିୟମନ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅନ) ନିୟମଦ୍ୱାରା ଶାସନ । [ଶାସିତ ।

ନିୟମିତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ନିୟମ-ବଦ୍ଧ;

ନିୟାମକ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ଅକ) ଯେ ନିୟମ ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ; ନିୟମକର୍ତ୍ତା; ନିୟନ୍ତା ।

ନିଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତ) କର୍ମ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଅବସ୍ଥ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିଯୁତ-ବି. (ନି-ଯୁ-ତ) ଦଶଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ।

ନିୟୋକ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ନିୟୋଗକର୍ତ୍ତା; ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ନିୟୋଗ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅ) ଶାସନ; ଆଜ୍ଞା; ସମର୍ପଣ । [କର୍ତ୍ତା ।

ନିୟୋଜକ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅକ) ନିୟୋଗ-

ନିୟୋଜନ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ।

ନିୟୋଜିତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଇ-ତ) ବ୍ୟାପାରିତ;

ନିୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଯ) ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ନିରଂଶ-ବିଂ. (ନିଃ-ଅଂଶ) ଅଂଶରହିତ, ଦାୟା-ଧିକାରଶୂନ୍ୟ ।

ନିରକ୍ଷରେଖା / ନିରକ୍ଷବୃତ୍ତ — ବି. (ନିଃ-ଅକ୍ଷ) ବିଷୁବରେଖା; ଯେଉଁ ରେଖା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତରାର୍ଦ୍ଧ ଓ ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଧ ଏହି ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ନିରଙ୍କୁଶ ବିଂ. (ନିର୍-ଅଙ୍କୁଶ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ; ଦଣ୍ଡ-ଭୟ-ରହିତ ।

ନିରଖ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସରକାରନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ।

ନିରଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅଞ୍ଜନ) ନିର୍ମଳ; ବି. ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ନିରତ-ବିଂ. (ନି-ରମ୍-ତ) ଆସକ୍ତ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିରତେ-କ୍ରି. ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିରତିଶୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅତିଶୟ) ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନାହିଁ; ଅତ୍ୟଧିକ ।

ନିରନ୍ତର-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ତର) ନିବିଡ଼; ଘନ; କ୍ରି.ବିଂ. ଅନବରତ; ସର୍ବଦା ।

ନିରନ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ନ) ଅନ୍ନାଭାବେ କ୍ଲିଷ୍ଟ ।

ନିରନ୍ୱୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ୱୟ) ନିଃସମ୍ପର୍କ; ନିର୍ବଂଶ ।

ନିରପତ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପତ୍ୟ) ନିଃସନ୍ତାନ ।

ନିରପତ୍ରପ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପତ୍ରପା) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।

ନିରପରାଧ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପରାଧ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । [ରହିତ; ସ୍ୱାଧୀନ ।

ନିରପେକ୍ଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷା

ନିରମ୍ବୁ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅମ୍ବୁ) ନିର୍ଜଳ ।

ନିରୟ-ବି. (ନିର୍-ଅୟ) ନରକ ।

ନିରର୍ଥକ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅର୍ଥ-କ) ବ୍ୟର୍ଥ; ବିଫଳ; ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ।

ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ଅନବଚ୍ଛିନ୍ନ; ନିରନ୍ତର; କେବଳ ।

ନିରବଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବଧି) ନିରନ୍ତର; ଅସୀମ । [ଶୂନ୍ୟ; ନିରାକାର ।

ନିରବୟବ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବୟବ) ଅବୟବ-

ନିରଶନ-ବିଂ. (ନିର-ଅଶନ) ଭୋଜନ-ରହିତ ।

ନିରସନ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅନ) ନିରାକରଣ ।

ନିରସ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ନିରାକୃତ; ନିବୃତ୍ତ ।

ନିରାକରଣ-ବି. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ଅନ) ନିବାରଣ; ଦୂରୀକରଣ; ଖଣ୍ଡନ । [ରହିତ ।

ନିରାକାଂକ୍ଷ ବିଂ. (ନିର୍-ଆକାଂକ୍ଷା) ଆକାଂକ୍ଷା-

ନିରାକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ଆ କୃ-ଅ' ଆକାରଶୂନ୍ୟ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର; ଆକାଶ । [ଅବ୍ୟାକୁଳ ।

ନିରାକୁଳ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆକୁଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକୁଳ;

ନିରାକୃତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ନିରାଟ-ବିଂ. ନିଦା; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ନିରାତଙ୍କ-ବିଂ. (ନିର୍ ଆତଙ୍କ) ନିର୍ଭୟ ।

ନିରାନନ୍ଦ-ବିଂ. (ନିର୍ ଆନନ୍ଦ) ଆନନ୍ଦ ରହିତ ।

ନିରାପଦ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆପଦ) ଆପଦ୍ ରହିତ; ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ନିରାମୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆମୟ) ନୀରୋଗ; ସୁସ୍ଥ ।

ନିରାମିଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆମିଷ) ମାଂସାଦି ଆମିଷ ରହିତ ।

ନିରାଲମ୍ବ-ବିଂ. (ନିର-ଆଲମ୍ବ) ଅବଲମ୍ବନଶୂନ୍ୟ ।

ନିରାଶ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆଶା) ଆଶାରହିତ ।

ନିରାଶ୍ରୟ-ବି. (ନିର୍-ଆଶ୍ରୟ) ଅସହାୟ; ଅଶରଣ ।

ନିରାସ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅ) ନିରସନ; ନିରାକରଣ ।

ନିରାହାର-ବି. (ନିର୍-ଆହାର) ଆହାରରହିତ ।

ନିରୀକ୍ଷକ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ଦର୍ଶକ; ଯେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ ।

ନିରୀକ୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ନିରୀକ୍ଷିତ-ବି. (ନିର୍ ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଦୃଷ୍ଟ; ଅବଲୋକିତ ।

ନିରୀଶ୍ୱର-ବି. (ନିର୍-ଈଶ୍ୱର) ନାସ୍ତିକ ।

ନିରୀହ ବି. (ନିର୍-ଈହ) ନିଃସ୍ପୃହ; ଯେ କାହାରି ବିଷୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ ନାହିଁ ।

ନିରୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତ) ବେଦାଙ୍ଗଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ । [ମୀମାଂସା ।

ନିରୁକ୍ତି-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତି) ନିଃଶେଷ କଥନ;

ନିରୁତ୍ତର-ବି. (ନିର୍-ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରଦାନରେ ଅସମର୍ଥ ।

ନିରୁଦ୍ଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ତ) ନିବାରିତ; ସ୍ଥଗିତ ।

ନିରୁପମ-ବି. (ନିର୍-ଉପମା) ଅତୁଳ୍ୟ ।

ନିରୂପଣ ବି. (ନି-ରୂପ୍-ଅନ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରଣ ।

ନିରେଖିବା-କ୍ରି. (ନିଃ-ଈକ୍ଷ୍ ଧାତୁଜ) ଦେଖିବା; ଅନାଇବା ।

ନିରୋଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ; ନିଗ୍ରହ ।

ନିରୋଧକ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅକ) ନିରୋଧକାରୀ ।

ନିରୋଳା-ବି. ନିର୍ମଳ; ନିର୍ଜନ ।

ନିଋତି ବି. ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିପତି ।

ନିର୍ଗତ-ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ; ନିଃସୃତ ।

ନିର୍ଗମ / ନିର୍ଗମନ } ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ଅ, ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିର୍ଗୁଣ-ବି. (ନିର୍-ଗୁଣ) ଗୁଣହୀନ; ବି. ସତ୍ତ୍ୱରଜସ୍ତମୋଗୁଣରହିତ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ନିର୍ଘଣ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଘଣ୍ଟ-ଅ) ସୂଚୀପତ୍ର; ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ନିରୂପଣ; ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ନିର୍ଘାତ-ବି. (ନିର୍-ହନ-ଅ) ବାୟୁଦ୍ୱୟର ଅଭିଘାତ ଶବ୍ଦ; ବି. ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିର୍ଘୃଣ-ବି. (ନିର୍-ଘୃଣା) ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଘୃଣାରହିତ

ନିର୍ଘୋଷ ବି. (ନିର୍-ଘୁଷ୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର ଧ୍ୱନି ।

ନିର୍ଜନ-ବି. (ନିର୍-ଜନ) ଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ଜର-ବି. (ନିର୍-ଜରା) ଦେବତା; ତ୍ରିଦଶ ।

ନିର୍ଜିତ-ବି. (ନିର୍-ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ନିର୍ଜୀବ-ବି. (ନିର୍-ଜୀବ) ଜୀବନଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ ।

ନିର୍ଝର-ବି. (ନିର୍-ଝର) ଝରଣା, ବାରିପ୍ରବାହ ।

ନିର୍ଝରିଣୀ-ବି. (ନିର୍-ଝର୍-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ; ଗିରିନଦୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅ) ନିରୂପଣ; ନିଶ୍ଚୟ ।

ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତକାରୀ ।

ନିର୍ଣିକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ନିଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ମୁକ୍ତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବି. (ନିର୍-ନୀ-ତ) ନିରୂପିତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣେୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଯ) ନିଶ୍ଚୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୟ-ବି. (ନିର୍-ଦୟା) ନିଷ୍ଠୁର ।
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ।
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅବଧାରଣା
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ-ବି. (ନିର୍-ଦୋଷ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ ।
ନିର୍ଦ୍ଧନ-ବି. (ନିର-ଧନ) ଦରିଦ୍ର ।
ନିର୍ଦ୍ଧାରକ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧା-ରଣ କରେ । [ମୀମାଂସା ।
ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟ ;
ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ତ) ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ନିର୍ଦ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଯ) ନିରୂପଣୀୟ ।
ନିର୍ଦ୍ଧୂତ-ବି. (ନିର୍-ଧୂ-ତ) ଦୂରୀକୃତ; ବର୍ଜିତ ।
ନିର୍ବନ୍ଧ-ବି. (ନିର୍-ବନ୍ଧ-ଅ) ନିୟମ; ଆଗ୍ରହ ।
ନିର୍ବଳ-ବି. (ନିର୍-ବଳ) ବଳହୀନ, କ୍ଷୀଣ ।
ନିର୍ଭର-ବି. (ନିର୍-ଭୃ-ଅ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ; ଭରସା; ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ । [ରହିତ ।
ନିର୍ଭୀକ-ବି. (ନିର୍-ଭୀ-କ) ନିର୍ଭୟ; ଭୟ-
ନିର୍ମକ୍ଷିକ-ବି. (ନିର୍-ମକ୍ଷିକା) ମକ୍ଷିକାଶୂନ୍ୟ; ନିଭୃତ । [ଜନାପନା ।
ନିର୍ମଜ୍ଜନ-ବି. (ନିର୍-ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ମାର୍ଜନା;
ନିର୍ମତ୍ସର ବି. (ନିର-ମତ୍ସର) ଗର୍ବଶୂନ୍ୟ ନିର-ହଂକାର ।
ନିର୍ମମ-ବି. (ନିର୍-ମମ) ମମତାଶୂନ୍ୟ; ବାସନା-ରହିତ; ସ୍ନେହଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ନିର୍ମଳ ବି. (ନିର୍-ମଳ) ଶୁଦ୍ଧ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।
ନିର୍ମୀଣୀ-ବି. (ନିଷ୍କ୍ରମଣଦ୍ୱାର) ନିଶ୍ରେଣୀ ।
ନିର୍ମାଣ-ବି. (ନିର୍-ମା-ଅନ) ଗଠନ; ରଚନା; ଘର କରିବା ବାଣ୍ଡି ।

ନିର୍ମାତା-ବି. (ନିର୍-ମା-ତୃ) ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ।
ନିର୍ମାଲ୍ୟ-ବି. (ନିର୍ମଳ-ଯ, କିମ୍ବା ନିର୍-ମାଲ୍ୟ) ନିର୍ମଳତା; ଦେବତାନିବେଦିତ ପୁଷ୍ପାଦି; ଦେବ-ତାର ଭୋଗ ।
ନିର୍ମିତ-ବି. (ନିର୍-ମା-ତ) ରଚିତ; ଗଠିତ ।
ନିର୍ମୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ମୁଚ୍-ତ) ନିର୍ମୋକଛଡ଼ା ସାପ ; ବି. ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ।
ନିର୍ମୂଳ-ବି. (ନିର୍-ମୂଳ) ଛିନ୍ନମୂଳ; ବିଲୁପ୍ତ ।
ନିର୍ମୂଳିତ-ବି. ଉତ୍ପାଟିତ ।
ନିର୍ମୃଷ୍ଟ-ବି. (ନିର୍-ମୃଜ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।
ନିର୍ମୋକ-ବି. (ନିର୍-ମୁଚ୍-ଅ) ସାପକାତି ।
ନିର୍ଯ୍ୟାତ-ବି. (ନିର-ଯା-ତ) ନିଃସୃତ; ନିର୍ଗତ ।
ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବି. (ନିର୍-ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରତିହିଂସା
ନିର୍ଯ୍ୟାସ-ବି. (ନିର୍-ଯସ୍-ଅ) ନିସ୍ୟନ୍ଦ; ଅଠା ; ସାରକଥା ।
ନିର୍ଲଜ୍ଜ-ବି. (ନିର୍-ଲଜ୍ଜା) ଲଜ୍ଜାହୀନ ।
ନିର୍ଲିପ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଲିପ୍-ତ) ସମ୍ପର୍କଶୂନ୍ୟ ।
ନିର୍ବପଣ-ବି. (ନିର୍-ବପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଦାନ; ଅନ୍ନାଦି ପରିବେଷଣ ।
ନିର୍ବହଣ-ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅନ) ନିର୍ବାହ ।
ନିର୍ବାଚନ-ବି. (ନିର୍-ବାଚି-ଅନ) ବାଛି ସ୍ଥିର କରିବା । [ନାର ନିବୃତ୍ତି ।
ନିର୍ବାଣ-ବି. (ନିର୍-ବା-ଅନ) ନିଭିବା; ବାସ-
ନିର୍ବାତ-ବି. (ନିର୍-ବା-ତ) ବାୟୁଶୂନ୍ୟ; ସ୍ଥିର ।
ନିର୍ବାପଣ-ବି. (ନିର୍-ବା-ଣିଚ୍-ତ) ନିଭାଇବା ।
ନିର୍ବାପିତ-ବି. (ନିର୍-ବାପି-ତ) ନିର୍ବାଣପ୍ରାପିତ ।

ନିର୍ବାସନ-ବି. (ନିର୍-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କରଣ ।

ନିର୍ବାସିତ-ବିଂ. ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କୃତ ।

ନିର୍ବାହ ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅ) ସମ୍ପାଦନ; ଜୀବିକା-ସମ୍ପାଦନ ।

ନିର୍ବାହିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବାହି-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ନିର୍ବିକଳ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକଳ୍ପ) ବିକଳ୍ପରହିତ; ନିଃସଂଶୟ ।

ନିର୍ବିକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକାର) ବିକାରଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିଘ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଘ୍ନ) ବିଘ୍ନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିବେକ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିବେକ) ଅବିବେକୀ ।

ନିର୍ବିଶେଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶେଷ) ଭେଦରହିତ; ଅଭିନ୍ନ । [ଭୁକ୍ତ ।

ନିର୍ବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଅନୁଭୂତ;

ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୀର୍ଯ୍ୟ) ବୀର୍ଯ୍ୟହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ବୁଦ୍ଧି) ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ବୋଧ; ବୋକା ।

ନିର୍ବୃତି-ବି. (ନିର୍-ବୃ-ତି) ମୁକ୍ତି; ଶାନ୍ତି ।

ନିର୍ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୃତ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ; ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିର୍ବେଦ-ବି. (ନିର୍-ବିଦ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଔଦାସୀନ୍ୟ ।

ନିର୍ବେଶ-ବି. (ନିର୍-ବିଶ୍-ଅ) ବେତନ; ଭୋଗ ।

ନିର୍ବ୍ୟୂଢ଼-ବିଂ. (ନିର୍-ବି-ବହ୍-ତ) ନିଷ୍ଠିତ; ସମାପ୍ତ ।

ନିର୍ହ୍ରାଦ-ବି. (ନିର୍-ହ୍ରାଦ୍-ଅ) ନିନାଦ; ଧ୍ୱନି ।

ନିଲୟ-ବି. (ନି-ଲୀ-ଅ) ଆଲୟ; ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିଲାମ-ବି. (ପୋର୍ଟଗୀଜ ଭାଷା) ଯେ ବେଶି ଦାମ୍ ଡାକେ, ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ ।

ନିଲୀନ-ବିଂ. (ନି-ଲୀ-ତ) ନିମଗ୍ନ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ନିବର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଅ) ନିବୃତ୍ତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ଅନ) ନିବାରଣ; ଲେଉଟିବା ।

ନିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ବିନାଶ; ଉଚ୍ଛେଦ ।

ନିବର୍ହିତ-ବିଂ. (ନି-ବର୍ହ୍-ତ) ବିନାଶିତ ।

ନିବସଥ ବି. (ନି-ବସ୍-ଅଥ) ଜନପଦ; ଗ୍ରାମ ।

ନିବହ-ବି. (ନି-ବହ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ନିବାଡ଼ି-ବିଂ. (ନିବଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଦୃଢ଼; ମଜବୁତ ।

ନିବାତ-ବିଂ. (ନି-ବାତ) ନିର୍ବାତ; ବାତଶୂନ୍ୟ ।

ନିବାପ-ବି. (ନି-ବପ୍-ଅ) ପିତୃଲୋକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ । [ବାରଣ ।

ନିବାରଣ-ବି. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଷେଧ;

ନିବାରିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷିଦ୍ଧ ।

ନିବାସ-ବି. (ନି-ବସ୍-ଅ) ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିବାସୀ-ବିଂ. (ନି-ବସ୍-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. (ନି-ବିଡ଼) ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିବିଦ-ବି. (ନି-ବିଦ୍) ବେଦ ଅପେକ୍ଷା ପୁରାତନ ବାକ୍ୟ । [ଯୋଗୀ ।

ନିବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ବିଶ୍-ତ) ଆବିଷ୍ଟ; ମନୋ-

ନିବୀତ-ବି. (ନି-ବୀ-ତ) ଗଳାରେ ମାଳାପରି ପରିହିତ ପଇତା; ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ତ) ବିରତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବୃତ୍ତି-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ତି) ବିରତି; ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବିପରୀତ ।

ନିବେଦନ-ବି. (ନି-ବଦ-ଅନ) ସମର୍ପଣ; ଅବେ-ଦନ ।

ନିବେଦିତ-ବିଂ. (ନି-ବେଦ-ତ) ସମର୍ପିତ; ଜ୍ଞାପିତ । [ଣୀୟ ।

ନିବେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ବଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞାପନୀୟ; ସମର୍ପ-

ନିବେଶ-ବି. (ନି-ବଶ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାପନ; ଶିବିର । [ବିନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିବେଶିତ ବିଂ. (ନି-ବଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ;

ନିଶ ବି. ମୁଛ ।

ନିଶା-ବି. (ନିଶ୍-ଅ) ରାତ୍ରି ।

ନିଶାକର-ବି. (ନିଶା-କୃ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର; ହରଦ୍ରା ।

ନିଶାଚର-ବି. (ନିଶା-ଚର) ରାତ୍ରିଚର, ପିଶାଚ;

ନିଶାଣ-ବି. ପତାକା; ଚିହ୍ନ । [ରାକ୍ଷସ ।

ନିଶାନ୍ତ ବି. (ନିଶା-ଅନ୍ତ) ରାତ୍ରିଶେଷ; ପ୍ରାତଃ-

ନିଶା-ପତି ବି. ଚନ୍ଦ୍ର । [କାଳ ।

ନିଶାମନ-ବି. (ନି-ଶମ୍-ଅନ) ଶ୍ରବଣ; ଅନ୍ୱେ-

ନିଶି-ବି. (ନିଶ୍‌ଧାତୁରୁ) ରାତ୍ରି । [ଷଣ ।

ନିଶିତ-ବିଂ. (ନି-ଶୋ-ତ) ଶାଣିତ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।

ନିଶୀଥ-ବି. (ନି-ଶୀ-ଥ) ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର; ରାତ୍ରି ।

ନିଶୀଥିନୀ-ବି. (ନିଶୀଥ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ର; ରଜନୀ ।

ନିଶ୍ରେଣୀ-ବି. (ନିଃଶ୍ରେଣୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠ ବା ବାଂଶ ନିର୍ମିତ ସିଡ଼ି ।

ନିଶ୍ଚୟ-ବି. (ନିର୍-ଚି-ଅ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ସଂଶୟ-ଶୂନ୍ୟଜ୍ଞାନ ।

ନିଶ୍ଚଳ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚଲ୍-ଅ) ସ୍ଥିର ।

ନିଶ୍ଚାୟକ-ବି (ନିଃ-ଚି-ଅକ) ନିଶ୍ଚୟକାରକ ।

ନିଶ୍ଚିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚି-ତ) ନିଃସଂଶୟ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।

ନିଶ୍ଚିନ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚିନ୍ତା) ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟାରହିତ; ଅଳସ ।

ନିଶ୍ୱସିତ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ନିଶ୍ୱାସ ।

ନିଶ୍ୱାସ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନାଶାଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ ବାୟୁକୁ ଟାଣିବା ।

ନିଷକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ସନ୍‌ଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ସଂଯୁକ୍ତ ।

ନିଷଙ୍ଗ-ବିଂ. (ନି-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) ବାଣାଧାର, ତୂଣୀର ।

ନିଷଣ୍ଣ-ବିଂ. (ନି-ସଦ୍-ତ) ଉପବିଷ୍ଟ; ସ୍ଥିତ ।

ନିଷାଦ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଅ) ଚଣ୍ଡାଳ; ବ୍ୟାଧ ।

ନିଷାଦୀ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଇନ୍) ଗଜାରୋହୀ; ମାହୁନ୍ତ ।

ନିଷିକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ସିଚ-ତ) ସିକ୍ତ; କ୍ଷରିତ ।

ନିଷିଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ସିଧ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିଷେକ-ବି. (ନି-ସିଚ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିଷେଧ-ବି. (ନି-ସିଧ୍-ଅ) ନିବାରଣ; ମନା ।

ନିଷେଧକ-ବିଂ. ନିବାରକ ।

ନିଷେବିତ-ବିଂ. (ନି-ସେବ୍-ତ) ସେବିତ; ଅନୁସୃତ ।

ନିଷ୍କ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା; ମୋହର ।

ନିଷ୍କର୍ମା-ବି. (ନିର-କର୍ମନ୍) ନିକମା ।

ନିଷ୍କଣ୍ଟକ-ବିଂ. (ନିର୍-କଣ୍ଟକ) କଣ୍ଟକରହିତ; ନିରାପଦ ।

ନିଷ୍କମ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-କମ୍ପ) ନିଶ୍ଚଳ; ସ୍ଥିର ।

ନିଷ୍କରୁଣ-ବିଂ. (ନିର୍-କରୁଣା) ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିଷ୍କର୍ଷ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅ) ସାର ।

ନିଷ୍କର୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟ କରିବା; ଉଦ୍ଧରଣ ।

ନିଷ୍କଳ-ବିଂ. (ନିର୍-କଳା) କଳାଶୂନ୍ୟ; ନିରଂଶ; ବି. ପରଂବ୍ରହ୍ମ । [ନିଃସ୍ପୃହ ।

ନିଷ୍କାମ ବିଂ. (ନିର୍-କାମ) କାମନାରହିତ;

ନିଷ୍କାସନ-ବି. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ)ବହିଷ୍କରଣ;

ନିଷ୍କାସିତ-ବିଂ. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ, ତାଡ଼ିତ ।

ନିଷ୍କୃତି-ବି. (ନିର୍-କୃ-ତି) ଉଦ୍ଧାର; ପ୍ରତିଶୋଧ ।

ନିଟ୍‌ଷ୍କୋଷଣ-ବି. (ନିଃ-କୁଷ୍-ଅନ) କୋଷରୁ ନିଃସାରଣ ।

ନିଟ୍‌ଷ୍କୋଷିତ ବିଂ. କୋଷରୁ ନିଃସାରିତ ।

ନିଷ୍କ୍ରମଣ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିଷ୍କ୍ରୟ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରୀ-ଅ) ମୂଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଶୋଧ; ବିକ୍ରୟ ।

ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରିୟା) କ୍ରିୟାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଠା-ବି. (ନିର୍-ସ୍ଥା) ନିଶ୍ଚିତସ୍ଥିତି, ପ୍ରଗାଢ଼ଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ନିଷ୍ଠିତ-ବିଂ. ନିଷ୍ଠାଯୁକ୍ତ ।

ନିଷ୍ଠୀବନ ବି. (ନି-ଷ୍ଠିବ୍-ଅନ) ଛେପ ।

ନିଷ୍ଠୁର-ବିଂ. (ନି-ସ୍ଥା-ଉର) କ୍ରୂର; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଷ୍ଣାତ ବିଂ. (ନି-ସ୍ନା-ତ) ପ୍ରବୀଣ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ବି. (ନିର୍ ପଦ୍-ତି) ଅବଧାରଣ; ମୀମାଂସା । [ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିଷ୍ପନ୍ନ ବିଂ. (ନିର୍-ପଦ୍-ତ) ସିଦ୍ଧ; ସମାପ୍ତ;

ନିଷ୍ପାଦନ-ବି. (ନିର୍-ପାଦ-ଅନ)ନିଷ୍ପତ୍ତିକରଣ ।

ନିଷ୍ପାଦିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ପାଦ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ; ନିର୍ବାହିତ । (ଚିପୁଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପୀଡନ-ବି. (ନିର୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ନିଗାଡ଼ିବା ।

ନିଟ୍‌ଷ୍ପେଷଣ-ବି. (ନିର୍-ପିଷ୍-ଅନ) ପେଷଣ; ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ନିଷ୍ପ୍ରଭ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ରଭା) ପ୍ରଭାଶୂନ୍ୟ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରୟୋଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଫଳ-ବିଂ. (ନିର ଫଳ) ଫଳଶୂନ୍ୟ; ନିରର୍ଥକ ।

ନିଃ-(ଉପସର୍ଗ) ନିଷେଧ, ନିଶ୍ଚୟ, ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅଭାବ ପ୍ରଭୃତି-ବୋଧକ ।

ନିସର୍ଗ-ବି. (ନି-ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ପ୍ରକୃତି ।

ନିସାପ-ବି. ବଖ୍‌ର । [ବିନାଶକାରୀ ।

ନିସୂଦନ-ବି. (ନି-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିନାଶନ; ବିଂ.

ନିସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ସୃଜ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିସ୍ତବ୍ଧ ବିଂ. (ନି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ସ୍ତମ୍ଭିତ, ବିସ୍ମୟରେ ଜଡ଼ୀଭୂତ । [ପାରିବା ।

ନିସ୍ତରିବା-କ୍ରି. (ନିର୍-ତୃ-ଧାତୁରୁ) ଉଦ୍ଧାର

ନିସ୍ତଳ-ବିଂ. (ନିଃ-ତଲ୍-ଅ) ବର୍ତ୍ତୁଳ ।

ନିସ୍ତାର-ବି. (ନିର-ତୃ-ଅ) ଉଦ୍ଧାର ।

ନିସ୍ତାରଣ-ବି. (ନିର୍-ତୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର, ମୁକ୍ତି ।

ନିସ୍ତେଜ ବିଂ. (ନିର୍-ତେଜ୍-ଅ) ତେଜୋହୀନ ।

ନିଷ୍ପନ୍ଦ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ) ସ୍ପନ୍ଦନରହିତ; ସ୍ଥିର ।

ନିସ୍ପୃହ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପୃହା) ଆକାଙ୍କ୍ଷାରହିତ;

ନିସ୍ୟନ୍ଦ-ବି. (ନି-ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିସ୍ୟନ୍ଦିତ-ବି°. କ୍ଷରିତ ।

ନିସ୍ରବ-ବି. (ନି-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; କ୍ଷରିତରସ ।

ନିଃସ୍ୱ ବି°. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ନିର୍ଦ୍ଧନ ।

ନିସ୍ୱନ-ବି. (ନି-ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିହତ-ବି°. (ନି-ହନ୍-ତ) ହତ; ବିନାଶିତ ।

ନିହାଣ ବି. ବଢେଇ ବା ପଥୁରିଆର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ନିହାତି-ବି°. ନିତାନ୍ତ (ମନ୍ଦଅର୍ଥରେ) ।

ନିହିତ-ବି°. (ନି-ଧା-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଅର୍ପିତ ।

ନିହ୍ନବ } ବି. (ନି-ହ୍ନୁ-ଅ, ତ) ଅପହ୍ନବ; ପ୍ରତା-
ନିହ୍ନୁତ } ରଣା ।

ନୀଚ-ବି°. ନିମ୍ନ; ନିକୃଷ୍ଟ ।

ନୀଚତା-ବି. ଅଧମତା; ଅପକୃଷ୍ଟତା ।

ନୀଚାଶୟ-ବି°. (ନୀଚ-ଆଶୟ) ନୀଚମନା ।

ନୀଚୈଃ-ଅ°. ନୀଚ ।

ନୀଡ଼-ବି. (ନି-ଇଡ଼୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ବସା; କୁଲାୟ ।

ନୀତ-ବି°. (ନୀ-ତ) ସ୍ୱୀକୃତ ।

ନୀତି ବି. (ନୀ-ତି) ଉଚିତାନୁଚିତ ବିଷୟ; ସୁପଥ; ଏଥିଅନୁଯାୟୀ-କର୍ମ ।

ନୀତିଜ୍ଞ ବି°. (ନୀତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିତ୍ ।

ନୀପ ବି. (ନୀ-ପ) କଦମ୍ବଗଛ ।

ନୀବାର-ବି. ତୃଣଧାନ୍ୟ; ବାଳୁଙ୍ଗାଧାନ ।

ନୀବି-ବି. (ନୀବ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କଟୀବନ୍ଧନ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀୟମାନ-ବି°. (ନୀ-ଅନ) ଗୃହ୍ୟମାଣ ।

ନୀର-ବି. (ନୀ-ର) ଜଳ, ରସ ।

ନୀରକ୍ଷ-ବି°. (ନିଃ-ରକ୍ଷା) ଅରକ୍ଷ, ଅନାଥ ।

ନୀରଜ-ବି. (ନୀର-ଜନ୍-ଅ) ଜଳଜ; ପଦ୍ମ ।

ନୀରଦ-ବି. (ନୀର୍-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ନୀରନ୍ଧ୍ର-ବି°. (ନିର୍-ରନ୍ଧ୍ର) ଘନ; ନିବିଡ ।

ନୀରବ-ବି°. (ନିର୍-ରବ) ଶବ୍ଦଶୂନ୍ୟ; ବାକ୍ୟ-ରହିତ ।

ନୀରସ-ବି°. (ନିର୍-ରସ) ରସହୀନ; ଶୁଷ୍କ ।

ନୀରାଜନା-ବି. (ନୀର୍-ଅଜ୍-ଅନ୍-ଆ) ଆରତି ।

ନୀରୋଗ ବି°. (ନିର୍-ରୋଗ) ରୋଗଶୂନ୍ୟ; ସୁସ୍ଥ ।

ନୀଳ-ବି. ବର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ; ବି°. ନୀଳବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ନୀଳ-କଣ୍ଠ-ବି. ଶିବ; ମୟୂର ।

ନୀଳ-କାନ୍ତ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି ।

ନୀଳା-ବି. ନୀଳକାନ୍ତମଣି । [ଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ।

ନୀଳାଚଳ-ବି. (ନୀଳ-ଅଚଳ) ନୀଳଗିରି; ପୁରୁ-

ନୀଳାମ୍ବୁ-ବି. (ନୀଳ-ଅମ୍ବୁ-ଆଧାର) ସମୁଦ୍ର ।

ନୀଳିମା-ବି. (ନୀଳ-ଇମନ୍) ନୀଳତ୍ୱ; ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ନୀଳୋତ୍ପଳ-ବି. (ନୀଳ-ଉତ୍ପଳ) ନୀଳକଇଁ; ଇନ୍ଦୀବର ।

ନୀଶାର-ବି. ହିମନିବାରକ ଆବରଣ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀହାର-ବି. ହିମ ।

ନୀହାରିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ନକ୍ଷତ୍ରବୃନ୍ଦ ।

ନୁଆଁଇବା-କ୍ରି. (ନମ୍‌ଧାତୁଜ) ନତ କରିବା ।

ନୁଲକ୍ଷୁଣା-ବି°. (ନିଃ-ଲକ୍ଷଣ) ସୁଲକ୍ଷଣହୀନ; ଲକ୍ଷ୍ମୀଛଡ଼ା ।

ନୁଖୁସ୍ତା-ବିଂ. ମାଂସଳ; ଅତିକ୍ଷୀଣ ।
ନୁଣ୍ଡା-ବି. ଜଳନ୍ତା ତୃଣପିଣ୍ଡ ।
ନୁତି-ବି. (ନୁ-ତି) ସ୍ତୁତି; ପ୍ରଣାମ ।
ନୂଆ-ବିଂ. (ନୂତନଶବ୍ଦଜ) ନୂତନ ।
ନୂତନ-ବିଂ. (ନୂ-ତନ) ନବୀନ; ନୂଆ ।
ନୂପୁର-ବି. (ନୂ-ପୁ-ଅ) ପଦଭୂଷଣ; ନେପୁର ।
ନୃ-ବି. (ନୀ-ଋ) ନର; ପୁରୁଷ । [ଜାତି ।
ନୃତ୍ୟ-ବି. (ନୃତ୍-ଯ) ସବିଳାସ ଅଙ୍ଗବିକ୍ଷେପ;
ନୃପ } ବି. (ନୃ-ପା-ଅ; ନୃ-ପତି) ରାଜା;
ନୃପତି } ନରପତି ।
ନୃଶଂସ-ବିଂ. (ନୃ-ଶଂସ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ହିଂସ୍ରକ;
କ୍ରୂର । [ବିଶେଷ ।
ନୃସିଂହ-ବି. (ନୃ-ସିଂହ) ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାର-
ନେଉଟିଆ-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।
ନେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ୍‌ଧାତୁରୁ) ଫେରିବା ।
ନେଉଳ-ବି. (ନକୁଲଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ;
ନେଙ୍ଗଡ଼ା-ବିଂ. ଖୋଟା । [ସର୍ପ ଶତ୍ରୁ ।
ନେଡ଼ି-ବି. କରତଳ ।
ନେତ-ବି. (ନେତ୍ରଶବ୍ଦଜ)ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପତାକା ।
ନେତା-ବି. (ନୀ-ତୃ) ନାୟକ; ଦଳପତି; ପ୍ରଭୁ ।
ନେତୃତ୍ୱ-ବି. (ନୀ-ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ।
ନେଞ୍ଜର୍ଲି-ବି. ପଳିଅ; ଅଖିର ମଇଳା ।
ନେତ୍ର-ବି. (ନୀ-ତ୍ର) ଚକ୍ଷୁ; ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ନେତ୍ରାମ୍ବୁ-ବି. (ନେତ୍ର-ଅମ୍ବୁ) ଅଶ୍ରୁ ।

ନେଦିଷ୍ଠ ବିଂ. (ଅନ୍ତିକ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିନିକଟ ।
ନେପଥ୍ୟ-ବି. ସଜ୍ଜାଗୃହ; ବେଶ; ଅଳଙ୍କାର ।
ନେପୁର-ବି. (ନୂପୁରଶବ୍ଦଜ) ପାଦଭୂଷଣ-
ନେଫଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ନେମି-ବି. (ନୀ-ମି) ଚକର ପ୍ରାନ୍ତ; ଚକ୍ରଧାର ।
ନେଳୀ-ବି. (ନୀଳଶବ୍ଦଜ) ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।
ନେବା-କ୍ରି.ବି. (ନୀଧାତୁଜ) ଘେନିବାର ।
ନେସିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା ।
ନୈକଟ୍ୟ-ବି. (ନିକଟ-ଯ) ସାମୀପ୍ୟ; ନିକଟତ୍ୱ ।
ନୈପୁଣ୍ୟ-ବି. (ନିପୁଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା; ନିପୁଣତା ।
ନୈମିତ୍ତିକ-ବିଂ. (ନିମିତ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରୟୋଜନା-
ର୍ଥକ ।
ନୈମିଷ-ବି. ନୈମିଷ ଅରଣ୍ୟ ନାମକ ପୁଣ୍ୟତୀର୍ଥ ।
ନୈୟାୟିକ-ବିଂ. (ନ୍ୟାୟ-ଇକ) ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ;
ତାର୍କିକ ।
ନୈରାଶ୍ୟ-ବି. (ନିରାଶ-ଯ) ଆଶାଶୂନ୍ୟତା ।
ନୈର୍ଋତ-ବି.(ନିର୍ଋତ-ଅ)ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣ,
ରାକ୍ଷସ । [ନିବେଦନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ନୈବେଦ୍ୟ-ବି. (ନିବେଦ-ଯ) ଦେବୋଦ୍ଦେଶ
ନୈଶ-ବିଂ. (ନିଶା-ଅ) ରାତ୍ରିକାଳୀନ; ରାତ୍ରି-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ନୈଷ୍ଠିକ-ବିଂ. (ନିଷ୍ଠା-ଇକ) ନିଷ୍ଠାପର ।
ନୈଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିଷ୍ଠୁର-ଯ) ନିଷ୍ଠୁରତା ।
ନୈସର୍ଗିକ-ବିଂ. (ନିସର୍ଗ-ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ;
ପ୍ରାକୃତିକ ।

ନୋ-ଅ°. ନା; ନାହିଁ; ନିଷେଧ ।

ନୋଠା-ବି. ପିତ୍ତଳ ଥାଳି ।

ନୋଦନ-ବି. (ନୁଦ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ନିବାରଣ ।

ନୋଳି-ବି. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।

ନୋହିଲେ-ଅ°. ନଚେତ୍ ।

ନୌ } ବି. (ନୁଦ୍ ଔ; କ-ଆ) ତରଣୀ;
ନୌକା } ଜଳଯାନ ।

ନୌ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ନାବିକ-ବିଦ୍ୟା ।

ନ୍ୟକ୍କାର-ବି. (ନ୍ୟକ୍-କାର) ଘୃଣା ।

ନ୍ୟଗ୍ରୋଧ-ବି. (ନ୍ୟକ୍-ରୋଧ) ବଟବୃକ୍ଷ ।

ନ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ନି-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ତ୍ୟକ୍ତ ; ଅର୍ପିତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।

ନ୍ୟାୟ-ବି. (ନି-ଇ-ଅ) ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ; ଯୁକ୍ତି; ତର୍କ-

ନ୍ୟାୟ-ପର-ବି°. ନ୍ୟାୟବାନ୍ ।

ନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଯ) ଯଥାର୍ଥ; ଉଚିତ ।

ନ୍ୟାୟୀ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଇନ୍) ନ୍ୟାୟବାନ୍; ନ୍ୟାୟ-ପରାୟଣ ।

ନ୍ୟାସ-ବି. (ନି-ଅସ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ; ଅର୍ପଣ । ତ୍ୟାଗ; ଗଚ୍ଛିତ ବସ୍ତୁ; ନାସିକାକୁ ଧରି ନିଶ୍ୱାସର ଗ୍ରହଣ ଓ ତ୍ୟାଗ ସହିତ ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରୟୋଗ ।

ନ୍ୟୁବ୍ଜ-ବି°. (ନି-ଉବ୍ଜ) ବକ୍ର; ବୃହଖଣ୍ଡ ବା ଧନୁର ଉପରଅଡ଼; ଉଦଗ୍ବାର ।

ନ୍ୟୂନ-ବି°. (ନି-ଊନ) ଅଳ୍ପ; ଊଣା ।

ନ୍ୟୂନତା-ବି. (ନ୍ୟୂନ-ତା) ଅଳ୍ପତା; କ୍ଷୁଦ୍ରତା ।

ପ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ-(ପା-ଅ) ପାନକାରୀ; ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପଁଅରି-ବି. ଗୁଞ୍ଜୁଣୀ ।

ପଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଜାଲୀ ।

ପଇଁଞ୍ଜି-ବି. ହସ୍ତାଭରଣ ବିଶେଷ ।

ପଇଠାଇବା-କ୍ରି. ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ; ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ପଇଠ-ବି. (ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବେଶ କରାଇବା; କବିବନ୍ଦୀ ଅନୁସାରେ ଦେବା ।

ପଇଡ଼-ବି. (ପ୍ରୟୋଦଶବ୍ଦଜ) କଞ୍ଚି ନଡ଼ିଆ ।

ପଇତା-ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପଇଡ଼ି-ବି. ରନ୍ଧାଚାଲ ।

ପଇଁତିରିଶ-ବି°. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ୩୫ ।

ପଇସା-ବି. ତାମ୍ରମୁଦ୍ରା ।

ପକାଇବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା । [ଗଡ଼ା ।

ପକ୍କା-ବି°. (ପକ୍ୱଶବ୍ଦଜ,ଦୃଢ଼; ପଥର ବା ଇଟାରେ

ପକ୍ତା-ବି. (ପଚ୍-ତୃ) ଯେ ପାକ କରେ; ପାଚକ ।

ପକ୍ୱ-ବି°. (ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ; ପାଚିଲା ।

ପକ୍ଷ-ବି. (ପକ୍ଷ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା; ବାଣର ପୁଙ୍ଖ; ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ପରିମିତ କାଳ; ପ୍ରତି-ପଦ୍‌ଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ; ପ୍ରତିପଦ୍‌-ଠାରୁ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ଦ୍ୱାର-ବି. ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱାର; ଖିଡ଼କୀଦ୍ୱାର ।

ପକ୍ଷପାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ପାତ) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ।

ପକ୍ଷପାତିତା-ବି. (ପକ୍ଷପାତିନ-ତା) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ । [ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

ପକ୍ଷପାତୀ ବିଂ. (ପକ୍ଷ-ପତ୍-ଇନ୍) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି

ପକ୍ଷାଘାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଅଘାତ) ରୋଗବିଶେଷ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତର-ବି. (ପକ୍ଷ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷିଣୀ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍-ଈ) ବିହଙ୍ଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀପକ୍ଷୀ ।

ପକ୍ଷିରାଜ ବି. (ପକ୍ଷିନ୍-ରାଜନ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ପକ୍ଷୀ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍) ଚଢ଼େଇ; ବିହଙ୍ଗ ।

ପକ୍ଷୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ପକ୍ଷିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଗରୁଡ଼; ଖଗେଶ୍ୱର ।

ପକ୍ଷ୍ମ-ବି. ନେତ୍ରଲୋମ ।

ପଖା-ବି. (ପକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଡେଣା; ଚଳ୍ପୀର ହିଁକା ।

ପଖାଳ ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ଭାତ ।

ପଖାଳିବା-କ୍ରି. (କ୍ଷାଳ୍‌ଧାତୁରୁ) ଧୋଇବା ।

ପଖିଆ-ବି. ତାଳପତ୍ରର ଅଚ୍ଛାଦନୀବିଶେଷ ।

ପଖୁଆଜ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ପଗଡ଼ି-ବି. ଉଷ୍ଣୀଷ ।

ପଗାର-ବି. ପୋସ୍ତାସହିତ ବାଡ଼ାବନ୍ଧ ।

ପଘା-ବି. ଗୋରୁ ଓ ବାଛୁର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ପଙ୍କ-ବି. (ପନ୍ଚ୍-ଅ) କର୍ଦ୍ଦମ; ପାପ । [କାତ ।

ପଙ୍କଜ-ବି. (ପଙ୍କ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ; ବିଂ. ପଙ୍କରୁ

ପଙ୍କଜିନୀ-ବି. (ପଙ୍କଜ-ଇନ୍ ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମ-ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପଙ୍କିଳ-ବିଂ. (ପଙ୍କ-ଇଲ) ପଙ୍କଯୁକ୍ତ; କର୍ଦ୍ଦମଯୁକ୍ତ ।

ପଂକ୍ତି-ବି. (ପନ୍ଚ୍ ତି) ଶ୍ରେଣୀ, ପନ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।

ପଙ୍ଗତ-ବି. (ପଂକ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଂକ୍ତିରେ ବସି ଅହାର ।

ପଙ୍ଗୁ-ବିଂ. ବିକଳପାଦ, ଛୋଟା ।

ପଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଅନ) ପାକ; ରନ୍ଧନ ।

ପଚ୍ଚ-ବିଂ. (ପଚ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଢ଼ା ।

ପଚ୍ଚାରିବା-କ୍ରି. ପୁଛିବା, ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ।

ପଚଶ-ବିଂ. ପଞ୍ଚବିଂଶତି; ୨୫ ।

ପଚେଳିମ-ବିଂ. (ପଚ୍-କେଳିମ) ସ୍ୱୟଂ ପକ୍ୱ ।

ପଛ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠଦେଶ ।

ପଜାଇବା-କ୍ରି. ଧାରକରିବା ।

ପଝା ବି. (ପ୍ରା) ଚେମନ୍ତ୍ର; ପାକୁଳି କରିବା; ଚର୍ବିତ ଚର୍ବଣ ।

ପଞ୍ଚ-ବିଂ. (ପନ୍ଚ୍-ଅ) ପାଞ୍ଚ; ୫ ।

ପଞ୍ଚକ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-କ) ପଞ୍ଚର ସମୂହ; କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶେଷ ପାଞ୍ଚଦିନ ।

ପଞ୍ଚକୋଷ-ବି. ବେଦାନ୍ତ ମତରେ ଅନ୍ନମୟ, ପ୍ରାଣମୟ, ମନୋମୟ, ବିଜ୍ଞାନମୟ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ, ଅଗୁର ଏହି ପଞ୍ଚକୋଷ ।

ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ-ବି. ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ଗୋମୟ ଏବଂ ଗୋମୂତ୍ର ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚ-ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. ସାଂଖ୍ୟମତରେ କ୍ଷିତି, ତେଜ, ଜଳ, ବାୟୁ ଓ ଅକାଶ ଏହି ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ ।

ପଞ୍ଚ-ତନ୍ମାତ୍ର-ବି. ଶବ୍ଦ, ସ୍ପର୍ଶ, ରୂପ, ରସ ଓ ଗନ୍ଧ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚତା } ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ତା, ତ୍ୱ) ଶରୀରର ପଞ୍ଚ-
ପଞ୍ଚତ୍ୱ } ତତ୍ତ୍ୱର ପୃଥିବ୍ୟାଦି ପଞ୍ଚଭୂତ ସଙ୍ଗେ ମିଳନ; ମରଣ ।

ପଞ୍ଚଦଶ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଦଶନ୍-ଅ) ପନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ । [ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ।

ପଞ୍ଚଦଶୀ-ବି. (ପଞ୍ଚଦଶ-ଈ) ଅମାବାସ୍ୟା ;

ପଞ୍ଚଧା-କ୍ରି. ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଧା) ପାଞ୍ଚପ୍ରକାର ।

ପଞ୍ଚନଦ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନଦୀ) ଶତଦ୍ରୁ, ବିପାଶା, ଇରାବତୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଓ ବିତସ୍ତା ଏହି ପଞ୍ଚନଦୀ-ଯୁକ୍ତ ଦେଶ; ପଞ୍ଜାବ ।

ପଞ୍ଚନିମ୍ବ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନିମ୍ବ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷର ପତ୍ର, ତ୍ୱକ୍, ପୁଷ୍ପ, ଫଳ ଓ ମୂଳ ।

ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ-ବି. ପ୍ରାଣ, ଅପାନ, ସମାନ, ଉଦାନ ଓ ବ୍ୟାନ, ଶରୀରସ୍ଥ ଏହି ପଞ୍ଚବାୟୁ ।

ପଞ୍ଚଭୂତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଭୂତ) କ୍ଷିତି, ଜଳ, ତେଜଃ, ମରୁତ ଓ ବ୍ୟୋମ ଏହି ପଞ୍ଚ ମହାଭୂତ ।

ପଞ୍ଚମ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ମ) ପାଞ୍ଚର ପୂରଣ; ବି. ସ୍ୱର-ବିଶେଷ; କୋକିଳର ରବ ।

ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ-ବି. ମନୁସଂହିତା ମତରେ ଦେବ-ଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଓ ନୃଯଜ୍ଞ ଗୃହସ୍ଥର ଏହି ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ ବା ନିତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ।

ପଞ୍ଚମୀ-ବି. (ପଞ୍ଚମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚମୁଖ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍ ମୁଖ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଯଜ୍ଞ) ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ, ନୃଯଜ୍ଞ, ଦୈବଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ ।

ପଞ୍ଚରତ୍ନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ରତ୍ନ) କନକ, ହୀରକ, ମୁକ୍ତା, ନୀଳକାନ୍ତ ଓ ପଦ୍ମରାଗ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚଲୌହ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଲୌହ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ରଜତ, ତାମ୍ର, ରଙ୍ଗ ଓ ସୀସକ ଏହି ପଞ୍ଚ-ଧାତୁ ।

ପଞ୍ଚବଟୀ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟସ୍ଥ ବନବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚବାଣ } ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ବାଣ, ଶର) କନ୍ଦର୍ପର
ପଞ୍ଚଶର } ପଞ୍ଚବାଣ ଯଥା, ଅଶୋକ, ଅର-ବିନ୍ଦ, ଚୂତ, ନବମାଲିକା, ନୀଳୋତ୍ପଳ ।

ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ-ବି. (ପଞ୍ଚନ-ଅଙ୍ଗ) ତିଥି, ବାର, ନକ୍ଷତ୍ର, ଯୋଗ ଓ କରଣ, ଜ୍ୟୋତିଷିକକାଳର ଏହି ପାଞ୍ଚଅଙ୍ଗ; ପଞ୍ଜିକା ।

ପଞ୍ଚାନନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଆନନ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚାମୃତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଅମୃତ) ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ମଧୁ ଓ ଶର୍କରା ଏହି ପାଞ୍ଚ । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାୟତ-ବି. କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା-ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କର ସଭା । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାଳ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଦେଶ-

ପଞ୍ଚାଶତ୍-ବି. ପଚାଶ ସଂଖ୍ୟା, ୫୦ ।

ପଞ୍ଚାଶୀତି-ବି. (ପଞ୍ଚ-ଅଶୀତି) ୮୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ, ନାସିକା, ତ୍ୱକ୍ ଓ ଜିହ୍ୱା ଏହି ପାଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ପଞ୍ଚେଷୁ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇଷୁ) ପଞ୍ଚଶର; କନ୍ଦର୍ପ ।

ପଞ୍ଜର-ବି. (ପନ୍‌ଜ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜର; କଙ୍କାଳ ।

ପଞ୍ଜିକା } ବି. ପାଞ୍ଜି; ତିଥିନକ୍ଷତ୍ରାଦି କାଳଜ୍ଞାପକ
ପଞ୍ଜୀ } ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ପଞ୍ଜୀକାର-ବି. ଯେ ପାଞ୍ଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ପଞ୍ଜୁରି-ବି. (ପଞ୍ଜରଶବ୍ଦଜ) ପଞ୍ଜର ।

ପଞ୍ଝା-ବି. ଦଳ ; ସମୂହ ।

ପଟ-ବି. (ପଟ୍-ଅ) ବସ୍ତ୍ର ; ଚିତ୍ରପଟ; ଯବନିକା ।

ପଟ-ବି. ଯୋଡାକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପୋଡା ।

ପଟକା—ବ. ବାରୁଦ-ପୂରିତ କାଗଜର-ବନ୍ଧ ।
ପଟଣା—ବ. (ପଟ୍ଟନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମପୁଞ୍ଜ ।
ପଟ-ମଣ୍ଡପ-ବ. ତମ୍ବୁ ।
ପଟଳ-ବ. (ପଟ୍-ଅଲ) ଚାଳ; ସମୂହ; ଚକ୍ଷୁ-ରୋଗବିଶେଷ ।
ପଟହ-ବ. (ପଟ-ହା-ଅ) ନାଗରା; ରଣଢକ୍କା ।
ପଟା—ବ. ତକ୍ତା ।
ପଟାନ୍ତର-ବ. (ପଟ-ଅନ୍ତର) ତୁଳନା; ଉପମା ।
ପଟିକା } ବ. ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପଲ୍ଲୀ; ଖଜୁରିପତ୍ରର
ପଟୀ } ଚଟାଣ; ଲିଖିବାର ବନା ।
ପଟିମା—ବ. (ପଟୁ-ଇମନ୍) ପଟୁତା; ଦକ୍ଷତା ।
ପଟୁ—ବି. ନିପୁଣ; ଚତୁର ।
ପଟୁଆରି—ବ. ଜମି ମାପିବାର କର୍ମଚାରୀ ।
ପଟୋଳ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ପଟ୍ଟ-ବ. (ପଟ୍-ତ) ରାଜାସନ; ଫଲକ; ପଟ; ପାଟଲୁଗା; ବି. ପ୍ରଧାନ ।
ପଟ୍ଟ-ଗୃହ-ବ. ତମ୍ବୁ; ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ ।
ପଟ୍ଟଦେବୀ } ବ. ପାଟ-ରାଣୀ ; ରାଜାର ପ୍ରଧାନ
ପଟ୍ଟମହିଷୀ } ମହିଷୀ ।
ପଟ୍ଟା—ବ. ଜମି ଭୋଗ କରିବାର ଅନୁମତି-ପତ୍ର ।
ପଟ୍ଟିଶ-ବ. ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ପଠନ-ବ. (ପଠ୍-ଅନ) ପାଠ; ଅଧ୍ୟୟନ ।
ପଠନୀୟ-ବି. (ପଠ୍-ଅନୀୟ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।
ପଠା—ବ. ପୃଷ୍ଠବ୍ରଣ; ନଦୀମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୋଚରସ୍ଥାନ ।
ପଠାଇବା—କ୍ରି. ପ୍ରେରଣ କରିବା ।

ପଠାଣ—ବ. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏକବର୍ଗ ।
ପଠିତ-ବି. (ପଠ୍-ତ) ଅଧୀତ; ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ପଠ୍ୟମାନ-ବି. (ପଠ୍-ଯ-ଆନ) ଯାହା ପଢା-ଯାଉଅଛି ।
ପଡା—ବ. ସାହି; ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଅଂଶ ।
ପଡି-ବ. କୌଣସି ଲୋକର ଭରଣପୋଷଣାର୍ଥ ଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ । [ଭୂମି ।
ପଡିଆ-ବ. (ପତିତଶବ୍ଦଜ) ଅକୃଷ୍ଟ ଭୂମି; ପଦା-
ପଡିବା—କ୍ରି. (ପତଧାତୁରୁ) ପତିତହେବା ।
ପଡିହାରି-ବି. (ପ୍ରତିହାରୀଶବ୍ଦଜ) ଦ୍ୱାରପାଳ; ଦେବପୂଜକ ବିଶେଷ ।
ପଡୋସୀ-ବ. (ପ୍ରତିବାସୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିବାସୀ ।
ପଢା—ବି. ପଠିତ ।
ପଢିବା—କ୍ରି. (ପଠ୍-ଧାତୁରୁ) ପାଠ କରିବା; ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ।
ପଢୁଆ-ବ. (ପଠଧାତୁରୁ) ଛାତ୍ର; ପାଠକ ।
ପଣ-ବ. (ପଣ୍-ଅ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ବାଜିମାରିବା; ମୂଲ୍ୟ; ୨୦ ଗଣ୍ଡା ପରିମାଣ । [ବ୍ୟବହୃତ ।
ପଣ-ବ. ଭାବ, ଅବସ୍ଥା (ଓଡିଆ ପ୍ରତ୍ୟୟରୂପେ
ପଣକିଆ-ବ. କାହାଣ ପଣଯୁକ୍ତ ଗୁଣମାଳା ।
ପଣନ୍ତ-ବ. ଶାଢୀର କାନି ।
ପଣବ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ପଣସ-ବ. ଫଳବିଶେଷ ।
ପଣା—ବ. (ପ୍ରପାନକଶବ୍ଦଜ) ଶର୍କରାମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।
ପଣାଙ୍ଗନା—ବ. (ପଣ-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।
ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବ. ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ପଣିତ-ବିଂ. (ପଣ୍-ତ) ବିକ୍ରୀତ; କ୍ରୀତ ।

ପଣ୍ଡ-ବି. (ପଣ୍ଡ୍-ଅ) ନପୁଂସକ ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ପଣ୍ଡା-ବି. (ପଣ୍ଡ୍-ଆ) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-ପଦବୀବିଶେଷ ।

ପଣ୍ଡା-ବି. ଅଣ୍ଡିସମହୃଷ ।

ପଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ପଣ୍ଡା-ଇତ) ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ; ବିଦ୍ୱାନ ; ନିପୁଣ; ଦକ୍ଷ ; ମେଧାବୀ ।

ପଣ୍ଡିତମ୍ମନ୍ୟ-ବିଂ. ଯେ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲି ଅଭିମାନ କରେ ।

ପଣ୍ୟ-ବିଂ. (ପଣ-ଯ) ବିକ୍ରେୟ ; ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ।

ପଣ୍ୟ-ବୀଥି-ବି. ବିପଣି; ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଦୋକାନ ।

ପଣ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ଦୋକାନ ; ହାଟ ।

ପଣ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ-ବି. ବେଶ୍ୟା ।

ପତଙ୍ଗ } ବି. (ପତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଶଲଭ; ଝିଣ୍ଟିକା;
ପତଙ୍ଗମ } ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଘୁଡ଼ି ।

ପତତ୍ର-ବି. (ପତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ପତତ୍ରୀ-ବି. (ପତତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ ।

ପତନ-ବି. (ପତ୍-ଅନ) ପଡ଼ିବା; ସ୍ଖଳନ; ପାପ ।

ପତନୀ-ବିଂ. ସରୁ ; ଯଥା, ପତନୀଶାଢ଼ୀ ।

ପତରଶଉରୁଣୀ ବି. ପ.ବଙ୍ଗୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଜାତି-ବିଶେଷ ।

ପତାକା-ବି. (ପତ୍-ଅକ-ଆ) ବାନା; ଧ୍ୱଜପଟ ।

ପତାକୀ-ବିଂ. (ପତାକା-ଇନ୍) ପତାକାଧାରୀ ; ପଦାତି ।

ପତି-ବି. (ପା-ଅତି) ଭର୍ତ୍ତା ; ପ୍ରଭୁ ।

ପତି-ବି. (ପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ । ଲେଖାର ଉପର ପଟ ।

ପତିତ-ବିଂ. (ପତ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପାପୀ ।

ପତି-ଦେବତା-ବି. ପତି ଦେବତା ଯାହାର ; ସତୀ ।

ପତିତ-ପାବନ-ବି. ପତିତର ତ୍ରାଣକାରୀ ।

ପତି-ପ୍ରାଣା-ବି. ପତିପ୍ରାଣ ଯାହାର ; ସତୀ ।

ପତିମ୍ବରା-ବି. (ପତି-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂବରା ।

ପତିବ୍ରତା-ବି. ପତି ବ୍ରତ ଯାହାର ; ପତି-ପରାୟଣା ।

ପତ୍ତନ ବି. (ପତ୍-ତନ) ପଟଣା; ନଗର ।

ପତ୍ନୀ-ବି. (ପତି-ଈ) ପରିଣୀତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପତ୍ର-ବି. (ପତ୍-ତ୍ର) ପତର ; ପର୍ଣ୍ଣ ; ପୁସ୍ତକାଦିର ପୃଷ୍ଠା; ଚିଠାଉ; ପକ୍ଷ ।

ପତ୍ରିକା } ବି. (ପତ୍ର-କ-ଆ; ପତ୍ର-ଇନ୍) ଲିପି;
ପତ୍ରୀ } ଚିଠି ।

ପତ୍ରୀ-ବି. (ପତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ; ବାଣ; ବିଂ. ପତ୍ର-ବିଶିଷ୍ଟ । [ଉପାୟ ।

ପଥ-ବି. (ପଥ-ଅ) ରାସ୍ତା ; ମାର୍ଗ ; ବାଟ,

ପଥର-ବି. (ପ୍ରସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପାଷାଣ ।

ପଥି-ବି. (ପଥ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରୋଗୀର ବିହିତ ଆହାର ।

ପଥିକ-ବି. (ପଥିନ୍-କ) ବାଟୋଇ ; ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପଥୁକୀ-ବି. ପଥିକ ।

ପଥୁରି-ବି. ପଥର-ଭାଟିଆ ।

ପଥୁରିଆ-ବି. ପଥରକାମ ଯେ କରେ ।

ପଥ୍ୟ-ବିଂ. (ପଥ-ଯ) ହିତଜନକ; ବି. ରୋଗୀର ଯୋଗ୍ୟ ଆହାର ।

ପଥ୍ୟାଶୀ-ବି. (ପଥ୍ୟ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ପଥ୍ୟଭୋଜୀ ।

ପଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ; ଚରଣଚିହ୍ନ ; ବାଚକଶବ୍ଦ; ସ୍ଥାନ; ପଦବୀ; ପଦ୍ୟାଂଶ ।

ପଦକ-ବି. (ପଦ-କ) କଣ୍ଠଭୂଷଣ ।

ପଦବୀ-ବି. (ପଦ୍-ଅବ୍-ଇ) ପଥ; ଉପାଧି; ବ୍ୟବସାୟ ।

ପଦା-ବି. ପଡିଆ ।

ପଦାଙ୍କ-ବି. (ପଦ-ଅଙ୍କ) ପଦଚିହ୍ନ ।

ପଦାତି } ପଦାତିକ } ବି. (ପଦ-ଅତ୍-ଇ-କ) ପାଦଗାମୀ ସୈନ୍ୟ; ପାଇକ ।

ପଦାରବିନ୍ଦ-ବି. (ପଦ-ଅରବିନ୍ଦ) ପାଦପଦ୍ମ ।

ପଦାର୍ଥ-ବି. (ପଦ-ଅର୍ଥ) ପଦର ଅର୍ଥ; ବସ୍ତୁ ।

ପର୍ଦ୍ଦିକା-ବି. ଭୂମିପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ।

ପଦ୍ଧତି-ବି. (ପଦ୍-ହନ୍-ତି) ପଥ; ଗ୍ରନ୍ଥ; ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦବୀ ।

ପଦ୍ମ-ବି. (ପଦ୍-ମ) କମଳ; ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମକ-ବି. ଗଜ ଦେହରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନ ।

ପଦ୍ମନାଭ-ବି. (ପଦ୍ମ-ନାଭି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ପଦ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଭ୍ରମର ।

ପଦ୍ମଭୂ } ପଦ୍ମଯୋନି } ବି. (ପଦ୍ମ-ଭୂ, ଯୋନି) ବ୍ରହ୍ମା ।

ପଦ୍ମ-ରାଗ-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ପଦ୍ମାକର-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆକର) ପଦ୍ମଯୁକ୍ତ ଜଳାଶୟ ।

ପଦ୍ମାଳୟା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆଳୟ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ପଦ୍ମାସନ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆସନ) ବାମ ପାଦକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦୋପରି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦକୁ ବାମ ପାଦୋପରି ନ୍ୟାସପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଇନ୍-ଈ) କମଳିନୀ; ପଦ୍ମସମୂହ; ସୁଲକ୍ଷଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ-ବି. (ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପଦ୍ୟ-ବି. (ପଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବଦ୍ଧ ପଦ ।

ପଧାନ-ବି. (ପ୍ରଧାନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି; ଉପାଧିବିଶେଷ ।

ପନସ-ବି.(ପଣ୍-ଅସ) ପଣସଗଛ; ପଣସଫଳ ।

ପନି-ବି. ଚିତ୍ରକରର ପଦାର୍ଥବିଶେଷ ।

ପନ୍ଥା-ବି. (ପଥିନ୍ ଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ଉପାୟ ।

ପନ୍ନାରି-ବି. ଓଳି ।

ପନ୍ନଗ-ବି. (ପଦ୍-ନ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ; ଭୁଜଙ୍ଗ ।

ପନ୍ନଗାରି } ପନ୍ନଗାଶନ } ବି. (ପନ୍ନଗ-ଅରି, ଅଶନ) ଗରୁଡ଼ ।

ପୟଃ-ବି. (ପା-ଅସ୍) ଦୁଗ୍ଧ; ଜଳ ।

ପୟସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. (ପୟସ୍-ବିନ୍-ଈ) ଦୁଗ୍ଧବତୀ ।

ପୟୋଦ-ବି. (ପୟସ୍-ଦା-ଅ) ମେଘ; ନାରିକେଳ ।

ପୟୋଧର-ବି. ପୟସ୍-ଧୃ-ଅ) ମେଘ; ସ୍ତନ ।

ପୟୋଧି } ପୟୋନିଧି } ବି. ପୟସ୍-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର; ସାଗର ।

ପର-ବିଂ. (ପୃ-ଅ) ଅପର; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅନ୍ୟ; ପଶ୍ଚାତ; ଅଧିକ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ପର-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ପକ୍ଷୀର ପକ୍ଷ ।

ପର-କାଳ-ବି. ଉତ୍ତରକାଳ ; ଇହଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳ ।

ପରକୀୟ-ବିଂ. (ପର-କ-ଈୟ) ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପରଖ-ବି. (ପରୀକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷା ।

ପରଗଣା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ପରଚ-ବି. (ପରିଚୟଶବ୍ଦଜ) ପରିଚୟ; ଚିହ୍ନା ।

ପରଛନ୍ଦାନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ପର-ଛନ୍ଦ-ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ) ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଅଭିଳାଷର ଅଧୀନ ।

ପର-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ପରାଧୀନ ।

ପରତେ-ବି.(ପ୍ରତ୍ୟୟଶବ୍ଦଜ)ପ୍ରତ୍ୟୟ; ବିଶ୍ୱାସ ।

ପରତ୍ର-ଅ°. (ପର-ତ୍ର) ପରକାଳରେ ।

ପରଦା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଯବନିକା; ଆବରଣ ।

ପରଦା-ନସିନ୍-ବି.(ପାର୍ଶୀ) ଅବରୋଧବାସିନୀ ।

ପର-ଦାର-ବି. ପରସ୍ତ୍ରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗମନ ।

ପରନ୍ତପ-ବିଂ. (ପରଂ-ତପ) ଶତ୍ରୁର ପୀଡ଼ାଦାୟକ ।

ପରନ୍ତୁ-ଅ°. (ପରମ୍-ତୁ) କିନ୍ତୁ; ଅଥବା ।

ପର-ପୁଷ୍ଟ-ବି. କୋକିଳ; ବିଂ. ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ଅନ୍ୟପତି ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ପର-ପୂର୍ବା-ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ବପତି ତ୍ୟାଗ କରି

ପର-ବଶ-ବିଂ. ପରାଧୀନ ।

ପର-ବ୍ରହ୍ମ ବି. ପରମେଶ୍ୱର; ପରମ ପୁରୁଷ ।

ପରବାନା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ହୁକୁମ୍ ଚିଠି ।

ପରଭାଗ୍ୟୋପଜୀବୀ-ବିଂ. (ପର-ଭାଗ୍ୟ-ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ପରଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ ।

ପରମ-ବିଂ. (ପର-ମା-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଶେଷ ।

ପରମ-ପଦ-ବି. ମୁକ୍ତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶ୍ରୟ ।

ପରମ ହଂସ-ବି.ମହାଯୋଗୀ; ଶ୍ରେଷ୍ଠସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ପରମାଣୁ-ବି. (ପରମ-ଅଣୁ) ପଦାର୍ଥର କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଅବିଭାଜ୍ୟ ଅଂଶ ।

ପରମାତ୍ମା-ବି. (ପରମ-ଆତ୍ମନ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।

ପରମାୟୁଃ-ବି. (ପରମ-ଆୟୁଃ) ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତକାଳ ।

ପରମାର୍ଥ-ବି. (ପରମ-ଅର୍ଥ) ଧର୍ମ; ଶ୍ରେଷ୍ଠତତ୍ତ୍ୱ ।

ପରମେଶ୍ୱର-ବି. (ପରମ-ଈଶ୍ୱର) ପରମାତ୍ମା ।

ପରମେଷ୍ଠୀ-ବି. (ପରମ-ସ୍ଥା-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମା; ପରମେଶ୍ୱର । [ଅନୁକ୍ରମ; ବଂଶ ।

ପରମ୍ପରା-ବି. (ପର-ପର-ଅ) ଧାରା; ଶ୍ରେଣୀ;

ପରଲ-ବି. ନେତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ । [ମୃତ୍ୟୁ ।

ପର-ଲୋକ-ବି. ଇହଲୋକର ଅତୀତ ଲୋକ;

ପରବାନ୍-ବିଂ. (ପର-ବତ୍) ପରାଧୀନ ।

ପରଶ-ପଥର-ବି. (ସ୍ପର୍ଶପ୍ରସ୍ତର) ସ୍ପର୍ଶମଣି; ଯାହାର ସ୍ପର୍ଶରେ ଲୁହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ।

ପରଶୁ-ବି. (ପର-ଶୃ-ଉ) କୁଠାର; କୁରାଢ଼ୀ ।

ପରଶୁ-ରାମ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଶତ୍ରୁ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣବୀର । ସେ ପିତାଜ୍ଞାନୁସାରେ ମାତୃହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କ୍ଷତ୍ରିୟଶୂନ୍ୟ କରିଥିଲେ । [ତାହାର ପରଦିନ; ପରଦିନ ।

ପରଶ୍ୱଃ-ଅ°. (ପର-ଶ୍ୱଃ=ଆସନ୍ତାକାଲି)

ପରସ୍ପର-ବିଂ. ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ; ଏକକୁ ଅନେକ ।

ପରଚ୍ଛିତ୍ତି-ବି. ପ୍ରାଚୀର କାନ୍ଥ ।

ପରା-ବିଂ. (ପର-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପରା-ଅଂ. ଉପସର୍ଗ (ପୃ-ଅ) ଧର୍ଷଣ, ତିରସ୍କାର, କ୍ଷୟ, ଗତି, ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।

ପରା-ଅଂ. (ପ୍ରାଦୃଶବ୍ଦଜ) ବିକଳ୍ପସୂଚକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବ୍ୟବହୃତ । [ବିମୁଖ ।

ପରାକ୍-ଅଂ. (ପରା-ଅଞ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) କୁଟିଳ; ନିବୃତ୍ତ;

ପରା-କାଷ୍ଠା-ବି. ଏକଶେଷ ।

ପରାକ୍ରମ-ବି. (ପରା-କ୍ରମ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ବଳ ।

ପରାକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ପରା କ୍ରମ୍-ତ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ପରାଗ ବି. (ପରା-ଗ) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ ।

ପରାଙ୍ମୁଖ-ବିଂ. (ପରାକ୍-ମୁଖ) ବିମୁଖ ; ନିବୃତ୍ତ-ମୁଖ ।

ପରାଜୟ-ବି. (ପରା-ଜି-ଅ) ପରାଭବ ।

ପରାଜିତ-ବିଂ. (ପରା-ଜି-ତ) ବଞ୍ଚିତ; ପରାଭୂତ ।

ପରାଧୀନ ବିଂ. (ପର-ଅଧୀନ) ପରବଶ ।

ପରାଭବ-ବି. (ପରା-ଭୂ-ଅ) ପରାଜୟ; ତିରସ୍କାର ।

ପରାମର୍ଶ-ବି. (ପରା-ମୃଶ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣା; ବିଚାର ।

ପରାୟଣ-ବିଂ. (ପର-ଅୟନ) ତତ୍ପର; ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବଲମ୍ବନ ।

ପରାର୍ଥ ବି. (ପର-ଅର୍ଥ) ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ।

ପରାର୍ଦ୍ଧ ବିଂ. (ପରା-ଅର୍ଦ୍ଧ)୧୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ୦୦୦୦୦ ଏହି ସଂଖ୍ୟା । [ବର୍ତ୍ତିତ ।

ପରାବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରା-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରତ୍ୟା-

ପରାବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପରା-ବୃତ୍-ଅ) ପ୍ରତ୍ୟାବୃତ୍ତ ।

ପରାଶର-ବି. ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ଋଷିବିଶେଷ ।

ପରାସ୍କନ୍ଦୀ-ବି. (ପର-ଆ-ସ୍କନ୍ଦ୍-ଇନ୍) ଚୋର ।

ପରାସ୍ତ-ବିଂ. (ପରା-ଅସ୍-ତ) ପରାଜିତ ।

ପରାହତ-ବିଂ. (ପରା-ହନ୍-ତ) ପରାଭୂତ; ବ୍ୟାହତ । [ଓଲି ।

ପରାହ୍ନ-ବି. (ପର-ଅହନ୍-ଅ) ଅପରାହ୍ନ; ଉପର-

ପରି-ଅଂ. ଉପସର୍ଗ, ସର୍ବତଃ, ଅତିଶୟ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା, ବ୍ୟାପ୍ତି; ପ୍ରଭୃତି ଭାବବୋଧକ ।

ପରି-ଅଂ. ତୁଲ୍ୟ ।

ପରିକର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) କଟିବନ୍ଧ, ସହଚର ।

ପରି-କର୍ମ-ବି. ପ୍ରସାଧନ; ଅଳଙ୍କାରଦ୍ୱାରା ସଜ୍ଜୀକରଣ । [ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରଚିତ ।

ପରିକଳ୍ପିତ-ବିଂ (ପରି-କ୍ଳୃପ୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ;

ପରିକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରି-କୀର୍ତ୍ତିତ) ପ୍ରଶଂସିତ ।

ପରିକ୍ରମଣ-ବି. (ପରି-କ୍ରମ୍-ଅନ) ଗମନ; ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା । [ବେଷ୍ଟନ; ସଂସ୍କରଣ ।

ପରିକ୍ରିୟା-ବି. (ପରି-କ୍ରିୟା) ପରିଖାଦ୍ୱାରା

ପରିଖା-ବି. (ପରି-ଖନ୍-ଅ) ଗଡ଼ଖାଇ; ଖାତ-

ପରିଗତ-ବିଂ. ବେଷ୍ଟିତ । [ଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟନ ।

ପରିଗ୍ରହ-ବି. (ପରି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ପତ୍ନୀ; ପରିଜନ; ଦାନଗ୍ରହଣ ।

ପରିଘ-ବି. (ପରି-ହନ୍-ଅ) ଲୌହମୁଦ୍ଗର ।

ପରିଚୟ-ବି. (ପରି-ଚି-ଅ) ଚିହ୍ନିବା; ଆଳାପ ।

ପରିଚର-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅ) ରକ୍ଷୀ ସୈନ୍ୟ; ଅନୁଚର । [ଉପାସନା ।

ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଯ-ଅ) ସେବ

ପରିଚାରକ-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ୍) ଦାସ ; ସେବକ ।

ପରିଚାଳକ-ବି. (ପରି-ଚଲ୍-ଅକ)ଚାଳନାକାରୀ ।

ପରିଚାରିକା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ-ଆ) ଦାସୀ; ସେବକଣୀ ।

ପରିଚିତ-ବିଂ. (ପରି-ଚି-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଚିହ୍ନିତ ।

ପରିଚ୍ଛଦ-ବି. (ପରି-ଛଦ୍-ଅ) ବେଶ; ପୋଷାକ ।

ପରିଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛଦ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ଭୂଷିତ, ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ; ବିଭକ୍ତ । [ଧାରକ ।

ପରିଛା-ବି. (ପରୀକ୍ଷକଶବ୍ଦଜ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତତ୍ତ୍ୱାବ-

ପରିଚ୍ଛେଦ-ବି. (ପରି-ଛିଦ୍-ଅ) ଭାଗ; ସୀମା ; ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ପୁସ୍ତକର ବିଭାଗ ।

ପରିଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ଯ) ବିଭାଜ୍ୟ; ନିର୍ଣ୍ଣେୟ । [ବର୍ଗ; ପରିବାରବ ।

ପରିଜନ-ବି. (ପରି-ଜନ) ପରିବାର; ପୋଷ୍ୟ-

ପରିଡ଼ା-ବି.ଶୂଦ୍ରଜାତି ବିଶେଷର ଉପାଧିବିଶେଷ ।

ପରିଣତ-ବିଂ. (ପରି ନମ୍-ତ) ପକ୍ୱ; ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ । [ସ୍ଥାନର ପ୍ରାପ୍ତି; ଶେଷ ।

ପରିଣତି-ବି. (ପରି-ନମ୍-ତି) ପରିପାକ; ଅବ-

ପରିଣଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ପରିହିତ ।

ପରିଣୟ-ବି. (ପରି-ନୀ-ଅ) ବିବାହ ।

ପରିଣାମ-ବି. (ପରି-ନମ୍-ଅ) ଶେଷ;ପରିପକ୍ୱତା ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି । [ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ ।

ପରିଣାମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପରିଣାମ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍)

ପରିଣାହ-ବି. (ପରି-ନହ୍-ଅ)ବିସ୍ତାର;ଓସାର ।

ପରିଣୀତ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ତ) ବିବାହିତ ।

ପରିଣେତା-ବି. (ପରି-ନୀ-ତୃ) ବିବାହକର୍ତ୍ତା ।

ପରିଣେୟ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ଯ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିତଃ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପରି-ତସ୍) ଚାରିଆଡ଼େ; ସର୍ବତୋଭାବରେ ।

ପରିତାପ-ବି. (ପରି-ତପ୍-ଅ) ମନସ୍ତାପ ।

ପରିତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ପରିତୋଷ-ବି. (ପରି-ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି । ” [ତ୍ୟକ୍ତ ।

ପରିତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ,

ପରିତ୍ୟାଗ-ବି.(ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ, ତ୍ୟାଗ ।

ପରିତ୍ରାଣ-ବି.(ପରି ତ୍ରୈ-ଅନ)ରକ୍ଷା; ଉଦ୍ଧାର ।

ପରିତ୍ରାତା-ବି. (ପରି-ତ୍ରୈ-ତୃ) ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ।

ପରିଦେବନ-ବି. (ପରି-ଦେବ-ଅନ) ବିଳାପ; ଅନୁତାପ । [ପିନ୍ଧିବା ।

ପରିଧାନ-ବି. (ପରି-ଧା-ଅନ) ପରିଧେୟବସ୍ତ୍ର

ପରିଧି-ବି. (ପରି-ଧା-ଇ) ବୃତ୍ତର ବେଢ଼; ପରି-ବେଷ୍ଟନ । [ଯୁକ୍ତ; ପିନ୍ଧିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିଧେୟ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ଯ) ପିନ୍ଧିବାର ଉପ-

ପରିପକ୍ୱ-ବିଂ. (ପରି-ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ;ସୁଜୀର୍ଣ୍ଣ: ପକ୍ୱ; ବହୁଦର୍ଶୀ ।

ପରିପାକ-ବି. (ପରି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ;ପକ୍ୱତା ।

ପରିପାଟୀ-ବିଂ. (ପରି-ପଟ୍-ଇନ୍) ସୁଶୃଙ୍ଖଳା: ଅନୁକ୍ରମ ।

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ପରି-ପୃ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ-ବି. (ପରି-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ ତ) ବସ୍ତୁ ଚକ୍ଷୁକୁ ଯେପରି ଦିଶେ, ଛବିରେ ତାହାର ସେହିପ୍ରକାର ବିନ୍ୟାସ-ନିୟମାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟା ।

ପରିପ୍ଲବ-ବି. (ପରି-ପ୍ଲୁ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପରିପ୍ଲୁତ-ବି. (ପରି-ପ୍ଲୁ-ତ) ସିକ୍ତ; ପ୍ଲାବିତ ।

ପରିବର୍ହ-ବି. (ପରି-ବର୍ହ୍-ଅ) ପରିଚ୍ଛଦ; ଉପକରଣ ।

ପରିଭବ-ବି. (ପରି-ଭୂ-ଅ) ପରାଭବ; ଅବଜ୍ଞା ।

ପରିଭାଷା-ବି. (ପରି-ଭାଷ-ଆ) ଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭିନ୍ନ ସଙ୍କେତ ବା ସଂଜ୍ଞା । [ଅବଜ୍ଞାତ ।

ପରିଭୂତ-ବି. (ପରି-ଭୂ-ତ) ପରାଭୂତ ;

ପରିମଳ-ବି. (ପରି-ମଳ) ସୁଗନ୍ଧ ।

ପରିମାଣ-ବି. (ପରି-ମା-ଅନ) ମାପ, ଓଜନ ; ସଂଖ୍ୟାକରଣ । [ପରିମାଣଯୁକ୍ତ ।

ପରିମିତ-ବି. (ପରି-ମା-ତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ

ପରିମିତି-ବି. (ପରି-ମା-ତି) ପରିମାଣ ।

ପରିମେୟ- ବି. (ପରି-ମା-ଯ) ପରିମାଣଯୋଗ୍ୟ; ପରିମିତ ।

ପରିରବ୍ଧ-ବି. (ପରି-ରଭ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।

ପରିରମ୍ଭ-ବି. (ପରି-ରଭ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ପରିବର୍ତ୍ତ } ପରିବର୍ତ୍ତନ } ବି. (ପରି-ବୃତ୍-ଅ, ଅନ) ବଦଳ; ବିନିମୟ ।

ପରିବର୍ତ୍ତିତ-ବି. (ପରି-ବର୍ତ୍ତି-ତ) ଯାହା ବଦଳ କରା ହୋଇଅଛି ।

ପରିବା-ବି. ଖଣ୍ଡା ତରକାରି ।

ପରିବାଦ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; ନିନ୍ଦା ।

ପରିବାଦିନୀ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍-ଈ) ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ବୀଣା । [ବାଦକ ।

ପରିବାଦୀ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍) ନିନ୍ଦୁକ; ଅପ-

ପରିବାର-ବି. (ପରି-ବୃ-ଅ) ପରିଜନ ପୋଷ୍ୟ ।

ପରିବାରିତ-ବି. (ପରି-ବାର-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ।

ପରିବାହ-ବି. (ପରି-ବହ୍-ଅ) ଜଳପ୍ରବାହ ; ମୁହାଣ ।

ପରିବୃତ-ବି. (ପରି-ବୃ-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ।

ପରିବେଶ-ବି. (ପରି-ବିଶ୍-ଅ) ପରିଧି; ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଣ୍ଡଳ । [ବଣ୍ଟନପୂର୍ବକ ଅର୍ପଣ ।

ପରିବେଷଣ-ବି. (ପରି-ବିଷ୍-ଅନ୍) ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁର

ପରିବେଷ୍ଟନ-ବି. (ପରି-ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚାରିଆଡ଼େ ବେଷ୍ଟନ । [ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପରିବ୍ରାଜକ-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ;

ପରିବ୍ରାଜିକା-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ; ଭ୍ରମଣକାରିଣୀ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ-ବି. (ପରି-ଶିଷ୍-ତ) ଅବଶିଷ୍ଟ; ଗ୍ରନ୍ଥସମାପ୍ତିପରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଂଶ । [ପରିଷ୍କୃତ ।

ପରିଶୁଦ୍ଧ-ବି. (ପରି-ଶୁଧ୍-ତ) ସଂଶୋଧିତ ;

ପରିଶୁଷ୍କ-ବି. (ପରି-ଶୁଷ୍-କ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଷ୍କ ।

ପରିଶେଷ-ବି. (ପରି-ଶିଷ୍-ଅ) ଅବଶେଷ ।

ପରିଶୋଧ-ବି. (ପରି-ଶୁଧ୍-ଅ) ଋଣଶୋଧ ।

ପରିଶ୍ରମ-ବି. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଅଧ୍ୟାୟ; କର୍ମର ଶ୍ରମ ।

ପରିଶ୍ରମୀ-ବି. (ପରିଶ୍ରମ ଇନ) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।

ପରିଶ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଲାନ୍ତ ।

ପରିଷଦ୍-ବି. (ପରି-ସଦ୍-•) ସଭା ସମାଜ ।

ପରିଷ୍କାର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱଚ୍ଛତା; ଶୋଧନ; ନିର୍ମଳୀକରଣ । [ଭୂଷିତ ।
ପରିଷ୍କୃତ-ବି°. (ପରି-କୃ-ତ) ନିର୍ମଳ ଶୋଧିତ;
ପରିଷ୍ୱଙ୍ଗ-ବି. (ପରି-ସ୍ୱଞ୍ଜ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।
ପରିସର-ବି. (ପରି-ସୃ-ଅ) ପ୍ରଦେଶ; ଓସାର; ବିସ୍ତାର ।
ପରିସୀମା-ବି. (ପରି-ସୀମନ୍) ଚତୁଃସୀମା ।
ପରିସ୍ରୁତ-ବି°. (ପରି-ସ୍ରୁ-ତ)କ୍ଷରିତ; ଚ୍ୟାବିତ ।
ପରିହାର-ବି. (ପରି-ହୃ-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ ; ଉପେକ୍ଷା ।
ପରିହାର୍ଯ୍ୟ-ବି°. (ପରି-ହୃ-ଯ) ପରିତ୍ୟାଜ୍ୟ ।
ପରିହାସ-ବି. (ପରି-ହସ୍-ଅ) କୌତୁକ ଥଟ୍ଟା ।
ପରିହାସ୍ୟ-ବି°. (ପରି-ହସ୍-ଯ) ପରିହାସ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପରିହିତ-ବି°. (ପରି;ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ସ୍ଥାପିତ ।
ପରୀକ୍ଷକ-ବି°. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ପରୀକ୍ଷାକାରକ ।
ପରୀକ୍ଷା-ବି. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଦୋଷଗୁଣ ବିବେଚନା; ବସ୍ତୁର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ ।
ପରୀକ୍ଷିତ-ବି°. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରା ହୋଇଛି; ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ନାତି, ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।
ପରୁଷ-ବି°. (ପୃ-ଉଷନ୍) କର୍କଶ; କଠୋର ।
ପରେ-ଅ°. ଉତ୍ତରେ; ଶେଷରେ ।
ପରେତ-ବି°. (ପର-ଇ-ତ) ମୃତ; ପ୍ରେତ ।
ପରୋକ୍ଷ-ବି°. (ପରସ୍-ଅକ୍ଷି-ଅ) ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ;
ପରୋଷ୍ଣୀ-ବି. ଅସୁପା । [ଅସାକ୍ଷାତ୍ ।
ପର୍କଟୀ-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ ।
ପର୍ଜନ୍ୟ-ବି. (ପୃଷ୍-ଅନ୍ୟ) ଶବ୍ଦକାରୀ ମେଘ ।
ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପର୍ଣ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପକ୍ଷ ।
ପର୍ଣ୍ଣ-ଶାଳା-ବି. ପର୍ଣ୍ଣକୁଟୀର; ପତ୍ରକୁଡ଼ିଆ ।
ପର୍ଣ୍ଣୀ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ; ବି°. ପତ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ପର୍ଣ୍ଣୋଟଜ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଉଟଜ) ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।
ପର୍ଦ୍ଦା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଯବନିକା ।
ପର୍ପଟ-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।
ପର୍ଯ୍ୟଙ୍କ-ବି. (ପରି-ଅନକ୍-ଅ) ପଲଙ୍କ; ଖଟ ।
ପର୍ଯ୍ୟଟକ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।
ପର୍ଯ୍ୟଟନ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ-ବି. (ପରି-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତ; ନିକଟ ; ଶେଷସୀମା । [ପନ ।
ପର୍ଯ୍ୟବସାନ-ବି. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ଅନ) ସମା-
ପର୍ଯ୍ୟବସିତ-ବି°. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ; ନିଃଶେଷିତ ।
ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ-ବି. (ପରି-ଅବ-ଈକ୍ଷ-ଅନ) ମନୋନିବେଶପୂର୍ବକ ଦର୍ଶନ; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ।
ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ପରି-ଅସ୍-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ପ୍ରସାରିତ ।
ପର୍ଯ୍ୟାଣ-ବି. (ପରି-ଯା-ଅନ) ପଲାଣ; ପଶୁପୃଷ୍ଠାସନ ।
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ-ବି°. (ପରି-ଆପ୍-ତ) ପ୍ରଚୁର; ଯଥେଷ୍ଟ ।
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତି-ବି. (ପରି ଆପ୍-ତି) ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ତି ।
ପର୍ଯ୍ୟାୟ-ବି. (ପରି-ଇ-ଅ) ଅନୁକ୍ରମ ; ପାଳି ; ସମାନାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।
ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା-ବି. (ପରି-ଆ-ଲୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅନୁଶୀଳନ; ସମାଲୋଚନା ।

ପର୍ଯ୍ୟୁଦସ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଉଦ୍-ଅସ୍-ତ) ପରାଭୂତ ।
ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ବସ୍-ତ) ପୂର୍ବଦିବସୀୟ; ବାସି ।
ପର୍ବ-ବି. (ପୃ-ବନ୍) ପବ; ଉତ୍ସବ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପର୍ବତ-ବି. (ପର୍ବନ୍-ତ) ଗିରି; ଶୈଳ ।
ପର୍ବତାରି-ବି. (ପର୍ବତ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପର୍ଶୁ-ବି. (ପର-ଶୃ-ଉ) ପରଶୁ; କୁଠାର ।
ପର୍ଷିବା-କ୍ରି. ପରିବେଷଣ କରିବା ।
ପଲ-ବି. (ପଲ୍-ଅ) ଓଜନବିଶେଷ; ସୂକ୍ଷ୍ମକାଳ;
ପଲ୍-ବି. ସମୂହ; ଦଳ । [ମାଂସ ।
ପଲ୍କ-ବି. ଅକ୍ଷିପତ୍ର ।
ପଲଙ୍କ-ବି. ଖଟ ।
ପଲ୍ଟନ-ବି. ସେନାଦଳ ।
ପଲଲ-ବି. ମାଂସ; ପଙ୍କ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ପଲସ୍ତରା-(ଇଂ plaster ଶବ୍ଦରୁ) ଲେପନୀୟ
ପଲମ-ବି. ମାଟିନିର୍ମିତ କରେଇ ।
ପଲା-ବି. ତୈଳାଦିଉଦ୍ଧରଣାର୍ଥ ଲୌହଦର୍ବୀ ।
ପଲାଇବା-କ୍ରି. ଅ. (ପଲାୟନଶବ୍ଦଜ) ପଲାୟନ କରିବା । [ପିଠିର ଗଦ ।
ପଲାଣ ବି. (ପର୍ଯ୍ୟାଣଶବ୍ଦଜ) ଘୋଡ଼ା ବଳଦ-
ପଲାଣ୍ଡୁ-ବି. ପିଆଜ । [ପଲ୍ଲଉ ।
ପଲାନ୍ନ-ବି. (ପଲ-ଅନ୍ନ) ମାଂସଯୁକ୍ତ ଅନ୍ନ;
ପଲାୟନ-ବି. (ପରା-ଅୟ୍-ଅନ)ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥାନ ।
ପଲାୟମାନ-ବିଂ. ଯେ ପଲାଉଅଛି ।
ପଲାୟିତ-ବିଂ, ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥିତ ।

ପଲାଲ-ବି. ପାଳ; ପୁଆଳ; ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ପଲାଶ-ବି. ପତ୍ର; କିଂଶୁକ ବୃକ୍ଷ ।
ପଲିତ ବିଂ. (ପଲ୍-ତ) ଶୁକ୍ଳୀକୃତ-କେଶ ।
ପଲ୍ଲବ ବି. (ପଲ୍-ଲୂ-ଅ)ନୂତନପତ୍ର; କିଶଳୟ ।
ପଲ୍ଲବଗ୍ରାହୀ ବିଂ. ଯେ ନାନା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଲଭିଅଛି । [ବହୁଳୀକୃତ ।
ପଲ୍ଲବିତ-ବିଂ. (ପଲ୍ଲବ-ଇତ) ପଲ୍ଲବଯୁକ୍ତ;
ପଲ୍ଲୀ-ବି. (ପଲ୍ଲ-ଇ-ଈ)ଗ୍ରାମ; ପଡ଼ା; ଝିଟିପିଟି ।
ପଲ୍ୱଲ-ବି.(ପଲ୍-ବଲ) କ୍ଷୁଦ୍ରଜଳାଶୟ;ଗାଡ଼ିଆ ।
ପବ-ବି. (ପର୍ବଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଠି ।
ପବନ-ବି. (ପୂ-ଅନ) ବାୟୁ ।
ପବନ-ନନ୍ଦନ-ବି. ଭୀମ; ହନୁମାନ୍ ।
ପବମାନ-ବି. (ପ-ଅନ) ବାୟୁ; ପବନ ।
ପବନାଶନ-ବି. (ପବନ-ଅଶନ) ସର୍ପ ।
ପବାକା-ବି. (ପୂ-ଅକ-ଆ) ବାତ୍ୟା; ଚକ୍ରବାତ ।
ପବି-ବି. (ପୂ-ଇ) ଅଶନି; ବଜ୍ର ।
ପବିତା-ବିଂ. (ପୂ-ତ) ଯେ ପବିତ୍ର କରେ ।
ପବିତ୍ର-ବିଂ.(ପୂ-ଇତ୍ର) ପୂତ; ବିଶୁଦ୍ଧ; ବି. କୁଶ; ପଇତା । [ପରିଷ୍କୃତ ।
ପବିତ୍ରିତ-ବିଂ. (ପବିତ୍ର-ଇତ) ସଂଶୋଧିତ;
ପଶମ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଉର୍ଣ୍ଣା; ଲୋମ ।
ପଶା-ବି. (ପାଶକଶବ୍ଦଜ) ଅକ୍ଷ; ଚଉପାର ।
ପଶୁ-ବି. (ପଶ୍-ଉ) ଲାଙ୍ଗୁଳବିଶିଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପଦ-ଜନ୍ତୁ; ମୂର୍ଖ ।
ପଶୁ-ପତି-ବି. ଶିବ । [ରଖୁଆଳ ।
ପଶୁପାଳ-ବି. (ପଶୁ-ପାଳ) ପଶୁରକ୍ଷକ;

ପଶୁ-ରାଜ-ବ. ସିଂହ; ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ।
ପଶ୍ଚ-ବ. ପଛ ।
ପଶ୍ଚାତ୍‌-ଅ. ପଛେ; ପରେ ।
ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ-ବ. (ପଶ୍ଚାତ୍‌-ତାପ) ଅନୁତାପ ।
ପଶ୍ଚାର୍ଦ୍ଧ-ବ. ଅପସର୍ଦ୍ଧ; ପାଦଠାରୁ ଜାନୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ପଶ୍ଚିମ-ବ. (ପଶ୍ଚାତ୍‌-ଇମ) ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଗମନର ଦିଗ, ପଶ୍ଚାତୀ; ବଂ. ଚରମ ।
ପସନ୍ଦ-ବ. ଅନୁମାନ; ଅନୁମୋଦନ ।
ପସରା-ବ. ବିକ୍ରେୟ ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହର ପାତ୍ର ।
ପସାରୀ-ବ. ଦୋକାନୀ; ବିକ୍ରୟକାରୀ ।
ପସାରୁଣୀ-ବ. (ପ୍ରସାରଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ-ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲତାବିଶେଷ ।
ପସୁରି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ସ୍ୱର) ପାଞ୍ଚସେର ।
ପହଣ୍ଡ୍ର-ବ. ପଦ-କ୍ଷେପ ।
ପହଣ୍ଡ୍ରି-ବ. ଧୀରଗମନ ।
ପହଲି-ବ. (ପ୍ରହେଳିଶବ୍ଦଜ) ଢଗ ।
ପହି-ବ. ବଡ଼ ହଡ଼ ।
ପହିଆ-ବ. ଶଗଡ଼ ଚକ ।
ପହିଲା-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଥମ; ଅଦ୍ୟ ।
ପହୁଡ଼-ବ. ଶୋଇବା ।
ପହଁରା-ବ. ସୁଷୁଣୀ; ସନ୍ତରଣ ।   [କରିବା ।
ପହଁରିବା-କ୍ରି.ବ. ପଟସ୍ତାର କରିବା; ସନ୍ତରଣ
ପହ୍ଳା-ବ. ଗବାଦି ପଶୁର ସ୍ତନ ।
ପାଇକ-ବ.(ପାଦାତିକଶବ୍ଦଜ) ପଦାତିକ; ସୈନିକ ।
ପାଇଖାନା-ବ. ମଳ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ପାଇଜାମା-ବ. ଜଙ୍ଘାର ପରିଚ୍ଛଦବିଶେଷ ।
ପାଇଟି-ବ. ଗୃହାଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ପାଉଣା-ବ. (ପ୍ରାପଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ପାଉଛି-ବ. (ପ୍ରାପ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାରପତ୍ର, ରସିଦ ।   [ଧୂଳି; ପାପ ।
ପାଉଁଶ-ବ. (ପାଂଶୁଶବ୍ଦଜ) ପାଂଶୁ; ଭସ୍ମ;
ପାଏଡ଼ା-ବ. ଅଭ୍ୟର୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଦପ୍ରକ୍ଷେପ ନିମିତ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ।
ପାଂଶୁଳ-ବଂ. (ପାଂଶୁ-ଳ) ଧୂଳିଯୁକ୍ତ; ପାପିଷ୍ଠ ।
ପାଂଶୁଳା-ବ. (ପାଂଶୁଳ-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ପାକ-ବ.(ପଚ୍‌-ଅ) ରନ୍ଧନ, ପରିପାକ; ପରିଣତି ।
ପାକଳ-ବଂ. (ପାକ-ଳ) ପରିଣତି-ପ୍ରାପ୍ତ ।
ପାକଲ୍‌-ବଂ. ପାଚଲା; ପରିପକ୍ୱ ।
ପାକ-ଶାଳା-ବ. ରନ୍ଧନାର୍ଥଘର ।   [ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପାକ-ଶାସନ-ବ. ପାକନାମକ ଅସୁରର ହନ୍ତା;
ପାକ-ଶାସନି-ବ. ଇନ୍ଦ୍ରପୁତ୍ର; ଜୟନ୍ତ ।
ପାକସ୍ଥଳୀ-ବ. (ପାକ-ସ୍ଥଳୀ) ଉଦରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଭୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।
ପାକୁଆ-ବଂ. ଦନ୍ତହୀନ ।
ପାକୁଳି-ବ. ହେମନ୍ତ ।   [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାକ୍ଷିକ-ବଂ. (ପକ୍ଷ-ଇକ) ପକ୍ଷ ବା ଅର୍ଦ୍ଧମାସ-
ପାଖ-ବ. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ନିକଟ; ସମୀପ ।
ପାଖଣ୍ଡ-ବଂ. ନିର୍ଲଜ୍ଜ; ଦୁଷ୍ଟ ।
ପାଖୁଡ଼ା-ବ. ପୁଷ୍ପର ଅଂଶ ।
ପାଖେଇବା-କ୍ରି. ଏକ ପାଖକୁ ଯିବା ।
ପାଗ-ବ. ପଗଡ଼ି, ଋତୁ; ମେଘ ଓ ପବନର ଅବସ୍ଥା ।

ପାଗଳ-ବିଂ. ବାଉଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ପାଙ୍‌କ୍ତେୟ-ବିଂ. (ପଙ୍‌କ୍ତି-ଏୟ) ଏକ ପଙ୍‌କ୍ତିରେ ଭୋଜନାର୍ହ । [କର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଚକ-ବିଂ. (ପଚ୍-ଅକ) ଜୀର୍ଣ୍ଣକାରକ; ପାକ—

ପାଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟର କ୍ୱାଥ ।

ପାଚେରି-ବି. (ପ୍ରାଚୀରଶବ୍ଦଜ) ବେଢ଼ାକାନ୍ଥ ।

ପାଛୁଡ଼ା-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛଦଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ।

ପାଛୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଲୁଗାରେ ଘୋଟିବା ।

ପାଛୋଟିବା-କ୍ରି. ଆଗବଢ଼ି ଆଣିବା ।

ପାଞ୍ଚ-ବିଂ. ୫ ସଂଖ୍ୟା; ବି. ବିଚାର, ଆଲୋଚନା ।

ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ-ବି. (ପଞ୍ଚଜନ-ଯ) ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଶଙ୍ଖ; ଅଗ୍ନି । [ଦଣ୍ଡ ।

ପାଞ୍ଚଣ-ବି. (ପ୍ରାଜନଶବ୍ଦଜ) ଗବାଦି-ତାଡ଼ନ-

ପାଞ୍ଚାଳ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ-ଅ) ଦେଶବିଶେଷ ।

ପାଞ୍ଚାଳୀ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ; କାଷ୍ଠାଦିର ପୁତ୍ତଳିକା ।

ପାଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ବିଚାର କରିବା ।

ପାଞ୍ଜି-ବି. (ପଞ୍ଜିଶବ୍ଦଜ) ଦିନାଦିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପୁସ୍ତକ; ହିସାବଖାତା ।

ପାଟ-ବି. (ପଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ରେଶମ ଲୁଗା ।

ପାଟ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତର; ଯଥା, ବେଣାପାଟ ।

ପାଟକ-ବି. ଜାତିର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଳ ।

ପାଟନ-ବି. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

ପାଟମହାଦେଈ-ବି. (ପଟ୍ଟମହାଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।

ପାଟରି-ବି. ସୂତବ୍ୟବସାୟୀ; କାପେଡ଼ି ।

ପାଟରାଣୀ-ବି. (ପାଟର-ଅଣୀ) ପାଟରର ଘର୍ଷି ।

ପାଟ-ରାଣୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ରାଜ୍ଞୀ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।

ପାଟଳ-ବିଂ. (ପାଟଳା-ଅ) ଶ୍ୱେତରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ପାଟଳି ବି (ପାଟଳା-ଇ) ପାଟଳୀବୃକ୍ଷ ।

ପାଟଳିତ-ବିଂ. ପାଟଳବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ପାଟବ ବି. (ପଟୁ-ଅ) ପଟୁତା, ନୈପୁଣ୍ୟ ।

ପାଟ-ହାତୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ହସ୍ତୀ) ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ

ପାଟି-ବି. ତୁଣ୍ଡ, ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ । [ହସ୍ତୀ ।

ପାଟିତ-ବିଂ. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭଗ୍ନ; ଛେଦିତ ।

ପାଟୀ-ବି. (ପାଟି-ଈ) ଶୃଙ୍ଖଳା, ଅଙ୍କଶ୍ରେଣୀ ।

ପାଟୀ-ଗଣିତ-ବି. ଅଙ୍କବିଦ୍ୟା ।

ପାଠ-ବି. (ପଠ୍-ଅ) ଅଭ୍ୟାସ, ଅଧ୍ୟୟନ ।

ପାଠକ-ବିଂ. (ପଠ୍-ଅକ) ପାଠକର୍ତ୍ତା, ଛାତ୍ର; (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଅଧ୍ୟାପକ ।

ପାଠନା-ବି. (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅଧ୍ୟାପନା ।

ପାଠିତ-ବିଂ. ଅଧ୍ୟାପିତ ।

ପାଠୀ-ବିଂ. (ପଠ୍-ଇନ୍) ପାଠକ ।

ପାଠ୍ୟ-ବିଂ. (ପଠ୍-ଯ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।

ପାଡ଼ି-ବି. ଗୃହ୍ୟପବନ । [ହାଣ୍ଡି ।

ପାଡୁଆ-ବିଂ. ଯେ ଧାର ନେଇ ପରିଶୋଧ କରେ

ପାଣ-ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ବି. (ପଣ୍-ଇ) ହସ୍ତ ।

ପାଣି-ବି. (ପାନୀୟଶବ୍ଦଜ) ଜଳ ।

ପାଣିଆ-ବିଂ. ଜଳୀୟ ।

ପାଣିଗ୍ରହଣ } ବି. (ପାଣି-ଗ୍ରହଣ, ପୀଡ଼ନ)
ପାଣିପୀଡ଼ନ } ବିବାହ ।

ପାଣିନି-ବି. ବ୍ୟାକରଣ ସୂତ୍ରକର୍ତ୍ତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ଫୋଟକା-ବି. ଜଳବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ପାଣ୍ଡି ବି. ଜମାଯୁକ୍ତି ।   [ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡୁର-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅର) ପୀତ-ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ;

ପାଣ୍ଡବ-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅ) ପାଣ୍ଡୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ-ବି. (ପଣ୍ଡିତ-ଯ) ପଣ୍ଡିତର ଭାବ ;
ବିଦ୍ବତ୍ତ୍ୱ ।   [ଙ୍କର ପିତା ।

ପାଣ୍ଡୁ-ବି°. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ; ଫିକା; ବି. ପାଣ୍ଡବମାନ-

ପାଣ୍ଡୁର-ବି°.(ପାଣ୍ଡୁ-ଋର) ଶୁକ୍ଳପୀତ; ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡୁଲିପି } ବି.(ପାଣ୍ଡୁ-ଲିପି,ଲେଖ୍ୟ) ଖସଡ଼ା
ପାଣ୍ଡୁଲେଖ୍ୟ } ଅଥବା ଟିପା ।

ପାଣ୍ଡୋଳି-ବି. (ଉପାନହ୍ ଶବ୍ଦଜ) ଜୋତା ।

ପାତ-ବି. (ପତ୍-ଅ) ପତନ; ଭ୍ରଂଶ ।

ପାତକ-ବି. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯାହା ଲୋକକୁ
ପତିତ ବା ଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଏ; ପାପ ।

ପାତକୀ-ବି°. (ପାତକ-ଇନ୍) ପାପୀ ।

ପାତଞ୍ଜଳ-ବି. ପାତଞ୍ଜଳିପ୍ରଣୀତ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।

ପାତନ ବି. (ପାତି-ଅନ) ଅଧଃକ୍ଷେପଣ; ବିନ୍ୟାସ,

ପାତଳ-ବି°. ସରୁ ; କ୍ଷୀଣ ।   [ବିସ୍ତାରଣ ।

ପାତା-ବି°. (ପା-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ପାତାଳ-ବି. (ପତ୍-ଅଳ) ଅଧୋଭୁବନ; ତଳ,
ଅତଳ, ବିତଳ, ସୁତଳ, ତଳାତଳ, ମହାତଳ
ଓ ସୁତଳ ଏହି ସପ୍ତପାତାଳ ।

ପାତାଳ-ଫଣ୍ଟେ-ବି°. ପାତାଳଭେଦୀ ।

ପାତି-ବି. ବାନରବିଶେଷ ।   [ଗୁମ୍ଫସ ।

ପାତିଆ-ବି. ସୁନା ରୁପାର ସରୁପଟ; ବାଉଁଶର

ପାତିତ-ବି°. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ପାତିବ୍ରତ୍ୟ-ବି. (ପତିବ୍ରତା-ଯ) ସତୀତ୍ୱ ।

ପାତ୍ର-ବି. (ପା-ତ୍ର) ଆଧାର ; ବର ; ଯୋଗ୍ୟ-

ପାତ୍ରତା-ବି. ଯୋଗ୍ୟତା ।   [ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପାତ୍ରୀ-ବି. (ପା-ତ୍ର-ଈ) କନ୍ୟା; ଯୋଗ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାଥଃ-ବି. ଜଳ ।   [ବାଟଖର୍ଚ୍ଚ ।

ପାଥେୟ-ବି. (ପଥିନ୍-ଏୟ) ପଥର ସମ୍ବଳ,

ପାଥୋନିଧି-ବି. (ପାଥଃ-ନିଧି) ସମୁଦ୍ର ।

ପାଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ, ରଶ୍ମି ; ବୃକ୍ଷମୂଳ ;
ଚତୁର୍ଥାଂଶ ।

ପାଦ-ଚର-ବି° ପାଦଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମଣ ।

ପାଦପ-ବି. (ପାଦ-ପା-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ପାଦ-ପୀଠ-ବି. ପାଦସ୍ଥାପନାର୍ଥ ଆସନ ।

ପାଦ-ଶୈଳ-ବି. ପର୍ବତର ନିକଟସ୍ଥ କ୍ଷୁଦ୍ରଶୈଳ ।

ପାଦୁକ-ବି. (ପାଦୋଦକଶବ୍ଦଜ) ପାଦୋଦକ ।

ପାଦୁକା-ବି.(ପାଦ-ଉକ-ଆ)ଖଡ଼ମ; ଯୋତା ।

ପାଦ୍ୟ-ବି. (ପାଦ୍-ଯ) ପାଦପ୍ରକ୍ଷାଳନାର୍ଥ ଜଳ ।

ପାନ-ବି. (ପା-ଅନ) ପିଇବା ।

ପାନ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ତାମ୍ବୁଲ ।

ପାନସି-ବି. ତାମ୍ବୁଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ପାନ-ବଟା-ବି. ତାମ୍ବୁଲାଧାର ।

ପାନଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡେଇବାର କଙ୍କତବା ।

ପାନୀୟ-ବି. (ପା-ଅନୀୟ) ଜଳ; ବିଂ. ପାନର
ପାନ୍ଥ-ବି. (ପଥିନ୍-ଅ) ପଥିକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ପାନ୍ଥନିବାସ-ବି. (ପାନ୍ଥ-ନିବାସ) ପଥିକମାନଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନ ।
ପାପ-ବି. (ପା-ପ) ଅଧର୍ମ, ଦୁଷ୍କୃତ ।
ପାପଘ୍ନ-ବିଂ. (ପାପ-ହନ୍-ଅ) ପାପନାଶକ ।
ପାପଡ଼ି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ପାପାତ୍ମା-ବିଂ. (ପାପ-ଆତ୍ମନ୍) ପାପୀ ।
ପାପିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ପାପ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପାପୀ ।
ପାପୀ-ବିଂ. (ପାପ-ଇନ୍) ପାପଯୁକ୍ତ, ପାତକୀ ।
ପାପୀୟସୀ-ବିଂ. (ପାପ-ଈୟସ୍-ଈ) ପାପିଷ୍ଠା ।
ପାପୀୟାନ୍ ବିଂ. (ପାପ-ଈୟସ୍) ପାପିଷ୍ଠ ।
ପାପୁଲି-ବି. ହାତତଳ ।
ପାମର-ବିଂ. ଅଧମ ; ନୀଚ ; ମୂର୍ଖ ।
ପାୟସ-ବି. (ପୟସ୍-ଅ) କ୍ଷୀରି ।
ପାୟା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଚୌକିର ଗୋଡ଼ ।
ପାୟୁ ବି. (ପା-ଉ) ମଳଦ୍ୱାର । [ପ୍ରାନ୍ତ ।
ପାର-ବି. (ପର-ଅ) ନଦୀର ପରତୀର; ଉଦ୍ଧାର;
ପାରଗ-ବିଂ. (ପାର-ଗମ୍-ଅ) ପାରଗାମୀ ; ସମର୍ଥ । [ପ୍ରଥମ ଭୋଜନ ।
ପାରଣା-ବି. (ପାର-ଅନ-ଅ) ଉପବାସ ପରେ
ପାରତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବି. (ପରତନ୍ତ୍ର-ଯ) ପରାଧୀନତା ।
ପାରତ୍ରିକ-ବି. (ପରତ୍ର-ଇକ) ପାରଲୌକିକ ; ପରଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବିଶେଷ ।
ପାରଦ-ବି. (ପାର-ଦା-ଅ) ପାରା, ଧାତୁ-

ପାରଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପାର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ପରିଣାମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ । [ଗାମୀ ।
ପାରଦାରିକ-ବିଂ. (ପରଦାର-ଇକ) ପରସ୍ତ୍ରୀ-
ପାରମାର୍ଥିକ-ବିଂ. (ପରମାର୍ଥ-ଇକ) ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବାହକ ।
ପାରମ୍ପରୀଣ-ବିଂ. (ପରମ୍ପରା-ଈନ) ଧାରା-
ପାରମ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପରମ୍ପରା-ଯ) ପରମ୍ପରାଗତ ; ଅନୁକ୍ରମ । [ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାରଲୌକିକ-ବିଂ. (ପରଲୋକ-ଇକ) ପର-
ପାରଶୀକ / ପାରସୀକ } ବି. ପାରସ୍ୟଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାରା ବି. (ପାରାବତଶବ୍ଦଜ) ପାରାପକ୍ଷୀ ।
ପାରା ବି. (ପାରଦଶବ୍ଦଜ) ପାରଦଧାତୁ ।
ପାରାବତ-ବି. ପାରାପକ୍ଷୀ ।
ପାରାବାର-ବି. (ପାର-ଅବାର) ସମୁଦ୍ର ।
ପାରାୟଣ-ବି. (ପାର-ଅୟନ) ସମାପ୍ତି; ଶାସ୍ତ୍ରର
ପାରି-ବି. ପାର; ନଦୀତଟ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ ।
ପାରିଜାତ / ପାରିଜାତକ } ବି. (ପାରି-ଜାତ-କ) ପୁରାଣୋକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତରୁ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।
ପାରିତୋଷିକ-ବି. (ପରିତୋଷ-ଇକ) ପରିତୋଷ-ଜନକ ପୁରସ୍କାର ।
ପାରିଧି-ବି. ମୃଗୟା; ଶିକାର ।
ପାରିପାଟ୍ୟ-ବି. (ପରିପାଟୀ-ଯ) ଶୃଙ୍ଖଳା ।
ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ-ବିଂ. (ପରି-ପାର୍ଶ୍ୱ-ଇକ)ପାରିଷଦ; ଉପଗ୍ରହ ।
ପାରିପ୍ଲବ-ବିଂ. (ପରିପ୍ଲବ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପାରିବା କ୍ରି. ସମର୍ଥ ହେବା ।

ପାରିବା କ୍ରି. ପାରିବା; କହିପାରିବା ।

ପାରିଭାଷିକ-ବଂ. (ପରିଭାଷା-ଇକ) ପରିଭାଷା-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରିଷଦ-ବ. (ପରିଷଦ-ଅ) ସଭାସଦ୍ ।

ପାରୀନ୍ଦ୍ର-ବ. ସିଂହ ।

ପାରୁଷ୍ୟ-ବ. (ପରୁଷ-ଯ) କର୍କଶତା ।

ପାର୍ଥ-ବ. (ପୃଥା-ଅ) ପୃଥା-ପୁତ୍ର, ଅର୍ଜୁନ ।

ପାର୍ଥକ୍ୟ-ବ. (ପୃଥକ୍-ଯ) ପୃଥକତ୍ୱ, ଭିନ୍ନତା ।

ପାର୍ଥିବ-ବଂ. (ପୃଥିବୀ-ଅ) ପୃଥିବୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ବଣ ବଂ. (ପର୍ବନ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟାଦି ପର୍ବରେ
ବହିତ ।

ପାର୍ବତୀ-ବ. (ପର୍ବତ-ଅ-ଈ) ଉମା, ଦୁର୍ଗା ।

ପାର୍ବତୀୟ-ବଂ. (ପର୍ବତ-ଈୟ) ପର୍ବତ ସମ୍-

ପାର୍ଶ୍ୱ-ବ. ପ୍ରାନ୍ତ, ଏକଦେଶ, ପାଶ । [ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ଷ୍ଣି-ବ. ଗୋଇଠି ।

ପାଳ-ବଂ. (ପାଳ୍-ଅ) ରକ୍ଷକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପାଳ-ବ. ପୁଆଳ, କୁଟା ।

ପାଲ-ବ. ନୌକାର ଅଞ୍ଚଳ ।

ପାଳକ-ବଂ. (ପାଳି-ଅକ) ରକ୍ଷକ

ପାଳଙ୍ଗ-ବ. ଶାକବିଶେଷ ।

ପାଲଟ-ବଂ. (ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ଶବ୍ଦଜ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ପାଲଟିବା-କ୍ରି. ବଦଳିବା ।

ପାଳନ-ବ. (ପାଳ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ, ପୋଷଣ ।

ପାଳୟିତା-ବ. (ପାଳ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

ପାଲା-ବ. ପୌରାଣିକ କଥାର ଗାୟକାଦି ।

ପାଳି } ବ. (ପାଳ-ଇ-ଈ) ବାର, ପର୍ଯ୍ୟାୟ,
ପାଳୀ } ପଂକ୍ତି ।

ପାଲି-ବ. ପ୍ରାଚୀନ ମାଗଧୀଭାଷା ।

ପାଳିତ-ବଂ. (ପାଳି-ତ) ରକ୍ଷିତ, ପୋଷିତ ।

ପାଳୁଅ-ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ, ଯହିଁରେ
ପାୟସ ହୁଏ ।

ପାଳୁଣୀ-ବ. ପାଣ ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାବକ-ବ. (ପୂ-ଅକ) ଅଗ୍ନି ।

ପାବନ-ବଂ. (ପୂ ଅନ) ପବିତ୍ରକାରୀ ।

ପାବନି-ବ. (ପବନ-ଇ) ପବନପୁତ୍ର, ହନୁମାନ୍ ।

ପାବନୀ-ବଂ. (ପୂ-ଣିଚ-ଅନ୍-ଈ) ପବିତ୍ରକାରିଣୀ;
ବ. ଗଙ୍ଗା । [(କେଶଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶ-ବ. (ପାଶି-ଅ) ରଜ୍ଜୁନିର୍ମିତ ଫାନ୍ଦ; ଛନ୍ଦ

ପାଶ-ବ. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ପାର୍ଶ୍ୱ (ତଦ୍ଭବଶବ୍ଦର
ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶକ-ବଂ. (ପାଶି-ଅକ) ପଶା, ଚଉପାର ।

ପାଶବ-ବଂ. ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାଶୀ-ବ. (ପାଶ-ଇନ୍) ବରୁଣ; ବ୍ୟାଧ ।

ପାଶୁପତ-ବ. (ପଶୁପତି-ଅ) ପଶୁପତିର ଉପା-
ସକ; ପଶୁପତିର ଅସ୍ତ୍ର । [କର୍ମ ।

ପାଶୁପାଲ୍ୟ-ବ. (ପଶୁପାଲ-ଯ) ପଶୁପାଳନ

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବଂ. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଯ) ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ ।

ପାଷଣ୍ଡ-ବ. ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ; ପାମର ।

ପାଷାଣ-ବ. (ପେଷ୍-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତର; ଶିଳା ।

ପାସୋର-ବ. (ବି-ସ୍ମୃ ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମରଣ ।

ପାସୋରିବା-କ୍ରି. ଭୁଲିଯିବା, ବିସ୍ମୃତ ହେବା ।

ପାହାଚ-ବ. (ପାଦନ୍ଯସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ସୋପାନ ।
ପାହାଡ଼ ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପର୍ବତ ।
ପାହାଡ଼ିଆ-ବଂ. ପାର୍ବତୀୟ ।
ପାହାରି-ବ. (ପ୍ରହାରଶବ୍ଦଜ) ମାଡ଼, ଅଘାତ ।
ପାହି-ବ. ପାହୁଲା; ପଇସା ।
ପାହି-ବଂ. ଅସ୍ଥାୟୀ (ରଇତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।
ପାହୁଡ଼-ବ. ପାଦର ଅଳଙ୍କାର ।
ପାହୁଲା-ବ. ପଇସାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ; ପାହୁ ।
ପିଅର-ବ. (ପିତୃ=ପିତର) ପିତା, ତାତ ।
ପିଆଜ-ବ. ପଳାଣ୍ଡୁ ।
ପିଅଶାଳ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର କାଠ ।
ପିଇବା-କ୍ରି. (ପାଧାତୁ=ପିବ,) ପାନ କରିବା ।
ପିଉସା-ବ. ପିଉସୀର ପତି ।
ପିଉସୀ-ବ. (ପିତୃସ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ପିତାର ଭଉଣୀ ।
ପିକ-ବ. କୋକିଳ ।
ପିକ-ବ. ତାମ୍ବୂଳଚର୍ବଣଜନିତ ଥେପ ।
ପିକଦାନୀ-ବ. ପିକ ପକାଇବାର ପାତ୍ର ।
ପିକା } ବ. ଧୂମପାନାର୍ଥେ ଧୂଆଁପତ୍ରର ବତି ।
ପିକ୍କା }
ପିଙ୍ଗ } ବ. (ପିଜ୍ଜ-ଅ,ଲ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ; ନୀଳ-
ପିଙ୍ଗଳ } ପୀତମିଶ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ପିଚ୍-ବ. (ସ୍ଲିଚଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ମଦେଶ ।
ପିଚୁଣୀ-ବ. (ପିଶାଚୀଶବ୍ଦଜ) ଡାହାଣୀ ।
ପିଚୁମର୍ଦ୍ଦ-ବ. ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।
ପିଚ୍ଛ-ବ. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ମୟୂରପୁଚ୍ଛ; ଚୂଡ଼ା; ଲାଙ୍ଗୁଳ ।
ପିଚ୍ଛିଳ-ବଂ. ଗଡ଼ସ୍ତ ।
ପିଚ୍ଛିଳୀ-ବଂ. ପକ୍ଷସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପିଞ୍ଜର-ବ. (ପିଞ୍ଜ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜରା ।
ପିଞ୍ଜା-ବ. ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା (ତୁଳା) ।
ପିଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ତୁଳାର ମଞ୍ଜି ଛଡ଼ାଇବା ।
ପିଠକ-ବ. (ପିଠ୍-ଅକ) ପେଟରା ।
ପିଠା-ବ. ମାଡ଼ ।
ପିଠିବା-କ୍ରି. ମାରିବା ।
ପିଠା-ବ. (ପିଷ୍ଟକଶବ୍ଦଜ) ପୂପ ।
ପିଠି-ବ. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠ । [ଉଜ୍ଜଳ ।
ପିଠୋଉ-ବ. ପିଠା ନିମନ୍ତେ ବଟା ଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ
ପିଢ଼ି-ବ. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) ବେଦୀ; ଚଉତରା ।
ପିଢ଼ା-ବ. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ଘରର
ଚଉଳ ।
ପିଣ୍ଡ-ବ. (ପିନ୍ଡ୍-ଅ) ଗୋଲବସ୍ତୁ ; ଶ୍ରାଦ୍ଧରେ
ପିତୃଦେବଙ୍କୁ ଦେବାର ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁ; ଶରୀର ।
ପିଣ୍ଡଦ-ବ. (ପିଣ୍ଡ-ଦା-ଅ) ଯେ ପିଣ୍ଡ ଦିଏ; ଅନ୍ନ-
ପିଣ୍ଡା-ବ. ପାଭାଗ; ବାରଣ୍ଡା । [ଦାତା ।
ପିଣ୍ଡିକା-ବ. ପିଣ୍ଡ ।
ପିତା-ବ. (ପା-ତୃ) ବାପ; ପିତୃତୁଲ୍ୟ ଗୁରୁ ।
ପିତା-ବଂ. (ତିକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତିକ୍ତ ।
ପିତାମହ-ବ. (ପିତା-ଆମହ) ପିତାର ପିତା ।
ପିତାମହୀ-ବଂ. (ପିତୃମହ-ଈ) ପିତାର ମାତା ।
ପିତୁଳା-ବ.(ପୁତ୍ତଳିଶବ୍ଦଜ) ମୂର୍ତ୍ତି; ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।
ପିତୃ-ପକ୍ଷ-ବ. ପିତୃଶ୍ରାଦ୍ଧ କରିବାର ପକ୍ଷ; ଅଶ୍ୱିନ
ପିତୃ-ପତି-ବ. ଯମ । [କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପିତୃବ୍ୟ-ବି. (ପିତୃ-ବ୍ୟ) ପିତାର ଭ୍ରାତା ।

ପିତୃଷ୍ୱସା-ବି. (ପିତୃ-ସ୍ୱସା) ପିଉସୀ, ପିତାର ଭଗିନୀ । [ପୁତ୍ର ।

ପିତୃଷ୍ୱସ୍ରୀୟ-ବି. (ପିତୃ-ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ପିଉସୀର

ପିତ୍ତ ବି.(ଅପି-ଦୋ-ତ)ଶରୀରସ୍ଥ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ତଳ ବି. (ପିତ୍ତ-ଲା-ଅ) ତାମ୍ର ଓ ସୀସକ-ମିଶ୍ରିତ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ର୍ୟ ବିଂ. (ପିତୃ-ଯ) ପିତୃସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପିଦୁଡ଼ି }
ପିଜୁଳି } ବି. ଝିଉଳିଅ, ପିଜୁଳି ।

ପିଧାନ-ବି. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ, ଆବରଣ ।

ପିନଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅପି-ନହ-ତ) ପରିହିତ; ଆବୃତ ।

ପିନାକ-ବି. (ପା-ଅକ) ଶିବଙ୍କର ଧନୁ ଓ ବାଦ୍ୟ-

ପିନାକୀ-ବି. (ପିନାକ-ଇନ୍) ଶିବ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ପିପାସା-ବି. (ପା-ସନ୍-ଅ) ପିଇବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପିପାସିତ-ବିଂ. (ପା-ସନ୍-ତ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷିତ ।

ପିପାସୁ-ବିଂ. (ପା-ସନ୍-ଉ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷାର୍ତ୍ତ ।

ପିପୀଲିକା-ବି. ପିମ୍ପୁଡ଼ି ।

ପିପ୍ପଳ-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ ।

ପିପ୍ପଳୀ-ବି. ପିମ୍ପୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ପିଲ୍ଲା-ବି. ବାଳକ ।

ପିଲସଜ-ବି. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ପିଶଙ୍ଗ-ବି. (ପିଶ-ଅଙ୍ଗ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପିଶାଚ-ବି. (ପିଶିତ-ଅଶ-ଅ) ଏକପ୍ରକାର ଭୂତ ।

ପିଶିତ-ବି. (ପିଶ-ତ) ମାଂସ ।

ପିଶୁନ-ବିଂ. (ପିଶ-ଉନ) ଖଳ; କ୍ରୂର ।

ପିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପିଷ-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପିଷ୍ଟକ-ବି. (ପିଷ୍ଟ-କ) ପିଠା ।

ପିଷ୍ଟପ-ବି. ଭୁବନ ।

ପିହିତ-ବିଂ.(ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଅବରୁଦ୍ଧ ।

ପୀଠ-ବି. (ପିଠ-ଅ) ବସିବାର ଚୌକି ବା ପିଢ଼ା । [ନାଦେବା ।

ପୀଡ଼ନ-ବି. (ପୀଡ଼-ଅନ) ଦୁଃଖଦେବା ଯାତ-

ପୀଡ଼ା-ବି. (ପୀଡ଼-ଅ) ବ୍ୟଥା, ଦୁଃଖ, ରୋଗ; ଯନ୍ତ୍ରଣା । [ରୋଗୀ ।

ପୀଡ଼ିତ-ବିଂ. (ପୀଡ଼ା-ଇତ) ବ୍ୟଥିତ; ଦୁଃଖିତ;

ପୀତ-ବି. (ପା-ତ) ହରିଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ, ହଳଦିଆବର୍ଣ୍ଣ; ବିଂ. ଯାହା ପାନ କରାଯାଇଅଛି ।

ପୀତା-ବି. (ପୀତ-ଆ)ହରିଦ୍ରା; ଗୋରୋଚନା ।

ପୀତାମ୍ବର-ବି. (ପୀତ-ଅମ୍ବର) କୃଷ୍ଣ ।

ପୀନ-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ; ମୋଟା ।

ପୀନସ-ବି. ନାସିକାର ରୋଗବିଶେଷ ।

ପୀନୋଧ୍ନୀ-ବି. (ପୀନ-ଊଧସ୍-ଈ) ସ୍ଥୂଳସ୍ତନୀ-

ପୀୟୂଷ-ବି. (ପୀୟୂ-ଊଷ) ଅମୃତ । [ଗାଈ ।

ପୀବର-ବିଂ. (ପ୍ୟାୟ-ବର) ସ୍ଥୂଳ; ବଳିଷ୍ଠ ।

ପୁଂଲିଙ୍ଗ-ବି. (ପୁମସ୍-ଲିଙ୍ଗ-ଅ) ପୁରୁଷବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ବେଶ୍ୟା ।

ପୁଂଶ୍ଚଳୀ-ବି. (ପୁମସ୍ ଚଲ-ଇ) ଭ୍ରଷ୍ଟା; ଅସତୀ,

ପୁଂସବନ-ବି. (ପୁମସ୍-ସୂ-ଅନ) ଗର୍ଭାଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂସ୍କାର । [କୋକିଳ ।

ପୁଂସ୍କୋକିଳ-ବି. (ପୁମସ୍-କୋକିଳ) ଅଣ୍ଡିର

ପୁଂସ୍ତ୍ୱ-ବି. (ପୁମସ୍-ତ୍ୱ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ଶୁକ୍ର ।

ପୁଅ-ବି. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତନୟ, ନନ୍ଦନ ।

ପୁଆ-ବି. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ ।

ପୁଙ୍ଖ-ବି. (ପୁମସ୍-ଖନ୍-ଅ) ବାଣର ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ; ପର । [ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ-ବିଂ. (ପୁଙ୍ଖ-ଅନୁପୁଙ୍ଖ) ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁ-

ପୁଙ୍ଗ ବି. (ପୁମସ୍-ଗମ୍-ଅ) ରାଶି, ସମୂହ ।

ପୁଙ୍ଗବ-ବି. (ପୁମସ୍-ଗୋ-ଅ) ବୃଷ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପୁଚ୍ଛ-ବି. (ପିଚ୍ଛ୍-ଅ) ଲାଙ୍ଗୁଳ; ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।

ପୁଞ୍ଜ-ବି. ରାଶି, ସମୂହ ।

ପୁଞ୍ଜି-ବି. ପାଣ୍ଠି, ମୂଳଧନ ।

ପୁଞ୍ଜିତ-ବିଂ. ରାଶୀକୃତ ।

ପୁଟ-ବି. (ପୁଟ୍-ଅ) ଆବରଣ; ଅଞ୍ଜଳି; ପାତ୍ର ।

ପୁଟୁଳି-ବି. ପୁଡ଼ିଆ ।

ପୁଡ଼ା ବି. (ପୁଟଶବ୍ଦଜ) ପୋଟଳା ।

ପୁଢ଼ା-ବି. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୁସ୍ତକର ପତ୍ର ।

ପୁଣି-ଅଂ. (ପୁନର୍ଶବ୍ଦଜ) ପୁନର୍ବାର ।

ପୁଣ୍ଡରୀକ-ବି. (ପୁଣ୍ଡ୍ର-ଅସ୍ତକ) ଶେତପଦ୍ମ ।

ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷ-ବି. (ପୁଣ୍ଡରୀକ-ଅକ୍ଷି) ପଦ୍ମନେତ୍ର; କୃଷ୍ଣ ।

ପୁଣ୍ଡ୍ର } ବି. (ପୁଣ୍ଡ୍ର-ର-କ) ଚିହ୍ନ; ତିଳକ ।
ପୁଣ୍ଡ୍ରକ }

ପୁଣ୍ୟ-ବି. (ପୁଣ୍-ଯ) ଧର୍ମ, ସୁକୃତ; ବିଂ. ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ।

ପୁଣ୍ୟବାନ୍-ବିଂ. (ପୁଣ୍ୟ-ବତୁ) ଧାର୍ମିକ ।

ପୁଣ୍ୟ-ଶ୍ଳୋକ-ବିଂ. ପବିତ୍ରଯଶା; ପବିତ୍ରଚରିତ୍ର ।

ପୁତୁରା-ବି. ଝିଅର ପୁଅ ।

ପୁତ୍ତଳି- } ବି. ପିତୁଳା ।
ପୁତ୍ତଳିକା }

ପୁତ୍ତିକା-ବି. ଉଇପୋକ ।

ପୁତ୍ର } ବି. (ପୁତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) (ପୁ-ତ୍ର) ସୁତ, ତନୟ ।
ପୁତ୍ର }

ପୁତ୍ରୀ } ବି. କନ୍ୟା ।
ପୁତ୍ରିକା }

ପୁନଃ-ଅଂ. ପୁଣି ।

ପୁନଃ-ପୁନଃ-ଅଂ. (ପୁନର୍-ପୁନର୍) ବାରମ୍ବାର ।

ପୁନରୁକ୍ତି-ବି. (ପୁନଃ-ଉକ୍ତି) ଉକ୍ତିର ପୁନଃକଥନ ।

ପୁନର୍ଜନ୍ମ-ବି. (ପୁନଃ-ଜନ୍ମନ୍) ପୁନର୍ବାର ସଂସାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ ।

ପୁନର୍ବସୁ ବି. (ପୁନର୍-ବସୁ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୁନର୍ଭୂ-ବି. ବିଧବା ହୋଇ ବିବାହିତା ।

ପୁନଶ୍ଚ-ଅଂ. ପୁଣି; ପୁନର୍ବାର ।

ପୁନ୍ନାଗ-ବି. ପୋଲାଙ୍ଗ ଗଛ ।

ପୁମାନ୍-ବି. ପୁଂସ; ପୁରୁଷ ।

ପୁର-ବି. (ପୃ-ଅ) ଗୃହ; ନଗର ।

ପୁରଃ-ଅଂ. ସମ୍ମୁଖେ; ପୂର୍ବେ ।

ପୁରଃସର-ବି.(ପୁରସ୍-ସୃ-ଅ) ପୂର୍ବକ; ଅଗ୍ରସର ।

ପୁରତଃ-ଅଂ. (ପୁର-ତସ୍) ଅଗ୍ରେ; ସମ୍ମୁଖେ, ଅଭିମୁଖରେ ।

ପୁରନ୍ଦର-ବ. (ପୁର ଦୃ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ପୁରନ୍ଧ୍ରୀ-ବ. (ପୁର-ଧୃ-ଅ-ଈ) ପତି-ପୁତ୍ରବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ,

ପୁର-ପାଳ-ବ. ନଗରରକ୍ଷକ । [ଗୃହିଣୀ ।

ପୁରଶ୍ଚରଣ-ବ. (ପୁରଃ-ଚରଣ) ମନ୍ତ୍ର, ଜପ, ହୋମ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଦେବତାର ପୂଜା ।

ପୁରସ୍କାର-ବ. (ପୁରସ୍-କୃ-ଅ) ସମ୍ମାଦର ; ପାରିତୋଷିକଦାନ । [ସମ୍ମାନିତ ।

ପୁରସ୍କୃତ-ବଂ. (ପୁରସ୍-କୃ-ତ) ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ;

ପୁରା-ଅଂ. (ପୃ-ଆ) ପୂର୍ବକାଳରେ ।

ପୁରାଣ-ବଂ. (ପୁରା-ନ) ପ୍ରାଚୀନ; ବ, ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ନାନା ଚରିତପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ୍ମ-ଗ୍ରନ୍ଥ । ପୁରାଣ ଅଷ୍ଟାଦଶ; ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମ, ପଦ୍ମ, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ, ଭାଗବତ, ନାରଦ, ମାର୍କଣ୍ଡ ଅଗ୍ନି, ଭବିଷ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମ-ବୈବର୍ତ୍ତ, ଲିଙ୍ଗ, ବରାହ, ସ୍କନ୍ଦ, ବାମନ, କୂର୍ମ, ମତ୍ସ୍ୟ, ଗରୁଡ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡପୁରାଣ ।

ପୁରାଣ-ପୁରୁଷ-ବ. ଆଦିପୁରୁଷ, ପରମେଶ ।

ପୁରା-ତତ୍ତ୍ୱ-ବ. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ତଥ୍ୟ ।

ପୁରାତନ-ବଂ. (ପୁରା-ତନ) ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୁରାବୃତ୍ତ-ବ. (ପୁରା-ବୃତ୍-ତ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଇତିହାସ ।

ପୁରାସାହ-ବ. (ପୁରା-ସହ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ପୁରି-ବ. ଗହମପିଠା ଓ ଘିଅରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଷ୍ଟକ-ବିଶେଷ । [ତୀର୍ଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ପୁରୀ-ବ. (ପୁର-ଈ) ନଗରୀ ; ଭବନ ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ-

ପୁରୀଷ-ବ. (ପୃ-ଈଷ) ବିଷ୍ଠା, ମଳ ।

ପୁରୁ-ବଂ. (ପୃ-ଉ) ପ୍ରଚୁର; ବ. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।

ପୁରୁଖା-ବଂ. ପ୍ରବୀଣ ।

ପୁରୁଣା-ବଂ. (ପୁରାଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାଚୀନ, ପୁରାତନ ।

ପୁରୁଣି-ବ. ଶାକବିଶେଷ ।

ପୁରୁଷ-ବ. (ପୃ-ଉଷ) ପୁମାନ୍, ମନୁଷ୍ୟ; ଆତ୍ମା ।

ପୁରୁଷ-କାର-ବ. ପୌରୁଷ; ଉଦ୍ୟମ ।

ପୁରୁଷତ୍ୱ-ବ. (ପୁରୁଷ-ତ୍ୱ) ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ, ପୌରୁଷ; ବାର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ସାହ ।

ପୁରୁଷର୍ଷଭ-ବଂ. (ପୁରୁଷ-ଋଷଭ) ପୁରୁଷଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପୁରୁଷ-ସିଂହ-ବଂ. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥ-ବ. (ପୁରୁଷ-ଅର୍ଥ) ପୁରୁଷର ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ମୋକ୍ଷରୂପ ପ୍ରୟୋଜନ; ମୁକ୍ତି ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବ. (ପୁରୁଷ-ଉତ୍ତମ) ପରମାତ୍ମା; ପୁରୀତୀର୍ଥ ।

ପୁରୁହୂତ-ବ. (ପୁରୁ-ହୂ-ତ) ଇନ୍ଦ୍ର । [ଗାମୀ ।

ପୁରୋଗାମୀ-ବଂ. (ପୁରଃ ଗମ୍-ଇନ୍) ଅଗ୍ର-

ପୁରୋଧା-ବ. (ପୁରସ୍-ଧା-ଅସ୍) ପୁରୋହିତ ।

ପୁରୋହିତ-ବ. (ପୁରସ୍-ଧା-ତ) ଶ୍ରାଦ୍ଧାଦିକର୍ମ କରିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ପୁଲକ-ବ. (ପୁଲ୍-ଅକ) ରୋମାଞ୍ଚ; ହର୍ଷ ।

ପୁଲକିତ-ବଂ. (ପୁଲକ-ଇତ) ହୃଷ୍ଟ; ରୋମାଞ୍ଚିତ । [ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଋଷି ।

ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ବ. (ପୁଲ-ସ୍ତୈ-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ

ପୁଲହ-ବ. (ପୁଲ-ହା-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

ପୁଳାଏ-କ୍ରି. ବ. ମେଞ୍ଚାଏ । [ଏକ ଋଷି ।

ପୁଳି-ବ. ଏକପ୍ରକାର ପିଠା ।

ପୁଳିନ-ବ. (ପୁଲ୍-ଇନ) ତଟ ।

ପୁଳିନ୍ଦ-ବି. ଶବର ।
ପୁଲିନ୍ଦା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଲଫାଫା ।
ପୁଲୋମଜା-ବି. (ପୁଲୋମନ୍-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ଶଚୀ, ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ପୁଷ୍କର-ବି. (ପୁଷ୍-କର) ପଦ୍ମ; ଜଳ ।
ପୁଷ୍କରିଣୀ ବି. (ପୁଷ୍କର-ଇନ୍-ଈ) ପୋଖରୀ, ପଦ୍ମିନୀ ।
ପୁଷ୍କଳ-ବିଂ. (ପୁଷ୍-କଲ) ବହୁ; ପ୍ରଚୁର ।
ପୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପୁଷ୍-ତ) ପ୍ରତିପାଳିତ; ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।
ପୁଷ୍ଟି-ବି. (ପୁଷ୍-ତି) ପୋଷଣ; ବୃଦ୍ଧି ।
ପୁଷ୍ଟିକର-ବିଂ. (ପୁଷ୍ଟି-କର) ବୃଦ୍ଧିକାରକ, ବଳକାରକ ।
ପୁଷ୍ପ-ବି. (ପୁଷ୍ପ୍-ଅ) ଫୁଲ, କୁସୁମ ।
ପୁଷ୍ପକ-ବି. (ପୁଷ୍ପ-କ) କୁବେର-ରଥ ।
ପୁଷ୍ପଧନ୍ୱା-ବି. (ପୁଷ୍ପ-ଧନୁଃ) କନ୍ଦର୍ପ ।
ପୁଷ୍ପମାସ-ବି. ବସନ୍ତକାଳ ।
ପୁଷ୍ପରସ-ବି. (ପୁଷ୍ପ-ରସ) ଫୁଲର ମଧୁ ।
ପୁଷ୍ପ-ରାଗ-ବି. ପୋଖରାଜ ନାମକ ମଣିବିଶେଷ ।
ପୁଷ୍ପ-ବାଟିକା-ବି. ଫୁଲବଗିଚ୍ଛ ।
ପୁଷ୍ପିତ-ବିଂ. (ପୁଷ୍ପ-ଇତ) କୁସୁମିତ ପ୍ରକାଶିତ ।
ପୁଷ୍ପେଷୁ-ବି. (ପୁଷ୍ପ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।
ପୁଷ୍ୟା-ବି. (ପୁଷ୍-ଯ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ପୁସ୍ତକ-ବି. (ପୁସ୍ତ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ପୋଥି ।
ପୁସ୍ତକାଗାର-ବି.(ପୁସ୍ତକ-ଅଗାର) ପୁସ୍ତକାଳୟ ।
ପୁହାଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରଭାତ କରାଇବା ।
ପୂଗ-ବି. (ପୂ-ଗ) ଗୁବାକ, ଗୁଆ ।
ପୂଜକ-ବି. (ପୂଜ-ଅକ) ଉପାସକ, ସେବକ ।
ପୂଜନ-ବି. (ପୂଜ-ଅନ) ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।
ପୂଜନୀୟ-ବିଂ. (ପୂଜ-ଅନୀୟ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ, ପୂଜ୍ୟ ।
ପୂଜା-ବି. (ପୂଜ୍-ଅ) ଅର୍ଚ୍ଚନା, ଉପାସନା, [ସେବା; ସ୍ତୁତି ।
ପୂଜାର୍ହ-ବିଂ. (ପୂଜା-ଅର୍ହ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପୂଜାହାରୀ-ବି. (ପୂଜା-ଅହାରୀ) ଦେବପୂଜକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ପୂଜିତ-ବିଂ. (ପୂଜ୍-ତ) ଅର୍ଚ୍ଚିତ, ସେବିତ ।
ପୂଜ୍ୟ-ବିଂ. (ପୂଜ୍-ଯ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପୂଜ୍ୟମାନ-ବି. ସେବ୍ୟମାନ ।
ପୂତ-ବିଂ. (ପୂ-ତ) ନିର୍ମଳ, ପବିତ୍ର ।
ପୂତନା-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।
ପୂତି-ବି. (ପୂୟ୍-ତି) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।
ପୂତିକା-ବି. (ପୂୟ୍-ତି-କ-ଆ) ପୋଇଶାଗ ।
ପୂତିଗନ୍ଧ-ବି. (ପୂତି-ଗନ୍ଧ) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।
ପୂପ-ବି. (ପୂ-ପକ୍) ପିଷ୍ଟକ, ପିଠା ।
ପୂୟ-ବି. (ପୂୟ୍-ଅ) ବିକୃତରକ୍ତ, ପୂଜ ।
ପୂର-ବି. (ପୂର୍-ଅ) ଜଳରାଶି; ପ୍ରବାହ; ପିଠା-ଭିତରେ ପୂରିତ ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।
ପୂରଣ-ବି.(ପୂର୍-ଅନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବା କରିବା ।
ପୂରୟିତା-ବିଂ. (ପୂର୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ପୃ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣିମା } ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ମା, ମାସୀ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।
ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସୀ }

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ-ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଆୟୁସ୍) ଶତବର୍ଷପରିମିତ ଜୀବନକାଳ । [ଦଣ୍ଡୀ ଉଥି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା-ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଇମ-ଆ) ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ପଞ୍ଚ-

ପୂର୍ତ୍ତ-ବି. (ପୃ-ତ) ସାଧାରଣର ଉପକାରାର୍ଥ ଜଳାଶୟାଦି ଖନନ ।

ପୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ପୂର-ତି) ପୂରଣ । [ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୂର୍ବ-ବି. (ପୂର୍ବ୍-ଅ) ଆଦି; ପ୍ରାଚୀନକ; ବିଂ.

ପୂର୍ବ-ପୁରୁଷ-ବି. ପିତୃ ପିତାମହାଦି ।

ପୂର୍ବଫାଲ୍ଗୁନୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ଭାଦ୍ରପଦ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ରାଗ-ବି. ନାୟକ ନାୟିକାର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରଥମାନୁରାଗ ।

ପୂର୍ବାଷାଢ଼ା-ବି.(ପୂର୍ବ-ଆଷାଢ଼ା) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବାହ୍ନ-ବି. (ପୂର୍ବ-ଅହନ୍) ଦିବସର ପ୍ରଥମ-ଭାଗ ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ-ବିଂ. (ପୂର୍ବ-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବକଥିତ ।

ପୂଷା-ବି. (ପୂଷ୍-ଅନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପୃକ୍ତ-ବିଂ. (ପୃଚ୍-ତ) ମିଶ୍ରିତ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ପୃଚ୍ଛା-ବି. (ପୃଚ୍ଛ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ, ଜିଜ୍ଞାସା ।

ପୃତନା-ବି. ସେନା, ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ପୃଥକ୍-ଅଂ. (ପୃଥ୍-ଅକ୍) ଭିନ୍ନ । [ପତ୍ନୀ ।

ପୃଥା-ବି. (ପୃଥ୍-ଅ-ଆ) କୁନ୍ତୀ, ପାଣ୍ଡୁରାଜାଙ୍କ

ପୃଥିବୀ
ପୃଥ୍ୱୀ } ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଇବୀ,) ଭୂମି, ଧରା ।

ପୃଥୁ-ବିଂ. (ପ୍ରଥ୍-ଉ) ବିସ୍ତୃତ ; ବିଶାଳ ; ସ୍ଥୂଳ; ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।

ପୃଥୁକ-ବି. ଚୂଡ଼ା ।

ପୃଥୁଳ-ବିଂ. (ପୃଥୁ-ଳ) ବୃହତ୍, ବିସ୍ତୃତ; ସ୍ଥୂଳ ।

ପୃଷତ୍-ବି. ପୃଷ୍-ଅତ୍) ଜଳବିନ୍ଦୁ ।

ପୃଷୋଦର-ବି. (ପୃଷତ୍-ଉଦର) ବାୟୁ ।

ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତ) ଜିଜ୍ଞାସିତ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବି. (ପୃଷ୍-ଥ) ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ, ପିଠି; ପଦା-ର୍ଥର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବଂଶ-ବି. ପିଠିର ମଝିହାଡ଼ ।

ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ-ବି. (ପୃଷ୍ଠ-ଭଞ୍ଜ୍-ଅ) ପଳାୟନ, ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରି ପଳାଇବା ।

ପେଚ-ବି. କଳ ।

ପେଚକ-ବି. (ପେଚ୍-ଅକ) ପେଚା ।

ପେଜ-ବି. ଭାତର ମଣ୍ଡଜଳ ।

ପେଟ-ବି. ଉଦର,ଗର୍ଭ ।

ପେଟକ-ବି. ପେଟରା ।

ପେଟିକା-ବି. ପେଟରା ।

ପେଟରି-ବି. ପେଡ଼ି ।

ପେଟୁ-ବିଂ. ଉଦରମ୍ଭରି ।

ପେଠୀ-ବି. ବାଘର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପେଡ଼ା-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ; ପେଟରା ।

ପେଡ଼ି-ବି. (ପେଟୀଶବ୍ଦଜ) ପେଟରାବିଶେଷ ।

ପେଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ପୀଡ଼୍ଧାତୁରୁ) ରସ ବା ତେଲ ବାହାର କରିବା ।

ପେଣ୍ଡୁ-ବି. ଗଞ୍ଜ, ହାଟ ।

ପେଣ୍ଠୀ-ବି. ସ୍ଥଳ ଓ ବାଗଣ୍ଡ ।

ପେଣ୍ଡ୍ରା-ବି. ଗଣ୍ଡ, କାଣ୍ଡ ।

ପେୟ-ବି. (ପା-ଯ) ପାନୀୟ, ପାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପେଲ-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ ।

ପେଲବ-ବି. କୋମଳ, ମୃଦୁ ।

ପେଲିବା-କ୍ରି. ଠେଲିବା । [କର ।

ପେଶକସ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସାମନ୍ତନୃପ-ପ୍ରଦତ୍ତ-

ପେଶକାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ।

ପେଶଲ-ବି. ସୁନ୍ଦର; କୋମଳ ।

ପେଶା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।

ପେଶୀ-ବି. ମାଂସପିଣ୍ଡ ।

ପେଷଣ-ବି. (ପିଷ୍-ଅନ) ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ପେଷଣୀ-ବି. ପେଷଣଯନ୍ତ୍ର ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପିଷ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପ୍ର-ଇଷ୍ଧାତୁରୁ) ପ୍ରେରଣ କରିବା (ପଦ୍ୟେ ବ୍ୟବହୃତ) ।

ପୈତା ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପୈତୃକ-ବି. (ପିତୃ-କ) ପିତୃପିତାମହାଦି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପୈଶାଚ / ପୈଶାଚିକ } ବି. (ପିଶାଚ-ଅ, ଇକ) ପିଶାଚ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଅସୁରିକ ।

ପୋଇ-ବି. ପୂଇବା ଶାକ ।

ପୋଇଲି-ବି. ଦାସୀ ।

ପୋକ-ବି. କୀଟ ।

ପୋକରା-ବି. ପୋକ-ଖିଆ ।

ପୋଖତ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପକ୍ୱ; ଦୃଢ଼ ।

ପୋଖତି-ବି. (ପ୍ରସୂତିଶବ୍ଦଜ) ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପୋଖରି-ବି. (ପୁଷ୍କରିଣୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପୋଗଣ୍ଡ-ବି. ଅପୋଗଣ୍ଡ ବାଳକ ।

ପୋଛିବା-କ୍ରି.(ପ୍ର-ଉଞ୍ଛ୍ଧାତୁରୁ) ମାର୍ଜନ କରିବା,

ପୋଡ଼ା-ବି. ଦଗ୍ଧ । [ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ପୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ।

ପୋଢୁଆଁ-ବି. (ପ୍ରଥମଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଥମଜାତ ।

ପୋତ-ବି. ଶାବକ; ଜାହାଜ ।

ପୋତକ-ବି. ଗୃହବିଶେଷ ।

ପୋତା-ବି. ପ୍ରୋଥିତ ।

ପୋତାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ପୋତ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ଜାହାଜର କାପ୍ତାନ, ଜାହାଜରକ୍ଷକ ।

ପୋତାଶ୍ରୟ-ବି. (ପୋତ-ଆଶ୍ରୟ) ଜାହାଜର ନଙ୍ଗରପଡ଼ସ୍ଥାନ ।

ପୋତିବା-କ୍ରି. ପ୍ରୋଥିତ କରିବା ।

ପୋତ୍ର-ବି. ଶୂକରର ମୁଖାଗ୍ର ।

ପୋଥି-ବି. (ପୁସ୍ତକଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ପୁସ୍ତକ ।

ପୋଦ୍ଦାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଟଙ୍କା ପରୀକ୍ଷକ ।

ପୋପରା-ବି. ପୋକଖିଆ, ଘୁଣଖିଆ ।

ପୋବାର-ବି. (ପାବରଶବ୍ଦଜ) ପଶାର ଏକ-ପ୍ରକାର ପତନ ।

ପୋରଆ-ବି. ଅତି ପୁରୁଣା, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।

ପୋଲ-ବି. ସେତୁ; ଶୂନ୍ୟ-ମଧ୍ୟ ।

ପୋଲା-ବି. ମାରଣା; ଫମ୍ପା ।

ପୋଷ-ବି. ଅଧଅଞ୍ଜଳି ।

ପୋଷଣ-ବି. (ପୁଷ୍-ଅନ) ପାଳନ ।

ପୋଷା-ବି. (ପୁଷ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଳିତ ।
ପୋଷାକ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପରିଚ୍ଛଦ ।
ପୋଷ୍ଟା-ବି. (ପୁଷ୍-ତୃ) ପୋଷଣକର୍ତ୍ତା ।
ପୋଷ୍ୟ-ବି. (ପୁଷ୍-ଯ) ପୋଷଣୀୟ, ପ୍ରତି
ପୋଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର-ବି. ଦତ୍ତକପୁତ୍ର । [ପାଳନୀୟ ।
ପୋସ୍ତ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଫିମ ଫଳ ।
ପୋହଳା-ବି. (ପ୍ରବାଳଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବାଳ ।
ପୌଗଣ୍ଡ-ବି. (ପୋଗଣ୍ଡ-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
ପୌତ୍ତଳିକ-ବି. (ପୁତ୍ତଳି-କ) ପ୍ରତିମାପୂଜକ ।
ପୌତ୍ର-ବି. (ପୁତ୍ର-ଅ) ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର, ନାତି ।
ପୌତ୍ରୀ-ବି. (ପୁତ୍ର-ଅ-ଈ) ପୁତ୍ରର କନ୍ୟା, ନାତୁଣୀ । [ପୁନଃ ଜାତ ।
ପୌନଃପୁନିକ-ବି. (ପୁନଃପୁନଃ-ଇକ) ପୁନଃ-
ପୌର-ବି. (ପୁର-ଅ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ନଗରବାସୀ ।
ପୌରବ-ବି. (ପୁରୁ-ଅ) ପୁରୁବଂଶୀୟ (ରାଜା) ।
ପୌରସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁରସ୍-ତ୍ୟ) ପ୍ରାଚ୍ୟ; ପ୍ରାଥମିକ
ପୌରାଣିକ-ବି. (ପୁରାଣ-ଇକ) ପୁରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ପୁରାଣଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଣ୍ଡିତ ।
ପୌରୁଷ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଅ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ପରାକ୍ରମ; ତେଜଃ । [ମନୁଷ୍ୟରଚିତ ।
ପୌରୁଷେୟ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଏୟ) ପୁରୁଷକୃତ,
ପୌରୋହିତ୍ୟ-ବି. (ପୁରୋହିତ-ଯ) ପୁରୋହିତର କର୍ମ ।
ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ-ବି.(ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ-ଅ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।
ପୌର୍ବାପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପୂର୍ବାପର-ଯ) ପୂର୍ବାପରତ୍ୱ, ଅନୁକ୍ରମ ।

ପୌଲସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ଅ) ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କୁବେର; ରାବଣ । [ଶଚୀ ।
ପୌଲୋମୀ-ବି. (ପୁଲୋମନ୍-ଅ-ଈ) ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ,
ପୌଷ-ବି. (ପୁଷ୍ୟା-ଅ) ଯେଉଁ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର ହୁଏ ।
ପୌଷ୍ଟିକ-ବି. (ପୁଷ୍ଟି-କ) ପୁଷ୍ଟିକାରକ ।
ପ୍ର-ଉପସର୍ଗ, ଅ. ଆରମ୍ଭ, ଉତ୍କର୍ଷ, ଖ୍ୟାତି, ଆଧିକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।
ପ୍ରକଟ-ବି. ବ୍ୟକ୍ତ ।
ପ୍ରକଟନ-ବି. (ପ୍ର-କଟ୍-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।
ପ୍ରକଟିତ-ବି. (ପ୍ର-କଟ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।
ପ୍ରକର-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ସମୂହ, ପୁଷ୍ପାଦିର ସ୍ତବକ ।
ପ୍ରକରଣ-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତାବ; ପ୍ରସଙ୍ଗ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପ୍ରକର୍ଷ ବି. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ, ଆଧିକ୍ୟ ।
ପ୍ରକାଣ୍ଡ-ବି. (ପ୍ର-କାଣ୍ଡ) ଅତି ବୃହତ ।
ପ୍ରକାର-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ଜାତି; ଶ୍ରେଣୀ; ରୀତି ।
ପ୍ରକାରାନ୍ତର-ବି. (ପ୍ରକାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ-ପ୍ରକାର । [ପ୍ରକଟ; ବିକସିତ, ସ୍ପଷ୍ଟ ।
ପ୍ରକାଶ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ;
ପ୍ରକାଶକ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକାରୀ ।
ପ୍ରକାଶନ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅନ) ପ୍ରକଟନ ।
ପ୍ରକାଶିତ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ତ) ପ୍ରକଟିତ ; ଦୀପିତ ; ବିଜ୍ଞାତ ।
ପ୍ରକାଶ୍ୟ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଯ) ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପ୍ର-କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃତ୍-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରକୁପିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୁପ୍-ତ) ଅତିଶୟ କ୍ରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ଯଥାର୍ଥ; ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ପ୍ରକୃତି-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ତି) ସୃଷ୍ଟି; ସ୍ୱଭାବ ; ପ୍ରଜା ; ମୂଳ ଶବ୍ଦ ବା ଧାତୁ । (ସୁସ୍ଥ ।

ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି-ସ୍ଥା-ଅ) ନିଜ ଭାବାପନ୍ନ;

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପ୍ରଶସ୍ତ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । [ବେଗର ଉତ୍କଟତା ।

ପ୍ରକୋପ-ବି. (ପ୍ର-କୁପ୍-ଅ) ଅତିଶୟ କୋପ;

ପ୍ରକୋଷ୍ଠ-ବି. (ପ୍ର-କୁଶ୍-ଠ) କୋଠରି; କହୁଣି-ଠାରୁ ମଣିବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହୁ-ଭାଗ ।

ପ୍ରକ୍ରମ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ରମ-ଅ) ପ୍ରଥମାରମ୍ଭ; ଉପକ୍ରମ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଯ-ଆ) ବିଶିଷ୍ଟବିଧି; ପ୍ରୟୋଗ ।

ପ୍ରକ୍ୱଣ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ବୀଣାଧ୍ୱନି; ଧ୍ୱନି ।

ପ୍ରକ୍ଷାଳନ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଲି-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ ।

ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ;ଅନ୍ତର୍ନିବେଶିତ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ ।

ପ୍ରକ୍ଷ୍ୱେଡ଼ନ-ବି. ଲୌହମୟ ବାଣ ।

ପ୍ରଖର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ତୀବ୍ର ।

ପ୍ରଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଗତ-ବି. (ପ୍ର-ଗମ୍-ତ) ପୃଥଗ୍ଭୂତ; ଉନ୍ନତ ।

ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗଲ୍ଭ୍-ଅ) ଉଦ୍ଧତ; ଲଜ୍ଜାଶୂନ୍ୟ; ସାହସୀ । [ନିବିଡ଼; ଗଭୀର ।

ପ୍ରଗାଢ଼-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗାହ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼,

ପ୍ରଗ୍ରହ-ବି. ଲଗାମ ।

ପ୍ରଚକ୍ଷୁ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ପ୍ରଚଣ୍ଡ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଣ୍ଡ) ପ୍ରଖର, ଦୁଃସହ; ଭୀଷଣ ।

ପ୍ରଚଳନ-ବି. (ପ୍ର-ଚଲ୍-ଅନ) ପ୍ରଚାର, ଚଳନ ।

ପ୍ରଚଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଲ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ଯାହା ଚଳୁଅଛି । [ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଚାର-ବି. (ପ୍ର-ଚର୍-ଅ) ଚଳନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧି;

ପ୍ରଚାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯେ ପ୍ରଚାର କରେ । [ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରଚାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର-ଣିଚ୍-ତ) ବିଜ୍ଞାପିତ,

ପ୍ରଚୁର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁର୍-ଅ) ପ୍ରଭୂତ, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଚେତାଃ-ବି. (ପ୍ର-ଚେତସ୍) ବରୁଣ; ମୁନି-ବିଶେଷ । [ନିୟୋଜିତ ।

ପ୍ରଚୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ;

ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଗୁପ୍ତ ।

ପ୍ରଚ୍ଛର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ପ୍ର ଛର୍ଦ୍-ଅନ) ବମନ ।

ପ୍ରଚ୍ଛାଦନ-ବି. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ପ୍ରଜା-ବି. (ପ୍ର-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ସନ୍ତାନ, ରାଜାର ଅଧୀନସ୍ଥ ଜନ ।

ପ୍ରଜାଗର-ବି. (ପ୍ର-ଜାଗୃ-ଅ) ଜାଗରଣ ।

ପ୍ରଜା-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ । [ଘାଙ୍ଗୁଡ଼-ପତଙ୍ଗ ।

ପ୍ରଜାପତି-ବି. (ପ୍ରଜା-ପତି) ବ୍ରହ୍ମା ; ରାଜା ;

ପ୍ରଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ): ଜ୍ଞାନୀ, ବିଚକ୍ଷଣ, ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଆ) ବୁଦ୍ଧି; ସୂକ୍ଷ୍ମମତି ।

ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ୱଲ୍-ତ) ଜ୍ୱଳନଯୁକ୍ତ ; ଜ୍ୱଳନ୍ତ ।

ପ୍ରଣତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନମ୍-ତ) କୃତପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣତି-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୟ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅ) ପ୍ରୀତି; ପରିଚୟ ।

ପ୍ରଣୟନ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅନ) ନିର୍ମାଣ; ରଚନା ।

ପ୍ରଣୟୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍) ଅନୁରକ୍ତ ନାୟକ ।

ପ୍ରଣୟିନୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍-ଈ) ଅନୁରକ୍ତା ନାୟିକା । [ଓଁକାର ।

ପ୍ରଣବ-ବି. (ପ୍ର-ନୁ-ଅ) ବେଦର ଆଦ୍ୟବୀଜ;

ପ୍ରଣାମ-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ଅ) ପ୍ରଣତି; ନମସ୍କାର ।

ପ୍ରଣାଳୀ-ବି. (ପ୍ର-ନାଳୀ) ଜଳ ନିର୍ଗମ ପଥ, ଖାତ, ଧାରା । [ନିବେଶ ।

ପ୍ରଣିଧାନ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ; ମନୋ-

ପ୍ରଣିଧି-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଇ) ଦୂତ ।

ପ୍ରଣିପାତ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ପତ୍-ଅ) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତ) ରଚିତ ।

ପ୍ରଣେତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତୃ) ରଚୟିତା ।

ପ୍ରଣୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ଚାଳିତ ।

ପ୍ର-ତନୁ-ବିଂ. ଅତି. କୃଶ । [ତନ୍ତୁ ।

ପ୍ରତାନ-ବି. (ପ୍ର-ତନ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର; ଲତାର

ପ୍ରତାପ-ବି. (ପ୍ର-ତପ୍-ଅ) ପ୍ରଭାବ; ତେଜଃ ।

ପ୍ରତାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଅକ) ବଞ୍ଚକ ।

ପ୍ରତାରଣା-ବି. (ପ୍ର-ତୃ-ଅନ-ଆ) ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ପ୍ରତାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ।

ପ୍ରତି-ଅ. ଉପସର୍ଗ-ପ୍ରତିନିଧି, ବିପରୀତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ, ଲକ୍ଷ୍ୟ, ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଭୃତିଭାବର ବୋଧକ ।

ପ୍ରତିକାର }
ପ୍ରତୀକାର } ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ଅ) ପ୍ରତିବିଧାନ; ଉପାୟାନୁଷ୍ଠାନ; ଚିକିତ୍ସା ।

ପ୍ରତିକୂଳ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-କୂଳ) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ବିରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରତିକୃତି-ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ତି) ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି; ସାଦୃଶ୍ୟ ।

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ରତି-କ୍ରିୟା) ପ୍ରତିକାର; କ୍ରିୟାର ପ୍ରତିଯୋଗରେ କ୍ରିୟା ।

ପ୍ରତିକ୍ଷଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପ୍ରତି-କ୍ଷଣ) କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ।

ପ୍ରତିଗ୍ରହ-ବି. (ପ୍ରତି-ଗ୍ରହ-ଅ) ଦାନଗ୍ରହଣ; ଦେୟବସ୍ତୁ ।

ପ୍ରତିଘାତ-ବି. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ଅ) ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥକୁ ଆଘାତ କଲେ ଆହତ ପଦାର୍ଥ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଯେ ଆଘାତ କରେ ।

ପ୍ରତି-ଜିହ୍ୱା-ବି. ଜିହ୍ୱା ମୂଳରେ ଥିବା ଘଣ୍ଟିକା ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ରତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ସଂକଳ୍ପ, ଅଙ୍ଗୀକାର;

ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ପଣ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ପ୍ରତିଦାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଦା-ଅନ) ବିନିମୟ ।

ପ୍ରତିଦିନ-କ୍ରି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟହ । [ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ,

ପ୍ରତି-ଧ୍ୱନି }
ପ୍ରତି-ଧ୍ୱାନ } ବି. ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରତିନିଧି-ବି. (ପ୍ରତି-ନି-ଧା-ଇ) ଜଣକର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ; ପ୍ରତିଭୂ ।

ପ୍ରତି-ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟାଗତ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ବି. (ପ୍ରତି-ପକ୍ଷ) ବିପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିପତ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତି) ସମ୍ମାନ; ସୁଖ୍ୟାତି, ପଦପ୍ରାପ୍ତି ।

ପ୍ରତିପଦ୍-ବି. ଶୁକ୍ଳ ବା କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ପ୍ରଥମ ତିଥି ।

ପ୍ରତିପନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତ) ଉପଲବ୍ଧ; ପ୍ରମାଣିତ । [ବୋଧକ; ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ।

ପ୍ରତିପାଦକ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ-ଅକ)

ପ୍ରତିପାଦନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିର୍ବାହ; ଜ୍ଞାପନ; ସ୍ପଷ୍ଟକରଣ ।

ପ୍ରତିପାଳକ-ବିଂ. ରକ୍ଷକ । [ପୋଷଣ ।

ପ୍ରତିପାଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପାଲ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ,

ପ୍ରତି ଫଳ-ବି. ପ୍ରତିଶୋଧ; ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର; ପ୍ରତ୍ୟପକାର ।

ପ୍ରତିଫଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଫଲ୍-ଅନ) ପ୍ରତିବିମ୍ବନ ।

ପ୍ରତିଫଳିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ବି. (ପ୍ରତି-ବନ୍ଧ୍-ଅକ) ବାଧା; ବିଘ୍ନ, ବ୍ୟାଘାତ । [ଧୀଶକ୍ତି ।

ପ୍ରତିଭା-ବି. (ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ଅସାଧାରଣ

ପ୍ରତିଭାତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭା-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ।

ପ୍ରତିଭାସିତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭାସ୍-ତ) ପ୍ରଦୀପ୍ତ; ଶୋଭିତ ।

ପ୍ରତିଭୂ-ବି. (ପ୍ରତି-ଭୂ-•) ପ୍ରତିନିଧି ।

ପ୍ରତିମ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ) ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରତିମା-ବି. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ-ଆ) ସାଦୃଶ୍ୟ; ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ।

ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ମୂର୍ତ୍ତି) ପ୍ରତିମା, ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିଯୋଗୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ।

ପ୍ରତିରୂପ-ବି. ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିରୋଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ।

ପ୍ରତିଲୋମ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ ।

ପ୍ରତିବାଦ-ବି. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା, ଆପତ୍ତି । [ଅସାମୀ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ;

ପ୍ରତିବାସୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ବସ୍-ଇନ୍) ପଡ଼ୋଶୀ ।

ପ୍ରତିବିଧାନ ବି. ପ୍ରତିକାର ।

ପ୍ରତିବିଧିତ୍ସା-ବି. (ପ୍ରତି-ବି-ଧା-ସନ୍-ଅ) ପ୍ରତିକାର

ପ୍ରତିବିମ୍ବ ବି. ପ୍ରତିଚ୍ଛାୟା । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ପ୍ରତିବେଶୀ ବି. (ପ୍ରତି-ବିଶ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିବାସୀ ।

ପ୍ରତିଶବ୍ଦ-ବି. ପ୍ରତିଧ୍ୱନି; ତୁଲ୍ୟାର୍ଥ ଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-ବି. ଅଙ୍ଗୀକାର ।

ପ୍ରତିଷେଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ସିଧ୍-ଅ) ନିଷେଧ ।

ପ୍ରତିଷେଧକ-ବିଂ. ନିଷେଧକ; ନିବାରକ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଅ) ବାଧା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ଅ) ସୁଖ୍ୟାତି; ସ୍ଥାପନା; ନୂତନ ଗୃହାଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାପିତ ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରତିସୂର୍ଯ୍ୟ ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ; ବହୁରୂପୀ ଏଣ୍ଡୁଅ ।

ପ୍ରତିହତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ବ୍ୟାହତ ।

ପ୍ରତିହାରୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ହୃ-ଅ-ଇନ୍) ଦ୍ୱାରପାଳ ।

ପ୍ରତି-ହିଂସା-ବି. ବୈରସାଧନ ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷା-ବି. (ପ୍ରତି-ଈକ୍ଷ-ଅ) ଅପେକ୍ଷା ।

ପ୍ରତୀଚୀ-ବ. ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ।

ପ୍ରତୀଚୀନ }
ପ୍ରତୀଚ୍ୟ } ବଂ. ପଶ୍ଚିମଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପ୍ରତୀତ-ବଂ. (ପ୍ରତି-ଇ-ତ) ଜ୍ଞାତ; ପ୍ରଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରତୀତି-ବ. (ପ୍ରତି-ଇ-ତି) ଜ୍ଞାନ, ବିଶ୍ୱାସ ।

ପ୍ରତୀପ-ବଂ. (ପ୍ରତି-ଅପ୍-ଅ) ପ୍ରତିକୂଳ, ବିପରୀତ ।

ପ୍ରତୀୟମାନ-ବଂ. (ପ୍ରତି-ଇ-ଅନ) ଜ୍ଞାୟମାନ; ଯାହା ଜଣାଯାଉଅଛି ।

ପ୍ରତୋଦ-ବ. (ପ୍ର-ତୁଦ୍-ଅ) ଚାବୁକ; ପାଞ୍ଚଣ ।

ପ୍ରତ୍ନ-ବଂ. ପୁରାତନ । [ଗୋଚର ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ବଂ.(ପ୍ରତି-ଅକ୍ଷ) ଚକ୍ଷୁର୍ଗୋଚର; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-

ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ର-ବ. ସଦ୍ୟୋଜାତ, ନବ ।

ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ-ବ ଅଙ୍ଗର ଅଙ୍ଗ ।

ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ-ବଂ. ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥିତ । [ଜ୍ଞାନ; ଚିହ୍ନିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟଭିଜ୍ଞାନ-ବ. 'ଏହି ସେହି' ଇତ୍ୟାକାର-

ପ୍ରତ୍ୟୟ-ବ ବିଶ୍ୱାସ; ଜ୍ଞାନ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ପରେ ବିଭକ୍ତି । [ବାଦୀ ।

ପ୍ରତ୍ୟର୍ଥୀ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ପ୍ରତି-

ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ-ବ. (ପ୍ରତି ଅର୍ପଣ) ପ୍ରତିଦାନ; ଫେରାଇ-

ପ୍ରତ୍ୟର୍ପିତ-ବଂ. ପ୍ରତିଦତ୍ତ । [ଦେବା ।

ପ୍ରତ୍ୟବାୟ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅବ-ଇ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ; ପାପ; ବିପରୀତ ଆଚରଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟହ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅହ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବଂ. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ତ) ଅସ୍ୱୀକୃତ, ନିରାକୃତ । [କରଣ ଦୂରୀକରଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବ. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ନିରା-

ପ୍ରତ୍ୟାଗତ-ବଂ. ପ୍ରତିନିବୃତ୍ତ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ-ବ. ଫେରିଆସିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବ. ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ; ଫେରିଆସିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ବ (ପ୍ରତି-ଆଶା) ଭରସା ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ-ବ. (ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ଇନ୍) ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତି-ବ. (ପ୍ରତି-ବଚ୍-ତି) ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ବଂ. (ପ୍ରତି-ଉତ୍ପନ୍ନ' ଉପସ୍ଥିତ ବିଷୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ;' କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉଦିତ । [ବୁଦ୍ଧି ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ମତି-ବଂ. କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ

ପ୍ରତ୍ୟୁଦ୍ଗମନ-ବ. (ପ୍ରତି-ଉତ୍-ଗମ୍-ଅନ) ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲେ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାଛୋଟି ଆଣିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର-ବ. (ପ୍ରତି-ଉପକାର) ଉପକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି ଉପକାର ।

ପ୍ରତ୍ୟୂଷ }
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ } ବ. (ପ୍ରତି-ଉଷ, ଉଷ) ପ୍ରାତଃ, ପ୍ରାତଃକାଳ ।

ପ୍ରତ୍ୟୂହ-ବ. (ପ୍ରତି ଊହ-ଅ) ବିଘ୍ନ, ବାଧା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ-କ୍ରି. ବଂ. (ପ୍ରତି-ଏକ) ଏକ ଏକ କରି ସମୁଦାୟ ।

ପ୍ରଥମ-ବଂ. (ପ୍ରଥ୍-ଅମ୍) ଆଦ୍ୟ; ମୁଖ୍ୟ ।

ପ୍ରଥମତଃ-ଅଂ. (ପ୍ରଥମ-ତସ୍) ପ୍ରଥମେ; ଅଗ୍ରେ ।

ପ୍ରଥା-ବଂ (ପ୍ରଥ୍-ଅ-ଆ) ରୀତି; ଧାରା ।

ପ୍ରଥିତ-ବଂ. (ପ୍ରଥ-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଥିମା -ବ (ପୃଥୁ-ଇମନ୍) ସ୍ଥୂଳତା; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରଦ-ବଂ. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଦାନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ-ବି. (ପ୍ର-ଦକ୍ଷିଣ) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଘେରଅଡ଼େ ବୁଲିବା; ବନ୍ଦନା ।

ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଂ. (ପ୍ର-ଦା-ତ) ସମର୍ପିତ, ଯାହା ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ପ୍ରଦର-ବି. (ପ୍ର ଦୃ-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଗବିଶେଷ ।

ପ୍ରଦର୍ଶକ-ବିଂ.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅକ)ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ।

ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବି.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଖାଇବା ।

ପ୍ରଦର୍ଶିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଯାହା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ପ୍ରଦାନ-ବି. (ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ, ବିତରଣ ।

ପ୍ରଦୀପ-ବି. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ଅ) ଦୀପ; ଆଲୋକସ୍ୱରୂପ ।

ପ୍ରଦୀପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ପ୍ରଦେୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦା-ଯ) ପ୍ରଦାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରଦେଶ ବି. (ପ୍ର-ଦେଶ) ସ୍ଥାନ; ଦେଶ; ଦେଶର ବିଭାଗ ।

ପ୍ରଦୋଷ-ବି. (ପ୍ର-ଦୋଷ) ସାୟଂକାଳ ।

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବି. (ପ୍ର-ଦ୍ୟୁମ୍ନ) କନ୍ଦର୍ପ । [ଦୀପ୍ତି ।

ପ୍ରଦ୍ୟୋତ-ବି. (ପ୍ର ଦ୍ୟୁତ୍-ଅ) ଆଲୋକ;

ପ୍ରଦ୍ୟୋତିତ-ବିଂ. ପ୍ରଦୀପ୍ତ ।

ପ୍ରଧନ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ନିଧନ । [ମେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରଧାନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ବି. ପର-

ପ୍ରଧ୍ମାତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଧ୍ମା-ତ ଶବ୍ଦିତ । [ଭ୍ରାନ୍ତି ।

ପ୍ରପଞ୍ଚ-ବି. (ପ୍ର-ପଞ୍ଚ୍-ଅ) ସଂସାର; ମାୟା;

ପ୍ରପଦ-ବି. ପାଦାଗ୍ର; ଚରଣପ୍ରାନ୍ତ ।

ପ୍ରପନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ପଦ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ; ଶରଣାଗତ ।

ପ୍ରପା
ପ୍ରପାନ } ବି. (ପ୍ର-ପା, ଅନ) ପାନୀୟଶାଳା; ଜଳଛତ୍ର ।

ପ୍ରପାତ-ବି. (ପ୍ର-ପତ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଝର-ପତନ । [ପିତା ।

ପ୍ରପିତାମହ-ବି. (ପ୍ର-ପିତାମହ) ପିତାମହର

ପ୍ରପୌତ୍ର-ବି. (ପ୍ର-ପୌତ୍ର) ପୌତ୍ରର ସନ୍ତାନ, ଅଣନାତି ।

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଫୁଲ୍ଲ) ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ; ପ୍ରସନ୍ନ ।

ପ୍ରବନ୍ଧ-ବି. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା ; ପରସ୍ପରସମ୍ବଦ୍ଧ ବାକ୍ୟାବଳୀ ।

ପ୍ରବଳ ବିଂ. (ପ୍ର-ବଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ପ୍ରବାଳ-ବି. (ପ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ପୋହଳା, ବିଦ୍ରୁମ ।

ପ୍ରବୋଧ-ବି. (ପ୍ର-ବୁଧ୍-ଅ) ଜାଗରଣ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।

ପ୍ରବୋଧନ-ବି. (ପ୍ର-ବୋଧି-ଅନ) ଜାଗରିତ କରିବା; ସାନ୍ତ୍ୱନା କରିବା । [ବାୟୁ ।

ପ୍ରଭଞ୍ଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ବାୟୁ, ବିଂ. ଭଞ୍ଜନ-

ପ୍ରଭବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଇଷ୍ଣୁ) ପ୍ରଭୁ ।

ପ୍ରଭା-ବି. (ପ୍ର-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ତେଜଃ; ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଭାକର-ବି. (ପ୍ରଭା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରଭାତ-ବି. (ପ୍ର-ଭା-ତ) ପ୍ରାତଃକାଳ, ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ।

ପ୍ରଭବ-ବି (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; କାରଣ ।

ପ୍ରଭାବ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ତେଜଃ; ପ୍ରତାପ; ମହିମା; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୁ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଉ) ସ୍ୱାମୀ; ରାଜା, ବିଷ୍ଣୁ ।

ପ୍ରଭୁତା
ପ୍ରଭୁତ୍ୱ } ବି. (ପ୍ରଭୁ-ତା, ତ୍ୱ) ଆଧିପତ୍ୟ; ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୂତ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ତ) ପ୍ରଚୁର, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଭୃତି-ବି. (ପ୍ର-ଭୃ-ତି) ଇତ୍ୟାଦି (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପ୍ରଭେଦ-ବି. (ପ୍ର-ଭିଦ୍-ଅ) ପ୍ରକାର; ଭିନ୍ନତା ।

ପ୍ରମତ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ମଦ୍-ତ) ପ୍ରମାଦଯୁକ୍ତ; ଉନ୍ମତ୍ତ; ଅସାବଧାନ ।

ପ୍ରମଥ-ବି. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଅ) ଶିବାନୁଚର ।

ପ୍ରମଥାଧିପ-ବି. ପ୍ରମଥମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଶିବ ।

ପ୍ରମଦା-ବି. (ପ୍ର-ମଦ-ଆ) ରୂପ-ଗର୍ବିତା ନାରୀ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ପ୍ରମା-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅ-ଆ) ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ବୋଧ ।

ପ୍ରମାଣ-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟର ହେତୁ; ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକରଣ ।

ପ୍ରମାଣୀକୃତ-ବି. ପ୍ରମାଣରୂପେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପ୍ରମାଥୀ-ବି. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଇନ୍) ପୀଡ଼ାଦାୟକ ।

ପ୍ରମାଦ-ବି. (ପ୍ର-ମଦ୍-ଅ) ଅନବଧାନତା, ଭ୍ରମ ।

ପ୍ରମାୟୁକ-ବି. (ପ୍ର-ମୀ-ଉକ) ମରଣଶୀଳ ।

ପ୍ରମିତ-ବି. (ପ୍ର-ମା-ତ) ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।

ପ୍ରମିତି-ବି. (ପ୍ର-ମା-ତି) ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ।

ପ୍ରମୀତ-ବି. (ପ୍ର-ମୀ-ତ) ହତ, ମୃତ ।

ପ୍ରମୁଖ-ବି. ପ୍ରଥମ; ପ୍ରଧାନ ।

ପ୍ରମୁଖାତ୍-ବି. ମୁଖରୁ ।

ପ୍ରମୁଦିତ-ବି. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ପ୍ରମେୟ-ବି. ଅବଧାର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରମେହ-ବି. ମୂତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ ।

ପ୍ରମୋଦ-ବି. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।

ପ୍ରମୋଦିତ-ବି. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆମୋଦିତ ।

ପ୍ରଯତ୍ନ-ବି. ପ୍ରୟାସ, ଉଦ୍ୟୋଗ ।

ପ୍ରୟାଗ-ବି. ଗଙ୍ଗାଯମୁନାର ସଙ୍ଗମସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରୟାଣ-ବି. (ପ୍ର-ଯା-ଅନ) ଗମନ, ପ୍ରସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରୟାସ-ବି. (ପ୍ର-ଯସ୍-ଅ) ଶ୍ରମ, ଯତ୍ନ ।

ପ୍ରଯୁକ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; ଉଦାହୃତ; ପ୍ରେରିତ; ହେତୁଯୁକ୍ତ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ପ୍ରଯୋକ୍ତା-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତୃ) ପ୍ରୟୋଗକର୍ତ୍ତା;

ପ୍ରୟୋଗ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ; ଲଗାଇବା; ଅଭିନୟ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ପ୍ରୟୋଜକ-ବି. ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ; ପ୍ରେରକ ।

ପ୍ରୟୋଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ହେତୁ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ଫଳ; ଆବଶ୍ୟକତା ।

ପ୍ରୟୋଜନୀୟ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନୀୟ) ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟୋପଯୋଗୀ । [ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।

ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଯ) ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ;

ପ୍ରରୋଚନା-ବି. (ପ୍ର-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ।

ପ୍ରରୋହ-ବି. (ପ୍ର-ରୁହ୍-ଅ) ଅଙ୍କୁର; ବରଗଛର ଓହଳ ।

ପ୍ରଲମ୍ବ-ବି. ଦୀର୍ଘ; ବି. ଅଙ୍କୁର; ହାର ।

ପ୍ରଲୟ-ବି. (ପ୍ର-ଲୀ-ଅ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବିନାଶ; ବିନାଶ । [ଭିନ୍ନହବାର ବଢ଼ିବା ।

ପ୍ରଲାପ-ବି. (ପ୍ର-ଲପ୍-ଅ) ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟ;

ପ୍ରଲେପ-ବି. (ପ୍ର-ଲିପ୍-ଅ) ଔଷଧାଦିର ଲେପନ ।

ପ୍ରଲୋଭନ-ବି. (ପ୍ର-ଲୁଭ୍-ଅନ) ଲୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରବଚନ-ବି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବଚନ; ଶାସ୍ତ୍ରବଚନ ।

ପ୍ରବଞ୍ଚକ-ବି. (ପ୍ର-ବଞ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ ।

ପ୍ରବଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ । [ଉନ୍ମୁଖ ।

ପ୍ରବଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବନ୍-ଅ) ନତ ; କ୍ରମନିମ୍ନ ;

ପ୍ରବର-ବି. (ପ୍ର-ବର) ଗୋତ୍ର; ସନ୍ତତି; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ପ୍ରଯୋକ୍ତା ।

ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅକ) ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାୟକ ;

ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ) ଆରମ୍ଭ ; ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାନ । [ପ୍ରେରଣ ।

ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ;

ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚାଳିତ; ଆରବ୍ଧ ।

ପ୍ରବହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁବିଶେଷ ।

ପ୍ରବାତ-ବିଂ. ବାତଯୁକ୍ତ, ବାୟୁଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବାଦ-ବି. (ପ୍ର-ବଦ୍-ଅ) ଜନରବ; ପରମ୍ପରା-ଗତ ବାକ୍ୟ ।

ପ୍ରବାର-ବି. (ପ୍ର-ବୃ-ଅ) ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।

ପ୍ରବାସ-ବି. (ପ୍ର-ବସ୍-ଅ) ବିଦେଶରେ ବାସ ।

ପ୍ରବାସୀ-ବିଂ. (ପ୍ରବାସ-ଇନ) ବିଦେଶବାସୀ ।

ପ୍ରବାହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ସ୍ରୋତ ; କ୍ରମାଗତ ଚଳନ । [ଚଳିତ ।

ପ୍ରବାହିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ରୋତରୂପେ

ପ୍ରବାହିନୀ-ବି.(ପ୍ରବାହ-ଇନ୍-ଈ)ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ ନଦୀ।

ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତ) ଅନ୍ତର୍ନିବିଷ୍ଟ; ଉପସ୍ଥିତ ।

ପ୍ରବୀଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୀଣା-ଅ) ବୃଦ୍ଧ; ନିପୁଣ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ତ) ରତ; ଉଦ୍ୟତ ; ନିଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍ ତି) ଇଚ୍ଛା ; ବାର୍ତ୍ତା; ଗତି ।

ପ୍ରବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃଧ୍-ତ) ଅତି ବୃଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବେଶ-ବି. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ଅ) ଅନ୍ତର୍ନିବେଶ; ଭିତରକୁ ଯିବାର ।

ପ୍ରବେଶିକା-ବିଂ. ପ୍ରବେଶ-କାରିକା ।

ପ୍ରବେଶ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରବେଶଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରବେଷ୍ଟା-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତୃ) ପ୍ରବେଶକାରୀ ।

ପ୍ରବ୍ରଜିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ତ) ଗୃହତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଗତ; ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ପ୍ରବ୍ରଜ୍ୟା-ବି. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ।

ପ୍ରଶଂସନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରଶଂସା-ବି. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ଅ) ସ୍ତୁତି; ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ ।

ପ୍ରଶଂସିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ତ) ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ।

ପ୍ରଶମନ-ବି. (ପ୍ର-ଶମ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତ କରିବା ; ନିବାରଣ ।

ପ୍ରଶମିତ ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମି-ତ) ନିବାରିତ ।

ପ୍ରଶସ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର ଶଂସ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ବୃହତ୍ ଓ ସୁନ୍ଦର ।

ପ୍ରଶସ୍ତି-ବି. (ପ୍ର ଶଂସ୍-ତି ପ୍ରଶଂସା ।

ପ୍ରଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର; ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ ।

ପ୍ରଶିଷ୍ୟ ବି. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍ ନ) ପୃଚ୍ଛା; ଜିଜ୍ଞାସା ।

ପ୍ରଶ୍ରୟ-ବି. (ପ୍ର-ଶ୍ରି ଅ) ସ୍ନେହ; ବିନୟ; ଆଦର ।

ପ୍ରଶ୍ୱାସ-ବି (ପ୍ର-ଶ୍ୱସ୍ ଅ) ନାସିକାଗତ ବାୟୁର ନିର୍ଗମନ ।

ପ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତବ୍ୟ) ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ ।
ପ୍ରଷ୍ଟା-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତୃ) ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ।
ପ୍ରସଂଖ୍ୟାନ-ବି. (ପ୍ର-ସମ୍ ଖ୍ୟା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ ।
ପ୍ରସଙ୍ଗ-ବି. (ପ୍ର-ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।
ପ୍ରସନ୍ନ-ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।
ପ୍ରସନ୍ନତା-ବି. (ପ୍ରସନ୍ନ-ତା) ଅନୁଗ୍ରହ; ସନ୍ତୋଷ; [ନିର୍ମଳତା ।
ପ୍ରସର-ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ଗତି ।
ପ୍ରସରଣ-ବି. (ପ୍ର-ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ; ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରସବ-ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ଅ) ଉତ୍ପାଦନ ; ଜନ୍ମ ।
ପ୍ରସବିତା-ବି. (ପ୍ର ସୂ-ତୃ) ଜନକ ।
ପ୍ରସବିତ୍ରୀ-ବି. ଜନନୀ ।
ପ୍ରସାଦ-ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଅ) ପ୍ରସନ୍ନତା; ଅନୁଗ୍ରହ; ରଚନାର ସୁବୋଧ୍ୟତା; ଦେବଜନବେଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁରୁଜନଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ।
ପ୍ରସାଦନ-ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରସନ୍ନତା-ସମ୍ପାଦନ । [ସଜାଇବା ।
ପ୍ରସାଧନ-ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ) ଅଳଙ୍କରଣ ;
ପ୍ରସାଧନୀ-ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ-ଈ) ପାନିଅ, କଙ୍କତିକା ।
ପ୍ରସାଧିତ-ବି. (ପ୍ର-ସାଧ-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ; ସଜ୍ଜିତ ।
ପ୍ରସାର-ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରସାରଣ-ବି. (ପ୍ର-ସୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ବିସ୍ତାରକରଣ ।
ପ୍ରସାରିତ-ବି. (ପ୍ର-ସାରି-ତ) ବିସ୍ତାରିତ ।
ପ୍ରସିଦ୍ଧ-ବି. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।
ପ୍ରସିଦ୍ଧି-ବି. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତି) ଖ୍ୟାତି; ପ୍ରତିପତ୍ତି ।
ପ୍ରସୁପ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍ ତ) ଗାଢ଼ନିଦ୍ରାଭିଭୂତ ।

ପ୍ରସୂ-ବି. (ପ୍ର-ସୂ-କ୍ୱିପ୍) ମାତା ।
ପ୍ରସୂତ-ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଜାତ ।
ପ୍ରସୂତି-ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତି) ନବପ୍ରସୂତାଜନନୀ; ମାତା ।
ପ୍ରସୂନ-ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ନ) ପୁଷ୍ପ ; ମୁକୁଳ ।
ପ୍ରସେକ-ବି. (ପ୍ର-ସିଚ୍-ଅ) ସିଞ୍ଚନ; କ୍ଷରଣ ।
ପ୍ରସ୍ତର-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୃ-ଅ) ପାଷାଣ, ପଥର ।
ପ୍ରସ୍ତାବ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ; ପ୍ରକରଣ ।
ପ୍ରସ୍ତାବନା-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆରମ୍ଭ ; ନାଟକର ଆରମ୍ଭ କଥା । [ସ୍ଥାପିତ ।
ପ୍ରସ୍ତାବିତ-ବି. (ପ୍ରସ୍ତାବ-ଇତ) ବିଚାରାର୍ଥ ଉପ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ ; ନିର୍ମିତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ପ୍ରସ୍ଥ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ଅ) ପର୍ବତର ସାନୁ; ବିସ୍ତାର ।
ପ୍ରସ୍ଥାନ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା ଅନ) ଗମନ ; ଯାତ୍ରା ।
ପ୍ରସ୍ଥିତ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ତ) ଗତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରସ୍ନବ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ନୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ପ୍ରସ୍ଫୁଟ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ,ତ) ପ୍ରକାଶିତ ; ବିକଶିତ ।
ପ୍ରସ୍ରବ-ବି. (ପ୍ର ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ପ୍ରସ୍ରବଣ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅନ) ଉତ୍ସ, ନିର୍ଝର ।
ପ୍ରସ୍ରାବ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅ) ମୂତ୍ର ।
ପ୍ରସ୍ରୁତ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।
ପ୍ରସ୍ୱାପନ-ବି. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଦ୍ରାଜନକ ।
ପ୍ରହତ-ବି. (ପ୍ର-ହନ୍-ତ) ଆହତ; ତାଡ଼ିତ, ଧ୍ୱଂସିତ ।

ପ୍ରହର-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଦିବାରାତ୍ରିର ଅଷ୍ଟମଭାଗ ।
ପ୍ରହରଣ-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ଅନ) ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରହାର ।
ପ୍ରହରୀ-ବି. (ପ୍ରହର-ଇନ୍) ଚୌକିଦାର ।
ପ୍ରହର୍ତ୍ତୃ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃ-ତୃ) ପ୍ରହାରକର୍ତ୍ତା ।
ପ୍ରହସନ-ବି. (ପ୍ର-ହସ୍-ଅନ) ଅତିରିକ୍ତ ହାସ୍ୟ; ହାସ୍ୟରସପ୍ରଧାନ ନାଟକ ।
ପ୍ରହାର-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଆଘାତ; ଯୁଦ୍ଧ ।
ପ୍ରହୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃ-ତ) ପ୍ରହାରପ୍ରାପ୍ତ; ଆଘାତ-ପ୍ରାପ୍ତ ।
ପ୍ରହୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ହୃଷ୍ଟ ।
ପ୍ରହେଳିକା } ବି. (ପ୍ର-ହିଲ୍-ଅକ-ଆ) କୂଟପ୍ରଶ୍ନ;
ପ୍ରହେଳୀ } ପହେଲି ।
ପ୍ରହ୍ଲାଦ-ବି. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ; ହିରଣ୍ୟକଶିପୁର ପୁତ୍ର । [ବି. ଆନନ୍ଦଜନକ ।
ପ୍ରହ୍ଲାଦନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅନ) ଆନନ୍ଦଜନକ;
ପ୍ରାଂଶୁ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚ; ଡେଙ୍ଗା । [ପ୍ରଥମେ ।
ପ୍ରାକ୍-ଅଂ. (ପ୍ର-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବେ; ଅଗ୍ରେ;
ପ୍ରାକାର-ବି. (ପ୍ର-ଆ-କୃ-ଅ) ପ୍ରାଚୀର; ବେଢ଼ା ।
ପ୍ରାକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-କୃ-ତ) ସାଧାରଣ, ସାମାନ୍ୟ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂସ୍କୃତଭାଷାରୁ ସମ୍ଭୂତ ଭାଷା ।
ପ୍ରାକୃତିକ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ଅଦୃଷ୍ଟ, ଭାଗ୍ୟ ।
ପ୍ରାକ୍ତନ-ବିଂ. (ପ୍ରାକ୍-ତନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ; ବି.
ପ୍ରାଖର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଖର-ଯ) ପ୍ରଖରତା, ତୀକ୍ଷ୍ଣତା ।
ପ୍ରାଗଲ୍ଭ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ଯ) ପ୍ରଗଲଭତା ।
ପ୍ରାଗୁକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ରାକ୍-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବୋକ୍ତ ।
ପ୍ରାଗ୍ଜ୍ୟୋତିଷ-ବି. ଆସାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଦେଶ ବିଶେଷ ।
ପ୍ରାଙ୍ଗଣ-ବି. (ପ୍ର-ଅଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଅଗଣା ।
ପ୍ରାଙ୍ମୁଖ-ବି. (ପ୍ରାକ୍-ମୁଖ ପୂର୍ବମୁଖ ।
ପ୍ରାଚୀ-ବି. (ପ୍ରାଚ୍-ଈ) ପୂର୍ବଦିଗ ।
ପ୍ରାଚୀନ-ବିଂ. (ପ୍ରାଚ୍-ଈନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ, ପୁରାତନ, ବୃଦ୍ଧ ।
ପ୍ରାଚୀର-ବି. (ପ୍ର-ଆ-ଚୀ-ର) ପାଚେରି ।
ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଚୁର-ଯ) ପ୍ରଚୁରତା, ଆଧିକ୍ୟ ।
ପ୍ରାଚ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ରାଚ୍-ଯ) ପୂର୍ବଦିଗ୍‌ଦେଶୀୟ ।
ପ୍ରାଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଅଜ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପାଞ୍ଚଣ; ଗବାଦିତାଡ଼ନ-ଦଣ୍ଡ ।
ପ୍ରାଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଜ୍ଞ, ପଣ୍ଡିତ ।
ପ୍ରାଜ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରଭୂତ, ପ୍ରଚୁର ।
ପ୍ରାଞ୍ଜଳ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅନ୍ଜ୍-ଅଲ) ସରଳ; ସୁଖବୋଧ୍ୟ; ନିର୍ମଳ ।
ପ୍ରାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅଞ୍ଜଳି) କୃତାଞ୍ଜଳି ।
ପ୍ରାଡ୍ବିବାକ-ବି. (ପ୍ରାଟ୍-ବିବାକ୍-ଅ) ପ୍ରଧାନ ବିଚାରକ ।
ପ୍ରାଣ-ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍-ଅ) ହୃଦୟସ୍ଥବାୟୁ; ଜୀବନ ।
ପ୍ରାଣ-ଯାତ୍ରା-ବି. ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ।
ପ୍ରାଣାୟାମ-ବି. ନିଶ୍ୱାସର ଆକର୍ଷଣ-ରୋଧ-ବିସର୍ଜନାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ।
ପ୍ରାଣୀ-ବି. (ପ୍ରାଣ-ଇନ୍) ଜୀବଜନ୍ତୁ । [ଧର୍ମକର୍ମ ।
ପ୍ରାତଃକୃତ୍ୟ-ବିଂ (ପ୍ରାତର୍-କୃତ୍ୟ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ

ପ୍ରାତଃ–ଅ• (ପ୍ର-ଅତ୍-ଅର୍) ପ୍ରଭାତ ।
ପ୍ରାତର୍ଗଣ–ବ. (ପ୍ରାତର୍-ଅଶ୍-ଅ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଭୋଜନ;
ପ୍ରାତିକୂଲ୍ୟ–ବ. (ପ୍ରତିକୂଳ-ଯ) ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବ ।
ପ୍ରାଥମିକ–ବି•. (ପ୍ରଥମ-ଇକ) ଆଦ୍ୟ; ପ୍ରଥମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ପ୍ରବଳପ୍ରକାଶ ।
ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ–ବ. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ଅ) ଆବିର୍ଭାବ;
ପ୍ରାଦୁର୍ଭୂତ–ବି•. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଆବିର୍ଭୂତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।
ପ୍ରାଦେଶିକ–ବି•. (ପ୍ରଦେଶ–ଇକ) ପ୍ରଦେଶ-
ପ୍ରାଧାନ୍ୟ–ବ. (ପ୍ରଧାନ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ; ପ୍ରଧାନତ୍ୱ ।
ପ୍ରାନ୍ତ–ବ. (ପ୍ର-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; ଶେଷସୀମା ।
ପ୍ରାନ୍ତର–ବ. (ପ୍ର-ଅନ୍ତର) ଦୂରବିସ୍ତୃତ ପଡ଼ିଆ ।
ପ୍ରାପିତ–ବି•. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅଧିଗମିତ, ଗ୍ରାହିତ ।
ପ୍ରାପ୍ତ–ବି•. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଉପସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରାପ୍ତି–ବ. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତି) ଲାଭ; ପାଇବା; ଉପସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରାପ୍ୟ-ବି•. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରାବଲ୍ୟ–ବ. (ପ୍ରବଳ-ଯ) ପ୍ରବଳତା ।
ପ୍ରାଭାତିକ–ବି•. (ପ୍ରଭାତ-ଇକ) ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ।
ପ୍ରାମାଣିକ ବି•. (ପ୍ରମାଣ-ଇକ) ପ୍ରମାଣୟୁକ୍ତ ।
ପ୍ରାୟ–ବ. (ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଅନଶନ-ମୃତ୍ୟୁ; ବି•. ସଦୃଶ, ତୁଲ୍ୟ, ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।
ପ୍ରାୟଶଃ–ଅ•. (ପ୍ରାୟ-ଶସ୍) ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।
ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ–ବ. (ପ୍ରାୟସ୍-ଚିତ୍-ତ) ପାପକ୍ଷୟାର୍ଥ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।

ପ୍ରାୟଃ–ବ. (ପ୍ର-ଅୟ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା; ଅ•. ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।
ପ୍ରାୟୋଦ୍ୱୀପ–ବ. (ପ୍ରାୟଃ-ଦ୍ୱୀପ) ଯେଉଁ ଭୂଖଣ୍ଡର ପ୍ରାୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ ।
ପ୍ରାୟୋପବେଶନ–ବ. (ପ୍ରାୟ-ଉପବେଶନ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ-ଅନଶନମରଣାଥ ବସିରହିବା ।
ପ୍ରାରବ୍ଧ–ବି•. (ପ୍ର-ଆ-ରଭ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ବ. ଅଦୃଷ୍ଟ ।
ପ୍ରାରମ୍ଭ–ବ•. (ପ୍ର-ଆରମ୍ଭ) ଉପକ୍ରମ, ଆରମ୍ଭ ।
ପ୍ରାର୍ଥନା–ବ. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ଅନ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା; ମାଗୁଣି ।
ପ୍ରାର୍ଥିତ–ବ•. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ତ) ଯାଚିତ; ଅଭିଳଷିତ ।
ପ୍ରାଲେୟ–ବ. (ପ୍ରଲୟ-ଅ) ହିମ, ଶିଶିର ।
ପ୍ରାବରଣ } ବ. (ପ୍ର-ଆ-ବୃ ଅନ, ଅ) ଆବରଣ-
ପ୍ରାବାର } ବସ୍ତ୍ର ।
ପ୍ରାବୀଣ୍ୟ–ବ. (ପ୍ରବୀଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା ।
ପ୍ରାବୃଟ୍–ବ. (ପ୍ର-ଆ-ବୃଷ୍-କ୍ୱିପ) ବର୍ଷାକାଳ ।
ପ୍ରାଶନ–ବ. (ପ୍ର-ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ, ଆହାର ।
ପ୍ରାସ }
ପ୍ରାସ } ବ. ବ୍ୟଥା ।
ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ–ବି•. (ପ୍ରସଙ୍ଗ–ଇକ) ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଉତ୍ଥିତ ।
ପ୍ରାସାଦ–ବ. (ପ୍ର-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ବୃହତ୍ ଅଟ୍ଟାଳିକା ।
ପ୍ରାହ୍ଣ–ବ. (ପ୍ର-ଅହନ୍) ପୂର୍ବାହ୍ନ; ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗ । [ପ୍ରତ ।
ପ୍ରିୟ–ବି•. (ପ୍ରୀ-ଅ) ପ୍ରୀତିର ପାତ୍ର, ରମ୍ୟ; ବ.

ପ୍ରିୟଙ୍ଗୁ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ।

ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ-ବିଂ. ସୁଦୃଶ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର ।

ପ୍ରିୟମ୍ବଦ-ବିଂ. (ପ୍ରିୟମ୍-ବଦ) ଯେ ପ୍ରିୟବାକ୍ୟ

ପ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ରୀ-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ । [କହେ ।

ପ୍ରୀଣନ-ବି. (ପ୍ରୀ ଣିଚ୍-ଅନ) ତୋଷଣ ।

ପ୍ରୀତ-ବିଂ. (ପ୍ରୀ-ତ) ତୃପ୍ତ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ପ୍ରୀତି-ବି. (ପ୍ରୀ-ତି) ପ୍ରେମ; ଅନୁରାଗ; ସନ୍ତୋଷ ।

ପ୍ରେକ୍ଷଣ-ବି. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରେକ୍ଷା-ବି. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଜ୍ଞା; ଦୃଷ୍ଟି ।

ପ୍ରେତ-ବି. (ପ୍ର-ଇ-ତ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମା; ବିଂ. ମୃତ ।

ପ୍ରେତପତି, ପ୍ରେତରାଜ } ବି. (ପ୍ରେତ-ପତି, ରାଜା) ଯମ ।

ପ୍ରେତପୁର-ବି. ଯମାଳୟ । [ଇଚ୍ଛୁକ ।

ପ୍ରେପ୍ସୁ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆପ୍-ସ-ଉ) ପାଇବାକୁ

ପ୍ରେମ-ବି. (ପ୍ରିୟ୍-ଇମନ୍) ଅନୁରାଗ; ପ୍ରୀତି ।

ପ୍ରେମିକ-ବିଂ. (ପ୍ରେମନ୍-ଇକ) ପ୍ରଣୟୀ; ସ୍ନେହୀ ।

ପ୍ରେମୀ-ବିଂ. (ପ୍ରେମନ୍-ଇନ୍) ପ୍ରଣୟୀ; ଅନୁରକ୍ତ ।

ପ୍ରେୟସୀ-ବିଂ. (ପ୍ରିୟ୍-ଇୟସ୍-ଈ ପ୍ରିୟତମା ।

ପ୍ରେୟାନ୍-ବିଂ. (ପ୍ରିୟ୍-ଇୟସ୍=ପ୍ରେୟସ୍) ପ୍ରିୟତମ ।

ପ୍ରେରଣ, ପ୍ରେରଣା } ବି. (ପ୍ର-ଈର୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରେଷଣ, ପଠାଇବା; ପ୍ରଣୋଦନ ।

ପ୍ରେରିତ-ବିଂ. ପ୍ରେଷିତ; ପ୍ରଣୋଦିତ ।

ପ୍ରେଷ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଇଷ୍-ଯ) ଭୃତ୍ୟ ।

ପ୍ରେଷ୍ଠ-ବିଂ. (ପ୍ରିୟ୍-ଇଷ୍ଠ) ପ୍ରିୟତମ ।

ପ୍ରୋକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବଚ୍-ତ) ପ୍ରକୃଷ୍ଟରୂପେ କଥିତ ।

ପ୍ରୋକ୍ଷଣ-ବି. (ପ୍ର-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧିନିମିତ୍ତ ଜଳସେଚନ । [ବିସ୍ତୃତ; ଗ୍ରଥିତ ।

ପ୍ରୋତ-ବି. (ପ୍ର-ବେ-ତ) ସ୍ୟୂତ; ଲମ୍ବାଭାବରେ

ପ୍ରୋଥିତ-ବିଂ. (ପ୍ରୋଥ୍-ତ) ଭୂଗର୍ଭନିହିତ, ପୋତା । [ଗତ ।

ପ୍ରୋଷିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବସ୍-ତ) ବିଦେଶସ୍ଥ, ବିଦେଶ-

ପ୍ରୋଷିତଭର୍ତ୍ତୃକା-ବି. (ପ୍ରୋଷିତ-ଭର୍ତ୍ତୃ) ଯେ ନାରୀର ସ୍ୱାମୀ ବିଦେଶସ୍ଥ । [ବୟସ୍କ ।

ପ୍ରୌଢ଼-ବିଂ. (ପ୍ର-ଊଢ଼) ବିବାହିତ; ପରିଣତ-

ପ୍ରୌଢ଼ି-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ଉନ୍ନତ ।

ପ୍ଲକ୍ଷ-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ । [ରଣ; ଭେଳା ।

ପ୍ଲବ-ବି. (ପ୍ଲୁ-ଅ) କୁଦ କୁଦ ଚାଲିବା; ସନ୍ତ-

ପ୍ଲବଗ, ପ୍ଲବଙ୍ଗମ } ବି. (ପ୍ଲବ-ଗମ୍-ଅ) ବାନର; ଭେକ ।

ପ୍ଲବମାନ-ବିଂ. (ପ୍ଲୁ-ଆନ) ଭାସମାନ ।

ପ୍ଲାବନ-ବି. (ପ୍ଲୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତି; ବନ୍ୟା ।

ପ୍ଲାବିତ-ବିଂ. (ପ୍ଲାବି-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ପ୍ଲୀହା-ବି. ଉଦରମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପିଳେହି ।

ପ୍ଲୁତ-ବି. (ପ୍ଲୁ-ତ) ଲମ୍ଫ, ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ;

ପ୍ଲୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ଲୁଷ୍-ତ) ଦଗ୍ଧ । [ତ୍ରିମାତ୍ରସ୍ୱର ।

ଫ

ଫ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଫକା / ଫିକା } ବିଂ. ପାଣ୍ଡୁର ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଫକାସୀ-ବି. ଦମ୍ ।

ଫକ୍କିକା-ବି. କୂଟ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଫକୀର-ବି. ମୁସଲମାନ୍ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭିକ୍ଷୁକ ।

ଫଗୁ-ବି. (ଫଲ୍ଗୁ ଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ଅବିର ।

ଫଗୁଣ-ବି. (ଫାଲ୍ଗୁନର ଅପଭ୍ରଂଶ) କୁମ୍ଭମାସ ।

ଫଟକା-ବି. ଅଗ୍ନିବାଣ ।

ଫଟା-ବିଂ. ଫାଟଯୁକ୍ତ; ଭଙ୍ଗା ।

ଫଟାଇବା-କ୍ରି. ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଫଡ଼୍‌ଫଡ଼୍-ଅ. ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଫଡ଼ିକା-ବି. ପତାକା ।

ଫଡ଼ା-ବି. କାଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତିର ଖଣ୍ଡ; ବିଂ. ଚିରା ।

ଫଡ଼ିଆ / ଫରିଆ } ବି. ଅଣ୍ଟାଦିର କଟିଠାରୁ ସମସ୍ତ ଚରଣ; ଘୋଡ଼ାର ସମୁଦାୟ ଅଂଶ ।

ଫଣ / ଫଣା } ବି. (ଫଣ୍-ଅ, ଆ) ସର୍ପର ବିସ୍ତାରିତ ମସ୍ତକ ।

ଫଣଫଣା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଫଣୀ-ବି. (ଫଣିନ୍) ସର୍ପ; ଫଣାଧର ସର୍ପ ।

ଫଣୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ଫଣିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ସର୍ପରାଜ; ବାସୁକି ।

ଫତେ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଜୟ ।

ଫନ୍ଦ-ବି. ପାଶାଦିର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ।

ଫନ୍ଦା-ବି. ଆଶ୍ରୟ, ଅବଲମ୍ବନ, ଜାବଡ଼ା ।

ଫନ୍ଦୀ-ବି. ଫିକର, ଉପାୟ ।

ଫମ୍ପା-ବିଂ. ପୋଲା; ଅନ୍ତଃସାର-ଶୂନ୍ୟ ।

ଫଇସଲା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମୋକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି-ପତ୍ର । [ବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫର୍ଫର-ବି. ଅତିଚଞ୍ଚଳ; ଅ. ପତାକାଦି ଉଡ଼ି-

ଫରମାଣ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଆଦେଶ ।

ଫରି-ବି. ଫଳକ, ଚର୍ମ ଅଢ଼େଣୀ ।

ଫରୁଆ-ବି. ସଂପୁଟକ, ସିନ୍ଦୁର ପ୍ରଭୃତି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଫର୍ଛା-ବିଂ. ଗୋରା; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଫର୍ଦ୍ଦ-ବି. କାଗଜଖଣ୍ଡ; ହିସାବ କାଗଜ ।

ଫଳ-ବି. (ଫଳ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷଲତାରୁ ଜାତ ଶସ୍ୟ; ଉତ୍ପନ୍ନ ବସ୍ତୁ; କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି; କର୍ମର ପରିଣାମ ।

ଫଳକ-ବି. (ଫଳ୍-ଅକ) ଢାଲ; ପଟ୍ଟ ।

ଫଳତଃ-ଅ. (ଫଳ-ତସ୍) ଏହି ହେତୁରୁ; ବସ୍ତୁତଃ ।

ଫଳନ୍ତା / ଫଳନ୍ତି } ବିଂ. ଫଳବିଶିଷ୍ଟ, ଯାହା ଫଳୁଅଛି ।

ଫଳପାକାନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପାଚିଲେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷମାନ ମରିଯାଏ । [ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଫଳପ୍ରଦ-ବିଂ. (ଫଳ-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଯେ ଫଳ

ଫଳଶ୍ରୁତି-ବି. (ଫଳ-ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ମର ଫଳଶ୍ରବଣ ।

ଫଳାଫଳ-ବି. (ଫଳ-ଅଫଳ) ଲାଭାଲାଭ ।

ଫଳିତ-ବିଂ. (ଫଳ-ଇତ) ଫଳଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।

ଫଳୋପଧାୟକ-ବି. (ଫଳ-ଉପ-ଧା-ଅକ)
ଫଳଦାୟକ । [ର୍ଥକ ।

ଫଲ୍ଗୁ-ବି. (ଫଲ୍‌-ଗୁ) ଫଗୁ ; ବି. ଅସାର; ନିର-

ଫଲ୍ଗୁନ
ଫାଲ୍ଗୁନ } ବି. ଫାଲ୍ଗୁନ ମାସ ।

ଫସଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୃଷି, କୃଷିଜାତ ଶସ୍ୟାଦି ।

ଫସ୍କା-ବି. ହାଲୁକା, ଯେ ଟାଣ ବା ଶକ୍ତ ନୁହେ ।

ଫାଉ-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍‌ଧାତୁଜ) ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ।

ଫାଙ୍କ-ବି. ଛିଦ୍ର; ଅନ୍ତର ।

ଫାଟ-ବି. (ସ୍ଫାଟ୍‌ଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର ।

ଫାଟକ-ବି. ବହିଦ୍ୱାର ।

ଫାଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫାଂଟ୍ ଧାତୁରୁ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ।

ଫାଟିଆ-ବି. ଗୋମେଷାଦିର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଫାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଚିରିବା; ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା ।

ଫାଣ୍ଟ-ବି. ଉଷ୍ଣଜଳରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଔଷଧର କଷାୟ ।

ଫାଣ୍ଡି-ବି. ପୁଲିଶ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଫାନସ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କାଗଜରେ ନିର୍ମିତ ଦୀପ;

ଫାନ୍ଦ-ବି. ଫାଶ । [ଝୁଲିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଫାଳ-ବି. ଲଙ୍ଗଳଲୁହା; ଦୁଇଭାଗର ଏକଭାଗ ।

ଫାଳିଆ-ବି. ବସ୍ତ୍ରଭ; ବି. ଖଣ୍ଡ ।

ଫାଲ୍ଗୁନ-ବି. (ଫଲ୍ଗୁନ-ଅ) ଫଗୁଣ ମାସ ।

ଫାଶ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ପାଶ, ରଜ୍ଜୁ ।

ଫାଶୀ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ; ଗଳାରେ
ଫାଶ ଦେଇ ପ୍ରାଣନାଶନ । [ବିଶେଷ ।

ଫାସିଆ-ବି. କର୍ଣ୍ଣ ଓ ନାସିକାର ଆଭରଣ-

ଫିକର-ବି. କୌଶଳ ।

ଫିଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।

ଫିଟାଇବା-କ୍ରି. ମୋଚନ କରିବା ।

ଫିତା-ବି. ସରୁବସ୍ତ୍ର-ପଟୀ । [ପଥ ।

ଫୁକାର-ବି. ଜଳ ଓ ବାୟୁ ଯିବାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ

ଫୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. (ଫୁତ୍କାରଶବ୍ଦଜ) ଫୁ ଶବ୍ଦପୂର୍ବକ
ମୁଖରୁ ବାୟୁ ନିର୍ଗତ କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି
ଝାଡ଼ିବା ।

ଫୁଟ୍-ବି. (ଇଂରେଜୀ) ୧୨ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିମାଣ ।

ଫୁଟା-ବି. ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ଫୁଟି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଫୁଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୁଟ୍‌ଧାତୁଜ) ବିକଶିତ ହେବା ।

ଫୁଟୁକା-ବି. (ସ୍ଫୋଟିକ ଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା
କୃତ ଶବ୍ଦ ।

ଫୁତ୍କାର-ବି. (ଫୁତ୍-କାର) ଫୁ ଫୁ କରିବା ।

ଫୁରୁଣା-ବି. ଆନନ୍ଦ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ଫୁଲ୍-ବି. (ଫୁଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପ ।

ଫୁଲଖଡ଼ି-ବି. ଦୁଧଖଡି ।

ଫୁଲଗୁଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଫୁଲା-ବି. ରକ୍ତଃ ରୋଗବିଶେଷ; ଶୋଥ ରୋଗ ।

ଫୁଲାଇବା-କ୍ରି. ସ୍ଫୀତ କରାଇବା ।

ଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ଫୁଲ୍-ତ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ଫୁଲ୍ଲୀ-ବି. (ଫୁଲଶବ୍ଦଜ) ସୂତ୍ରନିର୍ମିତ ପୁଷ୍ପାକାର
ଗୁଚ୍ଛବିଶେଷ ।

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. କାନରେ ଲୁଚିକରି କହିବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. ଶରୀରସ୍ଥ ଶ୍ୱାସଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୁସ୍‌ଲାଇବା-କ୍ରି. ଭୁଲାଇବା ।

ଫେଂଠା-ବି. ଧୋତ ।

ଫେଡ଼ାଙ୍କ-ବି. ବ୍ୟତିକଳନ, ବିଯୋଗ ।

ଫେଡ଼ିବା } କ୍ରି. ଫିଟାଇବା ; ମୋଚନ କରିବା;
ଫେଇବା } ବ୍ୟବକଳନ କରିବା ।

ଫେଣ } ବି. ଜଳାଦି ଉପରେ ଭାସୁଥିବା
ଫେନ } ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ଫେଣା-ବି. ବଭାସା ନାମକ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଫେଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. (ଫାଣ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଫେଣେଇବା ।

ଫେନିଲ-ବିଂ. ଫେନଯୁକ୍ତ ।

ଫେର-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବେଷ୍ଟନ; ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ଫେରଫାର-ବି. ବଦଳାବଦଳି ।

ଫେରବ }
ଫେରଣ୍ଡ } ବି. ଶୃଗାଳ ।
ଫେରୁ }

ଫେଉଁବା-ବି. ଲେଉଟିବା । [ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ଫୋଟକା-ବି. (ସ୍ଫୋଟକଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଫୋଟକ;

ଫୋଡ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ରନ୍ଧ୍ର ।

ଫୋଡଣୀ-ବି. ଫୋଡ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୋଟଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର କରିବା ।

ଫୋପାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।

ଫୌଜ } ବି. (ଆରବୀ) ସେନା ।
ଫଉଜ }

ଫୌଜଦାରୀ-ବି. ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗ-
ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବ (ବର୍ଗୀୟ ବ) ତ୍ରୟୋବିଂଶ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଉଳ-ବି. (ବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ବକୁଳ ବୃକ୍ଷ ବା
ତାହାର ଫୁଲ; ଆମ୍ରମୁକୁଳ ।

ବଉଳିବା-କ୍ରି. ମୁକୁଳିତ ହେବା ।

ବକ-ବି, ବଗ (ପକ୍ଷୀ) ।

ବକ-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଅରକ-କାଢିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ମଦ୍ୟା-

ବକୁଳ-ବି. ବଉଳ । [ଧର ନିର୍ମ୍ମ-ଫଳ ।

ବଟୁ-ବି. ବାଳକ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ।

ବଡବାଗ୍ନି-ବି. ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ।

ବଡ଼ିଶ-ବି. ମାଛ ଧରିବା କଣ୍ଟା, ବନ୍ସିକଣ୍ଟା ।

ବଡ଼ୁ-ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ ସଂସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଳକ ।

ବଦର } ବି. ବରକୋଳି ଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ବଦରୀ }

ବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବନ୍ଧ-ତ) ବନ୍ଧା; ଯୁକ୍ତ; ଏକତ୍ରିତ;
ନିବଦ୍ଧ; କୃତ । [କୃତାଞ୍ଜଳି ।

ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (ବଦ୍ଧ-ଅଞ୍ଜଳି) ଯୁକ୍ତାଞ୍ଜଳି,

ବଦ୍ଧ-ପରିକର-ବିଂ. ପରିହିତ-କଟିବନ୍ଧ; କାର୍ଯ୍ୟ-
ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଅଗ୍ରସର ।

ବଦ୍ଧ-ମୁଷ୍ଟି-ବିଂ. ଦୃଢମୁଷ୍ଟି; କୃପଣ ।

ବଦ୍ଧ-ମୂଳ-ବିଂ. ଦୃଢରୂପେ ନିବଦ୍ଧମୂଳ ଯାହାର ।

ବଧିର-ବିଂ. ବହିରା, କାଲ ।

ବଧିରିତ-ବିଂ. ବଧିରୀକୃତ; ଘୋରଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା
କାନ ଅତବ ଯାହାର ।

ବନ୍ଦୀ-ବି. କଏଦୀ, କାରରୁଦ୍ଧ ଲୋକ ।

ବନ୍ଧ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ବନ୍ଧନ; ରୋଧ; ବନ୍ଧ୍ୟାସ; ରଚନାବିଶେଷ; ଆସକ୍ତି ।

ବନ୍ଧକ-ବି. ଋଣନିମିତ୍ତ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧନ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା; ଅବରୋଧ; ବନ୍ଧନାର୍ଥ ରଜ୍ଜୁ ବା ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବନ୍ଧନୀ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ-ଈ) ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ବା ରଜ୍ଜୁ; ଗଣିତରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ରାଶିକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାର ଯୁଗ୍ମ ଚିହ୍ନ ।

ବନ୍ଧୁ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଉ) ଯେ ସ୍ନେହ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନ କରେ; ମିତ୍ର; ଜ୍ଞାତି ।

ବନ୍ଧୁଜୀବ } ବି. ବଧୁଲି ଗଛ ଓ ତାହାର ରକ୍ତ-
ବନ୍ଧୁଳ } ବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ।

ବନ୍ଧୁତା }
ବନ୍ଧୁତ୍ୱ } ବି. ବନ୍ଧୁ-ପଣ, ମିତ୍ରତା ।

ବନ୍ଧୁର-ବିଂ. (ବନ୍ଧ୍-ଉର) ଉନ୍ନତାନତ ।

ବନ୍ଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବନ୍ଧ୍-ଯ) ଫଳ-ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ବନ୍ଧ୍ୟା-ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ, (ବାଁଝ ।

ବଭ୍ରୁ-ବିଂ. ପିଙ୍ଗଳ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ବର୍ଵଟୀ-ବି. ବରଗୁଡ଼ି ଶସ୍ୟ ।

ବର୍ଵର-ବିଂ. ମ୍ଳେଚ୍ଛ; ମୂର୍ଖ ।

ବର୍ଵୁର-ବି. ବବୁରଗଛ ।

ବର୍ହ-ବି. ମୟୂରପିଞ୍ଛ; ପକ୍ଷ ।

ବର୍ହୀ-ବି. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର ।

ବଳ-ବି. (ବଳ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।

ବଳକ୍ଷ-ବିଂ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଳଦେବ }
ବଳଭଦ୍ର } ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ।
ବଳରାମ }

ବଳବାନ୍-ବିଂ. (ବଳ-ବତ୍) ବଳଶାଳୀ, ସମର୍ଥ ।

ବଳାକା-ବି. ବକ-ଶ୍ରେଣୀ ।

ବଳାତ୍କାର-ବି. (ବଳାତ୍-କାର) ଜୋର ଦ୍ୱାରା କରିବା; ଅତ୍ୟାଚାର । [ମର୍ଥ୍ୟ ।

ବଳାବଳ-ବି. (ବଳ-ଅବଳ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଅସା-

ବଳାହକ-ବି. ମେଘ ।

ବଳି-ବି. ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ; ଦେବତାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ; ଭୂତଯଜ୍ଞ ବା ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ-ଦାନ ।

ବଳିଷ୍ଠ }
ବଳୀୟାନ୍ } ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ବଳି-ସଦ୍ମ-ବି. ବଳି ନାମକ ଦୈତ୍ୟର ଗୃହ; ପାତାଳ ।

ବଳୀ-ବିଂ. (ବଳ-ଇନ୍) ବଳଶାଳୀ ।

ବଳୀବର୍ଦ୍ଦ-ବି. ବୃଷ; ବଳଦ ।

ବଲ୍ଲବ-ବି. ଗୋପାଳ, ଗଉଡ଼ ।

ବଲ୍ଲବୀ-ବି. ଗଉଡୁଣୀ । [ବର୍ଗ ।

ବବ-କରଣ-ବି. ଦିବସର ଜ୍ୟୋତିଷିକ ପ୍ରଥମ

ବହଳ-ବିଂ. ଘନ; ସାନ୍ଦ୍ର; ଦୃଢ଼ ।

ବହିଃ-ଅଂ. ବାହାରେ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବିଂ. ନିଷ୍କାସିତ ।

ବହିର୍ଗତ-ବିଂ. ନିର୍ଗତ; ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ।

ବହିର୍ଦେଶ-ବି. ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଉପାନ୍ତ ।

ବହୁ-ବି. ଅନେକ; ଅଧିକ ।

ବହୁତ-ବି. ଅନେକ; ଅଧିକ ।

ବହୁଧା-କ୍ରି. ବି. ନ ନାପ୍ରକାର ।

ବହୁମୂତ୍ର-ବି. ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ରାବ-ରୂପ ରୋଗ ।

ବହୁମୂଲ୍ୟ-ବି. ମହାର୍ଘ; ବି. ଅଧିକମୂଲ୍ୟ ।

ବହୁବିଧ-ବି. ନାନାପ୍ରକାର । [ବର୍ଣ୍ଣଧ ।

ବହୁରୂପୀ-ବି. ନାନାରୂପଧାରୀ; ନାନାବର୍ଣ୍ଣଧାରୀ

ବହୁଳ-ବି. ଅନେକ, ଅଧିକ; ବି. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ବହୁଳତା-ବି. ବାହୁଲ୍ୟ, ଅଧିକ୍ୟ ।

ବହୁଳୀକୃତ-ବି. (ବହୁଳ-ଇ-କୃତ) ବିସ୍ତାରିତ ।

ବହୁବ୍ରୀହି-ବି. ବହୁଧାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ; ବି. ବ୍ୟାକରଣ ସମାସବିଶେଷ । [ସମସ୍ତରେ ।

ବହୁଶଃ-କ୍ରି. ବି. ବହୁଲଭାବରେ ; ଅନେକ

ବାଡବ-ବି. ସାମୁଦ୍ରିକ ଅଗ୍ନି ।

ବାଡଙ୍ଗଣି-ବି. ବାଇଗଣ, ବାର୍ତ୍ତାକୀ ।

ବାଣ-ବି. ଶର; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ; ୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାଣ-ସିଦ୍ଧି-ବି. ବାଣଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କରିବାରେ ସିଦ୍ଧତା ।

ବାଦରାୟଣି-ବି. ବ୍ୟାସମୁନି ।

ବାଦରାୟଣି-ବି. ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶୁକ ।

ବାଧକ ବି. (ବାଧ୍-ଅକ) ବାଧାଜନକ ; ନିବାରକ ।

ବାଧା-ବି. (ବାଧ୍-ଅ) ବ୍ୟଥା; ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ।

ବାଧିତ-ବି. (ବାଧ୍-ତ) ପୀଡିତ; ନିବାରିତ;

ବାଧିବା-କ୍ରି. ପୀଡ଼ା ଦେବା । [ବଶୀଭୂତ ।

ବାଧିର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବଧିର ଯ) ବଧିରତା ।

ବାଧ୍ୟ-ବି. (ବାଧ୍-ଯ) ନିବାରଣଯୋଗ୍ୟ; ବଶ୍ୟ ।

ବାନ୍ଧବ-ବି. (ବନ୍ଧୁ ଅ-ସ୍ୱାର୍ଥେ) ବନ୍ଧୁ; ଆତ୍ମୀୟ ।

ବାଳ-ବି. (ବଲ୍-ଅ) ଅଳ୍ପବୟସ୍କ; ନୂତନ; ଅଜ୍ଞାନ; ବି. କେଶ; ବାଳକ ।

ବାଳକ-ବି. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ପୁତ୍ର ।

ବାଳବ-ବି. ଏକବର ଜ୍ୟୋତିଷୋକ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଭାଗ ।

ବାଳା-ବି. ତରୁଣୀନାରୀ ।

ବାଳିକା-ବି. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କା କନ୍ୟା ।

ବାଳିଶ-ବି. ମୂର୍ଖ ।

ବାଳିଶ-ବି. (ବାଳ-ଇନ୍-ଶୀ-ଅ) ଉପାଧାନ ।

ବାଲୁକା-ବି. ସିକତା, ବାଲି ।

ବାଲୁକାମୟ-ବି. ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବାଲୁକା-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଔଷଧ-ପାକାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ । [ନିଃସାରଣ ।

ବାଲୁକା-ସ୍ୱେଦ-ବି. ତପ୍ତବାଲୁକା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଦ

ବାଲେୟ-ବି. (ବଳି-ଏୟ) ବଳି ବା ପ୍ରକାର-

ବାଲ୍ୟ-ବି.ବାଳକ-ଅବସ୍ଥା । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ବାଷ୍ପ-ବି. ଅଶ୍ରୁ; ବାମ୍ଫ ।

ବାଷ୍ପ-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଧୂଆଁକଳ ।

ବାହା-ବି. ଭୁଜ ।

ବାହୁ-ବି. ଭୁଜ; ତ୍ରିକୋଣକ୍ଷେତ୍ରର ପାର୍ଶ୍ୱରେଖା ।

ବାହୁ-ବଳ-ବି. ଭୁଜରବଳ; ଦୈହିକବଳ ।

ବାହୁ-ମୂଳ-ବି. କାଖ ।

ବାହୁ-ଯୁଦ୍ଧ-ବି. ହାତକୁ ହାତ ଯୁଝିବା; ମଲ୍ଲ-

ବାହୁଲ୍ୟ-ବି. (ବହୁଳ-ଯ) ଅଧିକ୍ୟ । [ଯୁଦ୍ଧ ।

ବାହ୍ୟ-ବି. (ବହିସ୍-ଯ) ବହିଃସ୍ଥିତ ।

ବିଡ଼ାଳୀ-ବ. ବିଲେଇ ।
ବିନ୍ଦୁ-ବ. ଫୋଟା ; ଅନୁସ୍ୱାର; କ୍ଷୁଦ୍ର ଚିହ୍ନ ।
ବିମ୍ବ-ବ. ପ୍ରତିବିମ୍ବ; ମଣ୍ଡଳ ; ଜଳବୁଦ୍ବୁଦ ; କଣ୍ଟୁ-
ବିମ୍ବିତ-ବଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ । [ଖାଲୁଡ଼ି ଫଳ ।
ବିଲ-ବ. ଗର୍ତ୍ତ । [ଶଶକ ।
ବିଲେଶୟ-ବ. (ବିଲେ-ଶୀ-ଅ) ସର୍ପ ; ମୂଷିକ;
ବିଲ୍ୱ-ବ. ବେଲଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ବିସ ବ. ମୃଣାଳ ।
ବୀଜ-ବ. ମଞ୍ଜି; କାରଣ; ଶୁକ୍ର ।
ବୀଜକ-ବ. ଲେମ୍ବୁ ଗଛ ।
ବୀଜ-କୋଷ-ବ. ବୀଜ-ଧାରକ ଛୁଇଁ ବା ପାତ୍ର ।
ବୀଜାଙ୍କୁର-ବ. (ବୀଜ-ଅଙ୍କୁର) ବୀଜର ପ୍ରଥମ ଅଙ୍କୁର । [ଘୃଣ୍ୟ ।
ବୀଭତ୍ସ-ବଂ. (ବଧ୍-ସନ୍-ଅ) ବିଦଘି; ଜଘନ୍ୟ;
ବୁକ୍କ-ବ. ବୁକ୍କ, ବକ୍ଷ ; ଛାଗ ।
ବୁଦ୍ବୁଦ-ବ. ପାଣିଫୋଟକା ।
ବୁଦ୍ଧ-ବଂ. (ବୁଧ୍-ତ) ଜ୍ଞାନ-ପ୍ରାପ୍ତ ; ଜାଗ୍ରତ; ବ. ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।
ବୁଦ୍ଧି-ବ. (ବୁଧ୍-ତି) ବୁଝିବା ଶକ୍ତି; ବିଚାରଶକ୍ତି ।
ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ / ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ } ବଂ. (ବୁଦ୍ଧି-ମତ୍) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି ।
ବୁଦ୍ଧିମତୀ-ବ. (ବୁଦ୍ଧିମତ୍-ଈ) ଧୀମତୀ ।
ବୁଧ-ବ. ପଣ୍ଡିତ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ବୁଭୁକ୍ଷା-ବ. (ଭୁଜ୍-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଭୋଜନେଚ୍ଛା;
ବୁଭୁକ୍ଷିତ-ବଂ. କ୍ଷୁଧିତ । [କ୍ଷୁଧା ।

ବୁଭୁକ୍ଷୁ-ବଂ. ଭୋଜନେଚ୍ଛୁ ।
ବୃହତ୍-ବଂ. ବଡ଼, ପ୍ରକାଣ୍ଡ ।
ବୃହଦ୍ଭାନୁ ବ. ଅଗ୍ନି ।
ବୃହସ୍ପତି-ବ. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦେବଗୁରୁ ।
ବୈଜିକ-ବଂ. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୋଦ୍ଧା-ବଂ. (ବୁଧ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାତା ।
ବୋଧ-ବ. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ । [ଜ୍ଞାନପ୍ରଦ ।
ବୋଧକ-ବଂ. (ବୁଧ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ, ସୂଚକ ;
ବୋଧନ-ବ. (ବୁଧ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାପନ ; ଜାଗରଣ ।
ବୋଧି-ବ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ; ବୋଦ୍ଧା ।
ବୋଧିତ-ବଂ. ଜ୍ଞାପିତ; ଜାଗରିତ ।
ବୋଧିସତ୍ତ୍ୱ-ବ. ବୌଦ୍ଧ ତପସ୍ୱୀ ।
ବୌଦ୍ଧ-ବ. ବୌଦ୍ଧଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ; ବଂ. ବୁଦ୍ଧ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ବ. ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ; ବେଦ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ-ବ. ବ୍ରହ୍ମଚାରୀର ବ୍ରତ ।
ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ-ବ. (ବ୍ରହ୍ମ-ଚର୍-ଇନ୍) ଉପନୟନ ଉତ୍ତାରେ ଯେ ଗୁରୁଗୃହରେ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା କରେ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ତାଲୁ-ବ. ମନୁଷ୍ୟ ମସ୍ତକର-ବ୍ରହ୍ମରନ୍ଧ୍ର ।
ବ୍ରହ୍ମଦୈତ୍ୟ-ବ. ପ୍ରେତବିଶେଷ ।
ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର-ବ. ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ ନଦ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବ. ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବ୍ରହ୍ମ-ଯଜ୍ଞ-ବ. ବେଦାଧ୍ୟୟନ ।
ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି-ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଋଷି ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରନିକଟସ୍ଥ
ବ୍ରହ୍ମ-ବର୍ଚ୍ଚସ-ବ. ବ୍ରହ୍ମତେଜ । [ପ୍ରଦେଶ ।

ବ୍ରହ୍ମବାଦୀ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ବ୍ରାହ୍ମ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ସୂତ୍ର-ବି. ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ବ୍ରହ୍ମା-ବି. ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା; ଋତ୍ୱିକ୍ ବିଶେଷ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅଣ୍ଡ) ଜଗତ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ-ବି. ଦୃଷଦ୍ୱତୀ-ସରସ୍ୱତୀ-ନଦୀମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶ-ବିଶେଷ । [ଅସ୍ତ୍ର ।

ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅସ୍ତ୍ର) ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର; ଅମୋଘ

ବ୍ରହ୍ମୋତ୍ତର-ବିଂ. ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଦତ୍ତ (ଭୂମି) ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିଂ. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ପବିତ୍ର; ବି. ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅଣ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ; ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଗଣିତ ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତି; ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ । [ପତ୍ନୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-

ବ୍ରାହ୍ମ-ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବି. ଶେଷ ରାତ୍ରିର ଦୁଇଦଣ୍ଡ ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିବାହ-ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଷ୍ଟପ୍ରକାର ବିବାହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାର ।

ଭ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ; ନକ୍ଷତ୍ର ।

ଭଅଁର-ବି. (ଭ୍ରମରଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ଭଉଁରିଆ- ବି. ଭ୍ରମିସଂସ୍କାର ବାଗଜବିଶେଷ ।

ଭଉଁରୀ-ବି. (ଭ୍ରମରୀଶବ୍ଦଜ) ଜଳଭଉଁରୀ, ଆବର୍ତ୍ତ ।

ଭଉଣୀ-ବି. (ଭଗିନୀଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ, ସ୍ୱସା ।

ଭକୁଆ-ବିଂ. ଓଲୁ । [ଉପାସକ ; ସେବ ।

ଭକ୍ତ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ତ) ବିଭକ୍ତ ; ବି. ଅନୁରକ୍ତ

ଭକ୍ତ-ବତ୍ସଳ-ବିଂ. ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ତି-ବି. (ଭଜ୍-କ୍ତି) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ; ବିଭକ୍ତି ; ରଚନା ।

ଭକ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଭକ୍ତି-ମତ୍) ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷଣକାରୀ ।

ଭକ୍ଷଣ-ବି. (ଭକ୍ଷ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଭକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ, ଭକ୍ଷଣ-

ଭକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ-ତ) ଖାଦିତ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ସର୍ବଶକ୍ତିମତ୍ତା; ସୌଭାଗ୍ୟ ; ଯୋନି ; ଗୁହ୍ୟଦେଶ ।

ଭଗନ୍ଦର-ବି. (ଭଗ-ଦୃ-ଅ) ଗୁହ୍ୟବ୍ରଣ ।

ଭଗବତୀ-ବିଂ. (ଭଗ-ବତ୍-ଈ) ପୂଜ୍ୟା ; ବି. ଦୁର୍ଗା । [ମେଶ୍ୱର ।

ଭଗବାନ୍-ବିଂ. (ଭଗ-ବତ୍) ପୂଜ୍ୟ; ବି. ପର-

ଭଗାରି-ବି. (ଭଗ-ଅରି) ସୌଭାଗ୍ୟ-ଦ୍ୱେଷୀ,

ଭଗାରୁଣୀ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦ । [ବୈରୀ ।

ଭଗିନୀ } ବି. (ଭଗ-ଇନ୍-ଈ) ଭଉଣୀ, ସହୋ-
ଭଗ୍ନୀ } ଦରା ।

ଭଗୀରଥ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭଗ୍ନ-ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ତ) ଭଙ୍ଗା ; ପରାସ୍ତ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭଗ୍ନାଂଶ-ବି. (ଭଗ୍ନ-ଅଂଶ) ଯେଉଁ ରାଶି ଦ୍ୱାରା ଏକର ଅଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଭଙ୍ଗୁର-ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଉର) ଭଙ୍ଗକାରୀ ।

ଭଙ୍ଗ-ବ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡନ; ଭଗ୍ନ ହେବା, ଲଙ୍ଘନ ।

ଭଙ୍ଗ-ପ୍ରବଣ-ବି. ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।

ଭଙ୍ଗା-ବି. (ଭଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଭଗ୍ନ, ଭୁଠା ।

ଭଙ୍ଗିମା-ବ. (ଭଙ୍ଗ-ଇମନ) ଭଙ୍ଗୀ; ବକ୍ରଭାବ ।

ଭଙ୍ଗୀ-ବ. (ଭଞ୍ଜ-ଇ) ପ୍ରକାର; ଶୋଭା ।

ଭଙ୍ଗୁର ବି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଉର) ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ, ବକ୍ର ।

ଭ-ଚକ୍ର-ବ. ରାଶିଚକ୍ର ।

ଭଜନ-ବ. (ଭଜ୍-ଅନ) ସେବା, ସାଧନା; ଭକ୍ତି-

ଭଜନା-ବ. ପୂଜା । [ସଂଗୀତ ।

ଭଜା-ବ. ଭଷ୍ମବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଭଜିବା-କ୍ରି. ପୂଜା କରିବା । [ଯେ ଭାଙ୍ଗେ ।

ଭଞ୍ଜନ-ବ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଖଣ୍ଡନ; ଭାଙ୍ଗିବା; ବି.

ଭଟ-ବ. (ଭଟ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।

ଭଟଭଟ୍-ଅ. ବକ୍‌ବକ୍ ।

ଭଟା-ବ. କୂଅର ଗୁଡ଼ିସିବା ।

ଭଟ୍ଟ-ବ. ପଣ୍ଡିତ; ଭାଟ, ସ୍ତୁତି-ପାଠକ ।

ଭଟ୍ଟାରକ-ବ. ପୂଜ୍ୟ ଜନ ।

ଭଟ୍ଟାରକା-ବ. ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭଡ଼ା-ବ. (ଭାଟକଶବ୍ଦଜ) ପରର ଗୃହାଦିପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦେୟ ମୂଲ୍ୟ ।

ଭଡୁଆ-ବ. ବେଶ୍ୟା-ନୃତ୍ୟର ସହାୟ ବାଦକ ।

ଭଣଜା-ବ. (ଭଗ୍ନୀ-ଜ) ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର ।

ଭଣଭଣ-ବ. ମାଛି ପ୍ରଭୃତିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଭଣିତ ବି. (ଭଣ୍-ତ) କଥିତ; ରଚିତ ।

ଭଣିତା-ବ. ଗ୍ରନ୍ଥ ବା ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ ଲେଖକର ନାମପ୍ରକାଶ ।

ଭଣିବା-କ୍ରି. (ଭଣ୍‌ଧାତୁରୁ) ରଚିବା; କହିବା ।

ଭଣ୍ଡ-ବ. (ଭଣ୍ଡ୍-ଅ) ମସ୍ଖରା, ଭାଣ୍ଡ; କପଟାଚାରୀ ।

ଭଣ୍ଡତପସ୍ୱୀ-ବ. (ଭଣ୍ଡ-ତପସ୍ୱୀ) କପଟତପସ୍ୱୀ, ବକଧର୍ମ ।

ଭଣ୍ଡା-ବ. ଗୋଡର ପେଣ୍ଡା ; କଦଳୀ ଭଣ୍ଡା ।

ଭଣ୍ଡାଇବା-କ୍ରି. ଠକିବା ।

ଭଣ୍ଡାର-ବ. (ଭାଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କୋଷ ।

ଭଣ୍ଡାରି-ବ. ବାରିକ, ନାପିତ ; କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଭଣ୍ଡାରୁଣୀ-ବ. ନାପିତ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭଣ୍ଡୁର } ବ. ଖରାପ, ନାଶ ।
ଭଣ୍ଡୋର }

ଭଦଭଦଳିଆ-ବ. ଭରଦ୍ୱାଜ ପକ୍ଷୀ ।

ଭଦ୍ର-ବି. (ଭଦ୍-ର) ମଙ୍ଗଳଜନକ; ସାଧୁ; ବ.

ଭଦ୍ରା-ବ. ମଙ୍ଗଳଯୁକ୍ତା; ସୁଭଦ୍ରା । [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭଦ୍ରାସନ-ବ. (ଭଦ୍ର-ଆସନ) ସିଂହାସନ ;

ଭମ୍ବରାଳୀ ବ. ବୃହତ୍ ମକ୍ଷିକା । [ଯୋଗାସନ ।

ଭୟ-ବ. (ଭୀ-ଅ) ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା; ଭୟହେତୁ ।

ଭୟଙ୍କର-ବି. (ଭୟ-କୃ-ଅ) ଭୀଷଣ ।

ଭୟାନକ-ବି. (ଭୀ-ଆନକ) ଭୟଙ୍କର ।

ଭୟାଳୁ-ବି. (ଭୟ-ଆଳୁ) ଭୀରୁ, ହୀନ-ସାହସ ।

ଭୟାବହ-ବି. (ଭୟ-ଆ-ବହ-ଅ) ଭୟଜନକ ।

ଭର-ବ. (ଭୃ-ଅ) ଅତିଶୟ ; ଭାର ।

ଭରଣ-ବ. (ଭୃ-ଅନ) ପୂରଣ; ପୋଷଣ; ଧାରଣ ; ବେତନ; ୮° ଗୌଣି ।

ଭରଣୀ ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭରତ-ବ. (ଭୃ-ଅତ) ନାଟ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ର-ପ୍ରଣେତା ମୁନି; ନୃପବିଶେଷ, ଯାହାଙ୍କର ନାମରୁ ଦେଶର ନାମ ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ।

ଭରତଅ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଭରଦ୍ୱାଜ ବ. (ଭର-ଦ୍ୱା-ଜ) ମୁନିବିଶେଷ ; ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଭଦଭଦଳିଆ ଚଢେଇ ।

ଭରସା-ବ. ଆଶା; ବିଶ୍ୱାସ; ସାହସ ।

ଭରା-ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ଭାର, ବୋଝ ; ବି°. ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଭର୍ଣ୍ଡି-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି କୁଟିବାର ଗର୍ତ୍ତ ।

ଭରି-ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ଦଶମସା ଓଜନ ।

ଭରିତ-ବି°. (ଭୃ-ଇତ) ପୂରିତ ।

ଭରିବା-କ୍ରି. (ଭୃଧାତୁଜ) ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଭର୍ଗ-ବ. (ଭ୍ରସ୍ଜ-ଅ) ଐଶ ତେଜଃ ।

ଭର୍ଜନ ବ. (ଭ୍ରଜ୍-ଅନ) ଭାଜିବା ।

ଭର୍ଜିତ-ବି°. (ଭ୍ରଜ୍-ଣିଚ-ତ) ଭଜା ।

ଭର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି°. (ଭୃ-ତବ୍ୟ) ପୋଷଣୀୟ ।

ଭର୍ତ୍ତା-ବ. (ଭୃ-ତୃ) ପତି ; ରଜା ; ବି°. ପାଳକ

ଭର୍ତ୍ତି ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ପ୍ରବେଶ । [କର୍ତ୍ତା ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରକ-ବ. (ଭର୍ତ୍ତୃ-ଦାରକ) ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ରାଜପୁତ୍ର ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରିକା-ବ. ରାଜକନ୍ୟା ।

ଭର୍ତ୍ତ୍ରୀ ବି°. ପାଳନକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।

ଭର୍ତ୍ସନା-ବ. (ଭର୍ତ୍ସ-ଅନ-ଆ) ନିନ୍ଦା; ତିରସ୍କାର ।

ଭର୍ତ୍ସିତ-ବି°. (ଭର୍ତ୍ସ-ତ) ନିନ୍ଦିତ; ତିରସ୍କୃତ ।

ଭଲ-ବି°. (ଭଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା, ବ- ।

ଭଲା-କ୍ରି.ବି°. ଅଚ୍ଛା (ବିରକ୍ତିରେ) । [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭଳି-ବ. ପ୍ରକାର ।

ଭଳେ-କ୍ରି.ବି°. ସହଜେ ।

ଭଲ୍ଲ-ବ, (ଭଲ୍ଲ-ଅ) ଭାଲୁ ; ବର୍ଚ୍ଛା ।

ଭଲ୍ଲାତକ-ବ. ଭାଲିଆଗଛ ।

ଭଲ୍ଲୁକ }
ଭଲ୍ଲୂକ } ବ. ଭାଲୁ ।

ଭବ-ବ. (ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; ସଂସାର; ଶିବ ।

ଭବଦୀୟ-ବି°. (ଭବତ୍-ଈୟ) ଆପଣଙ୍କର ।

ଭବନ-ବ. (ଭୂ-ଅନ) ଆଳୟ; ଗୃହ ।

ଭବ-ଭୂତି-ବ. ସୁନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ କବି ।

ଭବାଦୃଶ-ବି°. (ଭବତ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଆପଣଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ।

ଭବାନ୍-ବି°. (ଭବତ୍ଶବ୍ଦଜ) ଆପଣ ।

ଭବାନୀ-ବ. (ଭବ-ଆନୀ) ଶିବଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ପାର୍ବତୀ ।

ଭବାବ୍ଧି-ବ. (ଭବ-ଅବ୍ଧି) ସଂସାରରୂପ ସମୁଦ୍ର ।

ଭବିତବ୍ୟ-ବି°. (ଭୂ-ତବ୍ୟ) ଭାବୀ;ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରେ ଯାହା ଘଟିବ ।

ଭବିତବ୍ୟତା ବ. ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବିତା ।

ଭବିଷ୍ୟତ୍ }
ଭବିଷ୍ୟ } ବି°. ଯାହାପରେ

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ-ବି. (ଭବିଷ୍ୟତ୍-ବାଣୀ) ଯାହା ପରେ ଘଟିବ, ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଣୀ ।

ଭବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୂ-ଯ) ଶୁଭଯୁକ୍ତ; ଶିଷ୍ଟ, ସାଧୁ ;

ଭସ୍ମ-ବି. (ଭସ୍-ମନ୍) ପାଉଁଶ । (ଭବିଷ୍ୟ ।

ଭସ୍ମସାତ୍-ଅଂ. (ଭସ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଭସ୍ମରୂପରେ ପରିଣତ । [ପରିଣତ ।

ଭସ୍ମୀଭୂତ-ବିଂ. (ଭସ୍ମ-ଈ-ଭୂ-ତ) ଭସ୍ମରୂପେ

ଭା-ବି. (ଭା-ଅ) ପ୍ରଭା ।

ଭାଇ-ବି. (ଭ୍ରାତୃଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରାତା ।

ଭାଇବୋହୂ-ବି. (ଭ୍ରାତୃବଧୂଶବ୍ଦଜ) ସାନ ଭାଇର

ଭାଉ-ବି. ଦର, ମୂଲ୍ୟ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାଉଜ-ବି.।(ଭ୍ରାତୃଜାୟାଶବ୍ଦଜ)ବଡ଼ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ।

ଭାକ୍-ବିଂ. (ଭଜ୍ଧାତୁରୁ) ଅଂଶୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭାକୁଟ-ବି. (ଭକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଖଣ୍ଡ, ଭାଗ୍ୟ, ପ୍ରଦେଶ । [ଭାଗ୍ୟ ।

ଭାଗଧେୟ-ବି. (ଭାଗ-ଧେୟ) ରାଜସ୍ୱ, ଅଂଶ,

ଭାଗବତ-ବି. (ଭଗବତ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରାଣବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ହାର-ବି. ଯେଉଁ ଉପାୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଶିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭାଗ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ଭାଗିନେୟ-ବି (ଭଗିନୀ-ଏୟ) ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର ।

ଭାଗୀ-ବିଂ. (ଭାଗ-ଇନ୍) ଅଂଶୀ ।

ଭାଗୀରଥୀ-ବି. (ଭଗୀରଥ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା, ଭଗୀରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନୀତ ନଦୀ (ପୁରାଣ-କଥା)।

ଭାଗ୍ୟ-ବି. (ଭଜ୍-ଯ) ଅଦୃଷ୍ଟ । [ଶାଳୀ ।

ଭାଗ୍ୟବାନ୍-ବିଂ. (ଭାଗ୍ୟ-ବତ୍) ସୌଭାଗ୍ୟ-

ଭାଙ୍ଗ-ବି. (ଭଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଙ୍ଗ ; ଗଞ୍ଜେଇପତ୍ର ମରିଚ ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।

ଭାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଧାତୁରୁ) ଭଗ୍ନ କରିବା ।

ଭାଜକ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭାଗକାରକ; ଯେଉଁ ରାଶିଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରାଯାଏ ।

ଭାଜନ-ବି. (ଭାଜ୍-ଅନ) ଆଧାର ; ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ।

ଭାଜିତ-ବିଂ. ବିଭକ୍ତ । [କରାଯାଏ ।

ଭାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ଯ) ଭାଗାର୍ହ, ଯାହା ଭାଗ

ଭାଟ-ବି. (ଭଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ; ସ୍ତୁତି-

ଭାଟକ-ବି. ଭଡ଼ା, ମୂଲ୍ୟ । [ପାଠକ ।

ଭାଟୀ-ବି. ଇଟା ପୋଡିବାର ସ୍ଥାନ; ମଦ୍ୟ ଚୁଆଇବାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଭାଡ଼ି-ବି. କାଷ୍ଠାଦି ରଖିବାର ମଞ୍ଚା ।

ଭାଣ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟକ ।

ଭାଣିଜୀ-ବି. (ଭଗ୍ନୀ-ଜା) ଭଉଣୀର କନ୍ୟା ।

ଭାଣ୍ଡ-ବି. (ଭଣ୍-ଡ) ପାତ୍ର; ହାଣ୍ଡି; ଧନ ।

ଭାଣ୍ଡାଗାର-ବି. (ଭାଣ୍ଡ-ଅଗାର) ଭଣ୍ଡାର ।

ଭାଣ୍ଡୀର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଭାତ-ବି. (ଭକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧା ତଣ୍ଡୁଳ, ଅନ୍ନ ।

ଭାତି-ବି. (ଭା-ତି) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ ।

ଭାତୁଆ-ବିଂ. ଅନ୍ନଦାସ ।

ଭାତୁଡ଼ି-ବି. ବୃଣାକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ।

ଭାଦ୍ର-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଭାଦ୍ର-ପଦ-ବି. (ଭଦ୍ର-ପଦ) ଭାଦ୍ରମାସ ।

ଭାନ-ବି. (ଭା-ଅନ) ବହିଃପ୍ରକାଶ; ଦୀପ୍ତି; ବୋଧ ।
ଭାନୁ-ବି. (ଭା-ନୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ; କିରଣ ।
ଭାମିନୀ-ବି.(ଭାମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ; କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଭାର-ବି. (ଭୃ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ, ବୋଝ, କାର୍ଯ୍ୟର ନ୍ୟାସ ।
ଭାରକେନ୍ଦ୍ର-ବି. ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଭାରର ସମତା ହୁଏ ।
ଭାରତ-ବି. (ଭରତ-ଅ) ଭାରତବର୍ଷ; ମହାଭାରତ ।
ଭାରତବର୍ଷ-ବି. (ଭାରତ-ବର୍ଷ)ଦେଶବିଶେଷ ।
ଭାରତୀ-ବି. ବାଣୀ; ସରସ୍ୱତୀ ।
ଭାରଦ୍ୱାଜ-ବି. (ଭରଦ୍ୱାଜ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ, ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଭାରି-ବିଂ. (ଭାରଶବ୍ଦଜ) ଗରୁ; ବଡ ।
ଭାରୁଆ-ବିଂ. ଭାରବାହକ ।
ଭାର୍ଗବ-ବି. (ଭୃଗୁ-ଅ) ଶୁକ୍ର; ପରଶୁରାମ ।
ଭାର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ଭୃ-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ, ଜାୟା ।
ଭାଲ-ବି. (ଭା-ଲ) ଲଲାଟ ।
ଭାଳିବା-କ୍ରି. ଭାବିବା ।
ଭାଲୁ-ବି. (ଭଲ୍ଲୁକଶବ୍ଦଜ) ଭାଲୁକ, ଋକ୍ଷ ।
ଭାବ-ବି. (ଭୂ-ଅ) ସ୍ଥିତି; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଅନୁରାଗ; କଥାର ମର୍ମ ।
ଭାବକ-ବିଂ. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଉତ୍ପାଦକ ।
ଭାବନା-ବି. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଚିନ୍ତା; ଧ୍ୟାନ; ଉତ୍କଣ୍ଠା । [ଚିନ୍ତ ।
ଭାବିତ-ବିଂ. (ଭାବ-ତ) ଚିନ୍ତିତ, ମିଶ୍ରିତ; ବାସିତ;

ଭାବିନୀ-ବି. (ଭାବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତଚରିତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଭାବୀ-ବିଂ. (ଭୂ-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ୍; ସଭାବସମ୍ପନ୍ନ ।
ଭାବୁକ-ବିଂ. (ଭୂ-ଉକ) ଭାବନାଶୀଳ; ଭାବ-
ଭାବ୍ୟ-ବିଂ. ଭବିତବ୍ୟ । [ଗ୍ରାହକ ।
ଭାଷଣ-ବି. (ଭାଷ୍-ଅନ) କଥନ, କହିବା ।
ଭାଷା-ବି.(ଭାଷ୍-ଅ-ଆ)ଉକ୍ତି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଭାବ ପ୍ରକାଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବୋଲି ।
ଭାଷାନ୍ତର ବି. (ଭାଷା-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଭାଷା; ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ।
ଭାଷାନ୍ତରିତ-ବିଂ. ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ।
ଭାଷିତ-ବିଂ. (ଭାଷ୍-ତ) କଥିତ; ବି. ବଚନ ।
ଭାଷୀ-ବିଂ. (ଭାଷ୍-ଇନ୍) କଥକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଭାଷ୍ୟ-ବି. (ଭାଷ୍-ଯ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ; ବିଂ. କଥନୀୟ ।
ଭାସମାନ-ବିଂ. ପ୍ଲବମାନ । [ହେବା ।
ଭାସିବା-କ୍ରି. (ଭାସ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ଲବମାନ
ଭାସୁର-ବିଂ. (ଭାସ୍-ଉର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍; ବି.
ଭାସ୍କର-ବି. (ଭାସ୍-କର) ସୂର୍ଯ୍ୟ । [ସ୍ଫଟିକ ।
ଭାସ୍ୱର-ବିଂ. (ଭାସ୍-ବର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।
ଭାସ୍ୱାନ୍-ବି. (ଭାସ୍-ବତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦୀପ୍ତି ।
ଭିଆଣ-ବି. (ବିଧାନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ; ଜମିଦାରର ଜମାବନ୍ଦୀ କାଗଜ । [ପ୍ରାର୍ଥିତ ବସ୍ତୁ ।
ଭିକ୍ଷା-ବି. (ଭିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା, ପ୍ରାର୍ଥନା;
ଭିକ୍ଷୁ-ବି. (ଭିକ୍ଷ୍-ଉ) ପରିବ୍ରାଜକ, ଭିକ୍ଷୋପଜୀବୀ, ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରମୀ ।
ଭିକ୍ଷୁକ-ବିଂ. (ଭିକ୍ଷୁ-କ) ଯାଚକ, ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭଟ୍ଟଇବା-କ୍ରି. ଅର୍ଦ୍ଧ କରିବା,- କଳଯୁକ୍ତ [କରିବା ।
ଭିଡ଼-ବି. ଲୋକସମୂହ, ଜନତା ।
ଭିଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଦୃଢ଼ରୂପେ ଟାଣିବା; ଛନ୍ଦିବା ।
ଭିଣିବା-କ୍ରି. ପିଞ୍ଜିବା, ବଦାଇବା ।
ଭିଣୋଇ-ବି. ଭଗିନୀପତି । [ମଧ୍ୟ ।
ଭିତର-ବି. (ଅଭ୍ୟନ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର;
ଭିତ୍ତି-ବି०. (ଭିଦ୍-ତି) କାନ୍ଥ ।
ଭିଦ୍-ବି. (ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଦାରଣ, ଭେଦନ; ଛେଦନକର୍ତ୍ତା ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଭିଦୁର-ବି०. (ଭିଦ୍-ଉର) ଭେଦଶୀଳ, ଭଙ୍ଗୁର ।
ଭିନ୍ଦିପାଳ-ବି. କ୍ଷେପଣୀୟ ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଭିନ୍ନ-ବି०. (ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍ ; ଅନ୍ୟ ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ; ଖଣ୍ଡିତ ।
ଭିଲ୍ଲି-ବି. ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ, ଭିଲ ।
ଭିଷକ୍-ବି. (ଭିଷ୍-ଅକ୍) ବୈଦ୍ୟ, ଚିକିତ୍ସକ ।
ଭୀ } ବି. (ଭୀ-ତି) ଭୟ, ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା ।
ଭୀତି }
ଭୀତ-ବି०. (ଭୀ-ତ) ଭୟଯୁକ୍ତ, ଶଙ୍କିତ ; ବି. ଭୟ ।
ଭୀମ ବି०. (ଭୀ-ମ) ଭୀଷଣ; ବି. ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଣ୍ଡବ ।
ଭୀରୁ-ବି०. (ଭୀ-ରୁ) ଭୀତସ୍ୱଭାବ ।
ଭୀଷଣ-ବି०. (ଭୀ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭୟଙ୍କର ।
ଭୀଷ୍ମ-ବି०. (ଭୀ-ମ) ଭୟଙ୍କର; ବି. ମହାଭାରତର [ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୀର ।
ଭୁଅ-ବି. ପଣ୍ଡିସ ବସନ ।
ଭୁଅସୁଣୀ-ବି. କୁଳବଧୂ । [(ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଭୁକ୍-ବି०. (ଭୁଜ୍-०) ଭୋକ୍ତା, ଯେ ଭୋଜନ କରେ
ଭୁକ୍ତ-ବି०. (ଭୁଜ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ: ଉପଭୁକ୍ତ ; ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଭୁକ୍ତଭୋଗୀ-ବି०. ବାରମ୍ବାର ଅନୁଭବକାରୀ ।
ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ-ବି०. (ଭୁକ୍ତ-ଅବଶିଷ୍ଟ) ଅଇଁଠା ।
ଭୁକ୍ତି-ବି. (ଭୁଜ୍-ତି) ଭୋଜନ; ଭୋଗ ।
ଭୁଜ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ବାହୁ ; ହସ୍ତ; ଭୂର୍ଜପତ୍ର ; ତ୍ରିକୋଣର ରେଖା ।
ଭୁଜ-କୋଠରି-ବି. କାଖ ।
ଭୁଜଗ } ବି. (ଭୁଜ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।
ଭୁଜଙ୍ଗ }
ଭୁଜଙ୍ଗମ }
ଭୁଜା-ବି. ଚୂଡ଼ା ମୁଢି ପ୍ରଭୃତି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଭୁଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. (ଭୁଜ୍‌ଧାତୁରୁ) ଭୋଗ କରିବା; [ଭୋଜନ କରିବା ;
ଭୁଡଙ୍ଗ-ବି. ଗୁମ୍ଫ ।
ଭୁଣ୍ଡି-ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ଭୁନି ବି. ବାଧବାର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଭୁଲ-ବି. (ଭ୍ରଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମୃତ, ଭ୍ରମ ।
ଭୁଲତା-ବି. (ଭ୍ରୂ-ଲତା) ଭ୍ରୂ ।
ଭୁଲିବା-କ୍ରି. ଭୁଲ କରିବା ; ପାସୋରିବା ।
ଭୁଲାଇବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଯୁକ୍ତ କରାଇବା ।
ଭୁବନ-ବି. (ଭୂ-ବନ୍-ନପାତନ) ଜଗତ୍ ।
ଭୁବନେଶ୍ୱର-ବି. (ଭୁବନ-ଈଶ୍ୱର) ଜଗଦୀଶ୍ୱର; ପୁରୀଜିଲ୍ଲାସ୍ଥ ଶିବକ୍ଷେତ୍ରବିଶେଷ ।
ଭୁବଃ-ବି. (ଭୂ-ବସ୍) ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ।
ଭୁବର୍ଲୋକ-ବି. (ଭୁବସ୍ ଲୋକ) ପୃଥିବୀ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ।

ଭୁସିବା–କ୍ରି. ବନ୍ଧିବା, ବେଷ୍ଟିବା । [ପଡ଼ିବା ।
ଭୁଷୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ହଠାତ୍ ବସାଣ୍ଡି ହେବା ବା ଧସି-
ଭୁସୀ–ବି. ଯବ ଗୋଧୂମାଦିର ଚୋପା ।
ଭୂ–ବି. (ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ, ଭୂମି ।
ଭୂଇଁ–ବି. (ଭୂମିଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ଭୂ-ଗର୍ଭ–ବି. ପୃଥିବୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।
ଭୂଗୋଳ–ବି. (ଭୂ-ଗୋଳ) ଭୂମଣ୍ଡଳ ।
ଭୂଚର–ବିଂ. (ଭୂ-ଚର) ସ୍ଥଳଚର ।
ଭୂତ–ବିଂ. (ଭୂ-ତ) ଅତୀତ ; ସତ୍ୟ ; ସ୍ୱରୂପ ;
ବି. ମୂଳ ପଦାର୍ଥ ; ପ୍ରାଣ ।
ଭୂତ-ଧାତ୍ରୀ–ବି. ପୃଥିବୀ ।
ଭୂତ-ପତି–ନ୍ନ. ଶିବ ।
ଭୂତପୂର୍ବ–ବିଂ. ଯାହା ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ।
ଭୂତଭାବନ–ବି. (ଭୂ-ତ-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ଭୂତି–ବି. (ଭୂ-ତି) ବିଭୂତି ; ମହିମା ।
ଭୂ-ଦେବ–ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଭୂଧର–ବି. (ଭୂ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ; ବାସୁକି ।
ଭୂପ, ଭୂପତି, ଭୂପାଳ–ବି. (ଭୂ-ପ, ପତି, ପାଳ) ରଜା ।
ଭୂମା–ବିଂ. (ବହୁ-ଇମନ୍) ମହାନ୍ ; ଭୂୟିଷ୍ଠ ;
ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।
ଭୂମି–ବି. (ଭୂ-ମି) ପୃଥିବୀ ; ଜମି ।
ଭୂମିକା–ବି. (ଭୂମି-କ-ଅ) ଗ୍ରନ୍ଥର ମୁଖବନ୍ଧନ ;
ବକ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟର ସୂଚନା ।

ଭୂମିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ଭୂମି-ସ୍ଥା-ଅ-) ଭୂମିରେ ପତିତ,
ଜାତ ; ପ୍ରଣତ ।
ଭୂୟଃ–ବିଂ. (ବହୁ-ଇୟସୁ) ଅଧିକ ।
ଭୂୟିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ବହୁ-ଇଷ୍ଠ) ବହୁଳ ; ଅଧିକ ।
ଭୂୟୋଭୂୟଃ–ଅଂ. (ଭୂୟଃ-ଭୂୟଃ) ପୁନଃ-
ଭୂରି–ଅଂ. ଅଧିକ ; ଅନେକ । [ପୁନଃ ।
ଭୂରୁହ–ବି. (ଭୂ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ, ଗଛ ।
ଭୂଷଣ, ଭୂଷା–ବି. (ଭୂଷ୍-ଅନ, ଅ) ଅଳଙ୍କାର ;
ଶୋଭା ।
ଭୂଷିତ–ବିଂ. (ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ ; ଶୋଭିତ ।
ଭୂସ୍ୱାମୀ–ବି. (ଭୂ-ସ୍ୱାମିନ୍) ରଜା ; ଜମିଦାର ।
ଭୃଗୁ–ବି. ମୁନିବିଶେଷ ; ସାନୁ ; ପର୍ବତାଦିର
ତାଳୁ ପ୍ରଦେଶ ।
ଭୃଙ୍ଗ–ବି. (ଭୃ-ଗ) ଭ୍ରମର ।
ଭୃଙ୍ଗାର–ବି. ଜଳପାତ୍ର । [(ପଦାକ୍ରେ) ।
ଭୃତ୍–ବିଂ. (ଭୃ-କ୍ୱିପ୍) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଧାରଣକର୍ତ୍ତା
ଭୃତ–ବିଂ. (ଭୃ-ତ) ପାଳିତ ; ପୁଷ୍ଟ ।
ଭୃତକ–ବିଂ. (ଭୃ-ତ-କ) ବେତନଗ୍ରାହୀ, ଭୃତ୍ୟ ।
ଭୃତି–ବି. ବେତନ ।
ଭୃତ୍ୟ–ବି. (ଭୃ-ଯ) ଦାସ ।
ଭୃଷ୍ଟ–ବିଂ. (ଭ୍ରସ୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ଜିତ, ଭଜା ।
ଭେକ–ବି. (ଭୀ-କ) ମଣ୍ଡୂକ, ବେଙ୍ଗ ।
ଭେଖ–ବି. ବେଶ ; ବୈଷ୍ଣବ ପଲ୍ଲବଙ୍କର କୌପୀ-
ଭେଟ–ବି. ସାକ୍ଷାତ୍, ଦେଖା । [ନାଦ ।

ଭେଟିବା-କ୍ରି. ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ।
ଭେଟୀ-ବି. ଉପଢୌକନ ।
ଭେଡ଼ା-ବି. ମେଣ୍ଢା, ଗାରଡ, ପଡଆ ଭୂମି ।
ଭେଣ୍ଡା-ବି. ଯୁବାପୁରୁଷ ।
ଭେଣ୍ଡି-ବି. ପରିବା-ଫଳବିଶେଷ ।
ଭେଦ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅ) ବେଧନ, ବନ୍ଧ କରିବା; ଅନୈକ୍ୟ; ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ; ଭଙ୍ଗ; ରେଚନ ।
ଭେଦକ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଅକ) ବିଦାରକ; ପୃଥକ୍-କାରକ ।
ଭେଦନ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବେଧନ ।
ଭେଦା-ବି. ଗର୍ତ୍ତା । [ପୃଥକ୍‌କୃତ ।
ଭେଦିତ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ;
ଭେଦୀ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଇନ୍) ଭେଦକାରୀ ।
ଭେଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଭିଦ୍-ଯ)ଭେଦଯୋଗ୍ୟ,ବେଧନୀୟ ।
ଭେରଣ୍ଡା-ବି. ଗବଗଛ ।
ଭେରୀ-ବି. ଢକ୍କା, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଭେଲ୍‌କି-ବି. କୁହୁକ । [ଯନ୍ତ୍ର; ଭଉପ ।
ଭେଲା-ବି.(ଭେଳକଶବ୍ଦଜ) ପାଣିରେ ଭାସିବାର
ଭେଷଜ-ବି. (ଭେଷ-ଜି-ଅ) ଔଷଧ ।
ଭେଷଡ଼ା-ବିଂ. କଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଭୈକ୍ଷ-ବି: (ଭିକ୍ଷା-ଅ) ଭିକ୍ଷାଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।
ଭୈକ୍ଷାଶୀ-ବିଂ.(ଭୈକ୍ଷ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।
ଭୈରବ-ବିଂ. (ଭିରୁ-ଅ) ଭୀଷଣ; ବି. ସଂଗୀ-ତର ରାଗବିଶେଷ; ରୁଦ୍ରମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବ ।
ଭୈରବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା, ରୁଦ୍ରରୂପ-ଶିବ-ପୂଜକା ।
ଭୈଷଜ୍ୟ-ବି. (ଭେଷଜ-ଯ) ଔଷଧ ।

ଭୋ-ଅଂ. ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ।
ଭୋଇ-ବି. ଗ୍ରାମର ଜମିଜମା ପ୍ରଭୃତିର ହିସାବ ଯାହାଠାରେ ଥାଏ; ବାହକ ।
ଭୋକ-ବି. (ବୁଭୁକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଧା ।
ଭୋକିଲା } ବିଂ. କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ।
ଭୋକୀ
ଭୋକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତବ୍ୟ) ଭୋଜନଯୋଗ୍ୟ ।
ଭୋକ୍ତା-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତୃ) ଭୋଜନକର୍ତ୍ତା; ଭୋଗୀ ।
ଭୋଗ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖ ଦୁଃଖାନୁଭବ; ସର୍ପ-ଫଣା । [ଗଙ୍ଗା ।
ଭୋଗବତୀ-ବି. (ଭୋଗ-ବତ୍-ଈ) ପାତାଳ-
ଭୋଗୀ-ବିଂ. (ଭୋଗ-ଇନ୍) ସୁଖଭୋଗକାରୀ; ବି. ସର୍ପ ।
ଭୋଗେଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରପାଚିଆ ।
ଭୋଗ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭୋଗର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଭୋଜ-ବି. ପୂର୍ବକାଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନୃପବିଶେଷ ।
ଭୋଜନ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅନ) ଭକ୍ଷଣ ।
ଭୋଜବିଦ୍ୟା-ବି. ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ବିଦ୍ୟା; ଭେଲ୍କି ।
ଭୋଜ୍ୟ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ; ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ନରୂପେ ଦେୟ ।
ଭୋପା-ବି. ଦେଉଳର ପୂଜକବିଶେଷ, ବିଂ. ନିର୍ବୁଦ୍ଧି, ବିବେକଶୂନ୍ୟ ।
ଭୋଳ-ବିଂ. (ବିହ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ବିହ୍ୱଳ; ଭ୍ରାନ୍ତ ।
ଭୌତିକ-ବିଂ. (ଭୂତ-ଇକ) ଭୂତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବହିର୍ଜଗତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ।
ଭୌମ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଅ) ଭୂମିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି.

ଭୌମିକ-ବି. (ଭୂମି-ଇକ) ଭୂମିସ୍ଥିତ ।
ଭ୍ରଂଶ-ବ. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ଅ) ପତନ, ଚ୍ୟୁତ, ନାଶ ।
ଭ୍ରମ-ବ. (ଭ୍ରମ୍-ଅ) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ; ଭ୍ରାନ୍ତି; ଭ୍ରମଣ ।
ଭ୍ରମଣ-ବ. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୁଲିବା ।
ଭ୍ରମମାଣ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ଯେ ବା ଯାହା ବୁଲୁଅଛି ।
ଭ୍ରମର-ବ. (ଭ୍ରମ୍-ଅର) ଭଅଁର, ଭୃଙ୍ଗ ।
ଭ୍ରମି-ବ. (ଭ୍ରମ୍-ଇ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିଜଳ, ଆବର୍ତ୍ତ ।
ଭ୍ରଷ୍ଟ-ବି. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଅଧଃପତିତ; [ଅଧାର୍ମିକ ।
ଭ୍ରଷ୍ଟା-ବି. ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।
ଭ୍ରାଜକ ବି. (ଭ୍ରାଜ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।
ଭ୍ରାତା-ବ. (ଭ୍ରାଜ୍-ତୃ) ଭାଇ ।
ଭ୍ରାତୁଷ୍ପୁତ୍ର-ବ. (ଭ୍ରାତୁଃ-ପୁତ୍ର) ଭ୍ରାତାର ପୁତ୍ର ।
ଭ୍ରାତୃ-ଜାୟା-ବ. ଭାଉଜ ।
ଭ୍ରାତୃବ୍ୟ-ବ. ଭ୍ରାତୁଷ୍ପୁତ୍ର, ପୁତୁରା ।
ଭ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ, ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ଭ୍ରାନ୍ତି-ବ. (ଭ୍ରମ୍-ତି) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ, ଭ୍ରମ ।
ଭ୍ରାନ୍ତିମାନ୍-ବି. (ଭ୍ରାନ୍ତି-ମତ୍) ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ଭ୍ରାମକ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଜନକ ।
ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଣିଚ-ଅନ) ଯାହା ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଅଛି । [ଲୋମ ସଭ ।
ଭ୍ରୂ-ବ. ଚକ୍ଷୁର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଲଲାଟର ନିମ୍ନସ୍ଥିତ
ଭ୍ରୁକୁଟି, ଭ୍ରୂକୁଟି } ବ. (ଭ୍ରୂ-କୁଟ୍-ଇ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ, କ୍ରୋଧାଦି ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରୂର ବକ୍ରତା ।

ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ-ବ. (ଭ୍ରୂ-କ୍ଷେପ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଚାଳନ ।
ଭ୍ରୂଣ-ବ. (ଭ୍ରୂଣ୍-ଅ) ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ।
ଭ୍ରୂଣହତ୍ୟା-ବ. ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନର ବିନାଶ ।
ଭ୍ରୂ-ବିଳାସ-ବ. ଭ୍ରୂର ନର୍ତ୍ତନ ।
ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ } ବ. ଭ୍ରୂକୁଟି ।
ଭ୍ରୂଲତା-ବ. ଚକ୍ଷୁର ଉପରସ୍ଥ ଲୋମ ଶ୍ରେଣୀ, ଭ୍ରୂଲତା ।

ମ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ମଇ-ବ. କ୍ଷେତର ଢେଲା ଭାଙ୍ଗିବା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ କାଠ ବା ବାଂଶ ନିର୍ମିତ ସଭ ।
ମଇଦା-ବ. ପରିଷ୍କୃତ ଗୋଧୂମ-ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ମଇନା-ବ. ଶାରିପକ୍ଷୀ ।
ମଇଲା-ବି. ଅପରିଷ୍କୃତ । [ପଶୁବିଶେଷ ।
ମଇଁଷି-ବ. (ମହିଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଗୋଜାତୀୟ
ମଉଡ଼, ମହୁଡ଼-ବ. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ ।
ମଉନ-ବି. (ମୌନଶବ୍ଦଜ) ତୁନି ।
ମଉଳା-ବ. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାତୁଳ, ମାମୁ ।
ମଉଳିବା-କ୍ରି. ମ୍ଳୈ ଧାତୁରୁ) ଝାଉଁଳିବା ।
ମଉସା-ବ. ମାଉସୀର ପତି ।
ମକର-ବ. (ମ-କୃ-ଅ) ମଗରମାଛ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶିବିଶେଷ ।
ମକର-କୁଣ୍ଡଳ-ବ. ମକରାକୃତି କୁଣ୍ଡଳ ।

ମକରକେତନ }
ମକରକେତୁ } ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ମକରଧ୍ୱଜ }

ମକରକ୍ରାନ୍ତି-ବି. କର୍କଟରେଖାର ୨୩½ ଅଂଶ
ଦକ୍ଷିଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ରେଖା ।

ମକଚିବା-କ୍ରି. ଦଳିବା ।

ମକଦମ-ବି. (ଆରବୀ) ଏକପ୍ରକାର ଭୂସ୍ୱାମୀ ।

ମକଦମା-ବି. (ଆରବୀ) ରାଜଦ୍ୱାରରେ ଅଭି-

ମକରନ୍ଦ-ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧୁ । -[ଯୋଗ ।

ମକରାଳୟ-ବି. (ମକର-ଆଳୟ) ସମୁଦ୍ର ।

ମକା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ମକୁଟ-ବି. (ମକ୍-ଉଟ) ମୁକୁଟ, ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ମକୁଟା-ବି. ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମକ୍ଷିକା-ବି. (ମକ୍ଷ୍-ଇକ-ଆ) କୀଟବିଶେଷ, ମାଛି ।

ମଖ-ବି. (ମଖ୍-ଅ) ଯାଗ, ଯଜ୍ଞ ।

ମଖନ-ବି. ଦୁଗ୍ଧଜ ନବନୀତ ।

ମଖମଲ୍-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର ।

ମଗଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମସ୍ତିଷ୍କ ।

ମଗଧ-ବି. ବିହାର ପ୍ରଦେଶ ।

ମଗର-ବି. (ମକରଶବ୍ଦଜ) ମକର, ଜଳଜନ୍ତୁ

ମଗଶି-ବିଂ. ଅବାଧ୍ୟ । [ବିଶେଷ ।

ମଗ୍ନ-ବିଂ.(ମସ୍ଜ୍-ତ)ଅନ୍ତଃପ୍ରବିଷ୍ଟ,ବୁଡିଯାଇଥିବା ।

ମଘବା-ବି. (ମହ୍-ବନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ମଘା-ବି. (ମହ୍-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ମଙ୍ଗ-ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅ) ନୌକାର ଶିରୋଭାଗ ।

ମଙ୍ଗନ-ବି.(ମଙ୍ଗଳଶବ୍ଦଜ) ବିବାହର ପୂର୍ବଦିବସ ।

ମଙ୍ଗଳ-ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅଲ) ଶୁଭ, କୁଶଳ;
ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ; ବିଂ. ଶୁଭଜନକ ।

ମଙ୍ଗଳବାର-ବି. ତୃତୀୟବାର, ଭୌମବାସର ।

ମଙ୍ଗଳା-ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆ) ଦେବୀବିଶେଷ ।

ମଙ୍ଗଳାଚରଣ-ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆଚରଣ) କର୍ମ-
ଆରମ୍ଭରେ ଶୁଭଜନକ କ୍ରିୟା । [ସୁଖଦ ।

ମଙ୍ଗଳ୍ୟ-ବିଂ. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ଶୁଭଜନକ, ସୁନ୍ଦର,

ମଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ବି. ସମ୍ମତ ହେବା ।

ମଚକିବା-କ୍ରି. ବି. ମୋଡି ହୋଇଯିବା, ଈଷତ୍

ମଚଲା-ବି. କଣ୍ଠରୋଗ ବିଶେଷ । [ଭାଙ୍ଗିବା ।

ମତ୍ସ-ବି. (ମଦ୍-ସ) ମତ୍ସ୍ୟ, ମାଛ ।

ମଜଲିସ-ବି. ସମାରୋହ, ସଭା ।

ମଜା-ବି. ଆମୋଦ; ତାମସା ।

ମଜୁରି-ବି. ପରିଶୋଧ ।

ମଜୁରୀ-ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ ।

ମଜ୍ଜନ-ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଅବଗାହନ, ବୁଡିଯିବା ।

ମଜ୍ଜା-ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଆ) ଅସ୍ଥି ଓ ମାଂସର ମଧ୍ୟସ୍ଥ
ସ୍ନେହବିଶେଷ; ବୃକ୍ଷର ସାର ।

ମଝି-ବି. (ମଧ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମଧ୍ୟଭାଗ । [ମଞ୍ଚ ।

ମଞ୍ଚ-ବି. (ମନ୍ଚ୍-ଅ) ଉନ୍ନତ ମଣ୍ଡପ, ବେଦ,

ମଞ୍ଜି-ବି. (ମଜ୍ଜାଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷାଦିର ଓ କାଷ୍ଠାଦିର

ମଞ୍ଜରିତ-ବିଂ. ମୁକୁଳିତ । [ସାରଭାଗ ।

ମଞ୍ଜରୀ-ବି. ମୁକୁଳ ।

ମଞ୍ଜା-ବି. କଦଳୀ ବୃକ୍ଷର ମଞ୍ଜ ।

ମଞ୍ଜାର-ବି. (ମାର୍ଜ୍ଜାରଶବ୍ଦଜ) ବିଡ଼ାଳ, ମାର୍ଜ୍ଜାର ।
ମଞ୍ଜି
ମଞ୍ଜୀ } ବି. (ମନ୍ଜ୍-ଇ) ବୀଜ ।
ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଲତାବିଶେଷ ।
ମଞ୍ଜୀର-ବି. ନୂପୁର ।
ମଞ୍ଜୁ-ବିଂ. (ମନ୍ଜ୍-ଉ) ମନୋହର ।
ମଞ୍ଜୁର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଅଙ୍ଗୀକାର, ଅନୁଜ୍ଞା ।
ମଞ୍ଜୁଳ-ବିଂ. (ମଞ୍ଜୁ-ଳ) ମନୋହର; ସୁନ୍ଦର; [ମଧୁର ।
ମଞ୍ଜୁଷା-ବି. ପେଡ଼ୀ; ସିନ୍ଦୁକ ।
ମଟର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଡାଲି ।
ମଟାମ-ବି. ସମକୋଣବିଶିଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ର ।
ମଟକା-ବିଂ. ଭଙ୍ଗୁର, ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗି- [ଯାଏ ।
ମଟାଳି-ବିଂ. କଠିନ ।
ମଠ-ବି. (ମଠ୍-ଅ) ମନ୍ଦିର; ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର [ଆଶ୍ରମ ।
ମଠ-ବି. ବଳମ୍ବ; ଆଳସ୍ୟ ।
ମଠା-ବି. ତସର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମଠୁଆ-ବିଂ. ଅଳସୁଆ ।
ମଡ଼କ-ବି. (ମରକଶବ୍ଦଜ) ମାଈଭର୍ୟ ।
ମଡ଼ା-ବି. (ମୃତଶବ୍ଦଜ) ମନୁଷ୍ୟର ମୃତଦେହ, [ଶବ ।
ମଢ଼-ବି. ପଶୁର ମୃତଦେହ ।
ମଢ଼ୁଆଣୀକୁଳି-ବି. ପାଠଶାଳୀରେ ଅବାଧ୍ୟ ଛାତ୍ର-ମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ତାଳପତ୍ର-ନିର୍ମିତ ବନ୍ଧନ [ବିଶେଷ ।
ମଣ-ବି. ଅଭ୍ୟାସ ।
ମଣାଇବା-କ୍ରି. (ମଣ୍ଧାତୁଜ) ବୁଝାଇବା ।
ମଣି-ବି. ରତ୍ନ (ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମୁକ୍ତା) ।

ମଣିକର୍ଣ୍ଣିକା-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ; କାଶୀସ୍ଥ ତୀର୍ଥ-ବିଶେଷ । [ମଣିପରୀକ୍ଷକ ।
ମଣିକାର-ବି. (ମଣି-କୃ-ଅ) ମଣିପରିଷ୍କାରକ;
ମଣିବନ୍ଧ-ବି. (ମଣି-ବନ୍ଧ) ହାତର କବା ।
ମଣିବା-କ୍ରି. (ମନ୍ଧାତୁଜ) ମନେ କରିବା, ବୋଧ କରିବା । [ସମ୍ବୋଧନ ପଦ ।
ମଣିମା-ବି. ରାଜା ଓ ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ
ମଣୋହି-ବି. ରାଜାଙ୍କର ଭୋଜନ ।
ମଣ୍ଡ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅ) ପେଜ; ସାର ।
ମଣ୍ଡଣି-ବି. (ମଣ୍ଡ୍ଧାତୁଜ) ସଜ୍ଜା, ଭୂଷଣ ।
ମଣ୍ଡନ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଭୂଷଣ, ଅଳଙ୍କାର ।
ମଣ୍ଡପ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ପା-ଅ) ମେଳ ବୈଠକଘର; ଦେବୋଦ୍ଦେଶେ ବା ସଭାନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେଳ ଘର ।
ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅଳ) ବୃତ୍ତ; ବିମ୍ବ; ଚକ୍ରାକାର ବେଷ୍ଟନ; ସମୂହ; ଦେଶ; ପ୍ରଦେଶ ।
ମଣ୍ଡଳୀ-ବି. ସମୂହ; ସର୍ପ । [ସମ୍ରାଟ୍ ।
ମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର-ବି, (ମଣ୍ଡଳ-ଈଶ୍ୱର) ରାଜା;
ମଣ୍ଡା-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ମଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ମଣ୍ଡ୍-ତ) ଭୂଷିତ, ସଜ୍ଜିତ ।
ମଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. (ମଣ୍ଡ୍ଧାତୁଜ) ଭୂଷିତ କରିବା ।
ମଣ୍ଡୁକ
ମଣ୍ଡୂକ } ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଉକ, ଊକ) ଭେକ, ବେଙ୍ଗ ।
ମଣ୍ଡୁର-ବି. ଲୁହାର ଗୁଣ୍ଡି ।
ମତ-ବିଂ. (ମନ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ, ସମ୍ମତ; ବି. ସମ୍ମତି; ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତଙ୍ଗଜ-ବି. ମାତଙ୍ଗ, ହସ୍ତୀ ।

ମତି-ବି. (ମନ୍-ତି) ବୁଦ୍ଧି; ମନଃ; ଅନ୍ତଃକରଣ; ପ୍ରବୃତ୍ତି ; ଇଚ୍ଛା ।

ମତିମାନ୍-ବିଂ. (ମତି-ମତ୍) ସୁଧୀ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

ମତୁଆଲା-ବିଂ. ପ୍ରମତ୍ତ ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ମତ୍-ସଂ. ମୋହର (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦସଙ୍ଗେ) ।

ମତ୍କୁଣ-ବି. ଛାରପୋକ ।

ମତ୍ତ-ବିଂ. (ମଦ୍-ତ) ବିହ୍ୱଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ । ସ୍ତ୍ରୀ ।

ମତ୍ତକାଶିନୀ-ବି. (ମତ୍ତ-କାଶ୍-ଇନ୍-ଈ) ଉତ୍ତମା-

ମତ୍ଲବ-ବି. (ଆରବୀ) ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତ୍ସ } ବି. (ମଦ୍-ସ, ସ୍ୟ) ମାଛ ।
ମତ୍ସ୍ୟ }

ମତ୍ସର-ବି. (ମଦ୍-ସର) ଦ୍ୱେଷ; ଈର୍ଷା; ବିଂ.- ପରଶ୍ରୀକାତର ।

ମତ୍ସ୍ୟ-ଜୀବୀ-ବି. ଧୀବର, କେଉଟ ।

ମତ୍ସ୍ୟ-ରାଜ-ବି. ରୋହିମାଛ ।

ମତ୍ସ୍ୟବେଧନୀ-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟ-ବିଧ୍-ଅନ-ଈ) ବଡଶି, ବଡ଼ଶୀ । [ମୋହିଁବା ।

ମଥନ-ବି. (ମଥ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ ; ବିନାଶନ ;

ମଥା-ବି. (ମସ୍ତକଶବ୍ଦଜ) ମସ୍ତକ, ମୁଣ୍ଡ ।

ମଥିତ-ବିଂ. (ମଥ୍-ତ) ବିଲୋଡିତ; ବିନାଶିତ ।

ମଥୁରା-ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗରବିଶେଷ ।

ମଥ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ମଥ୍-ଯ-ଅନ) ଆଲୋଡ଼୍ୟମାନ ।

ମଦ-ବି. (ମଦ-ଅ) ମତ୍ତତା ; ଗର୍ବ ; ମୋହ ; ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡ-ସ୍ଥଳରୁ କ୍ଷରିତ ଜଳ; ମଦ୍ୟ ।

ମଦ-କଳ-ବିଂ. ମତ୍ତତାବଶରେ ଅସ୍ଫୁଟ ଶବ୍ଦକାରୀ ।

ମଦକ-ବି. ମାଦକ-ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ମଦନ-ବି. (ମଦ୍-ଅନ) କନ୍ଦର୍ପ ; ବସନ୍ତକାଳ ।

ମଦନ-ମୋହନ-ବି. (ମଦନ-ମୋହନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. ଅତି ସୁନ୍ଦର ।

ମଦନ-ଲେଖ-ବି. ପ୍ରଣୟ-ପତ୍ରିକା ।

ମଦାନ୍ଧ-ବିଂ. (ମଦ-ଅନ୍ଧ) ମତ୍ତତାଯୋଗୁଁ ହିତା-ହିତ-ବୋଧଶୂନ୍ୟ ।

ମଦାଳସା-ବି. କାମୁକୀ ।

ମଦିର-ବିଂ. (ମଦ୍-ଇର) ମତ୍ତ ।

ମଦିରା-ବି. (ମଦ୍-ଇର-ଆ) ସୁରା ।

ମଦିରାକ୍ଷୀ-ବିଂ. (ମଦିର-ଅକ୍ଷି) ମତ୍ତଲୋଚନା ।

ମଦୀୟ-ବିଂ. (ଅସ୍ମଦ୍-ଈୟ) ମତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ମୋହର ।

ମଦୁଆ-ବିଂ. ମଦ୍ୟପାୟୀ, ମଦୁଆଳ ।

ମଦୋତ୍କଟ-ବିଂ. (ମଦ-ଉତ୍କଟ) ମଦ ମତ୍ତ ;

ମଦ୍ଗୁର-ବି. ମାଗୁର ମାଛ । [ମଦୋନ୍ମତ୍ତ ।

ମଦ୍ୟ-ବି. (ମଦ୍-ଯ) ସୁରା, ମଦିରା ।

ମଦ୍ୟପ-ବିଂ. (ମଦ୍ୟ-ପା-ଅ) ସୁରାପାୟୀ, ଯେ ମଦ୍ୟ ପାନ କରେ ।

ମଦ୍ର-ବି. ପଞ୍ଜାବର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଦେଶ ।

ମଧୁ-ବି. (ମଦ୍-ଉ) ମହୁ; ପୁଷ୍ପରସ ; ମଧୁରଦ୍ରବ୍ୟ; ସୁରା ; ବସନ୍ତକାଳ ; ଚୈତ୍ରମାସ ; ବିଂ. ସ୍ୱାଦୁ,

ମଧୂକ-ବି. ମହୁଲ ଗଛ । [ମଧୁର ।

ମଧୁ-କଣ୍ଠ-ବି. କୋକିଳ ।

ମଧୁକର-ବି. ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ମଧୁକୋଷ-ବ. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁ-କ୍ରମ-ବ. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁପ-ବ. (ମଧୁ-ପା-ଅ) ଭ୍ରମର, ମଧୁକର ।

ମଧୁପଟଳ-ବ. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁପର୍କ-ବ. (ମଧୁ-ପୃଚ୍-ଅ) ଘୃତ, ଶର୍କରା, ଜଳ, ଦଧି ଓ ମଧୁଯୁକ୍ତ ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶେଷ ।

ମଧୁମୟ-ବିଂ. ମାଧୁର୍ଯ୍ୟମୟ ।

ମଧୁମାନ୍-ବିଂ. (ମଧୁ-ମତ୍) ମାଧୁର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ।

ମଧୁର-ବ. (ମଧୁ-ର-ଅ) ମିଷ୍ଟରସ; ବିଂ. ମିଷ୍ଟରସଯୁକ୍ତ; ମନୋହର ।

ମଧୁସୂଦନ-ବ. (ମଧୁ-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିଷ୍ଣୁ ।

ମଧୂତ୍ଥ-ବ, (ମଧୁ-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ମହମ ।

ମଧ୍ୟ-ବିଂ. ମଝି; କଟିଦେଶ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ମଧ୍ୟଦେଶ-ବ. ପ୍ରୟାଗର ପଶ୍ଚିମସ୍ଥ ଦେଶ ।

ମଧ୍ୟନ୍ଦିନ-ବ. (ମଧ୍ୟ-ଦିନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ; ମଧ୍ୟାହ୍ନ । [ତର ସ୍ୱରବିଶେଷ ।

ମଧ୍ୟମ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ମ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ବ. ସଂଗୀ-

ମଧ୍ୟମ-ଲୋକ-ବ. ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପାତାଳର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ ।

ମଧ୍ୟ-ଖଣ୍ଡ-ବ. ଅର୍ଦ୍ଧଖଣ୍ଡ । [ସ୍ଥିତ ।

ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ମଧ୍ୟରେ-

ମଧ୍ୟ-ବିତ୍ତ-ବିଂ. ଯେ ଧନୀ ବା ଦରିଦ୍ର ନୁହେ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ଯେ କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ଲିପ୍ତ ନୁହେ; ଉଦାସୀନ ।

ମଧ୍ୟାହ୍ନ-ବ. (ମଧ୍ୟ-ଅହ୍ନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ ।

ମନଃ-ବ. (ମନ୍-ଅସ୍) ଚିତ୍ତ, ଅନ୍ତଃକରଣ; ଅଭିଳାଷ । [ବିଶେଷ ।

ମନଃଶିଳା-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ପାଷାଣରୂପ ଧାତୁ-

ମନଃସ୍ଥ-ବିଂ. ମନରେ ସ୍ଥିତ; ବ. ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମନନ-ବ. (ମନ୍-ଅନ) ଚିନ୍ତନ ବାରମ୍ବାର ଚିନ୍ତନ ।

ମନସିଜ-ବ. (ମନସି-ଜନ୍-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ମନସ୍କାମ-ବ. ମନର ଅଭିଳାଷ ।

ମନସ୍ତାପ-ବ. ମନର କ୍ଲେଶ; ଅନୁତାପ ।

ମନସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. ମନସ୍ୱୀ ପଦର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ।

ମନସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମନସ୍-ବିନ୍) ପ୍ରଶସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣବିଶିଷ୍ଟ, ମହାମନା ।

ମନା-ବ. ନିଷେଧ, ବାରଣ ।

ମନାଇବା-କ୍ରି. ସେଜାଇବା; ସମ୍ମତ କରାଇବା ।

ମନାସ-ବ. (ମାନସଶବ୍ଦଜ) ବାଞ୍ଛା, ଇଚ୍ଛା,

ମନାସିବା-କ୍ରି. ବାଞ୍ଛା କରିବା । [ମନୋରଥ ।

ମନୀଷା-ବ. (ମନସ୍-ଈଷା) ବୁଦ୍ଧି, ପ୍ରଜ୍ଞା ।

ମନୀଷୀ-ବିଂ. (ମନୀଷା-ଇନ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ମନୁ-ବ. (ମନ୍-ଉ) ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ମନୁଜ, ମନୁଷ୍ୟ } ବ. (ମନୁ-ଜ,ଷ୍ୟ) ମନୁର ଅପତ୍ୟ; ନର, ମାନବ ।

ମନୁଷ୍ୟତା, ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ } ବ. ମନୁଷ୍ୟର ଭାବ; ମନୁଷ୍ୟୋଚିତ ସଦ୍‌ଗୁଣ ।

ମନୋଗତ-ବିଂ. (ମନସ୍-ଗମ୍-ତ) ମନରେ ସ୍ଥିତ ।

ମନୋଜ-ବି. (ମନସ୍-ଜ) କନ୍ଦର୍ପ; ବିଂ. ମନୋ-
ଜାତ ।

ମନୋଜ୍ଞ-ବିଂ. (ମନଃ-ଜ୍ଞା-ଅ) ମନୋହର ।

ମନୋନୀତ-ବିଂ. (ମନସ୍-ନୀ-ତ) ମନୋମତ,
ମନର ଅଭିଳଷିତ, ପସନ୍ଦ ।

ମନୋରଞ୍ଜନ-ବି. ଚିତ୍ତର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା-ବିଧାନ ।

ମନୋରଥ-ବି. (ମନଃ-ରଥ) ବାଞ୍ଛା, କାମନା ।

ମନୋରମ-ବିଂ. (ମନଃ-ରମ୍-ଅ) ମନୋହର,
ସୁନ୍ଦର ।

ମନୋବୃତ୍ତି-ବି. (ମନସ୍-ବୃତ୍ତି) ଚିତ୍ତବୃତ୍ତି ।

ମନୋହର-ବିଂ. (ମନଃ-ହୃ-ଅ) ସୁନ୍ଦର, ରମ-
ଣୀୟ । [ବି. ବସ୍ତୁସନୁଗତ ମତ ।

ମନ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ମନ୍-ତବ୍ୟ) ଚିନ୍ତନୀୟ, ବସ୍ତୁର୍ଦ୍ଧ;

ମନ୍ତା-ବି. (ମନ୍-ତୃ) ମନନକର୍ତ୍ତା ।

ମନ୍ତ୍ର-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ;
ପୂଜାର ବାକ୍ୟ ବା ଶ୍ଳୋକ; ଗୁରୁଦତ୍ତ ଦୀକ୍ଷା-
ପଦ; ମନ୍ତ୍ରଣା ।

ମନ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ମନ୍ତ୍ରଣା-ବି.(ମନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଗୋପନରେ ବିଚାର ।

ମନ୍ତ୍ର-ଦାତା-ବି. ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ; ବିଂ. ପରାମର୍ଶଦାତା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଅମାତ୍ୟ, ସଚିବ; ବିଂ.
ପରାମର୍ଶ ଦାତା ।

ମନ୍ଥ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅ) ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ; ମନ୍ଥନ

ମନ୍ଥନ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅନ) ବିଲୋଡନ; ମୋହିଁବା ।

ମନ୍ଥର-ବିଂ. (ମନ୍ଥ୍-ଅର) ମନ୍ଦଗାମୀ; ଅଳସ;

ମନ୍ଥାନ-ବି. ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ । [ଜଡ ।

ମନ୍ଦ-ବିଂ. (ମନ୍ଦ୍-ଅ) ଖରାପ; ଖଳ; ଅପଟୁ;
ଅପକୃଷ୍ଟ; ଜଡ; ମନ୍ଥର; ମୃଦୁ; ଅଳ୍ପ ।

ମନ୍ଦ-ଗାମୀ-ବିଂ. ମୃଦୁଗମନଶୀଳ ।

ମନ୍ଦର-ବି. ଯେଉଁ ପର୍ବତକୁ ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ କରି
ଦେବାସୁରମାନେ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ କରିଥିଲେ
(ପୌରାଣିକ କଥା) ।

ମନ୍ଦା-ବି. ମଳୀ ।

ମନ୍ଦାଏ-ବିଂ. ଅଳ୍ପ-ପରିମାଣ (ପାଣି) ।

ମନ୍ଦାକିନୀ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ-ଇନ୍-ଈ) ସ୍ୱର୍ଗଗଙ୍ଗା ।

ମନ୍ଦାକ୍ଷ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ୍ଷି) ଲଜ୍ଜା, ଚପା ।

ମନ୍ଦାଗ୍ନି-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅଗ୍ନି) କ୍ଷୁଧାର ଅତ୍ୟଳ୍ପତା ।

ମନ୍ଦାର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଆର) କଳ୍ପିତ ସ୍ୱର୍ଗପୁଷ୍ପ; ଜବା-
ପୁଷ୍ପ ।

ମନ୍ଦିର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଇର) ଗୃହ; ଦେବାଳୟ ।

ମନ୍ଦିରା-ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମନ୍ଦୀଭୂତ-ବିଂ. (ମନ୍ଦ-ଈ (ଚ୍ୱି) ଅଗମ-ଭୂ-ତ)
ଅଳ୍ପୀଭୂତ, କମ୍ ହୋଇଯିବା; ଜଡୀଭୂତ ।

ମନ୍ଦୁରା-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଉର-ଆ) ଅଶ୍ୱଶାଳା ।

ମନ୍ଦୁରୀ-ବି. ହେଁସ ।

ମନ୍ଦୋଦରୀ-ବି.(ମନ୍ଦ-ଉଦର-ଈ) ରାବଣର ସ୍ତ୍ରୀ;
କ୍ଷୀଣୋଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ । [ବିଶେଷ ।

ମନ୍ଦ୍ର-ବିଂ. (ମନ୍ଦ୍-ର) ଗମ୍ଭୀର; ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-

ମନ୍ମଥ-ବି. (ମନସ୍-ମଥ୍-ଅ) କାମଦେବ, କନ୍ଦର୍ପ,
ମଦନ ।

ମନ୍ୟୁ-ବି. (ମନ୍-ଯୁ) ଶୋକ; କ୍ରୋଧ; ଯଜ୍ଞ ।

ମନ୍ୱନ୍ତର-ବି. (ମନୁ-ଅନ୍ତର) ମନୁଙ୍କର ସର୍ବାଧି-
ଶାସନ କାଳ ।

ମମ-ସଂ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଭର, ମୋହର ।

ମମତା }
ମମତ୍ୱ } ବ. (ମମ-ତା, ତ୍ୱ) ମାୟା; ଅହଙ୍କାର; ସ୍ନେହ ।

ମୟ-ବ. ଦାନବମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପୀ; ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରତ୍ୟୟ ବିଶେଷ ।

ମୟୂଖ-ବ. (ମା-ଊଖ) କିରଣ; ଦୀପ୍ତି ।

ମୟୂଖ-ମାଳୀ-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମୟୂର-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଶିଖୀ ।

ମର-ବ. (ମୃ-ଅ) ମରଣ; ବି. ମରଣାଧୀନ ।

ମରକ-ବ. (ମୃ-ଅକ) ମାରୀ, ମଡ଼କ ।

ମରକତ-ବ. ହରିଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ମରଣ-ବ. (ମୃ-ଅନ) ମୃତ୍ୟୁ ।

ମରନ୍ଦ-ବ. ମକରନ୍ଦ ।

ମରାମର-ବ. (ମର-ଅମର) ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦେବତା ।

ମରାଳ-ବ. ରାଜହଂସ ।

ମରିଚ }
ମରୀଚ } ବ. ଗୋଲମରିଚ ।

ମରୀଚି-ବ. କିରଣ, ରଶ୍ମି; ମୁନିବିଶେଷ ।

ମରୀଚିକା-ବ. (ମରୀଚି-କ-ଆ) ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣୋଦ୍ଭାସିତ ବାଲୁକାରେ ଜଳଭ୍ରମ ।

ମରୀଚି-ମାଳୀ-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମରୁ-ବ. (ମୃ-ଉ) ଜଳ-ତୃଣାଦି-ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ମରୁଆ-ବ. ସୁଗନ୍ଧି ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ମରୁଡ଼ି-ବ. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।

ମରୁତ }
ମରୁତ୍ } ବ. ବାୟୁ; ଦେବତା ।

ମରୁତ୍ୱାନ୍-ବ. (ମରୁତ୍-ବତ୍) ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ ।

ମରୁତ୍ସଖ-ବ. (ମରୁତ୍-ସଖା) ବାୟୁସଖ, ଅଗ୍ନି ।

ମରୁଭୂ }
ମରୁଭୂମି } ବ. (ମରୁ-ଭୂ, ଭୂମି) ଜଳ-ତୃଣାଦି-ବର୍ଜ୍ଜିତ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ।

ମରେଇ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ମର୍କଟ-ବ. (ମର୍କ-ଅଟ୍-ଅ) ବାନର, ମାଙ୍କଡ଼ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ବ. (ମୃ-ତ-ଯ) ପୃଥିବୀ; ବି. ମରଣାଧୀନ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଲୋକ-ବ. ପୃଥିବୀ ।

ମର୍ଦ୍ଦନ-ବ. (ମୃଦ୍-ଅନ) ପେଷଣ, ଦଳନ, ଚୂର୍ଣ୍ଣନ, ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ ।

ମର୍ଦ୍ଦଳ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ, ମାଦଳ ।

ମର୍ଦ୍ଦିତ-ବି. (ମୃଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦଳିତ ।

ମର୍ମ-ବ. (ମୃ-ମନ୍) ଶରୀର-ସନ୍ଧିସ୍ଥାନ; ହୃଦୟର ଅନ୍ତସ୍ତଳ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଗୂଢ଼କଥା ।

ମର୍ମଭେଦୀ-ବି. ଅନ୍ତରକୁ ବ୍ୟଥାଦାୟକ ।

ମର୍ମର-ବ. (ମୃ-ଅର) ଶୁଷ୍କ ପତ୍ରାଦିର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

ମର୍ମାନ୍ତିକ-ବି. (ମର୍ମ-ଅନ୍ତିକ) ଅନ୍ତରକୁ ।

ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ବ. ସୀମା; ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ।

ମର୍ଶଣ-ବ. (ମୃଶ୍-ଅନ) ପରାମର୍ଶଦାନ ।

ମର୍ଷଣ-ବ. (ମୃଷ୍-ଅନ) କ୍ଷମା; ସହନ; ନାଶନ ।

ମଳ-ବ. (ମଲ୍-ଅ) ବିଷ୍ଠା, ମୂତ୍ର, ଶ୍ଳେଷ୍ମା, ରକ୍ତ, ପୂଯପ୍ରଭୃତି ଶରୀରର ମଇଳା; ପାପ, କଳଙ୍କ ।

ମଲମ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ଲେପନୀୟ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ମଳମାସ-ବ. ଅଧିମାସ, ମାସ ବୃଦ୍ଧି ।

ମଲମ୍ବା-ବ. ତାମ୍ର ଉପରେ ଗିଲ୍‌ଟି ।

ମଳୟ-ବି. (ମଳ-ଇ-ଅ) ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟର ମାଲ-
ଗିରି ପର୍ବତ ଓ ତତ୍ସନ୍ନିହିତ ପ୍ରଦେଶ ।
ମଳୟଜ-ବି. ଚନ୍ଦନ ।
ମଳୟାନିଳ-ବି. (ମଳୟ-ଅନିଳ) ମଳୟ-
ଦେଶରୁ ପ୍ରବାହିତ ବସନ୍ତକାଳୀନ ବାୟୁ ।
ମଳା-ବି. ମନା ।
ମଳି-ବି. (ମଳଶବ୍ଦଜ) ମଇଳା ।
ମଳିନ-ବିଂ. (ମଳ-ଇନ) ମଳଯୁକ୍ତ ; ମ୍ଳାନ ।
ମଳିନିମା-ବି. (ମଳିନ-ଇମନ୍) ମଳିନତା ।
ମଲ୍ଲ-ବି. (ମଲ୍ଲ-ଅ) ବାହୁଯୋଦ୍ଧା, ମାଲ ।
ମଲ୍ଲ-ଯୁଦ୍ଧ-ବି. ବାହୁଯୁଦ୍ଧ ।
ମଲ୍ଲାର-ବି. ସଂଗୀତର ରାଗବିଶେଷ ।
ମଲ୍ଲିକା-ବି. ମଲ୍ଲୀଫୁଲ ।
ମଶକ-ବି. ମଶା । [କରଣ ।
ମଶହରୀ-ବି. ମଶାରି, ମଶକନିବାରକ ବସ୍ତ୍ରା-
ମଶାଣି-ବି. (ଶ୍ମଶାନଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ମଶାନ, ଶବଦାହ-
ମଶାଲ-ବି. ଦହୁଡ଼ି । [ସ୍ଥାନ ।
ମସଲା-ବି. ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ରବ୍ୟ ; ଉପକରଣ ।
ମସି } ବି. ଲେଖିବାର କାଳି ।
ମସୀ }
ମସି-ଜୀବୀ-ବି. ଯେ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା
ମସିଣା-ବି. ଚଟେଇ । [ଅର୍ଜନ କରେ ।
ମସୁର-ବି. ଡାଲିବିଶେଷ ।
ମସୂରିକା-ବି. ବସନ୍ତରୋଗ ।
ମସୃଣ-ବିଂ. (ମସ୍-ଋଣ) କୋମଳ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।
ମସ୍କରା-ବି. ପରିହାସକ, ଭଣ୍ଡ । [ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
ମସ୍କା-ବିଂ. ମଟକା, ଯାହା ଅଳ୍ପ ଆଘାତରେ
ମସ୍ତକ-ବି. (ମସ୍ତ-କ) ଶିରଃ, ମୁଣ୍ଡ ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ମସ୍ତିଷ୍କ-ବି. (ମସ୍-ତ-ଅ) ମସ୍ତକର ଘିଅ, ମଗଜ ।
ମସ୍ତୁ-ବି. ଦଧି ପ୍ରଭୃତିର ଜଳୀୟ ଅଂଶ ।
ମହ } ବି. (ମହ୍-ଅ, ଅସ୍) ଉତ୍ସବ ; ଯଜ୍ଞ ;
ମହଃ } ତେଜଃ ।
ମହକ-ବି. ବହୁସ୍ଥାନବ୍ୟାପୀ ସୁଗନ୍ଧ ।
ମହଣ-ବି. ଓଜନର ପରିମାଣବିଶେଷ, ଚାଳିଶ
ସେର ; ମହମ । [ଉଦାର ।
ମହତ୍-ବିଂ. (ମହ୍-ଅତ୍) ବୃହତ୍, ବଡ଼, ପ୍ରଧାନ;
ମହତ୍ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତତ୍ତ୍ୱ) ବୁଦ୍ଧି (ସାଂଖ୍ୟ-
ମତରେ) ।
ମହତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତ୍ୱ) ବୃହତ୍ତ୍ୱ ; ଉଦାରତା ।
ମହନୀୟ-ବିଂ. (ମହ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ; ମାନ୍ୟ ।
ମହନ୍ତ-ବି. ମଠାଧିପତି ।
ମହର୍ଲୋକ-ବି. (ମହଃ-ଲୋକ) କଳ୍ପିତ ସପ୍ତ-
ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଲୋକ ।
ମହର୍ଷି-ବି. (ମହା-ଋଷି) ପ୍ରଧାନ ଋଷି ।
ମହଲ-ବି. ଘର; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।
ମହଲତି-ବି. ଅବକାଶ ।
ମହଲା-ବି. ତଳ (ଏକ ବା ଦୁଇମହଲା) ।
ମହା-ବିଂ. ବଡ଼ । [ପ୍ରଳୟକାଳ]
ମହାକାଳ-ବି. (ମହତ୍-କାଳ) ରୁଦ୍ର, ଶିବ,
ମହାକାବ୍ୟ-ବି. କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାୟକ ବା
ବଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃହତ୍ କାବ୍ୟ ।

ମହାଗ୍ରୀବ-ବ. (ମହତ୍-ଗ୍ରୀବା) ଉଷ୍ଟ୍ର ।

ମହାଛାୟ-ବ. (ମହତ୍-ଛାୟା) ବଟବୃକ୍ଷ ।

ମହାଜନ-ବ. (ମହତ୍-ଜନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ; ବଣିକ୍ ; ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ ।

ମହାଜନୀ-ବ. ଟଙ୍କା କରଜ ଦେବା କାରବାର ।

ମହାତ୍ମା-ବ.(ମହତ୍-ଆତ୍ମନ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।

୨ମହାଦେଈ-ବ. (ମହାଦେବୀଶବ୍ଦରୁ) ପାଟରାଣୀ ।

ମହାଦେବ-ବ. ଶିବ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ମହାଦେବୀ-ବ. ଦୁର୍ଗା ; ପଟ୍ଟରାଜ୍ଞୀ ।

ମହାଦେଶ-ବ. ଅନେକ ଦେଶଯୁକ୍ତ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ [ଭୂଭାଗ ।

ମହାଧାତୁ-ବ. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ମହାନଦୀ-ବ. ଓଡ଼ିଶାର ବୃହତ୍ତମ ନଦୀ ।

ମହାନସ ବ. (ମହତ୍-ଅନସ) ରନ୍ଧନଗୃହ ।

ମହାନିଦ୍ରା-ବ. ମୃତ୍ୟୁ ।

ମହାନୁଭବ } ବ°. (ମହତ୍-ଅନୁଭବ, ଅନୁଭାବ)
ମହାନୁଭାବ } ଉଦାରସ୍ୱଭାବ ।

ମହାପଦ୍ମ-ବ. ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ମହାପୁରୁଷ ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।

ମହାଭାଗ-ବ°. (ମହତ୍-ଭାଗ) ଅତିଶୟ ସୌଭାଗ୍ୟ-ଶାଳୀ; ମହାଶୟ ।

ମହାଭାରତ-ବ. (ମହତ୍-ଭାରତ) ଭାରତର ଇତିହାସାତ୍ମକ ମହାକାବ୍ୟ । [ଶାଳୀ ।

ମହାଭୁଜ-ବ°. (ମହତ୍-ଭୁଜ) ପ୍ରଚୁର ପରାକ୍ରମ

ମହାଭୂତ-ବ. ପଞ୍ଚଭୂତ (କ୍ଷିତ୍ୟପ୍‌ତେଜୋମରୁଦ୍‌ବ୍ୟୋମ) ।

ମହାମନା-ବ°. (ମହତ୍-ମନସ) ଉଦାରଚିତ୍ତ ।

ମହାମହିମ-ବ°. (ମହତ୍-ମହିମନ) ଅତି ମହିମା- [ନ୍ୱିତ ।

ମହାମାଂସ-ବ. ନରମାଂସ ।

ମହାମାତ୍ର-ବ. (ମହତ୍-ମାତ୍ରା) ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ ।

ମହାମାୟା-ବ. ଦୁର୍ଗା ।

ମହାମାରୀ-ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଡ଼କ ।

ମହାରଥ-ବ. (ମହତ୍-ରଥ) ମହାଯୋଦ୍ଧା ।

ମହାରାଜ-ବ. (ମହତ୍-ରାଜନ୍) ପ୍ରଧାନ ରାଜା ।

ମହାରାଜାଧିରାଜ-ବ. (ମହ'ରାଜା-ଅଧିରାଜ) ସର୍ବପ୍ରଧାନ ରାଜା ।

ମହାର୍ଘ-ବ°. (ମହତ୍-ଅର୍ଘ) ମହାମୂଲ୍ୟ ।

ମହାଳୟା-ବ. ଆଶ୍ୱିନ ପିତୃପକ୍ଷର ଅମାବାସ୍ୟା ।

ମହାବାହୁ-ବ°. ପରାକ୍ରାନ୍ତ; ବଳୀୟାଂଭୁଜ; ଜଗଦୀଶ ।

ମହାବିଦ୍ୟା-ବ. କାଳୀ ପ୍ରଭୃତି ଦଶଗୋଟି [ଦେବୀ ।

ମହାବିଷୁବ-ବ. ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ମହାବୀର-ବ. ପ୍ରଧାନ ବୀର; ହନୁମାନ୍ ।

ମହାବ୍ୟାଧି-ବ. କୁଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତି ରୋଗ ।

ମହାବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ. ପତିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ମହାଶଙ୍ଖ-ବ. ଲଲାଟର ଅସ୍ଥି; ଦଶ ନିଖର୍ବ ସଂଖ୍ୟା ।

ମହାଶୟ-ବ°. (ମହତ୍-ଆଶୟ) ମହାମନା ।

ମହାଶ୍ୱେତା-ବ. ସରସ୍ୱତୀ ।

ମହାଷ୍ଟମୀ-ବ. ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ଅଷ୍ଟମୀ ।

ମହା-ସାନ୍ତପନ-ବ. ଅତି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ବ୍ରତବିଶେଷ ।

ମହାସେନ-ବ. (ମହତ୍-ସେନା) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ମହତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତ୍ୱ-ପ୍ରତ୍ୟୟ) ।

ମହିମା-ବି. (ମହତ୍-ଇମନ୍) ଗୌରବ; ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

ମହିଳା-ବି. (ମହ-ଇଲ-ଅ) ମାନନୀୟା ନାରୀ ।

ମହିଷ-ବି. (ମହ୍-ଇଷ) ପଶୁବିଶେଷ ; ଅସୁର-
ମହିଷ-ବାହନ-ବି. ଯମ । [ବିଶେଷ ।

ମହିଷ-ମର୍ଦ୍ଦିନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ମହିଷୀ-ବି. (ମହିଷ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀ ମହିଷ ; ରାଣୀ ।

ମହିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଇଷ୍ଠ) ଅତିମହତ୍ ।

ମହୀ ବି. (ମହ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ, କ୍ଷିତି ।

ମହୀଧର-ବି. (ମହୀ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ।

ମହୀ-ପତି } ବି. ରାଜା, ଭୂପତି ।
ମହୀ-ପାଳ }

ମହୀୟସୀ-ବିଂ. (ମହୀୟସ୍-ଈ) ଅତିମହତୀ ।

ମହୀୟାନ୍-ବିଂ. (ମହତ୍-ଈୟସ୍) ଅତିମହତ୍, ମହାତ୍ମା, ଉତ୍ତମ ।

ମହୀରୁହ-ବି. (ମହୀ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ମହୀଲତା-ବି. ଜିଆ । [ଶିରୋଦେଶ ।

ମହୁଡ଼-ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ, ଚୂଡ଼ା ;

ମହୁର-ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନବିଶେଷ ।

ମହୁରି ବି. ପେଁ-କାହାଳି, ତୁରୀ ।

ମହୁଲ ବି. ମଧୂକ ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ମିଷ୍ଟ ଫଳ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ମହତ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଇନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜା; ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମହେଶ } ବି. (ମହତ୍-ଈଶ, ଈଶ୍ୱର) ଶିବ;
ମହେଶ୍ୱର } ପରମେଶ୍ୱର ।

ମହେଷ୍ୱାସ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଇଷୁ-ଅସ) ମହାଧନୁର୍ଦ୍ଧର; ବି. ବୃହତ୍ ଧନୁ ।

ମହୋକ୍ଷ-ବି. (ମହତ୍-ଉକ୍ଷନ୍) ବୃହତ୍ ବୃଷ ।

ମହୋତ୍ସବ-ବି. (ମହତ୍-ଉତ୍ସବ) ମହାଆନନ୍ଦଜନକ ବ୍ୟାପାର । [ସମୁଦ୍ର ।

ମହୋଦଧି-ବି. (ମହତ୍-ଉଦଧି) ସମୁଦ୍ର, ମହା-
ମହୋଦୟ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଉଦୟ) ମହାମହିମ,
ମା-ବି. ମାତା ; ଲକ୍ଷ୍ମୀ । [ମହାଶୟ ।

ମାଇକିନିଆ-ବି. ନାରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ମାଇପ-ବି. ଭାର୍ଯ୍ୟା, ସ୍ତ୍ରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟ) ।

ମାଈଁ-ବି. ମାମୁଁର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ମାଈ-ବିଂ. ସ୍ତ୍ରୀଜାତୀୟା ।

ମାଉଁସ-ବି. ମାଂସ ।

ମାଉସୀ-ବି. (ମାତୃସ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ମାତାର ଭଗିନୀ ।

ମାଂସ-ବି. (ମନ୍-ସ) ଦେହର ମାଉଁସ ।

ମାଂସ-ପେଶୀ-ବି. ଯେଉଁ ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛାମାତ୍ର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସଞ୍ଚାଳିତ ହୁଏ ।

ମାଂସଳ-ବିଂ. (ମାଂସ-ଲ) ମାଂସଯୋଗୁଁ ସ୍ଥୂଳ ।

ମାଂସାଶୀ-ବିଂ. (ମାଂସ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ମାଂସଭକ୍ଷକ ।

ମାକଡ଼ } ବି. (ମର୍କଟଶବ୍ଦଜ) ବାନର, କପି ।
ମାଙ୍କଡ଼ }

ମାକଡ଼ସା-ବି. ଲୂତା, ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ ।

ମାକନ୍ଦ-ବି. ଆମ୍ରଗଛ ; ଆମ୍ବ ।

ମାଖନ୍ଦି-ବିଂ. କୃପଣ ।

ମାଖୁନା-ବ. ଶୁଣ୍ଢଗୁଚ୍ଛ ଶୂନ୍ୟ-ମୁଖବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ।
ମାଗଣ-ବ. ଭେଦା ; ଘୃଣା ।
ମାଗଣା-ବିଂ. ସୋଛା ।
ମାଗଧ-ବ. (ମଗଧ-ଅ) ସ୍ତୁତିପାଠକ, ଭାଟ ।
ମାଗିଖିଆ-ବିଂ. ସୋଛଖିଆ ।
ମାଗିବା-କ୍ରି. ଭିକ୍ଷାକରିବା ।
ମାଗୁଣି ବ. ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ମାଗୁର-ବ. (ମଦ୍ଗୁରଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ମାଘ ବ. (ମଘା-ଅ) ଦଶମ ମାସ ।
ମାଙ୍ଗ-ବ. ସୀମାନ୍ତ ।
ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ-ବିଂ. (ମଙ୍ଗଲ-ଯ) ମଙ୍ଗଲଜନକ ।
ମାଛ-ବ. (ମତ୍ସ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମୀନ, ମତ୍ସ୍ୟ ।
ମାଛରଙ୍କା-ବ. (ମତ୍ସ୍ୟରଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ମାଛି-ବ. (ମକ୍ଷିକାଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
ମାଜଣା-ବ. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ସ୍ନାନ ।
ମାଜିବା-କ୍ରି. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ଘଷିବା; ପରିଷ୍କାର କରିବା ।
ମାଝି-ବ. ନାଉରିଆ, ନାବିକ ।
ମାଟି ବ. (ମୃତ୍ତିକାଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ମାଟିଆ-ବିଂ. ମୃତ୍ତିକାବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ମାଠ-ବ. ଅତି ମୋଟା ଗୁଦର ।
ମାଠିଆ-ବ. ଘଟ, ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ର ବିଶେଷ ।
ମାଠିବା-କ୍ରି. ଚିକ୍କଣ କରିବା ।
ମାଡ଼-ବ. (ମାରଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରହାର ।
ମାଡିବା କ୍ରି. (ମୃଦ୍ଧାତୁରୁ) ଚପିବା; ଦାବିବା; ଲଟେଇବା ।

ମାଢ଼ୁଆ-ବିଂ. ମାଢ଼ ଖାଇବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ।
ମାଢ଼ି-ବ. ପରିମାଣ ବିଶେଷ, ଦଶଗିଳା ।
ମାଣ-ବ. କୁଞ୍ଚା; ୨୫ ଗୁଣ୍ଠ ଭୂମି । [ବାଳକ ।
ମାଣବକ-ବ. (ମନୁ-ଅ-କ) ବାଳକ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ
ମାଣିକ୍ୟ-ବ. (ମଣି-କୈ-ଯ) ମାଣିକ; ରତ୍ନବିଶେଷ ।
ମାଣି-ବ. ତକିପିଢ଼ାଣି ଉପରେ ପଶିବା କାଠ ।
ମାଣ୍ଡବୀ-ବ. କୁଶଧ୍ୱଜଙ୍କ କନ୍ୟା, ଭରତଙ୍କର
ମାଣ୍ଡି-ବ. ଭଣ୍ଡଅ । [ପତ୍ନୀ ।
ମାଣ୍ଡିଆ-ବ. ଶସ୍ୟବିଶେଷ । [ଲୌହାଦ ।
ମାଣ୍ଡୁ-ବ. (ହସ୍ତରେ ଧରି ନିୟମ କରିବାର ତପ୍ତ
ମାଣ୍ଡୁଅ-ବ. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ମାତଙ୍ଗ-ବ. (ମତଙ୍ଗ-ଅ) ହସ୍ତୀ; ଚଣ୍ଡାଳ ।
ମାତଙ୍ଗୀ-ବ. ହସ୍ତିନୀ ।
ମାତରିଶ୍ୱା-ବ. (ମାତରି-ଶ୍ୱି-ଅନ୍) ବାୟୁ ।
ମାତଳି-ବ. ଇନ୍ଦ୍ର ସାରଥି ।
ମାତବ୍ବର-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରଧାନ ।
ମାତା-ବ. (ମା-ତୃ) ଜନନୀ; ପୃଥିବୀ ।
ମାତାମହ-ବ. (ମାତୃ-ଆମହ) ମାତାର ପିତା, ଅଜା । [ଆଈ ।
ମାତାମହୀ-ବ. (ମାତାମହ-ଈ) ମାତାର ମାତା,
ମାତିବା-କ୍ରି. ଉନ୍ମତ୍ତ ହେବା । [ମାମୁଁ ।
ମାତୁଳ-ବ. (ମାତୃ-ଉଲ) ମାତାର ଭ୍ରାତା;
ମାତୁଳାନୀ, ମାତୁଳୀ } ବ. ମାତୁଳର ସ୍ତ୍ରୀ, ମାଈଁ ।

ମାତୁଲୁଙ୍ଗ-ବ. ଡାଳିମ୍ବ; ଏକପ୍ରକାର ଲେମ୍ବୁ ।

ମାତୃକା-ବ. (ମାତୃ-କ-ଅ) ମାତା, ଧାତ୍ରୀ ।

ମାତୃସ୍ୱସା-ବ. (ମାତୃ-ସ୍ୱସା) ମାତାର ଭଗିନୀ, ମାଉସୀ ।

ମାତ୍ର-ଅ. (ମା-ତ୍ର) କେବଳ; କିନ୍ତୁ; ପୁଣି ।

ମାତ୍ରା-ବ. (ମା-ତ୍ର-ଅ) ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ; ବର୍ଣ୍ଣର ଉଚ୍ଚାରଣକାଳ; ଅକ୍ଷରର ଉପରରେଖା ।

ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ମତ୍ସର-ଯ) ପରଶ୍ରୀକାତରତା ।

ମାଦକ-ବି. (ମଦ୍-ଅକ) ମତ୍ତତାଜନକ ; ବ. ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ।

ମାଦଳ-ବ. (ମର୍ଦ୍ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦଙ୍ଗବିଶେଷ ; ହସ୍ତପଦ-ରହିତ ଜୀବନ୍ତ ଶରୀର ।

ମାଦୃଶ-ବି. (ଅସ୍ମଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ)ମତ୍ତୁଲ୍ୟ, ମୋପରି ।

ମାଧବ-ବ. (ମା-ଧବ) ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି, ବିଷ୍ଣୁ ।

ମାଧବ-ବ. (ମଧୁ-ଅ) ବସନ୍ତକାଳ ; ବୈଶାଖ-ମାସ ।

ମାଧବୀ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ।

ମାଧୁକରୀ-ବ. (ମଧୁକର-ଅ-ଈ) ଭିକ୍ଷା-ଅହରଣ ବୃତ୍ତି ।

ମାଧୁରୀ-ବ. (ମଧୁର-ଅ-ଈ) ମଧୁରତା ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ମଧୁର-ଯ) ମଧୁରତା ; ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହିତା । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ମାଧ୍ୟସ୍ଥ୍ୟ-(ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ଯ) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା; ଔଦା-ସୀନ୍ୟ ।

ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ-ବ. କେନ୍ଦ୍ର ଅଭିମୁଖେ ଆକର୍ଷଣ କରି-ବାର ଶକ୍ତି ।

ମାଧ୍ୱୀ-ବ. (ମଧୁ-ଅ-ଈ) ମଧୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁରା ।

ମାନ-ବ. (ମା-ଅନ) ପରିମାଣ, ମାପ ।

ମାନ-ବ. (ମନ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଅଭିମାନ ।

ମାନତ-ବ. ମାନସିକ ବ୍ରତ ।

ମାନଦ-ବି. (ମାନ-ଦା-ଅ) ସମ୍ମାନ-ପ୍ରଦ ।

ମାନ-ଦଣ୍ଡ-ବ. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ, ମାପବାଡ଼ି ।

ମାନନା-ବ. (ମାନ୍-ଅନ-ଅ) ସମ୍ମାନକରଣ ।

ମାନନୀୟ-ବି. (ମାନ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ ; ମାନ୍ୟ ।

ମାନ-ମନ୍ଦିର-ବ. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରା-ଦିର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଏ ।

ମାନବ-ବ. (ମନୁ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ, ପୁରୁଷ ।

ମାନସ-ବ. (ମନସ୍-ଅ) ମନ; ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମାନସିକ-ବି. (ମନସ୍-ଇକ) ଆନ୍ତରିକ, ମନୋ-ଗତ । ମାନସିକ ।

ମାନିନୀ-ବି. (ମାନ-ଇନ୍-ଈ) ମାନବତୀ, ଅଭି-ମାନିନୀ ।

ମାନିବା-କ୍ରି. ସମ୍ମାନ କରିବା; ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ମାନୀ-ବି. (ମାନ-ଇନ୍) ଅଭିମାନୀ ।

ମାନୁଷ-ବ. (ମନୁ-ଷ) ମନୁଷ୍ୟ ।

ମାନୁଷିକ-ବି. ମନୁଷ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ମାନୁଷୀ-ବ. ନାରୀ ।

ମାନ୍ଦ୍ୟ-ବ. (ମନ୍ଦ-ଯ) ମନ୍ଦତା; ଜଡ଼ତା; ଅଳ୍ପତା ।

ମାନ୍ଧାତା-ବ. ଅତି ପୁରାତନ ନୃପତିବିଶେଷ ।

ମାନ୍ୟ-ବି. (ମାନ-ଯ) ମାନନୀୟ; ଆଦରଣୀୟ ।

ମାପ-ବ. (ମାଧାତୁଜ) ପରିମାଣ ।

ମାପୁଣି-ବ. ପରିମାପକ, ପରିମାଣକାରୀ ।

ମାଫ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) କ୍ଷମା ।
ମାମଲା-ବ. ମୋକଦ୍ଦମା ।
ମାମୁ-ବ. ମାତାର ଭାଇ ।
ମାମୁଲି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଚିରପ୍ରଚଳିତ ।
ମାୟା-ବ. (ମା-ଯ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ମୋହ; ଚାତୁରୀ; ଛଦ୍ମବେଶ; ସ୍ନେହ; ଦୟା ।
ମାୟାବୀ, ମାୟୀ } ବି. (ମାୟା-ବିନ୍, ଇନ୍) କପଟାଚାରୀ; ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।
ମାର-ବ. (ମୃ-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; କନ୍ଦର୍ପ; ବିନାଶ ।
ମାରକ-ବି. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିନାଶକ; ବି. ଅଶୁଭ ଗ୍ରହ ।
ମାରଣ-ବ. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହନନ, ବଧ ।
ମାରଣା-ବ. ହତ୍ୟାକାରୀ ଖଣ୍ଡା; ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ।
ମାରଫତ-ଅ. (ପାର୍ଶୀ) ଜିମା, କବଜ ।
ମାରାତ୍ମକ-ବି. (ମାର-ଆତ୍ମନ୍-କ) ସାଂଘାତିକ. ପ୍ରାଣନାଶକ ।
ମାରିବା-କ୍ରି. (ମୃଧାତୁଜ) ପ୍ରହାର କରିବା; ଆଘାତ କରିବା ।
ମାରିଷ-ବ. (ମୃଷ-ଅ) ନାଟ୍ୟୋକ୍ତିରେ ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।
ମାରି-ବ. (ମାର-ଇ) ମଢ଼କ, ଜନକ୍ଷୟ ।
ମାରୁ-ବି. ଜଙ୍ଗଲ; ଅପବନ ।
ମାରୁତ-ବ. (ମରୁତ୍-ଅ) ପବନ, ବାୟୁ ।
ମାରୁତି-ବ. (ମରୁତ୍-ଇ) ହନୁମାନ; ଭୀମ ।
ମାର୍କଣ୍ଡ, ମାର୍କଣ୍ଡେୟ } ବ.(ମୃକଣ୍ଡୁ-ଅ,ଏୟ)ମୁନିବିଶେଷ ।

ମାର୍ଗ-ବ. (ମାର୍ଗ-ଅ) ପଥ ।
ମାର୍ଗଣ-ବ. (ମାର୍ଗ-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ; ବାଣ, ଶର ।
ମାର୍ଗଶିର, ମାର୍ଗଶୀର୍ଷ } ବ. ଅଗ୍ରହାୟଣ ମାସ ।
ମାର୍ଜନ, ମାର୍ଜନା } ବ. (ମୃଜ୍ ଅନ-ଅ) ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରକ୍ଷାଳନ; କ୍ଷମା ।
ମାର୍ଜନୀ-ବ. (ମୃଜ୍-ଅନ-ଈ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଜନା କରଯାଏ: (ଝାମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି) ।
ମାର୍ଜନୀୟ-ବି. (ମୃଜ୍-ଅନୀୟ) କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ।
ମାର୍ଜାର-ବ. ବିରାଡ଼ି ।
ମାର୍ଜିତ-ବି. (ମୃଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ।
ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ-ବ. (ମୃତଣ୍ଡ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମାର୍ଦ୍ଦଙ୍ଗିକ-ବି. (ମୃଦଙ୍ଗ-ଇକ) ମୃଦଙ୍ଗବାଦକ ।
ମାର୍ଦ୍ଦବ-ବ. (ମୃଦୁ-ଅ) ମୃଦୁଭାବ, କୋମଳତା ।
ମାଳ-ବ. ଉନ୍ନତ ଭୂମି ।
ମାଲ୍-ବ. (ଆରବୀ) ସମ୍ପତ୍ତି, ଧନ, ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ
ମାଲ-ବ. (ମଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଯୋଦ୍ଧା ।
ମାଲଖାନା-ବ. ଖଜଣାଶାଳା ।
ମାଲତୀ-ବ. ମାଲତୀଲତା ଓ ପୁଷ୍ପ ।
ମାଲପା-ବ. ଭେଲ, ମଥାଦନ୍ତ ।
ମାଳା, ମାଳିକା } ବ. ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ; ହାର; ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।
ମାଳି-ବ. ମାଳା ।
ମାଲିକ-ବ. (ଆରବୀ) ପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱାମୀ ।
ମାଲିକାନା-ବ. (ଆରବୀ) ଖଜଣା ।

ମାଳିନ୍ୟ-ବ. (ମଳିନ-ଯ) ମଳିନତା ।

ମାଳୀ-ବ. ମାଳାକାର; ଉଦ୍ୟାନପାଳ ।

ମାଲୁଣୀ-ବ. ମାଳିକାଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ମାଲ୍ୟ-ବ. ପୁଷ୍ପମାଳା ।

ମାଶୁଲ-ବ. (ଅଂରଜୀ) ଶୁଳ୍କ; କର ।

ମାଷ-ବ. ବିରି ।

ମାଷକ-ବ. ଏକ ମଷା (ଓଜନ) ।

ମାସ-ବ. (ମା-ଅସ୍-ଅ) ବର୍ଷର ବାର ଭାଗର ଏକ ଭାଗ; ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଦ୍ୱିପକ୍ଷାତ୍ମକ କାଳ; ସୌର-ମାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିମିତ କାଳ ।

ମାସାନ୍ତ-ବ. (ମାସ ଅନ୍ତ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ।

ମାସିକ-ବି. ମାସେ ମାସେ ଦେୟ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ମାସ୍ତୁଲ-ବ. (ଇଉରୋପୀୟ ଭାଷାରୁ) ଜାହା-ଜର ଉପରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭ । [ମହିମା ।

ମାହାତ୍ମ୍ୟ-ବ. (ମହାତ୍ମନ୍-ଯ) ପ୍ରଭାବ; ଗୌରବ;

ମାହାନ୍ତି-ବ. ଦେବାଳୟର କର୍ତ୍ତା ।

ମାହାଲି-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ମାହାଳିଆ-ବି. ଅକାରଣ; ଫୋକଟ ।

ମାହୁନ୍ତ-ବ. ହସ୍ତୀର ଚାଳକ ।

ମାହେନ୍ଦ୍ର-କ୍ଷଣ-ବ. ଶୁଭକ୍ଷଣ ।

ମାହେଶ୍ୱର ବ. (ମହେଶ୍ୱର-ଅ) ଶିବୋପାସକ ।

ମିଛ-ବ. (ମିଥ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଅସତ୍ୟ ।

ମିଛୁଆ-ବି. ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

ମିଟାଇବା-କ୍ରି. ଶେଷ କରିବା; କଷ୍ଟରୁ କାଢ଼ିବା ।

ମିଠା-ବି. (ମିଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମିଷ୍ଟ, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମଧୁର ।

ମିଠାଇ-ବ. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ; ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ମିଣିପ-ବ. ପୁରୁଷ ।

ମିତ-ବ. (ମିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର, ବନ୍ଧୁ ।

ମିତ-ବି. (ମା-ତ) ପରିମିତ; ଅଳ୍ପ ।

ମିତ-ଭାଷୀ-ବି. ଅଳ୍ପଭାଷୀ ।

ମିତ-ବ୍ୟୟୀ-ବି. ଅଳ୍ପ-ବ୍ୟୟୀ ।

ମିତି-ବ. ପରିମାଣ ।

ମିତ୍ର-ବ. (ମିଦ୍-ତ୍ର) ବନ୍ଧୁ, ସଖା ।

ମିତ୍ରତା-ବ. ବନ୍ଧୁତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।

ମିତ୍ରାକ୍ଷର-ବ. ପଦ୍ୟର ଚରଣେ ଚରଣେ ଶେଷା-କ୍ଷରର ମେଳ ।

ମିଥୁନ-ବ. (ମିଥ୍-ଉନ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ଯୁଗଳ ଜ୍ୟୋତିଷରେ ରାଶିବିଶେଷ ।

ମିଥ୍ୟା-ଅ. (ମିଥ୍-ଯ-ଆ) ମିଛ, ଅସତ୍ୟ; ନିର-

ମିଥ୍ୟାବାଦୀ-ବି. ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ । [ର୍ଥକ ।

ମିନତି-ବ. (ବିନତିଶବ୍ଦଜ) ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମିଳନ-ବ. (ମିଲ୍-ଅନ) ମିଶ୍ରଣ, ସଂଯୋଗ; ସାଦୃଶ୍ୟ ।

ମିଳାଇବା-କ୍ରି. (ମିଲ୍ଧାତୁ) ତୁଳନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ।

ମିଳିତ-ବି. (ମିଲ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ, ମିଶ୍ରିତ; ପ୍ରାପ୍ତ ।

ମିଳିନ୍ଦ-ବ. ଭ୍ରମର ।

ମିଳିମିଳା-ବ. ରୋଗବିଶେଷ ।

ମିଳିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର ହେବା; ପହୁଞ୍ଚିବା ।

ମିଶା-ବି. (ମିଶ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିଶ୍ର ।

ମିଶାଣ-ବ. (ମିଶ୍ରଣଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ରୀକରଣ ।

ମିଶିବା-କ୍ରି. (ମିଶ୍ରଧାତୁରୁ) ଏକତ୍ର ହେବା ।

ମିଶ୍ର-ବି. (ମିଶ୍ର୍-ଅ) ମିଳିତ; ମିଶା; ବି. ଉପାୟ
ମିଶ୍ରଣ ବି. ମିଳନ, ଯୋଗ । [ସ୍ୱବିଶେଷ ।
ମିଶ୍ରିତ ବି. (ମିଶ୍ର୍-ତ) ମିଳିତ, ଯୁକ୍ତ ।
ମିଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ଛଳ । [ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।
ମିଷ୍ଟ-ବି. (ମିଷ୍-ତ) ମଧୁର, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ସୁମଧୁର;
ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବି.(ମିଷ୍ଟ-ଅନ୍ନ) ମଧୁର ଖାଦ୍ୟ; ମିଠେଇ ।
ମିସଲ୍-ବି. (ଆରବୀ) ମକଦ୍ଦମା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।
ମିସି-ବି. ଦନ୍ତମାର୍ଜନାର୍ଥ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
ମିସ୍ରୀ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପରିଷ୍କୃତ ଶର୍କରା ।
ମିହିର-ବି. (ମିହ୍-ଇର) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମୀନ-ବି. (ମୀ-ନ) ମତ୍ସ୍ୟ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶି-
ମୀନ-କେତନ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ । [ବିଶେଷ ।
ମୀମାଂସା-ବି. (ମାନ୍-ସନ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ନିଷ୍ପତ୍ତି; ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମୀଳନ-ବି. ଚକ୍ଷୁ ବୁଜିବା ବା ସଂକୋଚନ ।
ମୀଳିତ-ବି. (ମୀଲ୍-ତ) ମୁଦ୍ରିତ, ଅବକଣିତ ।
ମୁଁ-ସ. (ଅସ୍ମଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଭେ, ମୁହିଁ ।
ମୁଁଆ-ବି. ଖଇ କମ୍ବା ମୁଢ଼ିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।
ମୁକୁଟ-ବି. (ମଙ୍କ୍-ଉଟ) କିରୀଟ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ମୁକୁନ୍ଦ-ବି. (ମୁକୁ--ଦ) ମୁକ୍ତିଦାତା ; ବିଷ୍ଣୁ ।
ମୁକୁର-ବି. (ମଙ୍କ୍-ଉର) ଦର୍ପଣ, ଆର୍ଶି ।
ମୁକୁଳ-ବି. (ମୁକ୍-ଉଲ) କଳିକା, କଢ଼ି ।
ମୁକୁଳା-ବି. ମେଲା, ଖୋଲା ।
ମୁକୁଳିତ-ବି. ଈଷତ୍ ବିକଶିତ ।

ମୁକ୍ତ-ବି. (ମୁଚ୍-ତ) ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ, ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ; ତ୍ୟକ୍ତ ।
ମୁକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବି. ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱର ।
ମୁକ୍ତ-ହସ୍ତ-ବି. ଦାନଶୀଳ ।
ମୁକ୍ତା-ବି. ମୌକ୍ତିକ, ମୋତି ।
ମୁକ୍ତା-ଫଳ-ବି. ମୋତି ।
ମୁକ୍ତି-ବି. (ମୁଚ୍-ତି) ସଂସାର-ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧାର;
ମୁଖ ବି. ଆନନ, ବଦନ ।
ମୁଖର-ବି. (ମୁଖ-ର) ବାଚାଳ; ଶବ୍ଦିତ ।
ମୁଖରିତ-ବି. (ମୁଖର-ଇତ) ଶବ୍ଦାୟମାନ, ଧ୍ୱନିତ ।
ମୁଖ-ଚୋରା-ବି. କଥା କହିବାରେ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
ମୁଖାଗ୍ନି-ବି. (ମୁଖ-ଅଗ୍ନି) ଶବମୁଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଗ୍ନି ।
ମୁଖାପେକ୍ଷା-ବି. (ମୁଖ-ଅପେକ୍ଷା) ପକ୍ଷପାତ ।
ମୁଖ୍ୟ-ବି. (ମୁଖ-ଯ) ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ମୁଗ-ବି. (ମୁଦ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଡାଲିବିଶେଷ ।
ମୁଗୁନି-ବି. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତରବିଶେଷ ।
ମୁଗୁର-ବି. (ମୁଦ୍ଗରଶବ୍ଦଜ) ନଦ୍ୟାଣ ବାଡ଼େଇବାର ମୁଦ୍ଗରପ୍ରକାର କାଷ୍ଠଯନ୍ତ୍ର ।
ମୁଗ୍ଧ-ବି. (ମୁହ୍-ତ) ମୂଢ଼; ସୁନ୍ଦର; ମୋହିତ ।
ମୁଗ୍ଧା-ବି. ସରଳସ୍ୱଭାବା ନାୟିକା; ନବୋଢ଼ା ।
ମୁଚୁଳିକା-ବି. ଏକରାର-ପତ୍ର ।
ମୁଚୁଲା-ବି. ମାଣ୍ଡ୍ରି, ତଣ୍ଡଅ ।
ମୁଠା-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କୁଞ୍ଚିତ କରତଳ; ଖଡ୍ଗାଦିର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଠି-ବ. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ; ଜାପି-
ତର କ୍ଷୁଦ୍ର ରଖିବାର ଥଳୀ ।

ମୁଠୁଣି-ବ. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କହୁଣୀଠାରୁ ମୁଠା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ମୁଡ଼ି-ବ. ଉଷ୍ଣତଣ୍ଡୁଳ, ଭଜାଚାଉଳ ।

ମୁଣି-ବ. ଥଳୀ ।

ମୁଣ୍ଡହୁ-ଅ°. ଠକେ, ଅବେଶୀ ।

ମୁଣ୍ଡ-ବ. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅ) ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ମୁଣ୍ଡନ-ବ. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅନ) ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଡା କରିବା ।

ମୁଣ୍ଡା-ବ. ଗୋଲକୃତ ମୂଳ ।

ମୁଣ୍ଡି-ବ. କାଷ୍ଠଗଣ୍ଡି ।

ମୁଣ୍ଡିତ-ବ°. କେଶ-ଶୂନ୍ୟକୃତ ।

ମୁଥ-ବ. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟି, ଗଦା ।

ମୁଥା-(ମୁସ୍ତାଶବ୍ଦଜ) ଘାସମୂଳବିଶେଷ ।

ମୁଦ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ) ପ୍ରୀତି, ହର୍ଷ ।

ମୁଦି-ବ. (ମୁଦ୍‌ଧାତୁରୁ) ମୁଦ୍ରଣ, ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦି-ବ. ମୁଦ୍ରିକା, ଅଙ୍ଗୁରୀୟକ ।

ମୁଦିତ-ବ°. (ମୁଦ୍-ତ) ହୃଷ୍ଟ, ପ୍ରୀତ, ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ମୁଦିବା-କ୍ରି. ବନ୍ଦ କରିବା ।

ମୁଦିର-ବ. (ମୁଦ୍-ଇର) ମେଘ ।

ମୁଦ୍ଗ-ବ. (ମୁଦ୍-ଗ) ମୁଗ ।

ମୁଦ୍ଗର-ବ. (ମୁଦ୍-ଗୃ-ଅ) ଗଦା, ମୁଗୁର ।

ମୁଦ୍ରଣ-ବ. (ମୁଦ୍ର୍-ଅନ) ମୁଦ୍ରିତକରଣ ; ଅଙ୍ଗୁଳି-
ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁଦ୍-ର-ଅ) ମୋହର ; ଛାପା ;
ମୋହର ଟଙ୍କା ପଇସା ପ୍ରଭୃତି ; ପୂଜାଦି
ସମୟରେ ହସ୍ତ ମୁଖାଦିର ଭଙ୍ଗୀ ।

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-ବ. (ମୁଦ୍ରା-ଅଙ୍କନ) ଛାପା କରିବା ।

ମୁଦ୍ରା-ଯନ୍ତ୍ର-ବ. ମୁଦ୍ରା କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ; ଛାପା
କରିବାର କଳ । [ଯୁକ୍ତ; ମୁଦ୍ରିତ ଲିପି ।

ମୁଦ୍ରିକା-ବ. ମୁଦି; ଖୋଦିତ ଲିପିଯୁକ୍ତ ଅଙ୍ଗୁରୀ-

ମୁଦ୍ରିତ-ବ°. ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ; ଛାପା ;ନିମୀଳିତ ।

ମୁନି-ବ. ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମୁଁନଫା-ବ. (ଆରବୀ) ଲାଭ ।

ମୁନି-ବ. (ମନ୍-ଇ) ଋଷି, ତପସ୍ୱୀ ; ମୌନବ୍ରତୀ ।

ମୁନି-ପୁଙ୍ଗବ-ବ. ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ଇଚ୍ଛା ।

ମୁମୁକ୍ଷା-ବ. (ମୁଚ୍-ସନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି ପାଇବାର

ମୁମୁକ୍ଷୁ-ବ°.(ମୁଚ୍-ସନ୍-ଉ) ମୋକ୍ଷେଚ୍ଛୁ; ବ. ଯତି,
ଭିକ୍ଷୁ ।

ମୁମୂର୍ଷା-ବ. (ମୃ-ସନ୍-ଅ) ମରଣେଚ୍ଛା ।

ମୁମୂର୍ଷୁ-ବ°. (ମୃ-ସନ୍-ଉ) ଆସନ୍ନମୃତ୍ୟୁ, ମର-

ମୁରଜ-ବ. ମୃଦଙ୍ଗ । [ଣେଚ୍ଛୁ ।

ମୁରଳୀ-ବ. (ମୁର୍-ଲା-ଅ-ଈ) ବଂଶୀ, ବେଣୁ ।

ମୁରାରି-ବ. (ମୁର-ଅରି) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ମୁରୁକି-ବ. ଚାଉଳ ଓ ଗୁଡ଼ମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୁର୍ମୁର-ବ. ତୁଷାନଳ । [ଦର କରିବା ।

ମୁଲାଇବା-କ୍ରି. (ମୂଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଦରଦାମ କରିବା,

ମୁଷଳ-ବ. ଜିନ୍ଦିପାହାର ; ମୁଦ୍ଗର ।

ମୁଷଳୀ-ବ. (ମୁଷଳ-ଇନ୍) କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ମୁଷିତ-ବି. (ମୁଷ୍-ତ) ଚୋରିତ, ଅପହୃତ ; ବଞ୍ଚିତ ।

ମୁଷ୍କ-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ । [ଦେର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-ବି. (ମୁଷ୍-ତି) କୁଞ୍ଚିତ ହସ୍ତ, ମୁଠା ; ଖଣ୍ଡା-

ମୁଷ୍ଟିମେୟ-ବି. (ମୁଷ୍ଟି-ମେୟ) ମୁଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ପରିମେୟ, ଅଳ୍ପପରିମାଣ, ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ।

ମୁସଲମାନ-ବି. ମହମ୍ମଦୀୟ-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ମୁସାଫେର୍-ବି. (ଆରବୀ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ମୁସ୍କିଲ୍-ବି. (ଆରବୀ) କଷ୍ଟଜନକ ।

ମୁହଁ-ବି. (ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ମୁଖ ।

ମୁହିଁ-ସ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ମୁଁ ।

ମୁହୁଃ-ଅ. ପୁନଃପୁନଃ, ବାରମ୍ବାର ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବି. କ୍ଷଣକାଳ ; ଦିବାରାତ୍ରିର ୩୦ ଭାଗର ଏକ ଭାଗ ।

ମୁହ୍ୟମାନ-ବି. (ମୁହ୍-ଯ-ଆନ) ବିକଳଚିତ୍ତ ।

ମୂକ-ବି. (ମୁ-କ) ବାକ୍‌ଶକ୍ତିରହିତ, ବୋବା ।

ମୂକତା-ବି. ବାକ୍‌ଶକ୍ତିହୀନତା ।

ମୂଢ଼-ବି. (ମୁହ୍-ତ) ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞାନ ।

ମୂଢ଼-ଗର୍ଭ-ବି. ମୃତ ଭ୍ରୂଣ, ଗର୍ଭରେ ମୃତ ଶିଶୁ ।

ମୂତ-ବି. ମୂତ୍ର ।

ମୂତ୍ର-ବି. (ମୂ-ତ୍ର) ପ୍ରସ୍ରାବ । [ସ୍ଥାନ ।

ମୂତ୍ରାଶୟ-ବି. (ମୂତ୍ର-ଅଶୟ) ତଳପେଟ, ମୂତ୍ର-

ମୂର୍ଖ-ବି. (ମୁହ୍-ଖ) ଅଜ୍ଞ, ମୂଢ଼ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛନା-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ଅନ-ଆ) ମୂର୍ଚ୍ଛା ; ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରର ଆରୋହ ଓ ଅବରୋହ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛା-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ଆ) ମୋହ, ଅଚୈତନ୍ୟ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିତ-ବି. ମୂର୍ଚ୍ଛାଗତ । [ଯିବା ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିବା-କ୍ରି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ ଧାତୁଜ) ଚେତ ହରା ମାୟା

ମୂର୍ତ୍ତ-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ତ) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ତି) ଆକୃତି; ପ୍ରତିମା ; ଶରୀର ।

ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍-ବି. (ମୂର୍ତ୍ତି-ମତ୍) ମୂର୍ତ୍ତି, ଶରୀରଧାରୀ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧଜ-ବି. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଜ) କେଶ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍ୟ-ବି. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଯ) ମୂର୍ଦ୍ଧାରୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧା-ବି. ମସ୍ତକ ।

ମୂର୍ବା-ବି. (ମୁର୍ବ୍-ଅ-ଆ) ମୁରୁବାଗଛ ।

ମୂଳ-ବି. (ମୂଳ୍-ଅ) ଗଛର ଚେର; ଆଦିକାରଣ;

ମୂଳକ-ବି. (ମୂଳ-କ) ମୂଳା । [ଅସଲ ।

ମୂଳୀଭୂତ-ବି.(ମୂଳ-ଭୂତ) ହେତୁଭୂତ, କଦାନ,

ମୂଲ୍ୟ-ବି. (ମୂଲ-ଯ) ଦାମ, ଭାଉ । [ସ୍ୱରୂପ ।

ମୂଷା-ବି. (ମୂଷିକଶବ୍ଦଜ) ଇନ୍ଦୁର ।

ମୂଷା-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି ଦ୍ରବ କରିବାର ପାତ୍ର, କୋଇ ।

ମୂଷିକ-ବି. ମୂଷା, ଇନ୍ଦୁର ।

ମୃଗ-ବି. (ମୃଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ପଶୁ ।

ମୃଗତୃଷ୍ଣା / ମୃଗତୃଷ୍ଣିକା } ବି. ମରୀଚିକା, ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ବାଲୁକାରେ ଜଳ-ଭ୍ରମ; ତୃଷାର୍ତ୍ତ ମୃଗମାନଙ୍କର ଜଳଭ୍ରାନ୍ତି ।

ମୃଗନାଭି-ବି. (ମୃଗ-ନାଭି) ମୃଗମଦ, କସ୍ତୁରୀ

ମୃଗୟା-ବି. (ମୃଗ-ଯ-ଅ) ବନ ପର୍ଯ୍ୟଟନପୂର୍ବକ ମୃଗବଧ; ପଶୁ-ଶିକାର ।

ମୃଗ-ରାଜ-ବି. ସିଂହ ।

ମୃଗ-ବାହନ-ବି. ପବନ ।

ମୃଗଶିରାଃ } ବି. (ମୃଗ-ଶିରସ୍, ଶୀର୍ଷ) ନକ୍ଷତ୍ର-
ମୃଗଶୀର୍ଷ } ବିଶେଷ ।

ମୃଗାଙ୍କ-ବି. (ମୃଗ-ଅଙ୍କ) ଚନ୍ଦ୍ର । [ବାଘ ।

ମୃଗାଦନ-ବି. (ମୃଗ-ଅଦ୍-ଅନ) ତରକ୍ଷୁ, ଚିତା-

ମୃଗେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ମୃଗ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପଶୁରାଜ ।

ମୃଗ୍ୟ-ବିଂ. (ମୃଗ୍-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।

ମୃଡ଼-ବି. (ମୃଡ୍-ଅ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ମୃଡ଼ାନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ମୃଣାଳ-ବି. (ମୃଣ୍-ଅଳ) ପଦ୍ମନାଡ଼ ।

ମୃଣାଳିନୀ-ବି. (ମୃଣାଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ ।

ମୃଣ୍ମୟ-ବିଂ. (ମୃତ୍-ମୟ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ।

ମୃତ-ବିଂ. (ମୃ-ତ) ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାପ୍ତ, ଗତପ୍ରାଣ ।

ମୃତକ-ବି. ମରଣାଶୌଚ ।

ମୃତ-କଳ୍ପ-ବିଂ. ମୃତପ୍ରାୟ ।

ମୃତ-ବତ୍ସା-ବିଂ. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ ।

ମୃତି-ବି. (ମୃ-ତି) ମୃତ୍ୟୁ ।

ମୃତ୍ତିକା-ବି. (ମୃଦ୍-ତିକ-ଆ) ମାଟି; ଭୂମି ।

ମୃତ୍ୟୁ-ବି. (ମୃ-ତ୍ୟୁ) ପ୍ରାଣବିୟୋଗ, ମରଣ ।

ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ-ବି. (ମୃତ୍ୟୁ-ଜି-ଅ) ଯେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜିଣେ, ପରମେଶ୍ୱର ।

ମୃଦଙ୍ଗ-ବି. (ମୃଦ୍-ଅଙ୍ଗ) ମୁରଜ; ପଖାଉଜ ।

ମୃଦଙ୍ଗାର-ବି.(ମୃଦ୍-ଅଙ୍ଗାର) ପଥରକୋଇଲା ।

ମୃଦୁ-ବିଂ. (ମୃଦ୍-ଉ) କୋମଳ, ନରମ; ମନ୍ଦ ।

ମୃଦୁଳ-ବିଂ. (ମୃଦୁ-ଲ) କୋମଳ, ନରମ ।

ମୃଦ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମୃଦୁ-ଈ) କୋମଳାଙ୍ଗୀ ।

ମୃଷା-ଅଂ. ମିଥ୍ୟା ।

ମୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ମୃଷ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।

ମେକଳ-କନ୍ୟକା-ବି. ନର୍ମଦାନଦୀ ।

ମେକାପ-ବି. ରାଜଗୃହରେ ବସ୍ତ୍ର-ରକ୍ଷାକାରୀ ।

ମେଖଳା-ବି. (ମି-ଖଲ-ଅ) କଟିସୂତ୍ର, କଟି-
ଭୂଷଣ ।

ମେଘ-ବି. (ମିହ୍-ଅ) ବଉଦ, ପୟୋଦ ।

ମେଘ-ନାଦ-ବି. ମେଘଧ୍ୱନି ; ରାବଣପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ର-
ଜିତ୍ ।

ମେଘାଗମ-ବି. (ମେଘ-ଆଗମ) ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ।

ମେଘଆ-ବିଂ. ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ।

ମେଚକ-ବିଂ.(ମେଚ୍-ଅକ) ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ, ଶ୍ୟାମଳ ।

ମେଜ-ବି. (ଆରବୀ) ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବାର କାଷ୍ଠା-
[ସନ ।

ମେଞ୍ଚା-ବି. ପୁଳା ।

ମେଟ୍ଟ-ବି. ପ୍ରତିମା ରଖିବାର ସଜ୍ଜିତ ସ୍ଥାନ ।

ମେଣ୍ଟା, ମେଣ୍ଟି-ବି. ତମାଖୁର ବଡ଼ା ; ଅନେକ
ଗୁଡ଼ିଏ ଧାନ-କେଣ୍ଡାର ସମଷ୍ଟି ।

ମେଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଖଣ୍ଡିତ ହେବା; ମୀମାଂସିତ ହେବା ।

ମେଣ୍ଢା-ବି. (ମେଢ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମେଷ, ପଶୁବିଶେଷ ।

ମେଥି } ବି. ମେଥିଶାଗ, ମେଥିଫଳ ।
ମେଥିକା }

ମେଦ } ବି. (ମିଦ୍-ଅ,-ଅସ୍) ଅସ୍ଥିର ମଜ୍ଜା ;
ମେଦଃ } ବସା, ଚର୍ବି ।

ମେଦନୀ-ବି. (ମେଦ-ଇନ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।
ମେଦୁର-ବିଂ. (ମିଦ୍-ଉର) ଚିକ୍କଣ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ; ଶ୍ୟାମଳ ।
ମେଧ-ବି. (ମେଧ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ଯାଗ । [ଶକ୍ତି ।
ମେଧା-ବି. (ମେଧ୍-ଅ) ଧାରଣାବତୀ ବୁଦ୍ଧି; ସ୍ମୃତି-
ମେଧାବୀ-ବିଂ. (ମେଧା-ବିନ୍) ମେଧାବିଶିଷ୍ଟ ; ଧୀମାନ୍ ।
ମେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ମେଧ-ଯ) ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ; ଯଜ୍ଞୀୟ ।
ମେନକା } ବି. ହିମାଳୟପତ୍ନୀ ; ସ୍ୱର୍ବେଶ୍ୟା-
ମେନା } ବିଶେଷ ।
ମେୟ-ବିଂ. (ମା-ଯ) ପରିମେୟ; ଅନୁମେୟ ।
ମେରଆ-ବି. ନର-ବଳି ।
ମେରୁ-ବି. (ମି-ରୁ) ପୁରାଣୋକ୍ତ ସୁମେରୁ ପର୍ବତ; ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରାନ୍ତ; ପୃଷ୍ଠବଂଶ ; ଜପମାଳାର ଉପରସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ବୀଜ ।
ମେରୁ-ଦଣ୍ଡ-ବି. ପିଠିର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି; ଭୂଗୋଳରେ କେନ୍ଦ୍ରଭେଦୀ ସରଳରେଖା ।
ମେଳ-ବି.(ମିଳ୍-ଅ) ଐକ୍ୟ, ମିଳନ । [ମିଶିବା ।
ମେଳନ-ବି. (ମିଳ୍-ଅନ) ଏକତ୍ର ହେବା;
ମେଳା-ବି. ଉତ୍ସବ ବା ବାଣିଜ୍ୟାର୍ଥ ଲୋକ-ସମାଗମ ।
ମେଲ୍ଲ-ବି, ପ୍ରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନ ; କାନ୍ଥ ନ ଥିବା ଘର ;
ମେଲ୍ଲଣି-ବି. ବିଦାୟ । [ବିଂ. ଖୋଲା ।
ମେଳିଆ-ବିଂ. ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳାଇ ଅନୋଳନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।
ମେଲିବା-କ୍ରି. ପ୍ରକାଶ କରିବା; ବିସ୍ତାର କରିବା ।

ମେଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ମେଣ୍ଢା; ଜ୍ୟୋତିଷର ରାଶିବିଶେଷ ; ଲଗ୍ନବିଶେଷ ।
ମେହ-ବି. (ମିହ୍-ଅ) ମୂତ୍ରକ୍ଷୟ ରୋଗବିଶେଷ ।
ମେହନତି-ବି. (ଆରବୀ) ପରିଶ୍ରମ ।
ମେହନ୍ତର-ବି. (ଆରବୀ) ମାହାର ; ଯେ ମଇଳା ସଫାକରେ ।
ମେହେରବ-ବି. ତୋରଣ, ଖିଲାଣ ।
ମୈତ୍ର-ବି. (ମିତ୍ର-ଅ) ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।
ମୈତ୍ରୀ } ବି.(ମିତ୍ର-ଅ-ଈ, ଯ)ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ
ମୈତ୍ର୍ୟ }
ମୈଥିଳୀ-ବି. (ମିଥିଳା-ଅ-ଈ) ସୀତା, ଜାନକୀ ।
ମୈଥୁନ-ବି. (ମିଥୁନ-ଅ) ରତିକ୍ରିୟା ।
ମୈଦାନ-ବି. ପଡିଆ, ବିଲ; ମଳତ୍ୟାଗ ।
ମୈନା-ବି. ଶାରି ।
ମୈନାକ-ବି. (ମେନକା-ଅ) ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ମୈରଚିରିଆ-ବି. ଭୁତଅ ।
ମୈଳା-ବି. ବିଷ୍ଠା ; ବିଂ. ମଳିଆ । [କର୍ତ୍ତା ।
ମୋକ୍ତା-ବିଂ. (ମୁଚ୍-ତୃ) ମୋଚନକର୍ତ୍ତା ; ଦାଣ-
ମୋକ୍ତାର-ବି. ବାଦୀ ବା ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷର ଜବାବ ଦେବା ଲୋକ ।
ମୋକ୍ଷ-ବି. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି । [କରଣ ।
ମୋକ୍ଷଣ-ବି. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅନ) ମୋଚନ, ଉଦ୍ଧାର-
ମୋଗଲ-ବି. ମୁସଲମାନ ଜାତିବିଶେଷ ।
ମୋଘ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ଅ) ବ୍ୟର୍ଥ ।
ମୋଚ-ବି. କଦଳୀଭଣ୍ଡା ।
ମୋଚନ-ବି. (ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି, ପରିତ୍ରାଣ ।

ମୋଚ-ବି. ଯତା-ନିର୍ମିତା ।

ମୋଚ୍ୟ-ବିଂ. ମୋଚନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ମୋଟ-ବି. ସମୁଦାୟ; ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ।

ମୋଟକ-ବି. (ମୁଟ୍-ଅକ) ଖାଦ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଭଗ୍ନ ଲୁଣଦ୍ରବ୍ୟ ।

ମୋଟା-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ।

ମୋଡ଼-ବି. ବାଙ୍କ ।

ମୋଡ଼ା-ବି. ବାଂଶ ଓ ବେତ ନିର୍ମିତ ଆସନବିଶେଷ; ଘଷା ।

ମୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବନ୍ଧ କରିବା ।

ମୋଦ-ବି. (ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।

ମୋଦକ-ବି. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଷ୍ଟ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ମୋଦିତ-ବିଂ. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ମୋଦୀ-ବି. ଚାଉଳ ଡାଲି ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ମୋଷ, ମୋଷଣ } ବି. (ମୁଷ୍-ଅ, ଅନ) ଅପହରଣ ।

ମୋହ-ବି. (ମୁହ୍-ଅ) ମୂର୍ଚ୍ଛା, ଅଜ୍ଞାନ, ମୂଢ଼ତା ।

ମୋହନ-ବି. (ମୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୁଗ୍ଧକରଣ; ବିଂ. ମୁଗ୍ଧକାରୀ; ମୋହଜନକ ।

ମୋହର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।

ମୋହିତ-ବିଂ. (ମୋହ-ଇତ) ମୋହପ୍ରାପ୍ତ ; ମୁଗ୍ଧ ।

ମୋହିନୀ-ବିଂ. (ମୋହ-ଇନ୍-ଈ) ମୁଗ୍ଧକାରିଣୀ ।

ମୋହିବା-କ୍ରି. ମୋହିତ କରିବା ।

ମୌକୁଳି-ବି. ବାୟସ, କାକ ।

ମୌକ୍ତିକ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମୋତି ।

ମୌଖିକ-ବିଂ. (ମୁଖ-ଇକ) ମୁଖସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବାଚ୍ୟ ।

ମୌଜ-ବି. ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।

ମୌଜା-ବି. (ଆରବୀ) ଗ୍ରାମ ।

ମୌଞ୍ଜୀ-ବି. (ମୁଞ୍ଜ-ଅ-ଈ) ମୁଞ୍ଜତୃଣର ମେଖଳା ।

ମୌଢ୍ୟ-ବି. (ମୂଢ଼-ଯ) ମୂଢ଼ତା, ମୂର୍ଖତା ।

ମୌନ-ବି. (ମୁନି-ଅ) ତୁଷ୍ଣୀମ୍ଭାବ, ନୀରବତା ।

ମୌନୀ-ବିଂ. (ମୌନ-ଇନ୍) ମୌନବ୍ରତଧାରୀ ।

ମୌରସୀ-ବିଂ. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଦଖଲ ।

ମୌର୍ବୀ-ବି. (ମୂର୍ବା-ଅ-ଈ) ଧନୁର୍ଗୁଣ ।

ମୌଲବୀ-ବି, ମୁସଲମାନ୍ ପଣ୍ଡିତ ।

ମୌଳା-ବି. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାମୁଁ ।

ମୌଳି-ବି. ଶିଖା, ଚୂଡ଼ା; ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକ ।

ମୌଳିକ-ବିଂ. (ମୂଳ-ଇକ) ମୂଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ମୌଳିବା-କ୍ରି. ଝାଉଁଳିବା, ମ୍ଲାନ ହେବା ।

ମ୍ରକ୍ଷଣ-ବି. (ମ୍ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ଲେପନ ।

ମ୍ରଦିମା-ବି. (ମୃଦୁ-ଇମନ୍) ମୃଦୁତା ।

ମ୍ରିୟମାଣ-ବିଂ. (ମୃ-ଅନ) ମୃତପ୍ରାୟ; ଅବସନ୍ନ ।

ମ୍ଲାନ-ବିଂ. (ମ୍ଲୈ-ତ) ମଳିନ; ବିଷଣ୍ଣ ।

ମ୍ଲାନି-ବି. (ମ୍ଲୈ-ତି) ବିଷାଦ; ମାଳିନ୍ୟ ।

ମ୍ଲେଚ୍ଛ-ବି. (ମ୍ଲେଚ୍ଛ୍-ଅ) ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ।

ଯ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷଡ୍‌ବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯକୃତ-ବି. (ଯ-କୃ-...କ୍ୱିପ୍) ପିତ୍ତାଶୟ ।

ଯକ୍ଷ-ବି.(ଯକ୍ଷ-ଅ) କୁବେରଦେବତାର ଅନୁଚର ।

ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. (ଯକ୍ଷ-ମନ୍) କ୍ଷୟରୋଗ, ମାରାତ୍ମକ କାସରୋଗ ।

ଯଜନ-ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକରଣ, ପୂଜନ ।

ଯଜମାନ-ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକାରକ; ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ କର୍ମ କରାଏ ।

ଯଜୁଃ-ବି. (ଯଜ୍-ଉସ୍) ଯଜୁର୍ବେଦ ।

ଯଜୁର୍ବେଦୀ-ବି.ଯଜୁର୍ବେଦଅନୁସାରେ କର୍ମକାରୀ ।

ଯଜ୍ଞ-ବି. (ଯଜ୍-ନ) ଯାଗ, କ୍ରତୁ; ହୋମ ।

ଯଜ୍ଞ-ପଶୁ-ବି. ଯଜ୍ଞରେ ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ଅଶ୍ୱ ବା

ଯଜ୍ଞ-ବାଟ-ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି । [ଛାଗ ।

ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର-ବି.(ଯଜ୍ଞ-ସୂତ୍ର)ଯଜ୍ଞୋପବୀତ, ପୈତା ।

ଯଜ୍ଞାରି-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ଅରି) ରାକ୍ଷସ ।

ଯଜ୍ୱା-ବି. (ଯଜ୍-ବନ୍) ବିଧିପୂର୍ବକ ଯାଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯତ-ବି. (ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ବଦ୍ଧ; ନିୟମିତ; ନିଗୃହୀତ ।

ଯତମାନ-ବି. (ଯତ୍-ଅନ) ଯତ୍ନକାରୀ ।

ଯତାତ୍ମା-ବି. (ଯତ-ଆତ୍ମା) ସଂଯତଚିତ୍ତ ।

ଯତି-ବି. (ଯତ୍-ଇ) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଶ୍ଳୋକାଦିର ସ୍ୱରବିଚ୍ଛେଦ-ସ୍ଥାନ । [ମାଣ; କଣ୍ଠ ।

ଯତ୍କିଞ୍ଚିତ୍-ଅ. (ଯତ୍-କିଞ୍ଚିତ୍) କିଛି ପରି-

ଯତ୍ନ-ବି. (ଯତ୍-ନ) ଆଗ୍ରହ; ପରିଶ୍ରମ; ଉଦ୍ୟମ ।

ଯତ୍ର-ଅ. (ଯଦ୍-ତ୍ର) ଯେଉଁଠାରେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ । [ଯୋଗ୍ୟତା ।

ଯଥା-ଅ. (ଯଦ୍-ଥା) ଯେଉଁପରି, ସାଦୃଶ୍ୟ;

ଯଥାକଥଞ୍ଚିତ୍-ଅ. ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ।

ଯଥାକ୍ରମ-କ୍ରି. ବି. (ଯଥା-କ୍ରମ) କ୍ରମାନୁରୂପେ ।

ଯଥାତଥ-ବି. (ଯଥା-ତଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥ ।

ଯଥାଯଥ-ବି. (ଯଥା-ଯଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ।

ଯଥାର୍ଥ-ବି. (ଯଥା-ଅର୍ଥ) ସତ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ।

ଯଥା-ବିଧି-କ୍ରି. ବି. ବିଧିଅନୁସାରେ ।

ଯଥା-ଶକ୍ତି-କ୍ରି. ବି. ଶକ୍ତିଅନୁସାରେ, ଯଥାସାଧ୍ୟ । [ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାର ।

ଯଥେଚ୍ଛାଚାର-ବି. (ଯଥା-ଇଚ୍ଛା-ଆଚାର)

ଯଥେଷ୍ଟ-କ୍ରି. ବି. (ଯଥା-ଇଷ୍ଟ) ଯଥାଭିଲଷିତ, ଇଚ୍ଛାନୁରୂପ; ପ୍ରଚୁର । [ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ।

ଯଥୋଚିତ-ବି.(ଯଥା-ଉଚିତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ;

ଯଦା-ଅ. (ଯଦ୍-ଦା) ଯେତେବେଳେ ।

ଯଦି-ଅ. ସମ୍ଭାବନା ବା ସଂଶୟ-ସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଯଦିବା-ଅ. ଯଦିଚ, ଯଦ୍ୟପି ।

ଯଦୁ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯଦୁ-ନାଥ-ବି. ଯଦୁବଂଶର ନାଥ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଯଦୃଚ୍ଛା-ବି. (ଯତ୍-ଋଚ୍ଛ୍-ଅ) ସ୍ୱେଚ୍ଛା ।

ଯଦ୍ୟପି-ଅ. (ଯଦି-ଅପି) ଯଦିଚ ।

ଯନ୍ତା-ବି. (ଯମ୍-ତୃ)ସାରଥି; ବି. ଦମନକାରକ ।

ଯନ୍ତ୍ର-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଅ) କଳ, କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନାର୍ଥ କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଉପାୟ ।

ଯନ୍ତ୍ରଣା-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଯାତନା, କ୍ଳେଶ ।

ଯନ୍ତ୍ରିତ-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ତ) ଶାସିତ, ଦମିତ ।

ଯନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶିଳ୍ପକାର; ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ।

ଯମ-ବି. (ଯମ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁଦେବତା, କୃତାନ୍ତ, ଶମନ; ଚିତ୍ତବୃତ୍ତିର ନିରୋଧ ।

ଯମକ-ବି. (ଯମ-କ) ଶବ୍ଦାଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଯମଜ-ବିଂ. (ଯମ-ଜ) ଯୁଗ୍ମଜାତ, ଯାଁଆଳା, ଏକ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସମୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନଦ୍ୱୟ ।

ଯମ-ଦ୍ରୁମ-ବି. ଶାଳ୍ମଳୀବୃକ୍ଷ, ଶିମିଳୀଗଛ ।

ଯମଦ୍ୱିତୀୟା-ବି. କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟା; ଭ୍ରାତୃଦ୍ୱିତୀୟା ।

ଯମନ-ବି. (ଯମ୍-ଅନ) ସଂଯମନ; ବନ୍ଧନ ।

ଯମରାଟ୍-ବି. (ଯମ-ରାଜ୍-୍-କ୍ୱିପ୍) ଶମନ, [କୃତାନ୍ତ ।

ଯମଳ-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଆଳା ।

ଯମାନୀ-ବି. ଯୁଆଣି ।

ଯମୀ-ବିଂ. (ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଯମୁନା-ବି. (ଯମ୍-ଉନ୍-ଆ) କାଳିନ୍ଦୀନଦୀ; ଯମଭଗିନୀ ।

ଯଯାତି-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯବ-ବି. (ଯୁ-ଅ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ; ଛଅଧାନ ପରିମାଣ; ଅଙ୍ଗୁଳିସ୍ଥ ଯବରେଖା ।

ଯବକ୍ଷାର-(ଯବ-କ୍ଷାର) ଯବକ୍ଷାର ।

ଯବନ-ବି. (ଯୁ-ଅନ୍) ଆରବ, ତୁରସ୍କ ଓ ଗ୍ରୀସ୍ ଦେଶର ଲୋକ; ମୁସଲମାନ ।

ଯବନିକା-ବି. (ଯବନ-କ-ଆ) ତିରସ୍କରଣୀ; [ପର୍ଦ୍ଦା ।

ଯବାଗୂ-ବି. (ଯୁ-ଆଗୂ) ଯବମଣ୍ଡ; ଯାଉ ।

ଯବିଷ୍ଠ / ଯବୀୟାନ୍ — ବିଂ. (ଯୁବନ୍-ଇଷ୍ଠ, ଇୟସ୍) ଅତିଯୁବା; କନିଷ୍ଠ ।

ଯଶଃ-ବି. ସୁଖ୍ୟାତି, କୀର୍ତ୍ତି ।

ଯଶଦ-ବି. ଦସ୍ତାଧାତୁ ।

ଯଶସ୍କର-ବିଂ. (ଯଶଃ-କୃ-ଅ) ଖ୍ୟାତିଜନକ ।

ଯଶସ୍ୱାନ୍-ବିଂ. (ଯଶସ୍-ବତ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ଯଶସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ଯଶସ୍-ବିନ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍, ବିଖ୍ୟାତ ।

ଯଶୋଧନ-ବିଂ. (ଯଶଃ-ଧନ) ଯଶସ୍ୱୀ ।

ଯଷ୍ଟା-ବି. (ଯଜ୍-ତୃ) ଯାଗକର୍ତ୍ତା, ପୁରୋହିତ ।

ଯଷ୍ଟି-ବି. ବାଡ଼ି, ଧ୍ୱଜାଦି ଦଣ୍ଡ ।

ଯଷ୍ଟି-ମଧୁ-ବି. ମିଷ୍ଟ ମୂଳବିଶେଷ ।

ଯା-ବି. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।

ଯାଁଆଳା-ବିଂ. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯମଜ, ଯୁଗ୍ମଜାତ ।

ଯାଉ-ବି. (ଯବାଗୂଶବ୍ଦଜ) ଚୁଡ଼ା ଓ ଜଳରେ [ସିଦ୍ଧ ଯବ ଓ ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଯାଉଁଳି-ବି. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ୍ମ ।

ଯାକି-ବି. ସମୁଦାୟ, ବିଂ. ଇତ୍ର ।

ଯାକିବା-କ୍ରି. ଚିପି ଧରିବା ।

ଯାଗ-ବି. (ଯଜ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।

ଯାଚକ-ବି. (ଯାଚ୍-ଅକ) ଭିକ୍ଷୁ, ଯାଚଞ୍ଜାକାରୀ, [ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଯାଚନା / ଯାଚ୍ଞା — ବି. (ଯାଚ୍-ଅନ୍-ଆ, ନ-ଆ) ଭିକ୍ଷା, ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଯାଚନୀୟ-ବିଂ. (ଯାଚ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ ।

ଯାଚିତ-ବିଂ. (ଯାଚ୍-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଯାଜକ-ବି. (ଯଜ୍-ଅକ) ପୁରୋହିତ ।

ଯାଜନ-ବି. (ଯାଜି-ଅନ) ଯାଗ କରାଇବା ।

ଯାଜୀ-ବି. (ଯଜ୍-ଇନ୍) ଯାଜକ ।

ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ବଲ୍କ-ଯ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ଯାଜ୍ଞସେନୀ-ବି. (ଯଜ୍ଞସେନ-ଅ-ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ ।
ଯାଜ୍ଞିକ-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ଇକ) ଯଜ୍ଞକର୍ତ୍ତା; ପୁରୋହିତ ।
ଯାତ-ବିଂ. (ଯା-ତ) ଗତ ।
ଯାତ-ବି. (ଯାତ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ଯାତ୍ରା, ପର୍ବ ।
ଯାତନା-ବି. (ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ତୀବ୍ରବେଦନା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ।
ଯାତା-ବି. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ଯା, ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।
ଯାତାୟାତ-ବି. (ଯାତ-ଆୟାତ) ଗମନାଗମନ ।
ଯାତୁଧାନ-ବି. (ଯା-ତୁ-ଧା-ଅନ) ରାକ୍ଷସ, ନିଶାଚର ।
ଯାତ୍ରା-ବି. (ଯା-ତ୍ର-ଆ) ପ୍ରସ୍ଥାନ, ଗମନ; ପର୍ବ ।
ଯାତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଯାତ୍ରା-ଇନ୍) ଯାତ୍ରାକାରୀ ।
ଯାଥାତଥ୍ୟ-ବି. (ଯଥା-ତଥା-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା, ସତ୍ୟତା । [ସତ୍ୟତା ।
ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-ବି. (ଯଥାର୍ଥ-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା,
ଯାଦଃ-ବି.(ଯା-ଅସ୍-ଦ, ଅଗମ) ଜଳଚର ଜନ୍ତୁ ।
ଯାଦଃପତି-ବି. (ଯାଦସ୍-ପତି) ସମୁଦ୍ର; ବରୁଣ ।
ଯାଦବ-ବି. (ଯଦୁ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଯଦୁନନ୍ଦନ; ବିଂ. ଯଦୁବଂଶୀୟ ।
ଯାଦୁ-ବି. ବଶୀକରଣବିଦ୍ୟା; ଭେଲ୍କିବାଜି ।
ଯାଦୃଚ୍ଛିକ-ବିଂ. (ଯଦୃଚ୍ଛା-ଇକ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ।
ଯାଦୃଶ-ବିଂ. (ଯଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯେପରି, ଯେରୂପ ।
ଯାନ-ବି. (ଯା-ଅନ) ବାହନ; ଶକଟ, ନୌକାଦି ।
ଯାପନ-ବି. (ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) କାଳକ୍ଷେପଣ ।
ଯାପିତ-ବିଂ. (ଯା-ଣିଚ୍-ତ) ଅତିବାହିତ ।
ଯାପ୍ୟ-ବିଂ. (ଯା-ଣିଚ୍-ଯ) ଯାପନୀୟ ।
ଯାମ-ବି. (ଯା-ମ, କିମ୍ବା ଯମ୍-ଅ) ପ୍ରହର ।
ଯାମ-ଘୋଷ-ବି. କୁକ୍କୁଟ; ଶୃଗାଳ ।
ଯାମଳ-ବି. (ଯମଳ-ଅ) ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଅଳା ।
ଯାମାତା-ବି. (ଜାୟା-ମା-ତୃ) ଦୁହିତୃପତି, ଜାମାତା, ଜୁଆଁଇଁ ।
ଯାମି-ବି. ଭଗିନୀ; ଦୁହିତା; କୁଳବଧୂ ।
ଯାମିନୀ-ବି. (ଯାମ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।
ଯାମୀ-ବି. (ଯାମ-ଅ-ଈ) ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।
ଯାମ୍ୟ-ବିଂ. (ଯାମୀ-ଯ) ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଯାଯାବର-ବିଂ. (ଯା-ଯଙ୍-ବର) ସଦାଭ୍ରମଣ-
ଯାବ-ବି. ଏକଜ ରୁଦ୍ଧଘାବ । [କାରୀ ।
ଯାବକ-ବି. (ଯୁ-ଅ-କ) ଅଲକ୍ତକ, ଅଳତା ।
ଯାବଜ୍ଜୀବନ-ବି. (ଯାବତ୍-ଜୀବନ) ଜୀବନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । [ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଯାବତ୍-ଅ. (ଯଦ୍-ବତୁ) ଯେତେ ପରିମାଣ;
ଯାବତୀୟ-ବିଂ. (ଯାବତ୍-ଈୟ) ସମୁଦାୟ; ଯେତେ ଅଛି ।
ଯିଯକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ଯଜ୍-ସନ୍-ଉ) ଯଜ୍ଞକରଣେଚ୍ଛୁ ।
ଯିଯାସୁ-ବିଂ. (ଯା-ସନ୍-ଉ) ଗମନେଚ୍ଛୁ ।
ଯୁଆନ-ବିଂ. (ଯୁବନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଯୁବା ।
ଯୁଆଳି-ବି. (ଯୁଗଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ, ଶକଟ ବା ଲଙ୍ଗଳ ପ୍ରଭୃତିର ଅଙ୍ଗ ।
ଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ, ସଂଲଗ୍ନ । [କାରଣ ।
ଯୁକ୍ତି-ବି. (ଯୁଜ୍-ତି) ନ୍ୟାୟ; ବିଚାର; ମନ୍ତ୍ରଣା;

ଯୁଗ-ବି. (ଯୁ-ଗ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡ଼ା ; ଯୁଅଳି ; ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳି ଏହି ଚାରିକାଳ ।

ଯୁଗପତ୍-ଅ. (ଯୁଗ-ପଦ୍) ଏକଦା, ଏକ ସମୟରେ ।

ଯୁଗଳ-ବି. (ଯୁଗ-ଲ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗାନ୍ତ-ବି. (ଯୁଗ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଳୟକାଳ, ୪ଯୁଗର ଅବସାନ ।

ଯୁଗ୍ମ-ବି. (ଯୁଜ୍-ମ) ଯୁଗଳ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗ୍ୟ-ବି. (ଯୁଗ-ଯ) ଯାନବାହୀ (ପଶୁ) ।

ଯୁତ-ବି. (ଯୁ-ତ) ଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।

ଯୁତି-ବି. (ଯୁ-ତି) ଯୋଗ, ମିଳନ ।

ଯୁଦ୍ଧ-ବି. (ଯୁଧ୍-ତ) ସଂଗ୍ରାମ, ରଣ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର-ବି. (ଯୁଧି-ସ୍ଥିର) ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଧର୍ମପୁତ୍ର ।

ଯୁଧ୍ୟମାନ-ବି. (ଯୁଧ୍-ଅନ) ଯୁଦ୍ଧ୍ୟଥିବା ।

ଯୁଯୁଧାନ-ବି. ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୁର-ବି. ନଷ୍ଟ; ଲୁଣ୍ଠିତ । [ଯୌବନ ।

ଯୁବକ-ବି. (ଯୁବନ୍-କ) ଯୁବା, ତରୁଣ, ପ୍ରାପ୍ତ-

ଯୁବଜାନି-ବି. (ଯୁବତୀ-ଜାୟା) ଯୁବତୀ ଯାହାର ଜାୟା, ଯୁବତୀ ପତି ।

ଯୁବତି } ବି. (ଯୁବନ୍-ତି, ଈ) ପ୍ରାପ୍ତଯୌବନା
ଯୁବତୀ } ତରୁଣୀ ।

ଯୁବରାଜ-ବି. (ଯୁବନ୍-ରାଜା) ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜପୁତ୍ର ।

ଯୁବା-ବି. (ଯୁ-ଅନ୍) ତରୁଣ, ୧୬ ଠାରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ୍କ ।

ଯୁଷ୍ମଦ୍-ସ. (ଯୁଷ୍-ମଦ୍) ତୁମ୍ଭେ, ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ଯୁଷ୍ମଦୀୟ-ବି. (ଯୁଷ୍ମଦ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଯୂଈ-ବି. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ଫୁଲବିଶେଷ ।

ଯୂକା-ବି. କେଶକୀଟ ।

ଯୂଥ-ବି. (ଯୁ-ଥ) ବନ୍ୟ ପଶୁର ଦଳ ।

ଯୂଥ-ପତି-ବି. ବନ୍ୟ-ଗଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ।

ଯୂଥିକା } ବି. ଯୂଈଫୁଲ ।
ଯୂଥୀ }

ଯୂନୀ-ବି. (ଯୁବନ୍-ଈ) ତରୁଣୀ, ଯୁବତୀ ।

ଯୂପ-ବି. (ଯୁ-ପ) ଯଜ୍ଞୀୟ-ପଶୁବନ୍ଧନାର୍ଥ କାଷ୍ଠ-

ଯୂଷ-ବି. ଝୋଳ, ଯଣ, ରସ । [ସ୍ତମ୍ଭ ।

ଯେ } ସ. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ବିଶିଷ୍ଟରୂପେବୋଧ୍ୟ
ଯେଉଁ } ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁ ।

ଯେଉଁଠ-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଯେଉଁଠାରେ-କ୍ରି. ବି. ଯେ ସ୍ଥାନରେ ।

ଯେତେ-କ୍ରି. ବି. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ପରି-

ଯେଣିକି-ଅ. ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ । [ମାଣରେ ।

ଯେତେ-ବି. ଯତ୍ପରିମାଣ, ଯତ୍ସଂଖ୍ୟକ ।

ଯେତେବେଳେ-କ୍ରି. ବି. ଯେଉଁ ସମୟରେ ।

ଯେମନ୍ତ-କ୍ରି. ବି. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଯେପରି, ଯେ

ଯେବଣ-ଅ. ଯେଉଁ ଯେଉଁ । [ପ୍ରକାର ।

ଯେବେ-ଅ. ଯଦି । କ୍ରି. ବି. ଯେତେବେଳେ ।

ଯେସନ-ଅ. ଯେପରି ।

ଯେହୁ-ସ. ଯେଉଁ ।

ଯେହ୍ନେ-ଅ. ଯେମନ୍ତେ ।
ଯୋକ-ବି. ଜଳୌକା ।
ଯୋକ୍ତା-ବି. (ଯୁଜ୍-ତୃ) ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ।
ଯୋକ୍ତ୍ର-ବି. (ଯୁଜ୍-ତ୍ର) ହଳବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ
ଯୋଖିବା-କ୍ରି. ଯୋଡିଦେବା । [ଦଉଡ଼ ।
ଯୋଗ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ଧ୍ୟାନ; ଶୁଭ କାଳ; ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାର ସଂଯୋଗ ; ଉପାୟ ।
ଯୋଗ-ଆକର୍ଷଣ-ବି. ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣ ହେତୁରୁ ପରମାଣୁ ସବୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ ।
ଯୋଗ-କ୍ଷେମ ବି. ଅଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ଲାଭ ଓ ଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ରକ୍ଷା । [ନିଦ୍ରା ।
ଯୋଗ-ନିଦ୍ରା-ବି. ଚିତ୍ତର ବିଷୟ-ନିବୃତ୍ତିରୂପ
ଯୋଗମାୟା-ବି. ଦୁର୍ଗା; ସଂସାର ମାୟା ।
ଯୋଗ-ରୂଢ଼ ବି. ବିଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଯୋଗ-ବାହ-ବି. ଅନୁସ୍ୱାର ଓ ବିସର୍ଗ ।
ଯୋଗାଡ଼-ବି. (ଯୋଗଟଦେଶଜ) କର୍ମନିର୍ବାହର ଉପାୟ ।
ଯୋଗାସନ-ବି. (ଯୋଗ-ଆସନ) ଧ୍ୟାନର ଆସନ । [ସଂଖ୍ୟକ ଦେବୀବିଶେଷ ।
ଯୋଗିନୀ-ବି. ଯୋଗକାରିଣୀ ନାରୀ ; ୬୪
ଯୋଗୀ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଯୋଗ୍ୟ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଯ) ସମର୍ଥ ; ଉପଯୁକ୍ତ ; ନିପୁଣ ।
ଯୋଗ୍ୟ-ତା-ବି. ଉପଯୁକ୍ତତା; କ୍ଷମତା ।
ଯୋଜକ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଳନକାରକ; ଦୁଇ ବୃହତ୍ ଭୂଖଣ୍ଡର ମିଳନକାରକ ।
ଯୋଜନ-ବି.(ଯୁଜ୍-ଅନ) ଚାରିକୋଶ ପରିମାଣ ।
ଯୋଜନା-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅନ-ଆ) ଏକତ୍ରକରଣ; ସଂଘଟନ ।
ଯୋଜିତ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମିଳିତ ; ବଦ୍ଧ ।
ଯୋଡ଼-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ମିଳନ ।
ଯୋଡ଼ା-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ଦୁଇ ।
ଯୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର କରିବା ।
ଯୋତ-ବି. (ଯୋକ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗାବଦ୍ଧ ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ ଦଉଡ଼ି ।
ଯୋତା-ବି. ଚର୍ମପାଦୁକା ।
ଯୋଦ୍ଧା-ବି. (ଯୁଧ୍-ତୃ) ଯୁଦ୍ଧକାରକ; ବୀର ।
ଯୋଧ-ବି. (ଯୁଧ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।
ଯୋନି-ବି. (ଯୁ-ନି) ଉତ୍ପତ୍ତିସ୍ଥାନ ; କାରଣ । ସ୍ତ୍ରୀ ଚିହ୍ନ ।
ଯୋଷା, ଯୋଷିତ୍ } ବି. (ଯୁଷ୍-ଅ,ଇତ୍) ନାରୀ ।
ଯୌକ୍ତିକ-ବି. (ଯୁକ୍ତି-ଇକ) ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ଯୌଗିକ-ବି. (ଯୋଗ-ଇକ) ଯୋଗଜାତ ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ-ବାଚକ । [ଧନ ।
ଯୌତୁକ-(ଯୁ-ତୁ-କ) ବିବାହକାଳରେ ଲବ୍ଧ
ଯୌନ-ବି. (ଯୋନି-ଅ) ଯୋନିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବିବାହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବସ୍ଥା ।
ଯୌବନ-ବି. (ଯୁବନ୍-ଅ) ତାରୁଣ୍ୟ, ତରୁଣା-
ଯୌବରାଜ୍ୟ-ବି. (ଯୁବରାଜ-ଯ) ଯୁବରାଜର ପଦ ।

ର ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରଂହଃ-ବି. (ରମ୍-ଅସ) ବେଗ, ଶୀଘ୍ରତା ।
ରକମ-ବି. (ଆରବୀ) ପ୍ରକାର ।
ରକା-ବି. ବାତରୋଗବିଶେଷ ।
ରକ୍ତ-ବି. (ରନ୍ଜ୍-ତ) ଶୋଣିତ, ରୁଧିର; ବିଂ. ରଞ୍ଜିତ; ଲୋହିତ; ମଧୁର ।
ରକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବି. ମଧୁରସ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।
ରକ୍ତ-ଚନ୍ଦନ-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦନବୃକ୍ଷ ଓ କାଷ୍ଠ ।
ରକ୍ତପିତ୍ତ-ବି. ରକ୍ତବମନ-ବିଶିଷ୍ଟ ରୋଗ ।
ରକ୍ତ-ବୀଜ-ବି. ରାକ୍ଷସବିଶେଷ ।
ରକ୍ତାକ୍ତ-ବିଂ. (ରକ୍ତ-ଅକ୍ତ) ଶୋଣିତ-ମ୍ରକ୍ଷିତ ।
ରକ୍ତିମା-ବି. (ରକ୍ତ-ଇମନ୍) ଶୋଣିତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲ ରଙ୍ଗ । [କର୍ତ୍ତା ।
ରକ୍ଷକ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଅକ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ପାଳନ-
ରକ୍ଷଣ-ବି. (ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ପାଳନ, ପରିତ୍ରାଣ ।
ରକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଅନୀୟ) ରକ୍ଷା କରିବାର
ରକ୍ଷଃ-ବି. (ରକ୍ଷ-ଅସ୍) ରାକ୍ଷସ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ରକ୍ଷା-ବି. (ରକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପାଳନ ।
ରକ୍ଷିତ-ବିଂ. ପାଳିତ ।
ରକ୍ଷୀ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଇନ୍) ରକ୍ଷାକାରୀ ।
ରଖିବା-କ୍ରି. (ରକ୍ଷଧାତୁରୁ) ଥୋଇବା; ରକ୍ଷା କରିବା ।
ରଗ-ବି. କପାଳ ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱୟର ଶିର ।
ରଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶିଳ ବା ଚକଦ୍ୱାରା ଦଳିବା ।
ରଘୁ-ବି. (ରଙ୍ଘ୍-ଉ) ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ଦିଲୀପ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ।
ରଘୁ-ନାଥ, ରଘୁପତି } ବି. ଦଶରଥ ପୁତ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।
ରଙ୍କ-ବିଂ. (ରଙ୍କ୍-ଅ) କୃପଣ; ଦରିଦ୍ର; ଲୋଭୀ ।
ରଙ୍କୁ-ବି. (ରମ୍-ଉ) ମୃଗବିଶେଷ । [ଦ୍ରାଣୀ ।
ରଙ୍କୁଣୀ-ବି. (ରଙ୍କ୍-ଉଣୀ) କୃପଣା ସ୍ତ୍ରୀ; ଦରି-
ରଙ୍ଗ-ବି. (ରନ୍ଜ୍-ଅ) ଧାତୁବିଶେଷ; ବର୍ଣ୍ଣ; ନାଟ୍ୟଶାଳା; ଅଭିନୟ; ବିଳାସ ।
ରଙ୍ଗଣୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ; ଭଲ୍ଲୁକାୟ ଜାତି-
ରଙ୍ଗ-ଭୂମି-ବି. ନାଟ୍ୟଶାଳା । [ବିଶେଷ ।
ରଙ୍ଗା-ବିଂ. ଲାଲ; ରଞ୍ଜିତ ।
ରଙ୍ଗାଜୀବ-ବି. (ରଙ୍ଗ-ଆଜୀବ) ଚିତ୍ରକାର; ନାଟ୍ୟକାରକ ।
ରଙ୍ଗିଣୀ-ବିଂ. (ରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ବିଳାସିନୀ ।
ରଙ୍ଗିୟା-ବିଂ. ନାନାବିଧ ଅଭିନୟକାରୀ ।
ରଚକ-ବିଂ (ରଚ୍-ଅକ) ରଚନାକାରକ, ରଚୟିତା । [ବାକ୍ୟବିନ୍ୟାସ; ଗ୍ରନ୍ଥିବା ।
ରଚନା-ବି. (ରଚ୍-ଅନ-ଆ) ନିର୍ମାଣ; ବିନ୍ୟାସ,
ରଚୟିତା-ବିଂ. (ରଚ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ରଚନାକର୍ତ୍ତା; ନିର୍ମାତା ।
ରଚୟିତ୍ରୀ-ବି. (ରଚୟିତୃ-ଈ) ରଚନାକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।
ରଚିତ-ବିଂ. (ରଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) କୃତ; ନିର୍ମିତ; ଗଠିତ ।
ରଜ, ରଜଃ } ବି. (ରନ୍ଜ୍-ଅ, ଅସ୍) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଋତୁ; ଅହଙ୍କାରଉତ୍ପାଦକ ଗୁଣବିଶେଷ ।

ରଜକ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ଅକ) ଧୋବା ।

ରଜକୀ-ବି. (ରଜକ-ଈ) ଧୋବଣୀ । [ବର୍ଣ ।

ରଜତ-କ୍ଲୀ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅତ) ରୌପ୍ୟ; ବିଂ. ଶୁଭ୍ର-

ରଜନି } ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ଅନ, ଅନୀ) ନିଶା, ରାତ୍ରି;
ରଜନୀ } ହରିଦ୍ରା ।

ରଜନୀ-ଗନ୍ଧା-ବି. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ରଜନୀ-ମୁଖ-ବି. ପ୍ରଦୋଷ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।

ରଜସ୍ୱଲା-ବିଂ. (ରଜସ୍-ବଲ୍-ଆ) ଋତୁମତୀ ।

ରଜ୍ଜୁ-ବି. ବନ୍ଧନୀ; ଦଉଡ଼ି । [କାରକ ।

ରଞ୍ଜକ-ବିଂ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅକ) ରଙ୍ଗକାରକ; ପ୍ରୀତି-

ରଞ୍ଜନ-କ୍ଲୀ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅନ) ରଙ୍ଗ କରିବା; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରଣ; ବିଂ. ପ୍ରୀତିଜନକ । ସନ୍ତୋଷିତ ।

ରଞ୍ଜିତ-ବିଂ. (ରଞ୍ଜ୍-ତ) ରଙ୍ଗା, ରଙ୍ଗଦିଆ ;

ରଟନ } ଅ.(ରଟ୍-ଅନ-ଆ) ଘୋଷଣା, ପ୍ରଚାର,
ରଟନା } କଥନ ।

ରଟିତ-ବିଂ. ଘୋଷିତ ।

ରଟିବା-କ୍ରି. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ୍ୟାଦିଙ୍କ ରବିବା ।

ରଡ଼ି-ବିଂ. ଜ୍ୱଳନ୍ତ, ବି. ଅଙ୍ଗାର ।

ରଡ଼ି-ବି. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ଡାକ । [କରିବା ।

ରଡ଼ିବା-କ୍ରି. କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଶବ୍ଦ

ରଣ-ବି. (ରଣ୍-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ, ସମର ।

ରଣପା-ବି. ଗୋଡ଼ରେ ବାନ୍ଧି ଚାଲିବାର କାଷ୍ଠ-ବିଶେଷ ।

ରଣ-ଭଙ୍ଗ-ବି. ରଣରେ ପରାଭବ ଓ ପଳାୟନ ।

ରଣାଙ୍ଗନ-ବି. (ରଣ-ଅଙ୍ଗନ) ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ।

ରଣିତ-ବିଂ. ଶବ୍ଦିତ ।

ରଣ୍ଡା-ବି. ବିଧବା; ବେଶ୍ୟା ।

ରତ-ବିଂ. (ରମ୍-ତ) ଆସକ୍ତ; ବି. ରମଣ ।

ରତି-ବି. (ରମ୍-ତି) କାମପତ୍ନୀ ; ଆସକ୍ତି; କ୍ରୀଡ଼ା; ରମଣ; ପ୍ରୀତି; ୪ ଧାନ ପରିମାଣ ।

ରତ୍ନ-ବି. (ରମ୍-ନ) ମଣିମୁକ୍ତା ପ୍ରବାଳାଦି ବହୁ-ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ । [ବଡ଼ ଜାତି ।

ରତ୍ନଗର୍ଭା-ବି (ରତ୍ନ-ଗର୍ଭ-ଆ) ପୃଥିବୀ; ସମୁଦ୍ର-

ରତ୍ନାକର ବି. (ରତ୍ନ-ଆକର) ସମୁଦ୍ର; ରତ୍ନ-ଖଣି ।

ରତ୍ନାବଳୀ-ବି. (ରତ୍ନ-ଆବଳୀ) ରତ୍ନର ହାର ।

ରଥ-ବି. (ରମ୍-ଥ) ସ୍ୟନ୍ଦନ, ଶକଟାଦିବାହନ ।

ରଥ-ଯାତ୍ରା-ବି. ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ । [ପକ୍ଷୀ ।

ରଥାଙ୍ଗ-ବି. (ରଥ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରବାକ

ରଥୀ-ବି. (ରଥ-ଇନ୍) ରଥାରୂଢ଼ବ୍ୟକ୍ତି; ରଥସ୍ଥ

ରଥ୍ୟା-ବି. ପଥ, ବର୍ତ୍ମ । [ଯୋଦ୍ଧା ।

ରଦ } ବି. (ରଦ୍-ଅ-ଅନ) ଦନ୍ତ, ଦାନ୍ତ ;
ରଦନ } ଗଜଦନ୍ତ ।

ରଦ୍ଦ-ବିଂ. ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିକ୍ଷିପ୍ତ ବା ନିରାକୃତ ।

ରନ୍ଧନ-ବି. (ରଧ୍-ଅନ) ପାକ, ରାନ୍ଧଣା ।

ରନ୍ଧ୍ର-ବି. (ରମ୍-ଧ୍-ଅ) ଛିଦ୍ର । [ପ୍ରେରଣ ।

ରପ୍ତାନି-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବିଦେଶକୁ ଜିନିଷର

ରଫା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଆପୋଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ରଭସ-ବି. (ରଭ୍-ଅସ) ବେଗ; ହର୍ଷ ।

ରମ-ବିଂ. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦଜନକ ।

ରମଠ-ବି. ହିଙ୍ଗୁ ।

ରମଣ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପତି; ବିଂ. ପ୍ରିୟ ।

ରମଣୀ-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ ।

ରମଣୀୟ-ବିଂ. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋରମ ।

ରମା-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ରମା-ଧନ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ରମ୍ଭା-ବି. କଦଳୀ; ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।

ରମ୍ୟ-ବିଂ. (ରମ୍-ଯ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋହର ।

ରୟ-ବି. (ରୟ୍-ଅ) ବେଗ; ସ୍ରୋତଃ ।

ରବ-ବି. (ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।

ରବାବ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବୀଣା ।

ରବି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବୃଷ୍ଟି ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟତାପ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଦ୍ଧିତ ଶସ୍ୟ; ଶୀତକାଳର ଶସ୍ୟ ।

ରବିଜ-ବି. (ରବି-ଜନ୍-ଅ) ଯମ; ଶନି ।

ରବି-ବାର-ଆଦ୍ୟବାର, ଆଦିତ୍ୟ-ବାସର ।

ରଶନା-ବି. (ରଶ୍-ଅନ୍-ଆ) ନାରୀର କଟିଭୂଷଣ; ମେଖଳା ।

ରଶ୍ମି-ବି. କିରଣ; ରଜ୍ଜୁ; ଲଗାମ ।

ରସ-ବି. (ରସ୍-ଅ) ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ ; ଆସ୍ୱାଦ; ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦ; ଅନୁରାଗ; ଯୂଷ ; ଦ୍ରବବସ୍ତୁ ; ପାରଦ ।

ରସଜ୍ଞ-ବିଂ. (ରସ-ଜ୍ଞା-ଅ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରାହୀ; ରସିକ; ଭାବୁକ ।

ରସନା-ବି. (ରସ-ଅନ-ଆ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ରସନା-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସ-ମୟ-ବିଂ. ରସପୂର୍ଣ୍ଣ; ରସାତ୍ମକ ।

ରସା-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ରସାଞ୍ଜନ-ବି. ଏକପ୍ରକାର କଜ୍ଜଳ, ସୁର୍ମା ।

ରସାଣିବା-କ୍ରି. ମାର୍ଜନା ଦ୍ୱାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବା ।

ରସା-ତଳ-ବି. ପାତାଳ ।

ରସାୟନ-ବି. (ରସ-ଅୟନ) ଜରାନାଶକ ଦୀର୍ଘ-ଜୀବନ-ପ୍ରଦ ଔଷଧ; ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ପଦାର୍ଥର ଗୁଣାନ୍ତର ବା ରସା-ନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି । ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଲବ୍ଧ ହୁଏ, ତାହାକୁ ରସାୟନ-ବିଦ୍ୟା ବୋଲାଯାଏ ।

ରସାଳ-ବି. ଆମ୍ର, ବିଂ. ରସଯୁକ୍ତ ।

ରସିକ-ବିଂ. (ରସ-ଇକ) ରସଜ୍ଞ, ଲମ୍ପଟ; ସ୍ତ୍ରୀ- [ରସିକା ।

ରସିକତା-ବି. ରସବୋଧ ।

ରସିତ-ବିଂ. (ରସ୍-ତ) ସ୍ୱାଦିତ; ଗର୍ଜିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ରସୁନ, ରସୋନ-ବି. ରସୁଣ ।

ରସେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ରସ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପାରଦ ।

ରହଃ-ବି. ଗୁପ୍ତଭାବ ।

ରହସ୍ୟ-ବି. (ରହସ୍-ଯ) ଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱ; ବିଂ. ଗୁପ୍ତ- [ବିଷୟ ।

ରହିତ-ବିଂ. (ରହ-ତ) ବର୍ଜିତ, ବିହୀନ ।

ରହିବା-କ୍ରି. ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ।

ରାଉବା-କ୍ରି. ଡାକିବା ।

ରାକା-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ।

ରାକ୍ଷସ-ବି. ଅସୁର, ନିଶାଚର ।

ରାକ୍ଷସ-ବିବାହ-ବି. ବଳପୂର୍ବକ ବିବାହ ।

ରକ୍ଷସୀ-ବି. ଅସୁସ୍ଥ ।

ରାକ୍ଷା-ବି. ଲାକ୍ଷା । [ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।

ରାଗ-ବି. ଅନୁରାଗ; କ୍ରୋଧ; ସଂଗୀତରେ ଛଅ-

ରାଗିଣୀ-ବି. ସଂଗୀତରେ ୩୬ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।

ରାଗୀ-ବି. (ରାଗ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧୀ ।

ରାଘବ-ବି. (ରଘୁ-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ରାଙ୍କବ-ବିଂ. (ରଙ୍କୁ-ଅ) ମୃଗଲୋମ-ନିର୍ମିତ ।

ରାଜକ-ବି. (ରାଜନ୍-କ) ରାଜସମୂହ ।

ରାଜକୀୟ-ବିଂ. (ରାଜନ୍-ଈୟ) ରାଜ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାଜତ-ବିଂ. (ରଜତ-ଅ) ରୌପ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାଜ-ତ୍ୱ-ବି. ରାଜପଦ, ରାଜ-ପଣ ।

ରାଜ-ଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. ରାଜାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହ-

ରାଜ-ଧର୍ମ-ବି. ପ୍ରଜାପାଳନ-କର୍ମ । [କାରୀ ।

ରାଜ-ଧାନୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଧା-ଅନ-ଈ) ରାଜାର ପ୍ରଧାନ ନଗରୀ ।

ରାଜ-ନୀତି-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୀତି ।

ରାଜନ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜପୁତ୍ର; ସାମନ୍ତ-ନୃପତି ।

ରାଜ-ପଥ-ବି, ରାଜମାର୍ଗ; ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗ ।

ରାଜ-ପୁରୁଷ-ବି. ରାଜ-କର୍ମଚାରୀ ।

ରାଜ-ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. ମହାକ୍ଷୟରୋଗ ।

ରାଜର୍ଷି-ବି. (ରାଜନ୍-ଋଷି) ରାଜା ଅଥଚ ଋଷି ।

ରାଜସ, ରାଜସିକ-ବିଂ. (ରଜସ୍-ଅ, ଇକ) ରଜୋଗୁଣପ୍ରଧାନ । [ଯଜ୍ଞ-ବିଶେଷ ।

ରାଜସୂୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ସୂ-ଯ) ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସମ୍ପାଦ୍ୟ

ରାଜସ୍ୱ-ବି. ରାଜ-ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନ ; ରାଜ-କର ।

ରାଜ-ହଂସ-ବି. ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ହଂସବିଶେଷ; ଜଳ-

ରାଜା-ବି. (ରାଜ୍-ଅନ) ନୃପତି । [ହଂସ ।

ରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ରାଜନ୍-ଅଧିରାଜ) ସମ୍ରାଟ୍ ।

ରାଜି ବି. ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।

ରାଜି-ବିଂ. (ଅରବୀ) ସମ୍ମତ ।

ରାଜିତ-ବିଂ. (ରାଜ୍-ତ) ଶୋଭିତ ।

ରାଜିଲ-ବି. ଧଣ୍ଡସାପ ।

ରାଜୀବ-ବି. ପଦ୍ମ ।

ରାଜ୍ଞୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଈ) ରାଣୀ, ରାଜ-ମହିଷୀ ।

ରାଜ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜ-ଶାସିତ ଦେଶ ।

ରାଜ୍ୟ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।

ରାଜ୍ୟାଙ୍ଗ-ବି. (ରାଜ୍ୟ-ଅଙ୍ଗ) ରାଜା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ମିତ୍ର, ଧନ, ଦେଶ, ଦୁର୍ଗ, ସୈନ୍ୟ, ପ୍ରଜା ଏହି ୮ଟ ଅଙ୍ଗ ।

ରାଡ଼ି-ବିଂ. କୃପଣ ।

ରାଡ଼ି-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କୈବର୍ତ୍ତ ।

ରାଣ-ବି. ଶପଥ ।

ରାଣା-ବି. (ରାଜନ୍ଶବ୍ଦଜ) ରାଜା ।

ରାଣୀ-ବି. (ରାଜ୍ଞୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜମହିଷୀ ।

ରାଣ୍ଡି-ବି. (ରଣ୍ଡାଶବ୍ଦଜ) ବିଧବା ।

ରାତି-ବି. (ରାତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ରାତ୍ରି, ନିଶା ।

ରାତ୍ରି-ବି. ରାତି, ନିଶା ।

ରାଧା, ରାଧିକା-ବି. (ରାଧ୍-ଅ, ଇକ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର-ବିଶେଷ; ଗୋପୀବିଶେଷ ।

ରାଧେୟ-ବି. ରାଧାନାମ୍ନୀ ନାରୀ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ କର୍ଣ୍ଣ ନାମକ ବୀର ।

ରାଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ରଞ୍ଜନ କରିବା ।

ରାମ-ବିଂ. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ବି. ଦାଶରଥି ରାମଚନ୍ଦ୍ର; ପରଶୁରାମ; କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ରାମଣୀୟକ-ବି. (ରମଣୀୟ-କ) ଶୋଭା ।

ରାମା-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ରାମାୟଣ-ବି. (ରାମ-ଅୟନ) ବାଲ୍ମୀକିପ୍ରଣୀତ ରାମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହାକାବ୍ୟ ।

ରାମ୍ପିବା-କ୍ରି. ବିଦାରିବା ।

ରାଲ-ବି. ଧୂଣା; ଅଲକାତରା ।

ରାବ-ବି. (ରୁ-ଅ) ରବ, ଧ୍ୱନି ।

ରାବଣ-ବି. ରାମଶତ୍ରୁ ଲଙ୍କାପତି ।

ରାବଣି-ବି. (ରାବଣ-ଇ) ରାବଣ-ପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍ ।

ରାଶ୍-ବି. (ରଶ୍ମି ଶବ୍ଦଜ) ଲଗାମ ।

ରାଶି-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ; ସ୍ତୂପ ।

ରାଶି-ବି. ଖରା, ଛଳ ।

ରାଶି-ଚକ୍ର-ବି. ମେଷାଦି ଦ୍ୱାଦଶ ରାଶିଯୁକ୍ତ ବୃତ୍ତ ।

ରାଶୀକୃତ-ବିଂ. ସ୍ତୂପୀକୃତ ।

ରାଷ୍ଟ୍ର-ବି. (ରାଜ୍-ତ୍ର) ରାଜ୍ୟ; ଜନ-ପଦ ।

ରାଷ୍ଟ୍ର-ବିପ୍ଳବ-ବି. ରାଜ-ବିଦ୍ରୋହ; ରାଜ୍ୟଶାସନର ପରିବର୍ତ୍ତନ । [ବିଶେଷ ।

ରାସ-ବି. (ରସ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପଙ୍କ-

ରାସଭ-ବି. ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଗଧ ।

ରାସାୟନିକ-ବିଂ. (ରସାୟନ-ଇକ) ରସାୟନ

ରାସ୍ତା-ବି. ମାର୍ଗ । [ବିଦ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାସ୍ନା-ବି. ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟ-ବିଶେଷ, ରାସଣା ।

ରାହା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମାର୍ଗ ।

ରାହାଜାନୀ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଡକାଇତି ।

ରାହୁ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟାବରକ ଛାୟା (ଅଷ୍ଟମ ଗ୍ରହ ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଥିତ) ।

ରାହୁ-ଗ୍ରାସ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଗ୍ରହଣ ।

ରିକ୍ତ-ବିଂ. (ରିଚ୍-ତ) ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ରିକ୍ତା-ବି. ଚତୁର୍ଥୀ, ନବମୀ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ତିଥି ।

ରିକ୍ଥ-ବି. ଧନ । [ବିଶେଷ ।

ରିଠା-ବି. ବସ୍ତ୍ର-ପରିଷ୍କରଣାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ଫଳ-

ରିପୁ-ବି. ଶତ୍ରୁ; କାମ-କ୍ରୋଧ-ଲୋଭ ମୋହ-ମଦ-ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଷଡ଼ରିପୁ ।

ରିଷ୍ଟ-ବି. ଅଶୁଭ; ଶୁଭ ।

ରୀତି-ବି. (ରୀ-ତି) ଧାରା; ପଦ୍ଧତି; ଅଗ୍ର-

ରୁକ୍ମ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବ୍ୟବହାର ।

ରୁକ୍ମିଣୀ-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପତ୍ନୀ ।

ରୁକ୍ଷ-ବିଂ. କର୍କଶ; ତୀବ୍ର; କଠୋର ।

ରୁଗ୍ଣ-ବିଂ. (ରୁଜ୍-ତ) ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ; ପୀଡ଼ିତ ।

ରୁଚି-ବି. (ରୁଚ୍-ଇ) ପ୍ରୀତି; ଅଭିଲାଷ; ଦୀପ୍ତି ।

ରୁଚିର-ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଇର) ସୁନ୍ଦର; ମଧୁର; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ରୁଚିବା-କ୍ରି. ସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବା; ପ୍ରୀତିକର ହେବା ।

ରୁଚ୍ୟ-ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଯ) ରୁଚିକାରକ ।

ରୁଟି, ରୋଟି-ବି. (ରୋଟିକା ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଧୂମାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ରୁଣ୍ଡ-ବିଂ. ଏକତ୍ରିତ ।

ରୁତ-ବି. (ରୁ-ତ) ପଶୁ ପକ୍ଷୀର ଶବ୍ଦ; ରବ ।

ରୁଦିତ-ବି. (ରୁଦ୍-ତ) ରୋଦନ; କ୍ରନ୍ଦନ ।

ରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ରୁଧ୍-କ୍ତ) ବେଷ୍ଟିତ ; ବାଧିତ ;
ପ୍ରତିବନ୍ଧ । [ଦେବତା; ବିଂ. ଭୟାନକ ।
ରୁଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍-ର) ଶିବ ; ଏକାଦଶ ଗଣ-
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅକ୍ଷି) ବୃକ୍ଷବିଶେଷର ଫଳ,
ଏହି ଫଳରେ ଜପମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।
ରୁଦ୍ରାଣୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
ରୁଧିର-ବି. (ରୁଧ୍-ଇର) ରକ୍ତ, ଶୋଣିତ ।
ରୁମାଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ମୁଖମାର୍ଜନ ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ ।
ରୁରୁ-ବି. କୃଷ୍ଣସାର; ମୃଗବିଶେଷ ।
ରୁଷିତ, ରୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ରୁଷ୍-ତ) କୁପିତ ।
ରୁଷିବା-କ୍ରି. କୋପ କରିବା; ଅଭିମାନ କରିବା ।
ରୁଷ୍ଟି-ବି. (ରୁଷ୍-ତି) ରୋଷ, କ୍ରୋଧ ।
ରୂଢ଼-ବିଂ. (ରୁହ୍-କ୍ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ଧାତୁ
ପ୍ରତ୍ୟୟର ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ଅନ୍ୟାର୍ଥ ପ୍ରକାଶକ ।
ରୂଢ଼ମୂଳ-ବିଂ. ବଦ୍ଧମୂଳ ।
ରୂଢ଼ବାକ୍ୟ-ବି. କର୍କଶ କଥା ।
ରୂଢ଼ି-ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।
ରୂପ-ବି. (ରୂପ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ; ଆକୃତି ;
ପ୍ରକାର; ଚେହେରା ।
ରୂପକ-ବି. ବାକ୍ୟର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ, ଯଥା-
ଉପମାନ ସହିତ ଉପମେୟର ଅଭେଦବୋଧ ।
ରୂପବତୀ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦରୀ ।
ରୂପବାନ୍-ବିଂ. (ରୂପ-ବତ୍) ସୁନ୍ଦର ।
ରୂପାଜୀବା-ବି. (ରୂପ-ଆଜୀବ) ବେଶ୍ୟା ।
ରୂପାନ୍ତର-ବି. (ରୂପ-ଅନ୍ତର) ଭିନ୍ନ ରୂପ ;
ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ରୂପାସ୍ତ୍ର-ବି. (ରୂପ-ଅସ୍ତ୍ର) କନ୍ଦର୍ପ ।
ରୂପ୍ୟ, ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୁପା ।
ରେ-ଅ. ନୀଚ ସମ୍ବୋଧନ । [ଶ୍ରେଣୀ ।
ରେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ଗାର ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର;
ରେଖା-ଗଣିତ-ବି. କ୍ଷେତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ।
ରେଚକ-ବିଂ. (ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭେଦକାରକ;
ନିଃସାରକ ।
ରେଚନ-ବି. ବିରେଚନ, ଭେଦ ।
ରେଜକି-ବି. ସୁକି ଅଧୁଲି ପ୍ରଭୃତି ।
ରେଣୁ-ବି. ଧୂଳି; ପରାଗ ।
ରେଣୁକା-ବି. ପରଶୁରାମଙ୍କର ମାତା ।
ରେତଃ-ବି. ଶୁକ୍ର, ବୀର୍ଯ୍ୟ ।
ରେଫ- ବି.ର, ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ।
ରେବତୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ରେବା-ବି. ନର୍ମଦାନଦୀ ।
ରେସମ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୌଶେୟ ବସ୍ତ୍ର ।
ରୈଖିକ-ବିଂ. (ରେଖା-ଇକ) ରେଖାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରୋଇବା-କ୍ରି. (ରୋପିଧାତୁରୁ) ରୋପଣ କରିବା,
କ୍ଷେତ୍ରେ ଗଛ ପୋତିବା ।
ରୋକଡ଼-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଜମା ଖରଚ ।
ରୋଗ-ବି. (ରୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟାଧି ।
ରୋଗଘ୍ନ-ବିଂ. (ରୋଗ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗନାଶକ ।
ରୋଗୀ-ବି. (ରୋଗ-ଇନ୍) ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ମଲୁ ।
ରୋଚକ-ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ରୁଚିକାରକ ।
ରୋଚନ-ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରୁଚିକାରକ;
ରୋଚନା-ବି. ଗୋରୋଚନା । [କାନ୍ତି-ପ୍ରଦ ।

ରୋଚିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. କାନ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ।
ରୋଜଗାର-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଉପାର୍ଜନ ।
ରୋଟ-ବିଂ. ମୋଟ ।
ରୋଦନ-ବି. (ରୁଦ୍-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।
ରୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ରୁଧ୍-ତୃ) ରୋଧକର୍ତ୍ତା ।
ରୋଧଃ-ବି. ତଟ, କୂଳ ।
ରୋଧ-ବି. (ରୁଧ୍-ଅ) ବାଧା; ଅବରୋଧ ।
ରୋପଣ-ବି. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃକ୍ଷ ପୋତିବା; ସ୍ଥାପନ; ଅର୍ପଣ ।
ରୋପିତ-ବିଂ. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ;
ରୋମ-ବି. ଲୋମ, ରୁମ । [ଅର୍ପିତ ।
ରୋମ-କୂପ-ବି. ରୋମମୂଳ ।
ରୋମନ୍ଥ, ରୋମନ୍ଥନ-ବି. ପାକୁଳି ।
ରୋମନ୍ଥକ-ବିଂ. ରୋମନ୍ଥକାରୀ ।
ରୋମଶ-ବିଂ. ଅଧିକ ରୋମଯୁକ୍ତ ।
ରୋମ-ହର୍ଷଣ-ବି. ରୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ; ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।
ରୋମାଞ୍ଚ-ବି. ପୁଲକ, ହର୍ଷରେ ରୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ।
ରୋମାଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପୁଲକିତ, ରୋମାଞ୍ଚଯୁକ୍ତ ।
ରୋମୋଦ୍ଗମ-ବି. (ରୋମ-ଉଦ୍ଗମ) ରୋମାଞ୍ଚ ।
ରୋରୁଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ରୁଦ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ
ରୋଲ-ବି. ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ । [ରୋଦନଶୀଳ ।
ରୋଲମ୍ବ-ବି. ଭ୍ରମର ।
ରୋଶନି-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଆଲୁଅ ।
ରୋଷ-ବି. (ରୁଷ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।

ରୋସେଇ-ବି. ରନ୍ଧନ । [କନ୍ୟା ।
ରୋହିଣୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ; ନବବର୍ଷବୟସ୍କା
ରୋହିଣୀ-ପତି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ରୋହିତ-ବି. ରୋହିମାଛ ।
ରୌଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅ) ଆତପ; ବିଂ. ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।
ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୂପା ।
ରୌରବ-ବି. ନରକ-ବିଶେଷ; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର ।

ଲ, ଳ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ । ଳ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ ବସେ ନାହିଁ ।

ଲଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଯଷ୍ଟି ।
ଲକ୍ଷ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅ) ଶତସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟା ।
ଲକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଅକ) ଲକ୍ଷଣା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥବୋଧକ ।
ଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ପରିଚୟ ।
ଲକ୍ଷଣା-ବି. ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟାର୍ଥବୋଧନୀ ଶକ୍ତି ।
ଲକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. ଦର୍ଶନୀୟ ; ଅନୁଭବନୀୟ ।
ଲକ୍ଷିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ; ଅନୁଭୂତ ।
ଲକ୍ଷ୍ମ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ମନ୍) ଚିହ୍ନ । [ଭ୍ରାତା ।
ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ବି. ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ; ବି. ରାମ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଈ) ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ; ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ, ସିନ୍ଧୁସୁତା ; ଶୋଭା; ରାଜଶ୍ରୀ ।
ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ବି. ବେଧନାର୍ଥ ଲକ୍ଷିତ ବସ୍ତୁ; ଚିହ୍ନ ।

ଲଗାଇବା-କ୍ରି. (ଲଗ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଂଲଗ୍ନ କରିବା; ପିନ୍ଧିବା; ସେପଣ କରିବା । [ବୃକ୍ଷ ।

ଲଗାଣି-ବି. ଏକ; ଏକାଧିକ ଧନ ଅନବରତ

ଲଗାମ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଘୋଡାର ବାଗ ।

ଲଗୀ-ବି. ଲଗୀ, ଅଙ୍କୁଶ ।

ଲଗୁଡ଼-ବି. ଯଷ୍ଟି ।

ଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ଲଗ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ; ବି. ମେଷାଦି ରାଶିର ଉଦୟକାଳ ; ବିବାହର ଶୁଭକାଳ ।

ଲଘିମା-ବି. (ଲଘୁ-ଇମନ୍) ଲଘୁତା, ହାଲୁକାପଣ; ଅଗୌରବ ।

ଲଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଇଷ୍ଠ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୀୟାନ୍-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଈୟସ୍) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ।

ଲଘୁ-ବିଂ. ହାଲୁକା ; ଅଳ୍ପ ; ସାମାନ୍ୟ ; ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ । [ବସ୍ତୁ; ହାଲୁକାପଣ ।

ଲଘୁତା, ଲଘୁତ୍ୱ, ଲାଘବ-ବି. ଅଳ୍ପ ଭର-

ଲଘୁ-ହସ୍ତ-ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରହସ୍ତ ।

ଲଘୁକରଣ-ବି. ଗଣିତରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ରାଶିକୁ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀରେ ଓ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀସ୍ଥ ରାଶିକୁ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଲଙ୍କା-ବି. ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପ ।

ଲଙ୍ଗଳ-ବି. ଲାଙ୍ଗଳ, ହଳ ।

ଲଙ୍ଗଳା-ବିଂ. (ନଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ନଙ୍ଗଳା ; ନଗ୍ନ ।

ଲଙ୍ଘନ-ବି. (ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମଣ ; ଉପ-

ଲଙ୍ଘିତ-ବିଂ. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ । [ବାସ ।

ଲଜ୍ଜା-ବି. (ଲଜ୍ଜ୍-ଅ-ଆ) ଲାଜ, ତ୍ରପା, ବ୍ରୀଡ଼ା ।

ଲଜ୍ଜାଳୁ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।

ଲଜ୍ଜିତ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଯୁକ୍ତ ।

ଲଞ୍ଜା-ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।

ଲଟେ-ବି. ପ୍ରମାଦବଚନ; ଦୋଷ ।

ଲଟକାଇବା-କ୍ରି. ଟଙ୍ଗାଇବା ।

ଲଟା-ବି. ଲତା ; ଜଙ୍ଗଲ ।

ଲଟାଇବା-କ୍ରି. ଲତାପରି ମାଡ଼ିବା ।

ଲଟୁ-ବି. ନଟୁ, ପିଲାଙ୍କର ଖେଳଣାବିଶେଷ ।

ଲଡ଼ୁ-ବି. ଘୋଳକୃତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଲଢ଼ାଇ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।

ଲଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଯୁଦ୍ଧ କରାଇବା ।

ଲଣ୍ଠନ-କାଚନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ-ବିଂ. ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ, ହଇରାଣ ।

ଲଣ୍ଡା-ବିଂ. କେଶହୀନ (ମୁଣ୍ଡ) ; ଶାଖାପତ୍ରହୀନ (ବୃକ୍ଷ) ।

ଲତା-ବି. ଲଟା, ଲଟକା, ବ୍ରତତି ।

ଲଦନ-ବି. ବୋଝ; ଲଦା ହୋଇଥିବା ବୋଝ ।

ଲଦିବା-କ୍ରି. ବୋଝାଇ କରିବା, ବୋଝ ଚଢ଼ାଇବା ।

ଲପନ-ବି. (ଲପ୍ ଅନ) ମୁଖ, ବଦନ ।

ଲବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ; ଉପାର୍ଜିତ ।

ଲବ୍ଧ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ; ବିଚକ୍ଷଣ ।

ଲବ୍ଧି-ବି. (ଲଭ୍-ତି) ପ୍ରାପ୍ତି ।

ଲଭିବା-କ୍ରି. (ଲଭ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଇବା ।

ଲଭ୍ୟ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଲମ୍ପଟ-ବି. (ରମ୍-ଅଟ) କାମୁକ ।

ଲମ୍ଫ-ବି. (ଲମ୍ଫ୍-ଅ) କୁଦା ।

ଲମ୍ବ-ବିଂ. ଲମ୍ବା, ଦୀର୍ଘ; ଦୋଳାୟମାନ; ବି. ଲମ୍ବମାନ ରେଖା । [ହାର ।

ଲମ୍ବନ-ବି. (ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଦୋଳନ; ଅବଲମ୍ବନ;

ଲମ୍ବମାନ-ବିଂ. (ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଦୋଳାୟମାନ ।

ଲମ୍ବିତ-ବିଂ. (ଲମ୍ବ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ଲମ୍ବିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା ; ଲମ୍ବାଇବା ; ଝୁଲାଇବା ; ମେଲାଇବା ।

ଲମ୍ବୋଦର-ବି. (ଲମ୍ବ-ଉଦର) ଗଣେଶ ।

ଲମ୍ଭନ-ବି. (ଲଭ୍-ଅନ) ପ୍ରାପଣ ।

ଲମ୍ଭିତ-ବିଂ. ପ୍ରାପିତ ।

ଲୟ-ବି. (ଲୀ-ଅ) ଲୀନ ହେବା; ଧ୍ୟାନ; ପ୍ରଳୟ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟାଦିର ସମାନ କାଳ ।

ଲଲନ୍ତ-ବିଂ. (ଲଡ୍-ଅନ୍ତ) ଦୋଳାୟମାନ ।

ଲଲନ-ବି. (ଲଲ୍-ଅନ) କ୍ରୀଡ଼ା; ଚଳନ ।

ଲଲନା-ବି. (ଲଲ୍-ଅ-ଅନ) ସ୍ତ୍ରୀ; ଉତ୍ତମା ନାରୀ ।

ଲଲନ୍ତିକା-ବି. ନାଭି-ଲମ୍ବିତ ହାର ।

ଲଲାଟ-ବି. କପାଳ, ଭାଲ । [ତିଳକ ।

ଲଲାଟିକା-ବି. ଲଲାଟର ଭୂଷଣ; ଲଲାଟସ୍ଥ

ଲଲାମ-ବି. ଭୂଷଣ ; ଲଲାଟ-ଭୂଷଣ ।

ଲଳିତ-ବିଂ. (ଲଲ୍-ତ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ; ବି. ବିଳାସ ।

ଲଳିତା-ବି. ଗୋପୀବିଶେଷ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ଲବ-ବି. (ଲୂ-ଅ) କଣିକା; ବିନ୍ଦୁ; ଲେଶ ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।

ଲବଙ୍ଗ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ।

ଲବଣ-ବି. (ଲୂ-ଅନ) ଲୁଣ ; ଦୀପ୍ତି ।

ଲବଣୀ-ବି. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲହୁଣୀ ।

ଲସା-ବି. (ରସଶବ୍ଦଜ) ଘାର ପୂଯପାଣି ।

ଲସି-ବି. ନାଲ, ଦେହରୁ ବାହାରିବା ଲସ ।

ଲସୁନ-ବି. ରସୁଣ ।

ଲସ୍କର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସୈନ୍ୟ; ଜାହାଜ-ଖଲାସି ।

ଲହକା-ବିଂ. ସହଜରେ ନମନୀୟ, ଯାହା ସହଜରେ ନଇଁଯାଏ ।

ଲହରୀ-ବି. ଲହଡ଼ୀ, ତରଙ୍ଗ ।

ଲାଉ-ବି. (ଅଲାବୁଶବ୍ଦଜ) ଅଲାବୁ ଫଳ ।

ଲାକ୍ଷଣିକ-ବିଂ. ଲକ୍ଷଣସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଲକ୍ଷଣାଦ୍ୱାରା [ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଲାକ୍ଷା-ବି. ଲାଖ, ଜଉ ।

ଲାକ୍ଷା-ତରୁ-ବି. ପଳାଶ ବୃକ୍ଷ ।

ଲାକ୍ଷାରସ-ବି. ଅଲତା ।

ଲାଖରାଜ-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ନିଷ୍କର ।

ଲାଗି-ଅ. ନିମିତ୍ତ; ବିଂ. ଭୋଗ କରାଯାଇଥିବା ।

ଲାଗିବା-କ୍ରି. ସଂଲଗ୍ନ ହେବା ; ମିଳିବା; ଅନୁବଦ୍ଧ ହେବା ; ଶତ୍ରୁତା କରିବା ।

ଲାଘବ-ବି. (ଲଘୁ-ଅ) ଲଘୁତା; ନ୍ୟୁନତା ।

ଲାଙ୍ଗଳ-ବି. ହଳ ।

ଲାଙ୍ଗୁଳ, ଲାଙ୍ଗୁଳି-ବି. ଲାଙ୍ଗୁଡ, ଲାଞ୍ଜ ।

ଲାଜ-ବି. ଲଜ୍ଜା; ଖଇ ।

ଲାଜା-ବି. ଲିୟା, ଖଇ ।

ଲାଞ୍ଚ-ବି. ରିସ୍ୱତ, ଉତ୍କୋଚ ।

ଲାଞ୍ଛନ-ବି. (ଲାଞ୍ଛ-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ଧ୍ୱଜ ।

ଲାଞ୍ଛିତ-ବିଂ. ଚିହ୍ନିତ ।

ଲାଞ୍ଜି ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।
ଲାଟ-ବିଂ. ପୁଷ୍ପିତାଙ୍ଗ; ମଳିନ । [ହ୍ରାକ୍ମ ।
ଲାଟ୍-ବି. (ଇଂରାଜୀ ଲର୍ଡଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଭୁ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଲାଭ-ବି. (ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରାପ୍ତି; ଉପଲବ୍ଧି; ଧନ ।
ଲାମ୍ପଟ୍ୟ-ବି. ଲମ୍ପଟତା ।
ଲାଳ-ବି. ଲାଳା, ମୁଖଜାତ ଜଳ ।
ଲାଳନ-ବି. (ଲଲ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ସସ୍ନେହ ପାଳନ ।
ଲାଳସା-ବି. (ଲସ୍-ଯଙ୍-ଅ) ବାସନା; ସ୍ପୃହା ।
ଲାଲ୍-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ । [ପାଳିତ ।
ଲାଳିତ-ବିଂ. (ଲଲ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅତି ସ୍ନେହେ
ଲାଳିତ୍ୟ-ବି. (ଲଳିତ-ଯ) କୋମଳତା; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାବଣ୍ୟ-ବି. (ଲବଣ-ଯ) ଲବଣତ୍ୱ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାସ-ବି. (ଲସ୍-ଅ) ନୃତ୍ୟ ।
ଲାସକ-ବି. (ଲସ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ନର୍ତ୍ତକ ।
ଲାସିକା-ବି. (ଲସ୍-ଣିଚ-ଅକ-ଆ) ନର୍ତ୍ତକୀ ।
ଲାସ୍ୟ-ବି. (ଲସ୍-ଯ) ସ୍ତ୍ରୀନୃତ୍ୟ ।
ଲିଆ-ବି. (ଲାଜାଶବ୍ଦଜ) ଖଇ ।
ଲିଖନ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅନ) ଅକ୍ଷର ବିନ୍ୟାସ ।
ଲିଖିତ-ବି. (ଲିଖ୍-ତ) ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲେଖା ହୋଇଥିବା । [ଶିବଲିଙ୍ଗ ।
ଲିଙ୍ଗ-ବି. (ଲିନ୍ଗ-ଅ) ଚିହ୍ନ; ପୁରୁଷ ଚିହ୍ନ;
ଲିଙ୍ଗ-ବୃତ୍ତି-ବି. ଜୀବିକାର୍ଥ ଧର୍ମ-ଚିହ୍ନଧାରୀ ।
ଲିପି-ବି. (ଲିପି-ଇ) ଅକ୍ଷର; ପତ୍ର ।
ଲିପି-କାର-ବି. ଲେଖକ ।
ଲିପି-ବଦ୍ଧ-ବିଂ. ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲିଖିତ ।
ଲିପିବା, ଲେପିବା-କ୍ରି. ଲେପନ କରିବା ।
ଲିପ୍ତ-ବିଂ. (ଲିପ୍-ତ) ଚର୍ଚ୍ଚିତ; ଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲିପ୍ସା-ବି. (ଲଭ୍-ସନ୍-ଅ) ଲାଭେଚ୍ଛା, ସ୍ପୃହା ।
ଲିପ୍ସୁ-ବିଂ. ଲାଭେଚ୍ଛୁ ।
ଲିହିବା-କ୍ରି. (ଲିଖଧାତୁରୁ) ଲେଖିବା ।
ଲୀଢ଼-ବିଂ. (ଲିହ୍-ତ) ଚାଟିବା ଦ୍ୱାରା ଆସ୍ୱାଦିତ ।
ଲୀନ-ବିଂ. (ଲୀ-ତ) ଲୟ-ପ୍ରାପ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲୀଳା-ବି. (ଲୀ-ଲା) ବିଳାସ; କ୍ରୀଡ଼ା; ଦୈବ-ବିଧାନ ।
ଲୁକ୍କାୟିତ-ବିଂ. ଗୋପନେ ରକ୍ଷିତ; ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ଲୁଗା-ବି. ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୁଚ୍ଇବା-କ୍ରି. ଗୁପ୍ତ ରଖିବା; ଘୋଡ଼ାଇବା ।
ଲୁଚ୍ଏ-ବି. ଗୁଡ଼ାଏ ।
ଲୁଚିବା-କ୍ରି. ଛପି ରହିବା । [କରିବା ।
ଲୁଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଣ୍ଠ୍ଧାତୁରୁ) ବଳପୂର୍ବକ ହରଣ
ଲୁଣ-ବି. ଲବଣ ।
ଲୁଣିଆ-ବିଂ. ଲବଣ ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବି. (ଲୁନ୍ଠ୍-ଅନ) ଅପହରଣ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବି. (ଲୁଣ୍ଠ୍-ଅନ) ଭୂମିରେ ଲୋଟିବା; ପରଦ୍ରବ୍ୟହରଣ । [ଗଡ଼ାଗଡ଼ି; ଅପହୃତ ।
ଲୁଣ୍ଠିତ-ବିଂ. (ଲୁଣ୍ଠ୍-ତ) ଭୂମିରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ବା
ଲୁଣ୍ଡା-ବି. କୁଠାଦଣ୍ଡା । ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ଲୁପ୍ତ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ତ) ଲୋପ-ପ୍ରାପ୍ତ; ନଷ୍ଟ;
ଲୁଳିତ-ବିଂ. ଦୋଳିତ ।

ଲୁବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲୁଭ୍-ତ) ଲୋଭୀ ।
ଲୁବ୍ଧକ-ବି. ବ୍ୟାଧ ।
ଲୁହ-ବି. ଅଶ୍ରୁ, ଲୋତକ ।
ଲୁହା-ବି. ଲୌହ ।
ଲୂତା-ବି. ମାକଡ଼ସା ।
ଲୂତା-ତନ୍ତୁ-ବି. ମାକଡ଼ସାର ଜାଲ ।
ଲୂନ-ବିଂ. (ଲୂ-ତ) ଛିନ୍ନ । [ବାହୁଡ଼ିବା ।
ଲେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ-ଧାତୁରୁ) ଫେରିବା,
ଲେଖକ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅକ) ଲିପିକର; ରଚକ ।
ଲେଖନ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅନ) ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖିବାର ଲୁହାକଲମ; ଲେଖିବା ।
ଲେଖନୀ-ବି. କଲମ । [ଲିଖିତ ରଚନା ।
ଲେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ରେଖା; ଲିଖନ;
ଲେଖ୍ୟ-ବିଂ. ଲିଖନ-ଯୋଗ୍ୟ ; ବି. ଲିଖିତ ପଦାର୍ଥ ; ଦଲିଲ ଦସ୍ତାବିଜ ।
ଲେଙ୍ଗଡ଼ା-ବିଂ. ଖୋଣ୍ଡା ।
ଲେଞ୍ଜିରି-ବି. ଅଳିଆ; ଚକ୍ଷୁର କ୍ଲେଦ ।
ଲେପ-ବି. (ଲିପ୍-ଅ) ଲେପନ-ସାମଗ୍ରୀ ; ପ୍ରଲେପ ; ତୂଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୀତବସ୍ତ୍ର ।
ଲେପନ-ବି. (ଲିପ୍-ଅନ) ଲେପିବା ।
ଲେମ୍ବୁ-ବି. ନାରଙ୍ଗ, ଟଭା, କାଗଜିପ୍ରଭୃତି ଫଳ ।
ଲେଲିହାନ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ବାରମ୍ବାର ଲେହନକାରୀ ।
ଲେଶ-ବି କଣା, ବିନ୍ଦୁ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।
ଲେହ-ବି. (ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଲେହନ-ବି. (ଲିହ୍-ଅନ) ଚାଟିବା ।
ଲେହି-ବି. ମଣ୍ଡଅଠା ।
ଲେହ୍ୟ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯ) ଚାଟିବାଯୋଗ୍ୟ ।
ଲୋକ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ଭୁବନ ।
ଲୋକ-ଚକ୍ଷୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଲୋକନ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ଲୋକ-ପାଳ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଷ୍ଟ ଦିକ୍ପାଳ ।
ଲୋକାନ୍ତରିତ-ବିଂ. ପରଲୋକଗତ, ମୃତ ।
ଲୋକାରଣ୍ୟ-ବି.(ଲୋକ-ଅରଣ୍ୟ)ବହୁଜନତା ।
ଲୋକୋତ୍ତର-ବିଂ. (ଲୋକ-ଉତ୍ତର) ଅଲୌକିକ; ଅସାମାନ୍ୟ ।
ଲୋଚନ-ବି. (ଲୋଚ୍-ଅନ) ନୟନ, ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଆଲୋଚନା ।
ଲୋଛା-ବିଂ. ଲମ୍ପଟ ।
ଲୋଟା-ବି. ଢାଳ ।
ଲୋଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଠ୍ଧାତୁରୁ) ଗଡ଼ିବା ।
ଲୋଡ଼ା-ବିଂ. ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ।
ଲୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଖୋଜିବା ।
ଲୋତକ-ବି. ଅଶ୍ରୁ ।
ଲୋପ-ବି. (ଲୁପ୍-ଅ) ତିରୋଧାନ; ନାଶ ।
ଲୋଭ-ବି. (ଲୁଭ୍-ଅ) ଲାଳସା; ଆକାଙ୍କ୍ଷା ।
ଲୋଭନ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ ।
ଲୋଭନୀୟ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ; ସ୍ପୃହଣୀୟ ।
ଲୋଭୀ-ବିଂ. ଲୋଲୁପ, ଲୁବ୍ଧ ।
ଲୋମ-ବି. ଦେହର ରୋମ ।
ଲୋମଶ-ବିଂ. ବହୁଲୋମବିଶିଷ୍ଟ ।

ଲୋମ-ହର୍ଷଣ-ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।
ଲୋମାଞ୍ଚ-ବି. ରୋମାଞ୍ଚ ।
ଲୋଲ-ବିଂ. ଚଞ୍ଚଳ; ଶିଥିଳ; ସତୃଷ୍ଣ ।
ଲୋଲୁପ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅତି ଲୋଭୀ ।
ଲୋଷ୍ଟ, ଲୋଷ୍ଟ୍ରୁ-ବି. ଢେଲା ।
ଲୋହ-ବି. ଲୌହ; ଶୋଣିତ ।
ଲୋହ-କାର-ବି. କମାର ।
ଲୋହି-ବି. କ୍ଷୌମ-ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୋହିତ-ବିଂ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲଯୁକ୍ତ ।
ଲୌକିକ-ବିଂ. (ଲୋକ-ଇକ) ଲୋକସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସାଂସାରିକ; ଲୋକ-ବ୍ୟବହାର-ସିଦ୍ଧ ।
ଲୌଲ୍ୟ-ବି. (ଲୋଲ-ଯ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ; ଲୋଭ ।
ଲୌହ-ବି. ଲୁହା । [ନଦ ।
ଲୌହିତ୍ୟ-ବି. (ଲୋହିତ-ଯ) ଲାଲ; ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର

ବ (ଅନ୍ତଃସ୍ଥ)

ବ-ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନତ୍ରିଂଶ ଅକ୍ଷର ।
ବଂଶ-ବି. କୁଳ; ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।
ବଂଶ-ଧର-ବିଂ. (ବଂଶ-ଧୃ-ଅ) କୁଳରକ୍ଷକ ।
ବଂଶ-ଲୋଚନ-ବି. ବଂଶର ପବରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଔଷଧବିଶେଷ ।
ବଂଶାନୁକ୍ରମ-ବି. ପୂରୁଷାନୁକ୍ରମ ।
ବଂଶାନୁଚରିତ-ବି. ବଂଶର ବିବରଣ ।
ବଂଶାବଳୀ-ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ନାମାବଳୀ ।
ବଂଶୀ-ବି. ବେଣୁ, ମୁରଲୀ ।
ବଂଶୀ-ଧର-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ବକ-ବି. ବଗପକ୍ଷୀ ।
ବକ-ବୃତ୍ତି-ବିଂ. ବକପରି କପଟଭାବରେ ଯେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ; ବଞ୍ଚକ ।
ବକମ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ କାଠ ।
ବକରା-ବି. ଛାଗ ।
ବକରୀ-ବି. ଛାଗୀ ।
ବକଲ-ବି. (ବଲ୍କଲଶବ୍ଦଜ) ଗଛର ଛାଲ ।
ବକିବା-କ୍ରି. ଅନର୍ଥକ କହିବା ।
ବକୁଆ-ବିଂ. ବାଚାଳ ।
ବକୁଳ-ବି. ବଉଳଗଛ ।
ବକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବଚ୍-ତବ୍ୟ) କହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ବକ୍ତା-ବି. (ବଚ୍-ତୃ) ବାକ୍ପଟୁ ଲୋକ ।
ବକ୍ତୃତା-ବି. (ବକ୍ତୃ-ତା) ଭାଷଣ; ମୌଖିକ
ବକ୍ତ୍ର-ବି. ମୁଖ, ବଦନ । [ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।
ବକ୍ର-ବିଂ. (ବନ୍କ୍-ର) ବଙ୍କା, କୁଟିଳ ।
ବକ୍ରୋକ୍ତି-ବି. (ବକ୍ର-ଉକ୍ତି) ଶ୍ଳେଷବାକ୍ୟ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।
ବକଶିସ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପାରିତୋଷିକ ।
ବକ୍ଷଃ-ବି. ଉରଃସ୍ଥଳ ।
ବକ୍ଷୋଜ-ବି. (ବକ୍ଷଃ-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତନ ।
ବକ୍ଷ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ବଚ୍-ସ୍ୟମାନ) ଯାହା ବୋଲା-
ବଖରା-ବି. ବାଣ୍ଟ; କୋଠରୀ । [ଯିବ ।
ବଖାଣିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା; ପ୍ରଶଂସା
ବଗଡ଼-ବିଂ. ଜାରଜ; ଅଶ୍ଳୀଲ । [କରିବା ।

ବଗଡ଼ା-ବି. ମୋଟା (ସ୍ଥୂଳ ବା ସ୍ଥୂଳ) ।
ବଗଲା-ବି. ଦେବୀବିଶେଷ ।
ବଗିଚ୍ଚ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ତୋଟା, ଉଦ୍ୟାନ ।
ବଗୀ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଘୋଡାଗାଡି ।
ବଗୁଲି-ବି. ମାଇବଗ ।
ବଘାର-ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଘୃତ ମସଲାଦ ନକ୍ଷେପ ।
ବଙ୍କା-ବି. ବକ୍ର ।
ବଙ୍କ୍ଷଣ-ବି. ଊରୁସନ୍ଧି ।
ବଙ୍ଗ-ବି. ବଙ୍ଗଳାପ୍ରଦେଶ; ରଙ୍ଗନାମକ ଧାତୁ ।
ବଙ୍ଗଳା-ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ; ଏକପ୍ରକାର ଘର ।
ବଚ-ବି. ଔଷଧବିଶେଷ ।
ବଚନ, ବଚଃ-ବି. କଥା, ଉକ୍ତି । [ମୀପ୍ ।
ବଚମୀପ୍-ବି. (ବଚ-ଅମାସ୍ତ) କଥମାସ୍ତ; ନନ-
ବଚସ୍କର-ବି. (ବଚଃ-କୃ-ଅ) ଅଜ୍ଞାବହ ।
ବଚ୍ଛା-ବି. ବାଛୁରୀ ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ।
ବଜର୍ଗ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ ନୌକା ।
ବଜାର-ବି. ପଣ୍ୟ-ବିକ୍ରୟ-ସ୍ଥାନ ।
ବଜାର୍ଗ-ବି. ଅଶିଷ୍ଟ, ଅଭଦ୍ର । [କଠିନ ।
ବଜ୍ର-ବି. (ବଜ୍-ର) କୁଳିଶ; ହୀରା; ବି. ଅତି
ବଜ୍ରୀ-ବି. (ବଜ୍ର-ଇନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର । [ଶୃଗାଲ ।
ବଞ୍ଚକ-ବି. (ବନ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ; ବି.
ବଞ୍ଚନା-ବି. (ବନ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।
ବଞ୍ଚିତ-ବି. ପ୍ରତାରିତ ।
ବଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ଜୀଇବା ।
ବଞ୍ଜୁଳ-ବି. ଅଶୋକବୃକ୍ଷ; ବେତଗଛ ।

ବଟ-ବି. ବରଗଛ । [ଖଣ୍ଡାଦ ।
ବଟଖର୍ଗ-ବି. ତୌଲର ପରିମାପକ ପ୍ରସ୍ତର-
ବଟା-ବି. ଟଙ୍କା ପ୍ରଭୃତି ଭଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ଦେୟ
ପଇସା; କଳଙ୍କ; ପାନବଟା ।
ବଟାଇବା-କ୍ରି. ପଠାଇବା ।
ବଟାଳି-ବି. ବଢେଇଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ବଟିକା, ବଟୀ-ବି. ଔଷଧ-ବଡ଼ୀ ।
ବଟୁ-ବି. ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-
ବାଳକ ।
ବଟୁଆ-ବି. ପାନ ଗୁଆ ପ୍ରଭୃତି ରଖିବାର
ଲୁଗାଥଳୀ । [ଗୋଟା ।
ବଟୋଲ-ବି. (ବର୍ତ୍ତୁଲଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଥର
ବଡ଼-ବି. ବୃହତ୍, ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ବଡ଼ବା-ବି. ଘୋଟକୀ; ସମୁଦ୍ରଘୋଟକୀ ।
ବଡ଼ଭି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା ।
ବଡ଼ା-ବି. ଘୋଳିକାର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ବଡ଼ାଇ-ବି. ବଡ଼ପଣ; ଗର୍ବ ।
ବଡ଼ି-ବି. (ବଟୀ-ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲି ।
ବଡ଼ିଶ-ବି ବନ୍ଶୀ । [ବ୍ରତକର୍ମ ।
ବଡ଼ୁ-ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାର,
ବଢ଼ା-ବି. ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ବଢ଼ି-ବି. ଜଳ-ପ୍ଲାବନ, ବନ୍ୟା ।
ବଢ଼ିବା-କ୍ରି. ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା; ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ।
ବଣ-ବି. ଅରଣ୍ୟ ।
ବଣା-ବି. ଭ୍ରାନ୍ତ; ବି. ଗୁଡ ରଖିବାର ମାଠିଆ ।
ବଣି-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ବଣୁଆ-ବି. ବନବାସୀ ।
ବଣ୍ଟନ-ବି. (ବଣ୍ଟ-ଅନ) ବାଣ୍ଟିବାକାର୍ଯ୍ୟ; ବିଭାଗ ।
ବତକ-ବି. କଳହଂସ ।
ବତା-ବି. ଚିପ ବାଉଁଶ ।
ବତାଇବା-କ୍ରି. ଶିଖାଇଦେବା; କହିଦେବା ।
ବତାସ-ବି. (ବାତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଳ ପବନ ।
ବତି-ବି. (ବର୍ତ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ସଳିତା; ମହମବତି ।
ବତିଶ-ବି. ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍ ସଂଖ୍ୟା ।
ବତୁରିବା-କ୍ରି. ଜଳସିକ୍ତ ହେବା ।
ବତ୍-ଅ. ତୁଲ୍ୟ, ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ।
ବତ୍ସ-ବି. ସନ୍ତାନ (ସ୍ନେହସୂଚକ); ବାଛୁରି ।
ବତ୍ସ-ତରୀ-ବି. ବାଛୁରି ।
ବତ୍ସର-ବି. (ବସ୍-ସର) ବାରମାସ, ବର୍ଷ ।
ବତ୍ସଳ-ବି. (ବତ୍ସ-ଳ) ସ୍ନେହ-ଯୁକ୍ତ ।
ବଥ-ବି. ତୃଣ-ବିଶେଷ ।
ବଥା-ବି. (ବ୍ୟଥାଶବ୍ଦଜ) ପୀଡା, ବେଦନା ।
ବଦ୍-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ମନ୍ଦ ।
ବଦନ-ବି. (ବଦ୍-ଅନ) ମୁଖ ।
ବଦର-ବି. ବରକୋଳି ।
ବଦଳ-ବି. (ଆରବୀ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ପରିବର୍ତ୍ତେ ।
ବଦଳାଇବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଇବା ।
ବଦଳି-ବି. ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ବଦଳିବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ।
ବଦାନ୍ୟ-ବି. (ବଦ୍-ଅନ୍ୟ) ଦାନଶୀଳ ।
ବଦି-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଅପବାଦ ।

ବଧ-ବି. (ବଧ୍-ଅ) ନାଶ, ଘାତ, ହନନ ।
ବଧାଇ, ବଧେଇ } ବି. ପାରିତୋଷିକ ।
ବଧୂ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଊ) ନବବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ; [ପୁତ୍ରବଧୂ ।
ବଧୂଟୀ-ବି. ବାଳିକା ବଧୂ ।
ବଧ୍ୟ-ବି. (ବଧ୍-ଯ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ବନ-ବି. (ବନ୍-ଅ) ଅରଣ୍ୟ; କୁଞ୍ଜ ।
ବନ-ଚର-ବି. ବନବାସୀ, ଅରଣ୍ୟସ୍ଥ ।
ବନଜ-ବି. (ବନ-ଜନ୍-ଅ) ବନଜାତ ।
ବନ-ଦେବତା-ବି. ବନର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବତା ।
ବନ-ମାଳା-ବି. ଆଜାନୁଲମ୍ବିତ ମାଳା ।
ବନମାଳୀ-ବି. (ବନ-ମାଳା-ଇନ୍) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ବନସ୍ତ-ବି. ବନ, ଅରଣ୍ୟ ।
ବନସ୍ପତି-ବି. (ବନ-ପତି) ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷ ।
ବନା, ବନାନ } ବି. (ବର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ଶବ୍ଦର ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ପୃଥକ୍ ରୂପେ କହିବା; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣର ଯୋଗ ।
ବନାଇବା-କ୍ରି. ନିର୍ମାଣ କରିବା. ଗଢ଼ିବା କାଟିବା ।
ବନାତ-ବି. ଊର୍ଣ୍ଣାନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ବନିତା-ବି. ନାରୀ; ପତ୍ନୀ ।
ବନବା-କ୍ରି. ବ୍ୟଞ୍ଜନ ର ସ୍ୱର ଯୋଗ କରିବା ।
ବନ୍ଦୀ-ବି. ବନ୍ଦ । [ପାଠିଆସିବା ।
ବନ୍ଦ-ବି. ଅଟକ; ମୁଦା ।
ବନ୍ଦନ, ବନ୍ଦନା } ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରଣାମ; ସ୍ତୁତିଗାନ; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ବନ୍ଦନୀୟ-ବଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ସ୍ତବନୀୟ, ପୂଜନୀୟ ।

ବନ୍ଦର-ବ. ସମୁଦ୍ରକୂଳସ୍ଥ ଜାହାଜମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନ ସ୍ଥାନ ; ଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର ସ୍ଥାନ । [କରିବା ।

ବନ୍ଦାଇବା-କ୍ରି. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁରୁ) ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

ବନ୍ଦାପନା-ବ. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁଜ) ମଙ୍ଗଳାର୍ଚ୍ଚନା ।

ବନ୍ଦାରୁ-ବ. (ବନ୍ଦ୍-ଅରୁ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।

ବନ୍ଦୀ-ବ. (ବନ୍ଦ୍-ଇ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ; କଏଦୀ ।

ବନ୍ଦୀ-ଶାଳା-ବ. କାରାଗାର ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବନ୍ଦ୍ୟ-ବଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଯ) ବନ୍ଦନୀୟ । [ଶସ୍ୟ

ବନ୍ଧ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସେତୁ; ବଡ଼ହୁଡ଼; ଜଳା·

ବନ୍ଧନ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା ।

ବନ୍ଧା
ବନ୍ଧକ } ବ. ଋଣାର୍ଥ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧୁକ-ବ. ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର, କମାଣ ।

ବନ୍ୟ-ବଂ. (ବନ-ଯ) ଜଙ୍ଗଲି ; ଅରଣ୍ୟ ।

ବନ୍ୟା-ବ. (ବନ-ଯ-ଆ) ନଦୀବଢ଼ୀ; ଜଳପ୍ଳାବନ ।

ବପନ-ବ. (ବପ୍-ଅନ) ବୀଜବୁଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ; କ୍ଷୌରକାର୍ଯ୍ୟ ; ବିସ୍ତୃତ ବା ଲମ୍ବା ବୁଣିବା ।

ବପୁ-ବ. ଦେହର ବଳ ।

ବପୁଃ-ବ. (ବପ୍-ଉସ୍) ଶରୀର ; ପ୍ରଶସ୍ତ ଆକୃତି ।

ବପୁଷ୍ମାନ୍-ବଂ. (ବପୁଃ-ମତ୍) ପ୍ରଶସ୍ତଶରୀରୀ ।

ବପ୍ତା-ବ. (ବପ୍-ତୃ) ବପନକାରୀ, ବପ୍ରା; କୃଷକ ।

ବପ୍ର-ବ. (ବପ୍-ର) କ୍ଷେତ ; ତଟ ; ସାନୁ ; ପ୍ରାଚୀର । [ମୃତ୍ତିକା ଖନନ ।

ବପ୍ର-କ୍ରୀଡ଼ା-ବ. ବୃଷଭାଦିଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାଦି ଦ୍ୱାରା

ବମନ-ବ. (ବମ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଗିରଣ, ବାନ୍ତି ।

ବମନୀୟ-ବଂ. (ବମ୍-ଅନୀୟ) ବମନଯୋଗ୍ୟ ।

ବୟଃ-ବ. ବୟସ, ଗତଜୀବନକାଳ; ଯୌବନ;

ବୟଃ-ସନ୍ଧି-ବ. ଯୌବନାବସ୍ଥା । [ପକ୍ଷୀ ।

ବୟସ୍ୟ-ବ. (ବୟସ୍-ଯ) ସମବୟସ୍କ; ସଖା ।

ବୟସ୍ୟା-ବ. ସଖୀ ।

ବର-ବ. (ବୃ-ଅ) ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଇଷ୍ଟ; ବିବାହକର୍ତ୍ତା; ପତି; ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଖାସ୍ତ-ବଂ. ପଦଚ୍ୟୁତ । [କାଠ ।

ବରଗା-ବ. କୋଠା ଘରର କଡ଼ିମଧ୍ୟସ୍ଥ ସରୁ-

ବରଗିବା-କ୍ରି. ପଠାଇବା; ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ।

ବରଜ-ବ. ପାନ କ୍ଷେତ ।

ବରଜୀ-ବ. ତାମ୍ବୂଳ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବରଟ-ବ. ରାଜହଂସ ।

ବରଟୀ-ବ. ରାଜହଂସୀ ।

ବରଡ଼ା-ତାଳ-ବାହୁଙ୍ଗା । [ବେଷ୍ଟନ ।

ବରଣ-ବ. (ବୃ-ଅନ) ବିବାହନିମିତ୍ତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା;

ବରଣୀୟ-ବଂ. (ବୃ-ଅନୀୟ) ବରଣଯୋଗ୍ୟ ; ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଣ୍ଡ-ବ. (ବୃ-ଅଣ୍ଡନ୍) ବରଣ୍ଡା । [ପ୍ରଦ ।

ବରଦ-ବଂ. (ବର-ଦା-ଅ) ବରପ୍ରଦ, ଅଭୀଷ୍ଟ-

ବରଦା-ବଂ. ଅଭୀଷ୍ଟ ଦାୟିନୀ ।

ବରଫ-ବି. ତୁଷାର ; ଶୀତରେ ଘନୀଭୂତ ଜଳ ।

ବରବର୍ଣ୍ଣିନୀ-ବି°. (ବର୍-ବର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍-ଈ) ସୁନ୍ଦରୀ ।

ବରଷ-ବି. ବର୍ଷ ।

ବରାକ-ବି°. ଦରିଦ୍ର, ଦୀନ ।

ବରାଟକ, ବରାଟିକା-ବି. କଉଡ଼ି ।

ବରାତ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ମାଲିକ ହୁଣ୍ଡି; କର୍ମଫଳ-ଭୋଗ ।

ବରାରୋହା-ବି. (ବର-ଆରୋହ-ଆ) ସୁନ୍ଦରସ୍ତ୍ରୀ ।

ବରାହ-ବି. ବାରହା; ବନ୍ୟଶୂକର ।

ବରିଷ୍ଠ-ବି°. (ଉରୁ-ଇଷ୍ଠ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ।

ବରୀୟାନ୍-ବି°. (ଉରୁ-ଈୟସ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ।

ବରୁଣ-ବି. (ବୃ-ଉନ) ଜଳରାଶିର ଅଧିଦେବତା; ପଶ୍ଚିମଦିକ୍ପାଳ ।

ବରୁଣାନୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବରୁଣ-ପତ୍ନୀ ।

ବରୂଥ-ବି. (ବୃ-ଊଥ) ବର୍ମ, ସାଞ୍ଜୁ ।

ବରୂଥିନୀ-ବି. (ବରୂଥ-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ।

ବରେଣ୍ୟ-ବି°. (ବୃ-ଏନ୍ୟ) ବରଣୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବର୍କର-ବି. ବକରା, ଛାଗଳ ।

ବର୍ଗ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅ) ଶ୍ରେଣୀ ; ସଜାତୀୟ ଦଳ ; ଗଣ; ପ୍ରକରଣ; ଦୁଇ ସମରାଶିର ଗୁଣଫଳ ।

ବର୍ଗ କ୍ଷେତ୍ର-ବି. ସମାନ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ।

ବର୍ଗମୂଳ-ବି. ଅପଣାଦ୍ୱାରା ଗୁଣିତ ରାଶିର ମୂଳ ବା ସେହି ରାଶି । "X" ର ବର୍ଗମୂଳ " ।

ବର୍ଗୀୟ-ବି°. ବର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବର୍ଚ୍ଚଃ-ବି. ତେଜଃ ; କାନ୍ତି ।

ବର୍ଚ୍ଛା-ବି. ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ; ଫାର୍ସୀ ।

ବର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ବର୍ଜ୍ଜନୀୟ-ବି°. (ବୃଜ୍-ଅନୀୟ) ତ୍ୟାଗଯୋଗ୍ୟ ।

ବର୍ଜ୍ଜିତ-ବି°. (ବୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ରହିତ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଜାତି; ରଙ୍ଗ ; ରୂପ ; ଯଶଃ; ଅକ୍ଷର ।

ବର୍ଣ୍ଣକ-ବି. ଅଙ୍ଗରାଗ ।

ବର୍ଣ୍ଣନ, ବର୍ଣ୍ଣନା-ବି. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅନ, ଆ) ବିବରଣ; ଗୁଣକଥନ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ମାଳା-ବି. କ୍ରମିକ ଅକ୍ଷର-ସମୂହ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ସଙ୍କର-ବି. ମିଶ୍ରଜାତି; ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିବାହ ବା ସଙ୍ଗମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜାତି ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ-ବି°. ଵିବୃତ, ବାଖ୍ୟାତ ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବୃତ୍-ଅନ) ବୃତ୍ତି, ଜୀବିକା; ସ୍ଥିତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ-ବି°. (ବୃତ୍-ଅନ) ବିଦ୍ୟମାନ; ଉପ- [ସ୍ଥିତ ।

ବର୍ତ୍ତି-ବି, ବତି, ସଳିତା ।

ବର୍ତ୍ତିତ-ବି°. (ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଣୁ-ବି°. (ବୃତ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ସ୍ଥିତିଶୀଳ ।

ବର୍ତ୍ତୀ-ବି°. ବିଦ୍ୟମାନ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବର୍ତ୍ତୁଳ-ବି°. ଗୋଲାକାର, ବୃତ୍ତ ।

ବର୍ତ୍ମ-ବି. ପଥ, ମାର୍ଗ ।

ବର୍ଦ୍ଧକ-ବି°. (ବୃଧ୍-ଅକ) ବୃଦ୍ଧିକାରକ ।

ବର୍ଦ୍ଧକି-ବି. (ବର୍ଦ୍ଧ-କି) ବଢ଼େଇ, ସୂତ୍ରଧର ।

ବର୍ଦ୍ଧନ-ବି. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧି ; ଉନ୍ନତ ; ବର୍ଦ୍ଧକ ।

ବର୍ଦ୍ଧମାନ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ।
ବର୍ଦ୍ଧିତ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପିତ ; ପୋଷିତ ।
ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ବର୍ଦ୍ଧନ-ଶୀଳ ।
ବର୍ମ-ବି. (ବୃ-ମନ୍) କବଚ, ସାଞ୍ଜୁ ; କ୍ଷତ୍ରିୟର
ବର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।   [ଉପାଧି ।
ବର୍ବର-ବି. ଅତି ଅସଭ୍ୟ ଲୋକ; ନୀଚଜାତି ।
ବର୍ବୁର-ବି. ବବୁର ଗଛ ।
ବର୍ଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ବତ୍ସର; ଦେଶ; ବୃଷ୍ଟି ।
ବର୍ଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ବୃଷ୍ଟି ।
ବର୍ଷା-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ-ଆ) ବୃଷ୍ଟି କାଳ, ପ୍ରାବୃଟ ।
ବର୍ଷାଭୂ-ବି. (ବର୍ଷା-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ଭେକ ।
ବର୍ଷିଷ୍ଠ, ବର୍ଷୀୟାନ୍-ବିଂ. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଅତି ବୃଦ୍ଧ ।   [ପଥର ।
ବର୍ଷୋପଳ-ବି. (ବର୍ଷ-ଉପଳ) କରକା, କୁଆ-
ବର୍ହ-ବି. (ବର୍ହ୍-ଅ) ମୟୂର-ପୁଚ୍ଛ ।
ବର୍ହି-ବାହନ-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।
ବର୍ହୀ-ବି. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର, ଶିଖୀ ।
ବଳ-ବି. (ବଳ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।
ବଳକ୍ଷ-ବିଂ. ଶୁକ୍ଳ, ଶ୍ୱେତ ।
ବଳକା-ବିଂ. ପ୍ରୟୋଜନାଧିକ, ଅତିରିକ୍ତ,
ବଳଦ-ବି. ବୃଷ, ଦାମୁଡି ।   [ଫାଜଲ ।
ବଳଭଦ୍ର-ବି. ବଳରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଭ୍ରାତା ।
ବଳଭି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା, ଗୃହ-ଉପରସ୍ଥ ଘର ।
ବଲ୍ଲମ-ବି. ବର୍ଚ୍ଛା, ଶୂଳ ।

ବଳୟ-ବି. ହାତବଳା, କଙ୍କଣ; ମଣ୍ଡଳ ।
ବଳୟିତ-ବିଂ. ବେଷ୍ଟିତ ।
ବଳବତ୍ତା-ବି. (ବଳ-ବତ୍-ତା) ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ।
ବଳବାନ୍-ବିଂ. (ବଳ-ବତ୍) ସମର୍ଥ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।
ବଳା-ବି. ବଳୟ ।
ବଳାଇ-ବି. ବିପଦ୍; ଅଶୁଭ ।
ବଳାଇବା-କ୍ରି. ବଳପୂର୍ବକ ସମ୍ମତ କରାଇବା ।
ବଳାକା-ବି. ବକଶ୍ରେଣୀ ।
ବଳାହକ-ବି. ମେଘ; ପର୍ବତ ।
ବଳି-(ବର୍ଗ୍ୟ ବ ଦେଖ) ।
ବଳିବା-କ୍ରି. ଅଧିକ ହେବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।
ବଳିଶ-ବି. ବଡ଼ିଶ, ବନ୍ଶୀ ।
ବଳିଷ୍ଠ-ବିଂ. ଅତି ବଳବାନ୍ ।
ବଳୀ-ବିଂ. (ବଳ-ଇନ୍) ବଳବାନ୍ ।
ବଳୀକ-ବି. ଘରର ଓଳି ।
ବଲ୍କ, ବଲ୍କଳ-ବି. ବକଳ, ବୃକ୍ଷଛାଲ ।
ବଲ୍ଗନ-ବି. (ବଲ୍ଗ୍-ଅନ) ପ୍ଲୁତଗମନ, ଡେଇଁ
ବଲ୍ଗା-ବି. ଲଗାମ; ରଶି ।   [ଡେଇଁ ଯିବା ।
ବଲ୍ଗିତ-ବି. ଅଶ୍ୱର ପ୍ଲୁତଗତି ।
ବଲ୍ଗୁ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ।
ବଲ୍ମୀକ-ବି. ଉଇହୁଙ୍କା ।
ବଲ୍ଲକୀ-ବି. ବୀଣା ।   [ପତି ।
ବଲ୍ଲଭ-ବିଂ. (ବଲ୍ଲ୍-ଅଭ) ପ୍ରିୟ, ଦୟିତ; ବି.
ବଲ୍ଲଭା-ବି. ପ୍ରିୟା ।
ବଲ୍ଲରୀ-ବି. ଲତା; ମଞ୍ଜରୀ ।

ବଲ୍ଲବ-ବି. ଗଉଡ, ଗୋପାଳ ।
ବଲ୍ଲୀ-ବି. ଲତା ।
ବଲ୍ଲୁର-ବି. ପତିତ ଭୂମି, ପଡ଼ିଆ ଭୂଇଁ ।
ବବ-ବି. ଜ୍ୟୋତିଷିକ କରଣବିଶେଷ ।
ବଶ-ବିଂ. (ବଶ୍-ଅ) ଅଧୀନ ; ବି. ଅଧୀନତା ।
ବଶତଃ-ଅଂ. ଅଧୀନତା ହେତୁରୁ ।
ବଶତା-ବି. ଅଧୀନତା ।
ବଶବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ଅଧୀନ । [ବଶୀଭୂତ ।
ବଶମ୍ବଦ-ବିଂ. (ବଶଂ-ବଦ୍-ଅ) ପ୍ରିୟବାଦୀ ;
ବଶିଷ୍ଠ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ, ରଘୁକୁଳ-ଗୁରୁ ।
ବଶୀ-ବିଂ. (ବଶ-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ବଶୀକରଣ-ବି. ଅଧୀନୀକରଣ ।
ବଶୀକୃତ-ବିଂ. ଅଧୀନୀକୃତ ।
ବଶୀଭୂତ-ବିଂ. ଅଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତ ।
ବଶ୍ୟ-ବିଂ. (ବଶ୍-ଯ) ଅଧୀନ ।
ବଶ୍ୟତା-ବି. ଅଧୀନତା ।
ବଷଟ୍-ବି. ଅଗ୍ନିରେ ଅହୁତିଦାନର ମନ୍ତ୍ର ।
ବଷଟ୍କାର-ବି. ଅଗ୍ନିରେ ଅହୁତିପ୍ରଦାନ ।
ବସଣି-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ବସତି-ବି. (ବସ୍-ଅତି) ବାସସ୍ଥାନ ।
ବସନ-ବି. (ବସ୍-ଅନ) ବସ୍ତ୍ର ।
ବସନ୍ତ-ବି. (ବସ୍-ଅନ୍ତ) ମଧୁଋତୁ ।
ବସନ୍ତ-ଦୂତ-ବି. କୋକିଳ ।
ବସା-ବି. ମେଦଃ, ଚର୍ବି । [ମନ୍ଦ ଦେବା ।
ବସାଇବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରାଇବା ; ଯୁଧରେ

ବସିବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରିବା ; ସଂଲଗ୍ନ ।
ହେବା । [ଅଷ୍ଟଦେବତା ।
ବସୁ-ବି. (ବସ୍-ଉ) ଧନ; ରତ୍ନ; ଧ୍ରୁବ ସୋମାଦି
ବସୁଦେବ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା ।
ବସୁଧା-ବି. (ବସୁ-ଧା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁ-ଧାରା-ବି. ଶ୍ରାଦ୍ଧବିଶେଷରେ ଭିତ୍ତିରେ ଦତ୍ତ ଘୃତ-ଧାରା ।
ବସୁନ୍ଧରା-ବି. (ବସୁ-ଧୃ-ଅ-ଆ) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁମତୀ-ବି. (ବସୁ-ମତ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।
ବସ୍ତା-ବି. ଗଣ୍ଠିଲି; ଅଖାର ବଡ଼ ଥଳୀ ।
ବସ୍ତି-ବି. ତଳିପେଟ; ଗ୍ରାମ ।
ବସ୍ତୁ-ବି. (ବସ୍-ତୁ) ପଦାର୍ଥ; ସତ୍ୟ ।
ବସ୍ତୁତଃ-ଅଂ. ଯଥାର୍ଥରୂପେ ।
ବସ୍ତ୍ର-ବି. (ବସ୍-ତ୍ର) ବସନ, ଲୁଗା ।
ବସ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବି. ତମ୍ବୁ ।
ବହ-ବିଂ. (ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବହନ-ବି. (ବହ୍-ଅନ) ବହିବା; ଧାରଣ ।
ବହନ-କ୍ରି. ବିଂ. ବେଗେ, ଶୀଘ୍ର ।
ବହନି-ବି. ପ୍ରଥମ ବୟସ ।
ବହମାନ୍ୟ-ବିଂ. (ବହ୍-ଅମାନ୍ୟ) ବହନଯୋଗ୍ୟ ।
ବହମାନ-ବିଂ. (ବହ୍-ଆନ) ବହନ୍ତା ।
ବହଳ-ବିଂ. ଗାଢ଼, ମୋଟ ।
ବହିଃ-ଅଂ. ବାହାରେ ।
ବହିଃସ୍ଥ-ବିଂ. ବାହାରେ ସ୍ଥିତ ।
ବହି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପୁସ୍ତକ ।

ବହିବା-କ୍ରି. ବୋହିବା, ବାୟୁ ବା ସ୍ରୋତର ଗମନ କରିବା । [ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ବହିରିନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ବହିଃ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଭୃତି

ବହିର୍ଭୂତ-ବି॰. (ବହିଃ-ଭୂ-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବି॰. (ବହିଃ-କୃ-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ବହୁ-ବି॰. ଅନେକ ।

ବହୁତ-ବି॰. ଅନେକ ।

ବହ୍ନି-ବି. (ବହ୍-ନି) ଅଗ୍ନି । [ପବନ ।

ବା-ଅ॰. ବିତର୍କ, ନିଶ୍ଚୟ, ବିକଳ୍ପସୂଚକ; ବି.

ବାଇ-ବି. (ବାୟୁ ଶବ୍ଦଜ) ବାୟୁବେଗ ।

ବାଇ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧା; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ନର୍ତ୍ତକୀ-ବିଶେଷ ।

ବାଇଗଣ-ବି. (ବାତିଙ୍ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବାର୍ତ୍ତାକୁ ।

ବାଇଗବା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବାଇଶ-ବି॰. ଦ୍ୱାବିଂଶତି ।

ବାଇଶି-ବି. ଅଶ୍ଳୀଳ ଗାଳି । [ବିଲ ।

ବାଉଳା-ବି॰. (ବାତୁଲଶବ୍ଦଜ) ବାତୁଳ ;

ବାଉଁଶ-ବି. ବେଣୁ, ବଂଶ ।

ବାଁ-ବି॰. ବାମ, ସବ୍ୟ । [ଦ୍ୱିତୀ ।

ବାକ୍-ବି. (ବଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବାଣୀ; ଶବ୍ଦ; ସର-

ବାକୀ-ବି॰. (ଆରବୀ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ବାକୁଲି-ବି ଯୁଆଳି କାଳା ।

ବାକ୍ୟ-ବି. (ବଚ୍-ଯ) ବଚନ; କର୍ତ୍ତୃକ୍ରିୟାପଦ-ଯୁକ୍ତ ପଦସମୂହ ।

ବାଖର-ବି. ମଦ୍ୟର ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ବାଗ-ବି. ଘୋଡ଼ାମୁଖର ରଜ୍ଜୁ; ଅଧିକୃତସ୍ଥିର ।

ବାଗୀଶ-ବି॰. (ବାକ୍-ଈଶ) ବୃହସ୍ପତି; ଉତ୍ତମ-

ବାଗୁଡ଼ି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଖେଳ । [ବକ୍ତା ।

ବାଗୁରା-ବି. ମୃଗ ଧରିବା ଜାଲ, ଫାଶ ।

ବାଗୁଲି-ବି. ରାଜାଙ୍କର ତାମ୍ବୂଳ-ବାହକ ।

ବାଗ୍ଦଣ୍ଡ-ବି. (ବାକ୍-ଦଣ୍ଡ) ତିରସ୍କାର; ବଚନ-ସଂଯମ ।

ବାଗ୍ଦେବୀ-ବି. (ବାକ୍-ଦେବୀ) ସରସ୍ୱତୀ, ଭାରତୀ ।

ବାଗ୍ମୀ-ବି॰. (ବାକ୍-ମିନ୍) ବକ୍ତା; ବାକ୍‌ପଟୁ ।

ବାଗ୍ଯୁଦ୍ଧ-ବି. (ବାକ୍-ଯୁଦ୍ଧ) କଳହ ।

ବାଘ-ବି. (ବ୍ୟାଘ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ ।

ବାଘି-ବି. ଜଙ୍ଘଉପରସ୍ଥ ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାଘୁଣୀ-ବି. ବ୍ୟାଘ୍ରୀ ।

ବାଙ୍କ-ବି. ମୋଡ; ବି॰. ବକ୍ର ।

ବାଙ୍ଗର-ବି॰. ଗେଡ଼ା । [ସାହିତ୍ୟ ।

ବାଙ୍ମୟ-ବି॰. (ବାକ୍-ମୟ) ବାକ୍ୟମୟ; ବା

ବାଚଂଯମ-ବି॰. (ବାଚଂ-ଯମ୍-ଅ) ମୌନବ୍ରତୀ ।

ବାଚକ-ବି॰. (ବଚ୍-ଅକ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶକ; ବୋଧକ ।

ବାଚନ-ବି. (ବଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ; ପଠନ ।

ବାଚନିକ-ବି॰. (ବଚନ-ଇକ) ବଚନନିଷ୍ପନ୍ନ । ମୌଖିକ । [ବୃହସ୍ପତି ।

ବାଚସ୍ପତି-ବି.(ବାଚସ୍-ପତି) ବାଗ୍ମୀ; ଦେବଗୁରୁ;

ବାଚାଳ-ବି॰. (ବାଚ୍-ଆଲ) ବାକ୍‌ପଟୁ; ଯେ ବେଶୀ ବକେ; ଅସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଳାପୀ ।

ବାଚିକ-ବି॰. (ବାଚ୍-ଇକ) ବଚନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାଚ୍ୟ-ବି. (ବଚ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ; ନିନ୍ଦନୀୟ, ଧାତୁର ଉତ୍ତର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଯେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସଶବ୍ଦଜ) ବାଳବେଗବିଶେଷ; ଘୋଟକଶିଶୁ । [କରିବା ।

ବାଛିବା-କ୍ରି. ପୃଥକ୍ କରି ନେବା, ନିର୍ବାଚନ

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସତରଶବ୍ଦଜ) ଗୋବତ୍ସ ।

ବାଜି-ବି. (ବାଜ୍-ଅ) ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ ।

ବାଜଣା-ବି. ବାଜା, ବାଦ୍ୟ ।

ବାଜ-ପେୟ-ବି. ବୈଦିକ ଯାଗବିଶେଷ ।

ବାଜପେୟୀ-ବି. (ବାଜପେୟ-ଇନ୍) ବାଜପେୟ-ଯାଗକାରୀ ।

ବାଜି-ବି. କୌତୁକ; ହୁଡ଼ା ।

ବାଜିବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦିତ ହେବା ।

ବାଜୀ-ବି. (ବାଜ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱ ।

ବାଜୁ-ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ବାଜେ-ବି. ଖୁଚୁରା; ଇତର ।

ବାଜେଣି-ଶବ୍ଦକାରୀ ଅଳଙ୍କାର ।

ବାଞ୍ଛନୀୟ-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅନୀୟ) ଅଭିଲଷଣୀୟ ।

ବାଞ୍ଛା-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅ) କାମନା, ସ୍ପୃହା ।

ବାଞ୍ଛିତ-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ତ) ଅଭୀଷ୍ଟ, ଅଭିଲଷିତ ।

ବାଟ-ବି. (ବଟ୍-ଅ) ପଥ; ଭୂମି ।

ବାଟିବା-କ୍ରି. ଶିଳରେ ପେଷିବା ।

ବାଟିକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ବଟିକା ।

ବାଟୀ-ବି. ଗୃହ; ୨୦ ମାଣ ଭୂମି ।

ବାଟୁଳି-ବି. ମାଟିର ଗୁଳି ।

ବାଟୋଇ-ବି. (ବାଟଶବ୍ଦଜ) ପଥିକ ।

ବାଡ଼-ବି. (ବୃତ୍ତିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷେତ୍ରରକ୍ଷାର୍ଥ ବୃକ୍ଷ-ବେଷ୍ଟନ । [ବାଡବାନଳ ।

ବାଡ଼ବ-ବି. (ବାଡବା-ଅ) ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି;

ବାଡ଼ି-ବି. ଯଷ୍ଟି; ଗୃହସଂଲଗ୍ନ କ୍ଷୁଦ୍ର ବଗିଚା ।

ବାଡୁଅ-ବି. ଅବିବାହିତ ।

ବାଡ଼େଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା ।

ବାଢ଼ିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପାତ୍ରରେ ଥୋଇବା; ପରଶିବା ।

ବାଣ-ବି. (ବାଣ୍-ଅ) ଶର, ତୀର ।

ବାଣି-ବି. ହେଁସବୁଣିବା ଦଉଡ଼ି । [ବାର ।

ବାଣିଜ୍ୟ-ବି. (ବଣିଜ୍-ଯ) ବଣିକ୍‌ବୃତ୍ତି; କାର-

ବାଣୀ-ବି. (ବଲ୍-ନ-ଈ) ବାକ୍ୟ; ସରସ୍ୱତୀ ।

ବାତ-ବି. (ବା-ତ) ବାୟୁ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାତ ପ୍ରମୀ-ବି. ବାୟୁପରି ଦ୍ରୁତଗାମୀ ମୃଗ ।

ବାତାପି-ବି. ଅସୁରବିଶେଷ; ଆମ୍ରଫଳବିଶେଷ ।

ବାତାୟନ-ବି. (ବାତ-ଅୟନ) ଗବାକ୍ଷ, ଅଶ୍ୱ ।

ବାତୁଳ-ବି. (ବାତ ଉଲ) ପାଗଳ ।

ବାତ୍ୟା-ବି. (ବାତ-ଯ-ଆ) ବଳବାନ୍ ବାୟୁ, ତୋଫାନ । [ଗୁରୁଜନର ସ୍ନେହ ।

ବାତ୍ସଲ୍ୟ-ବି. (ବତ୍ସଳ-ଯ) ଶିଶୁ ପ୍ରତି ପିତା ମାତା

ବାଦ-ବି. (ବଦ୍-ଅ) ତର୍କ; ଉତ୍ତର; କଥନ; କଳହ; ଦ୍ୱେଷ । [ବକ୍ତା ।

ବାଦକ-ବି. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବାଦ୍ୟକର;

ବାଦନ-ବି. (ବାଦ-ଅନ) ବଜାଇବା ।

ବାଦରାୟଣ-ବି. ବଦରିକାଶ୍ରମର ମୁନି-ବ୍ୟାସ ।

ବାଦସା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ରଜା ।

ବାଦାନୁବାଦ-ବି. (ବାଦ-ଅନୁବାଦ) ବାଗ୍‌ବିତଣ୍ଡା ।

ବାଦାମ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ବାଦିତ-ବି°. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ବାଦିତ୍ର-ବି. (ବାଦ-ଇତ୍ର) ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ବାଜଣା ।

ବାଦୀ-ବି°. (ବଦ୍-ଇନ) ବକ୍ତା, ଫରିୟାଦ ।

ବାଦୁଆ-ବି°. ଦ୍ୱେଷୀ, ବିରୋଧୀ ।

ବାଦୁଡ଼ି-ବି. ଉଡ଼ନ୍ତା ପ୍ରାଣିବିଶେଷ ।

ବାଦ୍ୟ-ବି. (ବାଦ-ଯ) ବାଜଣା, ବାଜା ।

ବାନପ୍ରସ୍ଥ-ବି. (ବନ-ଅ-ପ୍ରସ୍ଥ) ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବନପ୍ରସ୍ଥାନ ବ୍ରତ ।

ବାନର-ବି. (ବନ-ରମ୍-ଅ) ମର୍କଟ, ଶାଖାମୃଗ ।

ବାନା-ବି. ପତାକା ।

ବାନୀର-ବି. ବେତଗଛ ।

ବାନ୍ତ-ବି°. (ବମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବାନ୍ତି-ବି. (ବମ୍-ତି) ବମନ, ଉଦ୍ଗୀରଣ ।

ବାପ-ବି. (ବପ୍-ଅ) କ୍ଷୌର ; (ବପ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜନକ । [ଭୁଣା ।

ବାପିତ-ବି°. (ବପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମୁଣ୍ଡିତ ; ବୁଅ,

ବାପୀ-ବି. ବାମ୍ପୀ, ବୃହତ୍ କୂପ ।

ବାବା-ବି. ପିତା । [ସମ୍ବୋଧନ ।

ବାବୁ-ବି. ଭଦ୍ରଲୋକର ଉପାଧି ; ବାତ୍ସଲ୍ୟ-

ବାମ-ବି°. (ବମ୍-ଅ) ବା, ଦକ୍ଷିଣେତର ; ପ୍ରତିକୂଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ବାମ-ଦେବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବାମା-ବି. ନାରୀ, ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାମନ-ବି°. (ବାମ-ଣ-ଅନ) ଖର୍ବ; ବି. ଖର୍ବାକୃତି ଲୋକ; ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାରବିଶେଷ ।

ବାମେତର-ବି°. (ବାମ-ଇତର) ଦକ୍ଷିଣ ।

ବାମ୍ପ-ବି. ବାମ୍ପ ।

ବାୟବୀୟ-ବି°. ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟବ୍ୟ-ବି°. (ବାୟୁ-ଯ) ବାୟୁକୋଣ; ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟସ-ବି. (ବୟ୍-ଅସ) କାକ ।

ବାୟୁ-ବି. (ବା-ଉ) ବାତ, ପବନ ।

ବାୟୁ-ଭକ୍ଷ-ବି. ସର୍ପ ।

ବାୟୁ-ସଖ-ବି. ଅଗ୍ନି ।

ବାର-ବି. ବାସର; ସମୂହ; ପାଳି; ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାରଣ-ବି. (ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହସ୍ତୀ; ନିଷେଧ ।

ବାରନାରୀ-ବି. ବାରବିଳାସିନୀ, ବେଶ୍ୟା ।

ବାରବେଳା-ବି. ଅଶୁଭ ସମୟ ହିନ୍ଦୁଜ୍ୟୋତିଷ-

ବାରମ୍ବାର-ଅ°. ପୁନଃପୁନଃ । [ମତେ ।

ବାରାଙ୍ଗନା-ବି. (ବାର-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।

ବାରାଣସୀ-ବି. (ବରଣା-ଅସୀ) କାଶୀ ।

ବାରାନ୍ତର-ବି. (ବାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ସମୟ ;

ବାରି-ବି. ଜଳ । [ଅନ୍ୟ ବାର ।

ବାରିଜ-ବି. (ବାରି-ଜନ-ଅ) ପଦ୍ମ; ଶଙ୍ଖ ।

ବାରିଦ-ବି. (ବାରି-ଦା-ଅ) ଜଳଦ, ମେଘ ।

ବାରିଧି } ବି.(ବାରି-ଧି,ନିଧି) ସମୁଦ୍ର, ଜଳଧି ।
ବାରିନିଧି }

ବାରି-ବାହି-ବି. ମେଘ ।

ବାରୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ବାର-ଇନ୍ଦ୍ର) ସମୁଦ୍ର ; ବରୁଣ ।

ବାରୁଣୀ-ବି. (ବରୁଣ-ଅ-ଈ) ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ; ବରୁଣଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାରୁଦ-ବି. ସୋରାଗନ୍ଧକ ମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବି. (ବୃତ୍-ଅ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ସମ୍ବାଦ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବହ-ବି. ଦୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଦଲ-ବି. ବାଦଲ; ମେଘ ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-ଷ-ଯ) ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ।

ବାର୍ଦ୍ଧୁଷିକ-ବି. (ବୃଦ୍ଧି-ଇ-କ) କୁଷୀଦଜୀବୀ ।

ବାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବାର-ଯ) ବାରଣୀୟ, ବାରଣ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ବାର୍ଷିକ-ବିଂ. (ବର୍ଷ-ଇକ) ବାତ୍ସରିକ ।

ବାର୍ସି-ବି. ବଢେଇର କାଠ ଚାଞ୍ଛିବା ଶସ୍ତ୍ର ।

ବାଲିଶ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉପାଧାନ, ତକିଆ ।

ବାଲ୍ମୀକି-ବି. (ବଲ୍ମୀକ-ଇ) ମୁନିବିଶେଷ ।

ବାବଦୂକ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ବାଚାଳ ।

ବାଷ୍ପ }
ବାଷ୍ପ } ବି. (ବା-ସୃକ୍-ପ) ବାଷ୍ପ ; ଅଶ୍ରୁ ।

ବାସ-ବି. (ବସ୍-ଅ) ଗୃହ; ବସ୍ତ୍ର; ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସକ-ବି. ବାସଙ୍ଗ ଗଛ ।

ବାସକ-ସଜ୍ଜା-ବି. ବେଶଭୂଷାଯୁକ୍ତା ନାୟିକା ।

ବାସନ-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍ ଅନ) ସୁଗନ୍ଧୀକରଣ ; ପାତ୍ର । [ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସନା-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଆଶା;

ବାସନ୍ତ-ବିଂ. (ବସନ୍ତ-ଅ) ବସନ୍ତ ଋତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାସନ୍ତୀ-ବି. (ବସନ୍ତ-ଅ-ଈ) ନବମଲ୍ଲିକା ; ଦୁର୍ଗା ।

ବାସର-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅର) ଦିବସ; ବିବାହ-ସହିର ଶୟନଗୃହ ।

ବାସବ-ବି. (ବସୁ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ବାସି-ବିଂ. ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ । [ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ।

ବାସିତ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ;

ବାସିନ୍ଦା-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ବାସକାରୀ ।

ବାସୀ-ବିଂ. (ବସ-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବାସୁ-ବି. (ବସ୍ ଉ) ସର୍ବଭୂତବାସୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ବାସୁକି-ବି, (ବସୁ-କ-ଇ) ସର୍ପରାଜ ।

ବାସୁଙ୍ଗା-ବି. କଦଳୀ-ବାଉଙ୍ଗା ।

ବାସୁଦେବ-ବି. (ବସୁଦେବ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବାସ୍ତୁରି-ବିଂ. ଦ୍ୱିସପ୍ତତି ।

ବାସ୍ତବ }
ବାସ୍ତବିକ } ବିଂ. (ବସ୍ତୁ-ଅ, ଇକ) ପ୍ରକୃତ, ଯଥାର୍ଥ ।

ବାସ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତବ୍ୟ) ବାସଯୋଗ୍ୟ ।

ବାସ୍ତୁ-ବି. (ବସ-ତୁ) ଗୃହ ।

ବାସ୍ତୁକ-ବିଂ. ବାରକୁଲି । [ବହନକର୍ତ୍ତା ।

ବାହକ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସାରଥି; ବିଂ.

ବାହନ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଯାନ; ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ନୌକା ପ୍ରଭୃତି ।

ବାହା-ବି. (ବାହୁଶବ୍ଦଜ) ଭୁଜ ।

ବାହା-ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।

ବାହାଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ବାହାନା-ବି. ଛଳନା ।
ବାହାପିଆ-ବିଂ. ଦୁଃସାହସୀ ।
ବାହାର-ବିଂ. ବହିର୍ଗତ ।
ବାହାର-ବି. ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବାହାରିବା-କ୍ରି. ବହିର୍ଗତ ହେବା । [ହିତ ।
ବାହିତ-ବିଂ. (ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚାଳିତ ; ପ୍ରବା-
ବାହିନୀ-ବି. (ବାହ୍-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ; ନଦୀ ।
ବାହିବା-କ୍ରି. ନୌକା ଚଳାଇବା ।
ବାହୁ-ବି. (ବହ୍-ଉ) ଭୁଜ ; ବିଭୁଜର ଭୁଜ ।
ବାହୁଙ୍ଗା-ବି. ଡାଳ ଓ ନଡ଼ିଆ ଗଛ ପ୍ରଭୃତିର
ବାହୁଙ୍ଗୀ-ବି. ଭାରଦଣ୍ଡ । [ଶାଖା ।
ବାହୁଟିଆ-ବି. ଭୂଷଣବିଶେଷ ।
ବାହୁଟି-ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।
ବାହୁଡ଼ା-ବି. (ବ୍ୟାହୃତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ।
ବାହୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଲେଉଟିବା ।
ବାହ୍ୟ-ବିଂ. (ବହ୍ ଯ) ବହିର୍ଭାଗସ୍ଥ ; ବହିଃସ୍ଥ ।
ବି-ଉପସର୍ଗ (ବା-ଇ) ବିପରୀତ, ବିଶେଷ,
ପ୍ରଭେଦ, ବିରୋଧ ପ୍ରଭୃତିର ସୂଚକ ।
ବିଂଶ-ବି. (ବିଂଶତି-ଅ) ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।
ବିଂଶତି-ବି. କୋଡ଼ିଏ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ।
ବିଂଶତିତମ-ବିଂ. ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।
ବିଆଣି-ବି. ପ୍ରସବ ।
ବିଆଳି-ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ବିଇଞ୍ଚି-ବି. (ବିଚିଛିବାଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମରୋଗ-
ବିକଚ-ବି. (ବି-କଚ୍-ଅ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ବିକଟ-ବିଂ. (ବି-କଟ୍-ଅ) ଭୟଙ୍କର; ବିକୃତ ।
ବିକତ୍ଥନ-ବି. (ବି-କତ୍ଥ୍-ଅନ) ମିଥ୍ୟାଶ୍ଳାଘା ।
ବିକର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବି-କୃତ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ବିକଳ-ବିଂ. (ବି-କଳା) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ; ଅସ-
ମର୍ଥ; ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ବିକଳା-ବି. କଳାର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।
ବିକଳାଙ୍ଗ-ବିଂ. (ବିକଳ-ଅଙ୍ଗ) ହୀନାଙ୍ଗ, ଖଞ୍ଜ
ପ୍ରଭୃତି । [କଳ୍ପ ।
ବିକଳ୍ପ-ବି. (ବି-କଳ୍ପ) ସନ୍ଦେହ; ଭ୍ରମ; ବିପରୀତ
ବିକଶିତ } ବିଂ (ବି-କଶ୍, କସ୍-ତ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ,
ବିକସିତ } ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।
ବିକସ୍ୱର-ବିଂ. (ବି-କସ୍-ବର) ବିକାଶ-ଶୀଳ ।
ବିକା-ବି. (ବିକ୍ରୟଶବ୍ଦଜ) ବିକ୍ରୟ ।
ବିକାର-ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥା-
ଭାବ, ବିକୃତ ରୋଗ ।
ବିକାଶ-ବି. (ବି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଲ୍ଲାସ ।
ବିକାଶନ-ବି. ପ୍ରସ୍ଫୁଟନ ।
ବିକିରଣ-ବି. (ବି-କୄ-ଅନ) ବିକ୍ଷେପଣ ।
ବିକୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିସ୍ତୃତ ।
ବିକୃତ-ବିଂ. (ବି-କୃ-ତ) ବିକାରପ୍ରାପ୍ତ ;
ଘୃଣିତ ।
ବିକୃତି-ବି. (ବି-କୃ-ତି) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥାଭାବ ।
ବିକ୍ରମ-ବି. (ବି-କ୍ରମ୍-ଅ) ପରାକ୍ରମ, ଶୌର୍ଯ୍ୟ;
ଆରମ୍ଭ; ପଦକ୍ଷେପ ।
ବିକ୍ରୟ-ବି. (ବି-କ୍ରୀ-ଅ) ବିକିବା । [ଶାଳୀ ।
ବିକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ବି-କ୍ରମ୍-ତ) ପରାକ୍ରାନ୍ତ, ବିକ୍ରମ-

ବିକ୍ରେୟ୍ରା-ବି. ବିକାର, ବିକୃତ ।
ବିକ୍ରେତା-ବି. (ବି-କ୍ରୀ-ତୃ) ବିକ୍ରୟ-କାରକ ।
ବିକ୍ରେୟ-ବି. (ବି-କ୍ରୀ-ଯ) ବିକ୍ରୟ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିକ୍ଳବ-ବି. (ବି-କ୍ଳବ୍-ଅ) ବିହ୍ୱଳ; କାତର ।
ବିକ୍ଷିପ୍ତ-ବି. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ;
ଉଦ୍ଭ୍ରାନ୍ତଚିତ୍ତ ।
ବିକ୍ଷେପ-ବି. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିକ୍ଷେପ;
ଦୁଃଖ; ଭୟ; ବିଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବିକ୍ଷୋଭ-ବି. (ବି-କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଦୁଃଖ; ବିଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବିଖ୍ୟାତ-ବି. (ବି-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ବିଗତ-ବି. (ବି-ଗମ୍-ତ) ଅତୀତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ବିଗମ-ବି. (ବି-ଗମ୍-ଅ) ଅପଗମ; ନିବୃତ୍ତି ।
ବିଗର୍ହଣ-ବି. (ବି-ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା, ଅପବାଦ ।
ବିଗର୍ହିତ-ବି. (ବି-ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।
ବିଗଳିତ-ବି. (ବି-ଗଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; କ୍ଷରିତ ।
ବିଗିଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବିକୃତ ହେବା, ଖରାପ ହେବା ।
ବିଗୁଣ-ବି. (ବି-ଗୁଣ) ଗୁଣରହିତ ।
ବିଗ୍ନ-ବି. (ବିଜ୍-ତ) ଉଦ୍ବିଗ୍ନ; କାତର ।
ବିଗ୍ରହ-ବି. (ବି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ଯୁଦ୍ଧ;
କଳହ ।
ବିଘଟନ-ବି. (ବି-ଘଟ୍-ଅନ) ବିଶ୍ଳେଷ; ବିରୋଧ ।
ବିଘଟିତ-ବି. (ବି-ଘଟ୍-ତ) ବିଶ୍ଳେଷିତ, ବ୍ୟାହତ ।
ବିଘାତ-ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ; ଆଘାତ ।
ବିଘ୍ନ-ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବ୍ୟାଘାତ, ବାଧା ।
ବିଘ୍ନ-ନାୟକ, ବିଘ୍ନେଶ-ବି. ଗଣେଶ ।

ବିଘ୍ନିତ-ବି. ବ୍ୟାହତ ।
ବିଚକ୍ଷଣ-ବି. (ବି-ଚକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାନୀ; ଦକ୍ଷ;
ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ବିଚର୍ଚ୍ଚିକା-ବି. ଚର୍ମରୋଗ; କାଛୁରୋଗ ।
ବିଚଳିତ-ବି. (ବି-ଚଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ;
ଅସ୍ଥିର ।   [ନିରୂପଣ ।
ବିଚାର-ବି. (ବି-ଚର୍-ଅ) ବିବେଚନା; ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-
ବିଚାରକ-ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିଚାର-
କର୍ତ୍ତା; ମୀମାଂସାକାରକ ।
ବିଚାରଣୀ-ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଈ) ବିଚାର,
ବିବେଚନା ।   [ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଚାରଣୀୟ-ବି. (ବି-ଚର୍-ଅନୀୟ) ବିଚାର୍ଯ୍ୟ,
ବିଚାରିତ-ବି. (ବି-ଚର୍-ତ) ବିବେଚିତ,
ମୀମାଂସିତ ।   [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଚାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବି-ଚର୍-ଯ) ବିବେଚ୍ୟ; ବିଚାର-
ବିଚିତ୍ର-ବି. (ବି-ଚିତ୍ର ଅ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ;
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ସୁନ୍ଦର ।
ବିଚିତ୍ରିତ-ବି. (ବିଚିତ୍ର-ଇତ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ବିଚେତନ-ବି. (ବି-ଚେତନା) ଅଚେତନ ।
ବିଚେୟ-ବି. (ବି-ଚି-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।
ବିଚେଷ୍ଟିତ-ବି. (ବି-ଚେଷ୍ଟ-ତ) ଅଙ୍ଗପରିବର୍ତ୍ତନ-
ବିଚ୍ୟୁତି-ବି. ଭ୍ରଂଶ, ସ୍ଖଳନ ।   [କ୍ରିୟା ।
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ-ବି. (ବି-ଛିଦ୍-ତ) ବିଯୁକ୍ତ; ବିଭକ୍ତ ।
ବିଚ୍ଛେଦ-ବି. (ବି-ଛିଦ୍-ଅ) ବିୟୋଗ; ବିରହ;
ବିଛା-ବି. (ବୃଶ୍ଚିକଶବ୍ଦଜ) ବୃଶ୍ଚିକ ।   [ପାର୍ଥକ୍ୟ ।
ବିଛୁଆତି-ବି. କଣ୍ଟା-କାଣ୍ଡ ଲତାବିଶେଷ ।

ବି-ଜନ-ବିଂ. ନିର୍ଜ୍ଜନ ।
ବିଜୟ-ବିଂ. (ବି-ଜି-ଅ) ଜୟ ।
ବିଜୟା-ବି. ଷଷ୍ଠିଉଠ; ଦୁର୍ଗା । [ପ୍ରାପ୍ତ ।
ବିଜୟୀ-ବିଂ. (ବି-ଜି-ଇନ୍) ଜୟଯୁକ୍ତ, ଜୟ-
ବିଜାତୀୟ-ବିଂ. (ବି-ଜାତି-ଈୟ) ଭିନ୍ନଧର୍ମାକ୍ରାନ୍ତ ।
ବିଜିତ-(ବି-ଜି-ତ) ପରାଭୂତ, ପରାଜିତ ।
ବିଜୁଳି-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ବିଦ୍ୟୁତ, ତଡ଼ିତ୍ ।
ବିଜୃମ୍ଭଣ-ବି. (ବି-ଜୃମ୍ଭ-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।
ବିଜେତା-ବି. (ବି-ଜି-ତୃ) ଜୟୀ ।
ବିଜେୟ ବିଂ. (ବି-ଜି-ଯ) ଜୟ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଜ୍ଞାନୀ ।
ବିଜ୍ଞପ୍ତି-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍ ତି) ବିଜ୍ଞାପନ ।
ବିଜ୍ଞାନ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ପଦାର୍ଥର ତତ୍ତ୍ୱନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର, ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ।
ବିଜ୍ଞାପନ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିବେଦନ, ବିଶେଷରୂପେ ଜଣାଇବା ।
ବିଜ୍ଞାପିତ-ବିଂ. ନିବେଦିତ ।
ବିଞ୍ଚଣା-ବି. (ବ୍ୟଜନଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟଜନ, ପଙ୍ଖା ।
ବିଟ-ବି. (ବିଟ୍-ଅ) ଧୂର୍ତ୍ତ; ଲମ୍ପଟ; ଲବଣବିଶେଷ ।
ବିଟଙ୍କ-ବି. ପାରାବାଡ଼ି ।
ବିଟପ-ବି. (ବିଟ୍-ଅପ) ଶାଖା, ଡାଳ; ଲମ୍ପଟ ।
ବିଟପୀ-ବି. (ବିଟପ-ଇନ୍) ତରୁ, ବୃକ୍ଷ; ବ୍ୟଭି-
ବିଟୋଲି-ବିଂ. ଦୁଷ୍ଟ । [ଚାରଣୀ ।
ବିଡ଼ଙ୍ଗ-ବି. (ବିଡ଼୍ ଅଙ୍ଗ) ଔଷଧବିଶେଷ ।

ବିଡ଼ମ୍ବନ, ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବି. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ଅନ, ଆ) ଅନୁକରଣ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଉପହାସଜନକ ବ୍ୟାପାର ।
ବିଡ଼ମ୍ବିତ-ବିଂ. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ;
ବିଡ଼ା-ବି. ଗୋଛ । [ଉପହସିତ ।
ବିଡ଼ାଳ-ବି. ବିଲେଇ ।
ବିଡ଼ିଆ-ବି. (ବାଟିକାଶବ୍ଦଜ) ପାନଖିଲ ।
ବିଡ଼ିବା-କ୍ରି. ପରଖିବା ।
ବିଡ଼ୌଜାଃ-ବି. (ବିଟ୍-ଓଜସ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବିଣ୍ଡା-ବି. ବସ୍ତ୍ର ବା ପାଲ ପ୍ରଭୃତିର ମୋଟା ।
ବିତଂସ-ବି. ପକ୍ଷୀ ଧରିବା ଜାଲ ।
ବିତଣ୍ଡା-ବି. (ବି-ତଣ୍ଡ୍-ଅ-ଆ) ବିତର୍କ; ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧ ।
ବିତତ-ବିଂ. (ବି-ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।
ବିତଥ-ବିଂ. (ବି-ତଥା-ଅ) ବିଫଳ; ମିଥ୍ୟା ।
ବିତରଣ-ବି. (ବି-ତୃ-ଅନ) ଦାନ; ବଣ୍ଟନ ।
ବିତର୍କ-ବି. (ବି-ତର୍କ୍-ଅ) ବାଦାନୁବାଦ; ଅନୁମାନ ।
ବିତଳ-ବି. ସପ୍ତ ପାତାଳର ଦ୍ୱିତୀୟ ପାତାଳ ।
ବିତସ୍ତି-ବି. ଏକ ବିଘତ, ବାର ଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।
ବିତାନ-ବି. (ବି-ତନ୍-ଅ) ଚାନ୍ଦୁଆ; ପଟମଣ୍ଡପ; ବିସ୍ତାର ।
ବିତିବା-କ୍ରି. ବିଗତ ହେବା, ଯାପିତ ହେବା ।
ବିତୃଷ୍ଣା-ବି. ଅନିଚ୍ଛା; ଅରୁଚି ।
ବିତ୍ତ-ବି. (ବିଦ୍-ତ) ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ।
ବିଦ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଯେ ଜାଣେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ)

ବିଦ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବାମ ବାହୁର ଅଳଙ୍କାର-
ବିଶେଷ । [ଚତୁର; ନିପୁଣ ।

ବିଦଗ୍ଧ ବି. (ବି-ଦହ୍-ତ) ରସଜ୍ଞ; ପଣ୍ଡିତ;

ବିଦର୍ଭ-ବି. ବେରର ପ୍ରଦେଶ ।

ବିଦାଙ୍ଗୀ-ବି. (ପାଧାଭୁଜ) ମେଲାଣି ଧନାଦି ।

ବିଦାୟ-ବି. (ବି-ଦା-ଯ) ଗମନାନୁମତି; ମେଲାଣି ।

ବିଦାରକ-ବି. (ବି-ଦୃ-ଅକ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ।

ବିଦାରଣ-ବି. (ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-କରଣ, ଭେଦନ, ମାରଣ ।

ବିଦାରିତ ବି. (ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଭେଦିତ ।

ବିଦିକ୍-ବି. ଦୁଇ ଦିଗର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୋଣ ।

ବିଦିତ-ବି. (ବିଦ୍-ତ) ଅବଗତ, ଜ୍ଞାତ ।

ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ବି-ଦୃ-ତ) ଚିରା; ଭଗ୍ନ ।

ବିଦୁର-ବି. ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ।

ବିଦୁଷୀ-ବି. (ବିଦ୍ୱସ୍-ଈ) ବିଦ୍ୟାବତୀସ୍ତ୍ରୀ, ପଣ୍ଡିତା ।

ବିଦୂଷକ-ବି. (ବି-ଦୂଷ ଅକ) ନାଟକ-ନାୟକର ପରିହାସ-କାରୀ ସହାୟ ।

ବି-ଦେଶ-ବି. ଦେଶାନ୍ତର, ଭିନ୍ନ ଦେଶ ।

ବିଦେଶୀ, ବିଦେଶୀୟ-ବି. (ବିଦେଶ-ଇନ୍, ଈୟ) ଭିନ୍ନଦେଶବାସୀ ।

ବି-ଦେହ-ବି. ମିଥିଳା; ବି- ଦେହରହିତ ।

ବିଦ୍ଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ତ) ଛିଦ୍ରିତ; ସମୁତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ;
ଆହତ । [ସ୍ଥିତ ।

ବିଦ୍ୟମାନ-ବି. (ବିଦ୍-ଆନ) ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉପ-

ବିଦ୍ୟା-ବି. (ବିଦ୍-ଯ-ଅ) ଅଧ୍ୟୟନ ଜନିତ-ଜ୍ଞାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ଧର-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବ; କିନ୍ନର ।

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ଛାତ୍ର, ଶିଷ୍ୟ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ଆଳୟ) ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।

ବିଦ୍ୟାବାନ୍-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ବତୁ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବି. (ବି-ଦ୍ୟୁତ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଜୁଳି, ସୌଦାମିନୀ ।

ବିଦ୍ୟୁଲ୍ଲତା-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଲତା) ବିଜୁଳି ।

ବିଦ୍ରଧି-ବି. (ବିଦ୍ର ଧା-ଇ) ବ୍ରଣବିଶେଷ ।

ବିଦ୍ରୁତ-ବି. (ବି-ଦ୍ରୁ-ତ) ଦ୍ରବୀଭୂତ, ପଳାୟିତ; ଭୀତ ।

ବିଦ୍ରୁମ-ବି. ପଦ୍ମରାଗ-ମଣି; ପ୍ରବାଳ, ପୋହଳା ।

ବିଦ୍ରୋହ-ବି. (ବି-ଦ୍ରୁହ-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ।

ବିଦ୍ରୋହୀ-ବି. (ବିଦ୍ରୋହ-ଇନ) ବିରୁଦ୍ଧାଚାରୀ, ବିଦ୍ରୋହକାରୀ ।

ବିଦ୍ୱାନ୍-ବି. (ବିଦ୍-ବସୁ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୟାବାନ୍ ।

ବିଦ୍ୱିଷ୍ଟ-ବି. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ତ) ଦ୍ୱେଷ ଭାବରେ ଘୃଣିତ ।

ବିଦ୍ୱେଷ-ବି. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା, ଦ୍ୱେଷ ।

ବିଦ୍ୱେଷୀ-ବି. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଇନ) ଦ୍ୱେଷକାରୀ ।

ବିଧ-ବି. (ବି-ଧା-ଅ) ପ୍ରକାର ।

ବିଧବା-ବି. (ବି-ଧବ) ପତିହୀନା, ମୃତପତିକା ।

ବିଧା-ବି. ହସ୍ତ-ମୁଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମାଡ଼ ।

ବିଧାତା-ବି. (ବି-ଧା-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।

ବିଧାନ-ବି. (ବି-ଧା-ଅନ) ନିୟମ, ବିଧି; ନିର୍ମାଣ ।

ବିଧି-ବି. (ବି-ଧା-ଇ) ବିଧାତା; ନିୟମ; ଅନୁ-

ବିଧି-ଜ୍ଞ-ବି. ବିଧାନଜ୍ଞ; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ । [ଷ୍ଠାନ ।

ବିଧି-ପୂର୍ବକ-କ୍ରି. ବି. ବିଧାନଅନୁସାରେ ।

ବିଧି-ବହି-ଅ°. ଯଥାବିଧି ।

ବିଧୁ-ବି. (ବି-ଧେ-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର; କର୍ପୂର ।

ବିଧୁନନ-ବି. (ବି-ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।

ବିଧୁନିତ-ବି°. କମ୍ପିତ ।

ବିଧୁନ୍ତୁଦ-ବି. (ବିଧୁ-ତୁଦ୍-ଅ) ସିଂହିକାସୁତ ।

ବିଧୁର-ବି°. (ବି-ଧୁର୍-ଅ) ଅର୍ତ୍ତ; କାତର; ଦୁଃଖିତ ।

ବିଧୃତ-ବି°. (ବି-ଧୃ-ତ) ଧୃତ; ଅବଲମ୍ବିତ ।

ବିଧେୟ-ବି°. (ବି-ଧା-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଉଚିତ ।

ବିଧ୍ୱଂସ-ବି. (ବି-ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅ) ବିନାଶ ।

ବିଧ୍ୱସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ବିନତ ବି°. (ବି-ନମ୍-ତ) ଅବନତ; ପ୍ରଣତ ।

ବିନତା-ବି (ବି-ନମ୍-ତ-ଅ) କଶ୍ୟପ-ମୁନି-ପତ୍ନୀ, ଅରୁଣ ଓ ଗରୁଡ଼ର ମାତା ।

ବିନୟ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅ) ନମ୍ରତା, ଶିଷ୍ଟତା ।

ବିନୟନ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅନ) ଶିକ୍ଷା ।

ବିନୟୀ-ବି°. (ବି-ନୀ-ଇନ୍) ନମ୍ର, ବିନୀତ ।

ବିନଶ୍ୱର-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ବର) ଅନିତ୍ୟ, ଧ୍ୱଂସ-ଶୀଳ ।

ବିନଷ୍ଟ-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ତ) ବିଧ୍ୱସ୍ତ, ନାଶପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିନା-ଅ°. ବ୍ୟତିରେକେ ।

ବିନାୟକ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅକ) ଗଣେଶ ।

ବିନାଶ-ବି. (ବି-ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ସଂହାର ।

ବିନାଶିତ-ବି°. (ବି ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନଷ୍ଟ ।

ବିନିଃସୃତ-ବି°. (ବି-ନିର୍-ସୃ-ତ) ବହିର୍ଗତ, ନିର୍ଗତ ।

ବିନିଦ୍ର-ବି°. (ବି-ନିଦ୍ରା) ଜାଗରିତ, ନିଦ୍ରାରହିତ ।

ବିନିମୟ-ବି. (ବି ନି-ମୀ-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ବଦଳ ।

ବିନୀତ-ବି°. (ବି-ନୀ-ତ) ନମ୍ର, ଶାନ୍ତ; ଶିକ୍ଷିତ; ଶାସିତ ।

ବିନୁ-ଅ°. (ବିନାଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟତିରେକେ ।

ବିନେତା-ବି°. (ବି-ନୀ-ତୃ) ଶିକ୍ଷକ, ନିୟମ-କର୍ତ୍ତା ।

ବିନେୟ-ବି°. (ବି-ନୀ ଯ) ଶିକ୍ଷଣୀୟ; ଶାସନୀୟ ।

ବିନୋଦ, ବିନୋଦନ-ବି. (ବି-ନୁଦ୍-ଅ, ଅନ) ପ୍ରବୋଧ; ଆମୋଦ । [ଅନୁସ ର ।

ବିନ୍ଦୁ-ବି. (ବିନ୍ଦ୍-ଉ) ଫୋପା, ଦ୍ରବଦ୍ରବ୍ୟର କଣା;

ବିନ୍ଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଧାତୁରୁ) ଛିଦ୍ର, ରନ୍ଧ୍ର ।

ବିନ୍ଧାଣି-ବି. କାଠଗର । [କରିବା ।

ବିନ୍ଧିବା-କ୍ରି. ବି. ଫୋଡିବା; ଶୃଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ଆଘାତ

ବିନ୍ଧ୍ୟ-ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ । [କ୍ରମେ ଅର୍ପିତ ।

ବିନ୍ୟସ୍ତ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଯଥା-

ବିନ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ୍-ଅ) ସ୍ଥାପନ; ରଚନା;

ବିପକ୍ଷ-ବି. ବିରୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ । [ସଜ୍ଜା ।

ବିପକ୍ଷତା-ବି. ଶତ୍ରୁତା, ପ୍ରତିକୂଳତା ।

ବିପଞ୍ଚୀ-ବି. ବୀଣା ।

ବିପଣି-ବି. (ବି-ପଣ୍-ଇ) ଦୋକାନ; ବଜାର ।

ବିପତ୍ତି-ବି. (ବି-ପଦ୍-ତି) ଆପଦ୍; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।

ବିପଥ-ବି. କୁପଥ ।

ବିପଦ୍-ବି. (ବି-ପଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆପଦ୍; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।

ବିପନ୍ନ-ବି°. (ବି-ପଦ୍-ତ) ଦୁରବସ୍ଥାପନ୍ନ ।

ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ତ) ବିରୁଦ୍ଧ; ଓଲଟା ।

ବିପର୍ଯ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ପରି-ଇ-ଅ) ବୈପରୀତ୍ୟ ।

ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବି॰. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟତିକ୍ରାନ୍ତ, ଓଲଟ ପାଲଟ ।

ବିପର୍ଯ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ଅ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ବିପଳ-ବି. କାଳର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।

ବିପଶ୍ଚିତ୍-ବି. ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିପାକ-ବି. (ବି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ; କର୍ମଫଳ ।

ବିପାଟନ-ବି. (ବି-ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ ।

ବିପିନ-ବି. କାନନ, ବନ ।

ବିପୁଳ-ବି॰. (ବି-ପୁଲ୍-ଅ) ବୃହତ୍, ମହତ୍ ।

ବିପ୍ର-ବି. (ବି-ପ୍ରା-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବିପ୍ରକର୍ଷଣ-ବି. (ବି-ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅନ) ଦୂରଗମନ ।

ବିପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବି॰. ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ । [ରିତ ।

ବିପ୍ରଲବ୍ଧ-ବି॰. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ତ) ବଞ୍ଚିତ, ପ୍ରତା-

ବିପ୍ରଲମ୍ଭ-ବି. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରତାରଣା ; ବିବାଦ; ବିରହ ।

ବି-ପ୍ରିୟ-ବି॰. ଅପ୍ରିୟ; ବି. ଅନିଷ୍ଟ ।

ବିପ୍ଳବ-ବି. (ବି-ପ୍ଳୁ-ଅ) ବିଦ୍ରୋହ; ଉପଦ୍ରବ ।

ବିପ୍ଳୁତ-ବି॰. (ବି-ପ୍ଳୁ-ତ) ଆର୍ତ୍ତ; ଉପଦ୍ରୁତ ।

ବିଫଳ-ବି॰. (ବି-ଫଳ) ନିଷ୍ଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।

ବିବନ୍ଧ-ବି. ମୂତ୍ର-ପୁରୀଷର ଅବରୋଧ ।

ବିବୁଧ-ବି. (ବି-ବୁଧ-ଅ) ଦେବତା; ପଣ୍ଡିତ ।

ବି-ବୋଧ-ବି. ଜାଗରଣ; ଜ୍ଞାନ ।

ବିଭକ୍ତ-ବି॰. (ବି-ଭଜ୍-ତ) ପୃଥକ୍‌କୃତ ।

ବିଭକ୍ତି-ବି. (ବି-ଭଜ୍-ତି) ବିଭାଗ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଶବ୍ଦ ବା କ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ବିଭବ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଧନ, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ । [ପ୍ରଭା

ବିଭା-ବି. (ବି-ଭା-ଅ-ଆ) ପ୍ରଭା, ଦୀପ୍ତି । [ପ୍ରଭା

ବିଭା-ବି. (ଦେଶୀ ଶବ୍ଦ) ବିବାହ । [ପ୍ରଭା

ବିଭାକର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ

ବିଭାଗ-ବି. (ବି-ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଭାଗ ।*

ବିଭାଜକ-ବି॰. (ବି-ଭଜ୍-ଅକ) ବିଭାଗକର୍ତ୍ତା ।

ବିଭାଜ୍ୟ-ବି॰. (ବି-ଭଜ୍-ଯ) ବିଭାଗଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଭାତ-ବି. (ବି-ଭା-ତ) ପ୍ରଭାତ ।

ବିଭାବ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଶୋକ, କ୍ରୋଧ, ଉତ୍ସାହାଦି ଭାବ । [ଚିନ୍ତନୀୟ, ଭାବ୍ୟ ।

ବିଭାବ୍ୟ-ବି॰. (ବି-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ବିଭାବନୀୟ,

ବିଭାବରୀ-ବି. (ବି-ଭା-ବରୀ) ରାତ୍ରି, ରଜନୀ ।

ବିଭା-ବସୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।

ବିଭାସିତ-ବି॰. (ବି-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପିତ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିଭିନ୍ନ-ବି॰. (ବି-ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍‌ଭୂତ; ଅନ୍ୟବିଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଭୀତକ-ବି. ବାହାଡ଼ା ଗଛ ।

ବିଭୀଷଣ-ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅନ) ରାବଣର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା; ବି॰. ଭୟଙ୍କର । [ର୍ଶନ ।

ବିଭୀଷିକା-ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅକ-ଆ) ଭୟପ୍ରଦ-

ବିଭୁ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଉ) ପ୍ରଭୁ, ପରମେଶ୍ୱର ।

ବିଭୂତି-ବି. (ବି-ଭୂ-ତି) ସମ୍ପତ୍ତି, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ଭସ୍ମ ।

ବିଭୂଷିତ-ବି॰. (ବି-ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ, [ଶୋଭିତ ।

ବିଭେଦ-ବି. ପ୍ରଭେଦ ।

ବିଭୋଳ-ବି॰. ବିହ୍ୱଳ, ମତ୍ତ । [ସଂଶୟ ।

ବିଭ୍ରମ-ବି. (ବି-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ବିଳାସ; ଭ୍ରମ;

ବିଭ୍ରାଟ୍-ବିଂ. (ବି-ଭ୍ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ଶୋଭମାନ ; ବି. ଅପଦ୍ । [ମନସ୍କ ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମନାଃ, ବିମନସ୍କ-ବିଂ. (ବି-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟ-

ବିମନାୟମାନ-ବିଂ (ବି-ମନଃ-ଯ-ଅନ) ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମର୍ଶ-ବି. (ବି-ମୃଶ୍-ଅ) ବିଚାର, ବିତର୍କ ।

ବିମର୍ଷ-ବି. (ବି-ମୃଷ୍-ଅ) ବିଷାଦ ।

ବିମଳ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ; ଶୁଭ୍ର ।

ବିମାତା-ବି. ସାବତ ମା ।

ବିମାନ-ବି. (ବି-ମା-ଅନ) ବ୍ୟୋମଯାନ; ମଣ୍ଡପ ।

ବି-ମିଶ୍ର-ବିଂ. ମିଶ୍ରିତ । [ଭକ୍ତ ।

ବିମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ମୁଚ୍ ତ) ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ; ପରି-

ବିମୁଖ-ବିଂ. ପରାଙ୍ମୁଖ; ଅପ୍ରସନ୍ନ ।

ବିମୂଢ଼-ବିଂ. (ବି-ମୁହ୍-ତ) ନିର୍ବୋଧ, ମୂର୍ଖ ।

ବିମୃଶ୍ୟକାରୀ, ବିମୃଷ୍ୟକାରୀ-ବିଂ. (ବି-ମୃଶ୍ୟ, ମୃଷ୍ୟ-କୃ-ଇନ) ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିବେଚନା କରି କର୍ମ କରେ ।

ବିମୋଚନ-ବି, (ବି-ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି; ଉଦ୍ଧାର ।

ବିମୋହନ-ବିଂ. (ବି-ମୁହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୋହ-ଜନକ ।

ବିମ୍ବ-ବି. (ବମ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଛାୟା, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ; କଇଁଚିକାକୁଡ଼ି ଫଳ । [ବିମ୍ବିତ ।

ବିମ୍ବିତ-ବିଂ. (ବିମ୍ବ-ଇତ) ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତି-

ବିମ୍ବୋଷ୍ଠ-ବିଂ. (ବିମ୍ବ-ଓଷ୍ଠ) ପକ୍ୱବିମ୍ବପରି ରକ୍ତ-

ବିୟତ୍-ବି. ଆକାଶ । [ବର୍ଣ୍ଣ ଓଷ୍ଠ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ବିୟୁକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଯୁଜ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ।

ବିୟୋଗ-ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ ; ମୃତ୍ୟୁ ; ଗଣିତରେ ବ୍ୟବକଳନ ।

ବିୟୋଜିତ-ବିଂ. (ବି-ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ)ପୃଥକ୍‌କୃତ ।

ବିୟୋଢ଼-ବିଂ. ଅଯୁଗ୍ମ । [ଉଦାସୀନ ।

ବିରକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ରନ୍‌ଜ୍-ତ) ବିମୁଖ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ;

ବିରକ୍ତି-ବି. (ବି-ରନ୍‌ଜ୍-ତି) ଅସନ୍ତୋଷ ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ବିରଞ୍ଚି, ବିରିଞ୍ଚି-ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।

ବିରତ-ବିଂ. (ବି-ରମ୍-ତ) ନିବୃତ୍ତ, କ୍ଷାନ୍ତ ।

ବିରତି-ବି. (ବି-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରଳ-ବିଂ. ଅନିବିଡ଼, ଛଡ଼ାଛଡ଼ା; ଅଳ୍ପ ;

ବି-ରସ-ବିଂ ରସହୀନ; ମଳିନ । [ନିର୍ଜନ ।

ବିରହ-ବି. (ବି-ରହ-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ; ଅଭାବ ।

ବିରହିତ-ବିଂ. ବର୍ଜିତ, ରହିତ ।

ବିରହିଣୀ-ବିଂ. ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଲେଶ ଯୁକ୍ତା ।

ବିରହୀ-ବିଂ ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଲେଶ-ଯୁକ୍ତ ।

ବିରାଗ-ବି. (ବି-ରନ୍‌ଜ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ, ବିରକ୍ତି ।

ବିରାଗୀ-ବିଂ. ବୈରାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶୋଭମାନ ।

ବିରାଜମାନ-ବିଂ. (ବି-ରାଜ୍-ଅନ) ଦୀପ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ,

ବିରାଜିତ-ବିଂ.(ବି-ରାଜ୍-ତ)ଶୋଭିତ, ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିରାଟ୍-ବିଂ. (ବି-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ବ୍ୟାପକ; ଅତି ବୃହତ୍; ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।

ବିରାମ-ବିଂ. (ବି-ରମ୍-ଅ) ବିଶ୍ରାମ; ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରୁଡ଼ି-ବି. ଦଂଶନକାରୀ ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ବିରୁତ-ବି. (ବି-ରୁ-ତ) କୂଜିତ ।

ବିରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବି-ରୁଧ୍-ତ) ବିପରୀତ; ବିପକ୍ଷ; ପ୍ରତିକୂଳ ।

ବିରୂପ-ବିଂ. (ବି ରୂପ) କୁରୂପ ।

ବିରୂପାକ୍ଷ-ବି. (ବିରୂପ-ଅକ୍ଷି) ଶିବ, ତ୍ରିଲୋଚନ ।

ବିରେଚନ-ବି. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମଳ-ନିଃସାରଣ । [ନିଃସାରକ ।

ବିରେଚକ-ବିଂ. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମଳ-

ବିରୋଧ-ବି. (ବି-ରୁଧ-ଅ) ବିପକ୍ଷତା; ବୈର ।

ବିରୋଧୀ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ବିଲ-ବି. ବିବର; ଗର୍ତ୍ତ ।

ବିଲ୍-ବି. କ୍ଷେତ ।

ବିଲକ୍ଷଣ-ବିଂ. ଅସାଧାରଣ; ଭିନ୍ନ ।

ବିଲପନ, ବିଲପିତ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅନ, ତ) ବିଳାପ ।

ବିଲପମାନ-ବିଂ. (ବି-ଲପ୍-ଆନ) ବିଳାପକାରୀ ।

ବିଲମ୍ବ-ବି. (ବି-ଲମ୍ବ-ଅ) ଡେରି; ଅଶୀଘ୍ରତା ।

ବିଲମ୍ବିତ-ବିଂ. (ବିଲମ୍ବ-ଇତ) ଲମ୍ବମାନ, ଦୋଲାୟିତ ।

ବିଲୟ-ବି. (ବି-ଲୀ-ଅ) ବିନାଶ, ଲୟ ।

ବିଲସନ, ବିଲସିତ-ବି. (ବି-ଲସ୍-ଅନ, ତ)

ବିଲେଇ-ବି. ବିରାଡ଼ି । [ବିଳାସଶୀଳ ।

ବିଲାପ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅ) ଖେଦୋକ୍ତି ।

ବିଲାସ-ବି. (ବି-ଲସ୍-ଅ) ଭାବ ପ୍ରକାଶକ-ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ; କ୍ରୀଡ଼ା ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।

ବିଲାସୀ ବିଂ. (ବି-ଲସ୍-ଇନ) ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ରତ ।

ବିଲବିଲେଇବା କି ଦେବାଉଲାରେ ବକିବା ।

ବିଲୀନ-ବିଂ. (ବି-ଲୀ ତ) ଲୟପ୍ରାପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ହିତ ।

ବିଲୁଆ-ବି. ଶୃଗାଳ । [ରଣ ।

ବିଲେଖନ-ବି. (ବି ଲିଖ୍-ଅନ) ଖନନ; ବିଦା-

ବିଲୋକନ-ବି. (ବି-ଲୁକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ବିଲୋଚନ-ବି. (ବି-ଲୋଚ୍-ଅନ) ଲୋଚନ, ଚକ୍ଷୁ । [ମନ୍ଥିତ ।

ବିଲୋଡ଼ିତ-ବି. (ବି-ଲୁଡ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆଲୋଡ଼ିତ,

ବିଲୋପ-ବି. (ବି-ଲୁପ୍-ଅ) ନିଃସ୍ୱଭାବ ବିନାଶ ।

ବିଲୋମ-ବିଂ. (ବି-ଲୋମ) ବିପରୀତ ।

ବିଲୋମ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣସଙ୍କର ଜାତି ।

ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲ, ଶ୍ରୀଫଳ । [ଇଚ୍ଛା ।

ବିବକ୍ଷା-ବି. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ଅ) ବୋଲିବାର

ବିବକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ତ) ଯାହା କହି-ବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଯାଇଅଛି ।

ବିବଦମାନ-ବିଂ. (ବି-ବଦ୍-ଆନ) ବିବାଦୀ, ବିରୋଧୀ ।

ବିବର-ବି. (ବି-ବୃ-ଅ) ଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର ।

ବିବରଣ-ବି. (ବି-ବୃ-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ବି-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ମଳିନ । [ପରିଣାମ ।

ବିବର୍ତ୍ତ-ବି (ବି-ବୃତ୍-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ;

ବିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବି-ବୃତ୍-ଅନ) ଘୂର୍ଣ୍ଣନ; ପାର୍ଶ୍ୱ-ପରିବର୍ତ୍ତନ; ନୃତ୍ୟ । [ବର୍ତ୍ତିତ ।

ବିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ପରି-

ବିବଶ-ବିଂ. (ବି-ବଶ୍-ଅ) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ ।

ବିବସ୍ୱାନ୍-ବି. (ବି-ବସ୍-ବତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ବିବାକ୍-ବିଂ. ସମୁଦସ୍ଥ ।

ବିବାକ-ବି. (ବି-ବଚ୍-ଅ-କ) ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ।

ବିବାଦ-ବି. (ବି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ, କଳହ ।

ବିବାଦୀ-ବିଂ. (ବିବାଦ-ଇନ୍) ବିରୋଧୀ ।

ବିବାସନ–ବି. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିର୍ବାସନ; ସ୍ୱଦେଶରୁ ଦୂରୀକରଣ ।

ବିବାସିତ–ବିଂ. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିର୍ବାସିତ ।

ବିବାହ–ବି. (ବି-ବହ୍-ଅ) ପରିଣୟ ।

ବିବାହିତ–ବିଂ. (ବି-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପରିଣୀତ ।

ବିବିକ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ତ) ନିର୍ଜନ; ପୃଥକ୍‌କୃତ; ଅସଂସୃଷ୍ଟ ।

ବିବିଧ–ବିଂ. (ବି-ବିଧା-ଅ) ନାନାପ୍ରକାର ।

ବିବି–ବି. ମାନ୍ୟା ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀ; ମାନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବିବୃତ–ବିଂ. (ବି-ବୃ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିବୃତି–ବି. (ବି-ବୃ-ତି) ବ୍ୟାଖ୍ୟା । [ଚଳିତ ।

ବିବୃତ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଭର୍ତ୍ସିତ୍

ବିବୃଦ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ବୃଧ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିବେକ–ବି. (ବି-ବିଚ୍-ଅ) ଭଲମନ୍ଦ ପୃଥକ୍ କରି ବିଚାର କରିବାର ଶକ୍ତି; ସୁବିବେଚନା ।

ବିବେକୀ–ବିଂ. (ବିବେକ-ଇନ୍) ସୁବିବେଚକ ।

ବିବେଚକ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଅକ) ସୁବିଚାରକାରୀ ।

ବିବେଚନା–ବି. (ବି-ବିଚ-ଅନ-ଆ) ବିଚାର, ବିଶେଷରୂପେ ଆଲୋଚନା ।

ବିବେଚିତ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଚାରିତ ।

ବିବେଚ୍ୟ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଯ) ବିବେଚନାଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଶଙ୍କ–ବିଂ. (ବି ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।

ବିଶଦ, ବିଷଦ–ବିଂ. (ବି-ଶଦ୍, ସଦ୍-ଅ) ଶୁଭ୍ର, ନିର୍ମଳ; ସ୍ପଷ୍ଟ । [ଶୁକ୍ଳ ।

ବିଶଲ୍ୟ–ବିଂ. (ବି-ଶଲ୍ୟ) ଶଲ୍ୟ-ରହିତ; ଯାତନା-ଶୂନ୍ୟ ।

ବିଶଲ୍ୟ-କରଣୀ–ବି. ସଂଜୀବକ ଔଷଧ; ଔଷଧ-ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ । [ଫଳ ।

ବିଶା–ବି. ଓଜନ ବିଶେଷ; ୧୮, ୨୦ ବା ୨୨

ବିଶାଖା–ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଶାରଦ–ବିଂ. (ବିଶାଳ-ଦା-ଅ) ନିପୁଣ;

ବିଶାଳ–ବିଂ. (ବି-ଶାଳ) ବୃହତ୍; ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଶିଖ–ବି (ବି-ଶିଖା) ବାଣ, ଶର ।

ବିଶିଷ୍ଟ–ବିଂ (ବି-ଶିଷ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ବିଲକ୍ଷଣ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ବିଶୁଦ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ମଳ; ପବିତ୍ର ।

ବିଶୁଦ୍ଧି–ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ତି) ନିର୍ମଳତା; ପବିତ୍ରତା ।

ବିଶୃଙ୍ଖଳ–ବିଂ. (ବି-ଶୃଙ୍ଖଳା) ଶୃଙ୍ଖଳାହୀନ, ଅନିୟମିତ । [ଅଧିକ୍ୟ; ବିଂ. ଅଧିକ ।

ବିଶେଷ–ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ପ୍ରକାର;

ବିଶେଷଜ୍ଞ—ବିଂ. ବିଜ୍ଞ ।

ବିଶେଷଣ–ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅନ) ପ୍ରଭେଦ କାରକ ଗୁଣକ୍ରିୟାଦି । [ରୂପେ ।

ବିଶେଷତଃ–ଅ. (ବିଶେଷ-ତସ୍) ବିଶେଷ-

ବିଶେଷିତ–ବିଂ. (ବି ଶିଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରଭେଦିତ; ବିଶେଷଣଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ।

ବିଶେଷ୍ୟ–ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନାମବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ନିକୋଶି ପାଉଛ ।

ବିଶୋଧନ–ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ଅନ) ସଂଶୋଧନ;

ବିଶ୍ରବ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ତ) ବିଶ୍ୱସ୍ତ; ଧୀର ।

ବିଶ୍ରମ୍ଭ–ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ଅ) ବିଶ୍ୱାସ; ପ୍ରଣୟ ।

ବିଶ୍ରାନ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ବିଗତଶ୍ରମ ।

ବିଶ୍ରାମ-ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଶ୍ରମର ବିରାମ; ବିରାମ ।
ବି-ଶ୍ରୀ-ବି°. ଶ୍ରୀହୀନ, କୁତ୍ସିତ ।
ବିଶ୍ରୁତ-ବି°. (ବି-ଶ୍ରୁ-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।
ବିଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବି°. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ; ଶିଥିଳ ।
ବିଶ୍ଳେଷ-ବି. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଅସଂଯୋଗ; ବିଚ୍ଛେଦ ।
ବିଶ୍ୱ-ବି. (ବିଶ୍-ବ) ଜଗତ୍, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ; ବି°. ସମସ୍ତ ।
ବିଶ୍ୱ-କର୍ମା-ବି. ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ; ଜଗତ୍କର୍ତ୍ତା ।
ବିଶ୍ୱ-ଜନୀନ-ବି°. (ବିଶ୍ୱଜନ-ଈନ) ସର୍ବଲୋକର ହିତକାରୀ; ସାର୍ବଲୌକିକ । [ବିଧାତା ।
ବିଶ୍ୱମ୍ଭର-ବି. (ବିଶ୍ୱଂ-ଭୃ-ଅ) ବିଶ୍ୱପାଳକ;
ବିଶ୍ୱମ୍ଭରା-ବି. ପୃଥିବୀ । [ତକାର ସ୍ଥଳ ।
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. ସକଳ ବିଦ୍ୟାର ଅଧ୍ୟେ-
ବିଶ୍ୱସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର; ବିଶ୍ୱାସୀ । [ଶାଂଶ ।
ବିଶ୍ୱା-ବି. ଭୂମିପରିମାଣ (ଏକ ଗୁଣ୍ଠର ଷୋଡ-
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର-ବି. (ବିଶ୍ୱ-ମିତ୍ର) ମୁନିବିଶେଷ ।
ବିଶ୍ୱାସ-ବି. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଶ୍ରଦ୍ଧା; ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ବିଶ୍ୱାସୀ-ବି°. (ବିଶ୍ୱାସ-ଇନ୍) ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ-ବି°. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଯ) ବିଶ୍ୱସନୀୟ, ବିଶ୍ୱାସ-
ବିଷ-ବି. (ବିଷ୍-ଅ) ଗରଳ ।
ବିଷଘ୍ନ-ବି°. (ବିଷ-ହନ୍-ଅ) ବିଷ-ନାଶକ ।
ବିଷଣ୍ଣ-ବି°. (ବି-ସଦ୍-ତ) ବିଷାଦଯୁକ୍ତ; ମ୍ଳାନ ।
ବିଷ-ଧର-ବି. ସର୍ପ ।
ବିଷମ-ବି°. (ବି-ସମ) ଅଯୁଗ୍ମ; ଉନ୍ନତାନତ; ଦୁର୍ଗମ; କ୍ଳେଶକର ।
ବିଷୟ-ବି. (ବି-ସି-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ପଦାର୍ଥ; ଦେଶ; ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ପଦାର୍ଥ; ଧନ; ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ ।
ବିଷୟୀ-ବି°. (ବିଷୟ-ଇନ୍) ବିଷୟାସକ୍ତ; ବି. ଧନୀ ।
ବିଷାକ୍ତ-ବି°. (ବିଷ-ଅକ୍ତ) ବିଷ-ମିଶ୍ରିତ ।
ବିଷାଣ-ବି. ଶୃଙ୍ଗ; ପଶୁ-ଦଂଷ୍ଟ୍ରା ।
ବିଷାଦ-ବି. (ବି-ସଦ୍-ଅ) ଖେଦ, ଦୁଃଖ ।
ବିଷୁବ-ବି. ସମରାତ୍ରିନ୍ଦିବକାଳ; ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।
ବିଷୁବରେଖା-ବି. ଉଭୟ ମେରୁର ସମଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମଣ୍ଡଳାକାର କଳ୍ପିତ ରେଖା ।
ବିଷ୍କିର-ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ବିଷ୍ଟପ ବି°. (ବିଶ୍-ତପ) ଭୁବନ ।
ବିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ବି-ସ୍ତମ୍ଭ-ଅ) ରୋଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।
ବିଷ୍ଟର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ଆସନ ।
ବିଷ୍ଠା-ବି. (ବି-ସ୍ଥା-ଅ) ମଳ, ପୁରୀଷ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ବିଷ-ନୁ) ସର୍ବବ୍ୟାପୀଦେବତା, ନାରା-
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦ-ବି. ଆକାଶ । [ୟଣ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦୀ-ବି. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।
ବିସ-ବି. ମୃଣାଳ ।
ବିସଦୃଶ-ବି°. ବିପରୀତ; ବିରୁଦ୍ଧ ।
ବିସମ୍ବାଦ-ବି. (ବି-ସଂ,-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ,
ବିସମ୍ବାଦୀ-ବି°. ବିରୁଦ୍ଧ । [ଅମେଳ ।
ବିସର୍ଗ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ; ଃ ।
ବିସର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।
ବିସର୍ପ, ବିସର୍ପଣ-ବି. (ବି-ସୃପ୍-ଅ,-ଅନ) ପ୍ରସ-
ବିସୂଚିକା-ବି. ଓଲଉଠା ରୋଗ । [ରଣ ।

ବିସୃଷ୍ଟ ବିଂ. (ବି-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ, ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।
ବିସ୍ତର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ବହୁସଂଖ୍ୟା ; ବିଶେଷ-ବର୍ଣ୍ଣନ ; ଅସଙ୍ଖ୍ୟ ।
ବିସ୍ତାର, ବିସ୍ତୃତି-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ,ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ; ଓସାର; ବିଶାଳତା ।
ବିସ୍ତାରିତ-ବିଂ. (ବି-ସ୍ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରସାରିତ ।
ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ, (ବି-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ; ବିଶାଳ ।
ବିସ୍ଫାରିତ-ବିଂ. (ବି-ସ୍ଫୁର୍-ଣିଚ୍ ତ) ବିସ୍ଫୁରିତ ; ବିସ୍ତାରିତ, ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ବିସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନିକଣା । [ବ୍ରଣ, ବଥ ।
ବିସ୍ଫୋଟ, ବିସ୍ଫୋଟକ-ବି. (ବି-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ, କ)
ବିସ୍ମୟ-ବି. (ବି-ସ୍ମି-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ବିସ୍ମରଣ-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ-ଅନ) ବିସ୍ମୃତି, ପାଶୋର ।
ବିସ୍ମିତ-ବିଂ. (ବି-ସ୍ମି-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ।
ବିସ୍ମୃତ-ବିଂ. (ବି-ସ୍ମୃ-ତ) ପାଶୋର ଯାଇଥିବା ।
ବିସ୍ମୃତି-ବି. ବିସ୍ମରଣ ।
ବିସ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ସ୍ରନ୍ସ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ ; ପତିତ ।
ବିହଗ, ବିହଙ୍ଗ, ବିହଙ୍ଗମ-ବି. (ବିହାୟସ୍-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ବିହନ-ବି. ଧାନ୍ୟ-ବୀଜ ; ମାଛଡିମ୍ବ ।
ବିହାୟସ-ବି. ଆକାଶ । [ବୌଦ୍ଧ ମଠ ।
ବିହାର-ବି. (ବି-ହୃ-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ା ; ଭ୍ରମଣ ;
ବିହାରୀ-ବିଂ. (ବିହାର-ଇନ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।
ବିହିତ-ବିଂ. (ବି-ଧା-ତ) କୃତ ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ବିହୀନ-ବିଂ. (ବି-ହା-ତ) ରହିତ ବର୍ଜିତ ।

ବିହ୍ୱଳ-ବିଂ. (ବି-ହ୍ୱଳ୍-ଅ) ଶୋକାଦି ଦ୍ୱାରା ଅଭି-ଭୂତ; ବିବଶ ।
ବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ, ନିରୀକ୍ଷଣ ।
ବୀଚି-ବି. ତରଙ୍ଗ ।
ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି ; କାରଣ ; ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗଣିତ ।
ବୀଜନ, ବ୍ୟଜନ-ବି. (ବି-ଅଜ-ଅନ) ପଙ୍ଖା ; ପଙ୍ଖାର ସଞ୍ଚାଳନ ।
ବୀଟିକା-ବି. ବିଡ଼ିଆ, ପାନଖିଲ ।
ବୀଣା-ବି. ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।
ବୀଣା-ପାଣି-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।
ବୀତ-ବିଂ. (ବି-ଇ-ତ) ବିଗତ ।
ବୀତଂସ-ବି. ମୃଗାଦି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ଜାଲ ; ଫାନ୍ଦ ।
ବୀଥି, ବୀଥିକା-ବି. ଶ୍ରେଣୀ ; ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୃକ୍ଷଶ୍ରେଣୀଯୁକ୍ତ ପଥ ।
ବୀପ୍ସା-ବି. ପୁନରୁକ୍ତି ।
ବୀଭତ୍ସ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବୀର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶୂର ; କାବ୍ୟର ରସ-ବିଶେଷ ; ବିଂ. ବିକ୍ରମଶାଳୀ ।
ବୀରାସନ-ବି. ଊରୁ ଉପରେ ପାଦସ୍ଥାପନପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।
ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବୀର-ଯ) ଶୌର୍ଯ୍ୟ; ବିକ୍ରମ; ତେଜ
ବୁଜା-ବିଂ. ମୁଦା; ପୋତା ।
ବୁଜିବା-କ୍ରି. ମୁଦିବା ।
ବୁଝିବା-କ୍ରି. ବୁଦ୍ଧିଗତ କରିବା ; ସମଝିବା ।
ବୁଟ, ବୁଣ୍ଟ-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।
ବୁଟା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ନକ୍ସା ବା ଚିହ୍ନ ।

ବୁଡ଼-ବି. ଜଳରେ ମଜ୍ଜନ ।
ବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୁଡ଼ିବା ; ପାଣିରେ ମଗ୍ନ ହେବା ।
ବୁଢ଼ା-ବି. ବୃଦ୍ଧଲୋକ; ସ୍ତ୍ରୀ-ବୁଢ଼ୀ ।
ବୁଢ଼ୀଆଣି-ସ୍ତ୍ରୀ. ମାକଡ଼ସା ।
ବୁଣା-ବିଂ. ବପିତ; ତନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ବୁଣିବା-କ୍ରି. ବପନ କରିବା; ବସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ।
ବୁଦା-ବି. ଗୁଳ୍ମ ।
ବୁଲାଇବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରାଇବା; ଘୁରାଇବା ।
ବୁଲିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରିବା ।
ବୃଂହିତ-ବି. ହସ୍ତୀର ଶବ୍ଦ ।
ବୃକ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ବୃକୋଦର-ବି. ଭୀମନାମକ ପାଣ୍ଡବ ।
ବୃକ୍ଷ-ବି. ଗଛ, ତରୁ ।
ବୃକ୍ଷ-ବାଟିକା-ବି. ଉପବନ ।
ବୃଜିନ-ବି. ପାପ ।
ବୃତ-ବିଂ. (ବୃ-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।
ବୃତି-ବି. (ବୃ-ତି) ବେଷ୍ଟନ; ବାଡ଼ ।
ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ବୃତ-ତ) ଜାତ ; ଅତୀତ ; ବି. ଚରିତ; ଚକ୍ରାକାରକ୍ଷେତ୍ର; ଗୀତର ସ୍ୱର ।
ବୃତ୍ତାନ୍ତ-ବି. (ବୃତ୍ତ-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା; ବିବରଣ ।
ବୃତ୍ତି-ବି. (ବୃତ-ତି) ଜୀବିକା ; ମନୋବୃତ୍ତି ; [ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବୃତ୍ର-ବି. ଅସୁର ବିଶେଷ ।
ବୃତ୍ରାରି-ବି. (ବୃତ୍ର-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଥା-ଅ. ନିରର୍ଥକ ।
ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ତ) ବୁଢ଼ା ।

ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରପିତାମହ-ବି. ପିତାମହର ପିତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରମାତାମହ-ବି.ମାତାମହର ମାତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧି-ବି. (ବୃଧ୍-ତି) ବର୍ଦ୍ଧନ; ଉନ୍ନତି ; ଆଧିକ୍ୟ ; [କୁଷୀଦ ।
ବୃନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପୁଷ୍ପାଦିର ଡେମ୍ଫ ।
ବୃନ୍ଦ-ବି. ସମୂହ; ଦଶଅର୍ବୁଦ ସଂଖ୍ୟା । [ଲୋକ ।
ବୃନ୍ଦା-ବି. ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ।
ବୃନ୍ଦାରକ-ବି. (ବୃନ୍ଦ-ଆର-କ) ଦେବତା; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବୃନ୍ଦା-ବନ-ବି. ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ-ବିଶେଷ ।
ବୃଶ୍ଚିକ-ବି. ବିଛା । [ବିଶେଷ ।
ବୃଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ଷଣ୍ଢ ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶି-
ବୃଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ଅଣ୍ଡକୋଷ ।
ବୃଷଭ-ବି. ବୃଷ , ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବୃଷଳ-ବି. ଶୂଦ୍ର ।
ବୃଷା-ବି. (ବୃଷ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଷ୍ଟି-ବି. (ବୃଷ୍ ତି) ବର୍ଷା ।
ବୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃଷ୍-ଯ) ବୀର୍ଯ୍ୟକର, ବଳକର ।
ବୃହତ୍-ବିଂ. (ବୃହ୍-ଅତ୍) ବଡ଼, ବିପୁଳ ।
ବୃହସ୍ପତି-ବି. (ବୃହତ୍-ପତି) ଦେବଗୁରୁ ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ବେଉନ୍ତିବା-କ୍ରି ବେଉନ୍ତକରିବା; ବାଣ୍ଟିଦେବା ।
ବେଉରା-ବି. ବାର୍ତ୍ତା ।
ବେଉସା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ ।
ବେକ-ବି. ଗଳାର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।
ବେଗ-ବି. (ବିଜ-ଅ) ତ୍ୱରା, ଶୀଘ୍ରତା; ମୂତ୍ରାଦିର ନିର୍ଗମପ୍ରବଣତା; ପ୍ରବାହ ।
ବେଗୁନିଆ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବେଗେ-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ।
ବେଙ୍ଗ-ବ. (ବ୍ୟଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଭେକ ।
ବେଙ୍ଗଲା-ବ. ଧାନ ଉପରେ ବଳଦ ବୁଲାଇବା ।
ବେଠି-ବ. (ବିଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ ।
ବେଡ-ବ. ଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବେଢ଼-ବ. (ବେଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ବେଷ୍ଟନ, ପରିଧି ।
ବେଢ଼ା-ବ. ଗୃହଅଡ଼ର ପାଚେରି ।
ବେଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ବେଷ୍ଟଧାତୁରୁ) ଘେରିବା ।
ବେଣା-ବ. ଉଶୀର, ତୃଣବିଶେଷ ।
ବେଣୀ-ବ. କେଶପାଶ; ଜଳପ୍ରବାହ ।
ବେଣୁ-ବ. ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।
ବେଣ୍ଟ-ବ. (ବୃନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ମୁଠା ।
ବେତ-ବ. ବେଣ୍ଟ, ବେତସ ।
[ଶ୍ରମିକ ।
ବେତନ-ବ. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ; ମାସିକ ପାରି-
ବେତସ-ବ. ବେତ ।
ବେତା-ବ. ବଡ଼ ଚୋବେଇ । [ଭାଲୁଣ୍ଡ ।
ବେତାଳ-ବ. ଭୂତ; ପିଶାଚ; ବି. ସଂଗୀତରେ
ବେତ୍ତା-ବି. (ବିଦ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାତା ।
ବେତ୍ରି-ବ. ବେତଗଛ, ବେତବାଡ଼ି ।
ବେଦ-ବ. (ବିଦ୍-ଅ) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ, ଅଥର୍ବ ଏହି ଚାରିବେଦ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର; ଚାରିସଂଖ୍ୟା ।
ବେଦନା-ବ. (ବିଦ୍-ଅନ-ଆ) କ୍ଳେଶବୋଧ; କ୍ଳେଶ; ଅନୁଭବ ।
ବେଦାଙ୍ଗ-ବ. (ବେଦ-ଅଙ୍ଗ) ଶିକ୍ଷା, କଳ୍ପ, ବ୍ୟାକରଣ, ନିରୁକ୍ତ, ଛନ୍ଦ, ଜ୍ୟୋତିଷ ବେଦର ଏହି ଛଅ ଅଙ୍ଗ । [ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।
ବେଦାନ୍ତ-ବ. (ବେଦ-ଅନ୍ତ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ବେଦି, ବେଦିକା-ବ. ଯଜ୍ଞଭୂମି; ପୂଜାର୍ଥ ବା ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ନିମନ୍ତେ ଚତୁରସ୍ର ଉଚ୍ଚଭୂମି ।
ବେଦ୍ୟ-ବି. (ବିଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞେୟ ।
ବେଧ-ବ. (ବିଧ୍-ଅ) ଛିଦ୍ରକରଣ; ସ୍ଥୂଳତାର ପରିମାଣ ।
ବେଧ-ବ. ପରପୁରୁଷ ସମ୍ପର୍କରୁ ଜାତ ଶିଶୁ ।
ବେଧକ-ବି. (ବିଧ୍-ଅକ) ଭେଦକ, ଯେ ବିନ୍ଧ କରେ ।
ବେଧନ-ବ. (ବିଧ-ଅନ) ଛିଦ୍ରକରଣ ।
ବେଧନୀ-ବ. ଫୋଡ଼ିବାର ଅସ୍ତ୍ର ।
ବେଧ୍ୟ-ବି. (ବିଧ୍-ଯ) ବିନ୍ଧିବାର ଯୋଗ୍ୟ,
ବେନି-ବି. ଦୁଇ, ଯୁଗ୍ମ । [ଶରବ୍ୟ ।
ବେପଥୁ-ବ. (ବେପ୍-ଅଥୁ) କମ୍ପ ।
ବେପମାନ-ବି. (ବେପ୍-ଆନ) କମ୍ପମାନ ।
ବେପାର-ବ. ବ୍ୟାପାର, ବାଣିଜ୍ୟ ।
ବେପାରୀ-ବ. ବ୍ୟାପାରୀ, ବ୍ୟବସାୟୀ ।
ବେଭାର-ବ. ବ୍ୟବହାର; ଆଚରଣ; ମଙ୍ଗଳାଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପହାର ।
ବେଭାରୀ-ବି. ବ୍ୟାପାରୀ, କାରବାରୀ ।
ବେର-ବ. ଶରୀର ।
ବେଳ-ବ. ବେଳା, ସମୟ ।
ବେଲ-ବ. ବିଲ୍ୱ, ଶ୍ରୀଫଳ ।
ବେଲଣା-ବ. (ବେଲ୍ଲନଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ବେଲ୍ଲ- ବାର ବର୍ତ୍ତୁଳକାଷ୍ଠ । [ଜୁଆର ।
ବେଳା-ବ. (ବେଲ୍-ଅ-ଆ) ସମୟ; ସମୁଦ୍ରତଟ;
ବେଲା-ବ. କଂସାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ବେଶ-ବ. (ବିଶ୍-ଅ) ସଜ୍ଜା ।

ବେଶ୍-ବିଂ. ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା ।
ବେଶର-ବି. (ବେଶବାରଶବ୍ଦଜ) ବଟା ସୋରିଷ ।
ବେଶୀ-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ଅଧିକ ।
ବେଶ୍ମ-ବି. (ବିଶ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ଭବନ ।
ବେଶ୍ୟା-ବି. (ବିଶ୍-ଯ-ଅ) ବାରାଙ୍ଗନା ।
ବେଷ୍ଟନ-ବି. (ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆବ-
ରଣ; ବେଢ଼ ।
ବେଷ୍ଟିତ-ବିଂ. (ବେଷ୍ଟ-ତ) ଆବୃତ, ଘେର ।
ବେସନ-ବି. ବୁଟ ଅଟା ।
ବେହାୟା-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀରୁ) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।
ବେହେରା-ବି. ଗଉଡ଼ ପ୍ରଭୃତି ଜାତିଙ୍କର
ଉପାଧି; ପ୍ରଧାନ ।
ବେହେରାଣିଆ-ବି. ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ବେହେଲା-ବି. ତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ଏକପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ-
ବୈକଲ୍ୟ-ବି. (ବିକଳ-ଯ) କାତରତା; ଅଙ୍ଗ-
ବୈକୁଣ୍ଠ-ବି. (ବି-କୁଣ୍ଠା-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ । [ହୀନତା ।
ବୈଖାନସ-ବି. ବାନପ୍ରସ୍ଥ । [ଦୋଷ ।
ବୈଗୁଣ୍ୟ-ବି. (ବି-ଗୁଣ-ଯ) ଗୁଣହୀନତା,
ବୈଚିତ୍ର୍ୟ-ବି. (ବିଚିତ୍ର-ଯ) ଚମତ୍କାରିତ୍ୱ; ନାନା-
ବିଧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବୈଜୟନ୍ତ-ବି. (ବି-ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ।
ବୈଜୟନ୍ତୀ-ବି. ପତାକା ।
ବୈଜିକ-ବିଂ. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଜ୍ଞାନିକ-ବିଂ. (ବିଜ୍ଞାନ-ଇକ) ବିଜ୍ଞାନସମ-
ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ବିଜ୍ଞାନରେ ସୁପଣ୍ଡିତ ।
ବୈଠକ-ବି. ସଭା ।

ବୈଠା-ବି. ପ୍ରହାର ।
ବୈତରଣୀ-ବି.(ବିତରଣ-ଅ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।
ବୈତସ-ବିଂ.(ବେତସ-ଅ) ବେତସବତ୍ ନମନୀୟ ।
ବୈତାଳିକ-ବି. (ବି-ତାଳ-ଇକ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।
ବୈଦାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ବେଦାନ୍ତ-ଇକ) ବେଦାନ୍ତ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଦିକ-ବିଂ. (ବେଦ-ଇକ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;
ବି. ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. ଈଷତ୍‌ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।
ବୈଦେଶିକ-ବିଂ. (ବିଦେଶ-ଇକ) ଅନ୍ୟ-
ଦେଶୀୟ ।
ବୈଦ୍ୟ-ବି. ବିଦ୍ୟା-ଅ) ଚିକିତ୍ସକ ।
ବୈଦ୍ୟକ-ବି. ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।
ବୈଦ୍ୟୁତ-ବିଂ (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଅ) ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଧ-ବିଂ. (ବିଧି-ଅ) ବିଧି-ସିଦ୍ଧ ।
ବୈଧବ୍ୟ-ବି. (ବିଧବା-ଯ) ପତିହୀନତା ।
ବୈନତେୟ-ବି. (ବିନତା-ଏୟ) ଗରୁଡ଼;
ଅରୁଣ ।
ବୈପରୀତ୍ୟ-ବି. (ବିପରୀତ-ଯ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
ବୈଭବ-ବି. (ବିଭୁ-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ, ବିଭବ ।
ବୈମାତ୍ର, ବୈମାତ୍ରେୟ-ବିଂ.(ବିମାତୃ-ଅ,ଏୟ)
ବିମାତାଠାରୁ ଜାତ । [ବେତ୍ତା ।
ବୈୟାକରଣ-ବିଂ.(ବ୍ୟାକରଣ-ଅ) ବ୍ୟାକରଣ-
ବୈୟାସିକ-ବିଂ. (ବ୍ୟାସ-ଇକ) ବ୍ୟାସମୁନି-
ବୈର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶତ୍ରୁତା । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈର-ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବି. ବୈର-ଶୋଧନ ।

ବୈରାଗୀ-ବି. (ବିରାଗ-ଇନ୍) ସଂସାରତ୍ୟାଗୀ ।

ବୈରାଗ୍ୟ-ବି. (ବିରାଗ-ଯ) ଅନାସକ୍ତିଶୂନ୍ୟତା ; ସଂସାର ପ୍ରତି ଔଦାସ୍ୟ ।

ବୈରୀ-ବି. (ବୈର-ଇନ୍) ଶତ୍ରୁ ।

ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ-ବି. (ବିଲକ୍ଷଣ-ଯ) ପ୍ରଭେଦ ।

ବୈବାହିକ-ବିଂ. (ବିବାହ-ଇକ) ବିବାହ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଶାଖ-ବି. (ବିଶାଖା-ଅ) ମାସ ବିଶେଷ ।

ବୈଶ୍ୟ-ବି. (ବିଶ୍-ଯ) ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତିବିଶେଷ, ବଣିକ୍ ପ୍ରଭୃତି ।

ବୈଶ୍ରବଣ-ବି. (ବିଶ୍ରବସ୍-ଅ) ରାବଣ ; କୁବେର ।

ବୈଶ୍ୱାନର-ବି. ଅଗ୍ନି ।

ବୈଷମ୍ୟ-ବି. (ବିଷମ-ଯ) ଅସମତା ; ବିଭିନ୍ନତା ।

ବୈଷୟିକ-ବିଂ.(ବିଷୟ-ଇକ)ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଷ୍ଣବ-ବିଂ. (ବିଷ୍ଣୁ-ଅ) ବିଷ୍ଣୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବି. ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ।

ବୈସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ବିସଦୃଶ-ଯ) ବୈଷମ୍ୟ ।

ବୋଇତ-ବି. (ବହିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜାହାଜ ।

ବୋକ-ବି. ଚୁମ୍ବନ ।

ବୋଝ-ବି. ଭର ; ମୁଣ୍ଡରେ ନିଆଯିବା ଖର ।

ବୋଝିଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡରେ ଖରବାହୀ ।

ବୋଡ଼ା-ବି. ସର୍ପବିଶେଷ ।

ବୋଡ଼ି-ବି. ପାଖିଘଣ୍ଟା ।

ବୋଢ଼ା-ବି. (ବହ୍-ତୃ) ବହନକର୍ତ୍ତା ; ବିବାହକର୍ତ୍ତା ।

ବୋତଲ୍-ବି. (ଇଂରାଜୀରୁ) ବଡ଼ସିସି ।

ବୋଦା-ବି. ବଳି ।

ବୋଧ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ ।

ବୋଧକ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ ; ସୂଚକ ।

ବୋବାଳି-ବି. ଡାକ ; ଜନତାର ଉଚ୍ଚରବ ।

ବୋରଝାଞ୍ଜି-ବି. ଜଳଜ ଦଳ ।

ବୋରା-ବି. ଅଖାର ବଡ଼ଥଳି ।

ବୋଲ-ବି. ବଚନ ।

ବୋଳ-ବି. ଲେପ ; ତାମ୍ବୁଳ-ରସ ।

ବୋଲି-ବି. ଭାଷା ।

ବୋଲିବା-କ୍ରି.କହିବା;ସ୍ୱରଅନୁସାରେଗାଇବା ।

ବୋଳିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା । [ସମ୍ବନ୍ଧେ) ।

ବୋବେଇବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦ କରିବା (ପଶୁପକ୍ଷି-

ବୋହୂ-ବି. (ବଧୂଶବ୍ଦଜ) ବଧୂ ; ପୁତ୍ରବଧୂ ।

ବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ପଷ୍ଟ ; ପ୍ରକଟ, ପ୍ରକାଶିତ ।

ବ୍ୟକ୍ତି-ବି. (ବି-ଅନଜ୍-ତି) ଲୋକ ; ପ୍ରକାଶ ।

ବ୍ୟଗ୍ର-ବିଂ. (ବି-ଅଗ୍ର) ଆଗ୍ରହବାନ୍ ; ତ୍ୱରିତ ।

ବ୍ୟଙ୍ଗ-ବିଂ. (ବି-ଅଙ୍ଗ) ବିକଳାଙ୍ଗ ; ବଙ୍କ ; ବି. ବେଙ୍ଗ ।

ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି-ବି. ବକ୍ରୋକ୍ତି ଶ୍ଳେଷ-ବାକ୍ୟ ।

ବ୍ୟଞ୍ଜକ-ବିଂ. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।

ବ୍ୟଞ୍ଜନ-ବି. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ଅନ) ହଲବର୍ଣ୍ଣ ; ତରକାରୀ ।

ବ୍ୟତିକର-ବି. (ବି-ଅତି-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ ; ସମ୍ପର୍କ ।

ବ୍ୟତିକ୍ରମ-ବି. (ବି-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) କ୍ରମବିପର୍ଯ୍ୟୟ ; ଉଲଙ୍ଘନ । [ରିକ୍ତ ।

ବ୍ୟତିରିକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅତି-ରିଚ୍-ତ) ଅତି-

ବ୍ୟତିରେକ-ବି. (ବି-ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଅଭାବ ।

ବ୍ୟତୀତ-ବିଂ. (ବି-ଅତି-ଇ-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ଛଡ଼ା ।

ବ୍ୟଥା-ବି. (ବ୍ୟଥ-ଅ-ଆ) ପୀଡ଼ା, କ୍ଲେଶ ।

ବ୍ୟଥିତ-ବିଂ. (ବ୍ୟଥ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ; ଦୁଃଖିତ ।

ବ୍ୟପଦେଶ-ବି. (ବି-ଅପ-ଦିଶ-ଅ) ଛଳ, ବ୍ୟାଜ ।

ବ୍ୟଭିଚାର-ବି. (ବି-ଅଭି-ଚର୍-ଅ) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନ, ପରପୁରୁଷ ବା ପରସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ କୁକ୍ରିୟା ।

ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ-ବିଂ. (ବ୍ୟଭିଚାରିନ୍-ଈ) ଅସତୀ ।

ବ୍ୟଭିଚାରୀ-ବିଂ. (ବ୍ୟଭିଚାର-ଇନ୍) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନକାରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗାମୀ ।

ବ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ଇ-ଅ) ଖରଚ; ଅପଗମ ।

ବ୍ୟୟିତ-ବିଂ. ଯାହା ବ୍ୟୟ କରା ହୋଇଅଛି ।

ବ୍ୟର୍ଥ-ବିଂ. (ବି-ଅର୍ଥ) ବିଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।

ବ୍ୟବକଳନ-ବି. (ବି-ଅବ-କଲ୍-ଅନ) ବିୟୋଗ, ଫେଡ଼ିବା । [ଖଣ୍ଡ ।

ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ-ବି. (ବି-ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ଛେଦନ;

ବ୍ୟବଧାନ-ବି. (ବି-ଅବ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ତର, ଅନ୍ତରାଳ । [ବ୍ୟାପାର; ବୃତ୍ତି ।

ବ୍ୟବସାୟ-ବି. (ବି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଉଦ୍ୟମ;

ବ୍ୟବସାୟୀ-ବିଂ. (ବ୍ୟବସାୟ-ଇନ୍) ଉଦ୍ୟୋଗୀ; ବ୍ୟାପାରୀ । [ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା-ବି. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ-ଆ) ବିଧି; ବିଧାନ;

ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ-ବିଂ. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିଧି-ଦାୟକ । [ରୀତି; ମୋକଦ୍ଦମା ।

ବ୍ୟବହାର-ବି. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଅ) ଆଚରଣ;

ବ୍ୟବହାର-ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର, ଆଇନ ।

ବ୍ୟବହାରାଜୀବ-ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଆଜୀବ) ମୋକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବିକା ଚଳେ; ଓକିଲ ପ୍ରଭୃତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଯ) ବ୍ୟବହାର-

ବ୍ୟବହୃତ-ବିଂ. (ବି-ଅବ-ହୃ-ତ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ; ଉପଭୁକ୍ତ ।

ବ୍ୟଷ୍ଟି-ବି. (ବି-ଅଶ-ତି) ପୃଥକ୍‌ଭାବ ।

ବ୍ୟସନ-ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅନ) ଦୁଃଖ; ମନ୍ଦ-କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସକ୍ତି ।

ବ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟାକୁଳ; ବିପନ୍ନ ।

ବ୍ୟାକରଣ-ବି. (ବି-ଆ-କୃ-ଅନ) ଶବ୍ଦବ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ଶାସ୍ତ୍ର । [କାତର ।

ବ୍ୟାକୁଳ-ବିଂ. (ବି ଆକୁଳ) ଅତି ଉତ୍କଣ୍ଠିତ;

ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ; ଅନ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶନ; ବର୍ଣ୍ଣନ, ବକ୍ତୃତା ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବିଂ. ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।

ବ୍ୟାଘାତ-ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ ।

ବ୍ୟାଘ୍ର-ବି. (ବି-ଆ-ଘ୍ରା-ଅ) ବାଘ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବ୍ୟାଜ-ବି. (ବି-ଅଜ୍-ଅ) ଛଳ; ଟଙ୍କାର ସୁଧ ।

ବ୍ୟାଦାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଦା-ଅନ) ବିସ୍ତାର, ଉଦ୍ଘାଟନ ।

ବ୍ୟାଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଅ) ମୃଗାଦି-ବଧ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବ୍ୟାଧି-ବି. (ବି-ଆ-ଧା-ଇ) ରୋଗ ।

ବ୍ୟାପକ-ବିଂ. (ବି-ଆପ୍-ଅକ) ଆଚ୍ଛାଦକ ।

ବ୍ୟାପାଦନ-ବି. (ବି-ଆ-ପଦ-ଣିଚ-ଅନ) ମାରଣ ବଧ । [କର୍ମ ।

ବ୍ୟାପାର-ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ଅ) ବ୍ୟବସାୟ;

ବ୍ୟାପୀ-ବି. (ବି-ଅପ୍-ଇନ୍) ବ୍ୟାପକ ।

ବ୍ୟାପୃତ-ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; କର୍ମ-ରତ । [ସର୍ବତ୍ର ସ୍ଥିତ ।

ବ୍ୟାପ୍ତ-ବି. (ବି-ଅପ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ବିସ୍ତାରିତ;

ବ୍ୟାପ୍ତି-ବି. (ବି-ଅପ୍-ତି) ସର୍ବତ୍ର ଅବସ୍ଥିତି; ବିସ୍ତାର ।

ବ୍ୟାୟାମ-ବି. (ବି-ଆ-ଯମ୍-ଅ) ଶରୀରକୁ ସମର୍ଥ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରମ, ଦଣ୍ଡ, କୁସ୍ତୀ ପ୍ରଭୃତି ।

ବ୍ୟାଳ-ବି. ସର୍ପ; ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ ବ୍ୟାଳୀ ।

ବ୍ୟାବହାରିକ-ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଇକ) ବ୍ୟବହାର-ସିଦ୍ଧ । [ବ୍ୟ ସମୂହ ।

ବ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅ) ବୃତ୍ତର ମଧ୍ୟରେଖା;

ବ୍ୟାହତ-ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ତ) ନିବାରିତ; ହତାଶ ।

ବ୍ୟାହାର-ବି. (ବି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଉକ୍ତି ।

ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି-ବି. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି, ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ବ୍ୟୂଢ଼-ବି. (ବି-ବହ୍-ତ) ବିପୁଳ; ପ୍ରଶସ୍ତ ।

ବ୍ୟୂହ-ବି. (ବି-ଊହ୍-ଅ) ସୈନ୍ୟବିନ୍ୟାସ, ସୈନ୍ୟ-ସମୂହ; ସମୂହ ।

ବ୍ୟୋମ-ବି. (ବ୍ୟେ-ମନ୍) ଆକାଶ ।

ବ୍ୟୋମ-କେଶ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବ୍ରଜ-ବି. (ବ୍ରଜ୍-ଅ) ସମୂହ; ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋକୁଳ ।

ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ବ୍ରଜ-ଇନ୍ଦ୍ର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବ୍ରଜ୍ୟା-ବି. (ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଆ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ ।

ବ୍ରଣ-ବି. (ବ୍ରଣ୍-ଅ) ସ୍ଫୋଟକ; କ୍ଷତ ।

ବ୍ରତ-ବି. (ବ୍ରୁ-ଅତ) ନିୟମ; ପୁଣ୍ୟଜନକ କର୍ମ

ବ୍ରତତି-ବି. ଲତା, ବଲ୍ଲୀ ।

ବ୍ରତୀ-ବି. (ବ୍ରତ-ଇନ୍) ବ୍ରତଧାରୀ; ନିୟମସ୍ଥ ।

ବ୍ରାତ୍ୟ-ବି. ପତିତ ...

ବ୍ରୀଡ଼ା-ବି. (ବ୍ରୀଡ୍-ଅ-ଆ) ଲଜ୍ଜା ।

ବ୍ରୀହି-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଶସ୍ୟ, ବର୍ଷୀ ।

ଶ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶଂସିତ-ବି. (ଶଂସ୍ ତ) କଥିତ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ଶଂସୀ-ବି. (ଶଂସ୍-ଇନ୍) ସୂଚକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଶଏ-ବି. (ଶତଶବ୍ଦଜ) ଏକଶତ ।

ଶକ-ବି. ଶକଦେଶୀୟ ଲୋକ; ଅବ୍ଦ-ବିଶେଷ ।

ଶକଟ-ବି. (ଶକ୍-ଅଟ) ଶଗଡ଼ ।

ଶକଳ-ବି. ଖଣ୍ଡ, ଅଂଶ । [ସମ୍ବତ୍ସର ।

ଶକାବ୍ଦ-ବି. (ଶକ-ଅବ୍ଦ) ଶକ-ରାଜ-ପ୍ରଚଳିତ

ଶକାରି-ବି. (ଶକ-ଅରି) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ।

ଶକୁନ-ବି. ପକ୍ଷୀ; ଶୁଭାଶୁଭ ଚିହ୍ନ ।

ଶକୁନି-ବି. ଶାଗୁଣା, ଗୃଧ୍ର ।

ଶକୁନ୍ତ-ବି. ପକ୍ଷୀ ।

ଶକୁନ୍ତଳା-ବି. ଭରତ ରାଜାର ମାତା ।

ଶକ୍ତ-ବି. (ଶକ-ତ) ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ; ସମର୍ଥ ।

ଶକ୍ତି-ବି. (ଶକ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ; ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଶକ୍ତୁ-ବି. ଯବାଦିଚୂର୍ଣ୍ଣ, ଛତୁ ।

ଶକ୍ୟ-ବି. (ଶକ୍-ଯ) ଶକ୍ତି-ସାଧ୍ୟ ।

ଶକ୍ର-ବି. (ଶକ-ର) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶଗଡ଼-ବି. (ଶକଟଶବ୍ଦଜ) ଶକଟ ।
ଶଗଡ଼ିଆ-ବି. ଶଗଡ଼-ଚାଳକ ।
ଶଙ୍କର-ବି. (ଶଂ-କୃ-ଅ) ଶିବ ।
ଶଙ୍କା-ବି. (ଶଙ୍କ୍-ଅ-ଆ) ଭୟ; ସଂଶୟ ।
ଶଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଶଙ୍କ୍-ତ) ଭୀତ; ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ।
ଶଙ୍କୁ-ବି. ଶଲ୍ୟ; ଖିଲା; କାଳ-ମାପକ ଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶଙ୍ଖ-ବି. କମ୍ବୁ; ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ଶଚ, ଶଚୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ଶଜାରୁ-ବି. ପଶୁବିଶେଷ, ଝିଙ୍କ ।
ଶଠ-ବିଂ. ଧୂର୍ତ୍ତ, ଖଳ, ଠକ ।
ଶଠ-ତା-ବି. ଖଳତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।
ଶଣ-ବି. ଛଣପଟ୍ଟ ଗଛ ।
ଶଣ୍ଢୁଆସୀ-ବି. ଚିମୁଟାବିଶେଷ ।
ଶତ-ବି. ଶହ, ଦଶଗୁଣିତ ଦଶ । [କାବ୍ୟ ।
ଶତକ-ବି. ଶତସଂଖ୍ୟା ; ଶତଶ୍ଳୋକ-ବିଶିଷ୍ଟ
ଶତ-କ୍ରତୁ-ବି. ଶତଯାଗକାରୀ ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶତ-ଧା-ଅଂ. ଶତ ପ୍ରକାରେ ।
ଶତଭିଷା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶତାବରୀ-ବି. ଛତୌରି ଗଛ । [କାଳ ।
ଶତାବ୍ଦୀ-ବି. (ଶତ-ଅବ୍ଦ) ଶତବର୍ଷବ୍ୟାପୀ-
ଶତ୍ରୁ-ବି. ବୈରୀ, ବିପକ୍ଷ ।
ଶତ୍ରୁ-ତା-ବି. ବିପକ୍ଷତା, ବୈରଭାବ ।
ଶନି-ବି. ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ଶନୈଃ-ଅଂ. ଅଳ୍ପେ, କ୍ରମେ ।

ଶପଥ-ବି. (ଶପ୍-ଅଥ) ରାଣ, ନିୟମ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ଶପ୍ତ-ବିଂ. (ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।
ଶଫ-ବି. ପଶ୍ୱାଦିର ଖୁର ।
ଶଫରୀ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶବଳ-ବିଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।
ଶବ୍ଦ-ବି. (ଶବ୍ଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି ।
ଶବ୍ଦ-କୋଷ-ବି. ଅଭିଧାନ ।
ଶବ୍ଦ-ଭେଦୀ-ବିଂ. ଶବ୍ଦାନୁସାରେ ବିଦ୍ଧକାରୀ ।
ଶବ୍ଦାୟମାନ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ-ୟ-ଆନ) ଶବ୍ଦକାରୀ ।
ଶବ୍ଦିତ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ୍-ତ) ଧ୍ୱନିତ ।
ଶମ-ବି. (ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ସ୍ଥିରଭାବ ।
ଶମନ-ବି. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତିକରଣ; ଯମ ।
ଶମୟିତା-ବିଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଶାନ୍ତିକାରକ, ଦମନକାରୀ ।
ଶମିତ-ବିଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦମିତ; ବିନାଶିତ ।
ଶମୀ-ବିଂ. (ଶମ୍-ଇନ୍) ସଂଯମୀ ।
ଶମୀ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବର-ବି. ମୃଗବିଶେଷ; ଅସୁର-ବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବରାରି-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଶମ୍ବୁକ, ଶମ୍ବୂକ-ବି. ଶାମୁକା ।
ଶମ୍ଭୁ-ବି. (ଶଂ-ଭୂ-ଉ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ଶୟନ-ବି. (ଶୀ-ଅନ) ନିଦ୍ରା; ଶଯ୍ୟା ।
ଶୟନୀୟ-ବି. (ଶୀ-ଅନୀୟ) ଶଯ୍ୟା; ବିଂ. ଶୟନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୟାନ-ବିଂ. (ଶୀ-ଆନ) ନିଦ୍ରିତ ।
ଶଯ୍ୟା-ବି. (ଶୀ-ଯ-ଆ) ଶେଜ, ବିଛଣା ।

ଶର-ବି. (ଶୃ-ଅ) ବାଣ-ତୃଣ; ବାଣ, କାଣ୍ଡ ।

ଶରଣ-ବି. (ଶୃ-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ; ରକ୍ଷକ ।

ଶରଣାଗତ-ବିଂ. ଶରଣାପନ୍ନ; ଆଶ୍ରୟ-ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଶରତ୍-ବି. (ଶୃ-ଅତ୍) ଋତୁ-ବିଶେଷ (ଆଶ୍ୱିନ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ) ।

ଶରଧି-ବି. (ଶର-ଧା-ଇ) ଶରାଧାର, ତୂଣୀର ।

ଶରଭ-ବି. ମୃଗ-ବିଶେଷ; ହସ୍ତି-ଶାବକ ।

ଶରବ୍ୟ-ବି. ଶରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଶରାଳି-ବି. ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ଶରାସନ-ବି. (ଶର-ଅସ୍-ଅନ) ଧନୁ ।

ଶରୀର-ବି. (ଶୃ-ଈର) ଦେହ ।

ଶରୀରୀ-ବି. (ଶରୀର-ଇନ୍) ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଶର୍କରା-ବି. ଶାକର; ଚିନି ।

ଶର୍ମ-ବି. ମଙ୍ଗଳ ।

ଶର୍ମା-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉପନାମ ।

ଶର୍ବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ଶର୍ବରୀ-ବି. ରାତ୍ରି ।

ଶର୍ବାଣୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ, ଭବାନୀ ।

ଶଲଭ-ବି. ପତଙ୍ଗ-ବିଶେଷ ।

ଶଲାକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରକାଠି, କଳାକାର କ୍ଷୁଦ୍ରଦଣ୍ଡ ।

ଶଲ୍କ-ବି. ମାଛକାତି ।

ଶଲ୍ୟ-ବି. କୀଳକ; ବାଣ-ବିଶେଷ; କଣ୍ଟକ ।

ଶଲା-ବି. (ଶାଳକ-ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଇ ।

ଶବ-ବି. ଶବ୍-ଅ) ମୃତଶରୀର, ମଡ଼ା ।

ଶବର-ବି. କିରାତ, ବ୍ୟାଧ ; ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଜାତି-ବିଶେଷ ।

ଶଶ, ଶଶକ-ବି. ଶଶା, ଠେକୁଅ ; ଚନ୍ଦ୍ର [ଲାଞ୍ଛନ ।

ଶଶ-ଧର-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଶଶ-ବିଷାଣ-ବି. ଶଶକର ଶୃଙ୍ଗପରି ଅଳୀକ [ବ୍ୟାପାର ।

ଶଷ୍କୁଲି-ବି. ଚକୁଳି ପିଠା ।

ଶଷ୍ପ-ବି. ତୃଣ ।

ଶସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶସ୍-ତ୍ର) ଅସ୍ତ୍ର ।

ଶସ୍ତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଶସ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ।

ଶସ୍ୟ-ବି. (ଶସ୍-ଯ) କୃଷିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଧାନ୍ୟାଦି ।

ଶହର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ନଗର ।

ଶାଉଁଳା-ବିଂ. (ଶ୍ୟାମଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୟାମଳ ।

ଶାକ-ବି. ଶବାଦ ; ଶାଗ ।

ଶାକର-ବି. (ଶର୍କରାଶବ୍ଦଜ) ଚିନି, ନବାତ ; ଶାକର-ଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଶାକୁନିକ-ବି. (ଶକୁନ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ; ନିମିତ୍ତଜ୍ଞ ।

ଶାକୋଠିକ-ବି. ଶାହାଡ଼ାଗଛ ।

ଶାକ୍ତ-ବି. (ଶକ୍ତି-ଅ) ଶକ୍ତିର ଉପାସକ, ତାନ୍ତ୍ରିକ ।

ଶାକ୍ୟମୁନି, ଶାକ୍ୟସିଂହ-ବି. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।

ଶାଖା-ବି. ବୃକ୍ଷର ଡାଳ; ଅଂଶ; ପରିଚ୍ଛେଦ ।

ଶାଖା-ମୃଗ-ବି. ବାନର ।

ଶାଖୀ-ବି. (ଶାଖା-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ ।

ଶାଗ-ବି. (ଶାକଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ବୃକ୍ଷପତ୍ରାଦି ।

ଶାଗୁଆ-ବିଂ. ଶାଗପରି ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଶାଙ୍ଖୋଳି-ବି. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଧନ ।

ଶାଟୀ-ବି. ଶାଢ଼ୀ ।

ଶାଠ୍ୟ-ବି. (ଶଠ-ଯ) ଶଠତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।

ଶାଣ-ବ. (ଶୋ-ଣ) ଘର୍ଷଣ-ପ୍ରସ୍ତର ।

ଶାଣିତ-ବିଂ. ତୀକ୍ଷ୍ଣୀକୃତ ।

ଶାତନ-ବ. ପାତନ; ଛେଦନ ।

ଶାଦା-ବିଂ. ଶ୍ୱେତ ।

ଶାଦ୍ୱଳ-ବିଂ. ତୃଣଦ୍ୱାରା ହରିଦ୍ୱର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ଥଳୀ) ।

ଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର-ଚିତ୍ତ ; ନିରୁପଦ୍ରବ ।

ଶାନ୍ତନବ-ବ. (ଶାନ୍ତନୁ-ଅ) ଭୀଷ୍ମ ।

ଶାନ୍ତନୁ-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଶାନ୍ତି-ବ. (ଶମ୍-ତି) ଚିତ୍ତର ସ୍ଥିରତା ।

ଶାପ-ବ. (ଶପ୍-ଅ) ଅଭିଶାପ; ପରର ଅମଙ୍ଗଳ-ମନାସ ।

ଶାବଳ-ବ.(ଶବଳାଶବ୍ଦଜ) ଖନନାସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଶାବ୍ଦ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ-ଅ) ଶବ୍ଦ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବେଦ-ସମ୍ମତ ।

ଶାବ୍ଦିକ-ବ. (ଶବ୍ଦ-ଇକ) ଶବ୍ଦ-ଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।

ଶାମୁକା-ବ. (ଶମ୍ବୂକଶବ୍ଦଜ) ଶୁକ୍ତି ।

ଶାମ୍ବବ-ବିଂ. (ଶମ୍ଭୁ-ଅ) ଶମ୍ଭୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଶାୟକ-ବ. (ଶୋ-ଅକ) ଶର, ବାଣ ; ଖଡ୍ଗ ।

ଶାୟିତ-ବିଂ.(ଶୀ-ଣିଚ୍-ତ) ପାତିତ; ନିଦ୍ରାପିତ ।

ଶାରଦ-ବିଂ. (ଶରଦ୍-ଅ) ଶରତ୍‌କାଳୀନ ; ବ. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।

ଶାରଦା-ବ. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।

ଶାରଦୀୟ-ବିଂ. (ଶରଦ୍-ଈୟ ଶରତ୍‌କାଳୀନ ।

ଶାରୀରକ-ବିଂ. (ଶରୀର-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଶାର୍ଙ୍ଗ-ବ. (ଶୃଙ୍ଗ-ଅ) ଶୃଙ୍ଗନିର୍ମିତ ଧନୁ ।

ଶାର୍ଙ୍ଗୀ-ବ. (ଶାର୍ଙ୍ଗ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ-ବ. ବ୍ୟାଘ୍ର ।

ଶାଳ-ବ, ସର୍ଜ୍ଜବୃକ୍ଷ ; ପ୍ରାଚୀର; ଗୃହ ।

ଶାଳ-ଗ୍ରାମ-ବ. ବିଷ୍ଣୁରୂପେ ପୂଜିତ ଶିଳା-ଖଣ୍ଡ-ବିଶେଷ ।

ଶାଳ-ଭଞ୍ଜିକା-ବ. କାଠ-ପିତୁଳା ।

ଶାଳା-ବ. ଗୃହ ।

ଶାଳି-ବ. ଧାନ୍ୟ-ବିଶେଷ ।   [ବିଶେଷ ।

ଶାଳି-ବାହନ-ବ. ଶକାବ୍ଦ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ନୃପ-

ଶାଳୀ-ବିଂ. (ଶାଲ୍-ଇନ୍) ବିଶିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଶାଳୀ-ବ. (ଶ୍ୟାଳୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ଭଗିନୀ ।

ଶାଳୀନ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।

ଶାଳ୍ମଳୀ-ବ. ଶିମିଳି ଗଛ ।

ଶାବ, ଶାବକ-ବ. ଛୁଆ ।

ଶାସନ-ବ. (ଶାସ୍-ଅନ) ଦମନ; ଆଜ୍ଞା; ଦଣ୍ଡ ।

ଶାସନ-ତନ୍ତ୍ର-ବ. ରାଜ୍ୟଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।

ଶାସିତ-ବିଂ. (ଶାସ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ ପ୍ରତିପାଳିତ ।

ଶାସ୍ତା-ବିଂ.(ଶାସ୍-ତୃ) ଶାସନ-କର୍ତ୍ତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।

ଶାସ୍ତି-ବ. (ଶାସ-ତି) ଶାସନ; ଦଣ୍ଡ ।

ଶାସ୍ତ୍ର-ବ. (ଶାସ୍-ତ୍ର) ଶାସନ ; ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ; ତତ୍ତ୍ୱ-ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବିଂ. (ଶାସ୍ତ୍ର-ଈୟ) ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ମତ ।

ଶିଅଳ-ବ. (ଶୃଗାଳଶବ୍ଦଜ) ବିଲୁଆ ।

ଶିଉଳି-ବ. (ଶୈବାଳଶବ୍ଦଜ) ଶୈବାଳ ।

ଶିକା-ବ. (ଶିକ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ-ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟା-

ଶିକାର-ବ. ମୃଗୟା ।   ଧାର

ଶିକୁଳି-ବି. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଖଳ, ଜଞ୍ଜିର ।
ଶିକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଶିକ୍ଷାଦାୟକ; ବି. ଅଧ୍ୟାପକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶିକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଅନୀୟ) ଶିକ୍ଷା କରିବାର
ଶିକ୍ଷା-ବି. (ଶିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଅଭ୍ୟାସ; ଅଧ୍ୟୟନ; ଉପଦେଶ ।
ଶିକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ତ) ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ, କୃତବିଦ୍ୟ ।
ଶିଖଣ୍ଡ-ବି. ମୟୂରପୁଚ୍ଛ । [କେଶ୍ ।
ଶିଖଣ୍ଡିବାହନ-ବି. (ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବାହନ) କାର୍ତ୍ତି-
ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବି. (ଶିଖଣ୍ଡ-ଇନ୍) ମୟୂର, ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।
ଶିଖର-ବି. (ଶିଖା-ର) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ଅଗ୍ର-
ଶିଖରୀ-ବି. ପର୍ବତ । [ଭାଗ ।
ଶିଖା-ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ; ମସ୍ତକର ଚୁଟି; ଅଗ୍ନିର
ଶିଖିବା-କ୍ରି. ଅଭ୍ୟାସ କରିବା । [ଜ୍ୱାଳା ।
ଶିଖୀ-ବି. (ଶିଖା-ଇନ୍) ମୟୂର ।
ଶିଙ୍ଗଡ଼ା-ବି. (ଶୃଙ୍ଗାଟଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜାତ କଣ୍ଟକ-ଫଳବିଶେଷ ।
ଶିଙ୍ଗା-ବି (ଶୃଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଗ-ବାଦ୍ୟ ।
ଶିଙ୍ଗାରହାର-ବି. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି ।
ଶିଞ୍ଜୁ-ବି. ଧଳାକ୍ଷୀରବିଶିଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶିଞ୍ଜିତ-ବି. ଅଳଙ୍କାରର ଶବ୍ଦ ।
ଶିଞ୍ଜିନୀ-ବି. ନୂପୁର; ଧନୁର୍ଗୁଣ ।
ଶିଟି-ବି. ପାହାଚ; ନିଶୁଣୀ ।
ଶିତି-କଣ୍ଠ-ବି. ନୀଳକଣ୍ଠ, ଶିବ ।
ଶିଥିଳ-ବିଂ. (ଶ୍ଲଥ୍-ଇଲ) ଢିଲା, ଶ୍ଲଥ; ଅବ-
ଶିମ୍ବ-ବି. ଶିମଗଛ । [ସନ୍ନ; ଅଳସ ।

ଶିର-ବି. (ଶିରଶବ୍ଦଜ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।
ଶିରଃ-ବି. (ଶ୍ରି-ଅସ୍) ମସ୍ତକ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ଶିରପା-ବି. ମସ୍ତକାବରକ ବସ୍ତ୍ର । [ପଗଡ଼ି ।
ଶିରସ୍ତ୍ରାଣ-ବି. (ଶିରସ୍-ତ୍ରୈ-ଅନ) ଉଷ୍ଣୀଷ,
ଶିରା-ବି. (ଶୃ-ଅ-ଆ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।
ଶିରାଳ-ବିଂ. ଶିରାଯୁକ୍ତ ।
ଶିରୀଷ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ଶିରୀଷ ବୃକ୍ଷର ପୁଷ୍ପ ।
ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ଶିରସ୍-ଧାର୍ଯ୍ୟ) ମସ୍ତକରେ ଧାରଣୀୟ, ଅତିମାନ୍ୟ ।
ଶିରୋମଣି-ବି.ମସ୍ତକର ରତ୍ନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ପଦାନ୍ତେ) ।
ଶିଳା-ବି. (ଶିଲ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରସ୍ତର, ପଥର ।
ଶିଲୀନ୍ଧ୍ର-ବି. ଛତୁଗଛ ।
ଶିଲୀମୁଖ-ବି. (ଶିଲୀ-ମୁଖ) ଭ୍ରମର ।
ଶିଳ୍ପ-ବି. ବସ୍ତୁ ନିର୍ମାଣାଦି କର୍ମ, କାରିଗରି ।
ଶିଳ୍ପକାର-ବି. (ଶିଳ୍ପ-କାର) ଶିଳ୍ପୀ, କାରିଗର ।
ଶିବ-ବି. (ଶିବ୍-ଅ) ମହାଦେବ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ-ବି. ଶିବପର୍ବ, ଫାଲ୍ଗୁନ କୃଷ୍ଣ-ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ।
ଶିବା-ବି. (ଶିବ-ଆ) ଶୃଗାଳୀ; ପାର୍ବତୀ ।
ଶିବିକା-ବି. ଯାନବିଶେଷ; ପାଲିକି ।
ଶିବିର-ବି. (ଶୀ-ଇର) ସେନାନିବେଶ, ଛାଉଣି ।
ଶିଶିର-ବି. ହିମ; ଶୀତ-ଋତୁ ।
ଶିଶି-ବି. କାଚନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶିଶୁ-ବି. (ଶିଶ୍-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ ବାଳିକା,
ଶିଶୁମାର-ବି. ଜଳଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ପିଲା ।
ଶିଶ୍ନ-ବି. ପୁରୁଷର ଉପସ୍ଥ ।

ଶିଖା-ବି. ଧାନ୍ୟାଦିର ଶୀର୍ଷ ।

ଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. ସୁଶୀଳ; ବିନୀତ; ଭଦ୍ର ।

ଶିଷ୍ଟତା-ବି. ବିନୟ ।

ଶିଷ୍ୟ-ବି. (ଶାସ୍-ଯ) ଛାତ୍ର ।

ଶିମ୍ବୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ-ବିଶେଷ ।

ଶୀକର-ବି. ଜଳକଣା; ସୂକ୍ଷ୍ମବୃଷ୍ଟି ।

ଶୀଘ୍ର-କ୍ରି. ବିଂ. ଅବିଳମ୍ବେ, ସତ୍ୱର ।

ଶୀତ-ବିଂ. ଶୀତଳ; ବି. ଜାଡ଼ ।

ଶୀତଳ-ବିଂ. ଶୈତ୍ୟଯୁକ୍ତ, ଥଣ୍ଡା ।

ଶୀତ୍କାର-ବି. ଶୀତେଇପଡ଼ିବା; ହାଇ ।

ଶୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଶୃ-ତ) କ୍ଷୀଣ; ଶୁଷ୍କ; ପତିତ ।

ଶୀର୍ଷ-ବି. ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ଶୀର୍ଷକ-ବି. (ଶୀର୍ଷ-କ) ଟୋପି; ପଗଡ଼ି, ମସ୍ତକ ।

ଶୀଳ-ବି. (ଶୀଲ୍-ଅ) ସ୍ୱଭାବ; ସଚ୍ଚରିତ୍ର ।

ଶୀଳନ-ବି. (ଶୀଲ୍-ଅନ) ଆଲୋଚନା; ଅଭ୍ୟାସ

ଶୁକ-ବି. ଶୁଆପକ୍ଷୀ ।

ଶୁକୁଆ-ବି. ଶୁଖିଲା ମାଛ ।

ଶୁକ୍ତି-ବି. (ଶୁଚ୍-ତି) ଶାମୁକା; ଶଙ୍ଖ ।

ଶୁକ୍ତିଜ-ବି. (ଶୁକ୍ତି-ଜନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତା ।

ଶୁକ୍ର-ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ; ରେତଃ ।

ଶୁକ୍ର-ବାର-ବି. ସପ୍ତାହର ପଞ୍ଚମଦିନ ।

ଶୁକ୍ଳ-ବିଂ. (ଶୁଚ୍-ଲକ୍) ଶ୍ୱେତ ।

ଶୁକ୍ଳ-ପକ୍ଷ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି-ପକ୍ଷ ।

ଶୁଙ୍ଘିବା-କ୍ରି. ଆଘ୍ରାଣ କରିବା ।

ଶୁଚି-ବି. (ଶୁଚ୍-ଇ) ପବିତ୍ର; ନିର୍ମଳ; ଶୁଭ୍ର ।

ଶୁଝିବା-କ୍ରି. ପରିଶୋଧ କରିବା ।

ଶୁଣ୍ଠି-ବି. ଶୁଷ୍କ ଆର୍ଦ୍ରକ ।

ଶୁଣ୍ଡ-ବି. (ଶୁଣ୍-ଡ) ହସ୍ତି-କର ।

ଶୁଣ୍ଡୀ-ବି. ଶୁଣ୍ଡା ବା ମଦ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାରକ ।

ଶୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ପବିତ୍ର ।

ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ-ବି. (ଶୁଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ଅନ୍ତଃପୁର ।

ଶୁଦ୍ଧି-ବି. (ଶୁଧ୍-ତି) ଶୋଧନ, ଶୁଦ୍ଧତା ।

ଶୁଧୁରିବା-କ୍ରି. ମନ୍ଦରୁ ଭଲ ହେବା ।

ଶୁଭ-ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ; ବିଂ. ମଙ୍ଗଳଜନକ ।

ଶୁଭଦ-ବିଂ. (ଶୁଭ-ଦା-ଅ) ଶୁଭଙ୍କର, ଶୁଭ-ଜନକ ।

ଶୁଭିବା-କ୍ରି. ଶ୍ରୁତିଗୋଚର ହେବା ।

ଶୁଭ୍ର-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ର) ଶୁକ୍ଳ; ନିର୍ମଳ ।

ଶୁଳ୍କ-ବି. କର, ମାସୁଲ ।

ଶୁଶ୍ରୂଷା-ବି. (ଶ୍ରୁ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଶ୍ରବଣେଚ୍ଛା; ସେବା ।

ଶୁଷ୍କ-ବିଂ. (ଶୁଷ୍-କ) ନୀରସ, ଶୁଖିଲା ।

ଶୂକର-ବି. (ଶୂକ୍-ର) ବରାହ; ଘୁଷୁରି ।

ଶୂଦ୍ର-ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚତୁର୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂନ୍ୟ-ବି. ଆକାଶ; '୦' ଅଭାବାର୍ଥକ ଚିହ୍ନ; ବିଂ. ଖାଲି; ନିର୍ଜନ ।

ଶୂନ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବିଂ. ସାରଶୂନ୍ୟ ।

ଶୂର-ବି. (ଶୂର୍-ଅ) ବୀର; ସାହସୀ ।

ଶୂଳ-ବି. (ଶୂଲ୍-ଅ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଉଦର-ରୋଗବିଶେଷ ।

ଶୂଳ-ପାଣି-ବି. ତ୍ରିଶୂଳଧାରୀ ଶିବ ।
ଶୃଗାଳ-ବି. ବିଲୁଅ, ଶିବା ।
ଶୃଙ୍ଖଳ-ବି. ଶିକୁଳି, ନିଗଡ଼ ।
ଶୃଙ୍ଖଳିତ-ବିଂ. ଶୃଙ୍ଖଳବଦ୍ଧ ।
ଶୃଙ୍ଗ-ବି. ଶିଖର, ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶିଙ୍ଗ ।
ଶୃଙ୍ଗାଟ-ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ, ଚୌରାସ୍ତା; ଶିଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଶୃଙ୍ଗାର-ବି. ଆଦ୍ୟରସ; ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷର ପ୍ରଣୟ; ସଜ୍ଜା, ବେଶ ।
ଶେଉଳ-ବି. (ଶକୁଳଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶେଖର-ବି. ଚୂଡ଼ା; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ଶେଠ-ବି. (ଶ୍ରେଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ ।
ଶେଫାଳିକା-ବି. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି, ଶଙ୍ଖାରିହାର ।
ଶେଯ-ବି. (ଶଯ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଶଯ୍ୟା ।
ଶେଷ-ବି. (ଶିଷ୍-ଅ) ଅନ୍ତ; ଅବଶେଷ; ବିନାଶ; ବାସୁକି; ବିଂ. ଅବଶିଷ୍ଟ ।,
ଶୈତ୍ୟ-ବି. (ଶୀତ-ଯ) ଶୀତଳତା ।
ଶୈଥିଲ୍ୟ-ବି. (ଶିଥିଳ-ଯ) ଶିଥିଳତା; ହେଳା; [ଅଳସ୍ୟ ।
ଶୈଳ-ବି. (ଶିଳା-ଅ) ପର୍ବତ ।
ଶୈଳ-ସୁତା-ବି. ପାର୍ବତୀ ।
ଶୈଳୀ-ବି. (ଶୀଳ-ଅ-ଈ) ପଦ୍ଧତି, ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶୈଳେୟ-ବିଂ. (ଶୈଳ-ଏୟ) ଶୈଳ-ଜାତ ।
ଶୈବ-ବି. (ଶିବ-ଅ) ଶିବଭକ୍ତ; ବିଂ. ଶିବ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶୈବଳ, ଶୈବାଳ-ବି. ଶିଉଳି ।
ଶୈବଳିନୀ-ବି. (ଶୈବଳ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ଶୈଶବ-ବି. (ଶିଶୁ-ଅ) ଶିଶୁତ୍ୱ, ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ।

ଶୋଇବା-କ୍ରି. (ଶୀଧାତୁରୁ) ଶୟନ କରିବା ।
ଶୋକ-ବି. (ଶୁଚ୍-ଅ) ପ୍ରିୟ-ବିୟୋଗ–ଜନିତ ଦୁଃଖ ।
ଶୋଚନା-ବି. (ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଶୋକ କରିବା ।
ଶୋଚ୍ୟ } ବିଂ. (ଶୁଚ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ଦୁଃଖ
ଶୋଚନୀୟ } କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୋଣ-ବିଂ. ରକ୍ତ-ବର୍ଣ୍ଣ, ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିତ-ବି. ରୁଧିର, ରକ୍ତ; ବିଂ. ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିମା-ବି. (ଶୋଣ-ଇମନ) ରକ୍ତିମା ।
ଶୋଥ-ବି. (ଶ୍ୱି-ଥ) ସ୍ଫୀତ ରୋଗ ।
ଶୋଧନ-ବି. (ଶୁଧ୍-ଅନ୍) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରତିଦାନ ।
ଶୋଧ୍ୱ-ବି. ଅଙ୍କପାଠ ବିଶେଷ ।
ଶୋଧିତ-ବିଂ. (ଶୁଧ୍-ଇ-ତ) ପରିଷ୍କୃତ ।
ଶୋଧିବା-କ୍ରି. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା; ଫାଳିଦେବା ।
ଶୋଭନ-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ଅନ୍) ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ।
ଶୋଭା-ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଶୋଭିତ-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭୂଷିତ ।
ଶୋଷ-ବି. (ଶୁଷ୍-ଅ) ଶୁଷ୍କତା, ରସାକର୍ଷଣ; ପିପାସା ।
ଶୋଷଣ-ବି. (ଶୁଷ୍-ଇ-ଅନ) ରସାକର୍ଷଣ ।
ଶୋହିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଇବା (ପଦ୍ୟେ) ।
ଶୌଚ-ବି. (ଶୁଚି ଅ) ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଚିତା ।
ଶୌଣ୍ଡିକ-ବି. (ଶୁଣ୍ଡା-ଇକ) ଶୁଣ୍ଡୀ ।
ଶୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଶୂର-ଯ) ବୀରତ୍ୱ ।
ଶ୍ମଶାନ-ବି. (ଶବ-ଶୀଙ୍-ଶୀ-ଅନ) ମଶାଣି ।

ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ବି. କଶ; ଦାଢ଼ୀ ।
ଶ୍ମଶ୍ରୁଳ-ବିଂ. (ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ଲ) ଶ୍ମଶ୍ରୁବିଶିଷ୍ଟ ।
ଶ୍ୟାମ, ଶ୍ୟାମଳ-ବି. ଶାଗୁଁଳା; ଈଷତ୍ କୃଷ୍ଣ; ଈଷତ୍ ହରିତ୍ ।
ଶ୍ୟାଳ, ଶ୍ୟାଳକ-ବି. ପତ୍ନୀର ଭାଇ ।
ଶ୍ୟାଳୀ, ଶ୍ୟାଳିକା-ବି. ପତ୍ନୀର ଭଗିନୀ ।
ଶ୍ୟେନ-ବି. ବାଜପକ୍ଷୀ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ-ବିଂ. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବି. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଆ) ଭକ୍ତି; ବିଶ୍ୱାସ; ଆଦର ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ୍-ବିଂ. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବତ୍) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରମ-ବି. (ଶ୍ରମ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ; ଅଭ୍ୟାସ; ଶ୍ରାନ୍ତି ।
ଶ୍ରମଣ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଶ୍ରମ-ବାରି-ବି. ଘର୍ମ ।
ଶ୍ରମୀ-ବିଂ. (ଶ୍ରମ୍-ଇନ୍) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।
ଶ୍ରବଣ-ବି. (ଶ୍ରୁ-ଅନ) ଶୁଣିବା; କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ଶ୍ରବଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) କର୍ଣ୍ଣ, କାନ ।
ଶ୍ରାଦ୍ଧ-ବି. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ଅ) ପିତୃ-ତର୍ପଣ; ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ପଣ ।
ଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଲାନ୍ତ ।
ଶ୍ରାନ୍ତି-ବି. (ଶ୍ରମ୍-ତି) କ୍ଲାନ୍ତି ।
ଶ୍ରାବକ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ଅକ) ଶ୍ରୋତା, ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା ।
ଶ୍ରାବଣ-ବି. (ଶ୍ରବଣା-ଅ) ମାସ-ବିଶେଷ ।
ଶ୍ରାବ୍ୟ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀ-ବି. (ଶ୍ରି-ଈ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶୋଭା; ସୌଭାଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ-ବି. ଶିବ ।
ଶ୍ରୀଧର-ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।
ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀ-ବି. ମାଘଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ।
ଶ୍ରୀଫଳ-ବି. ବେଲ ।
ଶ୍ରୀମାନ୍-ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ମତ୍) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ; ଶୋଭା-ଯୁକ୍ତ; ସୁନ୍ଦର ।
ଶ୍ରୀ-ଯୁତ, ଶ୍ରୀ-ଯୁକ୍ତ-ବିଂ. ଶ୍ରୀମାନ୍ ।
ଶ୍ରୀଳ-ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରୀଶ-ବି. (ଶ୍ରୀ-ଈଶ) ବିଷ୍ଣୁ ।
ଶ୍ରୁତ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତ) ଯାହା ଶୁଣାଯାଇଅଛି; ବି. ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଶ୍ରୁତି-ବି. (ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ଣ୍ଣ; ବେଦ ।
ଶ୍ରୁତି-ଧର-ବିଂ. ଯେ ଶୁଣିଲାକ୍ଷଣି ମନେରଖେ ।
ଶ୍ରୁବ-ବି. ହୋମରେ ଘୃତ-କ୍ଷେପଣପାତ୍ର ।
ଶ୍ରେଢ଼ୀ-ବି. ସମପରିମାଣରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ।
ଶ୍ରେଣୀ-ବି. (ଶ୍ରି-ନି) ପଂକ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।
ଶ୍ରେୟଃ-ବି. ଧର୍ମ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶ୍ରେୟସ୍କର-ବିଂ. ମଙ୍ଗଳକର ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ବିଂ. (ପ୍ରଶସ୍ୟ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପ୍ରଶସ୍ତ, ପ୍ରଧାନ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠତା-ବି. ପ୍ରାଧାନ୍ୟ, ଉତ୍କର୍ଷ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠୀ-ବି. (ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ଇନ୍) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ, ଶେଠ ।
ଶ୍ରୋଣି-ବି. କଟିଦେଶ, ନିତମ୍ବ ।
ଶ୍ରୋତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତବ୍ୟ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୋତା-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତୃ) ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଶୁଣେ ।
ଶ୍ରୋତ୍ର-ବି. (ଶ୍ରୁ-ତ୍ର) କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ-ବି. (ଶ୍ରୋତ୍ର-ଇୟ) ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଶ୍ଲଥ-ବିଂ. (ଶ୍ଲଥ୍-ଅ) ଶିଥିଳ ।
ଶ୍ଲାଘା-ବି. (ଶ୍ଲାଘ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶଂସା; ନିଜ-ପ୍ରଶଂସା ।
ଶ୍ଲାଘ୍ୟ, ଶ୍ଲାଘନୀୟ-ବିଂ. (ଶ୍ଲାଘ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବି. (ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଶ୍ଳେଷଯୁକ୍ତ; ସଂଯୁକ୍ତ ।

ଶ୍ଳୀପଦ-ବି. ଗୋଦର ।

ଶ୍ଳୀଳ-ବି. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ, ଶୋଭନ ।

ଶ୍ଳେଷ ବି. ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଯୋଗ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।

ଶ୍ଳେଷ୍ମା-ବି. (ଶ୍ଳିଷ୍-ମନ୍) କଫ । [ପଦ୍ୟ ।

ଶ୍ଳୋକ-ବି. (ଶ୍ଳୋକ୍-ଅ) ଚତୁଶ୍ଚରଣଯୁକ୍ତ ପଦ୍ୟ;

ଶ୍ୱଦନ୍ତ-ବି. (ଶ୍ୱନ୍-ଦନ୍ତ) କୁକୁରର ମୁନଅଦନ୍ତ ।

ଶ୍ୱପଚ-ବି. ଚଣ୍ଡାଳ ।

ଶ୍ୱଶୁର-ବି. ଶଶୁର, ଭର୍ତ୍ତା କମ୍ବା ପତ୍ନୀର ପିତା

ଶ୍ୱଶ୍ରୂ-ବି. ଶାଶୁ, ଭର୍ତ୍ତା କମ୍ବା, ପତ୍ନୀର ମାତା ।

ଶ୍ୱସନ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅନ) ନିଶ୍ୱାସ ।

ଶ୍ୱାନ-ବି. (ଶ୍ୱନ୍-ଅ) କୁକୁର ।

ଶ୍ୱାପଦ-ବି, (ଶ୍ୱନ୍-ଅ-ପଦ୍-ଅ) ଶିକାରୀ ଜନ୍ତୁ ; ବ୍ୟାଘ୍ର ଭଲ୍ଲୁକାଦି ।

ଶ୍ୱାସ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଶ୍ୱାସ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଶ୍ୱିତ୍ର-ବି. ଧବଳ ରୋଗ ।

ଶ୍ୱେତ-ବି. (ଶ୍ୱିତ୍-ଅ) ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶ୍ୱେତ ରକ୍ତ-ବି. ଗୋଲାପିରଙ୍ଗ, ପାଟଳ ।

ଶ୍ୱେତ-ସାର-ବି. ଗୋଧୂମାଦିର ଶ୍ୱେତ ଉପା-ଦାନବିଶେଷ ।

ଷ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଏକତିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଷଟ୍-ବି. ଛଅ ସଂଖ୍ୟା ।

ଷଟ୍‌କର୍ମ-ବି. (ଷଷ୍-କର୍ମନ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣର ଯଜନ, ଯାଜନ, ଅଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ ଓ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ।

ଷଟ୍‌କୋଣ-ବି. ଷଡ଼୍‌ଭୁଜ କ୍ଷେତ୍ର ।

ଷଟ୍‌ପଦ-ବି. (ଷଟ୍-ପଦ) ଭ୍ରମର ।

ଷଠିଘର-ବି. ବାଳକ ଜନ୍ମର ଷଷ୍ଠ ଦିବସର ଅନୁଷ୍ଠାନବିଶେଷ ।

ଷଡ଼ଶୀତି-ବି. ଷଟ୍-ଅଶୀତି) ଛୟାଅଶୀ ।

ଷଡ଼ାନନ-ବି. (ଷଟ୍-ଆନନ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଷଡ଼୍‌ଜ-ବି. (ଷଷ୍-ଜ) ତନ୍ତ୍ରୀକଣ୍ଠୋତ୍ଥିତ ସ୍ୱର-ବିଶେଷ ।

ଷଡ଼୍‌ଦର୍ଶନ-ବି. ପୂର୍ବମୀମାଂସା, ବେଦାନ୍ତ, ସାଂଖ୍ୟ, ପାତଞ୍ଜଳ. ନ୍ୟାୟ ଓ ବୈଶେଷିକ ।

ଷଡ଼୍‌ରସ-ବି (ଷଟ୍-ରସ) ମଧୁର, ଅମ୍ଳ, ଲବଣ, କଟୁ, କଷାୟ ଓ ତିକ୍ତ ।

ଷଡ଼୍‌ରିପୁ-ବି. କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ମଦ ଓ ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।

ଷଣ୍ଡ-ବି. ଷଣ୍ଢ, ବୃଷ ।

ଷଷ୍ଟି-ବି. (ଷଷ-ତି) ଷାଠିଏ ।

ଷଷ୍ଟିକ-ବି. ଷଠିଅ ଧାନ ।

ଷଷ୍ଟିତମ-ବି. ଷାଠିଏର ପୂରଣ ।

ଷଷ୍ଠ-ବି. (ଷଷ୍-ଥ) ଛଅର ପୂରଣ ।

ଷଷ୍ଠୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ; ଦେବୀ-ବିଶେଷ ।

ଷାଣ୍ମାସିକ-ବି. (ଷଟ୍-ମାସ-ଇକ) ଛଅମାସରେ ଥରେ ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।

ଷୋଡ଼ଶ-ବି. (ଷଷ୍-ଦଶନ୍) ଷୋଳ ସଂଖ୍ୟା ।

ଷୋଡ଼ଶୀ-ବି. ଷୋଡ଼ଶବର୍ଷୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ସଉସ-ବି. (ଆରବୀ) ଅଣପାଳ ।
ସଁଉତୁଣୀ-ବି. (ସପତ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ସପତ୍ନୀ ।
ସଉଦା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ସଉଦାଗର-ବି. ବଣିକ୍ ।
ସଂକଟ-ବିଂ. (ସମ୍-କଟ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ; ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ; ବି. ବିପଦ୍ ।
ସଂକର-ବି. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ [ରାମ ।
ସଂକର୍ଷଣ-ବି. (ସମ୍-କୃଷ୍-ଅନ) ଆକର୍ଷଣ; ବଳ-
ସଂକଳନ-ବି. (ସମ୍-କଳ୍-ଅନ) ଯୋଗ ।
ସଂକଳିତ-ବି. (ସମ୍-କଳ୍-ତ) ସଂଗୃହୀତ ; ଏକତ୍ରିତ ।
ସଂକଳ୍ପ-ବି.(ସମ୍-କୢପ୍-ଅ)ମନୋରଥ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସଂକଳ୍ପିତ-ବିଂ. ବାଞ୍ଛିତ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ସଂକାଶ-ବିଂ. (ସମ୍ କାଶ୍-ଅ) ସଦୃଶ ।
ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ତ) ଅପ୍ରଶସ୍ତ ।
ସଂକୀର୍ତ୍ତନ-ବି. (ସମ୍-କୃତ୍-ଅନ) ଗୁଣାଦି କଥନ, ପ୍ରମତ୍ତଭାବେ ଦେବ-ଗୁଣ-ଗାନ ।
ସଂକୁଚିତ-ବିଂ. (ସମ୍-କୁଚ୍-ତ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣୀକୃତ; କୁଣ୍ଠିତ ।
ସଂକୁଳ-ବିଂ.(ସମ୍-କୁଳ୍-ଅ)ସମାକୀର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।
ସଂକେତ-ବି. (ସମ୍-କିତ୍-ଅ) ଇଙ୍ଗିତ, ଇସାରା; ଚିହ୍ନ ।
ସଂକୋଚ-ବି. (ସମ୍-କୁଚ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ ; ଚିପିବାଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପୀକରଣ ।

ସଂକ୍ରମଣ-ବି.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅନ)ଗମନ; ପ୍ରବେଶ; ସଂକ୍ରାନ୍ତି । [ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।
ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଂ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତ)ଗମିତ; ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;
ସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବି.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତି) ସୂର୍ଯ୍ୟର ରାଶ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ । [ଭିଅଁ (ଦେଖ) ।
ସଂକ୍ରାମକ-ବିଂ. (ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅକ) ପ୍ରବେଶକାରୀ;
ସଂକ୍ରାମିତ ବିଂ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବେଶିତ; ସ୍ଥାପିତ ।
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଅଳ୍ପୀକୃତ ।
ସଂକ୍ଷେପ-ବି.(ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ)ଅଳ୍ପୀକରଣ; ଚୁମ୍ବକ ।
ସଂଖ୍ୟା-ବି. (ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ) ୧, ୨ ପ୍ରଭୃତି
ସଂଖ୍ୟାତ-ବିଂ. ଗଣିତ । [ଗଣନା ।
ସଂଗୃହୀତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତ) ସଙ୍କଳିତ ।
ସଂଗ୍ରହ-ବି. (ସମ୍-ଗ୍ରହ-ଅ) ସଂକଳନ ; ଏକତ୍ରୀକରଣ ।
ସଂଗ୍ରହୀତା, ସଂଗ୍ରାହକ } ବି. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତୃ, ଅକ) ସଂଗ୍ରହକାରୀ ।
ସଂଗ୍ରାମ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ସମର ।
ସଂଘ-ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ଅ) ସମୂହ; ଦଳ ।
ସଂଘଟନ-ବି. ସମ୍-ଘଟ୍-ଅନ) ମେଳନ; ଗଠନ; ଘଟନା ।
ସଂଘର୍ଷ, ସଂଘର୍ଷଣ } ବି. (ସମ୍-ଘୃଷ୍-ଅ, ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ବିରୋଧ ।
ସଂଘାତ-ବି. ସମଷ୍ଟି, ନିବିଡ଼ ସଂଯୋଗ ।
ସଂଜ୍ଞା-ବି. (ସମ୍-ଜ୍ଞା-ଅ) ଚୈତନ୍ୟ ; ଆଖ୍ୟା ; ପାରିଭାଷିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ-ସୂଚନା ।

ସଂଯତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯମ୍-ତ) ନିୟମିତ; ଦମିତ ।
ସଂଯମନ-ବି. (ସମ୍-ଯମ୍-ଅନ) ବନ୍ଧନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ନିଗ୍ରହ ।
ସଂଯମୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ସଂଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ମିଶ୍ରିତ ।
ସଂଯୁଗ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।
ସଂଯୋଗ-ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ମିଶ୍ରଣ ।
ସଂଯୋଜନ-ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଯୋଗ-କରଣ ।
ସଂରମ୍ଭ-ବି. (ସମ୍-ରନ୍ଭ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ; ବେଗ ।
ସଂଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ସମ୍-ଲଗ୍-ତ) ମିଳିତ, ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସଂଲାପ-ବି. (ସମ୍-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ ।
ସଂବତ୍-ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ-ପ୍ରଚଳିତ ଅବ୍ଦ ।
ସଂବତ୍ସର-ବି. (ସମ୍-ବସ୍-ସର) ବତ୍ସର, ବର୍ଷ ।
ସଂବଳିତ ବିଂ. (ସମ୍-ବଲ୍-ତ) ମିଳିତ; ସହିତ ।
ସଂବାଦ-ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-ଅ) ସମାଚାର; ବୃତ୍ତାନ୍ତ; କଥାବାର୍ତ୍ତା ।
ସଂବାହନ-ବି. (ସମ୍-ବହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ
ସଂବିତ୍-ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଅନ୍ତଃଜ୍ଞାନ ।
ସଂବିଧାନ-ବି. (ସମ୍-ବି-ଧା-ଅନ) ଆୟୋଜନ; ଉପକରଣସାମଗ୍ରୀ ।
ସଂବୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-ବୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ ।
ସଂବେଦନ-ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-ଅନ) ଅନୁଭବ ।
ସଂବେଶ-ବି. (ସମ୍-ବିଶ୍-ଅ) ନିଦ୍ରା ।
ସଂଶୟ-ବି. (ସମ୍-ଶୀ-ଅ) ସନ୍ଦେହ ।

ସଂଶୋଧନ-ବି. (ସମ୍-ଶୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧ-କରଣ ।
ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ମିଳିତ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ।
ସଂସର୍ଗ-ବି. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ସହବାସ, ସମ୍ପର୍କ ।
ସଂସାର-ବି. (ସମ୍-ସୃ-ଅ) ଜଗତ୍; ଗୃହସ୍ଥ-ବ୍ୟାପାର । [ସଂସାରାସକ୍ତ ।
ସଂସାରୀ-ବିଂ. (ସଂସାର-ଇନ୍) ସଂସାରସ୍ଥ;
ସଂସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ତ) ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ସଂସ୍କାର-ବି. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧି, ମାର୍ଜନ; ମନର ଧାରଣା; ବିବାହାଦି କର୍ମ ।
ସଂସ୍କାରକ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସଂଶୋ-ଧନକାରୀ ।
ସଂସ୍କୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ତ) ଶୋଧିତ; ବି. ଭାରତୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ଆର୍ଯ୍ୟଭାଷା ।
ସଂସ୍ଥା-ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ବ୍ୟବସ୍ଥା; ସଭା; ସ୍ଥାପିତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟାଦି । [ବେଶ ।
ସଂସ୍ଥାନ-ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅବୟବ-ସନ୍ନି-
ସଂସ୍ପର୍ଶ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ସ୍ପର୍ଶ ।
ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ସଂପୃକ୍ତ ।
ସଂସ୍ରବ-ବି. (ସମ୍-ସ୍ରୁ-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ପର୍କ ।
ସଂହତ-ବିଂ. (ସମ୍-ହନ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ନିବଦ୍ଧ ।
ସଂହତି-ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ତି) ସମୂହ; ନିବିଡ଼; [ଯୋଗ ।
ସଂହନନ-ବି. ଦେହ ।
ସଂହାର-ବି. (ସମ୍-ହୃ-ଅ) ଧ୍ୱଂସ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ସଂହିତା-ବି. (ସମ୍-ଧା-ତ-ଆ) ସଂଗ୍ରହ; ସ୍ମୃତି-
ସକଳ-ବିଂ. (ସ-କଳା) ସମୁଦାୟ ।

ସକାମ-ବିଂ. କାମନା-ସହିତ ।
ସକାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ ।
ସକାଶ-ବି. ନିକଟ; ନିମିତ୍ତ ।
ସକ୍ତୁ-ବି. ଯବାଦିର ଛତୁ ।
ସଖା-ବି. ମିତ୍ର ।
ସଖୀ-ବି. ସହଚରୀ, ବୟସ୍ୟା ।
ସଖ୍ୟ-ବି. (ସଖି-ଯ) ମିତ୍ରତା ।
ସଗର-ବି. (ସହ-ଗର) ନୃପତିବିଶେଷ ।
ସ-ଗୋତ୍ର-ବିଂ. ଜ୍ଞାତି, ଏକ-ବଂଶୋତ୍ପନ୍ନ ।
ସଙ୍ଖା-ବି. କାଠ ଦୃଢ଼ ।
ସଙ୍ଖାଳି-ବି. ସର୍ବସ୍ୱଧନ ।
ସଙ୍ଖୋଳିବା-କ୍ରି. ଅପଦ-ସମୟରେ ବନ୍ଧୁ ନିକ-ଟକୁ ଯାଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ।
ସଙ୍ଗ-ବି. (ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସଂସର୍ଗ; ଆସକ୍ତି ।
ସଙ୍ଗତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଗମ୍-ତ) ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।
ସଙ୍ଗତି-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ତି) ମିଳନ; ଯୌକ୍ତିକତା ।
ସଙ୍ଗମ-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ଅ) ମିଳନ ।
ସଙ୍ଗର-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସଙ୍ଗାତ-ବି. (ସଂଗତଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର ।
ସଙ୍ଗିନୀ-ବି. (ସଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ସହଚାରିଣୀ ।
ସଙ୍ଗୀ-ବିଂ. (ସଙ୍ଗ୍-ଇନ୍) ସହଚର । [ବାଦ୍ୟ ।
ସଙ୍ଗୀତ-ବି. (ସମ୍-ଗୈ-ତ) ଗାନ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ-
ସଚରାଚର-ବିଂ. (ସ-ଚର-ଅଚର) ସ୍ଥାବର-ଜଙ୍ଗମ; ସର୍ବସାଧାରଣ ।
ସଚିବ-ବି. ଅମାତ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ସଚେତନ-ବିଂ. (ସ-ଚେତନା) ଚେତନାଯୁକ୍ତ ।
ସଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟିତ, ଉଦ୍ୟୋଗୀ ।
ସଚ୍ଚା-ବିଂ. ପ୍ରକୃତ, ଅକୃତ୍ରିମ ।
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ-ବି. (ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ) ନିତ୍ୟ-ଜ୍ଞାନ ଆନନ୍ଦ-ସ୍ୱରୂପ ବ୍ରହ୍ମ । [ଚିତ୍ତ ।
ସଜ-ବିଂ. (ସଦ୍ୟଃଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର,
ସଜନା-ବି. (ଶୋଭାଞ୍ଜନଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ସଜନୀ-ବି. (ସ୍ୱଜନୀଶବ୍ଦଜ) ସହଚାରିଣୀ; ସଖୀ ।
ସଞ୍ଚାର-ବି. (ସମ୍-ଚର୍-ଅ) ଗତି; ସଂକ୍ରମଣ; ବିସ୍ତାର ।
ସଞ୍ଚାରିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ତ) ସଞ୍ଚାଳିତ ।
ସଞ୍ଚାରୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
ସଞ୍ଚିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚି-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସଞ୍ଜ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା । [ଦାୟିନୀ ।
ସଞ୍ଜୀବନୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଜୀବ୍-ଅନ-ଈ) ଜୀବନ-
ସଟା-ବି. ସିଂହାଦିର କେଶର ।
ସଟୀକ-ବିଂ. (ସ-ଟୀକା) ଟୀକା-ସମେତ ।
ସଡ଼କ-ବି. ପଥ, ରାସ୍ତା ।
ସଡ଼ା-ବିଂ. ପଚା ।
ସଡ଼ିବା, ସଢ଼ିବା-କ୍ରି. ପଚିବା ।
ସଡ଼େଇ-ବି. ଜଡ଼ିଆ-ଖୋଳପା ।
ସତତ-କ୍ରି. ବିଂ. ନିରନ୍ତର, ସର୍ବଦା ।
ସତରଞ୍ଜି-ବି. ରଞ୍ଜିତସୂତ୍ରର ଆସନ ।
ସତର୍କ-ବିଂ. ସାବଧାନ ।
ସତୀ-ବି. (ସତ୍-ଈ) ସାଧ୍ୱୀ, ପତିବ୍ରତା ।
ସତୀ-ତ୍ୱ-ବି. ପାତିବ୍ରତ୍ୟ ।

ସ-ତୀର୍ଥ-ବି. ଏକ ଗୁରୁର ଶିଷ୍ୟ ।

ସତୃଷ୍ଣ-ବିଂ. (ସ-ତୃଷ୍ଣା)ପିପାସିତ;ଅକାଙ୍କ୍ଷା-ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସତେଜ-ବିଂ. (ସ-ତେଜଃ) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।

ସତ୍-ବିଂ. (ଅସ୍-ଅତ୍) ସତ୍ୟ; ସାଧୁ ।

ସତ୍କାର, ସତ୍କ୍ରିୟା-ବି. ସମାଦର ।

ସତ୍ତା-ବି. (ସତ୍-ତା) ସ୍ଥିତି; ସାଧୁତା ।

ସତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ସତ୍-ତ୍ୱ) ଦୟା ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ସଦ୍-ଗୁଣ; ପ୍ରାଣୀ; ବଳ; ସାର ।

ସତ୍ୟ-ବିଂ. (ସତ୍-ଯ) ନିତ୍ୟ,ଯଥାର୍ଥ; ବି ଯଥାର୍ଥ କଥା; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ସତ୍ୟସନ୍ଧ-ବିଂ. (ସତ୍ୟ-ସନ୍ଧା) ସତ୍ୟ-ପ୍ରତିଜ୍ଞ ।

ସତ୍ର-ବି. ଯଜ୍ଞ; ସଦାବ୍ରତ ।

ସତ୍ୱର-କ୍ରି.ବିଂ. (ସ-ତ୍ୱର) ଶୀଘ୍ର, ଅବିଳମ୍ବେ ।

ସଦନ-ବି. (ସଦ୍-ଅନ) ନିଳୟ, ଗୃହ, ଘର ।

ସଦୟ-ବିଂ. (ସ-ଦୟା) ଦୟାଳୁ ।

ସଦସ୍ୟ-ବିଂ. (ସଦସ୍-ଯ) ସଭାସଦ୍ ।

ସଦା-ଅଂ. (ସ-ଦା) ସର୍ବଦା ।

ସଦାଚାର-ବି. (ସତ୍-ଆଚାର) ଉତ୍ତମ ଆଚାର ।

ସଦା-ଶିବ-ବି. ମହାଦେବ ।

ସଦୃଶ-ବିଂ. (ସ-ଦୃଶ୍-ଅ) ସମାନ, ତୁଲ୍ୟ ।

ସଦ୍ଗତି-ବି. ଉତ୍ତମ ଗତି ।

ସଦ୍ଭାବ-ବି. ସାଧୁଭାବ ; ବନ୍ଧୁତା ।

ସଦ୍ମ-ବି. (ସଦ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ନିକେତନ ।

ସଦ୍ୟଃ-ଅଂ. (ସ-ଦ୍ୟସ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ।

ସଦ୍ୟୋଜାତ-ବିଂ. (ସଦ୍ୟଃ-ଜାତ) ତତ୍କ୍ଷଣେ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ସଦ୍‌ବୃତ୍ତି-ବି. ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର । [ପତ୍ନୀ ।

ସଧର୍ମିଣୀ-ବି. (ସ-ଧର୍ମ-ଇନ୍-ଈ) ସହଧର୍ମିଣୀ,

ସଧବା-ବି. (ସ-ଧବ) ସଭର୍ତ୍ତୃକା ।

ସନ-ବି. ସାଲ ବର୍ଷ ।

ସନନ୍ଦ-ବି. ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଲିଖିତ ପତ୍ରାଦି ।

ସନାତନ-ବିଂ. ନିତ୍ୟ, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ସନ୍ତକ-ବି ସ୍ୱାକ୍ଷର-ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚିହ୍ନବିଶେଷର ଅଙ୍କନ । [କନ୍ୟା ।

ସନ୍ତତି-ବି. (ସମ୍-ତନ୍-ତି) ସନ୍ତାନ, ପୁତ୍ର ବା

ସନ୍ତପ୍ତ-ବିଂ.(ସମ୍-ତପ୍-ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ; ସନ୍ତାପଯୁକ୍ତ; କ୍ଲିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ତରଣ-ବି. (ସମ୍-ତୃ-ଅନ) ପହଁରିବା ।

ସନ୍ତର୍ପଣ-ବିଂ. (ସମ୍-ତୃପ୍-ଅନ) ତୃପ୍ତିକର ; ବି. ତୃପ୍ତିକରଣ ।

ସନ୍ତସନ୍ତିଆ-ବିଂ. ଓଦା (ଭୂମି) ।

ସନ୍ତାନ-ବି. (ସମ୍-ତନ୍-ଅ) ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ଅପତ୍ୟ ।

ସନ୍ତାପ-ବି. (ସମ୍-ତପ୍-ଅ) ଉତ୍ତାପ; ମନସ୍ତାପ, ଅନ୍ତର୍ଦାହ ।

ସନ୍ତାପିତ-ବିଂ. ସନ୍ତାପ-ଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ତୁଳିବା-କ୍ରି. ଟିକା ତରକାରୀକୁ ଅଳ୍ପ ଭାଜିବା ।

ସନ୍ତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ, ତୃପ୍ତ ।

ସନ୍ତୋଷ-ବି. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ଅ) ତୃପ୍ତି, ଅହ୍ଲାଦ ।

ସନ୍ଥ-ବିଂ. ସାଧୁ; ବୈରାଗୀ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ-ବି. (ସମ୍-ଦୃଭ୍-ଅ) ବାକ୍ୟରଚନା ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ସନ୍ଦିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ସମ୍-ଦିହ୍-ତ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦହାନ-ବ.. (ସମ୍-ଦହ୍-ଅନ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦେଶ-ବ. (ସମ୍-ଦଶ୍-ଅ) ବାର୍ତ୍ତା; ମଷ୍ଟାନ୍ନ-ବିଶେଷ ।

ସନ୍ଦେହ-ବ. (ସମ୍-ଦହ୍-ଅ) ସଂଶୟ ।

ସନ୍ଦୋହ-ବ. ସମୂହ ।

ସନ୍ଧା-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଅ-ଆ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା । [ଜନ ।

ସନ୍ଧାନ-ବ. (ସମ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ବେଷଣ; ସଂଯୋ-

ସନ୍ଧି-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଇ) ମିଳନ; ମଳନସ୍ଥାନ ; ଦୁଇ ଶବ୍ଦର ମିଳନ ।

ସନ୍ଧିତ୍ସୁ-ବି. (ସମ୍-ଧା-ସନ୍-ଉ) ସନ୍ଧି ଚେଚ୍ଛୁ ।

ସନ୍ଧେୟ-ବି. (ସମ୍-ଧା-ଯ) ସନ୍ଧାନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା-ବ. (ସନ୍ଧି-ଆ, ଅଥ୍ବା ସମ୍-ଧ୍ୟୈ-ଅ-ଆ) ଦିବାରାତ୍ରିର ସନ୍ଧିକାଳ; ଧ୍ୟାନ; ଉପାସନା ।

ସନ୍ନଦ୍ଧ-ବି. (ସମ୍-ନହ୍-ତ) ଅସ୍ତ୍ର-ସଜ୍ଜିତ ।

ସନ୍ନିକର୍ଷ-ବ. (ସମ୍-ନି କୃଷ୍-ଅ) ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିଧାନ } ବ. (ସମ୍-ନି-ଧା-ଅନ,ଇ) ସାମୀପ୍ୟ,
ସନ୍ନିଧି } ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିପାତ-ବ. (ସମ୍-ନି-ପତ୍-ଅ) ବାତ-ପିତ୍ତ-କଫର ମିଳନ ।

ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ-ବି. (ସମ୍-ନି-ବିଶ୍-ତ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ନିହିତ-ବି. (ସମ୍-ନି ଧା-ତ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସମୀପସ୍ଥ । [ତ୍ୟାଗ ।

ସନ୍ନ୍ୟାସ-ବ.(ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଅ)ସଂସାର କାମନା-

ସନ୍ନ୍ୟାସୀ-ବ. (ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଇନ୍) ତ୍ୟାଗୀ, ବୈରାଗୀ ।

ସପକ୍ଷ-ବି. ସହାୟ, ଅନୁକୂଳ ।

ସପତ୍ନ-ବ. ବୈରୀ, ଶତ୍ରୁ ।

ସପତ୍ନୀ-ବ. ସଉତୁଣୀ ।

ସପର୍ଯ୍ୟା-ବ. ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

ସ-ପିଣ୍ଡ-ବ. ଜ୍ଞାତି ।

ସପ୍ତ-ବି. ସାତସଂଖ୍ୟ ।

ସପ୍ତକ-ବ . (ସପ୍ତନ୍-କ) ସପ୍ତସଂଖ୍ୟାବିଶିଷ୍ଟ ।

ସପ୍ତଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବ . ସତଚାଳିଶ ।

ସପ୍ତତି-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ତି) ସତୁରି ।

ସପ୍ତଦଶ-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ଦଶନ୍) ସତର ସଂଖ୍ୟା ।

ସପ୍ତ-ପଦୀ-ବ. ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ବିବାହକାଳେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସପ୍ତପଦ ।

ସପ୍ତମ-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ମ) ସାତର ପୂରଣ ।

ସପ୍ତମୀ-ବ. (ସପ୍ତମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ସପ୍ତର୍ଷି-ବ. (ସପ୍ତନ୍-ଋଷି) ମରୀଚି, ଅତ୍ରି, ଅଙ୍ଗିରା, ପୁଲସ୍ତ୍ୟ, ପୁଲହ, କ୍ରତୁ, ବଶିଷ୍ଠ ଏହି ସାତଋଷି ।

ସପ୍ତସାଗର-ବ. ଲବଣ, ଇକ୍ଷୁ, ସୁରା, ସର୍ପି, ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଜଳ ଏହି ସାତ ପଦାର୍ଥର କଳ୍ପିତ ସାତସମୁଦ୍ର ।

ସପ୍ତାହ-ବ. (ସପ୍ତନ୍-ଅହନ୍) ସାତଦିନ, ହପ୍ତା ।

ସଫରୀ-ବ. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ସଫଳ-ବି. (ସ-ଫଳ) ଫଳବିଶିଷ୍ଟ; ସୁସିଦ୍ଧ ।

ସଫା ବ. (ଫାର୍ସୀ) ନିର୍ମଳ ।

ସଭା-ବ. (ସ-ଭା-କ୍ୱିପ୍-ଆ) ସମାଜ ।

ସଭାଜନ-ବ. (ସଭାଜ୍-ଅନ) ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ସଭା-ସଦ୍-ବ. ସଭ୍ୟ, ସଭାଜନ ।

ସଭ୍ୟ-ବି॰. (ସଭା-ଯ) ସାମାଜିକ; ଭଦ୍ର; ବି. ସଭାସଦ୍ ।
ସମ୍-ଅ॰. ସମ୍ୟକ୍, ସମୂହ, ମିଳନାଦି ବୋଧକ ।
ସମ-ବି॰. (ସମ୍-ଅ) ସମାନ; ଯୁଗ୍ମ; ଅବକ୍ରୁର ।
ସମକକ୍ଷ-ବି॰. ତୁଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଯୋଗୀ ।
ସମକ୍ଷ-ବି॰. (ସମ୍-ଅକ୍ଷି) ସମ୍ମୁଖ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।
ସମଗ୍ର-ବି॰. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସମୁଦାୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସମଜିବା-କ୍ରି. (ଫାର୍ଶୀ) ବୁଝିବା ।
ସମଞ୍ଜସ-ବି॰. (ସମ୍-ଅଞ୍ଜସ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ; ସଦୃଶ ।
ସମ-ତଳ-ବି. ସମଦେଶ, ସମାନଭୂମି ।
ସମତା-ବି. (ସମ-ତା) ତୁଲ୍ୟତା, ସାଦୃଶ୍ୟ ।
ସମୁଧୀ-ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ପଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର ଶ୍ୱଶୁର । [ଶାଶୁ ।
ସମୁଦୁଣୀ-ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର
ସମଧିକ-ବି॰. (ସମ୍-ଅଧିକ) ବହୁ, ପ୍ରଚୁର, ଅତ୍ୟଧିକ । [ସେଧ ।
ସମନ୍ୱୟ-ବି. (ସମ୍-ଅନୁ-ଇ-ଅ) ମିଳନ; ଅବି-
ସମଭିବ୍ୟାହାର-ବି. (ସମ୍-ଅଭି-ବି-ଆ-ହୃ-ଅ) ସଙ୍ଗ ।
ସମୟ-ବି. (ସମ୍-ଇ-ଅ) କାଳ; ଅବସର ।
ସମର-ବି. (ସମ୍-ଋ-ଅ) ସଂଗ୍ରାମ, ଯୁଦ୍ଧ ।
ସମର୍ଥ-ବି॰. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅ) ବଳବାନ୍; ଯୋଗ୍ୟ ।
ସମର୍ଥନ-ବି. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅନ) ଦୃଢ଼ୀକରଣ ।
ସମର୍ପଣ-ବି. (ସମ୍-ଅର୍ପଣ) ଅର୍ପଣ; ସ୍ଥାପନ ।
ସମବାୟ-ବି. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ଅ) ନିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ; ସମୂହ ।

ସମବେତ-ବି॰. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ତ) ମିଳିତ ।
ସମଷ୍ଟି-ବି.(ସମ୍ ଅସ୍-ତି) ସମସ୍ତତା; ଯୋଗଫଳ ।
ସମସ୍ତ-ବି॰. (ସମ୍-ଅସ୍-ତ) ସମୁଦାୟ ।
ସମସ୍ୟା-ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଯ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ ।
ସମାଗମ-ବି. (ସମ୍-ଆଗମ) ମିଳନ ।
ସମାଗ୍ର-ବି. (ସମ-ଆଗ୍ର) ସମ୍ବାଦ ।
ସମାଜ-ବି. (ସମ୍-ଅଜ୍-ଅ) ଦଳ; ସଭା ।
ସମାଦର-ବି. (ସମ୍-ଆଦର) ସମ୍ମାନ ।
ସମାଧା } ବି.(ସମ୍-ଆ-ଧା-ଅ-ଆ,ଅନ)ନିଷ୍ପତ୍ତି,
ସମାଧାନ } ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।
ସମାଧି-ବି. (ସମ୍-ଆ-ଧା-ଇ) ଗଭୀର ଧ୍ୟାନ; ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତ ଦେହର ନିଧାନ ।
ସମାନ-ବି॰. (ସ-ମାନ) ତୁଲ୍ୟ, ଏକରୂପ ।
ସମାନ୍ତରାଳ-ବି॰. ସମଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।
ସମାପନ-ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ଅନ) ସମାପ୍ତି ।
ସମାପିକା-ବି॰. ସମାପ୍ତି-ବିଧାୟିନୀ ।
ସମାପିତ-ବି॰. (ସମ୍-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ସମାପ୍ତ-ବି॰. (ସମ୍-ଆପ୍-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସମାପ୍ତି-ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ତି) ଶେଷ ।
ସମାରୋହ-ବି. (ସମ୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର ।
ସମାବର୍ତ୍ତନ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମ-ପ୍ରବେଶ । [ଏକାଗ୍ରଚିତ୍ତ ।
ସମାବିଷ୍ଟ-ବି॰. (ସମ୍-ଆ-ବିଶ୍-ତ) ଅଭିନିବିଷ୍ଟ,
ସମାବେଶ-ବି. (ସମ୍-ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥାନ । [ଏକପଦୀକରଣ ।
ସମାସ-ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ, ବହୁ ପଦର

ସମାହାର-ବ.(ସମ୍-ଆ-ହୃ-ଅ) ମିଳନ; ସଂଗ୍ରହ ।
ସମାହୃତ-ବଂ. (ସମ୍-ଆ-ହୃ-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସମିତି-ବ. (ସମ୍-ଇ-ତି) ସଭା; ସଙ୍ଗ ।
ସମିଧ-ବ. (ସମ୍-ଇନ୍ଧ୍-ଅ) ହୋମକାଷ୍ଠ, ଜାଳିବା କାଠ ।
ସମୀକ୍ଷ୍ୟକାରୀ-ବଂ. (ସମ୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ) ସୁବିବେଚନାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ।
ସମୀଚୀନ-ବଂ. (ସମ୍-ଅଞ୍ଚ୍-ଈନ) ଉତ୍ତମ; ଯଥାର୍ଥ ।
ସମୀପ-ବଂ. (ସମ୍-ଅପ-ଅ) ସନ୍ନିହିତ, ନିକଟ ।
ସମୀର, ସମୀରଣ-ବ. (ସମ୍-ଈର୍-ଅ, ଅନ) ବାୟୁ ।
ସମୀରିତ-ବଂ. (ସମ୍-ଈର୍-ତ) ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ସମୁଚିତ-ବଂ. (ସମ୍-ଉଚିତ) ସୁବିହିତ ।
ସମୁଚ୍ଚୟ-ବ. (ସମ୍-ଉତ୍-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।
ସମୁଦୟ, ସମୁଦାୟ-ବଂ. (ସମ୍-ଉତ୍-ଇ-ଅ)
ସମୁଦ୍ର-ବ. ସାଗର । [ସକଳ ।
ସମୂଲକ-ବଂ. (ସ-ମୂଳ-କ) ସହେତୁକ ।
ସମୂହ-ବ. (ସମ୍-ଊହ୍-ଅ) ଗଣ, ଶ୍ରେଣୀ ।
ସମୃଦ୍ଧି-ବ. (ସମ୍-ଋଧ୍-ତି) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।
ସମେତ-ବଂ. (ସମ୍-ଆ-ଇ-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସମ୍ପତ୍ତି, ସମ୍ପଦ-ବ. (ସମ୍-ପଦ-ତି,-କ୍ୱିପ) ଧନ ।
ସମ୍ପନ୍ନ-ବଂ. (ସମ୍-ପଦ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ସମ୍ପର୍କ-ବ. (ସମ୍-ପୃଚ୍-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ସମ୍ପା-ବ. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।
ସମ୍ପାତ-ବ. (ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ପତନ ।
ସମ୍ପାଦକ-ବଂ. (ସମ୍-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।
ସମ୍ପାଦନ-ବ. (ସମ୍-ପଦ୍ ଣିଚ୍ ଅନ). ନିର୍ବାହ; [ସାଧନ ।
ସମ୍ପାଦିତ-ବଂ. ନିର୍ବାହିତ ।
ସମ୍ପାଦିବା-କ୍ରି. ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ରଖିବା ।
ସମ୍ପାଦ୍ୟ-ବଂ. (ସମ୍ ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ସାଧ୍ୟ; କର- [ଣୀୟ ।
ସମ୍ପୁଟକ-ବ. ଫରୁଆ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବଂ. (ସମ୍-ପୃ-ତ) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ସମଗ୍ର ।
ସମ୍ପୃକ୍ତ-ବଂ.(ସମ୍-ପୃଚ୍-ତ) ଏକତ୍ର ଘଟିତ; ମିଳିତ ।
ସମ୍ପ୍ରତି-ଅଂ. ଅଧୁନା, ଏବେ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାନ-ବ. (ସମ-ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ; କନ୍ୟା-ଦାନ । [ଦଳ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-ବ. (ସମ୍-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଧର୍ମ-ସମାଜ,
ସମ୍ପ୍ରୀତି-ବ. (ସମ୍-ପ୍ରୀତି) ସମ୍ୟକ୍ ପ୍ରଣୟ ।
ସମ୍ବଦ୍ଧ-ବଂ. (ସମ୍-ବନ୍ଧ୍-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ସମ୍ବନ୍ଧ-ବ. (ସମ୍-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; କୁଟୁମ୍ବିତା ।
ସମ୍ବରଣ-ବ. (ସମ୍-ବୃ-ଅନ) ସଙ୍ଗୋପନ; [ଦମନ ।
ସମ୍ବର୍ତ୍ତ-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ।
ସମ୍ବଳ-ବ. ପଥ-ଖରଚ; ସର୍ବସ୍ୱ ।
ସମ୍ବୋଧନ-ବ. (ସମ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଅହ୍ୱାନ ।
ସମ୍ଭବ-ବ. (ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ; ସମ୍ଭାବନା; ବଂ. ସମ୍ଭବ-ପର ।
ସମ୍ଭାର-ବ. (ସମ୍-ଭୃ-ଅ) ଶ୍ରେଣୀ; ସଂଗ୍ରହ ।
ସମ୍ଭାଳିବା-କ୍ରି. ସମାଳିବା, ଅଧିନ କରିବା ।
ସମ୍ଭାବନା-ବ.(ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା; ପୂଜା ।
ସମ୍ଭାବ୍ୟ-ବଂ. (ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ହେବା ଯୋଗ୍ୟ; ପ୍ରଶଂସ୍ୟ ।

ସମ୍ଭାଷଣ-ବି. (ସମ୍-ଭାଷ୍-ଅନ) ଆଳାପ; ଉକ୍ତି ।

ସମ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ, ଜାତ ।

ସମ୍ଭୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭୃ-ତ) ସଞ୍ଚିତ ; ପାଳିତ ।

ସମ୍ଭୋଗ-ବି. (ସମ୍-ଭୋଗ) ଉପଭୋଗ; ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜିବା । [ବି.ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସମ୍ଭ୍ରମ-ବି. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଭୟ-ଜନିତ

ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ତ) ମାନନୀୟ; ଭୟ-ବ୍ୟସ୍ତ ।

ସମ୍ମତ-ବିଂ. (ସମ୍-ମନ୍-ତ) ସତ, ସ୍ୱୀକୃତ ।

ସମ୍ମତି-ବି. (ସମ୍-ମନ୍-ତି) ଅନୁକୂଳ ମତ ; ସ୍ୱୀକାର ।

ସମ୍ମାନ-ବି. (ସମ୍-ମାନ୍-ଅ) ସମାଦର ।

ସମ୍ମାନିତ-ବିଂ. ସମାଦୃତ ।

ସମ୍ମିଳନ-ବି. (ସମ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ମିଳନ ।

ସମ୍ମୁଖ-ବିଂ. ଅଭିମୁଖ, ସମକ୍ଷ ।

ସମ୍ମୁଖୀନ-ବିଂ. (ସମ୍ମୁଖ-ଈନ) ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ।

ସମ୍ୟକ୍-ଅ. ଉତ୍ତମରୂପେ ।

ସମ୍ରାଟ୍-ବି. (ସମ୍-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ରାଜାଧିରାଜ ।

ସର-ବି. (ସୃ-ଅ) ଦୁଗ୍ଧ ଦଧିର ସାର; ହାର ; ସରୋବର ।

ସରଃ-ବି. (ସୃ-ଅସ୍) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ସରଘା-ବି. ମହୁମାଛି ।

ସରଣୀ-ବି. (ସୃ-ଅନ-ଈ) ପଥ ।

ସରଦାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଧାନ ।

ସର-ପୁଳି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ସରମ-ବି. ଲଜ୍ଜା ।

ସରଳ-ବିଂ. (ସୃ-ଅଳ) ସିଧା ; ଅକପଟ ; ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ସ-ରସ-ବିଂ. ରସ-ଯୁକ୍ତ ; ମଧୁର ।

ସରସୀ-ବି. (ସୃ-ଅସ-ଈ) ସରୋବର ।

ସରସ୍ୱତୀ-ବି. (ସରସ୍-ବତୁ-ଈ) ବାଗ୍ଦେବୀ ; ବାଣୀ ।

ସରାଇ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପାନ୍ଥଶାଳା ।

ସରାବ-ବି. ସରା, ମୃତ୍ପାତ୍ର ବିଶେଷ ।

ସରି-ବିଂ. (ସଂଦୃଶଶବ୍ଦଜ) ତୁଲ୍ୟ ।

ସରିକି-ଅ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ସରିତ୍-ବି. (ସୃ-ଇତ୍) ନଦୀ ।

ସରୀସୃପ-ବି. (ସୃପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ବକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଘୁସୁରି ଚାଲନ୍ତି, ସର୍ପାଦି ।

ସରୁ-ବିଂ. (ସୃ-ଉ) ପତଳା; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ସ-ରୂପ-ବିଂ. ତୁଲ୍ୟ ।

ସରୋଜ-ବି. (ସରଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ସରୋଜିନୀ-ବି. ପଦ୍ମ-ବହୁଳ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ସରୋବର-ବି. (ସରଃ-ବର) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ସର୍ଗ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ଅଧ୍ୟାୟ ।

ସର୍ଜ-ବି. ଶାଳଗଛ ।

ସର୍ଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।

ସର୍ପ-ବି. (ସୃପ୍-ଅ) ସାପ ।

ସର୍ପଣ-ବି. (ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ ।

ସର୍ବ-ବିଂ. ସକଳ ।

ସର୍ବଂସହା-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ସର୍ବ-ଜ୍ଞ-ବିଂ. ସକଳବିଷୟ-ଜ୍ଞାତା ।

ସର୍ବତୋଭାବେ-କ୍ରି. ବି. (ସର୍ବ-ତସ୍-ଭାବେ) ସକଳପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବତ୍ର-ଅ. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ।
ସର୍ବଥା-ଅ. ସର୍ବପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବଦା-ଅ. ସଦା, ସର୍ବସମୟରେ ।
ସର୍ବନାମ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଶେଷ୍ୟ ପଦ-ବର୍ତ୍ତେରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ ।
ସର୍ବସ୍ୱ-ବି. ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ସର୍ଷପ-ବି. ସୋରିଷ ।
ସଲଖ-ବି. ସିଧା ।
ସଲିଳ-ବି. ଜଳ ।
ସବନ-ବି. (ସୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ; ସବିତା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ସବର୍ଣ୍ଣ-ବି. ସମାନ-ଜାତି ।
ସବଳ-ବି. ବଳବାନ୍ ।
ସବିତା-ବି. (ସୂ-ତୃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବି. ଜନୟିତା ।
ସବୁ-ବି. (ସର୍ବଶବ୍ଦଜ) ସମସ୍ତ ।
ସବ୍ୟ-ବି. ବାମ ।
ସବ୍ୟସାଚୀ-ବି. (ସବ୍ୟ-ସଚ୍-ଇନ୍) ବାମହସ୍ତରେ ବାଣ-କ୍ଷେପକ; ଅର୍ଜୁନ ।
ସଶଙ୍କ-ବି. (ସ-ଶଙ୍କା) ଶଙ୍କାଯୁକ୍ତ, ଭୀତ ।
ସସତ୍ତ୍ୱା-ବି. (ସ-ସତ୍ତ୍ୱ-ଆ) ସତ୍ତ୍ୱସହିତା; ଗର୍ଭ-
ସ-ସ୍ତ୍ରୀକ-ବି. ପତ୍ନୀ-ସହିତ । [ବତୀ ।
ସହ-ଅ. ସହିତଭାବବୋଧକ; ବି. ସହିଷ୍ଣୁ ।
ସହକାର-ବି. ସୁଗନ୍ଧ ଆମ୍ରବୃକ୍ଷ । [କାରିଣୀ ।
ସହ-କାରୀ-ବି. ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହ-
ସହ-ଚର-ବି. ସଙ୍ଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହଚରୀ ।

ସହଜ-ବି. (ସହ-ଜନ୍-ଅ) ସହଜାତ; ଅନାୟାସସାଧ୍ୟ ।
ସହନ-ବି. (ସହ୍-ଅନ) ସହିବା । [ୟାସସାଧ୍ୟ ।
ସହମାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସହ୍-ଅନୀୟ) ସହନଯୋଗ୍ୟ ।
ସହ-ମରଣ-ବି. ମୃତପତି-ସହମରଣ ।
ସହଯୋଗୀ-ବି. ସଙ୍ଗେ ଯୋଗକାରୀ ।
ସହ-ବାସ-ବି. ସଙ୍ଗ, ସଂସର୍ଗ ।
ସହସା-ଅ. ହଠାତ୍ ।
ସହସ୍ୟ-ବି. ପୌଷମାସ ।
ସହସ୍ର-ବି. ଦଶଶତ ସଂଖ୍ୟା ।
ସହସ୍ରାଂଶୁ-ବି. (ସହସ୍ର-ଅଂଶୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ [ପାଠୀ ।
ସହାଧ୍ୟାୟୀ-ବି. (ସହ-ଅଧି-ଇ-ଇନ) ସହ-
ସହାନୁଭୂତି-ବି. (ସହ-ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନ୍ୟର ସୁଖଦୁଃଖରେ ତାଦୃଶ ଅନୁଭବ ।
ସହାୟ-ବି. (ସହ-ଇ-ଅ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।
ସହିତ-ବି. ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସ-ହିତ-ବି. ହିତଯୁକ୍ତ ।
ସହିଷ୍ଣୁ-ବି. (ସହ-ଇଷ୍ଣୁ) ସହନଶୀଳ ।
ସହୃଦୟ-ବି. ଉଦାର-ଚିତ୍ତ ।
ସହୋଦର, ସୋଦର-ବି.(ସହ, ସ-ଉଦର) ଏକମାତୃ ଗର୍ଭଜାତ । ସ୍ତ୍ରୀ. ସହୋଦରା ।
ସହ୍ୟ-ବି. (ସହ-ଯ) ସହନୀୟ ।
ସାଂବତ୍ସରିକ-ବି.(ସଂବତ୍ସର-ଇକ)ବାର୍ଷିକ ।
ସାଂସାରିକ-ବି. (ସଂସାର-ଇକ) ସଂସାର-
ସାକଲ୍ୟ-ବି. (ସକଳ-ଯ) ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାକାର-ବି. (ସ-ଆକାର) ଆକୃତି-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସାକାର-ପୂଜା-ବି. ନିରାକାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଆକାରକଳ୍ପନାପୂର୍ବକ ପ୍ରତିମା-ପୂଜା ।

ସାକେତ-ବି. ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗର ।
ସାକ୍ଷାତ-ବି. ସମ୍ମୁଖ । [ରୂପେ ।
ସାକ୍ଷାତ୍-ଅ. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଅତ୍ କ୍ୱିପ୍) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-
ସାକ୍ଷାତ୍କାର-ବି. ଦେଖା କରିବା ।
ସାକ୍ଷୀ-ବି. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଇନ୍) ସାକ୍ଷାତ୍ଦ୍ରଷ୍ଟା ।
ସାକ୍ଷ୍ୟ-ବି.(ସାକ୍ଷିନ୍-ଯ)ସାକ୍ଷୀର କର୍ମ ବା ବକ୍ତବ୍ୟ ।
ସାଗର-ବି. ସମୁଦ୍ର । [ସୂଚକ ।
ସାଙ୍କେତିକ-ବିଂ. (ସଂକେତ-ଇକ) ସଙ୍କେତ-
ସାଙ୍ଖ୍ୟ-ବି. (ସଂଖ୍ୟା-ଯ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ସାଙ୍ଗ-ବିଂ. (ସ-ଅଙ୍ଗ) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସାଙ୍ଘାତିକ-ବିଂ. (ସଙ୍ଘାତ-ଇକ) ମାରାତ୍ମକ ।
ସାଟୋପ-ବିଂ. (ସ-ଆଟୋପ) ସାଡ଼ମ୍ବର; ସଗର୍ବ
ସାତିଶୟ-ବିଂ. (ସ-ଅତିଶୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ସାତ୍ତ୍ୱିକ-ବିଂ.(ସତ୍ତ୍ୱ-ଇକ) ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣଯୁକ୍ତ; ପବିତ୍ର ।
ସାଦରେ-କ୍ରି. ବିଂ. ଆଦରସହିତ ।
ସାଦୀ-ବି. (ସଦ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱାରୋହୀ; ଗଜାରୋହୀ ।
ସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ସଦୃଶ-ଯ) ତୁଲ୍ୟତା ।
ସାଧକ-ବିଂ. (ସାଧ୍-ଅକ) ସାଧନକର୍ତ୍ତା ।
ସାଧନ, ସାଧନା-ବି. ସମ୍ପାଦନ ; ଆରାଧନା;
ଉପାୟ । [ଣୀୟ ।
ସାଧାରଣ-ବିଂ. ସାମାନ୍ୟ ; ଅଧିକାଂଶ-ସମ୍-
ସାଧିତ-ବିଂ. ନିଷ୍ପାଦିତ; ପ୍ରମାଣଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ।
ସାଧୁ-ବିଂ. (ସାଧ୍-ଉ) ସତ୍; ଧାର୍ମିକ; ଭଲ;
ସାଧୁ-ବାଦ-ବି. ପ୍ରଶଂସା । [ବି. ବଣିକ୍ ।
ସାଧ୍ୟ-ବିଂ.(ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନୀୟ; ନିଷ୍ପାଦ୍ୟ; ଶକ୍ୟ ।

ସାଧ୍ୱସ-ବି. ଭୟ ।
ସାଧ୍ୱୀ-ବି. (ସାଧୁ-ଈ) ସାଧୁଶୀଳା; ସତୀ ।
ସାନୁ-ବି. ପର୍ବତ-ପ୍ରସ୍ଥ ; ପର୍ବତର ଉପରିସ୍ଥ
ସମାନ ଭୂମି ।
ସାନୁନୟ-ବିଂ. (ସ-ଅନୁନୟ) ସବିନୟ ।
ସାନ୍ତ-ବିଂ. (ସ-ଅନ୍ତ) ସସୀମ । [ପ୍ରବୋଧ ।
ସାନ୍ତ୍ୱନ, ସାନ୍ତ୍ୱନା-ବି.(ସାନ୍ତ୍ୱ୍-ଅନ,ଅ,ଆପ୍,
ସାନ୍ଦ୍ର-ବିଂ. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ସାନ୍ଧ୍ୟ-ବିଂ. (ସନ୍ଧ୍ୟା-ଯ) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।
ସାନ୍ନିଧ୍ୟ-ବି. (ସନ୍ନିଧି-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।
ସାନ୍ନିପାତିକ-ବିଂ. ସନ୍ନିପାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାପେକ୍ଷ-ବିଂ. (ସ-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷାଯୁକ୍ତ ।
ସାଫଲ୍ୟ-ବି. (ସଫଳ-ଯ) ସଫଳତା, ସିଦ୍ଧି ।
ସାମ-ବି. ବେଦବିଶେଷ; ସନ୍ଧି ।
ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ-ବି. (ସମଞ୍ଜସ-ଯ) ମେଳ ।
ସାମନ୍ତ-ବି. ଅଧୀନ ଭୂପତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ।
ସାମୟିକ-ବିଂ. (ସମୟ-ଇକ) ସମୟାନୁସାରେ ।
ସାମରିକ-ବିଂ. ସମର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାମର୍ଥ୍ୟ-ବି. (ସମର୍ଥ-ଯ) ବଳ, ଶକ୍ତି ।
ସାମାଜିକ-ବିଂ. (ସମାଜ-ଇକ) ସମାଜସମ୍-
ବନ୍ଧୀୟ; ସଭ୍ୟଭବ୍ୟ ।
ସାମାନ୍ୟ-ବିଂ. (ସମାନ-ଯ) ସାଧାରଣ ।
ସାମୀପ୍ୟ-ବି. (ସମୀପ-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।
ସାମ୍ୟ-ବି. (ସମ-ଯ) ସମତା, ତୁଲ୍ୟତା ।
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ବି. (ସମ୍ରାଜ-ଯ) ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ;
ସମ୍ରାଟର ଅଧୀନ ବିସ୍ତୃତ ରାଜ୍ୟ ।

ସାୟଂକାଳ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ସାୟନ୍ତନ-ବିଂ. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।
ସାୟାହ୍ନ-ବି. (ସାୟ-ଅହନ୍) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ସାଯୁଜ୍ୟ-ବି. (ସ-ଯୁଜ୍-ଯ) ସହଯୋଗ; ଏକତ୍ୱ । [ବିଂ. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।
ସାର-ବି. (ସୃ-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଂଶ; ମଜ୍ଜା;
ସାରକ-ବିଂ. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ରେଚକ ।
ସାରଙ୍ଗ-ବି. ମୃଗ; ଚାତକ; ଧନୁ ।
ସାରଥି-ବି. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅଥିନ୍) ରଥ-ଚାଳକ ।
ସାରଥ୍ୟ-ବି. ସାରଥିର କର୍ମ ।
ସାର-ଦା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।
ସାରମେୟ-ବି. କୁକୁର; ସ୍ତ୍ରୀ. ସାରମେୟୀ ।
ସାରଲ୍ୟ-ବି. (ସରଳ-ଯ) ସରଳତା ।
ସାରବତ୍ତା-ବି. (ସାର-ବତ୍-ତା) ସାର-ପୂର୍ଣ୍ଣ-ତା, ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା । [ବିଶେଷ; ପଦ୍ମ ।
ସାରସ-ବି. (ସରସ୍-ଅ) ଜଳଚର ବୃହତ୍ ପକ୍ଷୀ-
ସାରସ୍ୱତ-ବିଂ. (ସରସ୍ୱତୀ-ଅ) ସରସ୍ୱତୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବିଦ୍ୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସରସ୍ୱତୀ-ନଦୀ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ।
ସାରୀ-ବି. ମଇନାପକ୍ଷୀ ।
ସାର୍ଥକ-ବିଂ. (ସ-ଅର୍ଥ-କ) ଅର୍ଥଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।
ସାର୍ଥକତା-ସମ୍ପାଦନ-ବି. ସାଫଲ୍ୟ-ସାଧନ ।
ସାର୍ଥକ-ନାମା-ବିଂ. ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରଖ୍ୟାତ-
ସାର୍ଦ୍ଧ-ବିଂ. ଅର୍ଦ୍ଧସହିତ । [ନାମା ।
ସାର୍ବଜନୀନ-ବିଂ. (ସର୍ବଜନ-ଈନ) ସାର୍ବଲୌକିକ; ସର୍ବଜନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାର୍ବଭୌମ-ବି. (ସର୍ବଭୂମି-ଅ) ରାଜଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ସାଲୋକ୍ୟ-ବି. (ସ-ଲୋକ-ଯ) ସମାନଲୋକରେ ବାସ । [ମନୋଯୋଗୀ ।
ସାବଧାନ-ବିଂ. (ସ-ଅବ-ଧା-ଅନ) ସତର୍କ;
ସାବନ-ବିଂ. (ସବନ-ଅ) ଯଜ୍ଞସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସୂର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ସତୀ ।
ସାବିତ୍ରୀ-ବି. ଗାୟତ୍ରୀ; ପୁରାଣ କଥିତ ମହା-
ସାଶ୍ରୁ-ବିଂ. (ସ-ଅଶ୍ରୁ) ଅଶ୍ରୁ-ଯୁକ୍ତ । [ୟତା ।
ସାହଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସହଚର-ଯ) ସଙ୍ଗ; ସହା-
ସାହସ-ବି. (ସହସ୍-ଅ) ଉତ୍ସାହ; ନିର୍ଭୟଭାବ ।
ସାହସିକ, ସାହସୀ-ବିଂ. ସାହସପୂର୍ବକ କର୍ମ-କାରୀ । [କୂଲ୍ୟ ।
ସାହାଯ୍ୟ-ବି. (ସହାୟ-ଯ) ସହାୟତା; ଅନୁ-
ସାହିତ୍ୟ-ବି. (ସହିତ-ଯ) ସଂଯୋଗ; ବାଙ୍ମୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସମୁଦାୟ । [ପ୍ରଣେତା ।
ସାହିତ୍ୟିକ-ବି. ସାହିତ୍ୟ-ସେବକ; ବାଙ୍ମୟସନ୍ଦର୍ଭ-
ସିଁଇବା-କ୍ରି. (ସୀବ୍ ଧାତୁରୁ) ସୂଚିଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରିବା । [ସ୍ତ୍ରୀ. ସିଂହୀ ।
ସିଂହ-ବି. (ହିନ୍ସ୍-ଅ) କେଶରୀ, ମୃଗରାଜ;
ସିଂହଳ-ବି. ଲଙ୍କା । [ଦୁର୍ଗା ।
ସିଂହ-ବାହିନୀ-ବି. ସିଂହରୂପ ବାହନ-ଯୁକ୍ତା,
ସିଂହାସନ-ବି. ସିଂହ-ଚିହ୍ନିତ ଆସନ, ରାଜାସନ ।
ସିକତା-ବି. ବାଲୁକା ।
ସିକତିଳ-ବିଂ. ସିକତାମୟ ।
ସିକ୍ତ-ବିଂ. (ସିଚ୍-ତ) ଆର୍ଦ୍ରୀକୃତ ।
ସିକ୍ଥ-ବି. ମହମ; ସିଠା ।
ସିଞ୍ଚନ-ବି. (ସିଚ୍-ଅନ) ଜଳସେଚନ ।

ସିଠା-ବ. (ସ୍ୱିକ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଅସାର ଅଂଶ ।
ସିତ ବି. ଶୁକ୍ଳ ।
ସିତା-ବ. ଶର୍କରା ।
ସିତାଂଶୁ-ବ. (ସିତ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସିତାର-ବ. ତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ-ଯନ୍ତ୍ର ।
ସିଦ୍ଧି-ବି. (ସିଧ୍-ତ) ଫଳିତ; ମୁକ୍ତ; ସାଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ-ବ. (ସିଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ମୀମାଂସା ।
ସିଦ୍ଧାର୍ଥ-ବି. ସିଦ୍ଧମନୋରଥ; ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ସିଦ୍ଧି-ବ. ସଫଳତା; ଜୟଲାଭ ।
ସିଧା-ବି. ସଳଖ ।
ସିନ୍ଦୁକ-ବ. କାଷ୍ଠମଞ୍ଜୁଷା ।
ସିନ୍ଦୂର-ବ. ସୀସକ-ଘଟିତ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସିନ୍ଧି-ବ. ଘର କାନ୍ଥରେ ଚୋର-ନିର୍ମିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ସିନ୍ଧୁ-ବ. ସମୁଦ୍ର; ନଦବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ସିନ୍ଧୁ-ସୁତା-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
ସିପାହି-ବ. ସୈନିକ । [ଇଚ୍ଛା ।
ସିସୃକ୍ଷା-ବ. (ସୃଜ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ସୃଷ୍ଟି କରିବାର
ସୀତା-ବ. ଲାଙ୍ଗଲପଦ୍ଧତି; ଜାନକୀ ।
ସୀଧୁ ବ. ମଦ୍ୟ ।
ସୀମନ୍ତ-ବ. ସିନ୍ଥା; କେଶବୀଥୀ ।
ସୀମନ୍ତିନୀ-ବ. (ସୀମନ୍ତ-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
ସୀମା-ବ. ଅବଧି, ଅନ୍ତ ।
ସୀମାନ୍ତ-ବ. (ସୀମା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ସୀମା ।
ସୀମାବଦ୍ଧ-ବି. ସୀମାବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୀବନ-ବ. (ସିବ୍-ଅନ) ସୂଚିକର୍ମ ।
ସୀସକ-ବ. ସୀସା, ଧାତୁ-ବିଶେଷ ।

ସୁ-ଅ. ଉତ୍ତମ; ଅତିଶୟ; ଅନାୟାସ ।
ସୁଆଗ-ବ. (ସୋହାଗଶବ୍ଦରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହା-
ସୁ-କର-ବି. (ସୁ-କୃ-ଅ) ସୁସାଧ୍ୟ । [ଦର ।
ସୁ-କୁମାର-ବି. ଅତିକୋମଳ ।
ସୁ-କୁମାରୀ-ବି. ଅତିକୋମଳା ।
ସୁ-କୃତ-ବ. ପୁଣ୍ୟ ; ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୁ-କୃତି-ବ. ସତ୍କର୍ମ । [ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ।
ସୁ-କୃତୀ-ବି. (ସୁ-କୃତ-ଇନ୍) ପୁଣ୍ୟବାନ୍,
ସୁଖ-ବ. ଆନନ୍ଦ, ହର୍ଷ ।
ସୁଖୀ-ବି. (ସୁଖ-ଇନ) ସୁଖଯୁକ୍ତ, ଆନନ୍ଦିତ ।
ସୁଗତ-ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ । [ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ଗନ୍ଧ-ବି. ଉତ୍ତମ ଗନ୍ଧ ; ବି. ଉତ୍ତମଗନ୍ଧ-
ସୁ-ଗନ୍ଧି ବ. ସୁରଭି ।
ସୁ-ଗମ-ବି. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ ; ସହଜ ।
ସୁ-ଗୃହୁ-ବି. ଅତିସୁନ୍ଦର ।
ସୁ-ଚିର-ବି. ଦୀର୍ଘକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
ସୁ-ଜନ-ବ. ସତ୍‌ଜନ ।
ସୁଝିବା-କ୍ରି. (ଶୁଧ୍‌ଧାତୁରୁ) ପରିଶୋଧ କରିବା ।
ସୁଡ଼ଙ୍ଗ-ବ. ମାଟିଭିତରେ ନିର୍ମିତ ପଥ ।
ସୁତ-ବ. (ସୁ-ତ) ପୁତ୍ର ।
ସୁତକ-ବ. ସନ୍ତାନଜନ୍ମ ହେତୁରୁ ଅଶୌଚ ।
ସୁତା-ବ. କନ୍ୟା ।
ସୁଦର୍ଶନ-ବ. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚକ୍ର; ବି. ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ ।
ସୁଧର୍ମା-ବ. ଦେବସଭା ।
ସୁଧା-ବ. (ସୁ-ଧେ-ଅ-ଆ) ଅମୃତ; ଚୂନ ।

ସୁଧାଂଶୁ-ବି. (ସୁଧା-ଅଂଶୁ) ସୁଧାକର, ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଧୀ-ବି. (ସୁ-ଧୀ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ସୁନା-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବିଶେଷ ।
ସୁନାରି-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାର ; ଜାତି-
ସୁନାସୀର-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁନିଆ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱାଦଶୀ; ଓଡ଼ିଶା
ରାଜାଙ୍କର ଅଙ୍କପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଥମ ଦିବସ ।
ସୁନ୍ଦର ବିଂ. (ସୁନ୍ଦ-ଅର) ସୁରୂପ; ଶୋଭନ,
ସୁ-ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. ଗରୁଡ଼; ପକ୍ଷୀ । [ସ୍ତ୍ରୀ-ସୁନ୍ଦରୀ ।
ସୁପ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ୱପ୍-ତ) ନିଦ୍ରିତ ।
ସୁପ୍ତି-ବି. (ସ୍ୱପ୍-ତି) ନିଦ୍ରା ।
ସୁମ-ବି. କୁସୁମ, ପୁଷ୍ପ । [ସୁଯୋଗ ।
ସୁବିଧା-ବି. (ସୁ-ବିଧା) ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାର,
ସୁ ବୁଦ୍ଧି, ସୁ-ବୋଧ-ବିଂ. ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧିଶାଳୀ ।
ସୁବୋଧ୍ୟ-ବିଂ. (ସୁ-ବୋଧ୍ୟ ଅନାୟାସବୋଧ୍ୟ ।
ସୁ-ଭଗ ବିଂ. ସୁନ୍ଦର; ଭାଗ୍ୟବାନ୍; ପ୍ରିୟ ।
ସୁଭଦ୍ରା-ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନପତ୍ନୀ ।
ସୁଭିକ୍ଷ-ବି. ପ୍ରଚୁର ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ କାଳ ।
ସୁ ଭ୍ରୂ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ଭ୍ରୂବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମତି-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ମତିଯୁକ୍ତ ; ବି. ଉତ୍ତମ ମତି ।
ସୁ-ମଧ୍ୟମା ବିଂ. ଉତ୍ତମ-କଟିବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମନ-ବି. ପୁଷ୍ପ ଦେବତା ।
ସୁମରିବା-କ୍ରି. (ସ୍ମୃ-ଧାତୁରୁ) ସ୍ମରଣ କରିବା ।
ସୁ-ମେରୁ-ବି. କଳ୍ପିତ ମହାପର୍ବତବିଶେଷ; ପୃଥି-
ସୁଯୋଗ-ବି. ସୁବିଧା । [ବୀର ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତ ।
ସୁର-ବି. ଦେବ; ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୁର-ଗୁରୁ-ବି. ବୃହସ୍ପତି ।
ସୁ-ରତ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ; ବି. ରମଣ ।
ସୁର-ଧୁନୀ-ବି. ଗଙ୍ଗା ।
ସୁରଭି-ବିଂ. ସୁଗନ୍ଧ; ବି. ଦେବଗାଈ ।
ସୁରଭିତ-ବିଂ. ସୁଗନ୍ଧିତ ।
ସୁ-ରସ-ବିଂ. ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମିଷ୍ଟ ।
ସୁରା-ବି. ମଦ୍ୟ, ମଦିରା ।
ସୁରେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଦେବରାଜ, ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଲଭ-ବିଂ. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ ।
ସୁ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ ସୁନ୍ଦରବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ; ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ସୁନା ।
ସୁ-ବାସ-ବି. ସୌରଭ; ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ।
ସୁ-ବାସିତ-ବିଂ. (ସୁବାସ-ଇତ) ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ।
ସୁ-ବାସିନୀ-ବି. ସୁବାସଯୁକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୁବେଦାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଉଚ୍ଚ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ।
ସୁଶୀଳ-ବିଂ. ସଚ୍ଚରିତ୍ର ।
ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ-ବିଂ. (ସୁ-ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରୁତିମଧୁର ।
ସୁ-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ସୁରୂପ, ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମ-ବିଂ. (ସୁ-ସମ) ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମା-ବି. ଅତିଶୟ ଶୋଭା ।
ସୁଷିର-ବି. ବିବର ।
ସୁଷୁପ୍ତି-ବି. (ସୁ-ସ୍ୱପ୍-ତି) ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ।
ସୁଷୁମ୍ନା-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡବର୍ତ୍ତୀ ନାଡ଼ୀ ।
ସୁ-ସଜ୍ଜ-ବିଂ. ଉତ୍ତମରୂପେ ସଜ୍ଜିତ ।
ସୁ-ସାର-ବିଂ. ସତ୍ତ୍ୱ; ସୁବିଧାଯୁକ୍ତ ।
ସୁସ୍ଥ-ବିଂ. (ସୁ-ସ୍ଥା-ଅ) ନୀରୋଗ; ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସୁହୃତ୍-ବି. (ସୁ-ହୃଦ୍) ସଖା, ମିତ୍ର ।

ସୂକ୍ତି-ବି. (ସୁ-ଉକ୍ତି) ଉତ୍ତମ ବଚନ । [ଅଳ୍ପ ।
ସୂକ୍ଷ୍ମ-ବିଂ. (ସୂଚ୍-ସ୍ମନ୍) ସରୁ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ;
ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. ସୁବିଚକ୍ଷଣ ।
ସୂଚକ-ବିଂ. (ସୂଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ । [ଜ୍ଞାପନ ।
ସୂଚନା-ବି. (ସୂଚ-ଅନ-ଆ) ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା
ସୂଚି, ସୂଚୀ-ବି. ଛୁଞ୍ଚି ।
ସୂଚିକା-ବି. ଦରଜି ।
ସୂଚିତ-ବିଂ. ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାପିତ ।
ସୂଚୀ-ପତ୍ର-ବି. ନିର୍ଘଣ୍ଟ ।
ସୂତ-ବିଂ. (ସୂ-ତ) ପ୍ରସୂତ, ଜାତ ।
ସୂତା-ବି. ସୂତ୍ର ।
ସୂତିକା-ବି. ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୂତିକାଗାର-ବି. ପ୍ରସବଗୃହ । [ନିୟମବାକ୍ୟ ।
ସୂତ୍ର-ବି. (ସୂତ୍ର-ଅ) ସୂତା; ଶାସ୍ତ୍ରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ସୂତ୍ରଧର } ବି. (ସୂତ୍ର-ଧୃ-ଅ) ନାଟ୍ୟପ୍ରସ୍ତାବକ;
ସୂତ୍ରଧାର } ବଢ଼େଇ ।
ସୂତ୍ର-ପାତ-ବି. ସୂତାପକାଇବା; କାର୍ଯ୍ୟର ସୂଚନା ।
ସୂଦନ-ବିଂ. (ସୂଦ୍-ଅନ) ବଧ କରୁ ।
ସୂନା-ବି. କସେଇଖାନା ।
ସୂନୁ-ବି. (ସୂ-ନୁ) ପୁତ୍ର ।
ସୂନୃତ-ବି. ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରିୟ-ବାକ୍ୟ ।
ସୂପ-ବି. ଝୋଳ ।
ସୂପକାର-ବି. ସୂଆର; ରନ୍ଧନକର୍ତ୍ତା, ପାଚକ ।
ସୂର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।
ସୂରି-ବି. କବି; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୂର୍ପ-ବି. କୁଲା ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୃ-ଯ) ଦିବାକର ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-କାନ୍ତ-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ମୁଖୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ସୃଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।
ସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସୃଜ୍-ତ) ନିର୍ମିତ, ରଚିତ ।
ସୃଷ୍ଟି-ବି. (ସୃଜ୍-ତି) ନିର୍ମାଣ, ରଚନା ।
ସେ-ସଂ. ସେହି ।
ସେକ-ବି. (ସିଚ୍-ଅ) ସେଚନ ।
ସେକିବା-କ୍ରି. ତାପ ଦେବା । [ଇବା ।
ସେଚନ-ବି (ସିଚ୍-ଅନ) ସିଞ୍ଚନ; ପାଣି ମଡ଼େ-
ସେଣା-ବି. କ୍ଷେତକୁ ପାଣି ବହିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ସେତୁ-ବି. ଜଳବନ୍ଧ ।
ସେନା-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।
ସେନା-ନିବେଶ-ବି. ଶିବିର, ଛାଉଣୀ ।
ସେନାନୀ-ବି. ସେନାପତି । [ଛଟାଙ୍କି) ।
ସେର-ବି. ଓଜନ ଓ ପରିମାଣବିଶେଷ (୧୬
ସେବକ-ବି. (ସେବ୍-ଅକ) ପରିଚାରକ ।
ସେବନ-ବି. (ସେବ୍-ଅନ) ସେବା; ଉପଭୋଗ ।
ସେବା-ବି. (ସେବ୍-ଅ-ଆ) ପରିଚର୍ଯ୍ୟା, ସେବନ ।
ସେବିତ-ବିଂ. (ସେବ୍-ତ) ଆସ୍ୱାଦିତ, ଭୁକ୍ତ ।
ସେବ୍ୟ-ବିଂ. (ସେବ୍-ଯ) ସେବନୀୟ; ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-
ଯୋଗ୍ୟ ।
ସୈକତ-ବି. (ସିକତା-ଅ) ବାଲୁକାମୟ ତଟ,
ପୁଳିନ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୈନାପତ୍ୟ-ବି. (ସେନାପତି-ଯ) ସେନାପତିର
ସୈନିକ-ବିଂ. (ସେନା-ଇକ) ସେନାଦଳଭୁକ୍ତ ।

ସୈନ୍ଧବ-ବିଂ. (ସିନ୍ଧୁ-ଅ) ସିନ୍ଧୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ସମୁଦ୍ରଜାତ ଲବଣ ।
ସୈନ୍ୟ-ବି. (ସେନା-ଯ) ସେନା ।
ସୈରନ୍ଧ୍ରୀ-ବି. ପରଗୃହସ୍ଥିତା ସ୍ୱାଧୀନା ଶିଳ୍ପ-
ସୋଠା-ବି. ମୋଟ ଯଷ୍ଟି । [କାରିଣୀ ।
ସୋଡ଼ୁଅ-ବି. ପାଣି ବୋହିବାର ନୌକାକାର
ସୋପାନ-ବି. ଅଧିରୋହଣୀ, ସଢ଼ି । [ପାତ୍ର ।
ସୋମ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର; ସୋମଲତାର ରସ ।
ସୋରିଷ-ବି. ସର୍ଷପ ।
ସୋହାଗା-ବି. ଟାଙ୍ଗଣ ।
ସୌକର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୁକର-ଯ) ସୁସାଧ୍ୟତା ।
ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ-ବି.(ସୁକୁମାର-ଯ) କୋମଳତା ।
ସୌଖୀନ-ବିଂ. (ସୁଖ-ଈନ) ବିଳାସୀ ।
ସୌଖ୍ୟ-ବି. (ସୁଖ-ଯ) ସୁଖସମୂହ ।
ସୌଗନ୍ଧିକ-ବି. (ସୁଗନ୍ଧ-ଇକ) ନୀଳକଇଁ ।
ସୌଜନ୍ୟ-ବି. (ସୁଜନ-ଯ) ସାଧୁତା, ଭଦ୍ରତା ।
ସୌଦାମିନୀ-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ । [ପ୍ରାସାଦ ।
ସୌଧ-ବି. (ସୁଧା-ଅ) ସୁଧା-ଧବଳିତ ଗୃହ,
ସୌନିକ-ବି. (ସୂନା-ଇକ) କସାଇ ।
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୁନ୍ଦର-ଯ) ଶୋଭା । [ଭାଗ୍ୟ ।
ସୌଭାଗ୍ୟ-ବି. (ସୁଭଗ-ଯ) ସୁ-ଦଶା; ଶୁଭ
ସୌଭ୍ରାତ୍ର-ବି. (ସୁଭ୍ରାତୃ-ଅ) ଭାଇଙ୍କର ପରସ୍ପର
ସୌମିତ୍ର-ବି. (ସୁମିତ୍ରା-ଇ) ଲକ୍ଷ୍ମଣ । [ପ୍ରୀତି ।
ସୌମ୍ୟ-ବିଂ. (ସୋମ-ଯ) ସୁନ୍ଦର; ଶାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ।
ସୌର-ବିଂ. (ସୂର-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସୌରଭ-ବି. (ସୁରଭି-ଅ) ସୁଗନ୍ଧ ।
ସୌରାଜ୍ୟ-ବି. (ସୁରାଜନ୍-ଯ) ଉତ୍ତମ-ରାଜତ୍ୱ ।
ସୌଷ୍ଠବ-ବି. (ସୁଷ୍ଠୁ-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ଉତ୍କର୍ଷ ।
ସୌସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ସୁସଦୃଶ-ଯ) ଉତ୍ତମସାଦୃଶ୍ୟ ।
ସୌହାର୍ଦ୍ଦ, ସୌହୃଦ୍ୟ-ବି. (ସୁହୃଦ୍-ଅ,-ଯ)
ସ୍କନ୍ଦ-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ । [ବନ୍ଧୁତା, ପ୍ରଣୟ ।
ସ୍କନ୍ଧ-ବି. କାନ୍ଧ; ବୃକ୍ଷ-କାଣ୍ଡ; ସୈନ୍ୟ ।
ସ୍କନ୍ଧାବାର-ବି. ସୈନ୍ୟ-ଶିବିର ।
ସ୍ଖଳନ-ବି. (ସ୍ଖଲ୍-ଅନ) ବିଚ୍ୟୁତି; ଭ୍ରଂଶ; ଭ୍ରାନ୍ତି ।
ସ୍ଖଳିତ-ବିଂ. ବିଚ୍ୟୁତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ ।
ସ୍ତନ-ବି. ନାରୀର ବକ୍ଷୋଜ ।
ସ୍ତନନ୍ଧୟ-ବି. (ସ୍ତନ-ଧେ-ଅ) ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ।
ସ୍ତନୟିତ୍ନୁ-ବି. ମେଘ ।
ସ୍ତନିତ-ବି. ମେଘଧ୍ୱନି ।
ସ୍ତନ୍ୟ-ବି. ସ୍ତନ-ଦୁଗ୍ଧ । [ଜୀବ ।
ସ୍ତନ୍ୟ-ପାୟୀ-ବି. ମନୁଷ୍ୟାଦି ସ୍ତନ୍ୟପାନକାରୀ
ସ୍ତବ୍ଧ-ବିଂ. (ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ଜଡ଼ତ୍ୱ-ପ୍ରାପ୍ତ, ସ୍ପନ୍ଦହୀନ ।
ସ୍ତମ୍ଭ-ବି. ଜଡ଼ଭାବ; ଖମ୍ବ ।
ସ୍ତମ୍ଭିତ-ବିଂ. (ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଣିଚ-ତ) ଜଡ଼ତ୍ୱ-ପ୍ରାପିତ ।
ସ୍ତର-ବି. (ସ୍ତୃ-ଅ) ଭୂମିର ପରସ୍ତ; ଶଯ୍ୟା ।
ସ୍ତବ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଅ) ସ୍ତୁତି, ପ୍ରଶଂସା ।
ସ୍ତବକ-ବି. ଗୁଚ୍ଛ, ପେଣ୍ଡା । [କାରୀ ।
ସ୍ତାବକ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଅକ) ସ୍ତୁତିକାରକ; ଗୁଣଗାନ-
ସ୍ତିମିତ-ବିଂ. ନିଶ୍ଚଳ, ସ୍ଥିର ।
ସ୍ତୁତ-ବିଂ. ପ୍ରଶଂସିତ ।
ସ୍ତୁତି-ବି. ପ୍ରଶଂସା, ସ୍ତବ ।

ସ୍ତୁତ୍ୟ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଯ) ପ୍ରଶଂସା- ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ତୂପ-ବି. ରାଶି, ଗଦା ।
ସ୍ତୂପୀକୃତ-ବି. ରାଶୀକୃତ ।
ସ୍ତେୟ-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ତୋକ-ବି. ଅଳ୍ପ; ପ୍ରବୋଧଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ତୋତା-ବି. (ସ୍ତୁ-ତୃ) ସ୍ତବ-କାରକ ।
ସ୍ତୋତ୍ର-ବି. (ସ୍ତୁ-ତ୍ର) ସ୍ତବ ।
ସ୍ତୋମ-ବି. ରାଶି, ସମୂହ; ସ୍ତବ ।
ସ୍ତ୍ରୀ-ବି. ଜାୟା, ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ତ୍ରୈଣ-ବି. (ସ୍ତ୍ରୀ-ଣ) ସ୍ତ୍ରୀର ବଶୀଭୂତ ପୁରୁଷ ।
ସ୍ଥ-ବି. (ସ୍ଥା-ଅ) ସ୍ଥିତ । [ନିବର୍ତ୍ତିତ ।
ସ୍ଥଗିତ-ବି. (ସ୍ଥଗ୍-ତ) କିଛିକାଳ ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦ;
ସ୍ଥପତି-ବି. ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପୀ, ସୂତ୍ରଧର ।
ସ୍ଥଳ, ସ୍ଥଳୀ-ବି. ଭୂମି, ସ୍ଥାନ, ଥଳୀ ।
ସ୍ଥବିର-ବି. ବୃଦ୍ଧ ।
ସ୍ଥାଣୁ-ବି. ଶିବ; ଥୁଣ୍ଟାଗଛ ।
ସ୍ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥଳ; ଆଧାର; ସ୍ଥିତି ।
ସ୍ଥାନୀୟ-ବି. (ସ୍ଥାନ-ଈୟ) ସ୍ଥାନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ଥାପକ-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥାପତ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥପତି-ଯ) ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପ ।
ସ୍ଥାପନ, ସ୍ଥାପନା-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅନ, ଆ) ସ୍ଥିତିବିଧାନ; ଆରୋପଣ ।
ସ୍ଥାପିତ-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ତ) ନିବେଶିତ ।
ସ୍ଥାୟିତା-ବି. ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥାୟୀ ବି. (ସ୍ଥା-ଇନ୍) ସ୍ଥିତିଶୀଳ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥାଲୀ-ବି. ଥାଳୀ ।

ସ୍ଥାବର-ବି. (ସ୍ଥା-ବର) ଅଚଳ ।
ସ୍ଥିତ-ବି. (ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାନଗତ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥିତି-ବି. (ସ୍ଥା-ତି) ଅବସ୍ଥାନ ରହିବା; ଅବସ୍ଥା ।
ସ୍ଥିତି-ସ୍ଥାପକ-ବି. ପୂର୍ବସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥିର-ବି. (ସ୍ଥା-ଇର) ସ୍ଥାୟୀ; ନିଶ୍ଚଳ; ଦୃଢ଼ ।
ସ୍ଥିରୀକୃତ-ବି. (ସ୍ଥିର-ଈ-କୃ-ତ) ଅବଧାରିତ; [ଦୃଢ଼ୀକୃତ ।
ସ୍ଥୂର-ବି. ଗରବାହକ ବୃଷ ।
ସ୍ଥୂଳ-ବି. ମୋଟ ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ସ୍ଥୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥିର-ଯ) ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥୌଲ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥୂଳ-ଯ) ସ୍ଥୂଳତା ।
ସ୍ନାତ-ବି. (ସ୍ନା-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ।
ସ୍ନାନ-ବି.(ସ୍ନା-ଅନ) ଅବଗାହନ; ସର୍ବାଙ୍ଗକ୍ଷାଳନ ।
ସ୍ନାୟୁ-ବି. ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥିର ବନ୍ଧନୀ ଶିରା ।
ସ୍ନିଗ୍ଧ-ବି. (ସ୍ନିହ୍-ତ) ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ; କୋମଳ ; ଚିକ୍କଣ ; ଶୀତଳ ।
ସ୍ନୁଷା-ବି. ପୁତ୍ରବଧୂ । [ଘୃତାଦି ସ୍ନିଗ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।
ସ୍ନେହ-ବି. (ସ୍ନିହ୍-ଅ) ପ୍ରୀତି, ବାତ୍ସଲ୍ୟ; ତୈଳ-
ସ୍ପନ୍ଦ, ସ୍ପନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ, ଅନ) ଈଷତ୍ କମ୍ପନ, ଚଳନ ।
ସ୍ପନ୍ଦିତ-ବି. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ତ) ଈଷତ୍ ଚଳିତ, ସ୍ଫୁରିତ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. (ସ୍ପର୍ଦ୍ଧ୍-ଅ-ଆ) ଗର୍ବ ; ପ୍ରତିଯୋଗିତା;
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତ-ବି. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ । [ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧୀ-ବି. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶ-ବି.(ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ତ୍ୱଗିନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ଗୁଣ; ଛୁଇଁବା ।
ସ୍ପର୍ଶ-ମଣି-ବି. ଯେଉଁ ମଣିର ସ୍ପର୍ଶ ମାତ୍ରକେ ଲୌହାଦି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ପରଶ-ପଥର ।

ସ୍ପର୍ଶୀ-ବିଂ. ସ୍ପର୍ଶକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. ତ୍ୱଗିନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଂ. (ସ୍ପଶ୍-ତ) ସୁପ୍ରକାଶିତ, ବ୍ୟକ୍ତ ।
ସ୍ପୃଶ୍ୟ ବିଂ. (ସ୍ପୃଶ୍-ଯ) ସ୍ପର୍ଶଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ଛୁଁଆ । [ଶ୍ଲାଘ୍ୟ ।
ସ୍ପୃହଣୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ପୃହ-ଅନୀୟ) ବାଞ୍ଛନୀୟ ।
ସ୍ପୃହା-ବି. (ସ୍ପୃହ୍-ଅ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଲୋଭ ।
ସ୍ଫଟିକ-ବି. ଶୁଭ୍ର ସ୍ୱଚ୍ଛ ପ୍ରସ୍ତର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ଫାଟିକ-ବିଂ. (ସ୍ଫଟିକ-ଅ) ସ୍ଫଟିକମୟ ।
ସ୍ଫୀତ ବିଂ. (ସ୍ଫାୟ୍-ତ) ଫୁଲା; ବର୍ଦ୍ଧିତ ।
ସ୍ଫୀତି-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍-ତି) ପ୍ରବୃଦ୍ଧି ; ଫୁଲିଉଠିବା ।
ସ୍ଫୁଟ-ବିଂ. (ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ) ଫୁଟା; ସ୍ପଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ।
ସ୍ଫୁଟନ-ବି. ବିକାଶ-ପ୍ରାପ୍ତି ।
ସ୍ଫୁଟିତ-ବିଂ. ବିକଶିତ ।
ସ୍ଫୁରଣ-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ଅନ) ସ୍ପନ୍ଦନ; ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ;
ସ୍ଫୁରିତ-ବିଂ. ସ୍ପନ୍ଦିତ; ଦୀପ୍ତ ।
ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନି-କଣା ।
ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ତି) ହର୍ଷ; ବିକାଶ ।
ସ୍ଫୋଟକ-ବି. ବ୍ରଣ, ଫୋଡ଼ା ।
ସ୍ମୟ-ବି. (ସ୍ମି-ଅ) ଗର୍ବ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ । [ସ୍ମୃତି ।
ସ୍ମରଣ-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅନ) ପୂର୍ବକଥା ମନେ କରିବା,
ସ୍ମରଣୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ମୃ-ଅନୀୟ) ସ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ସ୍ମରଣ-
ସ୍ମର-ପ୍ରିୟା-ବି. ରତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବୈରୀ-ବି. ମହାଦେବ ।

ସ୍ମାରକ-ବିଂ. (ସ୍ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ମରଣକାରକ ।
ସ୍ମାର୍ତ୍ତ-ବି.(ସ୍ମୃତି-ଅ) ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ସ୍ମିତ-ବି. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ; ବିଂ. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ-
ସ୍ମୃତ-ବିଂ. ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ । [ଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ମୃତି-ବି. ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ; ମନ୍ୱାଦିପ୍ରଣୀତ ଧର୍ମ-
ସ୍ମେର-ବିଂ. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୟନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅନ) ରଥ ।
ସ୍ୟମନ୍ତକ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭୂଷଣ ମଣି ।
ସ୍ୟୂତ-ବିଂ. (ସିବ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।
ସ୍ରକ୍-ବି. ମାଳା ।
ସ୍ରବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରଷ୍ଟା-ବି. (ସୃଜ୍-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ସ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ରନ୍ସ-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ।
ସ୍ରାବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରୁତ-ବିଂ. (ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।
ସ୍ରୋତଃ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅସ) ଜଳପ୍ରବାହ ।
ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ-ବି. (ସ୍ରୋତସ୍-ବତୁ-ଈ) ନଦୀ ।
ସ୍ୱ-ବି. ଆତ୍ମ; ଆପେ; ଧନ ।
ସ୍ୱକୀୟ ସ୍ୱୀୟ-ବିଂ. ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱ-ଗତ-ବିଂ. ମନୋଗତ ; ବି. ମନେ ମନେ
କହିବା । [ଧାରଣକ୍ଷମ ।
ସ୍ୱଚ୍ଛ-ବିଂ. (ସୁ-ଅଚ୍ଛ) ଅତି ନିର୍ମଳ ; ପ୍ରତିବିମ୍ବ-
ସ୍ୱ-ଚ୍ଛନ୍ଦ-ବିଂ. ସ୍ୱାଧୀନ ; ସୁସ୍ଥ ।
ସ୍ୱ-ଜନ-ବି. ଆତ୍ମୀୟ ।
ସ୍ୱତଃ-ଅଂ. (ସ୍ୱ-ତସ) ସ୍ୱୟଂ ।
ସ୍ୱ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ସ୍ୱାଧୀନ ।

ସ୍ୱ-ତ୍ୱ-ବ. ଅସ୍ମିତା; ଧନାଦିରେ ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।
ସ୍ୱଧା-ଅ. ପିତୃ-ତର୍ପଣର ମନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱନ-ବ. (ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱନିତ-ବି. ଧ୍ୱନିତ । [ଅନୁଭବ ।
ସ୍ୱପ୍ନ-ବ. (ସ୍ୱପ୍-ନ) ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଅଳୀକ
ସ୍ୱ-ଭାବ-ବ. ପ୍ରକୃତି ; ସ୍ୱକୀୟ ଭାବ ।
ସ୍ୱଭାବ-ତଃ-ଅ. ପ୍ରକୃତି-ବଶତଃ ।
ସ୍ୱୟଂ-ଅ. ଆପେ, ନିଜେ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବର-ବ. (ସ୍ୱୟଂ-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବରା-ବ. ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ-କାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ-ବ. (ସ୍ୱୟଂ-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।
ସ୍ୱର୍-ବ ସ୍ୱର୍ଗ, ଦ୍ୟୁଲୋକ ।
ସ୍ୱର-ବ. କଣ୍ଠଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱ-ରୂପ-ବ. ପ୍ରକୃତରୂପ ; ସ୍ୱଭାବ । [ଲୋକ ।
ସ୍ୱର୍ଗ-ବ. (ସ୍ୱର୍-ଗୈ-ଅ) ଦେବଲୋକ, ଅନନ୍ତ
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ବ. ସୁନା, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ସ୍ୱଳ୍ପ-ବି. (ସୁ-ଅଳ୍ପ) ଅତ୍ୟଳ୍ପ ।
ସ୍ୱସା-ବ. (ସ୍ୱସୃ ଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ ।
ସ୍ୱସ୍ତି-ବ. (ସୁ-ଅସ୍ତି) ଆଶୀର୍ବାଦ ; ଶୁଭ ।
ସ୍ୱସ୍ତ୍ୟୟନ-(ସ୍ୱସ୍ତି-ଅୟନ) ମଙ୍ଗଳପ୍ରାପ୍ତି ନିମିତ୍ତ ପୂଜାନୁଷ୍ଠାନ । [ଭଗିନୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱସ୍ରୀୟ-ବ. (ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ଭଗିନେୟ ; ବି.
ସ୍ୱାକ୍ଷର-ବ. (ସ୍ୱ-ଅକ୍ଷର) ଦସ୍ତଖତ ।
ସ୍ୱାଗତ-ବ. (ସୁ-ଆଗତ) ଶୁଭାଗମନ ।
ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବ. (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ଯ) ସ୍ୱାଧୀନତା ।
ସ୍ୱାତୀ-ବ. ନକ୍ଷତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ୱାଦ-ବ. (ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ରସ; ଆସ୍ୱାଦ ।
ସ୍ୱାଦୁ ବି. ମଧୁର, ମିଷ୍ଟ ।
ସ୍ୱାଧୀନ-ବି. (ସ୍ୱ-ଅଧୀନ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ବ.(ସୁ-ଆ ଅଧି-ଇ-ଅ) ବେଦ-ପାଠ ।
ସ୍ୱାଭାବିକ-ବି. (ସ୍ୱଭାବ ଇକ) ସ୍ୱଭାବ ସିଦ୍ଧ ।
ସ୍ୱାମିତ୍ୱ-ବ (ସ୍ୱାମିନ୍ ତ୍ୱ) ସ୍ୱତ୍ୱ; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
ସ୍ୱାମୀ-ବ. ପତି; ପ୍ରଭୁ; ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ସ୍ୱାୟତ୍ତ-ବି. (ସ୍ୱ-ଆୟତ୍ତ) ନିଜର ଅଧୀନ ।
ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ-ବ. (ସ୍ୱରାଜ୍-ଯ) ସ୍ୱରାଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ବ. (ସ୍ୱ-ଅର୍ଥ) ଆତ୍ମ-ପ୍ରୟୋଜନ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ପର-ବି. ନିଜ ପ୍ରୟୋଜନ ସାଧନରେ ତତ୍ପର, ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା-କାରୀ ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ବ. (ସ୍ୱସ୍ଥ-ଯ) ସୁସ୍ଥତା ।
ସ୍ୱାହା-ଅ. ହୋମ-ମନ୍ତ୍ର; ବ. ଅଗ୍ନି-ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ୱିନ୍ନ-ବି. (ସ୍ୱିଦ୍-ତ) ସ୍ୱେଦଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ୱୀକାର-ବ.(ସ୍ୱ-ଈ-କୃ-ଅ) ଅଙ୍ଗୀକାର; ଗ୍ରହଣ ।
ସ୍ୱୀକୃତ-ବି. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ଚାରୀ ।
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ-ବି.(ସ୍ୱ ଇଚ୍ଛା-ଚର୍-ଇନ୍)ଯଥେଚ୍ଛା-
ସ୍ୱେଦ-ବ. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅ) ଘର୍ମ, ଝାଳ ।
ସ୍ୱେଦନ-ବ. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅନ) ଘର୍ମ-ନିଃସାରଣ ।
ସ୍ୱୈର-ବି. ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସ୍ୱୈର-ଚାରୀ-ବି. ଯଥେଚ୍ଛାଚାରୀ ।
ସ୍ୱୈରିଣୀ-ବି. ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିଣୀ, ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।

ହ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶଦ୍ବର୍ଣ୍ଣ ।

ହଂସ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ; ଅଶ୍ୱ; ସ୍ତ୍ରୀ. ହଂସୀ ।
ହଂସଗଲି-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଁ, ହଇ-ଅ. ସମ୍ମତି-ସୂଚକ ଶବ୍ଦ । [କାର ।
ହକ-ବିଂ. (ଆରବୀ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ; ବି. ନ୍ୟାଯ୍ୟ ଅଧି-
ହକରା ବି. ଡାକୁଆ ।
ହଜମ୍-ବି. (ଆରବୀ) ପରିପାକ ।
ହଟ-ବି. କୌତୁକ; ତାମସା ।
ହଟହଟା-ବି. ବିଡ଼ମ୍ବନା ।
ହଟିବା-କ୍ରି. ପଛକୁ ପଳାଇବା ।
ହଟ୍ଟ-ବି. ହାଟ ।
ହଟ୍ଟବିଳାସିନୀ-ବି. ବେଶ୍ୟା ।
ହଠ-ବି. ବଳାତ୍କାର ।
ହଠାତ୍-ଅ. ସହସା, ଅକସ୍ମାତ୍ ।
ହଣ୍ଡିକା-ବି. ହାଣ୍ଡି ।
ହତ-ବିଂ. (ହନ୍ ତ) ବିନଷ୍ଟ; ବ୍ୟାହତ ।
ହତ-ଭାଗିନୀ-ବିଂ. ଭାଗ୍ୟହୀନା ।
ହତ-ଭାଗ୍ୟ-ବିଂ. ଭାଗ୍ୟହୀନ ।
ହତ-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ଶ୍ରୀହୀନ ।
ହତାଶ-ବିଂ. ଆଶାଶୂନ୍ୟ, ନିରାଶ ।
ହତିଆର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଶସ୍ତ୍ର ।
ହତ୍ୟା-ବି. (ହନ୍-ଯ-ଆ) ବଧ, ମାରଣ ।
ହନନ-ବି. (ହନ୍ ଅନ) ବଧ ।
ହନୁ-ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରିଭାଗ; କପି ।
ହନୁମାନ୍-ବି.(ହନୁ-ମତ୍) କପି; ମହାକପି-ବୀର ।
ହନ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ହନ୍-ତବ୍ୟ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ହନ୍ତା-ବିଂ. (ହନ୍-ତୃ) ଘାତକ, ବଧକାରକ ।
ହପ୍ତା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସପ୍ତାହ ।
ହମ୍ବା-ବି. ଗୋରୁର ଶବ୍ଦ ।
ହୟ-ବି, ଅଶ୍ୱ । [ଭାଜକଅଙ୍କ ।
ହର-ବିଂ. (ହୃ-ଅ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ; ବି. ମହାଦେବ;
ହରଣ-ବି. (ହୃ-ଅନ) ଚୋରି; ନାଶନ; ଭାଗ-
ହରି-ବି. (ହୃ-ଇ) ବିଷ୍ଣୁ; ସିଂହ । [କରଣ ।
ହରି-କାଠ-ବି. ମନୁଷ୍ୟବନ୍ଧନାର୍ଥ ଅର୍ଗଳ-
ହରିଣ-ବି, ମୃଗ, କୁରଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।
ହରିତ୍, ହରିତ-ବିଂ. ସବୁଜ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ହରିତାଳ-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।
ହରିତକୀ-ବି. ହରଡ଼ା ।
ହରିଦଶ୍ୱ-ବି. (ହରିତ୍-ଅଶ୍ୱ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ହରିଦ୍ରା-ବି. ହଳଦ ।
ହର୍ତ୍ତା-ବିଂ. (ହୃ-ତୃ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ।
ହର୍ମ୍ୟ-ବି. ପ୍ରାସାଦ ।
ହର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ହରି-ଅକ୍ଷି-ଅ) ସିଂହ ।
ହର୍ଷ-ବି. (ହୃଷ୍-ଅ) ସୁଖ, ଆହ୍ଲାଦ ।
ହର୍ଷଣ-ବିଂ. (ହୃଷ୍-ଅନ) ହର୍ଷଜନକ ।
ହଳ-ବି ଲଙ୍ଗଳ ।
ହଳଦି-ବି. ହରିଦ୍ରା ।
ହଳଦିବସନ୍ତ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଳ-ଧର-ବି. ବଳଦେବ, କୃଷକ ।
ହଳନ୍ତ-ବି. (ହଲ୍-ଅନ୍ତ) ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।
ହଳାହଳ-ବି. କାଳକୂଟ, ବିଷ ।

ହଳଅ-ବ. ହଳ-ବର୍ଷକ; କୃଷକ । [ନୃତ୍ୟ ।
ହଲ୍ଲୀଷକ-ବ. ମଣ୍ଡଳାକାରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର
ହବନ-ବ (ହୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।
ହବିଃ ହବ୍ୟ-ବ. ହୋମାର୍ଥପୃତ ।
ହବିଷ୍ୟ-ବ. (ହବସ୍-ଯ) ଘୃତାନ୍ନ ।
ହସ-ବ. (ହସ୍-ଅ) ହାସ୍ୟ ।
ହସନ୍ତୀ-ବ. ଉହ୍ମେଇ ।
ହସ୍ତ-ବ. ହାତ, କର; ଶୁଣ୍ଡ ।
ହସ୍ତି-ପକ-ବ. ମାହୁନ୍ତ । [ହସ୍ତିନୀ ।
ହସ୍ତୀ-ବ (ହସ୍ତ-ଇନ୍) ହାତୀ, କରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ହାଇ-ବ. ଜୃମ୍ଭଣ ।
ହାଉଦା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ହସ୍ତିପୃଷ୍ଠର ଅମାରୀ ।
ହାଙ୍ଗର-ବ. ହିଂସ୍ର ଜଳଜନ୍ତୁ ବିଶେଷ ।
ହାଠେ-ବ. ବଜାର ।
ହାଠକ-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହାଡ଼-ବ. ଅସ୍ଥି ।
ହାଡ଼ି-ବ. ମେହେନ୍ତର ।
ହାଣ୍ଡି-ବ. ମୃତ୍ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ହାତ-ବ. (ହସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତ ।
ହାତୀ-ବ. (ହସ୍ତିନ୍ଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତୀ ।
ହାନି-ବ. (ହା-ତି) କ୍ଷତି; ନାଶ ।
ହାୟ-ଅଂ. ଖେଦସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ହାୟନ-ବ. ବର୍ଷ ।
ହାର-ବ ମୁକ୍ତାଦିର ମାଳା; ହରଣ ।
ହାରକ, ହାରୀ-ବଂ. (ହୃ-ଅକ, ଇନ୍) ହରଣ-
ହାରିବା-କ୍ରି. ପରାଜିତ ହେବା । [କର୍ତ୍ତା ।
ହାର୍ଯ୍ୟ-ବଂ. (ହୃ-ଯ) ହରଣଯୋଗ୍ୟ, ଗ୍ରହଣୀୟ ।
ହାଲୁକା-ବଂ. ଲଘୁ ।
ହାବ-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀବିଶେଷ ।
ହାବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ହଠାତ୍ ଭେଟିବା; ଧକ୍କାଖାଇବା
ହାବେଲି-ବ. ବାଣବିଶେଷ । [ଉତ୍ସବବିଶେଷ ।
ହାସ, ହାସ୍ୟ-ବ. (ହସ୍-ଅ,ଯ) ହସ; କାବ୍ୟର
ହାହା-କାର-ବ. ଦୁଃଖରେ ହାହାଧ୍ୱନି ।
ହିଂସା-ବ. (ହିନସ୍-ଅ-ଆ) ପରର ଅନିଷ୍ଟ-ସାଧ-
 ନେଚ୍ଛା । [ହିଂସ କାର୍ଯ୍ୟ ।
ହିଂସ୍ର-ବଂ. (ହିନ୍ସ୍-ର) ହିଂସକ, ହିଂସ୍ରକ,
ହିକା-ବ. ସେପଜନିତ ଡେକାର ।
ହିଙ୍ଗୁ-ବ. ହେଙ୍ଗୁ ।
ହିଙ୍ଗୁଳ-ବ. ହେଙ୍ଗୁଳ ।
ହିଞ୍ଚଳ-ବ. ହିଞ୍ଚଳଗଛ ।
ହିଡ଼-ବ. ବିଲର ପ୍ରେଠ ବନ୍ଧ ।
ହିଣ୍ଡିର-ବ. ସମୁଦ୍ରାଦିର ଫେଣ ।
ହିତ-ବଂ. ଉପକାରକ; ବ. ମଙ୍ଗଳ; ଉପକାର ।
ହିତୈଷଣା-ବ. ମଙ୍ଗଳସାଧନେଚ୍ଛା ।
ହିତୈଷୀ-ବଂ. (ହିତ-ଇଷ୍-ଇନ୍) ମଙ୍ଗଳାକାଙ୍କ୍ଷୀ ।
ହିନ୍ତାଳ-ବ. ହେନ୍ତାଳଗଛ ।
ହିନ୍ଦୁ-ବ. ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।
ହିନ୍ଦୋଳା-ବ. ଦୋଳା ।
ହିମ-ବ. ତୁଷାର; ବଂ. ଶୀତଳ ।
ହିମାଂଶୁ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ହିମାଦ୍ରି-ବ. ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ।
ହିମାନୀ-ବ. ହିମସଂହତି ।

ହିୟା-ବ. (ହୃଦୟ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ହୃଦୟ
ହିରଣ୍ମୟ-ବଂ. (ହିରଣ୍ୟ-ମୟ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ।
ହିରଣ୍ୟ-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହିରଣ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବ. ବ୍ରହ୍ମା ।
ହିଲ୍ଲୋଳ-ବ. ତରଙ୍ଗ ।
ହିସାବ-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଅଙ୍କ-ଗଣନା ।
ହୀନ-ବଂ. (ହା-ତ) ରହିତ; ଶୂନ୍ୟ; ଅଧମ ।
ହୀରକ-ବ. ହୀରା; ରତ୍ନବିଶେଷ ।
ହୁକୁମ-ବ. (ଆରବୀ) ଆଜ୍ଞା ।
ହୁଙ୍କା-ବ. ବଲ୍ମୀକ ।
ହୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିବା ।
ହୁଡ଼ୁମ୍ବ-ବ. ଚୂଡ଼ାଭଜା ।
ହୁଣ୍ଡା-ବଂ. ନିର୍ବୋଧ ।
ହୁଣ୍ଡୀ-ବ. ଟଙ୍କାର ବଦଳ ଚିଠି ।
ହୁତାଶନ-ବ. (ହୁତ-ଅଶନ) ଅଗ୍ନି ।
ହୁଳହୁଳି-ବ. ମଙ୍ଗଳସୂଚକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ମୁଖଶବ୍ଦ ।
ହୂତ-ବଂ. (ହ୍ୱେ-ତ) ଆହୂତ ।
ହୃତ୍-ବ. ହୃଦୟ ।
ହୃତ-ବଂ. (ହୃ-ତ) ଅପହୃତ ।
ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହୀ-ବଂ. ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ।
ହୃଦୟଙ୍ଗମ-ବଂ. ହୃଦ୍‌ଗତ, ମନୋଗତ ।
ହୃଦ୍ୟ-ବଂ. (ହୃଦ୍‌-ଯ) ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ।
ହୃଷୀକ-ବ. ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ହୃଷୀକେଶ-ବ. (ହୃଷୀକ-ଈଶ) କୃଷ୍ଣ ।

ହୃଷ୍ଟ-ବଂ. (ହୃଷ୍‌-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ହେ-ଅଂ. ସମ୍ବୋଧନଶବ୍ଦ ।
ହେଜିବା-କ୍ରି. ସ୍ମରଣ କରିବା; ଖୋଜିବା ।
ହେଠା-ବ. ଗସ୍ତଅବାସ ।
ହେଡ଼ା-ବ. ହାଡ଼ଯୁକ୍ତ ମାଂସ ।
ହେତୁ-ବ. କାରଣ; ମୂଳ; ପ୍ରୟୋଜନ; ଯୁକ୍ତି ।
ହେମ-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ମାସ) ।
ହେମନ୍ତ-ବ. ହିମଋତୁ (କାର୍ତ୍ତିକ ଓ ମାର୍ଗଶିର-
ହେୟ-ବଂ. ତୁଚ୍ଛ, ତ୍ୟାଜ୍ୟ ।
ହେରିକା-ବ. ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ । [ଅବଜ୍ଞା
ହେଳା-ବ. (ହେଳ୍‌-ଅ-ଆ) ଅବହେଳା,
ହୈମ-ବଂ. ହିମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ହୈମବତୀ-ବ. (ହିମବତ୍ ଅ-ଈ) ପାର୍ବତୀ ।
ହୋତା-ବ. (ହୁ-ତୃ) ଯଜ୍ଞକାରୀ ।
ହୋତ୍ର-ବ. (ହୁ-ତ୍ର) ହୋମ, ଯାଗ ।
ହୋମ-ବ. (ହୁ-ମ) ମନ୍ତ୍ରପାଠପୂର୍ବକ ଅଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।
ହୋରା-ବ. ଏକଘଣ୍ଟାକାଳ ।
ହ୍ରଦ-ବ. ଅଳ୍ପନିମ୍ନ ବୃହତ୍ ଜଳାଶୟ ।
ହ୍ରସ୍ୱ-ବଂ. (ହ୍ରସ୍‌-ବ) କ୍ଷୁଦ୍ର, ଲଘୁ ।
ହ୍ରାସ-ବ. (ହ୍ରସ୍‌-ଅ) କ୍ଷୟ ।
ହ୍ରୀ-ବ. ଲଜ୍ଜା ।
ହ୍ରେଷା-ବ. ଅଶ୍ୱଧ୍ୱନି ।
ହ୍ଲାଦିନୀ-ବଂ. ଆହ୍ଲାଦଦାୟିନୀ ।

ORISSA MISSION PRESS,—S. F. ROBINSON, SUPT.